

Holy Bible

Aionian Edition®

הברית החדשה/הדרך זכויות פתוחות

Hebrew Living New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®

הברית החדשה/הדרך זכויות פתוחות
Hebrew Living New Testament

CC Attribution ShareAlike 4.0, 2018-2024

Source text: eBible.org

Source version: 7/13/2024

Source copyright: CC Attribution ShareAlike 4.0, International
Biblica, Inc., 2009

Original work available for free at www.biblica.com and open.bible

Formatted by Speedata Publisher 4.19.18 (Pro) on 7/19/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

הקדמה

עברית at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

History

עברית at AionianBible.org/History

- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 135 languages.
- 05/01/24 - 371 translations now available in 151 languages.

תוכן העניינים

עדות חדשה

1	מתיו
36	מארק
59	לוקס
99	גיון
127	מעשי השליחים
167	אל־הרומיים
185	הראשונה אל־הקורנתיים
204	השנית אל־הקורנתיים
215	אל־הנגלטיים
222	אל־האפסיים
228	אל־הפילפיים
233	אל־הקולסים
237	1 סלוניס
241	2 סלוניס
243	1 טימותי
248	2 טימותי
252	אל־טיטוס
255	אל־פילימון
256	אל־העבריים
269	יעקב
274	הראשונה לפטרוס
279	השנית לפטרוס
282	הראשונה ליוחנן
287	השנית ליוחנן
288	השלישית ליוחנן
289	יהודה
291	חזון יוחנן

נספח

מדריך הקורא

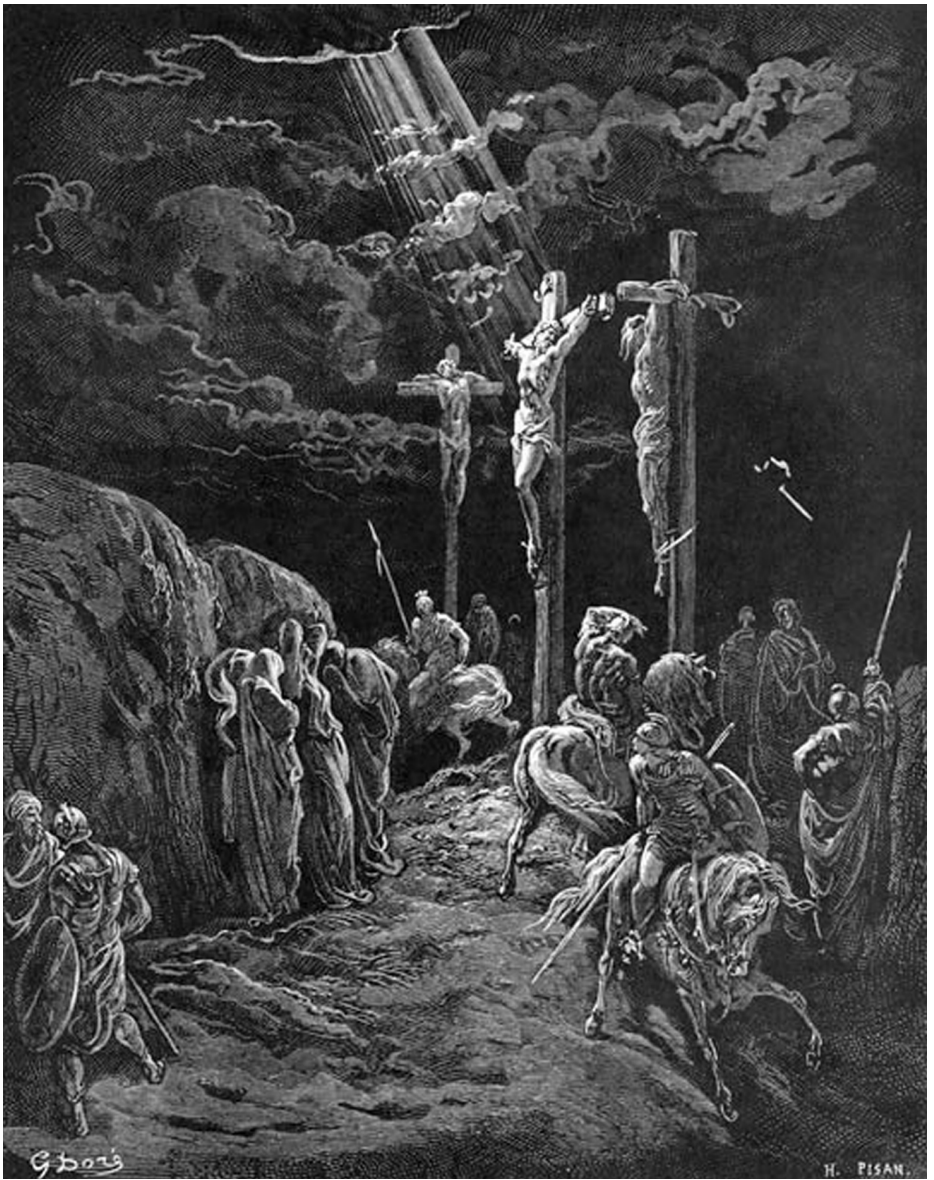
מילון

מפות

עצה

איורים Doré

עדות חדשה

“אבי, סלח להם. ”קרא ישוע, “כי אינם יודעים מה הם עושים!” “בינתיים ערכו החיילים הגרלה וחילקו ביניהם את בגדי ישוע.
(לוקס 23:34)

מתיו

כן. ארבעה־עשר דורות חלפו מאברהם אבינו ועד דוד המלך. ארבעה־עשר דורות מאז דוד המלך ועד גלות בבל וארבעה־עשר דורות מגלות בבל עד המשיח. 18 זהו סיפור הולדתו של ישוע המשיח: אמו מרים הייתה מאורסת ליוסף, אולם עוד כשהייתה בתולה הרתה מרוח הקודש. 19 יוסף ארוסה, שהיה איש ישר וערכי, החליט משום כך לבטל את האירוסין. אולם בחר לעשות זאת בסתר, כי לא רצה לבייש את מרים בציבור. 20 לאחר שהחליט יוסף לגרש את מרים נגלה אליו בחלום מלאך ה' ואמר: "יוסף בן־דוד, אל תהסס להתחתן עם מרים, כי התינוק שבבטנה נוצר מרוח הקודש! 21 מרים תלד בן, ועליך לקרוא ל'ישוע' (כלומר, מושיע). כי הוא יושיע את בני־עמו מחטאיהם." 22 לידתו של ישוע קיימה את מה שאמר אלוהים באמצעות נביאי: 23 "הנה העלמה הרה ויולדת בן, וקראת שמו עמנו אל." 24 כשיוסף התעורר, הוא עשה מה שציווה עליו המלאך והתחתן עם מרים. 25 אולם מרים נשארה בתולה עד שנולד בנה, ויוסף קרא ל'ישוע'."

2 ישוע נולד בעיר בית־לחם שבאזור יהודה, בימי המלך הורדוס. זמן קצר לאחר לידתו, הופיעו בירושלים מספר חזי־כוכבים שבאו מארץ רחוקה במזרח, ושאלו: 2 "היכן התינוק שנועד להיות מלך היהודים? ראינו את כוכבו במזרח ובאנו להשתחוות לו." 3 הורדוס נבהל מאוד משאלתם, וכמוהו נבהלו כל אנשי ירושלים. 4 הוא כינס את מנהיגי היהודים ושאל אותם: "האם אמרו לנו הנביאים היכן ייולד המשיח?" 5 ענו לו: "כן, בבית לחם. הרי מיכה הנביא אמר: 6 'ואתה, בית־לחם בארץ יהודה, אינך צעיר באלופי יהודה, כי

1 לפניכם ספר קורות חייו של ישוע המשיח, אשר מוצאו מיוחס לדוד המלך ולאברהם אבינו: 2 אברהם היה אביו של יצחק; יצחק היה אביו של יעקב; יעקב היה אביהם של יהודה ואֶחָיו; 3 יהודה היה אביהם של פרץ וזרח (אמם הייתה תמר); פרץ היה אביו של חצרון; חצרון היה אביו של רם; 4 רם היה אביו של עמינדב; עמינדב היה אביו של נחשון; נחשון היה אביו של שלמון; 5 שלמון היה אביו של בועז (אמו הייתה רחב); בועז היה אביו של עובד (אמו הייתה רות); עובד היה אביו של ישי; 6 ישי היה אביו של דוד המלך; דוד היה אביו של שלמה (אמו הייתה אלמנתו של אוריה החתי). 7 שלמה היה אביו של רחבעם; רחבעם היה אביו של אביה; אביה היה אביו של אסא; 8 אסא היה אביו של יהושפט; יהושפט היה אביו של יורם; יורם היה אביו של עזיה; 9 עזיה היה אביו של יותם; יותם היה אביו של אחז; אחז היה אביו של חזקיה; 10 חזקיה היה אביו של מנשה; מנשה היה אביו של אמון; אמון היה אביו של יאשיה; 11 יאשיה היה אביהם של יכניה ואחיו (שנולדו בזמן גלות בבל). 12 לאחר הגלות לבבל, יכניה היה אביו של שאלתיאל; שאלתיאל היה אביו של זרובבל; 13 זרובבל היה אביו של אביהוד; אביהוד היה אביו של אליקים; אליקים היה אביו של עזור; 14 עזור היה אביו של צדוק; צדוק היה אביו של יכין; יכין היה אביו של אליהוד; 15 אליהוד היה אביו של אלעזר; אלעזר היה אביו של מתן; מתן היה אביו של יעקב; 16 יעקב היה אביו של יוסף (שהיה בעלה של מרים, אמו של ישוע המשיח). 17 אם

ממך יצא מושל אשר ירעה את־עמי ישראל". ה' בחלום ליוסף במצרים, ואמר לו: 20 "קום, ה' הורדוס הזמין את חוזי־הכוכבים לפגישה קח את התינוק ואת אמו לישראל, כי אלה סודית, ושאל אותם מתי בדיוק ראו לראשונה את הכוכב. 8 לאחר מכן אמר להם: "לכו לקח את ישוע ואת מרים ויצא אתם בדרך לבית־לחם וחפשו את הילד, כשתמצאו אותו, שובו אלי והודיעו לי זאת, כדי שאוכל גם אני ללכת להשתחוות לו." 9 לאחר הפגישה עם המלך יצאו חוזי־הכוכבים לדרך, ולפתע הכוכב שראו במזרח הופיע לנגד עיניהם. הם הלכו בעקבות הכוכב עד שנעמד בדיוק מעל המקום שבו היה התינוק. 10 הם שמחו מאוד.

3 בימים ההם, כשישוע והוריו גרו בנצרת, החל יוחנן מטביל להטיף במדבר יהודה. 2 "חיזרו בתשובה!" קרא יוחנן. "שובו אל ה' כי מלכות השמים קרובה!" 3 ישעיהו הנביא ניבא על פעילותו של יוחנן כשאמר: "קול קורא במדבר פנו דרך ה', ישרו מסילותיו." 4 בגדיו היו עשויים שער גמלים והייתה לו חגורת עור; הוא נהג לאכול ארבה ודבש־בר. 5 אנשים מירושלים, עמק־הירדן וכל אזור יהודה יצאו למדבר כדי לשמוע את דבריו, 6 ולאחר שהתוודו על חטאי־הם, יוחנן הטביל אותם בנהר הירדן. 7 אולם כשראה יוחנן שפרושים וצדוקים רבים באים להיטבל, הוא דחה אותם. "בני נחשים אתם!" אמר להם יוחנן. "מי אמר לכם שתוכלו להימלט מהעונש שה' עתיד להביא עליכם? 8 לפני שתיטבלו אתם חייבים להוכיח במעשים שבאמת התחרטתם על חטאיכם. 9 אל תחשבו בלבכם: 'אלוהים לא יעניש אותנו כי אנחנו יהודים, בני אברהם.' הרי אלוהים יכול לעשות מהאבנים האלה בנים לאברהם! 10 "כבר עכשו מוכן גרזן המשפט של אלוהים לכרות כל עץ חסר תועלת שאינו נושא פרי. עצים חסרי תועלת ייכרתו ויישרפו! 11 "אני כרגע מטביל במים

11 כשנכנסו חוזי־הכוכבים אל הבית שבו היה התינוק ומרים אמו, נפללו לפניו, השתחוו לו, ולאחר מכן פתחו את חבילותיהם ונתנו לו מתנות: זהב, לבונה ומור. 12 בינתיים הזהיר אותם אלוהים בחלום שלא לחזור אל הורדוס, ומשום כך שבו חוזי־הכוכבים לארצם בדרך אחרת. 13 לאחר שעזבו, נגלה מלאך ה' ליוסף בחלום ואמר: "קום, ברח למצרים עם התינוק ועם אמו, והישאר שם עד שאומר לך לחזור, כי הורדוס רוצה להרוג את הילד." 14 באותו לילה יצא יוסף עם מרים ועם הילד למצרים, 15 ונשאר אתם שם עד מותו של הורדוס. כך התקיימה הנבואה: "וממצרים קראתי לבני." 16 כשהורדוס הבין שחוזי־הכוכבים התחמקו ממנו, הוא מאוד כעס. הוא שלח חיילים לבית־לחם וציווה עליהם להרוג כל ילד זכר עד גיל שנתיים (כי החוזים סיפרו לו שראו את הכוכב כשנתיים קודם לכן), בבית לחם עצמה ובכל כפרי הסביבה. 17 מעשה אכזרי זה של הורדוס קיים את הנבואה של ירמיהו: 18 "קול ברמה נשמע, נהי בכי תמרורים, רחל מבכה על בניה, מאנה להינחם על בניה כי איננו." 19 לאחר מותו של הורדוס נגלה מלאך

את אלה שבאמת מתחרטים על מעשיהם הרעים, אולם בקרוב יבוא אדם גדול ונעלה ממני שאני לא ראוי אפילו לשאת את נעליו, והוא יטביל אתכם ברוח הקודש ובאש. 12 הוא יפריד בין המוץ לבין גרגירי החיטה – את המוץ ישרוף באש נצחית, ואילו את החיטה ישמור באסם. 13 באותו זמן בא ישוע מן הגליל אל נהר הירדן, כדי להיטבל על-ידי יוחנן. 14 יוחנן ניסה לשכנע אותו ואמר: "אתה צריך להטביל אותי, ולא אני אותך!" 15 אולם ישוע עמד על דעתו ואמר: "הטבל אותי, בבקשה. עלי לעשות את כל הדרוש. ויוחנן הטביל אותו. 16 מיד לאחר הטבילה, כשישוע יצא מהמים, השמים נפתחו מעליו והוא ראה את רוח אלוהים יורדת עליו בדמות יונה. 17 קול קרא מהשמים: "זהו בני אהובי, ובו אני חפץ."

4 לאחר מכן, הרוח הובילה את ישוע אל המדבר כדי שהשטן ינסה אותו שם. 2 במשך ארבעים יום וארבעים לילה ישוע לא אכל מאומה, ולבסוף היה רעב מאוד. 3 "אם אתה באמת בן-אלוהים, אמר לו השטן, צוה על האבנים האלה להפוך לכיכרות לחם!" 4 ישוע ענה לו: "לא אצווה זאת, שהרי כתוב בתורה: 'לא על הלחם לבדו יחיה האדם, כי על כל מוצא פי ה'." 5 לאחר מכן הביא השטן את ישוע לירושלים, העלה אותו על גג בית-המקדש ואמר: 6 "קפוץ למטה! הרי כתוב בתנ"ך: 'כי מלאכיו יצווה לך... ועל כפיים ישאונך, פן תיגוף באבן רגלך.' 7 השיב לו ישוע: "אבל כתוב גם: 'לא תנסה את ה' אלוהיך." 8 לאחר מכן השטן העלה את ישוע על הר מאוד גבוה, הראה לו את כל

ומשותקים, וישוע ריפא את כולם. 25 לכל מקום שהלך, הלכו אחריו המונים: מהגליל, מחורל, מירושלים, מיהודה ואף מעבר הירדן.

5 יום אחד, כשהתאסף סביבו קהל גדול, עלה ישוע עם תלמידיו על מדרון הגבעה, התיישב שם והחל ללמד: 3 "אשרי האנשים המודים בעניותם הרוחנית, כי להם שייכת מלכות השמים. 4 אשרי הבוכים והמתאבלים, כי הם ינוחמו. 5 אשרי הצנועים והענווים, כי העולם כולו שייך להם. 6 אשרי השואפים בכל לבם לעשות את הטוב והישר, כי אלוהים ימלא את שאיפתם. 7 אשרי האדיבים והרחמנים, כי אלוהים יגלה כלפיהם רחמים. 8 אשרי האנשים שלבם טהור, כי הם יראו את אלוהים. 9 אשרי האנשים הרודפים שלום, כי הם ייקראו בני-אלוהים. 10 אשרי הסובלים והנרדפים בגלל עשותם את רצון ה', כי להם שייכת מלכות השמיים. 11 "אם יקללו אתכם, יעלילו עליכם שקרים וירדפו אתכם בגלל אמונתכם בי, 12 שמחו מאוד! כן, שמחו מאוד, כי שכר רב לכם בשמים, וזכרו שכך רדפו גם את הנביאים! 13 "אתם מלח הארץ. מה יקרה לעולם אם תאבדו את המליחות שלכם? מלח תפל הוא חסר תועלת, ואינו ראוי אלא שיזרק וירמסו אותו. 14 "אתם אור העולם – בדומה לעיר הבנויה על הר, אשר כל אחד יכול לראות את אורותיה בלילה. 15 אל תסתירו את אורכם! הניחו לו להאיר לכולם! תנו לכל אדם לראות את התנהגותכם הטובה, ואז יודו כולם לאביכם שבשמים. 17 "אל תחשבו שבאתי לבטל את תורת משה או את אזהרותיהם של הנביאים; באתי לקיים ולמלא אותן! 18 אני אומר לכם בכל הכנות והרצינות:

מצוות התורה תישארנה בתוקף עד שיתקיים הכול. 19 מי שיעבור על המצווה הקטנה ביותר או שיעודד אחרים לעשות זאת, הוא יהיה קטן במלכות השמים. ואילו מי שילמד את תורת ה' ואף יקיים את מצוותיה, יהיה גדול במלכות השמים. 20 "אולם אני מזהיר אתכם: אם לא תהיו טובים יותר מהפרושים והסופרים, לא תוכלו להיכנס למלכות השמיים. 21 "תורת משה אומרת: 'לא תרצח', והרוצח יחויב לדין. 22 אולם אני אומר לכם שאם אדם אף כועס על אחיו, עליו לעמוד לדין. גם מי שיקרא לחברו 'אידיוט!' עליו לעמוד לדין. ואם יקלל את חברו הריהו בסכנת גיהנום! (Geenna g1067) 23 לכן אם אתה עומד לפני המזבח בבית-המקדש ומביא קורבן לה', ולפתע אתה נזכר שלאחד מחבריך יש דבר מה נגדך, 24 השאר את קורבנך לפני המזבח, מהר אל חברך ובקש את סליחתו. לאחר מכן חזור לבית המקדש והקרב את הקרבן לה'. 25 התפייס מהר עם אויבך, אחרת יהיה מאוחר מדי והוא יסגירך לידי החוק, ואז ישליכו אותך לכלא – 26 שם תישאר עד שתשלם את האגורה האחרונה! 27 "תורת משה אומרת: 'לא תנאף'. 28 אולם אני אומר לכם: כל מי שמסתכל על אישה בתאוה, כאילו נאף אותה בלבו. 29 משום כך, אם עיניך גורמת לך לחשוק ולחמוד, עקור והשלך אותה. מוטב שתאבד חלק מגופך, מאשר שיושלך כל גופך לגיהנום. (Geenna g1067) 30 ואם ירך – ולו גם הימנית – גורמת לך לחטוא, קצץ והשלך אותה! מוטב כך, מאשר למצוא את עצמך בגיהנום. (Geenna g1067) 31 "תורת משה אומרת שאם איש רוצה לגרש את אשתו, עליו לתת לה ספר כריתות, וזה הכל. 32 אולם אני אומר

6 שאיש המגרש את אשתו מלבד במקרה שבגדה בו, גורם לכך שתנאף אם תינשא בשנית. גם מי שיתחתן איתה לאישה נחשב לנואף! ³³ "התורה אומרת שאם נשבעת, עליך לקיים את שבועתך. ³⁴ ואילו אני אומר: אל תישבע כלל! אל תאמר: 'אני נשבע בשמים', כי כסא ה' נמצא בשמים. ³⁵ אם אתה נשבע בארץ, אתה נשבע למעשה בהדום רגליו של אלוהים. כמו כן אל תישבע בירושלים, כי היא קרית מלך רב. ³⁶ גם אל תישבע על ראשך, כי אפילו שיערה אחת אין ביכולתך לשנות ללבן או שחור. ³⁷ אמור פשוט: 'כן', 'אילא'. יותר מזה מן הרע הוא. ³⁸ 'התורה אומרת עין תחת עין, שן תחת שן'. ³⁹ ואילו אני אומר לכם: אל תקוממו נגד מי שעושה רע נגדכם. אם מישהו סוטר לך על הלחי, הושט לו גם את הלחי השנייה. ⁴⁰ אם דורשים ממך בבית המשפט לתת את חולצתך, תן להם גם את מעילך. ⁴¹ אם חייל כופה עליך לשאת את תרמילו קילומטר אחד, שא אותו שני קילומטרים. ⁴² תן למי שמבקש ממך, ואל תדחה את מי שרוצה ללוות ממך כסף. ⁴³ "שמעתם שנאמר: 'ואהבת לרעך, ושנאת את אויבך'. ⁴⁴ אולם אני אומר: אהבו את אויביכם והתפללו בעד אלה שרודפים אתכם, ⁴⁵ כי כך תהיו בנים לאביכם שבשמים. שהרי אלוהים נותן את אור השמש גם לטובים וגם לרעים, ואף את הגשם הוא מוריד על צדיקים ועל רשעים כאחד. ⁴⁶ אם אתם אוהבים רק את אלה שאוהבים אתכם, מה מיוחד בכך? גם הפושעים נוהגים כך! ⁴⁷ ואם אתם חברים רק לחברייכם, במה שונים אתם מכל האחרים? הלא גם עובדי אלילים נוהגים כך! ⁴⁸ שאפו להיות שלמים כשם שאביכם שבשמים שלם."

לפני כולם, כפי שעושים הצבועים. הם מגנים פרחי השדה הצומחים היום ונובלים מחר, להראות עצובים ושהם בצום. הם יקבלו את מה שמגיע להם. 17 אך אתם, כאשר אתם אמונה שכמותכם? 31 "לכן אל תדאגו לאוכל או צמים, סדרו וטפחו את מראכם, 18 כדי שאיש לא יחשוב שאתם רעבים – מלבד אביכם שבשמים הרואה במסתרים, והוא ייתן לכם את השכר המגיע לכם. 19 "אל תצברו לכם רכוש בארץ, במקום שהוא עלול להחליד, להירקב או להיגנב. 20 צברו את רכושכם בשמים, כי שם הוא בטוח מפני גנבה ולא יאבד את ערכו לעולם. 21 במקום שבו נמצא אוצרכם שם נמצא גם לבכם ומחשבותיכם. 22 "עין האדם היא אור גופו. אם עינך שהורה, תמיד יזרח אור השמש בתוך נפשך. 23 אבל אם עינכם רעה, אזי תחשך כולך. מה רבה חשכה זאת! 24 אינך יכול לעבוד שני אדונים; אתה תשנא את האחד ותאהב את האחר, או להיפך – תהיה נאמן לאחד ותזלזל באחר. אינך יכול לעבוד את האלוהים ואת הכסף! 25 "משום כך אני אומר לכם שלא תדאגו לדברים חומריים ויום-יומיים כמו מה לאכול ולשתות ומה ללבוש. הלא החיים חשובים מאוכל, והנפש חשובה מהלבוש. 26 תחשבו על הציפורים למשל: אין הן דואגות למה שתאכלנה – הציפורים אינן זורעות, אינן קוצרות ואינן אוגרות מזון – כי אביכם שבשמים מאכיל אותן ודואג להן. והלא יקרים אתם לאלוהים הרבה יותר מהציפורים. 27 חוץ מזה, מה תועיל דאגתכם? האם היא יכולה להוסיף עוד יום לחייכם, או עוד סנטימטר לקומתכם? 28 "ומדוע אתם דואגים ללבוש? הביטו בפרחי הבר! אין הם דואגים למה שילבשו! 29 ואילו שלמה המלך בכל תפארתו לא היה לבוש יותר יפה מהם! 30 ואם אלוהים מלביש את

7 "אל תשפטו אחרים, ולא ישפטו אתכם. 2 כי יתייחסו אליכם לפי איך שאתם מתייחסים לאחרים. ישפטו אתכם במידה שאתם שופטים אחרים. 3 כיצד יכול אתה לראות שביב-עץ קטן בעין חברך, ולא להבחין בקרש הגדול שבעינך? 4 "איך אתה יכול לומר לחברך: 'תן לי לסלק את השביב מעינך' בזמן שבעינך יש קרש כזה גדול? הרי כלל לא תוכל לראות את השביב! 5 צבוע שכמותך! סלק תחילה את הקרש מעינך, ורק לאחר מכן תוכל לסלק את שביב העץ מעין חברך! 6 "אל תתנו דברים קדושים לאנשים מושחתים, אל תתנו פנינים לחזירים. הם ירמסו את הפנינים, ולאחר מכן יפנו לתקוף אתכם. 7 "אם תבקשו – תקבלו; אם תחפשו – תמצאו; ואם תדפקו תיפתח לפניכם הדלת. 8 כי כל המבקש מקבל, כל המחפש מוצא, ולפני כל דופק נפתחת הדלת. 9 אם ילד מבקש מאביו פרוסת לחם, האם האב ייתן לו אבן במקום לחם? 10 אם הילד מבקש דג, האם אתם חושבים שיקבל נחש? 11 ואם אנשים רעים וחוטאים כמוכם נותנים לילדיכם מתנות טובות, האם לא ייתן אביכם שבשמים מתנות הרבה יותר טובות למבקשים ממנו? 12 "עשו לאחרים את מה שהייתם רוצים שיעשו לכם –

זאת תמצית התורה ודברי הנביאים. 13 "הלכו דרך הפתח הצר, כי השביל המוביל לאבדון הוא רחב, ושער הכניסה רחב גם הוא. 14 אולם שער החיים הוא קטן, השביל צר, ורק מעטים מוצאים אותו. 15 "היזהרו לכם מהמורים המפיצים תורות שקר. הם מתחפשים לכבשים תמימים, בעוד שלמעשה הם זאבים רעים הרוצים לטרוף אתכם. 16 תוכלו לזהות אותם על־פי התנהגותם, כשם שאפשר לזהות עץ על־פי פירותיו. הלא יודעים אתם להבחין בין גפן ענבים לבין ברקנים. בין תאנים לבין קוצים! 17 עץ משובח נותן פרי משובח, ועץ רקוב נותן פרי רקוב. 18 עץ טוב לא ייתן פרי רקוב, ועץ רקוב לא ייתן פרי טוב. 19 משום כך יש לכרות ולשרוף כל עץ שאינו נותן פרי טוב. 20 אכן, גם עצים וגם בני־אדם אפשר לזהות על־פי פירותיהם. 21 "לא כל מי שמדבר כאיש דתי ואדוק הוא באמת מאמין. הם יכולים לקרוא לי: 'אדוני, אדוני, אבל אין זה מספיק כדי להכניסם לשמים. החשוב הוא אם הם שומעים לקול אבי שבשמים. 22 ביום־הדין יאמרו לי אנשים רבים: 'אדון, אדון, הלא בשמך ניבאנו, ובשמך נירשנו שדים וחוללנו נסים רבים'. 23 אולם אני אענה: 'מעולם לא הכרתי אתכם. הסתלקו מכאן, פושעים שכמותכם!' 24 "כל מי שמקשיב לדברי ומקיים אותם, דומה לאדם חכם הבונה את ביתו על סלע איתן. 25 שכן גם אם ירד גשם שוטף ותתחולל סערה, לא ייפול הבית ולא יתמוטט, כי נבנה על הסלע. 26 לעומתו, מי שמקשיב לדברי ואינו מקיים אותו דומה לאדם טיפש הבונה את ביתו על החול. 27 שהרי בבוא שיטפון וסערה יתמוטט הבית וייהרס כליל." 28

ההמונים נדהמו מאוד כששמעו את הדרשות של ישוע, כמו הסופרים.

8 כשירד ישוע מהגבעה הלך אחריו קהל גדול. 2 אדם חולה בצרעת בא לקראתו, נפל על ברכיו והתחנן: "אדוני, אם רק תרצה, תוכל לרפא אותי." 3 ישוע נגע באיש ואמר: "ודאי שאני רוצה. הירפא!" 4 ומיד נעלמה הצרעת. 4 "אל תספר על כך לאיש", אמר לו ישוע. "לך מיד אל הכהן והראה לו שנרפאת. אל תשכח לקחת איתך קורבן טהרה, כפי שציווה משה על בני־ישראל, כדי שכולם יראו שנרפאת!" 5 כשהגיע ישוע לכפר־נחום, בא אליו קצין רומאי והתחנן לפניו שירפא את משרתו הצעיר, השוכב משותק על מיטתו וסובל כאבים נוראיים. 7 "כן", השיב ישוע. "אבוא לרפא אותו." 8 "אדוני" אמר הקצין, "אני לא ראוי שתבוא אל ביתי, וגם אין צורך בכך. רק צווה שמשרתי ירפא, והוא ירפא." 9 כיצד אני יכול להיות בטוח בכך? הרי אני איש צבא ורגיל לקבל פקודות מהממונים עלי. ואף לתת פקודות לחיילים תחת פיקודי. אם אני אומר לחייל אחד: 'לך', הוא הולך. אם אני אומר לחייל אחר: 'בוא', הוא בא. ואם אני אומר למשרתי: 'עשה עבודה זאת או אחרת', הוא עושה אותה." 10 דברי הקצין הפליאו את ישוע. הוא פנה אל הקהל ואמר: "בכל ישראל לא ראיתי אמונה גדולה כזאת! 11 אני אומר לכם שגויים רבים, כמו הקצין הזה, יבואו מכל העולם וישבו במלכות השמים יחד עם אברהם, יצחק ויעקב. 12 ורבים – שלמענם הוכנה המלכות – יגורשו לחושך, למקום של בכי וייסורים." 13 לאחר מכן אמר ישוע לקצין הרומאי: "לך עתה לביתך; הדבר שהאמנת

בו נעשה! "ובאותה שעה נרפא המשרת. 14 בבית הקברות והיו מסוכנים כל כך, עד שאיש כשבא ישוע לביתו של שמעון, ראה את חמותו של שמעון שוכבת במיטתה וקודחת מחום. אל ישוע: "מה אתה רוצה מאתנו, בן האלוהים? 15 ישוע נגע בידה, ומיד ירד החום. היא קמה ממיטתה והכינה להם אוכל. 16 באותו ערב משם רעה עדר חזירים, 31 והשדים ביקשו: "אם הובאו אל ישוע מספר אנשים אחוזה-שדים. אתה מגרש אותנו, שלח אותנו לפחות אל תוך במילה אחת מפיו של ישוע ברחו כל השדים, החזירים האלה." 32 ישוע הסכים, וציווה והחולים נרפאו. 17 מעשה זה הנשים את נבואת ישעיהו: "חלינו הוא נשא ומכאובינו סבלם." 18 כשראה ישוע את הקהל הרב שהתאסף סביבו, הורה לתלמידיו להתכונן לעבור לצד השני של הכינרת. 19 באותו זמן ניגש אליו איש דת אחד ואמר: "רבי, לכל מקום שתלך, אלך אחריך!" 20 אולם ישוע ענה לו: "השועלים אותם.

9 מתגוררים במחילות האדמה, ולציפורים יש קנים. אולם לבן האדם אין מקום להניח את ראשו." 21 תלמיד אחר אמר לישוע: "אדוני, הרשה לי קודם לקבור את אבי ואחר כך אלך אחריך." 22 אולם ישוע ענה לו: "לך אחרי עכשיו! והנח למתים (מבחינה רוחנית) לדאוג למתים שלהם." 23 לאחר מכן נכנסו ישוע ותלמידיו לסירה והחלו לשוב אל הצד השני של הכינרת. 24 לפתע התחוללה סערה נוראה, והגלים הגבוהים הציפו את הסירה, ואילו ישוע ישן. 25 התלמידים ניגשו אל ישוע והעירו אותו בבהלה: "אדוננו, הצל אותנו! אנחנו טובעים!" 26 אולם ישוע ענה: "חסרי-אמונה שכמוכם! מדוע אתם פוחדים כל-כך?" הוא קם ונזף ברוח, ופקד על הים להירגע. מיד פסקה הסערה; הרוח שקטה והים נרגע. 27 התלמידים הנדהמים שאלו זה את זה: "מיהו האיש הזה שאפילו הרוח והים נשמעים לו?" 28 בהגיעם אל ארץ הגדריים, באו לקראתם שני אנשים אחוזה-שדים. השניים התגוררו

ישוע חזר לסירה, חצה את האגם ושב לכפר נחום עיר מגוריו. 2 מספר אנשים הביאו אליו בחור משותק על אלונקה. כשראה ישוע את אמונתם, אמר לבחור: "התעורר, בני, כי נסלחו לך חטאיך!" 3 "איש זה מגדף! אמרו בלבם מספר סופרים. (כי מי מלבד אלוהים יכול לסלוח על חטאים?) 4 ישוע ידע את מחשבותיהם, ולכן שאל אותם: "מדוע אתם חושבים מחשבות רעות? 5 לבן האדם, יש סמכות לסלוח על חטאים, אך מכיוון שכל אחד יכול לומר דברים סתם, אז אפנין לכם את סמכותי. "הוא פנה אל הנער המשותק ואמר לו: "קום! קבל את האלונקה שלך ולך הביתה!" 7 הבחור קפץ על רגליו לנגד עיניהם, והלך לביתו. 8 פחד אחז את הנוכחים, והם הודו לה' ושיבחו אותו על שנתן כוח כזה לבני-אדם. 9 כשישוע הלך משם הוא ראה בבית המכס את גובה המכס, מתתיהו. "בוא והיה תלמיד שלי," אמר לו ישוע. מתתיהו קם, עזב את הכול מאחוריו והלך אחרי ישוע. 10 בערב כשאכלו

ישוע ותלמידיו בביתו של מתתיהו, הצטרפו כולכם! "קרא ישוע". הילדה לא מתה: היא אליהם מוכסים וחוטאים אחרים. 11 הפרושים רק ישנה! "אולם כולם צחקו לו. 25 ברנע כעסו מאוד ואמרו לתלמידיו: "מדוע הרב שלכם אוכל בחברת החוטאים האלה?" 12 בידה, והיא קפצה ממיטתה בריאה לגמרי. ישוע השיב להם: "אנשים בריאים אינם זקוקים 26 השמועה על הנס הנפלא הזה התפשטה לרופא; אלא שהחולים זקוקים לרופא!" השיב להם ישוע, 13 והוסיף: "עתה לכו ולימדו את משמעות הפסוק: 'כי חסד חפצתי ולא זבח'. רחם עלינו!" 28 שני העיוורים נכנסו אל הבית לא באתי לקרוא לצדיקים לחזור בתשובה, שבו התארח ישוע, והוא שאל אותם: "האם כי אם לחוטאים." 14 יום אחד באו תלמידי יוחנן אל ישוע ושאלו: "מדוע תלמידך אינם צמים כמונו וכמו הפרושים?" 15 "האם יכולים ידירי החתן להתאבל ולצום בזמן שהוא נמצא אתם?" השיב להם ישוע בשאלה. "אולם יבוא יום שהחתן יילקח מהם, ואז הם יצומו." 16 "מי תופר טלאי מברד חדש על בגד ישן? הרי הטלאי מהבגד החדש יינתק ויגדיל את החור בבגד! 17 ומי ממלא יין חדש בחביות רקובות? הרי היין יבקע את החביות ויישפך החוצה! יין חדש יש לשמור בחביות חדשות. כך יישמרו היין והחביות." 18 בשעה שישוע דיבר בא אליו הרב של בית הכנסת המקומי והשתחוה לפניו. "בתי הקטנה מתה ממש עכשיו, "אמר הרב, "אולם אתה תוכל להחיות אותה, אם רק תבוא ותיגע בה." 19 ישוע קם והלך אחרי הרב, ותלמידיו הצטרפו אליו. 20 בקרב הקהל שהלך אחריהם הייתה אישה שסבלה משטף דם מתמיד במשך שנים-עשרה שנה. היא עמדה מאחורי ישוע ונגעה בקצה מעילו, 21 מפני שחשבה: "אם רק אנע בבגדו, ארפא!" 22 ישוע פנה לאחור ואמר לאישה: "התעורדי בתי, אמונתך ריפאה אותך. "ובאותו רגע היא נרפאה. 23 ישוע הגיע לבית הרב וראה את המתאבלים שבכו וקוננו קינות. 24 "לכו מכאן

10 ישוע קרא אליו את שנים-עשר תלמידיו יהיה עליכם להישפט לפני מלכים ומושלים ונתן להם כוח לגרש רוחות רעות ולרפא כל בגללי, אולם זאת תהיה לכם הזדמנות לספר מיני מחלות. ² אלה שמותיהם של שנים-עשר התלמידים: שמעון (הנקרא גם פטרוס), אנדראי (אחיו של שמעון), יעקב (בנו של זבדי), יוחנן (אחיו של יעקב), ³ פיליפוס, בר-תלמי, תומא, מתתיהו (גובהה המכס), יעקב (בן-חלפי), תדי, ⁴ שמעון (מחבורת"הקנאים"), ויהודה איש קריות (זה שהסגיר את ישוע). ⁵ ישוע נתן להם את ההוראות הבאות: "אל תלכו אל הגויים או אל השומרונים, ⁶ כי אם אל הצאן התועה של עם ישראל בלבד. ⁷ לכו וספרו להם שמלכות השמים קרובה. ⁸ רפאו את החולים, הקימו את המתים לתחייה, רפאו את המצורעים וגרשו את השדים. אתם קיבלתם הכול חינם אין כסף, לכן אל תדרשו תמורה בעד שירותכם!" ⁹ "אל תיקחו איתכם זהב, כסף או נחושת. ¹⁰ אל תיקחו תרמיל עם בנדים להחלפה, לא נעלים ואף לא מקל הליכה. האנשים שתעזרו להם ידאגו לכם ויטפלו בכם. ¹¹ בבואכם לעיר או לכפר, חפשו שם בן אדם טוב והישארו בביתו עד שיגיע הזמן ללכת לעיר אחרת. ¹² כשתכנסו אל הבית, קודם כל ברכו אותו בשלום. ¹³ אם זהו ביתם של אנשים טובים, הברכה תקיים; ואם אין אלה אנשים טובים, הברכה תשוב אליכם. ¹⁴ בכל עיר או בית שבהם לא יקבלו אתכם, נערו את אבק המקום מעל רגליכם ולכו לדרככם. ¹⁵ אני אומר לכם: אף לסדום ועמורה יהיה קל יותר ביום-הדין מאשר לערים אלה. ¹⁶ אני שולח אתכם כמו כבשים בין זאבים. לכן היו ערמומיים כנחשים ותמומים כיונים. ¹⁷ אולם היזהרו! כי עלולים לאסור ולשפוט אתכם ולהלקות אתכם בשוטים בבת-הכנסת. ¹⁸ כן, גם

אני אכיר בו לפני אבי שבשמים. 33 אולם והעניים שומעים את בשורת מלכות האלוהים. אם מישהו טוען שאינו מכיר אותי, גם אני לא 6 מלבד זאת אמרו לו: 'אשרי האיש שעבורו אכיר בו לפני אבי שבשמים. 34 "אל תחשבו אינני מהווה מכשול!" 7 לאחר שהלכו שבאתי להשכין שלום בארץ! לא שלום, כי אם חרב. 35 באתי להמריד בן באביו ובת באמה, יוחנן: "למה ציפיתם כשהלכתם אל המדבר ולגרום לכלה למרוד בתמותה. 36 אויביו השומם לראות את יוחנן? עשב הנע ברוח? 8 הגדולים של האדם יהיו דווקא בני-ביתו. 37 או אולי ציפיתם לפגוש אדם לבוש פאר, כמו אם אתה אוהב את אביך ואת אמך יותר ממני, נסיך בארמון? 9 או האם ציפיתם לראות נביא אינך ראוי להיות תלמידי. ואם אתה אוהב את בנך או את בתך יותר ממני, אינך ראוי לי. 38 אם אינך מוכן לשאת את צלבך וללכת אחרי, אינך ראוי לי. 39 "מי שרוצה לשמור על חייו – יאבד אותם, ואם יהיה מוכן לוותר על חייו למעני – ימצא אותם. 40 "מי שמקבל אתכם בשמחה – מקבל אותי, ומי שמקבל אותי – מקבל גם את האלוהים ששלח אותי. במלכות השמים. 12 מאז יוחנן ועד היום, אם תקבלו בשמחה נביא, משום שהוא איש אלוהים – תקבלו אותו שכר בשמים שמקבל הנביא. ואם תקבלו אנשים טובים וצדיקים, של יוחנן. 14 אם אתם מוכנים להאמין לדברי משום שהם אוהבים את ה' – תקבלו אותו השכר שהם מקבלים. 42 ואם בתור תלמידי תתנו לילד קטן כוס מים קרים, אני מבטיח לכם שתקבלו שכר משמעותי על כך."

11 כשישוע סיים לתת הוראות לתלמידיו, הלך בעצמו להטיף בערים שלהם. 2 יוחנן המטביל, שהיה אז בכלא, שמע על הנסים שחולל המשיח, ולכן שלח שניים מתלמידיו לשאול את ישוע: 3 "האם אתה האיש שלו אנו מחכים? או האם עלינו להמשיך לחכות למישהו אחר?" 4 השיב להם ישוע: "לכו וספרו ליוחנן את כל מה שראיתם ושמעתם כאן היום. 5 ספרו לו שהעיוורים רואים, הפיסחים מהלכים, המצורעים מטוהרים, החרשים שומעים, המתים קמים לתחייה

בערים המושחתות צור וצידון את הנסים מעולם לא קראתם בתורה שמותר לכוהנים שחוללתי בקרבכם. אנשיהן מזמן היו חוזרים בתשובה ולובשים שק ואפר לאות חרטה. 22 אני אומר לכם: יש כאן אחד שהוא גדול מן ובאמת. ביום־הדין תקבלנה צור וצידון עונש קל משלכן! 23 נְאֻםְךָ, כפר־נחום, החושבת אֶת־ שישבחו וירוממו אותך עד השמים? לניחונים תורדי! אילו נעשו בסדום הנפלאות שחוללתי בך, הייתה סדום קיימת עד היום! (Hadēs g86) 24 ובאמת, ביום־הדין תקבל סדום עונש קל משלך! 25 לאחר מכן התפלל ישוע את התפילה הבאה: "אבי, אדון השמים והארץ, אני מודה לך על שהסרת את האמת מפני אלה החושבים את עצמם לחכמים, ועל שגילית אותה לילדים קטנים. 26 תודה לך אבי, על שבחרת לפעול דווקא כך. 27 "הכול נמסר לי מאת אבי. איש אינו מכיר ממש את הבן – מלבד האב, ואיש אינו מכיר ממש את האב – מלבד הבן, והאנשים שהוא בוחר לגלות להם את האב." 28 "אתם, העיפים והנושאים עול כבד: בואו אלי ואתן לכם מנוחה. 29 שאו את העול שלי ולימדו ממני, כי אני עניו וצנוע, ואצלי תמצאו מנוחה לנפשותיכם. כי עולי נעים ומשאי קל."

12 לאחר מכן, בשבת אחת, עברו ישוע ותלמידיו דרך שדה תבואה. מאחר שהתלמידים היו רעבים הם קטפו שיבולים ואכלו את הגרעינים. 2 פרושים אחדים ראו את הדבר ומחו לפני ישוע: "תלמידך עוברים על התורה! הם מחללים את השבת!" 3 אולם ישוע השיב להם: "האם מעולם לא קראתם מה עשה דוד המלך כשהוא ואנשיו היו רעבים? 4 דוד נכנס לאוהל מועד, ויחד עם אנשיו אכל את לחם הפנים שהיה מיועד לכוהנים בלבד. גם מעשה זה היה עבירה על התורה! 5 והאם

אולם כששמעו זאת הפרושים, אמרו: "אין פלא שהוא המשיח). 39 אולם ישוע השיב: "רק שהוא יכול לגרש שדים; הרי הוא מקבל את דור רע וכופר יכול לדרוש נסים נוספים! כוחו מבעל-זבוב שר השדים!" 25 ישוע ידע אבל האות היחיד שתקבלו יהיה אות יונה את מחשבותיהם, ולכן ענה: "ממלכה מפולגת הנביא. כשם שיונה הנביא היה בכטנו של בתוך עצמה תתפרק. בית מפולג או עיר הדג שלושה ימים ושלושה לילות, כך גם מפולגת לא יחזיקו מעמד ויקרסו גם הם. 26 אם בן-האדם יהיה בבטן האדמה שלושה ימים השטן מגרש את השטן, הרי שהוא נלחם בעצמו ושלושה לילות. 41 ביום-הדין יקומו אנשי והורס את ממלכתו. 27 ואם, לפי טענתכם, נינוה וירשעו אתכם. כי לאחר שיונה דיבר אני מגרש את השדים בכוחו של בעל-זבוב – אליהם, הם חזרו בתשובה, חדלו ממעשיהם אז בכוחו של מי מגרשים בניכם את השדים? הרעים ופנו לה, ואילו לפניכם עומד אדם לכן הם יהיו לאמות מידה. 28 אולם אם אני גדול מיונה, ואתם מסרבים לשמוע לו. 42 גם מגרש את השדים בכוחו של אלוהים וברוחו, מלכת שבא תרשיע את העם הזה ביום-הדין. אז עובדה שמלכות האלוהים הגיעה אליכם. שהרי היא באה מארץ רחוקה כדי להקשיב 29 איש אינו יכול לשדוד את מלכות השטן לחכמת שלמה, ואילו לפניכם עומד אדם לפני שיכבול אותו תחילה. לאחר שיכבול גדול משלמה. 43 "דור רשע זה דומה לאדם את השטן, ויכול לשדוד את רכושו. 30 מי אחוז שד, כאשר יוצא השד מן האדם, הוא שאינו אתי נגדי הוא, ומי שאינו אוסף אתי – הולך למדבר לזמן מה ומחפש לו מנוחה. מפזר. 31 "כל חטאיכם יכולים להיסלח, גם אם אתם מקללים אותי, רק חטא אחד לא ייסלח לכם לעולם: גידוף רוח הקודש." 33 מוצא השד את לבו של אותו אדם מטואטא, "את העץ מכירים על-פי הפרי שהוא נותן. מסודר ומטופח, ואז מוצא השד שבעה שדים עץ משובח נותן פרי טוב, ועץ רקוב נותן פרי רקוב. 34 ילדי נחשים שכמוכם! כיצד יכילים אנשים רשעים כמוכם לומר דבר טוב? גרוע משהיה. 46 בשעה שישוע דיבר בתוך הרי אדם מדבר מתוך הממלא את לבו! 35 בית מלא אנשים, עמדו אמו ואחיו בחוץ וביקשו אדם טוב מפיק מעשים טובים מהטוב שבלבו, לראות אותו. 47 מישהו בא אל ישוע והודיע לו בעוד שאדם רע מפיק מעשים רעים מהרוע שבלבו. 36 ואני אומר לכם: ביום-הדין יהיה עליכם לתת דין וחשבון על כל מילה בטלה הוא הצביע על תלמידיו והכריז: "אלה הם שיצאה מפיכם! 37 הדברים שאתם אומרים 50 כל מי שמציית לאבי שבשמים כאן עכשיו יקבעו את גורלכם: או שהם יזכו הוא אמי, אחי ואחותי!"

אתכם, או שהם יחייבו אתכם בדין." 38 יום אחד באו אל ישוע סופרים ופרושים אחדים וביקשו שיחולל לפניהם נס (כדי להוכיח קצר התאסף שם קהל כה רב, עד שישוע

נאלץ להיכנס לסירה, ואילו כל העם נשאר על לבו של האדם השומע את הבשורה, אך אינו החוף. ³ ישוע הרבה ללמד את העם במשלים, מבין אותה; ואז בא השטן וחוטף את מה שנזרע והנה אחד מהם: "איכר יצא לזרוע בשדה. ⁴ בלבו. ²⁰ האדמה הסלעית מסמלת את לבו כשפיזר את הזרעים נפלו אחדים מהם בצד של האדם השומע את הבשורה ומקבל אותה הדרך, והציפורים באו ואכלו אותם. ⁵ זרעים בשמחה. ²¹ אולם לאמונתו אין עומק, והזרעים אחדים נפלו על אדמה סלעית, במקום שבו לא הייתה אדמה רכה. הנבטים צמחו במהירות באדמה הרדודה, ⁶ אולם השמש הלוחשת צרבה אותם והם התייבשו ומתו, כי השורשים לא היו עמוקים. ⁷ זרעים אחדים נפלו בין הקוצים, ואלה חנקו את הצמחים הרכים. ⁸ הולך ומפחית בעבודת אלוהים. ²³ (aiōn g165)

אולם זרעים אחדים נפלו על אדמה טובה ופורייה, ונשאו פרי מבורך ורב פי שלושים, פי ששים ואפילו פי מאה. ⁹ מי שמסוגל לשמוע, רב, פי מאה, פי ששים ופי שלושים ממה שיקשיבו! ¹⁰ תלמידיו של ישוע באו אליו וישאלו: "מדוע אתה משתמש תמיד בדוגמאות נוסף: 'מלכות השמים דומה לאיכר שזרע קשות כל כך?' ¹¹ הסביר להם ישוע: "רק לכם מותר לדעת את סודות מלכות השמים; לאחרים לא ניתן לדעת אותם. ¹² כי מי שיש לו – יינתן לו עוד ויהיה לו שפע רב; ומי שאין לו – גם המעט שיש לו יילקח ממנו. ¹³ אני מדבר אליו ואמר: 'אדוננו, השדה שבו זרעת זרעים אל בני אדם במשלים מכיוון שכאשר מראים להם משהו הם לא רואים, וכאשר אומרים להם משהו הם לא שומעים וגם לא מבינים. ¹⁴ את העשבים השוטים? 'שאלו המשרתים. ²⁹ כך התקיימה נבואתו של ישעיהו: 'שמעו 'לא', השיב האיכר: 'אתם עלולים לעקור שמוע ואל תבינו, וראו ראו ואל תדעו. ¹⁵ כי השמן לב העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע, יחד עד הקציר, ואז אומר לקוצרים לאסוף פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע, ולבבו יבין ושב ורפא לו'. ¹⁶ 'אולם אשרי עיניכם כי הן רואות, ואשרי אוזניכם כי הן שומעות. ¹⁷ הרבה לאסם'. ³¹ ישוע סיפר להם עוד משל: 'מלכות נביאים וצדיקים השתוקקו לראות את מה שאתם רואים ולשמוע את מה שאתם שומעים, אך לא זכו. ¹⁸ 'זהו פירוש המשל: ¹⁹ השביל ביותר, הוא גדל להיות אחד הצמחים הגדולים הקשה שעליו נפלו חלק מהזרעים מסמל את הקשה שעליו נפלו חלק מהזרעים מסמל את

ענפיו. 33 ישוע נתן להם דוגמה נוספת: "אפשר גם בסיפור על דייג שהשליך את רשתו לים. להמשיל את מלכות השמים לאישה המתכוננת לאפות לחם. היא לוקחת את כמות הקמח הדרושה ושמה מעט שמרים, עד שהבצק כולו תופח." 34 את כל אלה דיבר ישוע אל הקהל במשלים; ובלי משל לא דיבר אליהם. 35 כך הוא קיים את הנבואה: "אפתחה במשל פי, ובינה אביעה חידות מני-קדם." 36 לאחר מכן עזב ישוע את ההמון ונכנס הביתה. תלמידיו ביקשו ממנו שיסביר להם את משל העשבים בשדה החיטה. 37 "בן-האדם הוא האיכר הזורע את הזרעים הטובים", הסביר להם ישוע. 38 "השדה מסמל את העולם, הזרעים מסמלים את בני מלכות האלוהים, והעשבים מסמלים את האנשים השייכים לשטן. 39 האויב שזרע את עשבי-הבר בשדה החיטה הוא השטן, הקציר הוא סוף העולם והקוצרים הם המלאכים." 40 (aiōn g165) "כשם שבמשל זה נאספו העשבים ונשרפו, כך יהיה גם בסוף העולם. 41 (aiōn g165) בן-האדם ישלח את מלאכיו, והם ידרשו מתוך המלכות את כל עושי הרע ואת כל אלה שמכשילים את האחרים. 42 וישליכו אותם לכבשן שישרוף אותם. שם הם יבכו ויחרקו שיניים 43 ואילו הצדיקים יזרחו כשמש במלכות אביהם. מי מסווגל לשמוע, שיקשיב! 44 "מלכות השמים דומה לאוצר שאיש גילה בתוך שדה. בהתלהבותו הרבה מכר האיש את כל אשר היה לו, כדי שיוכל לקנות את השדה עם האוצר שמצא בו." 45 "מלכות השמים דומה לפנינה נהדרת שמצא סוחר בעת שחיפש פנינים מובחרות. 46 כשגילה הסוחר את הפנינה היקרה, שהייתה ממש מציאה; הלך ומכר את כל רכושו, כדי שיוכל לקנות אותה." 47 "אפשר לתאר את מלכות השמים

14 כאשר שמע הורדוס (שר הרובע של המדינה) על ישוע, 2 אמר לאנשיו: "אין ספק שהאיש הזה הוא יוחנן המטביל! יוחנן קם לתחייה, ולכן הוא מסוגל לחולל את כל הנסים האלה." 3 הורדוס אמר דברים אלה משום שזמן מה קודם לכן אסר את יוחנן וכבל אותו בכלא, על-פי דרישת אשתו הורודיה שהייתה

בעבר אשת אחיו פיליפוס. 4 משום שיוחנן אמר ונתן לתלמידיו שיחלקו לעם. 20 כולם אכלו להורדוס שאסור לו להתחתן אתה. 5 הורדוס עד ששבעו, וכשאספו לבסוף את הפירורים רצה להרוג את יוחנן, אולם פחד מממהומות שנשארו, מילאו שנים-עשר סלים. 21 באותו ומרידות, כי העם חשב את יוחנן לנביא. 6 ערב היו שם כחמשת-אלפים גברים מלבד אולם במסיבת יום הולדתו של הורדוס רקדה הנשים והילדים! 22 לאחר מכן אמר ישוע לפניו בת הורודיה ריקוד שמצאתן בעיניו לתלמידיו להיכנס לסירה ולהצות את הים, מאוד. 7 והוא הבטיח בשבועה לתת לה כל מה בעוד שהוא עצמו נשאר להיפרד מהקהל שתרכה. 8 לפי דרישת אמה ביקשה הנערה ולפזר אותם הביתה. 23 לאחר ששלח ישוע שיביאו לפניו על מגש את ראשו של יוחנן את האנשים עלה על גבעה להתפלל. עם רדת המטביל. 9 המלך הצטער, אולם לא רצה הלילה, כשהתלמידים היו בסירה וישוע היה להפר את שבועתו, ולא רצה לאבד את יוקרתו לבדו על החוף, פרצה סערה עזה והתלמידים בעיני אורחיו. משום כך נתן הורדוס את נאבקו נגד הרוח החזקה והגלים הגבוהים. ההוראות הדרושות, 10 וראשו של יוחנן נכרת 25 בערך בשעה ארבע לפנות בוקר בא ישוע בבית הסוהר 11 והובא על מגש לבתה של לקראתם, כשהוא פוסע על-פני המים. 26 הורודיה, אשר נתנה אותו לאמה. 12 תלמידי התלמידים המבוהלים צעקו מפחד, כי חשבו יוחנן באו וביקשו את גופתו, ולאחר שקברו שהוא רוח רפאים. 27 ישוע דיבר אליהם אותו הלכו לישוע וסיפרו לו מה שקרה. 13 מיד והרגיע אותם: "אל תפחדו, זה אני!" 28 כשמע ישוע מה שקרה, הפליג לבדו בסירה "אדון, אם זה באמת אתה, קרא אליו שמעון למקום מבודד. אולם ההמונים גילו אותו, פטרוס, צווח עלי ללכת לקראתך על-פני ולכן עזבו את כפריהם והלכו אחריו לאורך המים!" 29 "בסדר", ענה ישוע. "בוא!" ופטרוס חוץ הים. 14 ישוע ירד מהסירה, וכשראה את ירד מן הסירה והחל ללכת על-פני המים האנשים הרבים שחיכו לו, ריחם עליהם וריפא את החולים שביניהם. 15 לפנות ערב ניגשו הגבוהים שסבבוהו ובהל והחל לטבוע. "הצל אליו תלמידי ואמרו: "אמור לכל האנשים אותי, אדון!" צעק פטרוס. 31 מיד הושיט האלה שילכו לקנות אוכל בכפרים שבאזור, ישוע את ידו וחילץ את פטרוס. "חסר-אמונה כי השעה מאוחרת ובמקום השומם הזה אין אתה!" הוכיח אותו ישוע. "מדוע פקפקת?" 32 מה לאכול. 16 אולם ישוע השיב להם: "אין צורך, אתם תאכילו אותם." 17 "מה?" קראו התלמידים בתמיחה. "יש לנו רק חמש ככרות ונדהמים. "אתה באמת בן האלוהים!" קראו. 34 לחם ושני דגים." 18 "הביאו אותם לכאן", הם המשיכו בדרכם וענגנו בחוף גניסרת. 35 הורה ישוע. 19 הוא ציווה על האנשים לשבת על הדשא, לאחר מכן לקח את חמש ככרות בואו בכל האזור. תוך זמן קצר הובאו אליו הלחם ואת שני הדגים, הביט לשמים, ביקש חולים רבים כדי שירפא אותם. 36 החולים מאלוהים שיברך את האוכל, פרס את הלחם

ביקשו מישוע שירשה להם רק לגעת בכנף בנדו, וכל מי שנגע בו נרפא.

15 יום אחד הגיעו מירושלים מספר פרושים וסופרים כדי לחקור את ישוע. ² "מדוע תלמידך אינם מקיימים את המסורת היהודית העתיקה?" דרשו לדעת. "מדוע תלמידך אינם נוטלים את ידיהם לפני האוכל?" ³ השיב להם ישוע: "ומדוע עוברת המסורת שלכם על מצוותיו של אלוהים? ⁴ למשל, כתוב בתורה: 'כבד את אביך ואת אמך ... ומקלל אביו ואמו מות יומת!' ⁵ אולם אתם אומרים שמותר לאדם להתעלם מצרכי הוריו העניים, אם ייתן לעבודת האלוהים את מה שיכול היה לתת להם. וכך אתם מפרים את מצוותו של אלוהים. כדי לקיים מסורת וחוקים שהומצאו על-ידי בני-אדם. ⁷ צבועים שכמוכם! הנביא ישעיהו תיאר אתכם נכונה כשאמר: ⁸ 'ניגש העם הזה בפיו, ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני'; ⁹ ותהי יראתם אותי מצות אנשים מלומדה.' ¹⁰ ישוע אסף סביבו את הקהל ואמר: "הקשיבו לדבריי והשתדלו להבינם: ¹¹ מה שמטמא את האדם זה לא מה שנכנס לפה אלא מה שיוצא מהפה – זה מטמא את האדם!" ¹² תלמידיו באו אליו ואמרו: "בדבריך אלה העלבת את הפרושים!" ¹³ ישוע השיב להם: "כל צמח שלא נשתל על-ידי אבי – ייעקר. ¹⁴ התעלמו מהם: הפרושים אינם אלא מורי-דרך עיוורים המדריכים עיוורים אחרים. ובסופו של דבר יפלו כולם יחד לתוך בור!" ¹⁵ שמעון פטרוס ביקש מישוע שישביר למה התכוון באמרו שאנשים מטמאים את עצמם ממה שיוצא מן הפה. ¹⁶ "האם אינך מבין?" שאל אותו ישוע. ¹⁷ "האם אינך רואה שכל מה שאתה אוכל עובר

שלושה ימים, ולא נשאר להם מה לאכול. אינני ולכן אמר: "חסרי-אמונה שכמוכם! מדוע אתם רוצה לשלוח אותם רעבים, כי הם עלולים דואגים כל כך שאין לכם לחם? 9 האם להתעלף בדרך." 33 "מאין נשיג במדבר הזה לעולם לא תבינו? האם אינכם זוכרים כלל מספיק אוכל לכל ההמון?" שאלו התלמידים. את חמשת-אלפים שהאכלתי בחמש 34 "כמה ככרות לחם יש לכם?" שאל אותם ככרות לחם, ואת הסלים המלאים בשאריות? ישוע. "שבע, ענו, וכמה דגים קטנים." 35 ישוע 10 האם שכחתם את ארבעת-אלפים האנשים ציווה על העם לשבת על הארץ, 36 לקח שהאכלתי, ואת סלי השאריות שנשארו? 11 את שבע ככרות הלחם ואת הדגים, הודה כיצד יכולתם להעלות על דעתכם שדיברתי לאלוהים עליהם, חילק אותם למנות ונתן על מזון? אולם אני חוזר ואומר: היזהרו לתלמידים, כדי שיגישו ליושבים. 37 אכלו מהשאור של הפרושים והצדוקים!" 12 לבסוף לשובע (כארבעת-אלפים איש לא כולל נשים שבמילה "שאור" התכוון וילדים), כאשר אספו את השאריות הם מילאו ישוע ללימודים של הפרושים והצדוקים. 13 שבעה סלים! 39 לאחר מכן שלח ישוע את כשהגיע ישוע לקיסריה של פיליפוס, שאל את האנשים לביתם, והוא עצמו עלה לסירה ושט למגדל.

16 יום אחד באו פרושים וצדוקים אל ישוע כדי לנסות אותו, וביקשו ממנו שיחולל למענם נס מהשמים. 2 אולם ישוע ענה להם: "אתם יודעים היטב כיצד לפרש את סימני הטבע! אם, למשל, לפנות ערב השמים אדומים, אתם אומרים שלמחרת יהיה מזג אוויר נאה, ואם בבוקר השמים קודרים, אתם אומרים שמזג האוויר יהיה סוער, ואתם צודקים. אולם אינכם מבינים את משמעות העת שבה אנו חיים! 4 דור רע וכופר זה מבקש לו אות כלשהו מהשמים, אבל האות היחיד שינתן לו הוא זה של יונה הנביא!" וישוע הלך משם. 5 בהגיעם אל הגדה השנייה של הכינרת גילו התלמידים כי שכחו לקחת איתם אוכל. 6 "היזהרו מהשאור של הפרושים והצדוקים!" הזהיר ישוע את תלמידיו. 7 הם חשבו שהוא אמר זאת משום ששכחו לקחת איתם לחם. 8 ישוע ידע את מחשבותיהם, מן המתים. 22 פטרוס לקח את ישוע הצידה

והוכיח אותו: "אל תדבר כך! אסור שיקרה לך דבר כזה!"²³ "סור ממני, שטן שכמוך!" אמר לו ישוע. "אתה מכשול בדרכי; אתה מסתכל על הדברים מנקודת ראות אנושית, ולא מנקודת ראותו של אלוהים." ²⁴ ישוע פנה לתלמידיו ואמר: "מי שרוצה ללכת בעקבותי עליו להתכחש לעצמו, לשאת את צלבו וללכת אחרי. ²⁵ כי מי שמנסה להציל את חייו – יאבד אותם, ואילו מי שיוותר על חייו למעני – ימצא אותם. ²⁶ שהרי מה התועלת לאדם המרוויח את העולם כולו, אולם מפסיד חיי-נצח? האם יש משהו שאפשר להשוות לחיי נצח? ²⁷ "בן-האדם ישוב עם מלאכיו בתפארת אביו, וישפוט כל אדם לפי מעשיו. ²⁸ ואני אומר לכם שאחדים מכם, העומדים כאן עכשיו, לא ימותו לפני שיזכו לראות את בן-האדם בא במלכותו!"

17 כעבור שישה ימים לקח ישוע את פטרוס, את יעקב ואת אחיו יוחנן, ועלה איתם על פסגת הר גבוה. ² כשהביטו התלמידים בישוע, הוא השתנה לגנדר עיניהם: פניו זרחו כשמש ובגדיו הלבנים והבריקו. ³ לפתע הופיעו משה רבנו ואלהו הנביא ודיברו עם ישוע. ⁴ "אדון, כמה טוב שאנחנו כאן!" קרא פטרוס. "אם אתה רוצה, אבנה כאן שלוש סוכות לכבוד – לך, למשה ולאלהו!" ⁵ בזמן שפטרוס דיבר, ענן כיסה את השלושה ויצא משם קול שאמר: "זהו בני אהובי, שבו חפצתי. שמעו בקולו!" ⁶ כששמעו התלמידים את הקול, נפלו על-פניהם מבוהלים ונפחדים. ⁷ ישוע ניגש אליהם ונגע בהם. "קומו, "אמר, "אל תפחדו!" ⁸ כשהביטו התלמידים סביבם, ראו שישוע לבדו איתם. ⁹ כאשר ירדו מההר ישוע ציווה עליהם

אין הרב שלך משלם את המס?" 25 "ודאי ותראה את אש העולם! (Geenna g1067) 10 "אני שהוא משלם", השיב פטרוס. לאחר מכן נכנס פטרוס אל הבית כדי לשוחח על כך עם ישוע. אולם עוד לפני שהספיק לפתוח את פיו שאל אותו ישוע: "מה דעתך, פטרוס? ממי דורשים המלכים מס, מבני העם שלהם או מזרים?" 26 "מהזרים, כמובן", השיב פטרוס. "אם כן, הבנים פטורים מכך." אמר ישוע. "אולם היות שאיננו רוצים לפגוע באנשים האלה, לך אל הים והשלך חכה למים. פתח את פיו של הדג הראשון שתצוד, ותמצא בו מטבע. במטבע זה שלם את המס עבור שנינו."

18 באותה שעה באו התלמידים אל ישוע ושאלו: "מי מאיתנו יהיה הגדול במלכות השמים?" 2 ישוע קרא אליו ילד קטן והציג אותו לפניהם. 3 לאחר מכן אמר: "אם לא תחזרו בתשובה ותהיו כמו ילדים, לא תיכנסו למלכות השמים. 4 לכן מי שיהיה עניו כמו הילד הזה, הוא הגדול ביותר במלכות השמים. 5 וכל מי שמקבל ילד כזה בשמי, מקבל למעשה אותי. 6 אבל אוי למי שיגרום לילד המאמין בי לאבד את אמונתו! לאדם כזה מוטב שיקשרו אבן כבדה לצווארו ויטיעו אותו בים! 7 "אוי לעולם על כל הרוע שבו! הפיתוי לעשות את הרע הוא בלתי נמנע, אולם אוי לאדם שיגרום לפיתוי! 8 לכן אם ידך או רגלך גורמת לך לחטוא, כרות אותה והשלך אותה ממך והלאה! מוטב שתיכנס למלכות השמים בעל מום, מאשר שתהיה באש עולם עם שתי ידיך או שתי רגליך. 9 ואם עינך גורמת לך לחטוא, עקור אותה והשלך אותה. מוטב שתיכנס למלכות השמים עם עין אחת, מאשר שתהיה בניהינם עם שתי עיניים

10 "אני ותראה את אש העולם! (Geenna g1067) 10 "אני שהוא משלם", השיב פטרוס. לאחר מכן נכנס פטרוס אל הבית כדי לשוחח על כך עם ישוע. אולם עוד לפני שהספיק לפתוח את פיו שאל אותו ישוע: "מה דעתך, פטרוס? ממי דורשים המלכים מס, מבני העם שלהם או מזרים?" 26 "מהזרים, כמובן", השיב פטרוס. "אם כן, הבנים פטורים מכך." אמר ישוע. "אולם היות שאיננו רוצים לפגוע באנשים האלה, לך אל הים והשלך חכה למים. פתח את פיו של הדג הראשון שתצוד, ותמצא בו מטבע. במטבע זה שלם את המס עבור שנינו."

15 "אם אחיך חטא לך, הוכח אותו לבר. אם הוא מקשיב לך ומודה באשמתו – רכשת לך את. 16 אם לא יקשיב, קח איתך עוד אח או שניים, וחיזרו אליו כששני העדים מאשרים את טענותיך. 17 אם עדיין יסרב להקשיב, הבא את הבעיה לפני הקהילה. אם הקהילה תפסוק לטובתך, והוא בכל זאת יעמוד על דעתו ולא ייכנע, היא רשאית לגרשו משורותיה ולהחרים אותו. 18 ואני אומר לכם: כל מה שתאסרו על הארץ יהיה אסור בשמים, וכל מה שתתירו על הארץ יהיה מותר בשמים. 19 "אומר לכם עוד דבר: אם שניים מכם מסכימים ביניכם לבקש דבר מה, אבי שבשמים ייתן לכם את אשר תבקשו. 20 כי בכל מקום שבו נפגשים שניים או שלושה אנשים המאמינים בי, אני שם בתוכם." 21 לאחר מכן בא פטרוס אל ישוע ושאל: "אדוני, כמה פעמים עלי לסלוח לאדם שחטא לי? שבע פעמים?" 22 "לא", ענה ישוע, "שבעים כפול שבע פעמים!" 23 "אפשר להמשיך את מלכות השמים למלך שהחליט לעדכן את ספרי החשבונות שלו. 24 במהלך יישוב החשבונות הובא לפניו אדם שהיה חייב

לו עשרת אלפים ככרי כסף. 25 מכיוון שלא היה לאיש כסף לשלם, ציווה המלך למכור אותו, את אשתו, את ילדיו ואת כל רכושו תמורת החוב. 26 "אולם האיש נפל לרגלי המלך, בכה והתחנן: 'אנא, אדוני, תן לי חסד ואשלם לך את כל החוב!' 27 "המלך ריחם על האיש, שיחרר אותו וויתר לו על החוב. 28 "אולם כשיצא האיש מלפני המלך, הלך אל אדם שהיה חייב לו אלף שקלים, תפס אותו ודרש ממנו לשלם מיד את חובו. 29 החייב נפל על ברכיו והתחנן: 'אנא, עשה עמי חסד; חכה בסבלנות ואשלם לך הכל!' 30 "אולם המלווה לא הסכים לחכות, וציווה לכלוא את החייב בבית-הסוהר עד שיגמור לשלם את חובו. 31 "כשראו חבריו העבדים את הנעשה התעצבו מאוד והלכו אל המלך וסיפרו לו מה שקרה. 32 המלך קרא אליו את האדם שעל חובו ויתר, ואמר: 'נבזה מרושע שכמוך! אני ויתרתי לך על חוב עצום רק משום שביקשת זאת ממני! 33 האם לא היה עליך לרחם על חברך העבד, כשם שאני ריחמתי עליך?' 34 "המלך הנרגז שלח את האיש לתא העינויים, עד שיגמור לשלם את חובו עד הפרוטה האחרונה. 35 כך יעשה לכם אבי שבשמים אם תסרבו לסלוח לאחיכם בכל לבכם."

19

כשסיים ישוע את דבריו, עזב את הגליל וחזר ליהודה דרך עבר הירדן. 2 קהל גדול הלך בעקבותיו, והוא ריפא את החולים שביניהם. 3 פרושים אחדים שבאו לנסותו שאלו: "האם מותר לאיש להתגרש מאשתו על כל דבר?" 4 ישוע הניב: "האם אינכם קוראים את כתבי-הקודש? הלא כתוב שאלוהים ברא איש ואישה מבראשית, 5 ושעל

15 לפני שהלך משם הוא הניח את ידיו על ראשי הילדים וברך אותם. 16 יום אחד בא איש אל ישוע ושאל: "רבי, אילו דברים טובים עלי לעשות כדי לזכות בחיי נצח?" 17 (g166) "מדוע אתה שואל אותי בנוגע לטוב? רק אלוהים טוב באמת!" השיב לו ישוע. "אולם בתשובה לשאלתך: אם תשמור את המצוות תזכה בחיי נצח." 18 "איזה?" שאל האיש. "לא תרצח, לא תנאף, לא תגנוב, לא תענה עד שקר,

19 כבד את אביך ואת אמך. ואהבת לרעך כמוך!" השיב ישוע. 20 "תמיד שמרתי את כל המצוות האלה. מה עוד עלי לעשות?" 21 "אם ברצונך להיות שלם, ענה ישוע, "מכור נוספים אל הכרם. 6 "בשעה חמש לפנות את כל רכושך וחלק את הכסף לעניים, כדי שאוצרך יהיה בשמים, ולאחר מכן לך אחרי." מסתובבים בחוסר מעש. 'מדוע התבטלתם לשמע דברים אלה התעצב האיש והלך לדרכו, כי היה עשיר מאוד. 23 ישוע פנה לתלמידיו ואמר: "לאדם עשיר קשה מאוד להיכנס למלכות השמים. 24 דעו לכם שקל יותר לגמל לעבור דרך חור המחט, מאשר לאיש עשיר להיכנס למלכות האלוהים." 25 הערה זאת הביכה את התלמידים. "מי, אם כן, יוכל להיוושע?" שאלו. 26 ישוע הביט בהם ואמר: "למעשה, אף אחד, אולם עם אלוהים הכול אפשרי!" 27 "אנחנו עזבנו הכול כדי ללכת אחריך", אמר פטרוס. "מה נקבל בתמורה?" 28 "כשבן-האדם יישב במלכות על כסא כבודו המפואר, "השיב ישוע, "אתם, תלמידי, תשבו על שנים-עשר כסאות ותשפטו את שנים-עשר שבטי ישראל. 29 כל מי שוויתר למעני על ביתו, אחיו, אחיותיו, אביו, אמו, אשתו, ילדיו או רכושו – יקבל בתמורה פי מאה ויוזכה בחיי נצח. (aiōnios g166) 30 אולם רבים מאלה שהם ראשונים עתה יהיו אחרונים, ואחרים מהאחרונים עתה יהיו ראשונים."

20 "מלכות השמים דומה לאיכר שיצא השכם בבוקר לשכור פועלים לעבוד בכרמו", המשיך ישוע. 2 האיכר הבטיח לפועלים 100 שקלים תמורת יום עבודה, ושלח אותם אל הכרם. 3 "כעבור שעתיים עבר האיכר ליד כיכר השוק וראה כמה אנשים ממתנינים לעבודה. 4 הוא שלח גם

ביום השלישי אקום לתחייה. 20 לאחר מכן הביאה אמם של יעקב ויוחנן בני זבדי את בניה לפני ישוע וביקשה טובה. 21 "מה בקשתך?" שאל ישוע. "הבטח לי שבמלכותך ישבו שני בני אחד לימינך ואחד לשמאלך". ביקשה האם. 22 אולם ישוע אמר לה: "את לא יודעת מה את מבקשת! הוא פנה אל יעקב ויוחנן ושאל אותם: "האם תוכלו לשתות מהכוס שאני חייב לשתות?" "כן, בהחלט", השיבו. 23 "אתם באמת תשתו ממנה," אמר להם ישוע, "ובכל זאת אין לי את הזכות לומר מי יישב לימיני ולשמאלי. מקומות אלה שמורים לאנשים שאבי בוחר בהם." 24 כששמעו שאר התלמידים מה שביקשו יעקב ויוחנן, הם כעסו עליהם מאוד. 25 לכן ישוע קיבץ סביבו את התלמידים ואמר: "אתם הרי יודעים שמנהיגי הגויים רודים בנתיניהם, ומעניקים כוח וסמכות למי שהם רוצים. 26 אבל אצלכם יהא המצב שונה: מי שרוצה להיות מנהיג ביניכם חייב להיות לכם למשרת, 27 ומי שרוצה לעמוד בראש חייב לשרת אתכם כעבד. 28 עליכם לנהוג כמוני, כי אני, בן־האדם, לא באתי לכאן כדי שישרתו אותי, אלא כדי לשרת אחרים ולתת את חיי כופר בעד רבים." 29 כשיצאו ישוע ותלמידיו מיריחו הלך אחריהם קהל גדול. 30 שני עיוורים שישבו בצד הדרך שמעו כי ישוע עומד לעבור בדרך ההיא, ולכן החלו לצעוק: "אדוננו, בן־דוד, אנא, רחם עלינו!" 31 ההמון גער בהם, אך העיוורים הגבירו את צעקותיהם: "אדוננו, בן־דוד, אנא, רחם עלינו!" 32 כשהגיע ישוע למקום שבו ישבו העיוורים, עצר לרגע ושאל אותם: "מה אתם רוצים שאעשה למענכם?" 33 "אדוננו, אנחנו רוצים לראות", התחננו העיוורים. 34 ישוע

והנפלאות שחולל ישוע, וכששמעו את רוצהו, השיב הבן, אבל אחר כך שינה את דעתו
 הילדים הקטנים קוראים במקדש: "הושע-נא" והלך לעבוד בכרם. ³⁰ הלך האב אל הבן
 לבן-דוד! הם התרגזו מאוד ושאלו אותו: הצעיר וחזר על בקשתו. טוב, אבא אני אלך.
¹⁶ "האם אתה שומע את מה שהילדים השיב הבן הצעיר, אולם לא הלך לכרם. ³¹
 האלה אומרים? "כן", ענה ישוע. "האם מעולם מי מהשניים שמע בקול אביו?" "הבן הבכור,
 לא קראתם בכתב-הקודש: 'מפי עוללים כמובן', השיבו. "אני אומר לכם שהמוכסים
 ויונקים יסדת עז!" ¹⁷ ישוע עזב אותם והלך והזונות יכנסו למלכות השמים לפניכם".
 לבית-עניה – שם נשאר ללון באותו לילה. ¹⁸ הסביר להם ישוע את המשל. ³² "כי יוחנן
 כשחזר בבוקר לירושלים היה רעב. ¹⁹ הוא המטביל אמר לכם לחזור בתשובה ולהאמין
 דאע עץ תאנה בצד הדרך, אבל כשניגש לחפש תאנים מצא עלים בלבד. "לעולם לא תישא"
 פרי!" אמר ישוע לתאנה, ומיד התייבש העץ. ²⁰ התלמידים נדהמו ושאלו: "כיצד
 (aiōn g165) ²¹ יבשה התאנה לפתע?" ²¹ וישוע ענה: "אני בעל-אדמה נטע כרם, בנה גדר סביבו, הקים
 אומר לכם: אם באמת תאמינו ולא תטילו מגדל שמירה, הפקיד את הכרם בידי כורמים
 ספק, תוכלו גם אתם לעשות דברים כאלה שכירים ונסע לארץ רחוקה. ³⁴ "בעת הבציר
 ואף גדולים מאלה, אפילו תוכלו לומר להר שלח בעל-הכרם אחדים מאנשיו אל הכורמים,
 הזוה: 'זו, הזרק לים!' והוא ישמע בקולכם. ²² כדי לאסוף את חלקו ביבול הענבים. ³⁵ "אולם
 תוכלו לקבל כל דבר שתבקשו בתפילה – אם הכורמים הכו את האחד, סקלו באבנים את
 רק תאמינו." ²³ כשחזר ישוע לבית-המקדש השני והרגו את השלישי. ³⁶ "בעל-הכרם שלח
 ולימד את העם, באו אליו ראשי הכהנים וקני קבוצה גדולה יותר של אנשים כדי לאסוף את
 העם, ודרשו לדעת באיזו רשות הוא עושה את היבול, אך גורלם היה כגורל קודמיהם. ³⁷
 כל הדברים האלה. ²⁴ "אני אענה לשאלתכם לבסוף שלח האיש את בנו, כי חשב שיכבדו
 אם אתם תענו לשאלתי", השיב להם ישוע. ²⁵ אותו ויפתחו מפניו. ³⁸ "אולם כשראו הכורמים
 "האם יוחנן המטביל נשלח על-ידי אלוהים או לא?" הם התייעצו ביניהם: "אם נאמר שאלוהים
 לא?" הם התייעצו ביניהם: "אם נאמר שאלוהים הכרם; הבה נהרוגו אותו, וכך נזכה אנחנו
 שלח את יוחנן, הוא ישאל אותנו מדוע לא בירושה!" ³⁹ הם גירשו את הבן מהכרם
 האמנו בו. ²⁶ ואם נאמר שאלוהים לא שלח והרגו אותו. ⁴⁰ "כשישוב בעל-הכרם, מה
 את יוחנן, העם יתנפל עלינו, כי כולם חושבים לדעתכם יעשה לאותם כורמים?" ⁴¹ השיבו
 שיוחנן היה נביא. ²⁷ "לבסוף השיבו: "איננו המנהיגים: "הוא יוציא להורג את השכירים
 יודעים." אמר להם ישוע: "אם כך, גם אני לא הרעים, וייתן את הכרם לפועלים נאמנים
 אענה לשאלתכם. ²⁸ אולם מה דעתכם: לאב יותר, אשר יתנו לו בזמן את היבול המגיע
 אחד היו שני בניו. בני, לך היום לעבוד לו." ⁴² ישוע המשיך ואמר: "האם מעולם לא
 בכרם, ביקש האב מבנו הבכור. ²⁹ 'אינני קראתם בכתובים: 'אבן מאסו הבונים היתה

לראש פינה, מאת ה' היתה זאת: היא נפלאות בעינינו? 43 "אני מתכוון לומר שאלוהים ייקח מכם את המלכות, וייתן אותה לעם אשר ייתן לו את חלקו ביבול. 44 מי שייפול על האבן הזאת יתנפץ לרסיסים, ומי שתיפול עליו האבן ישחק לאבק." 45 כשהבינו ראשי הכוהנים והפרושים שישוע התכוון אליהם – כלומר, שהם היו הכורמים במשל – 46 הם רצו לתפוס אותו, אבל פחדו לעשות דבר מפני ההמון אשר האמין כי ישוע הוא נביא.

22 ישוע סיפר להם משלים נוספים על מלכות השמים. "אפשר להמשיל את מלכות השמים למלך שערך סעודת־חתונה גדולה לבנו. 3 כאשר היתה הסעודה מוכנה שלח המלך שליחים אל האורחים שהזמין, כדי להודיע להם שהגיע הזמן לבוא לסעודה, אך כולם סרבו לבוא. 4 המלך שלח שליחים אחרים להודיע למוזמנים: "הזדרזו! השורים והבקר המפוטם טבוחים והצלי כבר בתנור!" 5 "אולם המוזמנים צחקו והלכו כל אחד לענייניו, אחד לשדה ואחר לשוק 6 היו גם כאלה שתקפו את השליחים, הכו אותם, התעללו בהם ואפילו רצחו אחדים מהם. 7 "המלך הזועם שלח גדודי צבא כדי להרוג את הרוצחים ולשרוף את עירם. 8 הוא פנה אל משרתיו ואמר: "משתה החתונה מוכן, אולם האורחים שהוזמנו לא היו ראויים לכבוד הזה. 9 צאו אל הרחובות והזמינו את כל מי שתפגשו!" 10 המשרתים עשו כדבריו והכניסו לאולם את כל מי שפגשו: אנשים טובים ורעים גם יחד, והאולם נמלא אורחים. 11 "אולם כשנכנס המלך אל האולם כדי לראות את האורחים, גילה כי אחד מהם לא לבש בגדי חתונה הולמים. 12 "ידידי,

שאל המלך, 'כיצד נכנסת אל האולם ללא בגדי חתונה?' לאורח לא הייתה תשובה. 13 "אז אמר המלך למשרתיו: 'קשרו את ידי ורגליו והשליכוהו החוצה לחושך, למקום שבו יש רק בכי וחריקת שיניים!' 14 כי רבים הקרואים אך מעטים הנבחרים." 15 שוב נועצו הפרושים ביניהם וחיפשו דרך להכשיל את ישוע בלשונו. 16 הם החליטו לשלוח אליו כמה מאנשיהם, יחד עם אנשי הורדוס, כדי לשאול אותו שאלה. "אדון, "הם פתחו, "אנחנו יודעים שאתה איש ישר, ושאתה מלמד את דבר אלוהים בלי להתחשב בתוצאות, בלי פחד ומשוא־פנים. 17 אמור לנו בבקשה, האם עלינו לשלם מס לקיסר הרומאי או לא?" 18 ישוע הבין את מזימתם, ולכן ענה: "צבועים שכמוכם! כך אתם מנסים אותי? 19 בואו הנה: תנו לי מטבע. "והם נתנו לו מטבע. 20 "דמותו של מי חקוקה כאן?" "שאל אותם ישוע. "ושל מי השם החקוק מתחת לדמות?" 21 "של הקיסר," ענו. "אם כך, תנו לקיסר את מה ששייך לו, ותנו לאלוהים את מה ששייך לאלוהים!" 22 תשובתו הפתיעה והביכה אותם, והם הסתלקו משם. 23 באותו יום באו צדוקים אחדים (שאינם מאמינים בתחיית המתים) ושאלו: 24 "רבי, משה אמר שאם אדם נשוי מת ואינו משאיר אחריו ילדים, חייב אחיו להתחתן עם האלמנה, כדי שתוכל ללדת בן שישא את שם המת. 25 אנחנו מכירים משפחה אחת שהיו בה שבעה אחים. האח הבכור נשא אישה, וכעבור זמן קצר מת ולא השאיר אחריו בן. האלמנה נישאה לאח שני, 26 אולם גם הוא נפטר ולא השאיר בן. כך נישאה האישה לאח השלישי, לרביעי וכן הלאה – עד שנישאה לכל אחד משבעת האחים. 27

לבסוף מתה גם האישה. 28 אם כן, למי תהיה **23** ישוע פנה אל הקהל ואל תלמידיו ואמר: שייכת האישה בתחיית המתים? הרי היא 2 "הסופרים והפרושים יושבים על כסא משה. נישאה לכל שבעת האחים!" 29 השיב להם 3 לכן טוב שתשמעו בקולם ותעשו את מה ישוע: "טעותכם נובעת מבורותכם בכל הנוגע להטות את לכתבי-הקודש ולגבורתו של אלוהים." 30 "כי בתחיית המתים לא יהיו עוד נשואים; כולם יהיו כמלאכים בשמים. 31 באשר לשאלתכם – אם יקומו המתים לתחייה או לא – האם לא קראתם מה אמר לכם אלוהים בתורה? 32 'אנוכי אלוהי אברהם, אלוהי יצחק ואלוהי יעקב! והרי אלוהים הוא אלוהי החיים ולא אלוהי המתים!' 33 תשובותיו הרשימו את הקהל הנדהם. 34 אך לא את הפרושים. כששמעו כיצד השתיק ישוע את הצדוקים בתשובתו, העלו במוחם שאלה אחרת. אחד מהם, דיין במקצועו, קם ושאל: 36 "רבי, מה היא המצווה החשובה ביותר בתורת משה?" 37 "ואהבת את ה' אלוהיך בכל לבבך, ובכל נפשך ובכל שכלך", השיב ישוע. 38 "זאת המצווה הראשונה והחשובה ביותר! 39 והמצווה השנייה דומה לה: 'ואהבת לרעך כמוך'. 40 כל יתר המצוות וכל דברי הנביאים מבוססים על שתי מצוות אלה. אם באמת תקיים את שתי המצוות אלה, תקיים למעשה את התורה כולה." 41 בעוד הפרושים נקהלים סביבו, שאל אותם ישוע שאלה: 42 "מה בדבר המשיח? בנו של מי הוא?" "הוא בן-דוד", השיבו הפרושים. 43 "אם כך, מדוע קורא לו דוד בהשראת רוח הקודש 'אדוני'?" המשיך ישוע לשאול. 44 "הרי דוד אמר: 'נאם ה' לאדני, שב לימיני עד אשית אויבך הדם לרגליך'. 45 ואם דוד קורא לו 'אדוני', כיצד הוא יכול להיות בנו?" 46 לא הייתה להם תשובה, ומאותו יום לא העז איש לשאול אותו שאלות מכשילות. "אוי לכם, מנהיגים עיוורים! הכלל שלכם

הוא: 'אם נשבעת במקדש ה' מותר לך להפך את שבועתך, אולם אם נשבעת בזהב של בית-המקדש אסור לך להפך את שבועתך'.¹⁷ עיוורים טיפשים! מה חשוב יותר, הזהב או המקדש שמקדש את הזהב? ¹⁸ "כמו כן אתם אומרים: 'שבועה במזבח אינה מחייבת ומותר להפך אותה, אך שבועה בקורבן שעל המזבח – מחייבת'. ¹⁹ עיוורים! מה גדול וחשוב יותר, הקורבן שעל המזבח או המזבח עצמו המקדש את הקורבן? ²⁰ הרי אם אתם נשבעים במזבח, אתם נשבעים למעשה בו ובכל אשר עליו. ²¹ כאשר אתם נשבעים 'במקדש', אתם נשבעים למעשה בו ובאלוהים השוכן בו. ²² ואם אתם נשבעים 'בשמים', אתם נשבעים בכסא אלוהים ובאלוהים עצמו. ²³ "כן, אוי לכם פרושים וסופרים צבועים! אתם מקפידים על הלכות דקדקניות כמו לתת מעשר על עלי נענע בנינה, אולם אתם מתעלמים מהדברים החשובים באמת כמו צדק, רחמים ואמונה! אתם אמנם חייבים לתת מעשר, אולם אסור לכם להזניח את הדברים החשובים יותר. ²⁴ מנהיגים עיוורים! אתם מסננים את היתוש ובלועים את הגמל! ²⁵ "אוי לכם, סופרים ופרושים צבועים שכמוכם! אתם מקפידים כל-כך על צחצוח הכוס מבחוץ, אולם תוכה מצחין מריקבון! ²⁶ פרושים עיוורים, שהרו תחילה את פנים הכלי ואז כולו יהיה נקי! ²⁷ "אוי לכם, סופרים ופרושים! אתם דומים לקברים הנראים יפים ומפוארים מבחוץ, אך בתוכם הם מלאים עצמות מתים, ריקבון ושומאה. ²⁸ אתם משתדלים להיראות קדושים, אולם בפנים לבכם מלא צביעות ושומאה. ²⁹ כן, אוי לכם פרושים, ואוי לכם סופרים – צבועים שכמוכם! אתם בונים מצבות

לנביאים שאבותיכם הרגו, ומניחים פרחים על קברי אנשי-האלוהים שאבותיכם רצחו, ואתם אומרים: 'אנחנו, כמובן, לא היינו מעזים לנהוג כפי שנהגו אבותינו!' ³¹ "בדבריכם אלה אתם מעידים על עצמכם שהנכם בני רשעים. ³² אתם הולכים בעקבות אבותיכם וממלאים את מקסת עוונותיהם. ³³ נחשים בני נחשים! כיצד תימלטו מעונש הנהיגנום? (Geenna g1067) ³⁴ "אני שולח אליכם נביאים, חכמים וסופרים, אחדים מהם תהרגו בצליבה, ואחרים תלקו בשוטים בבתי הכנסת שלכם, ותרדפו אחריהם מעיר לעיר! ³⁵ וכך תישאו באשמת הריגתם של כל אנשי האלוהים – החל בהבל הצדיק וכלה בזכריה בן-ברכיה, שאותו רצחתם בבית-המקדש בין ההיכל למזבח. ³⁶ ובכן, כל זה יבוא על הדרור הזה. ³⁷ "ירושלים, ירושלים, ההורגת את הנביאים ורונמת באבנים את שליחי אלוהים! פעמים רבות הפצתי לאסוף את בניך, כתרגולת האוספת את אפרוחיה תחת כנפיה, אולם לא רציתם. ³⁸ ועתה אלוהים נוטש את ביתכם, ³⁹ ואני אומר לכם שמעתה ואילך לא תראו אותי יותר, עד אשר תאמרו: 'ברוך הבא בשם ה'!"

24 כשיצא ישוע מבית-המקדש, באו אליו תלמידיו להראות לו את מבני המקדש. ² אולם ישוע אמר להם: "כל המבנים האלה ייהרסו ואף אבן לא תישאר במקומה." ³ מאוחר יותר, כשישב ישוע על מדרון הר הזיתים, שאלו אותו התלמידים: "מתי יקרה הדבר הזה? אילו מאורעות יסמנו את שובך ואת סוף העולם?" ⁴ (aiōn g165) "אל תניחו לאיש לרמות אתכם", השיב להם ישוע, ⁵ "כי אנשים רבים יבואו ויטענו כל אחד-אני המשיח, ויטעו אנשים רבים. ⁶ כאשר תשמעו על מהומות

ומלחמות – אל תיבהלו. אמנם תפרוצנה את הנבחרים. 25 זיכרו, הזהרתו אתכם! 26 "על מלחמות ותתחוללנה מהומות, אבל הקץ לא כן, אם יאמרו לכם שהמשיח אישם במדבר – יבוא מיד. 7 מדינות וממלכות תילחמנה זו אל תטריחו את עצמכם ללכת ולראות, ואם בזו, ובמקומות רבים יהיו רעידות אדמה יאמרו לכם שהמשיח מסתתר במקום כלשהו ורעב. 8 אולם כל אלה יציינו רק את ראשית – אל תאמינו. 27 כי כשם שהברק במזרח מאיר הצרות והסבל העתידים לבוא. 9 "לאחר למערב, כך יהיה גם שובו של בן־האדם. מכן יענו אתכם, יתרגו אתכם והעולם כולו 28 במקום שבו נמצא הפנר, שם יתאספו ישנא אתכם, משום שאתם שייכים לו. 10 רבים הנשרים. 29 "מיד לאחר הצרות של אותם ימים ישובו לחטוא, יבגדו זה בזה וישנאו איש את תחשך השמש, הירח ישחיר, הכוכבים יפלו אחריו. 11 נביאי שקר רבים יופיעו ויוליכו שולל מהשמים וכוחות השמים יתמוטטו. 30 "לבסוף אנשים רבים. 12 החטא והרשע יתפשטו בכל ייראה בשמים אות בן־האדם ואל כבד ירד מקום וידכאו את אהבתם של רבים. 13 אולם על העולם כולו. כל אומות העולם יראו אלה שיחזיקו מעמד עד הסוף יינצלו. 14 את בן־האדם בא על ענני השמים, בגבורה "הבשורה הטובה על דבר המלכות תתפשט ובכבוד רב. 31 ואז הוא ישלח את מלאכיו בעולם כולו – כך שכל האומות תשמענה בקול תרועת השופר, והם יאספו את בחיריו אותה – ולבסוף יגיע הקץ. 15 "לכן, כאשר מכל קצוות תבל. 32 "עץ התאנה ישמש לכם תראו בבית־המקדש את חילול הקודש, שעליו כדוגמה: כאשר הענפים מלבלבים והעלים דיבר הניאל הנביא (הקורא – שים לב!) ירוקים, אתם יודעים שהקיץ קרב. 33 כאשר 16 על כל תושבי יהודה לברוח להרים. כל מה שסיפרתי לכם יתחיל להתרחש, דעו 17 אלה שעל הגנות – שלא ייכנסו הביתה לכם שזה קרוב, שאני עומד בפתח. 34 אני לארוז את חפציהם. 18 אלה שבשדה – שלא אומר לכם: כל הדברים האלה יתרחשו לפני יחזרו הביתה לקחת את בגדיהם. 19 "אוי שיחלוף הדור הזה. 35 השמים והארץ יחלפו, לנשים ההרות ולמניקות באותם ימים! 20 אבל דברי לא יחלפו. 36 "איש אינו יודע את התפללו שברחתכם לא תהיה בחורף ולא היום והשעה של התרחשויות אלה; המלאכים בשבת. 21 כי תהיה צרה שכמוה טרם הייתה בשמים אינם יודעים זאת, ואפילו אני עצמי איני בתולדות העולם, וכמוה לא תהיה עוד! 22 יודע את המועד המדויק, רק אבי שבשמים "למעשה אם אלוהים לא יקצר את הימים יודע זאת. 37 "כימי נוח כן יהיה באו של הנוראים האלה, כולם יאבדו. אולם אלוהים בן־האדם. 38 בני־האדם חיו בשלווה; הם יקצר ימים אלה למען עמו הנבחר. 23 "אם אכלו, שתו והתחתנו לפני שפתאום בא המבול. מישוהו יאמר לכם באותם ימים: 'ראיתי את 39 בני־האדם סרבו להאמין לשמע מה שעמד המשיח במקום פלוני! 'אוי־המשיח נמצא בכפר לקרות, עד שהמבול אכן בא והטביע את הסמוך! 'אל תאמינו לו. 24 כי משיח־שקר כולם, כך יהיה בואי. 40 "באותה עת שני ונביאי־שקר יקומו ויחוללו נסים ונפלאות אשר גברים יעבדו יחד בשדה – האחד יילקח יתעו את האנשים, ואם יוכלו, הם יתעו אפילו והשני יישאר. 41 שתי נשים יטחנו בִּרְחִים –

אחת תילקח והשנייה תישאר. 42 "לכן היו ננעלה. 11 "כשחזרו האחרות מאוחר יותר, מוכנים, כי אינכם יודעים באיזה יום יבוא אדונכם. 43 "אילו ידעו את השעה, היו כולם מתכוננים לבואו, כשם שהיו מתכוננים לבואו של גנב אילו ידעו מתי יבוא. 44 כך גם אתם היו מוכנים תמיד, כי בן־האדם יבוא בשעה בלתי צפויה. 45 מוּי מכם משרת נבון ונאמן לאדונכם, שיפקח על משק ביתו ויקבל את שכרו בעתו? אדם שנסע לארץ רחוקה. לפני נסיעתו הוא ברוך תהיה אם בשובי אמצא אותך ממלא את תפקידך בנאמנות. 47 אנשים נאמנים כאלה אני אפקיד על כל רכושי. 48 "אולם אם אתה רשע ותאמר לעצמך: 'אה, האדון לא ישוב כל כך מהר', – ותתאכזר ליתר העבדים ותבלה את זמנך במסיבות, בזלילה ובשתייה – 50 אדונך יופיע בשעה בלתי צפויה. 51 ואז הוא יכה אותך קשות ויקבע את מקומך עם הצבועים; שם יהיה בכי וחריקת שיניים."

25 "אז תידמה מלכות השמים לסיפור על עשר עלמות, אשר לקחו את המנורות שלהן ויצאו לקבל את פני החתן. 2 אולם רק חמש מהן היו חכמות ומילאו את מנורותיהן מראש בשמן. חמש האחרות היו שיפשות ולא מילאו מראש את המנורות. 5 "מכיוון שהחתן איחר לבוא, שכבו העלמות לנוח. בחצות הלילה הן התעוררו לקול תרועה: 'החתן בא! צאנה לקבל את פניו!' 7 "כל הבחורות קמו מיד והישיבו את המנורות. אלה שלא היה להן שמן ביקשו מעט מחברותיהן. כי מנורותיהן דעכו. 9 "אולם הבחורות החכמות ענו: 'אם ניתן לכן מעט שמן לא יישאר לנו מספיק. לכו לחנות לקנות לעצמכן.' 10 "אך בזמן שהן הלכו לקנות שמן בא החתן, ואלה שהיו מוכנות נכנסו איתו אל החתונה והדלת

לקצור במקום שלא זרעת ולאסוף במקום שלא פיזרת. משום כך פחדתי והסתרתני את הכסף באדמה – והנה הוא! 26 "אך אדוניו כי כשהייתי רעב לא האכלתם אותי, וכשהייתי שאדרוש ממך את הרווח, 27 מדוע לא הפקדת את הכסף בבנק? כך לפחות הייתי מקבל ריבית! 28 קחו ממנו את הכסף, ותנו לאיש שיש לו כבר 100,000 29 כי האיש שמנצל היטב את מה שנותנים לו – יינתן לו עוד ויהיה לו שפע רב. ואילו אדם בלתי-אחראי – גם מעט האחריות שניתנה לו תילקח ממנו. 30 קחו עתה את המשרת הזה, שאין בו כל תועלת, והשליכותו החוצה לחושך, שם יש בכי וחריקת שיניים." 31 "אולם כשאני, המשיח,

(aiōnios g166)

26 כשסיים ישוע ללמד את תלמידיו, אמר להם: 2 "כידוע לכם חג הפסח מתחיל בעוד יומיים, וימסרו אותי למוות על הצלב." 3 באותה שעה התכנסו ראשי הכהנים והמנהיגים האחרים בביתו של קייפא הכהן הגדול, 4 כדי לחשוב איך לתפוס את ישוע בחשאי ולהרגו. 5 "לא בזמן חגיגות הפסח, "הסכימו ביניהם, "פן תתחולל מהומה בעם." 6 בזמן שישוע היה בבית-דעניה, בביתו של שמעון המצורע, 7 ניגשה אליו אישה ובידה בקבוק בושם יקר מאוד, ושפכה את הבושם על ראשו בשעה שאכל. 8 התלמידים כעסו מאוד ואמרו: "מדוע היא מבזבזת את הבושם היקר הזה? הלא יכולנו למכור אותו בכסף רב, ואת הכסף היינו נותנים לעניים!" 10 "מדוע אתם מציקים לה? "שאל ישוע. "הלא היא עשתה מעשה טוב. 11 העניים נמצאים איתכם תמיד, ואילו אני לא אהיה איתכם תמיד. 12 היא שפכה עלי את הבושם כדי להכין את גופי לקבורה. 13 אני אומר לכם: בכל מקום שבו

תוכרה הבשורה הזאת. תיזכר גם האישה הזאת. תזכור את הרעה ותפוצין הצאן. 32 אולם יהודה איש־קריות. שהיה אחד משנים־עשר התלמידים, אל ראשי הכוהנים 15 ושאל: "מה אתכם שם." 33 "אפילו אם כולם יעזבו אותך, תתנו לי אם אמסור לידכם את ישוע?" הם נתנו לו שלושים מטבעות כסף, 16 ומאותה שעה חיפש יהודה הזדמנות למסור לירייה את ישוע. 17 בערב הפסח באו התלמידים אל ישוע ושאלו: "היכן אתה רוצה שנכין את הסדר?" 18 "לכו העירה אל אדם פלוני, ענה ישוע, ואמרו לו: אדוננו אמר: שעתי הגיעה, והפעם אני ותלמידי נערוך את הסדר בביתך." 19 התלמידים עשו כדבריו והכינו את הסדר. 20 בערב ישב ישוע עם תלמידיו ליד השולחן, 21 ובשעת הארוחה אמר להם: "אחד מכם יבגוד בי ויסגיר אותי." 22 התלמידים התעצבו מאוד ושאלו זה אחר זה: "האם אתה מתכוון אלי?" 23 "אני מתכוון לאחד אשר טבל את המצה שלו בקערה יחד אתי. 24 בן־האדם הולך למות כפי שכתוב שצריך לקרות. אולם אני אומר לכם: אוי לאיש שיסגיר אותי; מוטב שלא היה נולד בכלל!" 25 גם יהודה שאל את ישוע: "רבי, האם אתה מתכוון אלי?" וישוע השיב: "כן." 26 בעת הסעודה לקח ישוע את הלחם (מצה), ברך, פרס לפרוסות, הגיש לתלמידיו ואמר: "קחו ואכלו; זהו גופי." 27 אחר כך לקח כוס יין, ברך, הגיש לתלמידיו ואמר: "שתו ממנה כולכם, כי זהו דמי החותם את הברית החדשה בין אלוהים לבין בני־האדם; זהו דמי הנשפך כדי לסלוח לחטאייהם של אנשים רבים. 29 ובכן לא אשתה יותר יין עד היום שבו אשתה יין חדש איתכם במלכות אבי." 30 כל הנוכחים שרו מזמורי תהלים, ולאחר מכן הלכו להר הזיתים. 31 "הלילה כולכם

תעזבו אותי. "אמר ישוע לתלמידיו, "והרי כתוב: 'אכה את הרעה ותפוצין הצאן'. 32 אולם לא אחר שאקום לתחייה אלך לגליל ואפגוש אתכם שם." 33 "אפילו אם כולם יעזבו אותך, אני לעולם לא אעזוב אותך!" קרא פטרוס. 34 אולם ישוע אמר לו: "האמת היא שעוד הלילה, לפני שיקרא התרנגול את קריאת השחר, תתכחש לי שלוש פעמים!" 35 "לעולם לא אתכחש לך, "התעקש פטרוס, "אפילו אם יהיה עלי למות!" וישאר התלמידים גם אמרו כך. 36 הם הגיעו לחורשת עצי־זית הנקראת "נת־שמנים", ואמר לתלמידיו: "חכו לי כאן עד שאחזור. אני הולך להתפלל." 37 הוא לקח איתו את פטרוס ואת יעקב ויוחנן, בני זבדי, והתמלא עצב ומועקה. 38 "אני מתייסר עד מוות!" אמר להם ישוע. "חכו כאן... הישארו לידי ערים..." 39 הוא התרחק מהם מעט, נפל על פניו והתפלל: "אבי, אם זה אפשרי, הסר ממני את כוס הייסורים. אולם לא כרצוני כי אם רצונך ייעשה!" 40 לא אחר מכן הוא חזר אל שלושת התלמידים ומצא אותם ישנים. "פטרוס, קרא ישוע, "האם לא יכולתם להישאר ערים איתי שעה אחת בלבד? 41 עמדו על המשמר והתפללו שלא תבואו לידי־ניסיון. אני יודע שהרוח אכן רוצה, אבל גופכם חלש כל־כך!" 42 ישוע עזב אותם שוב והתפלל: "אבי, אם עלי לשותות את הכוס הזה, אז שרצונך ייעשה!" 43 הוא חזר אל תלמידיו, וגם הפעם מצא אותם ישנים, כי עיניהם היו כבדות. 44 הוא שוב עזב אותם וחזר על תפילתו בפעם השלישית. 45 לא אחר מכן הוא חזר אל תלמידיו ואמר: "האם אתם עדיין ישנים? הגיעה השעה שבן־האדם ימסר לידי אנשים חוטאים. 46 קומו, הבה נלך מכאן.

הביטו. הנה מתקרב האיש שיסגיר אותי. 47 תמיד סתרו זה את זה. לבסוף באו שני אנשים לפני שהספיק ישוע לסיים את דבריו הגיע שהצהירו: "האיש הזה אמר שהוא יכול להרוס למקום יהודה, אחד משנים-עשר התלמידים, את בית-המקדש ולבנות אותו מחדש תוך ואיתו המון שנשלח מטעם ראשי הכהנים וקני שלושה ימים. 62 הכוהן הגדול קם על רגליו העם, חמוש בחרבות ובמקלות. 48 יהודה אמר ושאל: "מה יש לך לומר להגנתך? מה יש להם לתפוס את האיש שייתן לו נשיקה. 49 ואז לך לומר על כל ההאשמות נגדך?" 63 אך ניגש ישר אל ישוע ואמר: "שלום. רבי!" ונישק ישוע שתק. "בשם אלוהים חיים. קרא הכוהן אותו. 50 "ידידי, "אמר לו ישוע, "עשה את הגדול, "אני דורש ממך שתאמר לנו אם אתה מה שבאת לעשות. "באותו רגע תפסו אותו המשיח, בנו של הקדוש-ברוך-הוא!" 64 אתה האחרים. 51 אחד האנשים שהיו עם ישוע שלף אמרת. "אמר ישוע, "אבל אני אומר שאתם חרב וקיצץ את אוזנו של עבד הכוהן הגדול. תראו את בן-האדם יושב לימין האלוהים 52 "עזוב את החרב שלך, "אמר לו ישוע, "מי ובא עם ענני השמים. 65 הכוהן הגדול קרע שחי בחרב ימות בחרב. 53 אתה לא מבין שאני יכול לבקש מאבי שייתן לי אלפי מלאכים לעדים נוספים, כולכם שמעתם את דבריו! להגן עלי, והוא היה שולח אותם מיד? 54 אולם מה אתם פוסקים?" "מוות!" "הם צעקו. "מוות! אילו הייתי עושה כך, כיצד הייתה מתקיימת מוות!" 67 הם ירקו בפניו של ישוע, הכו אותו הנבואה בכתובים המתארת את המתרחש סטרו לו על הלחי וקראו: 68 "משיח שכמוך, עכשיו?" 55 ישוע פנה אל ההמון ואמר: "האם התנבא לנו! מי הכה אותך הפעם?" 69 כשכל אני פושע מסוכן? מדוע אתם באים לאסור זה קרה, פטרוס ישב בחצר הבית. לפתע אותי בחרבות ובמקלות? הלא לימדתי אתכם עברה לידו משרתת וקראה: "גם אתה היית עם במקדש יום-יום ויכולתם לאסור אותי שם ישוע מהגליל!" 70 אולם פטרוס הכחיש את ללא קושי! 56 אולם כל זה בא למלא את דבריה בקול: "מה פתאום? אני בכלל לא יודע דברי הנביאים בכתבי הקודש. "אז עזבו אותו על מה את מדברת!" 71 מאוחר יותר נערה התלמידים וברחו. 57 ההמון לקח את ישוע אחרת ראתה אותו ליד השער, ואמרה לאנשים אל ביתו של קייפא הכוהן הגדול – שם כבר סביבה: "גם הוא היה עם ישוע מנצרת!" 72 המתינו לו הסופרים והזקנים. 58 באותו זמן פטרוס שוב הכחיש את הדבר: "אני נשבע הלך פטרוס במרחק מה אחרי ההמון. הוא שאני אפילו לא מכיר את האיש הזה!" 73 נכנס לחצר ביתו של הכוהן הגדול, ישב בין כעבור זמן מה ניגשו אליו האנשים שעמדו שם החיילים וחיכה לראות מה יקרה לישוע. 59 ואמרו: "אנחנו יודעים שאתה אחד מתלמידיו; ראשי הכהנים וחברי הסנהדרין, שהתאספו המבטא הגלילי שלך מסגיר אותך!" 74 שם, חיפשו עדי שקר שיעידו נגד ישוע, כדי פטרוס החל לקלל ונשבע: "אינני מכיר את שיוכלו להטיל עליו אשמה כלשהי ולדון האיש!" באותו רגע קרא התרנגול, 75 ופטרוס אותו למוות. 60 אבל למרות שמצאו אנשים נזכר בדברי ישוע: "לפני שיקרא התרנגול רבים שהסכימו לתת עדות שקר, דבריהם

תתכחש לי שלוש פעמים. "הוא יצא מהחצר ומירר בבכי.

27 לפנות בוקר שוב התכנסו ראשי הכהנים וזקני העם, כדי להתייעץ כיצד לשכנע את המושל הרומאי להוציא את ישוע להורג. 2 הם כבלו אותו ושלחו אותו לפילטוס, המושל הרומאי. 3 כאשר ראה יהודה הבוגד שישוע נידון למוות, התחרט על המעשה שעשה והחזיר את הכסף לראשי הכהנים והזקנים. 4 "חטאתי", הכריז יהודה, "בגדתי באדם חף מפשע." "לא אכפת לנו", השיבו. "זאת הבעיה שלך." 5 יהודה זרק את הכסף על הרצפה במקדש, והלך לתלות את עצמו. 6 ראשי הכהנים אספו את הכסף מהרצפה ואמרו: "איננו יכולים להכניס את הכסף לאוצר, כי התורה אוסרת קבלת כסף דמים." 7 הם התייעצו ביניהם, ולבסוף החליטו לקנות בכסף זה את שדה היוצר בירושלים, שהשתמשו בו לקבורת גויים. 8 משום כך נקרא השדה ההוא עד היום הזה: "שדה הדם." 9 בזאת התקיימה נבואת זכריה: "הם לקחו את שלושים שקלי הכסף – המחיר שבו העריכו אותו בני ישראל – וקנו שדה מאת הקדר, כפי שהדריך אותי ה'." 11 ישוע עמד לפני פילטוס, המושל הרומאי, וזה שאל אותו: "האם אתה מלך היהודים?" "אתה אומר", השיב ישוע. 12 אולם כאשר ראשי הכהנים והזקנים האשימו אותו, ישוע לא אמר דבר. 13 "האם אינך שומע את מה שהם אומרים?" שאל פילטוס. 14 אך להפתעתו הרבה של המושל לא אמר ישוע דבר. 15 כל שנה, לכבוד חג הפסח, נהג המושל לשחרר אסיר יהודי אחד לפי בחירת העם. 16 באותה שנה היה בכלא אסיר ידוע לשמצה

החיילים להתלוצץ ולצחוק עליו. הפשיטו 49 אך יתר האנשים אמרו: "עזוב אותו. הבה מעליו את הגלימה והלבישו אותו בבגדיו, נראה אם אליהו באמת יבוא להציל אותנו!" והוציאו אותו החוצה לצליבה. 32 בדרך 50 אז זעק ישוע שנית ונפח את נשמתו. 51 למקום הצליבה הם פנשו את שמעון מקירניה ואילצו אותו לסחוב את הצלב של ישוע. בבית-המקדש נקרעה לשניים – מלמעלה 33 הם המשיכו בדרך עד שהגיעו למקום עד למטה. האדמה רעדה, סלעים נבקעו. 52 הנקרא "גלגלתא", או "מקום הגולגולת". 34 קברים נפתחו, וצדיקים רבים קמו לתחייה. החיילים נתנו לויין מסומם, אולם לאחר שטעם 53 לאחר תחייתו של ישוע, אלה עזבו את ממנו סרב לשתות אותו. 35 לאחר הצליבה בית-הקברות, נכנסו לירושלים והופיעו לפני הפילו החיילים גורל, כדי לחלק ביניהם את אנשים רבים. 54 קצין רומאי והחיילים שהיו בגדיו של ישוע. 36 ואז התיישבו והביטו בישוע ליד הצלב, נבהלו מאוד מרעידת האדמה על הצלב. 37 מעל ראשו הם תלו שלט: "זהו ישוע מלך היהודים." 38 יחד עם ישוע נצלבו 55 נשים רבות שבאו עם ישוע גם שני פושעים – אחד לימינו ואחד לשמאלו. 39 מהגליל, כדי לשרתו, עמדו מרחוק והתבוננו. העוברים ושבים קללו אותו, לעגו לו וקראו: 40 56 ביניהן היו מרים המגדלית, מרים אמם של "נו, אתה יכול להרוס את בית המקדש ולבנותו יעקב ויוסף, ואמם של יעקב ויוחנן (בני זבדי). מחדש בשלושה ימים? אם אתה בן-אלוהים, 57 בערב ניגש אל פילטוס יוסף מן-הרמתיים, מדוע אינך יורד מהצלב ומציל את עצמך?" שהיה אדם עשיר ותלמיד של ישוע, וביקש 41 גם ראשי הכוהנים, הסופרים והזקנים חרפו את גופתו. פילטוס ציווה לשחרר את הגופה אותו ולעגו לו: 42 "הוא יכול להושיע את ולהעביר אותה ליוסף. 59 יוסף לקח את כולם חוץ מאשר את עצמו!" צחקו. "משיח הגופה, עטף אותה בסדין לבן, 60 הניח אותה שכמוהו!" קראו. "מלך ישראל, הבה נראה בתוך קבר חדש שחצב בשביל עצמו, סתם אותו יורד מהצלב, ואז נאמין בו! 43 הרי את הפתח באבן גדולה והלך לדרכו. 61 בטח באלוהים, נראה אם אלוהים באמת יציל אותנו. הרי אמר שהוא בן-אלוהים!" 44 גם 62 ולמחרת, בתום טקסי החג, באו הפושעים שנצלבו לידו העליבו אותו בצורה ראשי הכוהנים והפרושים אל פילטוס 63 דומה. 45 בשעה שתיים-עשרה בצהריים כיסה ואמרו: "אדוננו, השקרן הזה אמר פעם שלאחר חושך את כל הארץ למשך שלוש שעות. 46 שלושה ימים ישוב ויקום לתחייה. 64 משום בשעה שלוש אחר-צהריים זעק ישוע זעקת כך אנחנו מבקשים ממך לחתום את הקבר שבר: "אלי, אלי, למה שבקנתי?" (כלומר: "אלי, עד לאחר היום השלישי, כדי שתלמידיו לא אלי, למה עזבתני?") 47 אחדים מהנוכחים יגנבו את הגופה ויפיצו את השמועה שהוא קם חשבו שהוא קורא לאלהיו הנביא. 48 אחד מן המתים, אחרת תהיה התרמית גרועה מזו מהם רץ והביא ספוג טבול בחומוץ, שם אותו הראשונה. 65 פילטוס אמר להם: "יש לכם בקצה מקל והושיטו לישוע כדי שישתה. משמר שלכם, אתם יודעים איך לטפל בזה מתיו

כמו שצריך". 66 וכך הם חתמו את הקבר בה. 16 בינתיים הלכו אחד-עשר התלמידים והציבו שומרים.

28 ביום ראשון השכם בבוקר, בעלות השחר, הלכו מרים המגדלית ומרים השנייה אל הקבר. 2 לפתע התחוללה רעידת אדמה חזקה, ומלאך ירד מהשמים, הזיז את האבן שחסמה את הפתח וישב עליה. 3 פניו האירו כברק, ובגדיו היו צהורים כשלג. 4 כשראו השומרים את המלאך, הם התעלפו מרוב בהלה ונפלו על הארץ כמתים. 5 "אל תפחדנה", פנה המלאך אל הנשים. "אני יודע שאתן מחפשות את ישוע שנצלב. 6 אולם הוא אינו נמצא כאן. ישוע קם לתחייה בדיוק כפי שהבטיח. היכנסו, תראו את המקום שבו שכב. 7 עכשיו לכו מהר אל תלמידיו ותאמרו להם שישוע קם מן המתים, והולך לפניכם לגליל. אתם תראו אותו שם. זהו, אמרתי לכם!" 8 הנשים רצו מן הקבר מבוהלות מאוד, אך מלאות שמחה, ומיהרו למצוא את התלמידים ולמסור להם את בשורת המלאך. 9 בשעה שרצו נגלה אליהן ישוע. "שלום לכן", אמר, והן נפלו לרגליו והשתחוו לפניו. 10 "אל תפחדו", הרגיע אותן ישוע. "לכו ואמרו לאחי ללכת מיד לגליל כדי לפגוש אותי שם." 11 כשהיו הנשים בדרךן העירה, באו השומרים אל ראשי הכהנים וסיפרו להם מה שקרה. 12 הזקנים התכנסו לאסיפת חרום והחליטו לשחד את השומרים, כדי שיספרו שנופת ישוע נגנבה בזמן שישנו. 14 "אם יגיע הדבר הזה לאוזני המושל, הסבירו, נעמוד לצדכם ונפייס אותו." 15 וכך קיבלו אנשי המשמר את השוחד ואמרו מה שנתבקשו לומר. גרסתם הופצה בין היהודים, אשר עד היום מאמינים

20 ולמדו אותם לעשות את כל אשר ציווית אתכם. היו סמוכים ובטוחים שאהיה אתכם עד סוף העולם!" (aiōn g165)

יום אחד כשהתהלך ישוע על חוף הכינרת, ראה את האחים שמעון ואַנְדֵרֵי דגים בעזרת רשתות. הם היו דייגים במקצועם. 17 "בואו אחריו!" קרא אליהם ישוע. "אני אעשה אתכם לדייגי אדם!" 18 שני האחים עזבו מיד את הרשתות שלהם והלכו אחריו. 19 לא הרחק משם ראה ישוע את יעקב ויוחנן בני־זבדי יושבים בסירת דיג ומתקנים את הרשתות. 20 ישוע קרא להם, והשניים הצטרפו מיד אל החבורה, לאחר שהשאירו את זבדי אביהם בסירה עם מספר דייגים שכירים. 21 ישוע ומלווייו הגיעו לכפר־נחום. בשבת בבוקר הלכו לבית־הכנסת, וישוע לימד את הקהל. 22 היהודים בבית־הכנסת נדהמו מהדרשה שלו, מפני שדיבר אליהם בסמכות רבה ולא כמו הסופרים. 23 בבית־הכנסת היה איש אחוז שד טמא, והלה צעק לפתע: 24 "מדוע אתה מטריד אותנו, ישוע מנצרת, האם באת להשמיד את השדים? אני מכיר אותך; אתה בנו הקדוש של אלוהים!" 25 ישוע נוף בשד וציווה עליו: "שתוק וצא החוצה!" 26 השד טלטל את האיש המסכן מצד אל צד ויצא ממנו בקול צעקה. 27 כל הנוכחים השתוממו והחלו לשוחח זה עם זה על המקרה. "האם זוהי תורה חדשה?" שאלו בהתרגשות. "ראו, גם השדים שומעים בקולו!" 28 עד מהרה התפשטו השמועות על מעשי ישוע והתפרסמו בכל אזור הגליל. 29 ישוע ותלמידיו יצאו מבית־הכנסת והלכו לביתם של שמעון ואַנְדֵרֵי. 30 כאשר נכנסו אל הבית מצאו את חמותו של שמעון שוכבת שם חולה עם חום גבוה. התלמידים פנו מיד אל ישוע וביקשו את עזרתו. 31 ישוע ניגש אל מיטת החולה, אחז בידה ועזר לה לשבת. החום נעלם מיד, היא קמה ממיטתה והכינה להם

1 כך מתחיל הסיפור על ישוע המשיח בן־האלוהים. 2 בספרי הנביאים הודיע לנו אלוהים שהוא עומד לשלוח אלינו את בנו, אולם לפני כן ישלח שליח מיוחד אשר יכין את העולם לקראת בואו של בן־האלוהים. 3 ישעיהו הנביא ניבא: "קול קורא במדבר פנו דרך ה', וישרו מסילותיו." 4 שליח זה היה יוחנן המטביל. יוחנן גר במדבר והכריז שכל אחד צריך להיטבל במים, לאות חרטה על מעשיו וכדי שאלוהים יסלח לו עליהם. 5 אנשים רבים מירושלים ומכל אזור יהודה באו להקשיב לדברי יוחנן, ולאחר שהתוודו על מעשיהם הרעים הוא הטביל אותם בנהר הירדן. 6 בגדיו היו עשויים שער גמלים והייתה לו חגורת עור; הוא נהג לאכול ארבה ודב־שֶׁבֶר. 7 המסר של יוחנן היה זה: "בקרוּב יבוא אדם גדול ונעלה ממני; הוא כה נעלה עד כי איני ראוי אפילו להסיר את נעליו!" 8 אני הטבלתי אתכם במים, אולם הוא יטביל אתכם ברוח הקודש של אלוהים!" 9 יום אחד בא ישוע מנצרת שבגליל, ויוחנן הטביל אותו בנהר הירדן. 10 כאשר יצא ישוע מהמים נפתחו השמים, ורוח אלוהים בדמות יונה ירדה ונחתה עליו. 11 וקול מן השמים קרא: "אתה בני אהובי, ובך אני חפץ." 12 רוח אלוהים נשא מיד את ישוע אל המדבר, שם הוא נשאר לברו עם חיות המדבר ארבעים יום, והשטן ניגש לנסותו. לאחר מכן באו המלאכים לשרת אותו. 14 זמן מה לאחר שאסר המלך הורדוס את יוחנן, בא ישוע אל הגליל כדי להכריז על בשורת אלוהים. 15 "העת הגיעה!" קרא ישוע. "מלכות אלוהים קרבה, שובו מדרככם הרעה והאמינו לבשורה!" 16

אוכל. 32 עם שקיעת השמש התמלאה חצר הבית בחולים ואנשים אחוזי שדים. אשר הובאו אל ישוע כדי שירפא אותם. ליד הבית התאספו כל אנשי העיירה מתוך סקרנות. 34 ישוע ריפא אנשים רבים שהיו חולים במחלות שונות, וגירש שדים רבים (אולם הוא לא הרשה לשדים לדבר, משום שידעו מי הוא). 35 למחרת בבוקר, עוד לפני זריחת השמש, קם ישוע והלך למקום שקט ומבודד כדי להתפלל. 36 שמעון והאחרים יצאו בעקבותיו, וכשמצאו אותו קראו: "לאן אתה הולך? כולם מחפשים אותך!" 38 "איננו יכולים להישאר כל הזמן במקום אחד", השיב ישוע. "עלינו ללכת גם למקומות אחרים, כדי לספר לאנשים על מלכות אלוהים; הרי לשם כך באתי!" 39 ישוע עבר בכל רחבי הגליל, לימד בבתי־הכנסת וגירש שדים מהרבה אנשים. 40 פעם בא אליו אדם חולה צרעת והתחנן לפניו שירפא אותו. "אם רק תרצה, תוכל לרפא אותי", אמר האיש. 41 ישוע חש חמלה רבה, ועל כן נגע במצורע ואמר: "ודאי שאני רוצה. הירפא!" 42 הצרעת נעלמה מיד, והאדם נרפא כליל! 43 "לך מהר להיבדק אצל הכוהן", אמר ישוע לאיש בתוקף. 44 "אל תשכח לקחת איתך קורבן טהרה, כפי שציווה משה על בני־ישראל, כדי שכולם יראו שנרפאת. אל תעצור בדרך לדבר עם איש!" 45 אבל האיש לא שמע בקול ישוע, והלך והכריז לכולם שהוא בריא. הוא סיפר לכולם שישוע ריפא אותו ממחלת הצרעת, וכתוצאה מכך שוב לא יכול היה ישוע להיכנס לעיר בגליל, כי אנשים רבים הלכו אחריו לכל מקום ולא נתנו לו מנוחה. על כן הוא החליט לשבת מחוץ לעיר,

אתי. "הזמינו ישוע." בוא והיה תלמיד שלי. "לוי עזב את בית־המכס והלך עם ישוע. 15 באותו ערב הזמין לוי לארוחה בביתו את גובי־המכס מהעבודה ואנשים רגילים מהרחוב, כדי שתהיה להם הזדמנות לפגוש את ישוע ותלמידיו (אנשים רבים רצו לפגוש את ישוע פנים אל פנים ולדבר איתו). 16 אחדים מהסופרים והפרושים ראו את ישוע אוכל בחברת אנשים בעלי שם רע. "כיצד הוא יכול לאכול עם האנשים האלה?" שאלו את תלמידיו. 17 ישוע שמע את שאלתם והשיב: "החולים זקוקים לרפוא ולא הבריאים. לא באתי לקרוא לצדיקים לחזור בתשובה, כי אם לחוטאים." 18 תלמידי יוחנן ותלמידי הפרושים נהגו לצום, כנהוג במסורת היהודית. יום אחד באו מספר אנשים אל ישוע ושאלו אותו מדוע תלמידיו אינם צמים כמו כולם. 19 השיב להם ישוע: "האם ייתכן שירידי החתן יסרבו לאכול במסיבת חתונתו? האם ייתכן שיתאבלו בזמן שהחתן נמצא אתם? 20 אולם יבוא יום שהחתן יילקח מהם, ואז הם יצומו. 21 למה הדבר הזה דומה? לאדם התופר טלאי מבד חדש על בגד ישן ובלה: מה יקרה? הטלאי מהבד החדש יינתק ויגדיל את החור בבגד. 22 הדבר דומה גם לאדם הממלא יין חדש בתוך חביות רקובות. הרי היין יבקע את החביות ויישפך החוצה. יין חדש יש לשמור בחביות חדשות." 23 באחת השבתות הלכו ישוע ותלמידיו דרך שדה תבואה, והתלמידים קטפו שיבולים ואכלו את הגרעינים. 24 "ראה מה הם עושים!" התנפלו הפרושים על ישוע. "מדוע הם קוטפים שיבולים בשבת? הלא הם עוברים על חוקי התורה ומחללים את השבת!" 25 "האם מעולם לא קראתם מה

עשה דוד המלך? "השיב להם ישוע. "כאשר דוד המלך ואנשיו היו רעבים הם נכנסו לאוהל מועד - בימי אביתר הכוהן - ואכלו את לחם הפנים שהיה מיועד לכוהנים בלבד. הלא גם זה היה בניגוד לחוקי התורה. 27 רעו לכם כי השבת ניתנה למען בני־האדם, ולא בני־האדם למען השבת. 28 ובן האדם הוא אדון השבת."

3 ישוע חזר לבית־הכנסת בכפר־נחום וראה שם איש שידו משותקת. 2 מאחר שהיום היה שבת, רצו מתנגדיו של ישוע לראות אם ירפא את האיש. הם החליטו שאם ישוע ירפא את האיש, יאסרו אותו. 3 ישוע אמר לבעל היד המשותקת: "בוא ועמוד לפני כולם." 4 לאחר מכן הוא פנה אל הזוממים נגדו ושאל: "על־פי התורה האם עלינו לעשות בשבת מעשים טובים, או מעשים רעים? האם עלינו להציל נפשות בשבת, או לאבד אותן?" לא הייתה תשובה בפייהם. 5 ישוע הביט בהם בכעס וצער, בגלל לב האבן שלהם, ואז פקד על האיש החולה: "הושט את ידך." האיש הושיט את ידו והיא נרפאה כליל. 6 הפרושים מיהרו להתייעץ עם אנשי הורדוס כיצד להיפטר מישוע. 7 ישוע ותלמידיו עזבו את בית־הכנסת והלכו לשפת הים. הקהל הרב שהלך אחריהם בא כמעט מכל קצות הארץ: מהגליל, מיהודה, מירושלים, מאדום, מעבר הירדן ואפילו מאזור צור וצידון. כל האנשים האלה הלכו אחרי ישוע מפני ששמעו על הנסים והנפלאות שחולל, וכמובן שרצו לראות אותו כמו עיניהם. 9 ישוע ביקש מתלמידיו להכין לו סירה, כדי שאם ינסה הקהל להידיח אליו ויאלץ אותו להיכנס למים, יוכל לעלות על הסירה. 10 באותו יום הוא ריפא חולים

רבים מאוד, וכתוצאה מכך הלכו והתרבו החולים שנהרו אליו מכל עבר, וכל אחד ניסה לגעת בו כדי להירפא. 11 כאשר נגעו אנשים אחוזי־שדים בישוע, הם נפלו לפניו וצעקו: "אתה הוא בן־האלוהים!" 12 אולם ישוע ציווה עליהם לשתוק ולא לגלות את זהותו. 13 ישוע עלה על אחד ההרים והזמין אליו אנשים מסוימים מבין הקהל. 14 הוא בחר שנים־עשר איש שיהיו מלוויי הקבועים ושילכו ללמד את העם, ונתן להם סמכות לרפא חולים ולגרש שדים. 16 אלה שמות השנים־עשר שישוע בחר: שמעון פִּיפָא (שישוע כינה אותו "פֶּטְרוּס"), יעקב ויוחנן בני־זבדי (שישוע כינה "בני־דעם"), אַנְדֶּרְיָה פִּילִיפּוֹס, בר־תלמי, מתי, תומא, יעקב בן־חלפי, תדי, שמעון (מחבורת הקנאים) ויהודה איש קריות (אשר מאוחר יותר הסגיר את ישוע). 20 כאשר חזר ישוע לבית מארחיו, שוב המתין לו קהל שמילא את כל הבית, כך שישוע ותלמידיו לא יכלו להפסיק ולאכול. 21 כשנודע לבני משפחתו על כך, הם באו לקחתו לביתם. הוא יצא מדעתו! "קראו. 22 מורי הלכה מירושלים באו לשם ואמרו: "אתם יודעים מדוע הוא יכול לגרש שדים? מפני שבעל־זבול, שר השדים, שוכן בתוכו!" 23 ישוע קיבץ אותם סביבו ודיבר אליהם במשלים: "כיצד יכול השטן לגרש את השטן?" 24 ממלכה מפולגת לא תחזיק מעמד ותתמוטט. 25 משפחה שיש בה חילוקי דעות ופילוגים – תיהרס. 26 אם השטן נלחם נגד עצמו, מה יוכל להשיג? 27 איש אינו יכול לשדוד את מלכות השטן לפני שיכבול אותו תחילה. לאחר שיכבול את השטן, יוכל לשדוד את רכושו. 28 "אני מזהיר אתכם, "המשיך ישוע, "כל החטאים ונידופים

ייסלחו לבני האדם. 29 רק חטא אחד לעולם לא ייסלח – גידוף רוח הקודש." (aiōn g165, aiōnios g166) 30 ישוע מצא לנכון להזהיר אותם, שכן טענו שהוא חולל נסים בכוחו של השטן (במקום שידו שהוא חולל נסים בכוחו של רוח הקודש). 31 בינתיים באו אמו ואחיו של ישוע אל הבית שבו לימד. הם שלחו מישהו לקרוא לישוע החוצה, כי רצו לדבר איתו. "אמך ואחיך מחכים לך בחוץ; הם רוצים לדבר אתך", אמר לו מישהו. 33 "מי היא אמי?" "מי הם אחי?" "קרא ישוע. 34 הוא הביט באנשים סביבו והכריז: "הנה אמי ואחי! 35 כל השומע בקול אלוהים הוא אחי, אחותי ואמי." 4 פעם אחרת, כשלימד ישוע על החוף, התאסף סביבו קהל עצום; האנשים נדחפו ונדחקו עד כי לא היה לו מקום לעמוד. ישוע התיישב בסירה שהכינו לו תלמידיו, וכל האנשים נשארו על החוף. 2 בדרך כלל הוא לימד את הקהל בסיפורים ובמשלים, והנה אחד מהם: 3 "שימו לב! איכר אחד יצא לזרוע. כשפוזר את הזרעים בשדה 4 נפלו חלקם על השביל בצד הדרך, והציפורים באו וניקרו אותם. 5 חלקם נפלו על אדמת סלעים ומיד הצמיחו נבטים יפים, אולם כעבור זמן קצר נבלו ומתו, מפני שלא יכלו להכות שורשים עמוקים. 7 חלקם נפלו בין קוצים, ואלה חנקו את הצמחים הרכים. 8 אולם חלק אחר מהזרעים נפל על אדמה טובה, ונשא פרי מבורך ורב פי שלושים, פי שישים ואפילו פי מאה. 9 מי שמסוגל לשמוע, שיקשיב!" 10 כשנשאיר ישוע לבדו עם השנים־עשר ושאר התלמידים, הם שאלו אותו: "רבי, למה התכוונת במשל?" 11 "לכם מותר לדעת את סוד מלכות האלוהים, "ענה להם ישוע, "אך

אלה שמחוץ למלכות האלוהים שומעים רק מתנהגים עם אחרים כך יתנהגו איתכם. 25 משלים. למרות שהם רואים ושומעים, הם מי שיש לו – יינתן לו עוד; ומי שאין לו – גם אינם מבינים ואינם מאמינים באלוהים, ועל כן המעט שבידו יילקח ממנו. 26 ישוע סיפר אין להם סליחת חטאים. 13 אבל אם אינכם להם משל נוסף על מלכות אלוהים: "איכר מבינים את המשל הפשוט הזה, כיצד תבינו את שאר המשלים שאני עומד לספר? 14 "האיכר את הזריעה הלך לדרכו. כעבור זמן מה צמחו במשל הוא כל אדם שמספר לאחרים את הזרעים וגדלו ללא עזרת האיכר; 28 האדמה בשורת אלוהים, שכן הוא מנסה לזרוע בלבם את דבר־אלוהים. 15 השביל בצד מסמל את לב האנשים השומעים את דבר אלוהים, ולבסוף הבשילו הגרגרים. 29 אז בא האיכר אך מיד בא השטן ומנסה להשכיח מלבם וקצר את התבואה. 30 "כיצד אוכל לתאר את אשר שמעו. 16 אדמת הסלעים מסמלת את לבם של אלה השומעים את הבשורה לדמות את מלכות אלוהים? 31 מלכות אלוהים ומקבלים אותה בהתלהבות ובשמחה. 17 אך אינם מעמיקים ואינם מתבססים באמונתם. כי גרגר זה זעיר ביותר, הוא גדל להיות לכן ברנע שצצים קשיים ראשונים הם אינם אחד הצמחים הגדולים ביותר, בעל ענפים מחזיקים מעמד. 18 "אדמת הקוצים מסמלת את לבם של אלה השומעים את דבר אלוהים ומאמינים בו. 19 אולם תוך זמן קצר תענוגות העולם והרדיפה אחר עושר והצלחה תופסים את המקום החשוב בלבם, ודוחקים הצידה את דבר אלוהים. משום כך לא רואים שום פרי בחייהם. 20 "ואילו האדמה הטובה מסמלת את לבם של אלה המאמינים באמת בדבר־אלוהים, והפרי המבורך בחייהם רב, פי שלושים, פי ששים ואפילו פי מאה ממה שנזרע בלבם. 21 ישוע המשיך ואמר: "כשאתם מדליק נר בחשכה, האם הוא מחביא את הנר הדולק מתחת למיטה, כדי שאיש לא יראה את האור? תפקיד הנר להאיר, ולכן שמים אותו במקום מרכזי – במקום שבו יביא תועלת קום! אנחנו עומדים לטבע, ולך לא אכפת?" רבה ביותר. 22 "כל הנסתר עתה ייגלה בבוא העת. 23 מי שאוזניים לו, שיקשיב! 24 "קיימו באופן מעשי את מה שאתם שומעים. כפי שאתם

נבהלתם כל-כך? עדיין אינכם מאמינים בי?" לבאים מה שהתרחש, 17 והאנשים התחננו 41 התלמידים נמלאו פחד ושאלו זה את לפני ישוע שילך משם ויעזוב אותם לנפשם. זה: "מיהו האיש הזה שאף הרוח והים נשמעים לו?" 18 כשחזר ישוע לסירה התחנן לפניו האיש שיצאו ממנו השדים שירשה לו להצטרף אליו.

5 בהגיעם אל הגדה השנייה של הכינרת ירד ישוע מהסירה, והנה רץ לקראתו מכיוון בית-הקברות איש אחוז רוח רעה. 3 איש זה גר בבית-הקברות והיה בעל כוח פיזי אדיר. בכל פעם שאסרו אותו בכבלים ושרשרות הוא היה מנתק אותם בקלות ויוצא לחופשי. איש לא היה יכול להתנבר עליו. 5 יומם ולילה נהג להסתובב כמשוגע בין הקברים ועל ההרים, צועק ופוצע את עצמו באבנים חדות. 6 בראותו את ישוע מרחוק, רץ האיש לקראתו ונפל לרגליו. 7 ישוע פקד על השד שבתוך האיש: "צא החוצה, שד!" השד צעק צעקה מחרידה: "מה אתה עומד לעשות לי, ישוע בן אל-עליון? למען אלוהים, אל תייסר אותי!" 9 "מה שמך?" שאל ישוע. "לגיון", השיב השד. "אינני לבדי; אנחנו כאן שדים רבים." 10 השדים התחננו לפני ישוע שלא ישלח אותם למקום נידח. 11 בקרבת המקום היה עדר גדול של חזירים שרעה במורד ההרים. 12 "שלח אותנו לתוך החזירים האלה", התחננו השדים. 13 ישוע הסכים, והם יצאו מהאיש ונכנסו לתוך החזירים. כל החזירים (בערך אלפיים) דהרו בטירוף במורד ההר ישר לתוך הים וטבעו. 14 רועי החזירים ברחו לערים ולכפרים שבסביבה, וסיפרו לכולם מה שקרה. כל האנשים רצו מיד אל המקום כדי לראות את המחזה כמו עיניהם. 15 עד מהרה התאספו אנשים רבים ליד ישוע, אולם כשראו את האיש יושב לרגלי ישוע לבוש היטב ושפוי בדעתו, נמלאו פחד. 16 עדי ראייה סיפרו

נרפאה, התקרבה אליו, נפלה לרגליו בפתח ובחרדה וסיפרה לו את כל האמת. 34 "בתי, להם ישוע. "בני עירו, בני משפחתו וחבריו אמונתך ריפאה אותך!" אמר לה ישוע. "היי לעולם אינם מכבדים אותו." 5 בגלל חוסר בריאה ולכי לשלום. 35 בזמן שישוע דיבר אל האישה, הגיעו למקום שליחים מביתו של יאיר והודיעו לאב: "בתך מתה; אין צורך להטריח את המורה." 36 אולם ישוע התעלם מכך ואמר ליאיר: "אל תפחד; רק תאמין!" 37 ישוע עצר את הקהל ולא הרשה לאיש ללכת איתו, פרט לפטרוס, יעקב ויוחנן. 38 בהגיעם לביתו של יאיר מצאו את כולם בוכים ומתאבלים על מות הילדה. 39 ישוע נכנס פנימה ושאל את האנשים: "מדוע אתם בוכים ומתרגשים? הילדה לא מתה; היא רק ישנה." 40 כל הנוכחים לעגו לו, אולם הוא לא שם לב לכך וביקש מכולם לצאת משם. הוא לקח את ההורים ואת תלמידיו ונכנס איתם לחדרה של הילדה. 41 ישוע אחז בידה של הילדה וקרא: "שליטא, קומי!" (כלומר: "קומי, ילדה!") היא הייתה בת 12 והיא אכן קמה ממיטתה והתהלכה בבית. הוריה התפלאו מאוד, 43 אך ישוע הזהיר אותם שלא יספרו לאף אחד מה שקרה, וביקש שיתנו לילדה משהו לאכול.

6 זמן קצר לאחר מכן חזרו ישוע ותלמידיו לנצרת - עירו של ישוע. 2 בשבת הלך ישוע לבית הכנסת ולימד את הקהל. אנשים רבים התפלאו מאוד על חוכמתו ועל הניסים שחולל. אך הם ידעו שהוא אחד מהם ושהוא נר בסביבה וקראו: "הוא אינו טוב מאתנו. הוא סך הכול נגר פשוט, בנה של מרים ואחיהם של יעקב, יוסף, יהודה ושמעון; ואחיותיו גרות כאן בינינו." הדבר גרם להם עלבון. 4 "הנביא

הוא מכובד רק בקרב אנשים זרים". השיב ובחרדה וסיפרה לו את כל האמת. 34 "בתי, להם ישוע. "בני עירו, בני משפחתו וחבריו אמונתך ריפאה אותך!" אמר לה ישוע. "היי לעולם אינם מכבדים אותו." 5 בגלל חוסר בריאה ולכי לשלום. 35 בזמן שישוע דיבר אל האישה, הגיעו למקום שליחים מביתו של יאיר והודיעו לאב: "בתך מתה; אין צורך להטריח את המורה." 36 אולם ישוע התעלם מכך ואמר ליאיר: "אל תפחד; רק תאמין!" 37 ישוע עצר את הקהל ולא הרשה לאיש ללכת איתו, פרט לפטרוס, יעקב ויוחנן. 38 בהגיעם לביתו של יאיר מצאו את כולם בוכים ומתאבלים על מות הילדה. 39 ישוע נכנס פנימה ושאל את האנשים: "מדוע אתם בוכים ומתרגשים? הילדה לא מתה; היא רק ישנה." 40 כל הנוכחים לעגו לו, אולם הוא לא שם לב לכך וביקש מכולם לצאת משם. הוא לקח את ההורים ואת תלמידיו ונכנס איתם לחדרה של הילדה. 41 ישוע אחז בידה של הילדה וקרא: "שליטא, קומי!" (כלומר: "קומי, ילדה!") היא הייתה בת 12 והיא אכן קמה ממיטתה והתהלכה בבית. הוריה התפלאו מאוד, 43 אך ישוע הזהיר אותם שלא יספרו לאף אחד מה שקרה, וביקש שיתנו לילדה משהו לאכול.

6 זמן קצר לאחר מכן חזרו ישוע ותלמידיו לנצרת - עירו של ישוע. 2 בשבת הלך ישוע לבית הכנסת ולימד את הקהל. אנשים רבים התפלאו מאוד על חוכמתו ועל הניסים שחולל. אך הם ידעו שהוא אחד מהם ושהוא נר בסביבה וקראו: "הוא אינו טוב מאתנו. הוא סך הכול נגר פשוט, בנה של מרים ואחיהם של יעקב, יוסף, יהודה ושמעון; ואחיותיו גרות כאן בינינו." הדבר גרם להם עלבון. 4 "הנביא

קודם לכן שלח הורדוס חיילים לאסור את – הרחק מכול המולה“. הציע ישוע. כי אנשים יוחנן, כי יוחנן אמר שאסור להורדוס להתחתן כה רבים באו אליהם. כך שלא היה להם עם הורודיה – אשת אחיו פיליפוס. 19 הורודיה זמן לאכול. 32 ישוע ותלמידיו הפליגו בסירה שנאה את יוחנן בשל כך ורצתה במותו כנקמה. למקום שבו קיוו לנוח. 33 אך אנשים רבים ראו אולם לשם כך היה עליה לקבל את רשותו של הורדוס. 20 ואילו הורדוס כיבד את יוחנן ולא הרשה להורודיה לפגוע בו. כי ידע שיוחנן עננה הסירה. 34 כאשר ירד ישוע מהסירה הוא אדם ישר וקדוש. הורדוס אהב מאוד להקשיב לדברי יוחנן אף כי גרמו לו מבוכה. חמלה. כי הם נראו בעיניו כעדר ללא רועה. 21 ביום הולדתו של הורדוס הייתה להורודיה הזדמנות מצוינת להשיג את מבוקשה. המלך לדעת. 35 עם רדת הערב באו התלמידים ערך מסיבה גדולה לכל האנשים החשובים. לישוע וביקשוהו: “אמור לכל האנשים האלה לקציני הצבא ולמושלי הגליל. 22 בתה של הורודיה נכנסה לאולם ושעשה את האורחים בריקודים. הורדוס נהנה כל-כך מריקודיה דבר לאכול. 37 “אתם בעצמכם תאכילו עד שנשבע בפזיזות: “חי נפשי. את יכולה לבקש ממני כל מה שתרצי ואני מבטיח שתקבלי זאת. עד חצי המלכות אתן לך!” 24 הבת יצאה מהאולם בהתרגשות ומיהרה להתייעץ עם אמה. הורודיה הורתה לה מיד: “בקשי ממנו את ראשו של יוחנן המטביל!” 25 הבת ככרות לחם ושני דגים. 39 ישוע ביקש מיהרה חזרה אל המלך וקראה: “אני רוצה את ראשו של יוחנן המטביל על מגש ומיד!” של חמישים או מאה איש. 41 הוא לקח את 26 המלך נמלא צער רב. אך לא יכול היה להפיר את שבועתו בנוכחות האורחים. 27 אז שלח את אחד משומרי ראשו אל הכלא. כדי לכרות את ראשו של יוחנן. השומר כרת את ראשו של יוחנן והביאו חזרה על מגש. הוא מסר את המגש לבת. וזו מסרה אותו לאמה. 43 כחמשת-אלפים נברים (לא כולל 29 כאשר שמעו תלמידי יוחנן מה שקרה. באו נשים וילדים) השתתפו בארוחה. ולבסוף לקחת את גופתו וקברו אותה לפי הדת. 30 כשנאספו הפירורים והשאירו מהארץ הם בינתיים חזרו השליחים ממסעם וסיפרו לישוע מילאו שנים-עשר סלים. 45 בתום הארוחה כל מה שעשו ולימדו. 31 “הבה ניקח חופשה קצרה מן הקהל הרב וננוח במקום שקט

ישוע עצמו נשאר להיפרד מהקהל ולשלח אותו הביתה. 46 לאחר שעזבו כולם עלה ישוע על אחד ההרים להתפלל. 47 בלילה, בזמן שהתלמידים היו בסירה באמצע הים וישוע היה על החוף, 48 הוא ראה שתלמידיו בצרה – שהם חותרים בחוזקה ונאבקים עם הרוח והגלים. בערך בשעה שלוש בבוקר הלך אליהם ישוע כשהוא פוסע על-פני המים, 49 ואולם כשראו התלמידים אדם הולך על-פני המים, נבהלו מאוד וצרחו מפחד, כי חשבו שראו רוח רפאים. 50 ישוע דיבר אליהם מיד והרגיע אותם: "אל תפחדו; זה אני!" 51 הוא עלה לסירה והרוח פסקה. התלמידים ישבו שם נבוכים לנמרי ולא הבינו כיצד זה קרה. 52 קחו למרות הפלא של הערב הקודם הם עדיין לא הפנימו את מה שקרה. 53 ישוע ותלמידיו הגיעו לגינוסר, קשרו את הסירה ועלו לחוף. אנשי המקום הכירו מיד את ישוע, 55 ומיהרו לספר לכל אנשי הסביבה את דבר בואו. האנשים החלו להביא אליו חולים רבים על מיטות ואלונקות. 56 הם נשאו את החולים לכל מקום שישוע הלך – לכפר, לעיר או לשדה רבות. 14 ישוע אסף סביבו שנית את כל – והתחננו לפניו שירשה להם לפחות לגעת בכנף בגדו; וכל מי שנגע בו נרפא.

7 יום אחד באו אחדים מהפרושים והסופרים אל ישוע כדי לחקור את מעשיו. 2 הם הבחינו בכך שכמה מתלמידיו של ישוע אינם נוטלים ידיים לפני הארוחה, כפי שנהוג במסורת היהודית. 3 (במסורת היהודית של אז, במיוחד אצל הפרושים, נהגו ליטול ידיים עד למרפק לפני כל ארוחה. 4 גם בשובם מן השוק עליהם ליטול ידיים לפני שהם נוגעים באוכל. זוהי רק דוגמה אחת ממנהגים האדם. 21 כי מקרב לב האדם יוצאות מחשבות

רעות של ניאוף, גניבה, רצח. 22 בגידה, רדיפת בצע, רשעות, רמאות, פריצות, קנאה, הוצאת־דיבה, גאווה, ניבול־פה וכדומה. 23 כל הדברים הנתעבים האלה יוצאים מתוך לב האדם, והם המטמאים והמרחיקים אותנו מאלוהים. 24 ישוע עזב את הגליל והלך

לאזור צור וצידון. הוא ניסה להסתיר את דבר בואו, אך לא עלה בידו. כמו תמיד נפוצו השמועות על בואו במהירות. 25 לאישה אחת הייתה בת אחוזת שד. כאשר שמעה האישה על בואו של ישוע באה אליו, נפלה לרגליו והתחננה לפניו שיגרש את השד מבתה (היא הייתה אישה יוונית שנולדה בפניקיה הסורית). 27 "תחילה עלי לעזור לבני עמי – היהודים", ענה לה ישוע. "אין זה צודק לקחת את לחמם של הילדים ולהשליכו לכלבים." 28 "נכון, אדוני", ענתה האישה. "אולם גם גורי הכלבים מקבלים תחת השולחן את השאריות והפירוורים מצלחות הילדים." 29 ישוע אמר לה: "בגלל תשובתך בתך נרפאה: לכי לביתך ותראי שהשד יצא ממנה." 30 האישה הלכה לביתה ומצאה את בתה הקטנה שוכבת רגועה על מיטתה לאחר שיצא ממנה השד. 31 מצור הלך ישוע לצידון, ומשם חזר לים הכינרת דרך אזור עשר הערים. 32 ההמון הביא אליו איש חרש ואילם. וכולם התחננו לפניו שישים את ידיו על האיש וירפא אותו. 33 ישוע הרחיק את החרש־אילם מההמון, הכניס את אצבעותיו לאוזני האיש, לאחר מכן ירק על אצבעותיו וננע בלשונו של האילם. 34 ישוע נשא את עיניו לשמים, נאנח וקרא: "אפתח" ("היפתח!"). 35 מיד נפתחו אוזני האיש והוא שמע. גם לשונו הותרה והוא היה מסוגל לדבר ולשמוע היטב. 36 ישוע

כמה הוכחות דרושות לכם כדי שתאמינו? אל משפחתו ואמר: "אל תלך לספר את הדבר
 13 ישוע עזב אותם, חזר לסירה ושט לגדה לאנשי הכפר; לך ישר הביתה." 27 ישוע
 השנייה של הכינרת. 14 התלמידים שכחו ותלמידיו עזבו את הגליל והלכו לכפרי
 לקחת איתם מספיק אוכל, ונותרה להם בסירה קיסריה של פיליפוס. בדרך שאל ישוע את
 רק כיכר לחם אחת. 15 בהיותם בסירה תלמידיו: "מה אומרים עלי אנשים? למי הם
 הזהיר ישוע את תלמידיו בתקיפות: "היזהרו חושבים אותי?" 28 "יש אנשים שחושבים שאתה
 מהשאור של המלך הורדוס ושל הפרושים!" יוחנן המטביל. "ענו התלמידים, "ואחרים
 16 "למה הוא מתכוון?" "שאלו התלמידים זה חושבים שאתה אליהו הנביא או נביא אחר."
 את זה. לבסוף הגיעו למסקנה שהוא ודאי 29 "ומי אתם חושבים שאני?" המשיך ישוע
 מדבר על כך ששכחו לקחת איתם מספיק לשאול. "אתה המשיח!" קרא פטרוס. 30 אולם
 לחם. 17 ישוע הקשיב לשיחתם והגיב: "אתם ישוע הזהיר אותם שלא יגלו זאת לאיש. 31
 טועים לגמרי. איני מדבר כלל על הלחם רק מאז החל ישוע לספר להם על הייסורים
 שבסירה. האם קשה לכם כל-כך להבין המצפים לו, והוא עוד סיפר שראשי הכהנים,
 זאת? 18 למה אתם לא רואים, למה אתם הסופרים והזקנים יגרמו למותו, אך יקום
 לא שומעים? למה אתם לא קולטים דבר? לתחייה לאחר שלושה ימים. 32 ישוע דיבר
 19 "האם שכחתם את חמשת-אלפים האנשים אתם בגלוי לב, אולם פטרוס לקח אותו
 שהאכלתי בחמש כיכרות לחם? אמרו לי, הצידה והוכיח אותו: "אל תדבר כך!" 33
 כמה לחם נותר לאחר הארוחה? "שנים-עשר ישוע הביט בפטרוס ואמר לו בחומרה: "סור
 סלים מלאים", ענו התלמידים. 20 "וכאשר ממני, שטן שכמוך! אתה מסתכל על הדברים
 האכלתי את ארבעת-אלפים האנשים בשבע מנקודת ראות אנושית, ולא מנקודת ראותו של
 ככרות לחם, כמה נותר בסוף?" "שבעה סלים" אלוהים. 34 ישוע ביקש מתלמידיו להתקרב
 מלאים", השיבו התלמידים. 21 "ואתם עוד אליו ולהקשיב, מי שרוצה ללכת בעקבותיי
 מעזים לחשוב שאני רואה משום שיש לנו רק עליו להתכחש לעצמו, לשאת את צלבו וללכת
 כיכר לחם אחת?" 22 בהגיעם לבית-צידה אחרי. 35 מי שחפץ להציל את חייו – יאבד
 הביאו אליו מספר אנשים אדם עיוור, והתחננו אותם, ואילו מי שיוותר על חייו למעני ולמען
 לפניו שיגיע בו וישיב לו את ראייתו. 23 ישוע הבשורה – יציל אותם. 36 "איזה רווח יש
 אחז ביד העיוור והוציאו אל מחוץ לכפר, לאדם שיכול להשיג את כל העולם אבל
 שם ירק בעיניו והניח עליהן את ידיו." האם מפסיד חיי-נצח? 37 מה כבר יכול בן-אדם
 אתה רואה עכשיו? "שאל ישוע. 24 האיש הביט סביבו והשיב: "כן! אני רואה אנשים; אבל הם
 נראים מטושטשים – כמו עצים מהלכים!" 25 האמונה הזו, הוא יהיה לבושה לבן-האדם
 ישוע הניח שוב את ידיו על עיני האיש, והן כאשר יבוא בכבודו עם המלאכים הקדושים.
 נרפאו כליל. עתה יכול היה האיש לראות 9 ישוע המשיך לדבר אל תלמידיו: "אני
 למרחוק בבירור. 26 ישוע שלח אותו הביתה אומר לכם, שאחדים מכם העומדים כאן היום

יזכו לחיות ולראות את מלכות אלוהים באה שתרפא אותו; נכנס בו שד המונע ממנו לדבר. בנבורה! 2 כעבור שישה ימים לקח ישוע את 18 בכל פעם שהשד תוקף את הילד הוא פטרוס. יעקב ויוחנן ועלה איתם על פסגת הר משליך אותו על הרצפה, והילד האומלל גבוה. רק ארבעתם היו שם. לפתע זרחו פניו מזיל ריר מפיו, שיניו נוקשות וכוחותיו עוזבים של ישוע בזוהר נפלא; 3 בגדיו הבריקו והלבינו אותו. ביקשתי מתלמידך לגרש את השד, עד מאוד. 4 והנה הופיעו אליהו הנביא ומשה רבנו והחלו לדבר עם ישוע. 5 "רבי, כמה טוב שאנחנו כאן!" קרא פטרוס. "אנחנו ניבנה כאן שלוש סוכות לכבוד – לך, למשה ולאלהינו!" הם הביאו אליו את הילד, אך ברגע שראה 6 פטרוס לא ידע מה לומר, כי התלמידים היו מבוהלים וחסרי מילים. 7 בעודו מדבר סכך עליהם ענן, ומתוכו קרא קול: "זהו בני האהוב, שמעו בקולו!" 8 התלמידים הביטו סביבם ונילו שאליהו ומשה נעלמו, וישוע לבדו נותר עמם. 9 כאשר ירדו מזההר ישוע ציווה עליהם שלא יספרו לאיש את מה שראו, עד לאחר שיקום מן המתים. 10 השלושה לא גילו את הדבר לאיש, אולם שוחחו על כך בינם לבין עצמם. ולעיתים קרובות תהו למה התכוון ישוע כשאמר שיקום מן המתים. 11 התלמידים שאלו את ישוע מדוע הסופרים אומרים שאליהו הנביא צריך לבוא תחילה (לפני המשיח). 12 ישוע השיב שאליהו באמת צריך לבוא קודם וישליט סדר בכל, ושלמעשה אליהו כבר בא ואותם האנשים נהגו בו באופן מחפיר – בדיוק כפי שניבאו הנביאים. "למה אתם חושבים שהתכוונו הנביאים כשניבאו שהמשיח יסבול עינויים וחרפה?" שאל. 14 עם תלמידיו לבדם, הם שאלו אותו: "מדוע לא לברגלות ההר הם פגשו את תשעת התלמידים האחרים, מוקפים בקהל רב ומתווכחים עם כמה סופרים. 15 הקהל הביט בישוע בכבוד ובהערצה, וכולם רצו לקבל את פניו. 16 "על מה אתם מתווכחים?" שאל ישוע. 17 איש מהקהל השיב: "רבי, הבאתי אליך את בני

לידי אויביו". פתח ישוע. "הם יהרגו אותי. אולם לאחר שלושה ימים יקום לתחייה." 32 התלמידים לא הבינו למה התכוון, אך חששו לשאול אותו. 33 כשהגיעו לכפר-נחום ונכנסו לבית מארחיהם שאל ישוע את תלמידיו: "על מה התווכחתם בדרך?" 34 הם התביישו לספר לו, משום שהתווכחו מי החשוב ביניהם. 35 ישוע התיישב, קרא אליו את התלמידים ואמר: "מי שרוצה להיות הראשון צריך להיות

האחרון – עליו לשרת את כולם!" 36 ישוע קרא אליו ילד קטן והציג אותו לפניהם. הוא חיבק את הילד והכריז: 37 "כל המקבל ילד קטן כזה בשמי – כאילו מקבל אותי; וכל המקבל אותי – מקבל את אבי אשר שלח אותי." 38 יוחנן תלמידו פנה אליו ואמר: "רבי, ראינו איש שמגרש שדים בשמך ואמרנו לו לחדול מכך, כי אין הוא שייך לקבוצתנו." 39 "אל תמנעו ממנו, "אמר להם ישוע, "כי מי שעושה דברים כאלה בשמי לא ידבר עלי רעות." 40 כל מי שאינו נגדנו הוא לצידנו. 41 מי שייתן לכם אפילו כוס מים בלבד, משום שאתם שלי, אני מבטיח לכם שיקבל את שכרו. 42 אבל אוי למי שיגרום לילד המאמין בי לאבד את אמונתו! לאדם כזה מוטב שיקשרו אבן כבדה לצווארו ויטביעו אותו בים. 43 "אם ירך גורמת לך לחטוא – קצץ אותה! מוטב לחיות עם יד אחת בלבד ולחיות חיי נצח, מאשר ללכת לגיהנום, אל האש שלא תכבה, עם שתי ידיים. (Geenna g1067) 45 אם רגלך גורמת לך לחטוא – כרות אותה! מוטב להיות קיטע ולחיות חיי נצח, מאשר להיות בעל שתי רגליים שמוליכות אותך לגיהנום. (Geenna g1067) 46 שם לא תמות התולעת (שתכרסם בהם), והאש לא תכבה לעולם. 47 "אם עינך גורמת לך לחטוא – עקור

10 ישוע עזב את כפר-נחום והלך דרומה, לגבול יהודה ולאזור שממזרח לנהר הירדן. שוב התאסף סביבו קהל גדול, וישוע לימד אותם כמנהגו. 2 פרושים אחדים שבאו לנסותו שאלו: "האם מותר לאיש להתגרש מאשתו?" 3 "מה אמר משה רבנו בקשר לגירושין?" שאל ישוע. 4 "משה אמר שמותר להתגרש", השיבו הפרושים. "הוא אמר שבעל הרוצה לגרש את אשתו צריך לכתוב לה ספר כריתות (מכתב גירושין). וזה כל מה שנדרש ממנו." 5 "האם אתם יודעים מדוע כתב לכם משה את המצוה הזאת?" השיב ישוע. "אני אניד לכם למה: משה לקח בחשבון את האופי העקשני שלכם. 6 הרי מובן מאליי שאלוהים לא ברא איש ואישה כדי שייפרדו, אלא להיפך – אלוהים ברא איש ואישה כדי שיתאחדו לעולם בברית הנישואין. על כן יעזוב איש את אביו ואת אמו, 8 ודבק באשתו והיו לבשר אחד. 9 וכך אסור לאיש להפריד את מה שאלוהים איחד." 10 מאוחר יותר, כשנשאר ישוע בבית לבד עם התלמידים, שוב העלה את הנושא. 11 ישוע הסביר להם: "בעל המגרש את אשתו משום שברצונו להתחתן עם אישה אחרת. נחשב לנואף. 12 ואישה המגרשת את בעלה ומתחתנת בשנית נחשבת גם היא לנואפת." 13 פעם הביאו

אליו מספר אמהות את ילדיהן, כדי שיברך אותם, אולם התלמידים גירשו את האמהות הכול אפשרי! 28 פטרוס החל למנות בקול וביקשו מהן שלא להטריד את ישוע. 14 כשראה רם את כל הדברים שהוא ושאר התלמידים ישוע מה עושים תלמידיו, זה לא מצא חן בעיניו. 29 "תנו לילדים לבוא אלי ואל תמנעו מהם, כי לכאלה שייכת מלכות האלוהים. 15 לכם, "אמר ישוע, "שכל מי שוויתר על בית, אני אומר לכם: מי שלא מקבל את מלכות האלוהים כמו ילד, לא יוכל להיכנס אליה." 16 ישוע חיבק את הילדים, הניח ידיו על ראשם וברך אותם. 17 יום אחד כאשר ישוע יצא לאחד ממסעותיו, בא אליו אדם בריצה שנפל לרגליו ושאל: "רבי הטוב, מה עלי לעשות כדי לזכות בחיי נצח?" 18 "מדוע אתה קורא לי טוב?" שאל ישוע. "רק אלוהים טוב. 19 אך בתשובה לשאלתך, אתה הרי מכיר את המצוות: לא תרצח, לא תנאף, לא תגנוב, לא תענה ברעך עד שקר, לא תעשוק, כבוד את אביך ואת אמך?" 20 "רבי, "ענה האיש, "תמיד שמרתי את כל המצוות האלה." 21 ישוע הביט בו באהבה. "עליך לעשות עוד דבר אחד: עליך למכור את רכושך ולתרום את הכסף לעניים – כדי שאוצרך יהיה בשמים – ולאחר מכן לך אחרי." 22 האיש התעצב מאוד והלך לדרכו, כי היה עשיר מאוד. 23 ישוע הסתכל ואז אמר לתלמידיו: "לאיש עשיר קשה מאוד להיכנס למלכות האלוהים." 24 דבריו של ישוע הדחימו את התלמידים, ולכן חזר ואמר: "ילדים יקרים, מי שבוטח בכסף וברכוש קשה לו מאוד להיכנס למלכות האלוהים. 25 קל יותר לנמל לעבור דרך חור המחט, מאשר לאיש עשיר להיכנס למלכות האלוהים." 26 דבריו אך הגבירו את תמיהת התלמידים. הם שאלו זה את זה: "מי, אם כן, יוכל להיוושע?" 27 ישוע הביט בהם ואמר: "למעשה, לבני האדם

זה לא אפשרי, אולם לא לאלוהים: עם אלוהים הכול אפשרי!" 28 פטרוס החל למנות בקול וביקשו מהן שלא להטריד את ישוע. 14 כשראה רם את כל הדברים שהוא ושאר התלמידים עזבו למען ישוע. "אנחנו ויתרנו על הכול כדי ללכת אחריך!" אמר פטרוס. 29 "אני מבטיח לכם, "אמר ישוע, "שכל מי שוויתר על בית, אני אומר לכם: מי שלא מקבל את מלכות האלוהים כמו ילד, לא יוכל להיכנס אליה." 16 ישוע חיבק את הילדים, הניח ידיו על ראשם וברך אותם. 17 יום אחד כאשר ישוע יצא לאחד ממסעותיו, בא אליו אדם בריצה שנפל לרגליו ושאל: "רבי הטוב, מה עלי לעשות כדי לזכות בחיי נצח?" 18 "מדוע אתה קורא לי טוב?" שאל ישוע. "רק אלוהים טוב. 19 אך בתשובה לשאלתך, אתה הרי מכיר את המצוות: לא תרצח, לא תנאף, לא תגנוב, לא תענה ברעך עד שקר, לא תעשוק, כבוד את אביך ואת אמך?" 20 "רבי, "ענה האיש, "תמיד שמרתי את כל המצוות האלה." 21 ישוע הביט בו באהבה. "עליך לעשות עוד דבר אחד: עליך למכור את רכושך ולתרום את הכסף לעניים – כדי שאוצרך יהיה בשמים – ולאחר מכן לך אחרי." 22 האיש התעצב מאוד והלך לדרכו, כי היה עשיר מאוד. 23 ישוע הסתכל ואז אמר לתלמידיו: "לאיש עשיר קשה מאוד להיכנס למלכות האלוהים." 24 דבריו של ישוע הדחימו את התלמידים, ולכן חזר ואמר: "ילדים יקרים, מי שבוטח בכסף וברכוש קשה לו מאוד להיכנס למלכות האלוהים. 25 קל יותר לנמל לעבור דרך חור המחט, מאשר לאיש עשיר להיכנס למלכות האלוהים." 26 דבריו אך הגבירו את תמיהת התלמידים. הם שאלו זה את זה: "מי, אם כן, יוכל להיוושע?" 27 ישוע הביט בהם ואמר: "למעשה, לבני האדם

מהרה גילו שאר התלמידים את בקשתם וישב אותו בהקדם'. " 4 שני התלמידים נכנסו של יעקב ויוחנן וכעסו עליהם מאוד. 42 אל הכפר ומצאו את העיר עומד על השביל, ישוע קיבץ סביבו את התלמידים ואמר: "אתם קשור לשער אחד הבתים. בהתירם את העיר הרי יודעים שאלה הנחשבים למנהיגי הגויים שאלו מספר אנשים שעמדו שם: "מה אתם רודים בנתיניהם, ומעניקים כוח וסמכות למי עושים? לאן אתם לוקחים את העיר?" 6 שהם רוצים. 43 אולם ביניכם אין הרבר כך; התלמידים השיבו שישוע ביקש מהם להביא מי שרוצה להיות מנהיג ביניכם צריך להיות לו את העיר, והאנשים לא התנגדו יותר. 7 הם לכם למשרת. 44 מי שרוצה לעמוד בראש הביאו את העיר לישוע, וכל התלמידים הניחו צריך להיות המשרת של כולכם. 45 אף אני, את מעיליהם על גבו, כדי שישוע יוכל לשבת בן־האדם, לא באתי לכאן כדי שישרתו אותי, בנות. 8 רבים מן הקהל פרשו את מעיליהם אלא כדי לשרת אחרים ולתת את חיי כופר על הדרך לפני ישוע, ואחרים כרתו ענפים בעד רבים. " 46 ישוע ותלמידיו באו ליריחו. והניחו אותם על הדרך. 9 הקהל, שנמלא בצאתם מהעיר הלך אחריהם קהל גדול. התלהבות, נדחף ונדחק אל ישוע מכל עבר בצד הדרך ישב קבצן עיוור בשם ברטמי וקרא: "הושע־נא! ברוך הבא בשם ה'! 10 בן־טימו, 47 ששמע שישוע מנצרת מתקרב. תבורך מלכות דוד הבאה עלינו! הושע־נא ברטמי החל לצעוק: "ישוע בן דוד, רחם במרומים!" 11 כל הקהל הזה ליווה את עלי!" 48 "שתוק! ציוו עליו מספר אנשים, אך ישוע אל תוך העיר. מאוחר יותר נכנס ישוע העיוור לא שתק, אלא הגביר את קולו: "בן דוד, רחם עלי!" 49 ישוע שמע את תחינותיו של העיוור ועמד מלכת. הוא ביקש לקרוא לעיוור. "התעורר, "אמרו לו, "קום! הוא קורא לבית־עניה. 12 למחרת בבוקר, בעזבם את לך. " 50 ברטמי השליך מעליו את שמיכותיו בית־עניה, היה ישוע רעב. 13 הוא ראה מרחוק ובא לישוע. 51 "מה אוכל לעשות למענך?" שאל עץ תאנה עם עלים ירוקים ורעננים. ישוע ישוע. "רבי, אני רוצה לראות!" בכח האיש. 52 התקרב אל העץ וחיפש תאנים, אולם לא מצא "כמובן", השיב ישוע. "אמונתך ריפאה אותך; דבר מלבד עלים, כי טרם הגיעה העונה. 14 ישוע קילל את התאנה ואמר: "מהיום והלאה איש לא יאכל תאנים ממך!" והתלמידים שמעו בדרך אחרי ישוע.

11 כאשר התקרב לירושלים והגיע לבית־פני ובית־עניה, שעל הר הזיתים, פנה ישוע אל שניים מתלמידיו ואמר: 2 "לכו אל הכפר ממול, ובכניסה תראו עיר קשור שאיש עדיין לא רכב עליו. התירו את העיר והביאו אותו אלי. 3 אם מישהו ישאל אתכם מה אתם עושים, אמרו לו: 'האדון זקוק לעיר, אך הוא

בית-תפלה ייקרא לכל העמים. אולם אתם הפכתם אותו למאורת גנבים!" 18 ראשי הכוהנים והסופרים שמעו על מה שישוע עשה, והחלו לתכנן כיצד להיפטר ממנו. למעשה הם פחדו ממנו, מפני שכל העם העריץ אותו ואהב את מה שלימד. 19 באותו ערב יצאו ישוע ותלמידיו אל מחוץ לעיר. 20 בבוקר שוב עברו ליד עץ התאנה, ונדהמו לראות שהעץ יבש לגמרי. 21 פטרוס נזכר במה שישוע עשה יום קודם ואמר: "ראה, רבי – העץ שקיללת התייבש לגמרי!" 22 "פשוט האמינו באלוהים", אמר ישוע. 23 "אילו באמת האמנתם בכוחו של אלוהים, יכולתם לצוות על ההר הזה לזוז ממקומו ולהיזרק לים. אם תאמינו ולא תטילו ספק יתקיים דברכם. 24 דעו לכם, אתם יכולים להתפלל בעד כל דבר, ואם תאמינו שתקבלו את אשר ביקשתם, באמת תקבלו! 25 אבל בשעה שאתם מתפללים עליכם לסלוח תמיד לכל מי שאתם שומרים לו טינה, כדי שאביכם שבשמים יסלח גם לכם על חטאיכם. 26 אם לא תסלחו לאחרים – גם אביכם שבשמים לא יסלח לכם!" 27

12 ישוע סיפר לעם את המשל הבא: "איש אחד נטע כרם ענבים ובנה גדר, יקב ומגדל שמירה. הוא השכיר את הכרם לכורמים ונסע לחוץ לארץ. 2 בזמן הבציר שלח בעל-הכרם את אחד מאנשיו לאסוף את הרווח מיבול הענבים, 3 אולם הכורמים התנפלו על השליח, הכו אותו ושלחו אותו חזרה אל בעל-הכרם בידיים ריקות. 4 "בעל-הכרם שלח מישהו אחר אל הכורמים, אך גם אותו הכו ואף פצעו את ראשו. 5 השליח הבא נרצח וכל השליחים שבאו לאחר מכן לכרם הוכו או נרצחו. לבסוף נשאר לבעל-הכרם עוד שליח אחד – בנו היחיד. בלית ברירה הוא שלח את בנו, בתקווה שלפחות אליו יתייחסו הכורמים בכבוד. 7 אבל כשראו הכורמים את הבן מרחוק, אמרו: 'הנה בא יורש הכרם; הבה נהרוג אותו, ואז יהיה הכרם שלנו!' 8 הם תפסו את הבן, רצחו אותו והשליכו את גופתו מעבר לגדר. 9 "מה לדעתכם יעשה בעל-הכרם כאשר ישמע את מה שקרה? מובן שיבוא בעצמו, יהרוג את כל הכורמים וישכיר את הכרם לאחרים. 10 האם אינכם זוכרים שככה כתוב בתהלים? 'אבן מאסו הבונים היתה לראש פינה. 11 מאת ה' היתה זאת; היא נפלאות בעינינו.' 12 ראשי הכוהנים, הזקנים והסופרים רצו לאסור אותו בו במקום, כי הבינו שבמשל זה הוא מתכוון אליהם – שהם הכורמים הרשעים. אולם הם פחדו לגעת בו בגלל החמון הרב שהיה שם, על כן ויתרו לו והלכו לדרכם. 13 אולם הם שלחו אליו כמה מאנשי

הורדוס ופרושים, כדי שייכנסו איתו לשיחה האם מעולם לא קראתם בספר שמות על משה וינסו לגרום לכך שיאמר משהו נגד החוק, והסנהגה הברוער? אלוהים אמר למשה: 'אנוכי על־מנת שתהיה להם עילה לאסור אותי. 14 אלוהי אברהם, אלוהי יצחק ואלוהי יעקב. 27 "רבי, "פתחו המסתננים, "אנחנו יודעים שאתה "אלוהים אמר למשה כי למרות שאנשים אלה איש ישר ושאיש אינו יכול להשפיע עליך מתו לפני מאות שנים, הם עדיין חיים. הרי לשקר. אנחנו גם יודעים שאתה באמת מלמד אלוהים לא היה אומר: 'אנוכי האלוהים' של את דבר אלוהים. אמור לנו, רבי, האם עלינו אנשים מתים! 28 אחד המנהיגים היהודיים לשלם מס לקיסר הרומאי או לא? 15 ישוע שעמד שם נוכח כי ישוע השיב כהלכה, ולכן הבין את מזימתם ולכן ענה: "תנו לי מטבע שאל אותי: "מהי המצווה החשובה ביותר?" ואומר לכם. 16 הם נתנו לו מטבע, והוא שאל: "של מי הדמות החקוקה על המטבע? של מי השם החקוק כאן?" "של הקיסר!" "ענו כולם. ובכל נפשך ובכל מאורך. 31 המצווה השנייה 17 "של הקיסר? אם כן תנו לו את מה ששייך לו. היא: 'ואהבת לרעך כמוך! מצוות אלה הן אך תנו לאלוהים את מה ששייך לאלוהים. "הם החשובות ביותר!" 32 השואל המשיך: "רבי, נותרו פעורי פה וללא מילים. 18 אחר כך באו צדוקים (שאינם מאמינים בתחיית המתים) אחר מלברו. 33 אני יודע שחשוב יותר לאהוב ושאלו אותי: 19 "רבי, משה רבנו לימד אותנו שאם אדם נשוי מת ואינו משאיר אחריו בן, אנשים אחרים כמו את עצמי, מאשר להקריב חייב אחיו להתחתן עם האלמנה, כדי שתוכל כל מיני קרבנות בבית־המקדש. 34 ישוע ראה ללדת בן שישא את שם המת. 20 במשפחה שהאיש דיבר בחוכמה, ולכן אמר לו: "אתה אחת היו שבעה אחים; האח הבכור התחתן, קרוב מאוד למלכות אלוהים!" "לאחר מכן וכעבור זמן קצר מת ולא השאיר אחריו לא העז איש לשאול אותו יותר שאלות. 35 בן. 21 האח השני התחתן עם האלמנה, וגם הוא מת ולא השאיר בן. כך קרה גם עם בבית־המקדש, שאל אותם: "מדוע טוענים האח השלישי. 22 בקיצור, כל שבעת האחים הסופרים כי המשיח הוא בן־דוד? 36 הרי התחתנו עם האישה האחת, כולם מתו ולא השאירו אחריהם בן. לבסוף מתה גם האישה. " ה' לאדני, שב לימיני עד אשית אויביך הדום 23 "רבי, למי תהיה שייכת האישה בתחיית המתים? הלא כל השבעה התחתנו אתה!" 24 אם כן כיצד הוא יכול להיות בנו?" הקהל השיב להם ישוע: "טעותכם נובעת מבורותכם נהנה מאוד להקשיב לנימוקיו של ישוע בכל הנוגע לכתבי־הקודש ולגבורתו של ולמסקנותיו. 38 ישוע המשיך ללמד את אלוהים. 25 כי בתחיית המתים לא יהיו עוד העם: "היזהרו מהסופרים שאוהבים ללבוש נשואים; כולם יהיו כמלאכים בשמים. 26 גלימות ולהיראות לפני האנשים בשוקים, כדי "ובנוגע לתחיית המתים – טועים אתם מאוד. שכולם ייתנו להם כבוד. 39 הם אוהבים לשבת

במושבי הנכבדים בבית־הכנסת ובסעודות לכם סכנה גדולה. אויביכם יגררו אתכם וחגיגות. 40 ללא בוששה הם מגרשים אלמנות מביתהן. וכדי לכסות על מעשיהם מעמידים פני קדושים ומתפללים בציבור תפילות ארוכות. משום כך יהיה עונשם חמור יותר. 41 ישוע התיישב מול תיבת האוצר והתבונן באנשים שהביאו תרומות. עשירים רבים תרמו סכומי כסף גדולים. 42 אחריהם הופיעה אלמנה ענייה שתרמה שתי פרוטות בשווי של שתי אגורות. 43 ישוע קרא לתלמידיו ואמר: "אתם רואים את האלמנה הזאת? היא תרמה יותר מכל העשירים האלה גם יחד! 44 כי העשירים תרמו סכומים קטנים ביחס לרכוש הרב שיש להם, ואילו האלמנה הזאת נתנה את כל מה שהיה לה."

13 כשיצא ישוע מבית־המקדש באותו יום, אחד מתלמידיו העיר: "רבי, ראה אילו מבנים יפים ואיזו עבודת אבנים נפלאה!" 2 "הבט היטב, ענה לו ישוע, "כי כול הבנינים הגדולים האלה ייהרסו; אף אבן לא תישאר במקומה." 3 ישוע ישב על הר הזיתים, מול בית־המקדש, ופטרוס, יעקב ויוחנן ואַנְדֵרֵי שנשארו איתו שאלו: "מתי יקרה הדבר? האם נקבל אזהרה מראש?" 5 ישוע הסביר להם בהרחבה את העומד להתרחש: "אל תתנו לאיש לרמות אתכם! 6 אנשים רבים יבואו וישענו: 'אני הוא המשיח', ויוליכו שולל אנשים רבים. 7 במקומות שונים תפרוצנה מלחמות, אך אין זה עדיין הסוף. 8 'מדינות וממלכות תילחמנה זו בזו, ובמקומות רבים יהיו רעידות אדמה ורעב. אלה יציינו רק את ראשית הצרות והסבל העתידים לבוא. 9 אולם כשיתחילו דברים אלה להתרחש, היזהרו! כי צפויה

בבית־המקדש על מנת שתהיה שעה, את זה תנידו; כי לא אתם תדברו, אלא רוח הקודש ידבר בפיכם. 12 "אח יבגוד באחיו ויסגירו למוות; אבות ימסרו את בניהם למוות; 13 ילדים יקומו נגד הוריהם וייגרמו למוותם. כולם ישנאו אתכם משום שאתם שייכים לי, אולם כל מי שיחזיק מעמד עד הסוף – ייוושה! 14 "כאשר תראו את חילול הקודש בבית־המקדש שעליו דיבר דניאל, (הקורא – שים לב!) על כל תושבי יהודה לברוח להרים. 15 אם אתה נמצא על גג ביתך – אל תיכנס הביתה; אם אתה בשדה – אל תחזור הביתה לקחת מעיל או כסף. כי אין זמן. 17 "אוי לנשים החרות ולמניקות באותם ימים! 18 התפללו שכל זה לא יקרה בחורף. 19 כי תקופה זאת תהיה איומה ונוראה; דבר כזה לא קרה מאז בריאת העולם, וגם לא יקרה אחר כך. 20 אם הארון לא יקצר את הימים הנוראים האלה – איש לא יינצל. אבל הוא אכן יקצר את הסבל למען עמו הנבחר. 21 "אם מישהו יאמר לכם באותם ימים: 'ראיתי את המשיח במקום פלוני!' או 'המשיח נמצא בכפר הסמוך!' אל תאמינו לו. 22 כי משיח־שקר ונביא־שקר יקומו ויחוללו נסים ונפלאות אשר יתעו את האנשים, ואם יוכלו, הם יתעו אפילו את הנבחרים. 23 ראו הוזהרתם! 24 "לאחר הצרות של אותם ימים תחשך השמש, הירח

ישחיר, 25 הכוכבים יפלו מהשמים וכוחות מאוד. האישה הסירה את המכסה ויצקה השמים יתמוטטו. 26 "ואז יראו אנשי הארץ את את השמן על ראשו של ישוע. 4 אחדים בן־האדם בא בעננים, בנבורה רבה ובכבוד. מן המסובים התמרמרו בינם לבין עצמם 27 ואז הוא ישלח את מלאכיו, ויאסף את בחיריו על־הבזבז", כלשונם. "מדוע את מבזבזת את מכל קצוות תבל. 28 עץ התאנה ישמש לכם השמן היקר הזה? התלוננו. "יכולת למכור כדוגמה: כאשר הענפים מלבלבים והעלים אותו ברווח, ואת הכסף לתת לעניים." 6 ירוקים. אתם יודעים שהקיץ קרב. 29 כאשר "הניחו לה! "נחלץ ישוע להגנתה. "מדוע אתם כל מה שסיפרתי לכם יתחיל להתרחש, דעו מציקים לה? הלא היא עשתה מעשה טוב. 7 לכם שזה קרוב, שאני עומד בפתח. 30 "אני העניים הנזקקים לעזרה נמצאים אתכם תמיד, אומר לכם: כל הדברים האלה יתרחשו לפני שיחלוף הדור הזה. 31 השמים והארץ יחלפו, בכך, ואילו אני לא אשאר אתכם עוד זמן רב. אבל דברי לא יחלפו. 32 "איש אינו יודע את 8 היא עשתה מה שיכלה; היא משחה את נופי היום והשעה של התרחשויות אלה; המלאכים בשמן לפני קבורתי. 9 "אני אומר לכם: בכל בשמים אינם יודעים זאת, ואפילו אני עצמי איני יודע את המועד המדויק. רק אבי שבשמים הזאת, בזכות המעשה שעשתה." 10 לאחר מכן יודע זאת. 33 עמדו על המשמר והיו מוכנים, הלך יהודה איש־קריות, תלמידו של ישוע, מפני שאינכם יודעים מתי כל זה יתרחש. 34 אל ראשי הכהנים כדי לתכנן את הסגרתו "משל דומה לזה הוא של אדם היוצא למסע של ישוע. 11 ראשי הכהנים התלהבו ושמחו בחו"ל. הוא משאיר עבודה לשכיריו לתקופת על כך שיהודה החליט להסגיר את ישוע, העדרו, ומצווה על השוער לעמוד על המשמר והבטיחו לתת לו כסף. 12 ביום הראשון של לקראת שובו בכל רגע. 35 היו מוכנים! הלא חג הפסח, שבו הקריבו את זבח הפסח, שאלו אינכם יודעים מתי ישוב בעל הבית: בבוקר, התלמידים את ישוע היכן ברצונו לערוך בערב, מוקדם או מאוחר, פן יבוא וימצא את הסדר. 13 ישוע שלח שניים מתלמידיו אתכם ישנים. אני אומר שוב לכולכם: עמדו לירושלים, כדי לערוך את ההכנות הדרושות, ואמר: "כשתלכו העירה יבוא לקראתכם אדם על המשמר!"

14 יומיים לפני חג הפסח עדיין חיפשו ראשי הכהנים וכמה ממנהיגי היהודים הזדמנות מתאימה לאסור את ישוע ולהוציאו להורג. 2 "איננו יכולים לעצור אותו בפסח, "אמר לעצמם. "מפני שהעם יעורר מהומות." 3 באותו זמן היה ישוע בבית־עניה, בביתו של שמעון המצורע. בשעת ארוחת הערב הופיעה אישה אחת עם פחית קטנה מלאה בשמן זך יקר ובידו כד מים. לכו אחריו, 14 היכנסו אל הבית שאליו יכנס ואמרו לבעל הבית: "רבנו שלח אותנו לראות את החדר שהכנת בשביל הסדר." 15 הוא יוביל אתכם לחדר גדול שהכין למעננו בקומה השנייה, ושם תכינו את הסדר." 16 כשהגיעו השניים העירה הכול התרחש בדיוק כפי שאמר להם ישוע, והם הכינו את הסדר. 17 ישוע ושאר התלמידים הגיעו לשם בערב. 18 כשישבו לאכול בשולחן

פתח ישוע ואמר: "אמת אני אומר לכם, אחד ערים...!" 35 הוא התרחק מזהם מעט. כרע
 מכם היושב עכשיו בינינו ואוכל איתנו יבגוד בך על האדמה והתפלל שאלוהים יוותר
 בי ויסניר אותי." 19 התלמידים נמלאו צער לו על העומד לקרות לו, אם אכן אפשרי. 36
 רב, ושאלו: "האם זה יהיה אני?" 20 "אחד" "אבא, "קרא ישוע, "אתה כל יכול. אנא, הרחק
 מבין השנים עשר שיטבול איתי את הלחם", ממני את כוס הייסורים, אולם לא כרצוני כי
 השיב ישוע. 21 "בן האדם הולך למות כפי אם רצונך יעשה!" 37 לאחר מכן הוא חזר אל
 שכתוב שצריך לקרות, אולם אני אומר לכם: שלושת התלמידים ומצא אותם ישנים. "שמעון,
 אוי לו לאיש שיסניר אותי; מוטב שלא היה "קרא ישוע לפטרוס: "אתה ישן? האם לא
 נולד בכלל!" 22 בעת הסעודה הוא לקח לחם יכולת להישאר ער שעה אחת בלבד? 38 עמדו
 (מצה), ברך עליו ופרס אותו לפרוסות. הוא על המשמר והתפללו שלא תבואו לידי ניסיון.
 הגיש את הפרוסות לתלמידיו ואמר: "קחו, זהו גופי." 23 לאחר מכן לקח ישוע כוס יין, ברך, וזהו
 גופי." 23 לאחר מכן לקח ישוע כוס יין, ברך, כל-כך!" 39 ישוע הלך להתפלל שוב, וחזר על
 הגיש לתלמידיו וכולם שתו ממנה. 24 "זהו דמי הנשפך למען רבים, דם הברית", המשיך ישוע. וגם הפעם מצא אותם ישנים, כי עיניהם היו
 25 "ואני אומר לכם שלא אשתה עוד יין עד כבודות. הם לא ידעו כיצד לתרץ את הדבר.
 היום שבו אשתה יין חדש במלכות האלוהים." 41 כשחזר אליהם ישוע בפעם השלישית הוא
 26 כל הנוכחים שרו מזמורי תהלים, ולאחר קרא: "קומו! ישנתם מספיק? הגיעה השעה
 מכן הלכו להר הזיתים. 27 "כולכם תעזבו שבן האדם ימסר לידי אנשים חוטאים. 42
 אותי, "אמר ישוע לתלמידיו, "והרי כתוב: אכה את הרעה ותפוצין הצאן." 28 אולם לאחר
 שאקום לתחייה אלך לגליל ואפגוש אתכם לסיים את דבריו הגיע למקום יהודה, אחד
 שם." 29 "יקרה מה שיקרה, "קרא פטרוס, "אני משנים עשר התלמידים, ואיתו המון שנשלח
 לעולם לא אעזוב אותך!" 30 "דע לך, פטרוס, מטעם ראשי הכוהנים והסופרים והזקנים.
 "אמר ישוע, "עד מחר בבוקר, לפני שיקרא כולם היו מצוידים בחרבות ובמקלות. 44
 התרנגול, אתה תתכחש לי שלוש פעמים." יהודה תיאם איתם מראש ואמר: "אני אגש
 31 "אני לעולם לא אתכחש לך, אפילו אם לי ישוע ואגשק אותו, כדי שתדעו מיהו ותוכלו
 יהיה עלי למות יחד אתך!" נשבע פטרוס, לתפוס אותו ולהוביל אותו בלויית משמר. 45
 וכל האחרים גם אמרו כך. 32 הם הגיעו לחורשת עצי-זית הנקראת "גת-שמני", וישוע מחבק ומנשק אותו. 46 ואז תפסו את ישוע
 אמר לתלמידיו: "חכו לי כאן עד שאחזור. אני הולך להתפלל." 33 הוא לקח איתו את פטרוס, והכה באחד מהם שהתברר להיות משרתו
 יעקב ויוחנן, ולפתע נמלא חרדה ומועקה של הכהן הגדול, וקיצץ את אוזנו. 48 "מדוע
 מפני העומד לבוא עליו. 34 "אני מתייסר עד מוות!" אמר להם ישוע. "חכו כאן... הישארו ישוע. "האם אני פושע מסוכן? 49 מדוע לא

אסרתם אותי בבית־המקדש? הרי לימדתים שם בכל יום ויכולתם לתפוס אותי ללא התנגדות. שכמותך? "לענו לו. גם השומרים שלקחו אותו אבל מה שכתוב צריך להתקיים." 50 בינתיים משם הכו אותו באגרופים. 66 כל אותו זמן ברחו כל התלמידים. 51 נער אחד שהתלווה היה פטרוס בחצר. אחת המשרתות בבית ישוע לבש סדין בלבד. כשניסו לתפוס אותו, הנער השאיר את הסדין בידם וברח מפניהם ליד המדורה. היא הביטה בו בתשומת לב ערום. 53 ישוע נלקח אל בית הכותן הגדול, ועד מהרה התאספו שם כל ראשי הכהונים, הזקנים 68 פטרוס הכחיש מיד את ההאשמה. "אינני והסופרים. 54 פטרוס הלך אחריהם במרחק מזה ונכנס לחצר הכותן הגדול. הוא התיישב בין המשרתים והתחמם ליד המדורה. 55 התרנגול. 69 המשרתת ראתה אותו עומד שם ראשי הכהונים ותברי הסנהדרין ניסו למצוא סיבה מספקת כדי להוציא את ישוע להורג. אך מאמצייהם היו לשווא. 56 עדי שקר רבים התנדבו להעיד נגדו, אולם עדויותיהם סתרו זו את זו. 57 לבסוף קמו עדי שקר נוספים שהעידו: 58 "שמענו אותו אומר: אני אהרוס את המקדש הזה שנבנה בידי אדם, ותוך שלושה ימים אקים מקדש אחר שאינו מעשה ידי אדם!" 59 אולם עדות זאת גם לא הייתה מספקת. 60 הכהן הגדול עמד באמצע החדר ושאל את ישוע: "מה יש לך לומר להגנתך? מה יש לך לומר על כל ההאשמות נגדך?" 61 ישוע לא פצה את פיו, והכהן הגדול המשיך לשאול אותו: "האם אתה המשיח בן־האלוהים?" 62 "אני הוא." השיב ישוע. "אתם עוד תראו את בן־האדם יושב לימין האלוהים, ובא בענני השמים." 63 הכהן הגדול התרגז מאוד וקרע את בגדיו מעליו. "למה אנו זקוקים עוד?" שאל בכעס. "איננו זקוקים להוכחות נוספות! 64 שמעתם את הגידופים שלו. מהו פסק־דינכם?" הם הצביעו פה אחד בעד הוצאתו להורג. 65 לאחר השמעת פסק־הדין החל קהל הנוכחים לירוק על ישוע ולהתעלל בו. הם קשרו את עיניו והכו

15 השכם בבוקר נפגשו ראשי הכהונים, הזקנים, הסופרים וכל חברי הסנהדרין כדי להתייעץ על הצעד הבא. הם החליטו לשלוח את ישוע בליווי משמר מזוין אל פילטוס, המושל הרומאי. 2 "האם אתה מלך היהודים?" שאל פילטוס. "אתה אומר.", השיב ישוע. 3 ראשי הכהונים האשימו אותו בפשעים רבים. "מדוע אינך מגן על עצמך?" שאל פילטוס בתמיהה. "מה יש לך לומר?" 5 להפתעתו של פילטוס לא ענה ישוע דבר. 6 כל שנה בחג הפסח נהג פילטוס להוציא לחופשי אסיר יהודי אחד, לפי בחירת העם. 7 באותו

זמן היה בכלא אסיר יהודי בשם בר־אבא. 24 לאחר מכן הם צלבו אותו וערכו הגרלה על
 אשר הואשם ברצח (יחד עם אחרים) בעת בנדיו. 25 בשעה תשע בבוקר צלבו את ישוע.
 אחת המרידות. 8 בינתיים החל ההמון לבקש מפילטוס שישחרר אסיר אחד כמנהגו. 9
 "האם אתם רוצים שאוציא לחופשי את מלך היהודים?" שאל פילטוס. 10 הוא הציע לשחרר
 את ישוע, כי הבין שראשי הכוהנים אסרו אותו מתוך קנאה. 11 אולם ראשי הכוהנים
 הסיתו את ההמון לדרוש את שחרורו של בר־אבא במקום שחרורו של ישוע. 12 "אם
 אשחרר את בר־אבא, מה אעשה עם איש שאתם קוראים לו מלך היהודים?" שאל פילטוס. 13
 "צלוב אותו!" צעקו. 14 "אבל מדוע?" לא הבין פילטוס. "מה עשה?" הם לא ענו, ורק הגבירו את צעקותיהם: "צלוב אותו!" 15 פילטוס רצה
 למנוע מהדומות אז נכנע לדרישת ההמון. על כן שחרר את בר־אבא מבית־הסוהר וציווה להלקות את ישוע בשוטים. 16 לאחר מכן לקחו החיילים הרומאים את ישוע לחצר הארמון. הם קראו לכל חיילי המשמר, הלבישו את ישוע בגלימת ארגמן, הכינו לו זר מקוצים ארוכים ודוקרניים והניחו את הזר על ראשו. 18 הם החלו ללעוג ולצחוק לו: "יחי מלך היהודים!" 19 הם הכו אותו באכזריות, חבטו על ראשו במקלות, ירקו עליו, כרעו ברך לפניו והשתחוו לו בלעג. 20 לאחר שסיימו החיילים להתלוצץ ולצחוק עליו, הפשיטו מעליו את הארגמן והלבישו אותו בבנדיו, והוציאו אותו החוצה לצליבה. 21 החיילים פגשו בדרך את שמעון מקירניה (אביהם של אלכסנדר ורופוס), שחזר מהשדה, ואילצוהו לשאת את הצלב של ישוע למקום הצליבה. 22 ישוע הובא למקום הנקרא "גלגלתא", כלומר "מקום הגולגולת". 23 הם הנישו לו יין מסומם, אך הוא סרב לשתות.

ושלומית. 41 כל אלה האמינו בישוע ואף שרתו אותו בהיותו בגליל. היו שם עוד נשים רבות אשר הלכו אחריו לירושלים. 42 כל זה התרחש ביום שישי. עם רדת הערב, יהודי נכבד בשם יוסף מן הרמתיים ניגש לפילטוס וביקש את גופתו של ישוע. יוסף היה חבר בסנהדרין והאמין בביאת המשיח באותה עת. 44 פילטוס לא האמין שישוע כבר מת, ולכן ביקש מאחד מקציניו שיוודא את הדבר. 45 הקצין בדק ואישר שאכן ישוע כבר מת, ורק אז הרשה פילטוס ליוסף לקחת את הגופה. 46 יוסף קנה סדין גדול, הוריד את גופת ישוע מהצלב, עטף אותה בסדין וקבר את ישוע בקבר הצוב בסלע. הוא סתם את פתח הקבר באבן גדולה. 47 מרים המגדלית ומרים אמו של יוסי ראו את המקום שבו נקבר ישוע.

16 במוצאי שבת הלכו מרים המגדלית, שלומית ומרים (אמו של יעקב) לקנות בשמים ומרקחות כדי למשוח את גופתו של ישוע. 2 ביום ראשון השכם בבוקר הן הלכו לקבר, 3 ובדרך שאלו את עצמן: "מי יזיז לנו את האבן מפתח הקבר?" 4 אולם כשהגיעו אל הקבר גילו להפתעתן הרבה שמישהו הזיז את האבן הכבדה והקבר פתוח. 5 הנשים נכנסו פנימה וראו בחזר צעיר לבוש כולו לבן יושב בצד ימין. הנשים נחרדו. 6 "אל תתפלאו כל כך", אמר המלאך. "האם אינכן מחפשות את ישוע מנצרת שנצלב? הוא איננו כאן, הוא קם לתחייה! הנה, כאן הייתה גופתו. 7 לכו למסור את ההודעה הזאת לתלמידים, במיוחד לפטרוס." ישוע הולך לפניכם לגליל. אתם תראו אותו שם ממש כפי שאמר לכם לפני מותו. 8 הנשים

ושלומית. 41 כל אלה האמינו בישוע ואף שרתו אותו בהיותו בגליל. היו שם עוד נשים רבות אשר הלכו אחריו לירושלים. 42 כל זה התרחש ביום שישי. עם רדת הערב, יהודי נכבד בשם יוסף מן הרמתיים ניגש לפילטוס וביקש את גופתו של ישוע. יוסף היה חבר בסנהדרין והאמין בביאת המשיח באותה עת. 44 פילטוס לא האמין שישוע כבר מת, ולכן ביקש מאחד מקציניו שיוודא את הדבר. 45 הקצין בדק ואישר שאכן ישוע כבר מת, ורק אז הרשה פילטוס ליוסף לקחת את הגופה. 46 יוסף קנה סדין גדול, הוריד את גופת ישוע מהצלב, עטף אותה בסדין וקבר את ישוע בקבר הצוב בסלע. הוא סתם את פתח הקבר באבן גדולה. 47 מרים המגדלית ומרים אמו של יוסי ראו את המקום שבו נקבר ישוע.

16 במוצאי שבת הלכו מרים המגדלית, שלומית ומרים (אמו של יעקב) לקנות בשמים ומרקחות כדי למשוח את גופתו של ישוע. 2 ביום ראשון השכם בבוקר הן הלכו לקבר, 3 ובדרך שאלו את עצמן: "מי יזיז לנו את האבן מפתח הקבר?" 4 אולם כשהגיעו אל הקבר גילו להפתעתן הרבה שמישהו הזיז את האבן הכבדה והקבר פתוח. 5 הנשים נכנסו פנימה וראו בחזר צעיר לבוש כולו לבן יושב בצד ימין. הנשים נחרדו. 6 "אל תתפלאו כל כך", אמר המלאך. "האם אינכן מחפשות את ישוע מנצרת שנצלב? הוא איננו כאן, הוא קם לתחייה! הנה, כאן הייתה גופתו. 7 לכו למסור את ההודעה הזאת לתלמידים, במיוחד לפטרוס." ישוע הולך לפניכם לגליל. אתם תראו אותו שם ממש כפי שאמר לכם לפני מותו. 8 הנשים

לוֹקֶס

יכין את העם לבואו של הארון. 18 "כיצד אדע שדברייך נכונים?" שאל זכריה. "הלא אדם זקן אני, וגם אשתי כבר זקנה." 19 "אני המלאך גבריאל!" השיב המלאך. "אני עומד לפני אלוהים, והוא אשר שלח אותי לבשר לך את ההודעה הזאת. 20 דע לך כי כל אשר אמרתי יתקיים בבוא הזמן, אולם מאחר שלא האמנת לדברי, לא תוכל להוציא מילה מפיך מרגע זה ועד שיתקיימו דברי!" 21 האנשים אשר התפללו בחוץ המתינו בינתיים לזכריה, ולא הבינו מדוע התעכב. 22 לבסוף, כשיצא זכריה החוצה הוא לא יכול היה לדבר אל העם, אולם מסימני ידיים הבינו האנשים שראה חזיון. 23 זכריה נשאר בבית-המקדש עד תום ימי התורנות של מחלקתו, ולאחר מכן שב לביתו. 24 כעבור זמן קצר הרתה אלישבע אשתו והסתתרה מעיני הציבור כחמישה חודשים. 25 "מה טוב הוא אלוהים!" קראה אלישבע בשמחה רבה. "ברחמי הרבים הוא הסיר את חרפת עקרותי!" 26 בחודש השישי להריונה של אלישבע שלח אלוהים את המלאך גבריאל אל העיר נצרת שבגליל, 27 אל נערה בתולה בשם מרים, ארוסתו של יוסף משושלת בית-דוד. 28 גבריאל נגלה אל מרים ואמר לה: "שלום לך, אשת חן, ה' עמך!" 29 מרים נבהלה לרגע: דברי המלאך הביכו אותה, והיא ניסתה לנחש בלבה למה הוא התכוון. 30 "אל תפחדי, מרים." הרגיע אותה המלאך, "כי מצאת חן בעיני אלוהים והוא החליט לברך אותך. 31 בעוד זמן קצר תיכנסי להריון ותלדי בן. בשם ישוע יתקרא לו. 32 הוא יהיה רם-מעלה וייקרא בן-אלוהים. ה' ייתן לו את כסא דוד אביו, 33 והוא ימלוך על עם ישראל

1 תאופילוס היקר, אנשים רבים כבר כתבו על הדברים שהתרחשו בינינו, 2 על-פי סיפוריהם של תלמידי ישוע ושל עדי ראייה אחרים. 3 גם אני חקרתי היטב את התרחשות הדברים מתחילתם, והחלשתי כי טוב שאכתוב לך אותם לפי סדר העניינים. 4 כדי שיהיה לך מידע מדויק על הנושא שלמדתי. 5 בימי הנורדוס מלך יהודה היה בארץ כהן בשם זכריה, אשר היה שייך למחלקת אביה - ממשרתי בית-המקדש. גם אשתו אלישבע הייתה ממשפחה כוהנית. 6 זכריה ואלישבע היו אנשים צדיקים, אשר אהבו את ה' ושמרו את כל מצוותיו וחוקותיו. 7 אולם לא היו להם ילדים, כי אלישבע הייתה עקרה, ושניהם כבר היו זקנים. 8 יום אחד, כאשר הייתה מחלקתו של זכריה בתורנות בבית-המקדש, נפל בגורלו להיכנס אל היכל ה' ולהקטיר קטורת. 10 בינתיים עמד כל העם בחוץ והתפלל, כנהוג בעת הקטרת הקטורת. 11 לפתע נראה מלאך ה' אל זכריה מימין למזבח הקטורת. 12 זכריה נבהל ונמלא פחד. 13 "אל תירא, זכריה," הרגיע אותו המלאך, "באתי לבשר לך שאלוהים שמע את תפילתך, ושאשתך אלישבע תלד לך בן! עליך לקרוא לו יוחנן. 14 לידתו תביא לכם שמחה ואושר, ואנשים רבים ישמחו יחד אתכם. 15 כי ה' הועיד אותו לגדולות. עליו להינזר מיין ומשקאות חריפים, והוא ימלא ברוח הקודש מעת לידתו. 16 יוחנן ישיב רבים מעם ישראל אל ה' אלוהיהם. 17 הוא ילך לפני ה' ברוחו ובנבורתו של אליהו הנביא, ישלים בין אבות לבנים, וישיב את המרדנים לדרך הצדקה והתבונה. אכן, הוא

לעולם ועד; מלכותו לא תסתיים לעולם." בעברו ישראל, ולא שכח כי הבטיח לאבותינו לעולם ועד? "שאלה מרים – לאברהם ולזרעו – לרחם על ישראל לעולם (aiōn g165) 34 "כיצד אוכל ללדת? שאלה מרים – לאברהם ולזרעו – לרחם על ישראל לעולם ועד!" (aiōn g165) 56 מרים נשארה אצל אלישבע בתמיהה. "הרי אני בתולה!" 35 השיב לה. המלאך: "רוח הקודש תבוא אליך, וגבורת כשלושה חודשים, ולאחר מכן חזרה לביתה. אלוהים תצל עליך. משום כך הבן הקדוש שיוולד ייקרא בן-אלוהים." 36 המלאך ילדה בן. 58 השמועה על החסד שעשה איתה המשיך: "לפני שישה חודשים נכנסה קרובתך ה' התפשטה עד מהרה בין שכניה וקרובי הזקנה אלישבע להריון – כן, זו ששכנותיה משפחתה, וכולם שמחו בשמחתה. 59 ביום קראו לה 'העקרה' – וגם היא תלד בן! 37 כי אין דבר בלתי אפשרי לאלוהים." 38 "הנני והקרובים לטקס ברית-המילה. האורחים שפחתך, אדוני, "אמרה מרים בענווה, "ואני מוכנה לעשות את כל אשר יאמר לי. אמן אביו, 60 אולם אלישבע אמרה: "לא, שם התינוק שיתקיימו דבריך." לאחר מכן נעלם המלאך. יוחנן! 61 "יוחנן?" התפלאו האורחים. "אבל 39 כעבור ימים אחדים מיהרה מרים אל הרי יהודה, אל ביתו של זכריה, ובהיכנסה אל הבית ברכה את אלישבע לשלום. 41 ושאלו אותו בתנועות ידיים וברמזים כיצד לשמע ברכתה של מרים התנועה התינוק ייקרא התינוק. 63 זכריה ביקש בתנועות ידיים בבטנה של אלישבע, והיא נמלאה ברוח הקודש. 42 "ברוכה את בנשים, מרים, וברוך תינוקך!" פרצה אלישבע בקריאת שמחה. החל לברך את אלוהים. 65 כל השכונה נמלאה 43 "מדוע זכיתי בכבוד הגדול שאם אדוני באה לבקר אותי? 44 התינוק בבטני התנועה הרי יהודה. 66 כל השומעים התרשמו עמוקות בשמחה לשמע קול ברכתך! 45 אלוהים ברך אותך בצורה נפלאה כזאת משום שהאמנת כי יקיים את דבריו." 46 השיבה מרים: "ברכי זכריה אביו רוח הקודש וניבא את הנבואה נפשי את ה'; 47 אגיל ואשמח באלוהים מושיעי! הבאה: 68 "ברוך ה' אלוהי ישראל, כי פנה 48 כי עשה חסד עם שפחתו, ומעתה יברכוני כל הדורות. 49 גדולות ונפלאות עשה עמו אל שדי, קדוש שמו. 50 מדור לדור הוא מעניק את חסדו ורחמיו לכל היראים אותו. 51 בזרוע נטויה עשה מעשי גבורה, הפר מזימות גאים ורשעים. 52 והוריד שליטים מכיסאם. אולם את השפלים והנחותים הוא רומם! 53 את העניים האכיל ואת העשירים הרעיב! 54 אלוהים תמך

ימי חיינו בקדושה, ובצדקה וללא פחד. 76 "ואתה, ילדי הקטן, תיקרא נביא לאל עליון, כי תלך לפני האדון ותפנה לו את הדרך. 77 אתה תלמד את בני־ישראל כיצד הם יכולים להיוושע על־ידי סליחת חטאי־הם. 78 בזכות אהבתו, רחמיו וטוב־לבו של אלוהים יזרח עלינו אור ממרום. 79 כדי להאיר לשרויים במוות ובחשכה, וכדי להוביל את רגלינו אל דרך השלום." 80 הילד גדל, התחזק והתחשל באופיו. הוא התגורר במדבר עד שהגיע המועד להתחיל את שליחותו אל עם־ישראל.

2 באותה תקופה ציווה הקיסר הרומאי אוגוסטוס לפקוד את כל תושבי האימפריה הרומית. 2 זה היה מפקד התושבים הראשון, והוא נערך בזמן שקוריניוס היה שליט סוריה. 3 לצורך המפקד נדרש כל אדם לשוב אל עיר מולדתו. 4 גם יוסף, תושב נצרת שבגליל, חזר אל עיר מולדתו – הוא הלך אל העיר בית לחם ביהודה, מאחר שהיה נצר למשפחת דוד המלך. 5 אל יוסף נלוותה ארוסתו מרים שהייתה בהריון. 6 בהיותם בבית־לחם מרים החלה בצירי לידה, 7 וילדה את בנה הבכור. היא עטפה את התינוק והשכיבה אותו באבוס, כי לא השיגו מקום לינה באכסניות שהיו מלאות עד אפס מקום לרגל המפקד. 8 בקרבת מקום היו רועי־צאן אשר ישנו בשדה ושמרו על עדרם במשך הלילה. 9 לפתע נגלה אליהם מלאך ה', והשדה נמלא זוהר כבוד ה'. הרועים נבהלו מאוד, 10 אולם המלאך הרגיע אותם ואמר: "אל תפחדו! באתי לבשר לכם חדשות משמחות ביותר – לא לכם בלבד, כי אם לכל העם! 11 בבית־לחם עיר דוד נולד לכם היום מושיע, הלא הוא המשיח האדון! 12 כהוכחה

לאמיתות דברי תמצאו תינוק עטוף שוכב באבוס. 13 לפתע הצטרפו אל המלאך צבאות השמים, והם שרו שיר שבח ותהילה לאלוהים: 14 "כבוד ותהילה לאלוהים במרומי השמים, ושלום על־פני האדמה לכל אוהביו העושים את רצונו!" 15 כאשר נעלמו המלאכים מעיני הרועים וחזרו לשמים, אמרו הרועים איש אל רעהו: "הבא נמהר לבית־לחם כדי לראות את מה שגילה לנו אלוהים." 16 הם מיהרו העירה ומצאו את מרים, את יוסף ואת התינוק שוכב באבוס. 17 מיד סיפרו הרועים לכולם את אשר קרה להם בשדה, ואת דברי המלאך על אודות הילד הזה. 18 כל השומעים תמהו מאוד על דברי הרועים, 19 ובכל זאת מרים שמרה את הדברים בלבה והרהרה בהם לעתים קרובות. 20 לאחר מכן חזרו הרועים אל השדה, כשהם מהללים ומשבחים את אלוהים על ביקור המלאך ועל שמצאו את התינוק כדבריו. 21 כעבור שמונה ימים, בטקס ברית־המילה, ניתן לתינוק השם "ישוע" – השם שנתן לו המלאך עוד לפני הריונה של מרים. 22 בתום ימי הטהרה של מרים הביאו היא ובעלה את הילד לירושלים, להעמידו לפני ה', 23 כי כתוב בתורה שצריך להקדיש לה את הבן הבכור של כל אם. 24 ולהקריב קרבן כדרישת התורה: שני תורים או שתי יונים צעירות. 25 בירושלים גר אדם בשם שמעון אשר היה צדיק וחסיד, מלא ברוח הקודש וחי בצפייה מתמדת לגאולת ישראל. 26 רוח הקודש גילה לשמעון הצדיק שלא ימות לפני שיראה במו עיניו את משיח ה'. 27 באותו יום הדריך רוח הקודש את שמעון אל בית־המקדש, וכאשר הביאו מרים ויוסף את הילד לפני אלוהים, כמצוות התורה, 28 הרים

שמעון את הילד בזרועותיו. אימץ אותו אל לבו. ברך את אלוהים ואמר: ²⁹ "אלוהי, עתה אני יכול למות במנוחה, כי קיימת את אשר הבטחת לי; ³⁰ כמו עיני ראיתי את המשיח שנתת לעולם! ³² הוא האור אשר יאיר את עיני העמים ויהיה תפארת עמך ישראל!" ³³ יוסף ומרים תמהו על הנאמר אודות בנם. ³⁴ שמעון ברך אותם ואחר כך אמר למרים: "מרים, לבך יידקר בחרב הייסורים, כי ילדך זה נועד להכשיל רבים בישראל ולהושיע רבים. הוא יהיה נושא למריבה וחילוקי-דעות, כי יחשוף את מחשבותיהם האפלות של אנשים רבים." ³⁶ בבית-המקדש הייתה גם נביאה זקנה בשם חנה בת-פנואל, משבט אשר. היא הייתה אלמנה כבת 84 שנים, אך נישואיה לבעלה נמשכו

3 שבע שנים בלבד. חנה לא עזבה את המקדש לרנע; היא אהבה את אלוהים ושרתה אותו יומם ולילה בצום, בתפילה ובתחנונים. ³⁸ חנה שמעה את ברכתו של שמעון, והחלה לברך את שם אלוהים ולספר לאנשי ירושלים, שציפו לגאולת המשיח, כי סוף-סוף בא המשיח! ³⁹ לאחר שקיימו הוריו של ישוע את כל מצוות התורה הנוגעות לדרך הנולד, חזרו לביתם – אל נצרת עירם אשר בגליל. ⁴⁰ הילד גדל התחזק, מלא חכמה, וחסד אלוהים היה עליו. ⁴¹ כשמלאו לישוע שתים-עשרה שנים עלו הוריו לירושלים – כמנהגם מדי שנה – כדי לחגוג את חג הפסח. ⁴³ בתום החג החלו הוריו במסע חזרה הביתה, ואילו ישוע נשאר בירושלים ללא ידיעתם. ⁴⁴ הוריו לא דאגו לו ביום הראשון למסע, כי הניחו שהיה בחברת ידידים שבין אנשי השיירה. אולם כראותם שלא הופיע עד הערב, החלו לחפשו בין החברים והמכרים. ⁴⁵ ומשלא

בשנה החמש-עשרה למלכותו של הקיסר טיבריוס, דיבר ה' אל יוחנן בן-זכריה שהתגורר במדבר. (באותה שנה היה פונטיוס פילטוס מושל יהודה; הורדוס – מושל הגליל; פיליפוס אחיו – מושל מדינות ישור וטרכוניה; לוסניס – מושל אבילין; חנן וקייפא היו הכוהנים הגדולים). ³ יוחנן החל לבקר בכל הערים והכפרים באזור הירדן וקרא לאנשים להיטבל במים, כדי להראות שהם מתחרטים על מעשיהם הרעים ובוחרים להאמין באלוהים, על-מנת שיסלח לחטאיהם. ⁴ יוחנן קיים את דברי ישעיהו הנביא: "קול קורא במדבר פנו דרך ה', ישרו מסילותיו. ⁵ כל גיא יינשא, וכל הר וגבעה ישפלו, והיה העקב למישור והרכסים לבקעה, ⁶ וראו כל בשר את ישועת אלוהים." ⁷ יוחנן היה אומר לאנשים הרבים שבאו להיטבל על-ידי: "בני נחשים אתם! מי אמר לכם שתוכלו להימלט

מהעונש שה' עתיד להביא עליכם? 8 לפני הורדוס (מושל הגליל) על מעשיו הרעים. שתיטבלו עליכם להוכיח במעשים שאתם ובמיוחד על נישואיו האסורים להורודיה – באמת מתחרטים על מעשיכם הרעים. אל תחשבו בלבכם: 'אלוהים לא יעניש אותנו כי אנחנו יהודים, בני אברהם'. הרי אלוהים יכול לעשות מהאבנים האלה בנים לאברהם! 9 גם ישוע. כאשר התפלל נפתחו השמים 22 כבר עכשיו מוכן גרזן המשפט של אלוהים ורוח הקודש בדמות יונה ירדה ונחה עליו. לכרות כל עץ חסר תועלת שאינו נושא פרי. ומן השמים קרא קול: "אתה בני אהובי, מקור עצים חסרי תועלת ייכרתו ויישרפו!" 10 שמחתו. 23 ישוע היה כבן שלושים שנה לשמע דברי יוחנן נהג הקהל לשאול אותו: "מה עלינו לעשות כדי להוכיח שאנו מתחרטים על מעשינו הרעים ומאמינים באלוהים?" 11 "מי שיש לו שתי חולצות. "השיב יוחנן, "שייתן אחת מהן למי שאין לו אף אחת. מי שיש לו מספיק אוכל – שייתן לרעב." 12 גם גובי מכס. שהיו ידועים בשחיתותם. באו להיטבל ושאלו: "רבי, כיצד נוכיח את כנות לבנו?" 13 "אל תגבו למעלה מהמס הקבוע בחוק." השיב יוחנן. 14 "ומה עלינו לעשות?" שאלו מספר חיילים. "אל תסחטו כספים באימים ובאלימות." השיב יוחנן. "אל תוציאו דיבה על איש. הסתפקו במשכורתכם." 15 מאחר שכל העם ציפה וייחל לבואו של המשיח, תהה כל אחד בלבו אם יוחנן עצמו הוא המשיח. 16 יוחנן העמידם על טעותם ואמר: "אני מטביל אתכם במים. אולם בקרוב יבוא אדם גדול ונעלה ממני – הוא כל כך נעלה עד כי איני ראוי להתיר את שרוכי נעליו – והוא יטביל אתכם ברוח הקודש ובאש. 17 הוא גם יפריד בין המוץ לבין גרנירי החיטה – את המוץ ישרוף באש נצחית, ואילו את החיטה ישמור באסם." 18 יוחנן השתמש באזהרות רבות מסוג זה כדי להוכיח את העם ולהעביר להם את הבשורה. 19 אולם כשהוכיח יוחנן את

בנו של עובד; עובד היה בנו של בועז; בועז היה בנו של שלמון; שלמון היה בנו של נחשון; תעבוד'. " 9 השטן לקח את ישוע לירושלים, 33 נחשון היה בנו של עמינדב; עמינדב היה בנו של ארני; ארם היה בנו של חצרון; חצרון באמת בן־אלוהים. קפוץ למטה! 10 הרי כתוב היה בנו של פריץ; פריץ היה בנו של יהודה; בתנ"ך: 'כי מלאכיו יצווה לך לשמרך... 11 34 יהודה היה בנו של יעקב; יעקב היה בנו של יצחק; יצחק היה בנו של אברהם; אברהם היה בנו של תרח; תרח היה בנו של נחור; לו ישוע. 13 כאשר סיים השטן לנסות את ישוע 35 נחור היה בנו של שרוג; שרוג היה בנו של רעו; רעו היה בנו של פלג; פלג היה בנו של עבר; עבר היה בנו של שלח; 36 שלח היה בנו של קינן; קינן היה בנו של ארפכשד; ארפכשד היה בנו של שם; שם היה בנו של נוח; נוח היה בנו של לִמְךָ; 37 לִמְךָ היה בנו של מתושלח; מתושלח היה בנו של חנוך; חנוך היה בנו של ירד; ירד היה בנו של מהללאל; מהללאל היה בנו של קינן; 38 קינן היה בנו של אנוש; אנוש היה בנו של שת; שת היה בנו של אדם; אדם היה בנו של אלוהים.

4 ישוע חזר מן הירדן מלא רוח הקודש, והרוח הובילה אותו אל המדבר - 2 שם ניסה אותו השטן במשך ארבעים יום. במשך כל אותו זמן לא אכל ישוע דבר, ובתום ימי הניסיון היה רעב מאוד. 3 "אם אתה באמת בן־אלוהים, "אמר לו השטן, "צווה על האבן הזאת להפוך ללחם!" 4 אולם ישוע השיב: "כתוב: 'לא על הלחם לברו יחיה האדם. (כי על כל מוצא פי ה)'. " 5 לאחר מכן העלה השטן את ישוע, בחזיון רגעי הראה לו את כל המדינות המפוארות שבעולם ואמר: 6 "אני אתן לך את כל הממלכות המפוארות האלה ואת כבודן - כי לי נמסר השלטון ורשאי אני לתת אותו למי שארצה - אבל בתנאי אחד: עליך לכרוע ברך ולהשתחוות לפני." 8 אולם ישוע השיב לו: "אך

כתוב: 'לה' אלוהיך תשתחוות, ואותו לברו היה בנו של שלמון; שלמון היה בנו של נחשון; תעבוד'. " 9 השטן לקח את ישוע לירושלים, 33 נחשון היה בנו של עמינדב; עמינדב היה בנו של ארני; ארם היה בנו של חצרון; חצרון באמת בן־אלוהים. קפוץ למטה! 10 הרי כתוב היה בנו של פריץ; פריץ היה בנו של יהודה; בתנ"ך: 'כי מלאכיו יצווה לך לשמרך... 11 34 יהודה היה בנו של יעקב; יעקב היה בנו של יצחק; יצחק היה בנו של אברהם; אברהם היה בנו של תרח; תרח היה בנו של נחור; לו ישוע. 13 כאשר סיים השטן לנסות את ישוע 35 נחור היה בנו של שרוג; שרוג היה בנו של רעו; רעו היה בנו של פלג; פלג היה בנו של עבר; עבר היה בנו של שלח; 36 שלח היה בנו של קינן; קינן היה בנו של ארפכשד; ארפכשד היה בנו של שם; שם היה בנו של נוח; נוח היה בנו של לִמְךָ; 37 לִמְךָ היה בנו של מתושלח; מתושלח היה בנו של חנוך; חנוך היה בנו של ירד; ירד היה בנו של מהללאל; מהללאל היה בנו של קינן; 38 קינן היה בנו של אנוש; אנוש היה בנו של שת; שת היה בנו של אדם; אדם היה בנו של אלוהים.

4 ישוע חזר מן הירדן מלא רוח הקודש, והרוח הובילה אותו אל המדבר - 2 שם ניסה אותו השטן במשך ארבעים יום. במשך כל אותו זמן לא אכל ישוע דבר, ובתום ימי הניסיון היה רעב מאוד. 3 "אם אתה באמת בן־אלוהים, "אמר לו השטן, "צווה על האבן הזאת להפוך ללחם!" 4 אולם ישוע השיב: "כתוב: 'לא על הלחם לברו יחיה האדם. (כי על כל מוצא פי ה)'. " 5 לאחר מכן העלה השטן את ישוע, בחזיון רגעי הראה לו את כל המדינות המפוארות שבעולם ואמר: 6 "אני אתן לך את כל הממלכות המפוארות האלה ואת כבודן - כי לי נמסר השלטון ורשאי אני לתת אותו למי שארצה - אבל בתנאי אחד: עליך לכרוע ברך ולהשתחוות לפני." 8 אולם ישוע השיב לו: "אך

וחצי שנים, והבצורת גרמה לרעב גדול בכל הארץ. למרות שהיו בישראל אלמנות רבות שרעבו ללחם, 26 לא שלח אלוהים את אליהו אל אף אחת מהן! אלוהים שלח את אליהו רק אל אלמנה לא יהודיה בעיירה צרפת שבצידון. 27 או קחו לדוגמה את אלישע; אף כי בימי אלישע הנביא היו מצורעים רבים בישראל, הוא לא ריפא איש מהם, אלא רווקא את נעמן הארמי. 28 דברי ישוע עוררו את זעמם. 29 הם קפצו מכיסאותיהם ודחפו אותו אל מחוץ לעיר, אל פסגת ההר שעליו נבנתה נצרת, במטרה להשליכו במדרון. 30 אולם ישוע התחמק מהם והלך לדרכו. 31 לאחר מכן הלך ישוע לכפר-נחום שבגליל, ומדי שבת לימד בבית-הכנסת. 32 גם כאן נדהמו השומעים, כי ישוע דיבר בסמכות בלתי רגילה. 33 פעם כשלימד ישוע בבית-הכנסת צעק לפתע איש אחד אחוז רוח שד טמא: 34 "מדוע אתה מטריד אותנו, ישוע מנצרת, האם באת להשמיד את השדים? אני מכיר אותך; אתה בנו הקדוש של אלוהים!" 35 ישוע נזף בשד וציווה עליו: "שתוק וצא החוצה!" השד השליך את האיש על הרצפה לעיני כולם, ויצא ממנו בלי לפגוע בו שוב. 36 כולם נדהמו ושאלו איש את רעהו במבוכה: "מה המיוחד בדברי האיש הזה עד כי אפילו שדים מצייתים לו?" 37 עד מהרה התפרסם סיפור המעשה בכל האזור. 38 לאחר שעזב ישוע את בית-הכנסת, הלך לביתו של שמעון וראה את חמותו של שמעון קודחת מחום. "אנא, רפא אותה", התחננו לפניו כולם. 39 ישוע עמד ליד מיטתה ונגער בקדחת. מיד ירד החום, והיא קמה ממיטתה והכינה להם אוכל. 40 עם שקיעת השמש הביאו תושבי הסביבה אל ישוע חברים ובני משפחה

על ברכיו לרגלי ישוע ואמר: "אדוני, עזוב והורידו את האלונקה מהנג אל אמצע החדר
 אותי לנפשי, כי אני חוטא גדול מדי ואיני ראוי – לרגלי ישוע. 20 כשראה ישוע את אמונתם,
 להיות במחיצתך. 9 שמעון אמר דברים אלה אמר לאיש המשותק: "ידידי, נסלחו לך
 משום שהוא וכל הנוכחים איתו, כולל שותפיו חטאיך!" 21 "למי הוא חושב את עצמו?" שאלו
 יעקב ויוחנן בני־זבדי, היו בתדהמה גדולה הפרושים והסופרים בלבם. "הוא מחלל את
 לנוכח השלל הבלתי רגיל." אל תפחד. "אמר שם האלוהים, רק אלוהים יכול לסלוח על
 ישוע לשמעון." מעתה ואילך תהיה דייג של חטאים!" 22 ישוע הבין את מחשבותיהם ולכן
 בני אדם. 11 "לאחר שהשיטו את הסירות השיב להם: "מדוע אתם חושבים שאני מחלל
 לחוף עזבו הכול והלכו אחרי ישוע. 12 באחד את שם אלוהים? 23 מה לדעתכם קל יותר,
 הכפרים שבהם ביקר ישוע היה אדם נגוע לומר נסלחו לך חטאיך, או קום והתהלך?
 בצרעת. בראותו את ישוע נפל האיש לרגליו 24 אני אוכיח לכם כי לבן־האדם יש בארץ
 והתחנן: "אדוני, אם רק תרצה תוכל לרפא סמכות מלאה לסלוח על חטאים!" ישוע פנה
 אותו. 13 ישוע הושיט את ידו, נגע במצורע אל האיש המשותק ופקד עליו: "קום! קבל
 ואמר: "ודאי שאני רוצה. הירפא!" ומיד נעלמה את האלונקה שלך ולך הביתה. 25 מיד
 הצרעת. 14 "אל תספר את הדבר לאיש!" ציווה קפץ האיש על רגליו לנגד עיניהם, קיפל את
 עליו ישוע. "לך מיד אל הכהן והראה לו האלונקה שלו והלך לביתו כשהוא מהלל
 שנרפאת. אל תשכח לקחת איתך קרבן – כפי את האלוהים. 26 כל הנוכחים נדהמו. "היום
 שציווה משה על המטוהרים מצרעת – כדי ראינו פלא גדול", אמרו ביראה והללו את
 שכולם יראו שנרפאת. 15 בכל זאת התפשטו האלוהים. 27 לאחר מכן יצא ישוע מהעיר
 השמועות על גבורתו של ישוע במהירות ופגש בדרך גובה־מכס אחד, לוי שמו, יושב
 רבה, ואנשים רבים באו להקשיב לדבריו בשער בית־המכס. "בוא והיה תלמיד שלי",
 ולהירפא ממחלותיהם. 16 אף־על־פי־כן אמר לו ישוע. 28 לוי קם על רגליו, עזב הכול
 התחמק מהם ישוע לעיתים קרובות והלך מאחוריו והלך אחרי ישוע. 29 ערב אחד
 למקומות מבודדים כדי להתפלל. 17 יום הכין לוי ארוחה חגיגית לכבוד ישוע והזמין
 אחד, כשלימד ישוע כמנהגו, התקבצו סביבו גובי־מכס מהעבודה, ידידים, שכנים וקרובים.
 בין השאר גם פרושים וסופרים שבאו מכפרי 30 אולם הדבר לא מצא־חן בעיני הסופרים
 הגליל, מיהודה ומירושלים, וה' העניק לו והפרושים, אשר התלוננו באוזני תלמידיו של
 גבורה גדולה לרפא את החולים. 18 כעבור ישוע: "איך הוא יכול לאכול ולשתות בחברת
 זמן קצר הופיעו מספר אנשים שנשאו חולה החוטאים האלה?" 31 "החולים הם הזקוקים
 משותק על אלונקה. הם רצו להביא את לרופא, לא הבריאים!" השיב להם ישוע. 32
 החולה לפני ישוע. 19 אולם בשל הצפיפות "לא באתי לקרוא לצדיקים לחזור בתשובה,
 הרבה לא הצליחו לפלס דרך אל תוך כי אם לחוטאים." 33 הם המשיכו להתלונן
 הבית, נושאי האלונקה לא נואשו; הם עלו ואמרו: "תלמידי יוחנן המטביל צמים לעיתים
 על גג הבית, עקרו כמה רעפים ממקומם קרובות ומתפללים, וגם הפרושים נוהגים כך.

מדוע אין תלמידך צמים?" 34 "האם אנשים שמחים צמים?" השיב ישוע. "האם אורחים המזומנים לחתונה צמים בחגיגת החתן? 35 אולם יבוא יום שהחתן ילקח מהם ואז יצומו." 36 ישוע סיפר להם את המשל הבא: "איש אינו קורע חולצה חדשה כדי לתפור ממנה טלאי על חולצה ישנה. מי שעושה כך לא זו בלבד שהוא מקלקל את החולצה החדשה, אלא שגם אינו יכול להינות מהחולצה הישנה, כי הטלאי אינו מתאים." 37 "איש אינו שם יין חדש בחביות ישנות ורקובות. מפני שהיין החדש יבקע את החביות, וכך היין יישפך והחביות תיהרסנה. 38 יין חדש יש לשים בחביות חדשות." 39 אדם הרגיל לשתות יין ישן אינו חפץ לשתות את מנהגו ולשתות יין חדש. היין הישן מוצא־חן בעיניו, הוא יאמר, ולא ירצה אפילו לטעום מהיין החדש."

6 באחת השבתות, כשעברו ישוע ותלמידיו בשדה, קטפו התלמידים שיבולים, הפרידו את המויץ ואכלו את הגרעינים. 2 הדבר לא מצא־חן בעיני כמה פרושים אשר באו לישוע, ואלה קראו: "מדוע תלמידך קוטפים שיבולים בשבת? הלא הם מחללים את השבת!" 3 השיב להם ישוע: "האם מעולם לא קראתם מה עשה דוד המלך כשהוא ואנשיו היו רעבים? 4 דוד נכנס לאוהל מועד, לקח את לחם הפנים – שעלפי התורה היה מיועד לכוהנים בלבד – ואכל אותו עם אנשיו." 5 ישוע עוד הוסיף: "בן האדם הוא אדון השבת." 6 בשבת אחרת, כשלימד ישוע בבית־הכנסת, היה בקהל אדם שידו הימנית משותקת. 7 הסופרים והפרושים רצו לראות אם ישוע ירפא את האיש בשבת, מפני שחיפשו סיבה להאשים אותו במשהו.

עתה. כי תשבעו. אשריכם הבוכים עתה. כי רב, וכך גם תוכיחו שאכן בניו אתם. שהרי
 עוד תשמחו. 22 אשריכם אם שונאים ומנדים אלוהים טוב גם לרשעים ולכפויי־טובה. 36
 אתכם. ואם מקללים אתכם בגלל אמונתכם "היו רחמנים כמו שאביכם שבשמים. 37 אל
 בבן־האדם. 23 "שמחו ורקדו, כי מצפה לכם תמתחו ביקורת על אחרים ואל תשפטו אותם.
 שכר רב בשמים! ואל תשכחו שכך רדפו ואז לא ימתחו ביקורת עליכם ולא ישפטו
 גם את הנביאים! 24 אך אוי לעשירים, מפני אתכם. אל תאשימו איש, ואז לא יאשימו אתכם.
 שכבר קיבלתם את כל מה שמגיע לכם בעולם סלחו לאחרים, ואז יסלח גם לכם. 38 "אם
 הוזה. 25 אוי לאלה שיש לכם את כל משאלות תתנו לאחרים תקבלו חזרה מידה יפה, גרושה
 לבבכם. כי יבוא יום שבו לא יהיה לכם דבר! ושופעת, כי במידה שאתם נותנים לאחרים
 אוי לכם הצוחקים עתה, כי לא רחוק היום יינתן לכם חזרה. 39 ישוע סיפר להם את
 שבו תתאבלו ותבכו! 26 אוי לכם המקבלים המשל הבא: "היכול עיוור להדריך עיוור?
 מחמאות ושבתים מכל בני־האדם, כי כך הלא שניהם יפלו לתוך בור! 40 התלמיד אינו
 החניפו אבותיהם לנביאי השקר. 27 "הקשיבו יודע יותר ממורו, אולם אם ילמד בשקידה
 כולכם: אהבו את אויביכם, השיבו טובה ובחריצות יוכל להגיע לרמת ידיעותיו של
 לשונאיםכם. 28 ברכו את המקללים אתכם, המורה. 41 "כיצד יכול אתה לראות שביב־עץ
 והתפללו בעד אלה שלוענים לכם ומביישים קטן בעין חברך, ולא להבחין בקרש הגדול
 אתכם. 29 "אם מישהו יסטור לך על לחי אחת, שבעינדך? 42 איך אתה יוכל לומר לו: 'אחי,
 הושט לו גם את הלחי השנייה. אם מישהו ייקח הרשה לי לסלק את השביב מעינדך'. בזמן
 מעילך אל תמנע ממנו את חולצתך. 30 תן שאינדך רואה את הקרש הגדול שבעינדך? צבוע
 מה שיש לך לכל המבקש, וכאשר לוקחים שכמותך! סלק תחילה את הקרש מעינדך, ורק
 ממך דבר, אל תצטער ואל תדרוש אותו לאחר מכן תוכל לסלק את שביב העץ מעין
 חזרה. 31 עשו לאחרים את מה שהייתם רוצים חברך! 43 "עץ משובח אינו נותן פרי רקוב,
 שיעשו לכם. 32 "אם אתם אוהבים רק את אלה שאוהבים אתכם, מה המיוחד בכך? גם
 אלה שאוהבים אתכם, מה המיוחד בכך? גם את העץ מכירים לפי הפרי שהוא נותן. הרי
 הפושעים אוהבים את אלה שאוהבים אותם! 33 התאנים לעולם אינן צומחות על שיחי קוצים,
 ואם אתם עושים טובה רק לאלה שעושים לכם וענבים לעולם אינם צומחים על חוחים. 45
 טובה – החושבים אתם שמגיע לכם פרס? גם אדם טוב מפיק מעשים טובים מהטוב שבלבו,
 הפושעים מחזירים טובה תחת טובה! 34 אם בעוד שאדם רע מפיק מעשים רעים מהרוע
 אתם מלווים רק לאלה שיכולים להחזיר לכם, שבלבו, שהרי אדם מדבר מתוך הממלא את
 האם אתם עושים מעשה נעלה? גם הקמצנים לבו. 46 "מדוע אתם קוראים ל'אדון, אדון',
 והרשעים מלווים לאנשים כמותם תמורת שכר ואינכם עושים את מה שאני אומר לכם? 47
 מלא. 35 "עליכם לאהוב את אויביכם, לעשות כל מי שבא אלי ואינו רק מקשיב לדברי, כי
 מעשים טובים ולהלוות כספים בלי לצפות אם גם מקיים אותם, 48 דומה לאדם שבנה
 שיחזירו לכם. ואז שכרכם מאת אלוהים יהיה את ביתו על יסודות איתנים החצובים בסלע.

כשבא שיטפון. הבית עומד איתן כי נבנה גדול. 12 כשהתקרב ישוע אל שער העיררה היטב. 49 אולם מי שמקשיב לדברי ואינו מקיים אותם, דומה לאדם שבנה את ביתו על אדמת-חול ללא יסודות. כשבא שיטפון הבית נהרס כליל.

7 לאחר שסיים לדבר באוזני העם בא ישוע לכפר-נחום. 2 היה אז קצין רומאי. שמשרת אחד שאהב נטה למות. 3 כאשר שמע הקצין על אודות ישוע, שלח אליו כמה מזקני היהודים כדי שיבקשו ממנו לבוא ולהציל את חיי המשרת. 4 הזקנים באו אל ישוע והתחננו לפניו שיענה לבקשת הקצין. "אנא, מלא את בקשתו". התחננו הזקנים. 5 "כי הוא אוהב את עמנו ואף בנה לנו בית-כנסת מכספו!" 6 ישוע הלך איתם אל בית הקצין, אולם לפני הגיעם אל הבית שלח הקצין אחדים מחבריו אל ישוע כדי לומר לו: "אדוני, אל תשריח את עצמך! איני ראוי שתבוא אל ביתי, 7 ומסיבה זאת גם לא העזתי לבוא אליך בעצמי. בבקשה ממך, רק צווה שמשרתי יבריא והוא יבריא. 8 מנין לי הביטחון הזה? הרי אני רגיל לקבל פקודות מהממונים עלי, ואף לתת פקודות לחיילים תחת פקודי. אם אני אומר לחייל אחד: 'לך', הוא הולך. אם אני אומר לחייל אחר: 'בוא', הוא בא. אם אני אומר למשרתי: 'עשה עבודה זאת או אחרת', הוא עושה אותה. כך גם אם תצווה על המשרת שיבריא – הוא יבריא." 9 דברי הקצין הפליאו את ישוע. הוא פנה אל הקהל שליווה אותו ואמר: "בקרוב כל עם ישראל לא ראיתי אדם בעל אמונה כזאת!" 10 כשחזרו חברי הקצין אל הבית ראו שהמשרת הבריא לחלוטין. 11 זמן קצר לאחר מכן הלך ישוע עם תלמידיו אל העיררה נעים, וכרגיל הלך אחריו קהל

בגדים יפים? הרי מי שלובש בגדים מפוארים בלבד: "אילו ישוע היה באמת נביא אלוהים, גר בארמונות פאר ולא במדבר. 26 מה באמת הלכתם לראות, נביא? כן! נביא הלכתם לראות, ואני אומר לכם שהוא גדול אף מנביא. לו: "שמעון, ברצוני לומר לך משהו." "דבר, 27 על האיש הזה כתוב בתנ"ך: 'הנני שולח רבי', השיב שמעון. 41 ישוע סיפר לו את מלאכי לפניך ופנה-דרךך לפניך'. 28 ובכן, לא נולד אדם גדול מיוחנן, ויחד עם זאת – הקטן חמש מאות שקלים לאחד, ו-חמשת-אלפים במלכות האלוהים גדול ממנו!" 29 כל האנשים שקלים לפני. 42 הואיל והשניים לא יכלו אשר שמעו את דברי יוחנן – אפילו גובי מכס – להחזיר את החוב, ריחם עליהם המלווה הצדיקן את דרישות אלוהים ונטבלו על-ידי ויתר להם על החובות. מי לדעתך יאהב יוחנן. 30 אולם הפרושים וחכמי התורה דחו יותר את המלווה בעקבות מעשה נעלה זה?" את תוכניתו של ה' למענם וסרבו להיטבל על-ידי יוחנן. 31 "מה יכול אני להניד על אנשים שמעון. "נכון מאוד", הסכים ישוע. 44 ואז הביט כאלה? "שאל ישוע. "למה הם דומים? 32 הם דומים לילדים במגרש משחקים שמתלוננים כשנכנסתי לביתך לא הצעת לי קערת מים כדי באוזני חבריהם: 'ניגנו לכם בחליל אך לא רקדתם, קיננו לכם קינה, אך לא בכיתם'. 33 את רגלי בדמעותיה וניגבה אותן בשערה. ישוע המשיך: "יוחנן המטביל נהג לצום ולא שתה יין כל ימי חייו, ואתם קראתם ל'משוגע'. 45 'גם לא נשקת לי כמקובל, ואילו היא לא עכשיו בא בן-האדם שאוכל וגם שותה יין, אתה לא טרחת למשוח שמן על ראשי, ואילו ומה אתם אומרים? 'האיש הזה זללן, הוא שותה יין ומתחבר עם חוטאים וטיפוסים מפוקפקים! 47 אהבתה הרבה מוכיחה שנסלחו לה חטאים 35 אנשים יכירו בצדקת ה' וחוכמתו כאשר רבים. אדם שנסלח לו מעט אוהב מעט." יראו איך צדיקיו חיים". 36 פרוש אחד הזמין את ישוע לארוחה בביתו. ישוע נענה להזמנה. 49 האורחים האחרים שישבו איתו בא לבית הפרוש וישב ליד השולחן. 37 באותה עיר הייתה אישה חוטאת. משנודע לה כי ישוע מתארח בבית הפרוש, לקחה פח מלא מרקחת בשמים יקרים ובאה אל הבית. 38 כשנכנסה אל הבית כרעה ברך לפני ישוע והרטיבה את רגליו בדמעותיה. בשערה הארוך היא ניגבה את רגליו, נישקה אותן ומרחה עליהן את הבשמים שהביאה. 39 מארחו של ישוע ראה את המתרחש, ומכיוון שהכיר את האישה אמר

8 זמן קצר לאחר מכן עבר ישוע מעיר לעיר ומכפר לכפר, וסיפר לאנשים את בשורת מלכות האלוהים. אל ישוע נילוו שנים-עשר תלמידיו 2 וקבוצת נשים. שאותן הוא ריפא

ממחלות שונות או גירש מהן רוחות רעות. בו, אולם כעבור זמן קצר נחנקת אמונתם בין נשים אלה היו מרים המגדלית (שממנה על-ידי דאגות, תאוות העולם ורדיפה אחר גירש ישוע שבעה שדים).³ יוחנה, אשת כוזא כסף ורכוש. משום כך לעולם אינם מגיעים (מי שניהל את עסקי המלך הורדוס), שושנה לבנות רוחנית.¹⁵ "לעומתם מסמלת האדמה ורבות אחרות שתרמו מכספן לכלכלת ישוע הפורייה אנשים בעלי לב טוב וישר. אנשים ותלמידיו.⁴ יום אחד, כשנהרו אליו אנשים אלה מקישים לדבר ה', דבקים בו ואף מערים רבות, סיפר להם ישוע את המשל מביאים פרי רב.¹⁶ "כאשר אדם מדליק נר הבא:⁵ "איכר אחד יצא לזרוע בשדה. בפזרו בחשכה, האם הוא מכסה את הנר או מחביא את הזרעים נפלו אחדים מהם בצד הדרך, אותו מתחת למיטה? הוא ישים אותו במקום והם נרמסו ונאכלו על-ידי הציפורים.⁶ חלקם נפלו על אדמת סלעים, ואלה צמחו יפה, אך כעבור זמן קצר התייבשו ומתו מחוסר לחות. ויצא לאור בבוא הזמן.¹⁸ לכן שימו לב 7 חלקם נפלו בין הקוצים. זרעים אלה אמנם כיצד אתם מקישים. מי שיש לו – יינתן לו צמחו, אולם יחד איתם צמחו גם קוצים ונחנקו עוד. ומי שאין לו – גם מה שהוא חושב שיש אותם.⁸ חלק אחר מהזרעים נפלו על אדמה לו יילקח ממנו.¹⁹ אז באו אמו ואחיו של פורייה, ואלה צמחו ונשאו פרי רב, פי מאה ישוע לבקרו, אולם בגלל הקהל הרב לא ממה שזרע." "בסיימו את המשל אמר ישוע: "מי יכלו להיכנס אל הבית שבו לימד.²⁰ מישהו שמסוגל לשמוע, שיקשיבו!"⁹ תלמידיו שאלו הודיע לישוע כי אמו ואחיו מחכים לו בחוץ אותו למה התכוון.¹⁰ וישוע השיב: "רק לכם ורוצים לראותו.²¹ אולם ישוע אמר: "אמי מותר לדעת את סודות מלכות השמים. אולם ואָחֵי הֵם כֹּל אֱלֹהִים הַמְקִיְשִׁים לְדַבְרֵי אֱלֹהִים הָאֲנִשִּׁים הִלְלוּ שׁוֹמְעִים רַק מִשְׁלִים אֲךָ אִינֶם וּמְקִיְשִׁים אוֹתָם!"²² יום אחד עלה ישוע מבינים – בדיוק כפי שניבאו אבותינו הנביאים. עם תלמידיו לסירה והציע: "הבה נשוט אל 11 "זהו פירוש המשל: הזרע הוא דבר-אלוהים. החוף ממול."²³ הם החלו לשוט וישוע נרדם. 12 שולי הדרך מסמלים את לב האנשים לפתע התחוללה סערה חזקה. הרוח שלטלה השומעים את דבר האלוהים, אולם מיד בא השטן ומנסה להשכיח מלבם את דבר ה'. כך הציפו את הסירה במים, והתלמידים היו הוא מונע בעדם מלהאמין באלוהים ולהיוושע. בסכנה גדולה.²⁴ "רבי, קום!" העירו אותו 13 אדמת הסלעים מסמלת את לב האנשים התלמידים בבהלה. "אנחנו טובעים!" ישוע הנהנים להקשיב לדבר-אלוהים, אולם אין גער ברוח ובים, ומיד פסקה הסערה והים הוא חודר לעומק לבם. הם יודעים שדבר נרגע.²⁵ "היכן אמונתכם?" שאל אותם ישוע. ה' הוא אמת, ואפילו מאמינים לזמן קצר, התלמידים הנדהמים והמפוחדים אמרו איש אולם ברגע של קושי ומבחן הם מאבדים את לרעהו: "מיהו האיש הזה, שאפילו הרוח והים אמונתם.¹⁴ אדמת הקוצים מסמלת את לב נשמעים לו?"²⁶ הם הגיעו אל הגדה השנייה האנשים המקישים לדבר אלוהים ומאמינים של הכינרת, אל ארץ הגדריים.²⁷ כשעלה

ישוע לחוף. בא לקראתו אדם מקומי אשר זמן וסיפר בכל העיר את הפלא שחולל ישוע רב היה אחוז־שדים. האיש היה עירום לגמרי, למענו. 40 בגדה השנייה של הכינרת קיבל חסר בית וישן בבית־הקברות. 28 בראותו את אותו הקהל, שכבר המתין לישוע. 41 אדם ישוע נפל האיש לרגליו וצרח: "מה אתה רוצה בשם יאיר, שהיה ראש בית־הכנסת המקומי. ממני, ישוע בן־אל־עליון? אני מתחנן לפניך, בא ונפל לרגלי ישוע. יאיר התחנן לפניו אל תייסר אותי!" 29 הוא אמר זאת משום שישוע שיבוא איתו אל ביתו. 42 כי בתו היחידה בת כבר ציווה על השד לצאת ממנו. לעיתים שתי־עשרה חלטה ועמדה למות. ישוע הלך קרובות השתלט השד על האיש האומלל. עד עם יאיר כשהוא מפלס לו דרך בין הקהל כי גם כשאסרו אותו בכבלים ובשרשרות היה הרב. 43 בקרב הקהל הייתה אישה שסבלה מנתק אותם בקלות ובורח למדבר, בכוחו משטף דם כרוני במשך שתי־עשרה שנה. ובהשפעתו של השד. 30 "מה שמך?" שאל היא הוציאה את כל כספה על רופאים שונים, ישוע את השד. "לגיון", השיבו קולות רבים, אולם איש לא יכול היה לרפא אותה. 44 האישה כי היו בו למעשה שדים רבים. 31 השדים קרבה אל ישוע מאחור, וכשנגעה בכנף בגדו התחננו לפני ישוע שלא ישלח אותם לתהום. פסק מיד שטף הדם! 45 "מי נגע בי?" שאל ישוע. (Abysos g12) 32 במדרון ההר שבקרבת מקום כל הסובבים אותו הכחישו שנגעו בו, ופטרוס רעה עדר חזירים, והשדים התחננו לפני ישוע אמר: "רבי, כיצד אתה יכול לשאול מי נגע בך? שירשה להם להיכנס בחזירים. ישוע הסכים, ראה כמה רבים האנשים שנרחפים ונרחקים 33 והשדים יצאו מהאיש ונכנסו בחזירים. אליך מכל צד!" 46 אולם ישוע השיב: "אני יודע מיד החל העדר להשתולל, גלש במדרון שמישהו נגע בי בכוונת תחילה, כי הרגשתי התלול וטבע בים. 34 משראו הרועים את שיצא ממני כוח מרפא." 47 כאשר נוכחה המתרחש נמלטו בבהלה וסיפרו את הדבר האישה שישוע ידע, החלה לרעוד מפחד. בעיר ובכפרים. 35 עד מהרה נהרו לשם היא נפלה לרגליו וסיפרה באוזני כולם מדוע אנשים רבים כדי לראות את המתרחש כמו נגעה בישוע. היא סיפרה שנרפאה כליל. עיניהם. הם ראו את האיש שהיה אחוז־שדים 48 "בתי, אמר לה ישוע, "אמונתך ריפאה יושב לרגלי ישוע, לבוש היטב ושפוי בדעתו. אותך, לכי לשלום." 49 בזמן שישוע דיבר אל עדי ראייה סיפרו לבאים כיצד ריפא ישוע האישה, הגיע למקום שליח מביתו של יאיר את האיש, וכולם נמלאו פחד. 37 כה רב היה והודיע לאב: "בתך מתה; אין צורך להטריח פחדם, עד כי האנשים הרבים מארץ הנדריים את המורה." 50 כאשר שמע ישוע את דברי התחננו לפני ישוע שיעזוב אותם לנפשם וילך השליח אמר אל האב: "אל תפחד! בטח בני משם. ישוע חזר לסירה ושב למקום ממנו בא. 38 ובתך תרפא." 51 בהגיעם אל הבית הרשה האיש שהיה אחוז־שדים התחנן לפניו שירשה ישוע רק להורים, לפטרוס, ליעקב וליוחנן לו להצטרף אליו, אולם ישוע סרב. 39 "חזור להיכנס לחדר הילדה. 52 הבית היה מלא לביתך, אמר לו ישוע, וספר לבני משפחתך אנשים שבאו להתאבל ולבכות על מותה, את הפלא שאלוהים עשה למענך." האיש הלך אולם ישוע אמר להם: "אל תבכו; הילדה לא

מתה. היא רק ישנה." 53 אך האבלים לענו לישוע, כי ידעו שהיא מתה. 54 ישוע אחז ביד הילדה וקרא: "קומי, ילדתי!" 55 באותו רגע רוחה שבה אליה והיא קמה על רגליה. "תנו לה משהו לאכול!" פקד ישוע. 56 הוריה התפלאו מאוד, אולם ישוע ציווה עליהם לא לספר לאיש את אשר קרה.

9 יום אחד קרא אליו ישוע את שנים-עשר תלמידיו, והעניק להם סמכות וכוח לגרש שדים ולרפא מחלות. 2 לאחר מכן שלח אותם לספר לכולם על בוא מלכות האלוהים ולרפא את החולים. 3 "אל תיקחו אתכם דבר", הורה להם ישוע. "אל תיקחו אתכם מקל הליכה, תרמיל, מזון, כסף ואף לא בגדים להחלפה. 4 בכל עיר או כפר התארחו בבית אחד בלבד. 5 "אם התושבים לא יקשיבו לדבריכם, צאו מאותה עיר ונערו את העפר מעל רגליכם, כסימן לכך שעשיתם את המוטל עליכם והזהרתם אותם." 6 התלמידים יצאו לדרך, ובעברם מעיר לעיר ומכפר לכפר בישרו את דבר אלוהים וריפאו את החולים. 7 כשהגיעו השמועות על כוחו ונפלאותיו של ישוע לאוזני המושל הורדוס, הוא נמלא מבוכה ודאגה, כי היו אנשים שאמרו: "זהו יוחנן המטביל שקם לתחייה!" 8 או: "האיש הזה הוא אליהו הנביא!" 9 "היו שאמרו: "זהו אחד הנביאים שקם לתחייה!" 9 "יוחנן?" תמה הורדוס. "הרי כרתי את ראשו, אז מיהו האיש שעליו אני שומע ניסים ונפלאות?" והורדוס חיפש דרך לפגוש את ישוע. 10 לאחר שחזרו השליחים ודיווחו לישוע על כל מעשיהם, הוא עזב את הקהל איתם והם הלכו יחד לבית-צידה כדי להיות לבדם. 11 אבל ההמונים גילו לאן

שרוצה ללכת בעקבותיי חייב להתכחש לצרוח ללא סיבה. משליך אותו על הרצפה לעצמו, לוותר על נוחיותו ושאיפותיו, לשאת ומתיש את כוחו עד שריר נוזל מפיו. השד הזה עמו את צלבו יום-יום ולבוא אחרי. 24 כי מי מדכא את בני מאוד וכמעט שאינו מניח לו שחפץ להציל את חייו – יאבד אותם, ואילו 40 התחננתי לפני תלמידך שיגרשו מי שיוותר על חייו למעני – יציל אותם. 25 את השד, אבל הם לא יכלו לעשות זאת. “ מה הרוויח אדם שהשיג את העולם כולו 41 “מה עיקש וחסר-אמונה הדור הזה! “קרא אבל הפסיד חיי-נצח? 26 “דעו לכם, שכל ישוע. “עד מתי יהיה עלי לסבול אתכם? הביאו מי שמתבייש בי ובדברי, הוא יהיה לבושה אלי את הילד! “ 42 לפני שהספיק הילד להגיע לבן-האדם כאשר יבוא בכבודו ובכבוד של אל ישוע, השד הפיל אותו ארצה כאשר הוא אביו עם המלאכים הקדושים. 27 אני אומר מפרסם. אולם ישוע גירש ממנו את השד לכם את האמת: בין העומדים פה עתה יש בנערה, ריפא אותו והשיבו לאביו. 43 כשראו כאלה שלא ימותו לפני שיראו את מלכות הנוכחים את הגילוי הזה של כוח אלוהים, נפלה האלוהים! “ 28 כעבור שמונה ימים לקח איתו עליהם יראה גדולה. בעוד הקהל מתפעל ישוע את פטרוס, יוחנן ויעקב ועלה על אחד ומחליף רשמים על מעשיו הנפלאים, אמר ההרים כדי להתפלל. 29 בזמן שישוע התפלל, ישוע לתלמידיו: 44 “הקשיבו לדברי בתשומת פניו השתנו ובגדיו הלבינו והבריקו. 30 לפתע לב: בן-האדם עומד להימסר לידי אנשים. “ הופיעו משה רבנו ואלהיו הנביא ודיברו איתו. 45 אולם התלמידים לא הבינו למה התכוון: 31 הופעתם הייתה מרשימה ומהודרת, והם דבר-מה מנע מבעדם מלהבין והם חששו דיברו עם ישוע על מותו הקרוב בירושלים. לשאול אותו למה התכוון. 46 בין התלמידים שהיה צפוי לפי דבר ה'. 32 בינתיים שקעו התעורר ויכוח: מיהו החשוב והגדול ביניהם. פטרוס והאחרים בשינה עמוקה, וכשהתעוררו 47 ישוע ידע את מחשבותיהם ולכן קרא לילד ראו את כבודו והדרו של ישוע ואת השנים קטן, העמידו לידו 48 ואמר לתלמידיו: “מי שעמדו לידו. 33 כשעמדו אליהו ומשה ללכת שמקבל ילד קטן כזה, כאילו מקבל אותי; ומי קרא פטרוס, בלי לדעת מה הוא אומר: “רבי, שמקבל אותי, מקבל למעשה את אבי אשר כמה טוב שאנחנו כאן! מדוע לא נקים כאן שלח אותי. הקטן מביניכם – הצנוע והעניו שלוש סוכות לכבוד – לך, למשה ולאלהיו? “ ביותר – הוא הגדול ביניכם! “ 49 יוחנן תלמידו 34 בעודו מדבר כיסה אותם ענן והם נמלאו פנה אליו ואמר: “רבי, ראינו איש שמגרש שדים פחד. 35 ומן הענן קרא קול: “זהו בני בחירי, בשמך ואמרנו לו לחדול מכך, כי אין הוא שמעו בקולו. “ 36 לאחר הקול נראה ישוע עומד שייך לקבוצתנו. “ 50 “לא הייתם צריכים לומר לבדו. התלמידים לא סיפרו לאיש את אשר לו זאת. “השיב לו ישוע, “כי מי שאינו נגדכם ראו אלא חיכו. 37 כשירדו מן ההר למחרת, הוא בעדכם. “ 51 בהתקרב המועד שבו יילקח באו אנשים רבים לקראת ישוע, 38 ואחד לשמים, התכוונן ישוע ללכת לירושלים. 52 מהם קרא: “רבי, אני מתחנן לפניך שתביט יום אחד הוא שלח לפניו שליחים, כדי שיכינו בבני היחיד. 39 שד אווזו בו, הוא גורם לו לו מקום לינה באחד מכפרי השומרונים.

53 אולם השומרונים סרבו לתת להם מקום לינה, משום שפניהם של ישוע ותלמידיו היו מועדות לירושלים (לשומרונים היה ויכוח עם היהודים בנוגע לירושלים). 54 כשהגיע הדבר לאוזני ישוע ותלמידיו, שאלו יעקב ויוחנן: "אתה רוצה שנצווה כי תרד אש מהשמים ותשרוף אותם?" 55 אולם ישוע גער בהם. 56 והחבורה המשיכה בדרכה אל כפר אחר. 57 בדרך אמר מישוהו לישוע: "אדוני, לאן שתלך, אני אלך אחרוך!" 58 אולם ישוע השיב לו: "אל תשכח שאין לי מקום להניח את ראשי. השועלים מתנוררים במחילות האדמה ולציפורים יש קנים. אולם לבן־האדם אין מקום להניח בו את ראשו." 59 בהזדמנות אחרת אמר ישוע לאיש מסוים: "בוא אחרי והיה תלמיד שלי." האיש הסכים. אולם ביקש לקבור תחילה את אביו. 60 "הנח למתים (מבחינה רוחנית) לקבור את המתים שלהם", אמר לו ישוע. "ואילו אתה לך להכריז על מלכות האלוהים." 61 איש אחר אמר לישוע: "אני אלך אחרוך, אדוני, אך הרשה לי תחילה ללכת הביתה ולהיפרד מבני משפחתי." 62 אבל ישוע השיב לו: "השם את ידו על המחרשה ומביט אחריו לא יהיה כשיר למלכות האלוהים."

10 לאחר מכן בחר האדון שבעים תלמידים נוספים, ושלה אותם לפניו בזונות אל הערים והכפרים שבהם עמד לבקר. 2 "מאחר שהקציר רב והפועלים מעטים," אמר להם ישוע, "התחננו לאלוהים שישלח פועלים נוספים לעזור לכם בעבודתכם למענו. 3 לכו עתה וזכרו שאני שולח אתכם כשלוח כבשים בין זאבים. 4 אל תיקחו אתכם כסף, חפצים אישיים ואף לא זוג נעליים נוסף, ואל תעצרו

בדרך לשוחח עם איש. 5 "בכניסתכם לכל בית ברכו אותו תחילה לשלום. 6 אם באותו בית נר אדם אוהב שלום, הברכה תקיים, ואם אין אוהב שלום באותו בית – הברכה תשוב אליכם. 7 "בבואכם אל כפר או עיר אל תעברו מבית מארח אחד לאחר, אלא התארחו בבית אחד בלבד, ואל תהססו לאכול ולשתות כל מה שמגישים לכם, כי הפועל ראוי לשכרו. 8 "בכל עיר שבה מקבלים אתכם בשמחה איכלו את המוגש לפניכם. 9 רפאו את החולים ואמרו להם: 'מלכות האלוהים קרובה אליכם.' 10 "בעיר שבה לא מקבלים אתכם צאו לרחובות וקראו: 11 'כמחאה על התנהגותכם אנחנו מנערים את אבק עירכם שדבק ברגלינו, אולם דעו לכם שאכן קרובה מלכות האלוהים!' 12 אני אומר לכם שאפילו לסדום המרושעת יהיה קל יותר ביום הדין מאשר לעיר הזאת. 13 "אוי ואבוי לכן, כורזין ובית־צידה! אילו חוללתי בצור ובצידון את הנסים שחוללתי בקרבכם, מזמן היו שם כולם חוזרים בתשובה ולובשים שק ואפר לאות חרטה. 14 כן, צור וצידון תקבלנה עונש קל משלכן ביום הדין! 15 ואתם, אנשי כפר־נחום, החושבים אתם שירוממו אתכם לשמים? לניהיגם תרדו!" (Hadēs g86) 16

ישוע המשיך לדבר אל התלמידים: "מי ששומע לכם שומע לי; מי שמזלזל בכם מזלזל בי; ומי שמזלזל בי מזלזל באלוהים אשר שלח אותי." 17 כעבור זמן־מה חזרו שבעים השליחים אל ישוע ודיווחו לו בשמחה: "אדוננו, אפילו השדים נכנעים לנו כשאנו מצוים עליהם בשמך!" 18 "אכן," ענה ישוע, "ראיתי את השטן נופל מן השמים ככרק! 19 באמת הענקתי לכם סמכות וכוח להתגבר על כל כוחות האויב, ולרמוס נחשים ועקרבים. דבר לא יוכל לפגוע

בכם! 20 אף-על-פי-כן עליכם לשמוח לא משום שאתם יכולים להתגבר על השדים, הדרך, אולם המשיך בדרכו. 33 הזדמן למקום אלא משום ששמותיכם כתובים בשמים! 21 שומרני אחד, ובראותו את הפצוע נמלא לאחר מכן נמלא ישוע שמחת רוח הקודש רחמים. 34 השומרני ניגש אל הפצוע, משח את וקרא: "אבי, אדון השמים והארץ, אני מודה פצעו וחבש אותם, לאחר מכן הרכיב אותו על לך על שהסתרת דברים אלה מפני חכמים חמורו והביאו לאכסניה, שם טיפל בו והאכיל ומשכילים, וגיילית אותם לאנשים פשוטים אותם. 35 למחרת, לפני שהמשיך בדרכו, שבוטחים בך כמו ילדים. כן, תודה לך אבי, שילם השומרני סכום כסף לבעל האכסניה מפני שכך רצית. 22 הכול נמסר לי מאבי; אף אחד אינו מכיר ממש את הבן, מלבד האב, ואף אחד אינו מכיר ממש את האב, מלבד האב, ואם לא יספיק הכסף – אשלם את החסר ואף אחד אינו מכיר ממש את האב, מלבד הבן בשובי". 36 "מי מהשלושה היה לדעתך רע ואלה שהוא בוחר לגלות להם את האב." 23 "טוב לאיש הפצוע?" 37 "האדם שריחם עליו." ישוע פנה אל תלמידיו ואמר להם בשקט: "זכות השיב החכם. נכון", הסכים איתו ישוע. "לך גדולה נפלה בחלקכם, שיכולים אתם לראות ועשה כמוהו." 38 ישוע ותלמידיו המשיכו את אשר ראייתם. 24 נביאים ומלכים רבים בדרכם, וכשהגיעו לאחד הכפרים הזמינה השתוקקו לראות את מה שאתם רואים ולשמוע את מה שאתם שומעים, אך לא זכו." 25 פעם רצה אחד מחכמי-התורה לנסות את ישוע. "רבי, שאל החכם, מה עלי לעשות כדי לזכות בחיי נצח?" 26 (aiōnios g166) "מה אומרת על כך התורה?" השיב לו ישוע בשאלה. 27 "התורה אומרת: 'ואהבת את ה' אלוהיך בכל לבבך, ובכל נפשך ובכל מאורך; ואהבת לרעך כמוך'." השיב החכם. 28 "נכון מאוד", אישר ישוע. "אם תקיים מצוות אלה תזכה בחיי נצח." 29 החכם רצה להצדיק את רגשותיו (מפני שלא אהב אנשים מסוימים), ולכן שאל: "מיהו רעי?" 30 ישוע השיב במשל: "יהודי אחד הלך בדרך מירושלים ליריחו והותקף על-ידי שודדים. הם הפשיטו את בגדיו מעליו, גזלו את כספו. הכו אותו באכזריות והשאירו אותו בצד הדרך פצוע קשות. 31 במקרה עבר שם כהן אחד, אולם בראותו את הפצוע עבר לצדו השני של השביל. 32 עבר במקום גם איש

יום אחד התפלל ישוע במקום 11 מסוים, וכשסיים ניגש אליו אחד מתלמידיו ואמר: "אדון, למד אותנו להתפלל, כשם שיוחנן לימד את תלמידיו." 2 "התפללו כך", אמר להם ישוע: "אבינו שבשמים, יתקדש שמך, תבוא מלכותך. 3 ספק לנו יום-יום את המזון הדרוש לנו, 4 סלח לנו על חטאינו, כשם שגם

אנחנו סולחים לאלה שחטאו לנו, ועוזר לנו ותמוטט. משפחה מפולגת בדעותיה תיהרס. לעמוד נגד פיתויים וניסיונות. 5 ישוע הוסיף 18 לפיכך כיצד יכולים אתם לטעון שאני ואמר: "נניח שאחד מכם הולך לבית חברו נלחם נגד השדים בשם שר השדים? אילו באמצע הלילה וקורא בקול: 'עשה לי טובה הייתה טענתכם נכונה, אזי כיצד יכלה ממלכת והלווה לי שלוש ככרות לחם. 6 כי אחד השטן להחזיק מעמד? 19 מלבד זאת, אם אני מוידודי בא לבקר אותי ואין לי אוכל בשבילי'. מקבל את כוחי מבעל זבוב שר השדים, מה 7 ואילו החבר עונה ממיטתו: 'אל תטריד אותי בנוגע לבניכם? הלא גם הם מגרשים שדים! באמצע הלילה, הדלת נעולה, ילדי ישנים וגם האם אתם חושבים כי עובדה זאת מוכיחה אני כבר במיטה בעצמי, מצטער שאיני יכול שהם מקבלים את כוחם מהשטן? שאלו אותם לעזור לך הפעם.' 8 'אני אומר לכם: אמנם הוא אם אתם צודקים. 20 אולם אם אני מגרש את לא יפתח את הדלת בזכות ידידותם, אבל הוא השדים בכוח אלוהים, הדבר מוכיח כי הגיעה יקום ויפתח את הדלת ויביא לו את מה שרצה אליכם מלכות האלוהים. 21 "כשאישי גיבור כדי להימנע מהחרפה שלא נענה לבקשת שומר על ארמונו, חמוש ומצויד בכלי הנגה, חברו. 9 כך גם בתפילה: אם תבקשו – תקבלו: הארמון בטוח. 22 אולם כשמישהו חזק ממנו אם תחפשו – תמצאו; ואם תדפקו תיפתח מתקיף אותו ומתגבר עליו, הוא פורק מעליו לפניכם הדלת. 10 משום שכל המבקש מקבל; את נשקו ולוקח את השלל מביתו. 23 "מי שאינו כל המחפש מוצא, ולפני כל דופק נפתחת בעדי הוא נגדי; ומי שאינו אוסף איתי – מפזר. הדלת. 11 "אני פונה אל האבות שביניכם: 24 כאשר שד מנורש מאדם, הוא הולך למדבר כשהילד שלכם מבקש מכם פרוסת לחם, ומחפש לו מנוחה; מאחר שהשד אינו מוצא האם אתם נותנים לו אבן? או כאשר מבקש דג, מנוחה, הוא חוזר אל האדם שממנו יצא. 25 האם אתם נותנים לו נחש? 12 ואם הוא מבקש ומגלה כי מעונו לשעבר מטואטא ומהודר. 26 ביצה, האם אתם נותנים לו עקרב? 13 ואם גם אנשים חוטאים כמוכם נותנים לילדיכם רעים ממנו וכולם נכנסים באיש, וכך מצבו מה שטוב להם, האם אינכם מבינים כי אביכם של האיש האומלל גרוע משהיה. 27 בזמן שבשמים יעשה למענכם הרבה יותר, וייתן את שישוע דיבר קראה אישה אחת בקהל: "יברך רוח הקודש למי שמבקש ממנו?" 14 יום אחד אלוהים את אמך – את הבטן שנשאה אותך גירש ישוע שד מאיש אילם, וכושר הדיבור שב ואת השדיים שהניקו אותך! 28 "אך האמת אליו. הקהל התרגש והתלהב מהמאורע, 15 היא, "אמר ישוע, "שאלוהים יברך את אלה אולם היו שאמרו: "אין פלא שהוא יכול לגרש אשר שומעים את דבר אלוהים ומצייתים! 29 שדים, הרי הוא מקבל את כוחו מבעל-זבוב קהל השומעים הלך וגדל וישוע המשיך: "מה שר השדים!" 16 אחרים רצו לנסותו, ולכן רעים אנשי הדור הזה! הם מבקשים אות ביקשו ממנו לחולל נס מהשמים על-מנת מהשמים (כדי להשתכנע שאני דובר אמת), לשכנע אותם. 17 ישוע ידע את מחשבותיהם אולם האות היחיד שיינתן להם יהיה אות ולכן אמר: "ממלכה מפולגת לא תחזיק מעמד יונה הנביא. כשם שיונה היה לאות לאנשי

נינוּה, כּך יתּיה בּן האדם לדור הזה. ביום אנשים רבים דורכים על השחיתות שלכם בלי הדין. כשיעמדו אנשי הדור הזה למשפט. תקום שידעו על קיומה! 45 אחד מחכמי־התורה מלכת־שבא ותרשיע אותם, מפני שהיא באה הגיב על דברי ישוע: "רבי, בדבריך אלו מארץ רחוקה כדי להקשיב לחכמת שלמה, אתה מעליב גם אותנו." 46 "נכון, השיב ואילו לפניכם עומד אדם גדול משלמה. 33 ישוע, "אוי ואבוי גם לכם, חכמי־התורה, כי "איש אינו מודליק נר על־מנת להסתירו. אדם אתם כופים על בני־האדם דרישות ומצוות שמדליק נר שם אותו במרכז החדר, שיאיר שאין הם יכולים לשאת, בעוד שאתם בעצמכם לכל המבקרים. 34 "עין האדם היא אור גופו; אינכם נוגעים במשאות ולא מרימים אצבע. 47 כשעינך בריאה, כל גופך מלא אור, אולם אוי ואבוי לכם! אתם בונים מצבות לנביאים. כשעינך חולה, כל גופך שרוי בחשכה. 35 לכן אתם מתנהגים ממש כמו אבותיכם שהרגו את היזהר שאורך הפנימי לא יחשך. 36 אם גופך הנביאים. 48 הם הרגו אותם ואתם בונים את מלא אור ואין בו פינות חשוכות יזרחו גם פניך, קברותיהם, וכך שותפים למעשיהם. 49 "אתם כאילו הן מוצפות אור חזק." 37 כשסיים ישוע יודעים מהי חוכמת אלוהים לגביכם? אשלח לדבר, פרוש אחד הזמין אותו לאכול בביתו. אליכם נביאים ושליחים, אבל את חלקם בבואו אל הבית התיישב ישוע ליד השולחן תהרגו ואת האחרים תבריחו. 50 משום כך מבלי ליטול ידיים לפני הארוחה כמקובל. אתם, אנשי הדור הזה, תהיו חייבים לתת את התנהגותו הפליאה מאוד את הפרוש. 39 לכן אמר לו ישוע: "אתם, הפרושים, מטהרים רק מבריאת־העולם – 51 מרצח הבל ועד רצח מה שבחוץ בעוד שבתוכם אתם מסריחים זכריה שנהרג בחצר בית־המקדש. אני אומר מרוב מעשים רעים ורדיפת־בצע. 40 כסילים לכם שאלוהים יטיל עליכם את האחריות שכמותכם! האם האלוהים אשר ברא את הצד למותם. 52 "אוי ואבוי לכם, חכמי התורה, כי החיצוני לא ברא גם את הצד הפנימי? 41 אם אתם לוקחים את מפתח הדעת מן האנשים, לא תתנו צדקה לנזקקים מהלב, אז תטהרו את די שבעצמכם אינכם מאמינים באמת, אתם גם לבכם. 42 "אוי לכם הפרושים! אתם אומנם מונעים מאחרים את האפשרות להאמין בה." מקפידים לשלם מעשר מכל הכנסה, ולו גם 53 הפרושים והסופרים רתחו מכעס ומאותו הקטנה ביותר, אבל אתם מזניחים לחלוטין יום ואילך הפנו עליו שאלות קשות ומכשילות, את הצדק ואת אהבת האלוהים. ודאי שעליכם בתקווה שייכשל בלשוננו ויוכלו לאסור אותו. לשלם מעשר, אבל לא על חשבון חובותיכם האחרים! 43 "אוי לכם הפרושים, כי אתם מחפשים כבוד אצל בני־אדם. אתם אוהבים לשבת במקומות הנכבדים בבית־הכנסת, ואתם גם אוהבים שישאלו לשלומכם בשווקים ויחלקו לכם כבוד. 44 "אוי לכם הפרושים, כי אתם דומים לקברים נסתרים בשדה –

12

בינתיים הלך וגדל מספר הנוכחים עד שהגיע לאלפים רבים, ומרוב דוחק וצפיפות דרכו אחד על רגלי השני. ישוע פנה תחילה אל תלמידיו ואמר: "היזהרו מצביעותם של הפרושים! הם מעמידים פני צדיקים תמימים בזמן שמעשיהם והתנהגותם מצביעים על היפוכו של דבר. אולם צביעות כזאת

אי־אפשר להסתיר לנצח, 2 כי בבוא העת יבול רב. 17 אסמיו היו מלאים עד אפס מקום. כל מה שמוסתר עכשיו ייגלה, וכל מה שאינו ידוע ייוודע. 3 לפיכך, כל מה שאמרתם שכתב לא יכול היה לאחסן. 18 'אני יודע מה בחשכה וישמע באור היום, וכל מה שלחשתם עלי לעשות! 'קרא האישי. 'אהרוס את האסמים בין ארבעה קירות ייקרא בקולי קולות מעל גגות הבתים! 4 "ידידים יקרים, אל תפחדו כך אוכל לאחסן את התבואה הרבה שלי. 19 מאלה הרוצים להרוג אתכם, כי הם יכולים להמית אך ורק את הגוף, בעוד שבנפש אין הם מסוגלים לפגוע. 5 היוודעים אתם ממי עליכם לפחד? מאלוהים! כי הוא מסוגל להמית ואחר כך להשליך לגיהנום! (Geenna g1067) 6 "מה מחירן של חמש ציפורי דרוור, שניים־שלושה שקלים? אף־על־פי־כן אלוהים אינו שוכח אף אחת מהן. 7 אלוהים יודע אפילו את מספר השערות על ראשכם. לכן אל תפחדו; אתם יקרים לאלוהים יותר מציפורים רבות. 8 "אני מבטיח לכם שכל המודה שהוא מאמין בי לפני בני־האדם, גם אני אכבד אותו ואודה בו לפני מלאכי אלוהים. 9 אולם מי שמתכחש לי לפני בני־אדם, גם אני אתכחש לו לפני מלאכי אלוהים. 10 ובכל זאת, מי שידבר נגד בן־האדם ייסלח לו, בעוד שאדם המדבר נגד רוח הקודש לא ייסלח לו לעולם. 11 "כאשר יביאו אתכם למשפט בבתי־הכנסת או לפני שליטים וממשלות, אל תדאגו כיצד תגנו על עצמכם וכיצד תעידו, 12 כי רוח הקודש יגיד לכם מה לומר בזמן המתאים. 13 איש אחד מהקהל קרא אל ישוע: "רבי, אמור בבקשה לאחי שייתן לי את חלקי בירושת אבינו." 14 אולם ישוע השיב: "מי מינה אותי להיות לכם שופט ובורר? 15 היזהרו מכל חמדנות, כי חיי האדם והאושר אינם תלויים בעושרו ובנכסיו." 16 ישוע סיפר להם את המשל הבא: "לעשיר אחד היה שדה פורה שהניב

באלוהים דואנים יום-יום למה שיאכלו וישתו. מהר' - ותתאכזר ליתר העבדים ותבלה את אולם אביכם שבשמים יודע בדיוק מה אתם זמנך במסיבות. בזלילה ובשתייה - 46 אדונך צריכים. 31 דאגו לכל הקשור באלוהים יופיע בשעה בלתי צפויה, ואז הוא יכה אותך ובמלכותו, והוא יספק לכם יום-יום את כל קשות ויקבע את מקומך עם הבלתי-נאמנים. 47 צרכים. 32 "אל תפחד, עדר קטן, כי אביכם הוא גם יענש בכל חומרת הדין, מאחר שידע שבשמים משתוקק להעניק לכם את מלכותו. את חובתו וסירב למלא אותה. 48 "לעומת זאת, 33 מכרו את רכושכם ותנו כסף לנזקקים. אדם שלא ידע את רצון אדוניו ועשה מעשה מעשה זה יגדיל את אוצרכם בשמים, ואוצר המחייב עונש, לא יענש בכל חומרת הדין. מי בשמים לעולם לא ייפנם. כן, אוצרכם לעולם שקיבל הרבה יידרש ממנו הרבה חזרה, כי לא ידלדל, גנב לא יוכל לגנוב ועש לא יכרסם אחריותו גדולה משל אחרים. 49 "באתי להצית בו. 34 במקום שבו נמצא אוצרכם שם נמצא גם אש בעולם, ואני מיחל שמימי תושלם. 50 לבכם ומחשבותיכם. 35 "היו מוכנים לכל מה טבילה נוראה מצפה לי, ועד שאעבור אותה שיקרה - כשאתם לבושים ובידכם נר דולק אני שרוי במצוקה גדולה. 51 אתם חושבים - 36 כמשרתים המצפים לשובו של אדונם שבאתי להשכין שלום בארץ? טעות בידיכם; מהחתונה. כשיבוא אדונם וידפוק בדלת, באתי לגרום למחלוקת, 52 מעתה ואילך יפתחו לו מיד. 37 שמחה גדולה מצפה לאלה תתפלגנה משפחות; שלושה מבני המשפחה יהיו מוכנים לשובו של האדון, כי הוא בעצמו יהיו בעדי ושניים נגדי - או להיפך. 53 אב יושיב אותם ליד השולחן וישרת אותם. 38 יחלוק על בנו; בן יחלוק על אביו; אם תחלוק אולי הוא יבוא בלילה, ואולי בבוקר השכם. על בתה; בת תחלוק על אמה; החמה תחלוק אך בכל עת שיבוא תהיה שמחה גדולה לכל על כלתה; והכלה תחלוק על חמותה. 54 ישוע המשרתים שימצא אותם מוכנים לבואו. 39 פנה אל ההמון ואמר: "כשאתם רואים עננים "אילו ידעו את השעה, היו כולם מתכוננים עולים מן המערב אתם אומרים: 'עומד לרדת לבואו, כשם שהיו מתכוננים לבואו של גנב אילו ידעו מתי יבוא. 40 גם אתם היו מוכנים אתם אומרים: 'יהיה חמסין'. ואתם צודקים. 55 כשנושבת רוח דרומית תמיד, כי בן האדם יבוא בשעה בלתי צפויה." צבועים! אתם יודעים לפרש את סימני הטבע 41 "אדון, "פתח פטרוס בשאלה, "האם מכוון בשמים ובארץ, אבל אתם מסרבים להבין את המשל הזה אלינו בלבד או אל כולם?" 42 משמעות העת שבה אנו חיים. 57 מדוע אינכם "משל זה מכוון אל כל אדם נאמן ונכון, אשר אדוניו הפקיד בידו את האחריות להשגיח על עבדיו ולדאוג לכלכלתם", השיב האדון. 43 השתדל להשלים איתו וליישב את הסכסוך "ברוך תהיה אם בשווי אמצא אותך ממלא את לפני שתגיעו לשופט, אחרת השופט עלול תפקידך בנאמנות. 44 אנשים נאמנים כאלה אני להשליך אותך לכלא. 59 ואם כך יהיה, לא אפקיד על כל רכושי. 45 "אולם אם אתה רשע ותאמר לעצמך: 'אה, האדון לא ישוב כל כך

אז באו אנשים לישוע וסיפרו לו שפילטוס רצח מספר יהודים מהגליל בעת שהקריבו זבחים בבית־המקדש. 2 "האם אתם חושבים שהם נרצחו משום שהיו חוטאים גדולים יותר משאר אנשי הגליל?" שאל ישוע. 3 "ודאי שלא! אני אומר לכם שאם לא תחזרו בתשובה ותפנו לאלוהים יהיה סופכם כמו שלהם. 4 "ומה בנוגע לשמונה־עשר האנשים שנהרגו כשהתמוטט עליהם המגדל בשילוח? האם הם היו החוטאים הגדולים ביותר בירושלים? 5 ודאי שלא! אבל דעו לכם שאם לא תחזרו בתשובה יהיה סופכם כשלהם. 6 ישוע סיפר להם את המשל הבא: "אדם נטע עץ תאנה, אולם בכל פעם שבא לחפש תאנים ציפתה לו אכזבה כי העץ לא נשא כל פרי. 7 לבסוף אמר לגנן: 'חיכיתי שלוש שנים ולא זכיתי אף בתאנה אחת! הבה נעקור את העץ וניטע אחר במקומו; חבל שיגזול חלקת אדמה יקרה.' 8 "חכה עוד שנה אחת, אדוני, ביקש הגנן. 'אני אקדיש לתאנה תשומת לב מיוחדת, אעדרור סביבה ואזבל את האדמה. 9 אם התאנה תשא פרי בשנה הבאה מה טוב, ואם לא – אעקור אותה.' 10 בשבת אחת כשלימד ישוע בבית־הכנסת, 11 ראה אישה שהייתה בעלת־מום במשך שמונה־עשרה שנה. הגב שלה היה כפוף והיא לא יכלה להזדקף. 12 ישוע קרא אליה את האישה ואמר לה: "אישה, הרפאי ממחלתך!" 13 הוא נגע בה, והיא מיד הזדקפה והחלה להלל את אלוהים. 14 ראש בית־הכנסת כעס מאוד על שישוע ריפא את האישה בשבת. "שישה ימים בשבוע נועדו לעבודה!" קרא בזעם אל הקהל. "בואו להירפא בימי חול ולא בשבת!" 15 "צבוע שכמוך!" הייתה תשובתו של האדון. "אתם

כולם, האם אינכם מתירים את הבהמות שלכם ומוליכים אותם אל השוקת בשבת לשתות מים? 16 והאם אסור לי, רק משום ששבת היום, להתיר אישה זאת, יהודייה, מכבלי השטן שאסר אותה במשך שמונה־עשרה שנים?" 17 דבריו ביישו את מתנגדיו ואילו כל העם שמח על הנפלאות שחולל. 18 ישוע חזר ולימד את העם על מלכות האלוהים: "כיצד אוכל לתאר לכם את מלכות האלוהים, למה היא דומה? 19 היא דומה לגרנר זעיר של צמח החרדל אשר נזרע בנינה. כעבור זמן מה גדל הגרנר הזעיר והופך לעץ, והציפורים בונות קן בין ענפיו. 20 ועוד שאל: "אל מה אדמה את מלכות האלוהים? 21 מלכות האלוהים דומה לשמרים בבצק – מעט השמרים מחמיצים את הבצק כולו. 22 בדרכו לירושלים עבר ישוע מעיר לעיר ומכפר לכפר ולימד את האנשים. 23 פעם שאל מישהו את ישוע: "אדון, האם ייוושעו רק אנשים מעטים?" 24 השיב לו ישוע: "הואיל ושער הכניסה צר מאוד, עליכם להתאמץ מאוד כדי להיכנס דרכו. דעו לכם שאנשים רבים ירצו להיכנס דרך השער, אבל הם לא יוכלו; לאחר שבעל־הבית ינעל את השער יהיה מאוחר מדי. גם אם תעמדו בחוץ, תרפקו על השער ותתחננו: 'אדוננו, פתח לנו את הדלת!' הוא יענה לכם: 'אינני מכיר אתכם כלל, מאיפה אתם?' 26 "אבל אכלנו ושתינו איתך ואף לימדת ברחוב שלנו, תגידו. 27 והוא ישיב: 'אני אומר לכם שאני לא מכיר אתכם. הסתלקו מכאן, רשעים שכמותכם!' 28 "אתם תהיו מחוץ למלכות האלוהים, במקום שיש בכי וחריקת שיניים, כשתראו את אברהם, יצחק, יעקב וכל הנביאים. 29 מכל קצוות תבל יבואו אנשים אל מלכות

האלוהים. 30 דעו לכם כי יש כאלה שעתה השיבו לו. 7 ישוע שם לב לכך שכל אחד נחשבים נחותים. אולם במלכות האלוהים מהאורחים בבית הפרוש השתדל לתפוס הם יהיו גדולים. לעומתם יש כאלה שעתה מקום ישיבה מכובד, ולכן אמר להם: 8 "אם הם אנשים חשובים וגדולים, אולם במלכות הוזמנת לחתונה, אל תשב בראש השולחן, שמא האלוהים יהיו קטנים ולא חשובים." 31 באותה יבוא אורח חשוב ממך. 9 ואז יבוא המארח שעה באו פרושים אחדים אל ישוע והזהירו ויבקש ממך לפנות את מקומך לאורח הנכבד. אותו: "המלך הורדוס רוצה להרוג אותך! בבושת פנים תאלץ לקום ולשבת בפינה. היכן אם ברצונך לחיות. ברח מכאן!" 32 ישוע שנותר כיסא פנוי. 10 "נהג כך: בבואך לחתונה השיב להם: "לכו ואמרו לשועל הזה שאמשיך שב בפינה. כשיראה אותך המארח הוא יבוא לגרש שדים ולרפא את החולים היום ומחר, ויאמר: 'ידידי היקר, מדוע אתה יושב בפינה? וביום השלישי אשלים את משימתי. 33 כן, עלי עליך לשבת במקום נכבד יותר! וכך תכובד להמשיך בדרכי היום, מחר ומחרתיים, כי לא לעיני כל האורחים. 11 כי מי שמכבד את עצמו ייתכן שנביא אלוהים ייהרג מחוץ לירושלים. יושפל ומי שמשפיל את עצמו יכבוד." 12 לאחר 34 "ירושלים, ירושלים, ההורגת את הנביאים מכן פנה ישוע אל מארחו ואמר: "כשאתה ורוגמת באבנים את שליחי אלוהים! פעמים עורך סעודה אל תזמין את חבריך, אחיך, רבות חפצתי לאסוף את בניך, כתרנגולת קרוביך או שכניך העשירים, כי יש להניח האוספת את אפרוחיה תחת כנפיה, אולם לא רצית. 35 והנה אלוהים נוטש את ביתכם, ואני אומר לכם שלא תראו אותי שוב עד אשר תאמרו: 'ברוך הבא בשם ה'!"

14 מנהיג פרושי אחד הזמין את ישוע לסעוד בביתו בשבת. האורחים האחרים שהיו בבית הפרוש הביטו בישוע בתשומת לב מרובה, כי רצו לראות אם ירפא איש חולה שהיה איתם. לאיש הייתה מחלה שמנפחת את הגוף בגלל עורף נוזלים. 3 ישוע פנה אל הפרושים ואל חכמי התורה ושאל: "האם מותר לרפא חולה בשבת או אסור?" 4 משלא ענו לשאלתו אחז ישוע ביד החולה, ריפא אותו ושלח אותו לדרכו. 5 לאחר מכן פנה ישוע אל הנוכחים ואמר: "מי מכם אינו עובד בשבת? אם החמור או השור שלכם ייפול בשבת לתוך באר, לא תמהרו לחלץ אותו?" 6 גם הפעם לא

התנצלותי". 20 השלישי בדיוק נשא אישה, ולכן לא השתתף בסעודה. 21 "העבד חזר אל אדוניו ומסר לו את דברי המוזמנים השונים. אדוניו התרנו מאוד וביקש מהעבד למהר אל הרחובות ואל הסמטאות ולהזמין את העניים, בעלי המום, העיוורים והפיסחים. 22 העבד מילא את רצון אדוניו, אך עדיין היה מקום לאורחים נוספים. 23 "לך אל הסמטאות, אל השבילים ואל מקומות-מחבוא, אמר בעל הבית לעבדו, והפצר בקבצנים ובנוודים לבוא לסעודה, כדי שהבית יתמלא עד אפס מקום. 24 איש מהמוזמנים הראשונים לא יטעם מהסעודה שלי!" 25 כשהלך אחריו קהל גדול, פנה ישוע לאחור ודיבר אל האנשים: 26 "מי שרוצה ללכת בעקבותיי עליו לאהוב אותי יותר מאשר את אביו, אמו, אשתו, ילדיו, אחיו ואחיותיו – אפילו יותר מחייו – אחרת לא יוכל להיות תלמיד שלי. 27 מי שאינו נושא את צלבו ואינו בא אחרי איננו יכול להיות תלמיד. 28 עליכם לחשוב ולשקול היטב לפני שאתם מחליטים ללכת אחרי. אם ברצונך לבנות בית, האם לא תשב תחילה ותחשב את המחיר, כדי לראות אם יש באפשרותך להשלים את הבנייה? 29 אם לא תחשב את המחיר תיווכח, לאחר שתניח את היסודות, שאין לך מספיק כסף ולא תוכל להשלים את הבניין. כל מי שיראה את המבנה הלא-נמור ילעג לך ויאמר: 30 'האיש הזה התחיל לבנות בית, אבל הפסיק באמצע משום שלא היה מספיק כסף!' 31 "או איזה מלך יאיים במלחמה נגד מלך אחר, לפני שיישב תחילה וישקול בכובד ראש אם צבאו המונה 10,000 חיילים, מסוגל להביס את 20,000 חיילי האויב? 32 אם יגיע למסקנה שאין לו סיכוי לנצח הוא

15 לעיתים קרובות התקבצו סביב ישוע פושעים למיניהם ופקידי מכס (שבזמנו היו ידועים לשמצה בגלל חוסר הניגות ושחיתות). על מנת להקשיב לדבריו, 2 הדבר לא מצא-חן בעיני הסופרים והפרושים שהתלוננו: "הביטו בישוע, הוא מתחבר עם הפושעים האלה ואף אוכל בחברתם!" 3 ישוע ענה להם במשל: 4 "אילו היו לך מאה כבשים ואחת מהן הייתה הולכת לאיבוד, האם לא היית נוטש את תשעים-ותשע הכבשים, והולך לחפש את הכבשה האחת עד שתמצא אותה? 5 וכשתמצא אותה, האם לא תשא אותה בשמחה על כתפך, 6 ובהגיעך הביתה, האם לא תקרא לכל השכנים והחברים ותשתף אותם בשמחה שבמציאת הכבשה האובדת? 7 "אני אומר לכם שכך יהיה גם בשמים: השמחה על חוטא אחד החוזר בתשובה תהיה גדולה הרבה יותר מאשר על תשעים ותשעה הצדיקים שאינם צריכים לחזור בתשובה." 8 ישוע המשיך: "אתן לכם דוגמה נוספת: נניח שלאישה אחת היו עשרה מטבעות כסף ומטבע אחד אבד לה. האם היא לא תדליק אור בכל הבית, תטאטא את הרצפה ותחפש בכל פינה עד שתמצא את המטבע? 9 ולאחר שתמצא את המטבע,

האם היא לא תרוץ לשכנותיה ולחברותיה. את כל השירה והריקודים. 26 ולכן שאל את ותספר להן בשמחה שמצאה את המטבע? 10 אחד המשרתים: 'מה קורה כאן?' 27 "אחיך כך גם מלאכי אלוהים שמחים על חוטא אחד שחוזר בתשובה." 11 ישוע סיפר להם משל לכבודו את העגל שפיטמנו. עתה הוא עורך אחר: "לאיש אחד היו שני בנים. 12 יום אחד בא אליו הבן הצעיר ואמר: 'אבא, אני רוצה שתתן לי עכשיו את חלקי בירושה המגיעה לי. הביתה. אביו יצא אליו וניסה לדבר איתו. במקום שאחכה עד מותך'. האב הסכים וחילק 29 אבל הבן השיב: 'כל השנים האלה עבדתי את רכושו בין שני בניו. 13 "לאחר זמן קצר קשה כל כך למענך ומעולם לא חטאתי נגדך. ארזו הבן הצעיר את הפציו ונסע לארץ רחוקה. ומה נתת לוי? לא נתת לי אף גדי אחד קטן שם בזבוז את כל כספו בחיי הוללות. 14 כאשר כדי שאחגוג עם חברי. 30 ואילו כשבגד זה, נותר חסר פרוטה התפשט רעב נורא באותה שבזבוז את כל כספך על זונות, חוזר הביתה, ארץ. והוא נהיה רעב ללחם. 15 הוא הלך אל איכר מקומי ושידל אותו להעסיקו כרועה שיש לנו! 31 "בני היקר, אמר האב, אתה ואני חוזרים. 16 הרעב היה חזק כל-כך, עד כי חשק קרובים זה אל זה, וכל מה ששייך לי שייך חרובים שניתנו לחוזרים, אולם הוא לא קיבל לך. 32 כיצד יכולים אנחנו שלא לשמוח היום? דבר. 17 כשלבסוף עשה חשבון נפש ואמר לעצמו: 'בבית אבי לא רק שהפועלים אוכלים לשובע, הם אף משאירים אוכל בצלחת. ואילו אני כאן גווע ברעב! 18 אשוב לבית אבי ואומר: "אבא, חטאתי לאלוהים ולך, 19 ואיני ראוי להיקרא בנך. אנא, קבל אותי לעבודה כאחד מפועליך". 20 "הבן קם וחזר לבית אביו. עוד לפני שהגיע אל הבית אביו זיהה אותו מרחוק ורץ לקראתו בהתרגנות רבה, חיבק ונישק אותו באהבה. 21 "אבא, פתח הבן, חטאתי לאלוהים ולך, ואיני ראוי להיקרא בנך. 22 "אולם האב קרא למשרתיו ואמר: 'הביאו מיד את הגלומה היקרה ביותר שיש לנו, טבעת יקרה ונעלים יקרות. 23 לאחר מכן שחטו את העגל שפיטמנו; עלינו לחגוג את המאורע! 24 כי בני היה מת ועתה קם לתחייה. וכך החלו בחגיגה. 25 "באותה שעה עבד הבן הבכור בשדה. בשובו הביתה שמע

16 ישוע סיפר לתלמידיו את המשל הבא: "לעשיר אחד היה עובד שניהל את הוננו. יום אחד הגיעו שמועות לאוזני העשיר שמנהל עסקיו בוגד בו ומבזבז את רכושו וכספו. 2 "קרא אליו העשיר את המנהל ואמר: 'שמעתי שאתה מרמה אותי ומועל באמוני. הכן לי דו"ח על מצב העסקים, משום שאני עומד לפטר אותך'. 3 "מנהל העסקים חשב לעצמו: 'מה אעשה לאחר שמעבידי יפטר אותי? אין לי כוח לעבוד עבודה פיזית, ואילו לבקש נדבות זה לא בכבוד שלי. 4 יש לי רעיון! אני יודע מה אעשה כדי שאנשים יאספו אותי אל בתיהם לאחר שיפטרו אותי. 5 "הוא הזמין אליו כל אחד מהאנשים שהיו חייבים כסף לאדונו. 'כמה אתה חייב לאדוני?' שאל את הראשון. 6 'מאה חביות שמן', ענה בעל

החוב. נכון. קח את שטר-החוב שלך. קרע אותו וכתוב שטר חדש על חמישים חביות בלבד! 7 "וכמה אתה חייב לאדוני? שאל מנהל העסקים את בעל החוב הבא. מאה שקי חיטה. השיב האיש. אמר לו מנהל העסקים: קח את השטר הזה וכתוב במקומו שטר התחייבות על שמונים שקים בלבד. 8 "האיש העשיר התפעל מעורמתו של המנהל שלו, שהרי בני העולם הזה יותר פיקחים מבני האור. 9 (aiōn g165) מוסר ההשכל הוא זה: השתמשו במשאבים החומריים שלכם כדי לעזור לאחרים ולהשקיע במערכות יחסים. כי כאשר רכושכם בעולם הזה יאזל לכם, חבריכם יקבלו אתכם בשמחה לביתכם הנצחי. 10 (aiōnios g166) "מי שמרמה בדבר פעוט ירמה בדבר גדול. מי שמוכיח את יושרו ונאמנותו בדבר פעוט יהיה ישר ונאמן גם בדברים גדולים. 11 ואם אי-אפשר לסמוך עליכם ולהפקיד בידים עושר הבא מן העולם הזה, מי יפקיד בידים את העושר האמיתי הבא מן השמים? 12 ואם אי-אפשר לסמוך עליכם במה שנוגע לרכושם של אחרים, מי ייתן לכם רכוש משלכם? 13 "אינך יכול לשרת שני אדונים; אתה תשנא את האחד ותאהב את האחר, או להיפך – תהיה נאמן לאחד ותזלזל באחר. אינך יכול לעבוד את האלוהים ואת הכסף!" 14 הפרושים אהבו מאוד את כסףם ולכן לעגו לישוע. 15 אולם ישוע אמר להם: "בפני הציבור אתם מעמידים פני צדיקים תמימים, אבל אלוהים יודע היטב מה מתרחש בלבכם. העמדת הפנים שלכם רכשה לכם כבוד בעיני בני-אדם, אולם היא שנאה ומתועבת בעיני אלוהים. 16 "התורה והנביאים התבשרו עד ימי יוחנן המטביל. לקרא את דברי משה והנביאים בכל עת

שירצו". 30 "אני מכיר אותם היטב", אמר לו העשיר. 'הם לא יטרחו לקרוא את דברי הנביאים. אבל אם יבוא אליהם מישהו מן המתים הם יחזרו בתשובה'. 31 "אך אברהם השיב: 'אם הם לא הקשיבו למשה ולנביאים, הם לא יקשיבו גם למי שיקום מן המתים.' "

17 "אין ספק שתיתקלו בפיתויים לחטוא ותועמדו בניסיון". אמר ישוע לתלמידיו, "אבל אוי לאדם שדרכו אלה יבואו! 2 לאדם כזה מוטב יהיה אם יקשרו אבן כבדה לצווארו ויטביעו אותו בים, מאשר שישא בעונש החמור המצפה למכשילים את המאמינים הצעירים. 3 היזהרו לכם. "אם חטא לך אחיך – הוכח אותו, ואם הוא מצטער ומבקש את סליחתך – סלח לו. 4 גם אם הוא חטא לך שבע פעמים ביום אחד, אבל ביקש את סליחתך בכל פעם, עליך לסלוח לו." 5 "ביקשו השליחים מהאדון: "הגדל את אמונתנו!" 6 "אפילו הייתה אמונתכם כנרגר צמח החרדל, "השיב ישוע, "הייתם אומרים לעץ הגדול הזה להיעקר ממקומו ולהתנגל לים, והיה נשמע לכם! 7 "נניח שיש לך עבד החורש בשדה או רועה את הצאן. בשובו הביתה מן השדה האם תאמר לו: 'שב, נח ואכול את ארוחת-הערב שלך?' 8 ודאי שלא. הרי תאמר לו: 'הכן לי את ארוחתך. אחר כך חנור סינר והיה מוכן להניש לי את מה שאבקש. לאחר שאגמור לאכול תוכל ללכת לאכול את ארוחתך'. 9 העבד אינו מצפה לתודה, מפני שעשה את המוטל עליו. 10 "כך התנהגו גם אתם – אל תצפו לשבחים כשאתם מקיימים את מצוותי, כי אתם רק ממלאים את חובתכם." 11 בדרכו לירושלים יצא ישוע מגבול הגליל ונכנס אל

אזור השומרון. 12 בבואו אל אחד הכפרים ראה עשרה מצורעים עומדים במרחק מה 13 וקוראים בתחינה: "ישוע רבנו, רחם עלינו!" 14 ישוע הביט בהם ואמר: "לכו אל הכהן נרפאו. 15 אחד הנרפאים חזר אל ישוע וקרא בשמחה ובצהלה: "הללויה, אני בריא!" 16 האיש, שהיה שומרני, נפל על פניו לרגלי ישוע והודה לו מעומק לבו על שריפא אותו. 17 "האם לא ריפאתי עשרה אנשים?" שאל ישוע. "היכן תשעת האחרים? 18 האם רק השומרני הזה חזר כדי להודות לאלוהים?" 19 "קום ולך, אמונתך ריפאה אותך." אמר ישוע לאיש. 20 יום אחד שאלו הפרושים את ישוע: "מתי תבוא מלכות האלוהים?" "מלכות האלוהים לא תבוא בצורה גלויה", השיב ישוע. 21 "לא תוכלו לומר: 'מלכות האלוהים כאן', או 'מלכות האלוהים שם'. כי מלכות האלוהים היא בקרבכם." 22 ישוע פנה אל תלמידיו ואמר: "יבוא הזמן שתשוקקו כל-כך שאחזור אליכם, ולו גם ליום אחד בלבד, אך משאלתכם לא תתמלא. 23 "אם מישהו יאמר לכם: 'ראיתי את המשיח במקום פלוני!' אל תאמינו לו ואל תלכו לחפש אותו. 24 כי כשיבוא בן-האדם באמת, תדעו זאת ללא כל ספק: בואו ייראה לעין כברק המאיר את השמים מקצה לקצה. 25 אבל לפני כן עליו לסבול הרבה ולהידחות על-ידי הדור הזה. 26 "בימי בן-האדם יתנהלו החיים כבימי נוח. 27 בני-האדם אכלו, שתו והתחתנו – הכול התנהל כרגיל עד היום שבו נכנס נוח לתיבתו, ואז בא המבול והשמיד את כולם." 28 "גם בימיו של לוט היה המצב דומה: האנשים אכלו, שתו, קנו, מכרו, נטעו ובנו. 29 אולם

ביום שעזב לוט את סדום המטיר אלוהים בעניינם? 8 אלוהים יענה לתפילתם במהרה אש וגפרית על העיר, והשמיד את כולם. 30 ויוציא את הצדק לאור. אולם כשבן־האדם כך יהיה המצב ביום שובי. 31 "אם תהיה מחוץ לבית ביום ההוא – אל תחזור לארוז את הפצ'יק; אם תהיה בשדה – אל תחזור העירה. 32 זכרו מה קרה לאשת לוט! 33 מי שמנסה להציל את חייו יאבד אותם: מי שיוותר על חייו יציל אותם. 34 בלילה ההוא שני אנשים יישנו באותו חדר: האחד יילקח והשני יישאר. 35 שתי נשים יטחנו יחד: האחת תילקח וחברתה תישאר. 36 שני גברים יעברו בשדה: האחד יילקח וחברו יישאר. 37 "אדון, לאן הם יילקחו?" שאלו התלמידים. "במקום שבו נמצא הפגור, שם יתאספו הנשרים", השיב ישוע.

18 ישוע סיפר לתלמידיו משל, כדי להדגיש לפנייהם את הצורך להתפלל תמיד ולא לוותר. 2 "בעיר אחת היה שופט, פתח ישוע, אשר לא כיבד את אלוהים ולא ירא מפניו, ואף לא חיבב את העם. 3 "באותה עיר גרה אישה אלמנה, אשר באה אל השופט לעיתים קרובות והתחננה לפניו שישפוט בצדק בינה לבין יריבה המתנכל לה. 4 זמן מזה התעלם השופט מבקשתה עד שגמאסה עליו, ואמר בלבו: 'אמנם איני ירא את אלוהים ואף איני מכבד את בני האדם. 5 אולם מוטב שאצדיק את האישה הזאת במשפטה, שאם לא כן היא תמשיך להטריד אותי ולא תעזוב אותי במנוחה.' 6 האדון המשיך: "שמעו מזה שאומר השופט הרשע, אם אפילו שופט רשע זה נענה לתחינות האישה, 7 האם אינכם חושבים שאלוהים ישפוט בצדק את בניו המתפללים אליו יומם ולילה? האם יתמהמה

אמך. 21 "את כל המצוות האלה אני שומר בן־דוד. רחם עלי!" 39 האנשים שהלכו לפני מילדותי", השיב האיש. 22 "עליך לעשות עוד ישוע גערו בעיוור וניסו להשתיקו, אך ללא דבר אחד", אמר לו ישוע. "מכור את כל מה הצלחה. צעקותיו הלכו ונברו: "בן־דוד, רחם שיש לך ותן את הכסף לעניים – כך תאנוך לך עלי!" 40 קריאותיו הנואשות של העיוור אוצר בשמים. אחר כך בוא אחרי. 23 כאשר שמע האיש את דברי ישוע הלך משם בצער רב. כי היה עשיר מאוד. 24 ישוע ליווה בעיניו את האיש ואמר לתלמידיו: "לאדם עשיר קשה מאוד להיכנס למלכות האלוהים. 25 קל יותר לגמל לעבור דרך חור המחט מאשר לאיש לך!" 43 "השיב ישוע. "אמנותך ריפאה אותך." 43 עשיר להיכנס למלכות האלוהים. 26 "אם כל־כך קשה להיכנס למלכות האלוהים, מי אם כן, יוכל להיוושע?" שאלו השומעים. 27 שראו את הפלא הללו ושיבחו את האלוהים.

19 השיב להם ישוע: "אלוהים יכול לעשות את מה שבני־האדם אינם יכולים!" 28 אנחנו עזבנו הכול והלכנו אחריך!" אמר פטרוס לישוע. 29 "כן, השיב ישוע, "וכל מי שעזב את ביתו, אשתו, אחיו, הוריו או ילדיו למען מלכות האלוהים, 30 יקבל בתמורה כפל כפליים בעולם הזה וחיי נצח בעולם הבא. " (aiōn g165, aiōnios g166) 31 ישוע קיבץ סביבו את שנים־עשר תלמידיו ואמר: "כידוע לכם אנחנו הולכים עכשיו לירושלים. כשנגיע לשם יתקיים כל מה שהנביאים אמרו על בן־האדם. 32 ימסרו אותו לידי הגויים אשר יתעללו בו, ילעגו לו, ירקו בפניו, 33 יצליפו עליו בשוטים וימיתו אותו; אבל ביום השלישי יקום לתחייה." 34 התלמידים לא הבינו את דבריו שהיו סתומים עבורם. 35 בהתקרבם ליריחו ישב עיוור אחד בצד הדרך וקיבץ נדבות. 36 קולות האנשים הרבים שעברו על פניו עוררו את סקרנותו, ולכן שאל: "מה מתרחש כאן?" 37 "ישוע מנצרת עובר לפניך!" השיבו לו. 38 מששמע זאת העיוור החל לצעוק: "ישוע

לירושלים, ישוע סיפר לתלמידיו משל, כדי ביותר! 25 "אבל, אדון, אמרו במחאה: יש
 לתקן את הרושם המוטעה שהיה להם שמלכות לו מספיק! 26 'נכון, השיב המלך. 'אני אומר
 האלוהים עומדת לבוא בכל רגע. 12 "אציל לכם, מי שיש לו – יינתן לו עוד; מי שאין לו
 אחד נקרא לארץ רחוקה כדי לקבל את – גם המעט שבידו יילקח ממנו. 27 ובנוגע
 כתר המלוכה על מחוז מגוריו. 13 לפני צאתו לאויבי אשר לא רצו שאמלוך עליהם – הביאו
 לדרך קרא לעשרה ממשרתיו, נתן לכל אחד אותם הנה והוציאו אותם להורג לפני. 28
 מהם מטבע זהב ואמר: 'השקיעו את הכסף ישוע סיים את דבריו והמשיך בדרכו לעלות
 וסחרו בו עד שאחזור. 14 רבים מבני ארצו לירושלים עם תלמידיו. 29 בהתקרבתם אל
 של המלך המיועד שנאו אותו, ואף שלחו בית־פני ובית־עניה שעל הר הזיתים, קרא
 בעקבותיו משלחת שהודיעה לו: 'איננו רוצים אליו ישוע שנים מתלמידיו ואמר: 30 "לכו אל
 שתמלוך עלינו!" 15 "מחאתם לא הועילה, הכפר ממול, ובכניסה תראו עיר קשור שאיש
 והאציל הוכתר למלך. כשחזר המלך לביתו עדיין לא רכב עליו. התירו את העיר והביאו
 קרא אליו את עשרת המשרתים, ושאל אותם אותו אלי. 31 אם מישהו ישאל אתכם מה אתם
 מה עשו בכסף שנתן להם וכמה הרוויחו. 16 עושים, אמרו לו: 'האדון זקוק לעיר. 32 שני
 המשרת הראשון בא ואמר: 'אדוני, ממטבע הזהב שנתת לי הרווחתי עשרה מטבעות זהב. ממטבע
 הזוב שנתת לי הרווחתי עשרה מטבעות זהב. ממש כפי שאמר להם ישוע. 33 כשהתירו את
 17 "יפה מאוד, משרתי הטוב! שיבח אותו העיר בא אליהם בעליו ושאל בתימהון: "מדוע
 המלך. 'מאחר שהוכחת את נאמנותך במעט אתם מתירים את העיר שלי?" 34 "האדון זקוק
 שהפקדתי בידך, אני ממנה אותך שליט על לו", השיבו התלמידים בפשטות. 35 הם הביאו
 עשר ערים. 18 "גם המשרת השני דיווח על את העיר אל ישוע, ריפדו את גבו במעיליהם
 רווח, פי חמישה ממה שקיבל. 19 "אותך אני וישוע רכב עליו. 36 אנשים רבים פרשו את
 ממנה שליט על חמש ערים, אמר לו המלך. מעיליהם וגליומיהם על השביל לפניו. 37
 20 אחר כך בא המשרת השלישי ואמר: 'אדוני, כשהתקרב ישוע לראש השביל היורד מהר
 הנה המטבע שנתת לי; שמרתי אותו במטפחת הזיתים, החלה חבורת תלמידיו לשיר ולשבח
 ולא ננעתי בו. 21 כי פחדתי ממך, מפני שאתה את אלוהים בקולי קולות על כל הנסים
 איש קשה; אתה לוקח מה שלא שייך לך וקוצר והנפלאות שחולל ישוע. 38 "ברוך הבא בשם
 את מה שלא זרעת. 22 "רשע שכמוך! קרא ה'! "צהל ההמון, יחי המלך! שמחו השמים
 המלך בזעם: 'איש קשה אני? מיד אראה לך והארץ! שבח ותהילה לאלוהים במרומים!"
 כמה קשה אני יכול להיות! אם ידעת שאני 39 פרושים אחדים שהיו בקרב הקהל אמרו
 לוקח מה שלא שייך לי וקוצר את מה שלא לישוע: "רבי, נזוף בתלמידך על הדברים
 זרעתי, 23 מדוע לא הפקדת את הכסף בבנק? שהם אומרים! 40 אך הוא השיב להם: "אם
 כך לפחות הייתי מקבל ריבית! 24 "המלך הם ישתקו האבנים האלה תזעקנה!" 41 כאשר
 פנה אל העומדים סביבו ופקד: 'קחו ממנו את התקרב ישוע לירושלים, הביט בה בעצב
 המטבע ותנו לאיש שהרוויח את הסכום הגדול ובכה עליה. 42 "הלוואי שידעת גם את כיצד

לעשות שלום! אולם הרבר נסתר ממך". אמר ישוע בצער ובדמעות. 43 "יבוא היום שאויביך יקימו סוללות חול סביב חומותיך, יקיפו אותך ויצורו עליך מכל עבר. 44 אויביך יהרסו כליל אותך ואת בניך; הם לא ישאירו אבן אחת במקומה. משום שדחית את הישועה שהציע לך ה'." 45 לאחר מכן הוא נכנס אל בית המקדש והחל לגרש משם את הסוחרים ואת הקונים. 46 "בכתבי־הקודש כתוב: 'ביתי בית־תפלה'; 'קרא ישוע'. אבל אתם הפכתם אותו למאורת גנבים!" 47 ישוע לימד יום־יום בבית־המקדש. הסופרים, ראשי הכהנים והזקנים חיפשו דרך להיפטר ממנו. 48 אך הם לא ידעו מה לעשות. מפני שכל העם אהב אותו והקשיב לדבריו בתשומת לב מרובה.

20

באחד מאותם ימים, כשלימד ישוע את העם בבית־המקדש וסיפר לו את בשורת ה', ניגשו אליו הכהנים, הסופרים והזקנים ושאלו: 2 "באיזו רשות אתה עושה את כל הדברים האלה?" 3 "אענה לשאלתכם בתנאי שתענו לשאלתי", השיב להם ישוע. 4 "האם יוחנן המטביל נשלח על־ידי אלוהים או על־ידי בני־אדם?" 5 הם התייעצו ביניהם: "אם נגיד שאלוהים שלח את יוחנן, ישוע ישאל אותנו מדוע לא האמנו בו. 6 אבל אם נגיד שאלוהים לא שלח את יוחנן, העם יתנפל עלינו, כי כולם מאמינים שיוחנן היה נביא מאת אלוהים." 7 "לבסוף השיבו שאינם יודעים את התשובה. 8 "אם כן, גם אני לא אשיב לשאלתכם", אמר ישוע. 9 ישוע פנה אל העם וסיפר להם את המשל הבא: "איש אחד נטע כרם ענבים, השכיר אותו לכורמים זרים ונסע לארץ רחוקה לכמה שנים. 10 בהגיע מועד

הבציר שלח בעל הכרם אחד מאנשיו לאסוף את חלקו ביבול הענבים. אבל הכורמים הכו את השליח ושלחו אותו חזרה לאדונו בידיים ריקות. 11 בעל הכרם שלח שליח אחר, אולם גורלו היה כגורל קודמו; הכורמים הכו אותו. קיללו אותו ושלחוהו בידיים ריקות. 12 בעל הכרם שלח אדם שלישי, אבל גם אותו הם פצעו וגירשו משם. 13 "מה אעשה? שאל את עצמו בעל הכרם. 'אולי אם אשלח את בני אלהב הם יפחדו מפניו ויכבדו אותו.' 14 אולם כשראו הכורמים את הבן אמרו: 'יש לנו כאן הזדמנות: הבן הזה יירש את הכרם לאחר מות אביו, אולם אם נהרוג אותו ניכח אנחנו בכרם!' 15 והכורמים גירשו את הבן מהכרם והרגו אותו. 'מה לדעתכם יעשה בעל הכרם? 16 אני אומר לכם, הוא יבוא בעצמו, יהרוג את הכורמים וישכיר את הכרם לאחרים.' 17 חלילה שיעשו כך האנשים! 'קראו השומעים. 17 ישוע נעץ בהם את מבטו ואמר: 'מה לדעתכם כוונת הפסוק בתהלים: 'אבן מאסו הבונים, הייתה לראש פינה?' 18 ישוע הוסיף: 'מי שיפול על האבן הזאת יתנפץ לרסיסים, ומי שתיפול עליו האבן ישחק לאבק.' 19 הסופרים וראשי הכהנים הבינו שהם הכורמים הרשעים במשל ורצו לאסור את ישוע, אבל הם פחדו שמא העם יחולל מהומות. 20 הסופרים וראשי הכהנים ציפו להזדמנות מתאימה לאסור את ישוע ולמסור אותו לידי השלטונות. יום אחד שלחו אליו מרגלים בדמות אנשים תמימים, כדי שינסו להכשילו בלשונו. 21 "רבי, 'פתחו מרגלים אלה.' אנחנו יודעים שאתה איש ישר, ושאיש אינו יכול להשפיע עליך לשקר. אנחנו גם יודעים שאתה באמת מלמד את דבר־אלוהים. 22 אמור לנו, האם עלינו

לשלם מס לקיסר הרומאי או לא?" 23 ישוע הבין את מזימתם ולכן ענה: 24 "תנו לי מטבע ואומר לכם. של מי הדמות החקוקה כאן? ושל מי השם החקוק מתחת לדמות?" 41 "של הקיסר", השיבו. 25 "אם כן, תנו לקיסר את מה ששייך לו, ותנו לאלוהים את מה ששייך לאלוהים!" 26 ניסיונם להכשילו בלשונו לא הצליח. הם התפעלו כל-כך מתשובותיו עד שלא היו מילים בפיהם. 27 חבורה של צדוקים (שאינם מאמינים בתחיית המתים) באה אל ישוע ושאלה: 28 "רבי, משה רבנו לימד אותנו בתורה שאם אדם נשוי מת ואינו משאיר אחריו ילדים, חייב אחיו להתחתן עם האלמנה, כדי שתוכל ללדת בן שישא את שם המת. 29 במשפחה אחת היו שבעה אחים. האח הבכור התחתן וכעבור זמן קצר מת ולא השאיר אחריו בן. 30 האח השני התחתן עם האלמנה, וגם הוא מת ולא השאיר בן. 31 כך היה גם עם האח השלישי. בקיצור, כל שבעת האחים התחתנו עם האישה האחת, כולם מתו ולא השאירו אחריהם ילדים. 32 לבסוף מתה גם האישה. 33 "רבי, למי תהיה שייכת האישה בתחיית המתים? הלא כל השבעה התחתנו אתה!" 34 "נשואין הם רק בשביל האנשים בעולם הזה", השיב להם ישוע. 35 "אלה שיזכו לקום מן המתים ולחיות לנצח בעולם הבא, לא יינשאו." 36 (aiōn g165) בעולם הבא הם יהיו כמלאכים ושוב לא יכולים למות. הם גם בני-אלוהים, משום שקמו לתחייה. 37 בנוגע לשאלתכם אם יקומו המתים לתחייה, משה רבנו אשרר בתורה את דבר תחיית המתים. כשתיאיר משה כיצד נגלה אליו ה' בסנה הבוער, הוא קרא לה: 'אלוהי אברהם, אלוהי יצחק ואלוהי יעקב'. 38 זה כדי לומר

21 ישוע עמד בבית-המקדש והביט בעשירים שמביאים את תרומותיהם אל תיבת האוצר. 2 בין התורמים הרבים הבחין גם באלמנה עניה שתרמה שתי פרוטות. 3 "אומר לכם את האמת, העיר ישוע, האלמנה הענייה הזאת תרמה יותר מכל העשירים האלה גם יחד! 4 כי העשירים תרמו סכומים קטנים ביחס לרכוש הרב שיש להם, ואילו האלמנה הזאת נתנה את כל מה שהיה לה." 5 אחדים מתלמידיו העירו את תשומת לבו לעבודת האבנים המהודרות של בית-המקדש, ולחפצים היקרים שתרמו האנשים. 6 "אתם יכולים להתפעל מהמראה בינתיים, "אמר להם ישוע, "אולם יבוא היום שהכול ייהרס; אף אבן לא תישאר במקומה." 7 "רבי, מתי יקרה

הדבר? "שאלו התלמידים." האם נקבל אזהרה הארץ, ואלוהים ישפוך את זעמו על העם מראש? "השיב ישוע: "אל תניחו לאיש לרמות הזה. 24 רבים ייהרגו בחרב האויב או יוגלו אתכם. אנשים רבים יבואו ויטענו כי הם לכל קצוות תבל, וירושלים תיפול בידי גויים המשיח, ויודיעו שהקץ קרוב. אבל אל תאמינו אשר ידכאו אותה עד שתסתיים תקופת שלטון להם. 9 כאשר תשמעו על מהומות ומלחמות, הגויים במועד שקבע ה'. 25 "אותות מבשרי אל תיבהלו ואל תאבדו את עשתונותיכם. רעה יופיעו בשמש, בירח ובכוכבים, ואילו על כי אמנם תפרוצנה מלחמות, אבל הקץ לא פני האדמה – עמים שלמים יתיאשו ויפחדו יבוא מיד. 10 מדינות וממלכות תילחמנה זו מנגש הים והגלים הסוערים. 26 אנשים יתעלפו בזו, 11 בארצות רבות תתחוללנה רעידות מאימה ופחד מפני המאורעות שיבואו על אדמה אדירות ומגפות, ויהיה רעב גדול; העולם, משום שכוחות השמים יתמוטטו. 27 בשמים ייראו מראות נוראים ואותות גדולים. ואז יראו אנשי הארץ את בן־האדם בא בענן, 12 "אולם לפני שיתרחשו כל הדברים האלה בגבורה ובכבוד רב. 28 כאשר יתחילו כל ירדפו אתכם, ישפטו אתכם בבתי־כנסת, הדברים האלה להתרחש, התעודו והרימו שליכו אתכם לכלא ויעמידו אתכם לפני את ראשכם, כי ישועתכם קרובה!" 29 אחר מלכים ושליטים למען שמי. 13 זאת תהיה כך סיפר להם ישוע את המשל הבא: "הביטו הזדמנות עבורכם להעיד עלי. 14 אל תדאגו בעץ התאנה או בכל עץ אחר. 30 כאשר העץ כיצד תתנונו בפני האשמותיהם, 15 כי אשים מלבלב יודעים אתם שקרב הקיץ בלי שיאמרו בפיכם את המילים המתאימות, ואתן לכם אתכם. 31 כאשר כל מה שסיפרתי לכם חכמה שאויביכם לא יוכלו להתמודד איתה יתחיל להתרחש, דעו לכם שמלכות האלוהים ולסתור אותה. 16 גם האנשים הקרובים אליכם קרובה. 32 "אני אומר לכם: כל הדברים האלה ביותר – הוריקנים, אחיכם, חבריכם וקרובי יתרחשו לפני שיחלוף הדור הזה. 33 השמים משפחתכם – יבגדו בכם ויביאו למאסרכם, והארץ יחלפו, אבל דברי לא יחלפו. 34 ויהיו ביניכם כאלה שימותו. 17 כולם ישנאו "היזהרו לכם – אל תאבדו את הראש בשכרות, אתכם משום שאתם שייכים לי. 18 אולם בבזבזנות, בתענוגות ובדאגות מחייה, פן יבוא אף שערה אחת לא תיפול מראשכם! 19 עליכם היום ההוא במפתיע, כמלכודת. 35 בנאמנותכם ובעמידתכם האיתנה תושיעו את היום ההוא יבוא על כל יושבי תבל! 36 משום נפשותיכם. 20 "כאשר תראו את ירושלים כך שימרו תמיד על ערנותכם, והתפללו מוקפת אויבים דעו שחורבנה קרוב. 21 שאלוהים יעניק לכם כוח לצאת בשלום מכל אז תושבי יהודה יברחו אל ההרים; על העתיד להתרחש, ולהתייצב לפני בן־האדם." תושבי ירושלים להשתדל לברוח מהעיר, ואוי 37 יום־יום הלך ישוע ללמד בבית־המקדש, לתושבי הסביבה שינסו להיכנס לירושלים! והעם היה מתאסף בהמונים משעות הבוקר 22 יהיו אלה ימי נקם אשר נועדו לקיים את המוקדמות כדי להקשיב לדבריו. בלילות נבואות התנ"ך. 23 אוי לנשים ההרות ולמניקות נהג ישוע ללכת לישון על הר הזיתים. באותם ימים, מפני שצרה גדולה תבוא על

בהתקרב חג הפסח חיפשו ראשי מלכות האלוהים. 19 לאחר מכן הוא לקח הכהנים והסופרים דרך להיפטר מישוע בלי כיכר לחם (מצה), הודה לאלוהים עליו. פרס לעורר מהומות בעם – דבר שפחדו ממנו מאוד. 3 אז נכנס השטן ביהודה איש קריות, שהיה אחד משנים-עשר תלמידי ישוע. 4 יהודה הלך אל ראשי הכהנים ואל מפקדי משמר בית-המקדש כדי להתייעץ איתם כיצד להסגיר את ישוע לידיהם. 5 ראשי הכהנים ומפקדי משמר בית-המקדש שמחו מאוד על העזרה שהציע להם יהודה, והבטיחו לו כסף. 6 מאותה עת חיפש יהודה הזדמנות להסגיר את ישוע לידיהם, כשלא יהיה בחברת אנשים רבים. 7 בהגיע חג הפסח, ביום שבו מקריבים זבח, 8 שלח ישוע את פטרוס ויוחנן להכין את הסדר. 9 "היכן אתה רוצה שנכין את הסעודה?" שאלו את ישוע. 10 "בכניסה לירושלים תפגשו אדם נושא כד מים", השיב ישוע. "לכו אחריו, היכנסו אל הבית שאליו יכנסו 11 ואמרו לבעל הבית: 'רבונו ביקש שתראה לנו את חדר האורחים אשר הכנת לנו ולתלמידיך בשביל הסדר'. 12 הוא יוביל אתכם אל הקומה השנייה ויראה לכם חדר גדול שהכין למעננו. שם תכינו את הסעודה." 13 פטרוס ויוחנן הלכו העירה; הכול התרחש בדיוק כפי שאמר ישוע, והם הכינו את הסדר. 14 מאוחר יותר הגיעו ישוע ושאר התלמידים, וכשהגיעה השעה התיישבו כולם סביב השולחן. 15 "שמעון, שמעון, 'המשיך האדון, 'השטן דורש' נכספתי לאכול עמכם את סעודת הפסח לפני שאתייסר", פתח ישוע ואמר: 16 "אני אומר לכם ששוב לא אוכל את סעודת הפסח, עד אשר תקיים במלוא משמעותה במלכות האלוהים." 17 לאחר מכן לקח ישוע כוס יין, ברך ואמר: "קחו את היין ושתו ממנו כולכם. 18 'דעו לכם ששוב לא אשתה יין עד אשר תבוא

פעמים ותאמר שאינך מכיר אותי כלל. 35 מהם קיצץ את אוזנו הימנית של עבד הכוהן
 "כאשר שלחתי אתכם לבשר את הבשורה בלי הגדול. 51 ישוע עצר בעדם ואמר: "הניחו להם
 כסף, בלי תרמיל ובלי נעליים האם חסרתם לעשות את שלהם. "לאחר מכן נגע באוזנו
 משהו? "המשיך ישוע. "לא חסר לנו דבר", של העבד וריפא אותה. 52 ישוע פנה אל
 השיבו. 36 "אבל עכשיו, "אמר להם ישוע, "למי ראשי הכוהנים, מפקדי משמר בית-המקדש
 שיש כסף ותרמיל שייקח אותם איתו; ולמי והזקנים שבאו לאסרו: "מדוע אתם באים אלי
 שאין חרב - שימכור את מעילו ויקנה אחת. 37 בחרבות ובמקלות, האם אני גנב או שודד?
 כי הניע המועד שתתקיים הנבואה הכתובה 53 מדוע לא אסרתם אותי בבית-המקדש?
 על: "הוא נימנה בין פושעים. כן, כל מה הרי הייתי שם כל יום. אבל זוהי שעתכם,
 שכתבו עלי הנביאים יתקיים במלואו. " 38 ושעת שלטון החושך. " 54 הם אסרו את ישוע
 "אדון, "קראו התלמידים, "יש לנו כאן שתי והובילוהו אל בית הכוהן הגדול. פטרוס הלך
 חרבות. "אלה מספיקות לכם", השיב ישוע. אחריהם במרחק-מה, 55 אולם הצטרף אליהם
 39 לאחר מכן יצא ישוע מהעיר והלך אל הר כשהדליקו מדורה בחצר והתיישבו סביבה.
 הזיתים, כמנהגו מדי יום, והתלמידים הלכו 56 משרתת אחת הבחינה בפטרוס לאור
 בעקבותיו. 40 בהגיעו אל המקום אמר ישוע המדורה. היא נעצה בו מבט וקראה: "האיש
 לתלמידיו: "התפללו שלא תבואו לידי ניסיון. " הזה היה עם ישוע! " 57 פטרוס הכחיש בתוקף
 41 ישוע התרחק מתלמידיו מרחק-מה, כרע על את דבריה: "אישה, איני מכיר אותך כלל!"
 ברכיו והתפלל: 42 "אבי, אם יש ברצונך, אנא, 58 כעבור זמן קצר הבחין מישוהו אחר
 הרחק ממני את כוס הייסורים. אולם אני רוצה בפטרוס. "אתה ודאי אחד מהם! "אמר. "מה
 שיעשה רצונך ולא רצוני!" 43 לאחר מכן נגלה פתאום, "הכחיש פטרוס, "אינני אחד מהם!"
 אליו מלאך מן השמים וחיזק אותו. 44 בגלל 59 כעבור שעה בערך העיר אדם נוסף: "אין
 סבלו הרב הוא התפלל בדבקות רבה, וזיעתו לי ספק שהאיש הזה היה עם ישוע, כי שניהם
 נפלה על הארץ כטיפות דם גדולות. 45 כאשר מהגליל. " 60 פטרוס הכחיש שוב: "בן-אדם,
 סיים ישוע את תפילתו וחזר אל תלמידיו, מצא איני יודע על מה אתה מדבר! "לפני סיים
 אותם ישנים מרוב צער ועייפות. 46 "מדוע פטרוס את דבריו נשמעה קריאת התרנגול.
 אתם ישנים? "שאל ישוע. "קומו והתפללו שלא 61 באותו רגע פנה ישוע והביט בעיניו של
 תבואו לידי ניסיון. " 47 בעודו מדבר התקרב פטרוס. אז נזכר פטרוס בדברי האדון: "לפני
 אליו קהל גדול של אנשים ובראשם צעד קריאת התרנגול תתכחש לי שלוש פעמים. "
 יהודה, שהיה אחד מתלמידיו. יהודה קרב 62 הוא יצא מהחצר ומירר בבכי. 63 החיילים
 אל ישוע כדי לנשקו. 48 אולם ישוע אמר שהופקדו על שמירת ישוע לענו לו, הכו אותו
 לו: "יהודה, האם בנשיקה אתה עומד להסגיר והתעללו בו. 64 הם קשרו את עיניו, הכו
 את בן-האדם? " 49 כשראו התלמידים את אותו באגרופים וקראו בלעג: "נביא שכמוך,
 העומד להתרחש שאלו את ישוע: "אדון, אתה נחש מי הכה אותך? " 65 הם המשיכו לקלל
 רוצה שנכה אותם בחרבות שלנו? " 50 ואחד ולהעליב אותו. 66 למחרת בבוקר הובא

ישוע לפני חברי הסנהדרין, ראשי הכהנים, הסופרים וזקני העם. 67 "האם אתה באמת המשיח?" שאלו אותו. אך ישוע השיב: "אם אניד לכם, לא תאמינו לי, 68 ואם אשאל אתכם שאלות לא תשיבו לי. 69 אולם עוד מעט בן-האדם ישב לימין גבורת האלוהים." 70 "אם כך, בן-אלוהים אתה?" "אתם אמרתם שאני הוא" השיב ישוע. 71 "איננו זקוקים לעדויות נוספות!" הם קראו. "במו ארזינו שמענו אותך אומר דברים אלה!"

23 ראשי הכהנים, הסופרים, זקני העם וחברי הסנהדרין הוליכו את ישוע אל פילטוס, 2 ומיד החלו להאשים אותו: "האיש הזה מסית את העם לא לשלם מס לקיסר הרומאי, וטוען שהוא המשיח, כלומר מלך!" 3 "האם אתה מלך היהודים?" שאל פילטוס את ישוע. "אתה אומר", ענה ישוע. 4 פילטוס פנה אל ראשי הכהנים ואל ההמון וקרא: "מה אתם רוצים ממנו? הוא לא עבר על שום חוק!" 5 אולם הם התעקשו: "אבל הוא מסית את העם בכל אזור יהודה נגד השלטון. הוא החל בכך בגליל, ועכשיו הוא בא לירושלים." 6 "האם הוא תושב הגליל?" שאל פילטוס. 7 "כן", השיבו לו. מאחר שהגליל היה במחוז שיפוטו של הורדוס, החליט פילטוס לשלוח את ישוע אליו. מלבד זאת, באותה העת היה הורדוס בירושלים. 8 הורדוס שמח מאוד לראות את ישוע, מכיוון ששמע עליו ניסים ונפלאות, ומזה זמן רב השתוקק לפגוש אותו פנים אל פנים ולחזות בניסים שחולל. 9 הורדוס שאל את ישוע שאלות רבות, אולם ישוע לא השיב דבר. 10 בינתיים ראשי הכהנים והסופרים הטיחו את האשמותיהם בישוע. 11 גם הורדוס וחייליו בזו לישוע וצחקו לו; הם הליבשו אותו

29 כי תבוא העת שבה נשים שאין להן ילדים לאחר מכן קרא ישוע בקול גדול: "אבי, אני תיחשבנה לבנות מזל. 30 בעת ההיא יתחננו בני-האדם לפני ההרים שיפלו עליהם ויכסו אותם, ולפני הגבעות – שתקבורנה אותם. 31 נמלא יראת אלוהים וקרא: "האיש הזה באמת שהרי אם זהו גורלו של אדם חף מפשע, מה נורא יהיה גורלם של האשמים באמת!" 32 יחד עם ישוע הובלו למוות גם שני פושעים. 33 לביניהם אל המקום שנקרא "מקום הגולגולת" – בהניעם אל המקום שאלוהים שלח להם, "קרא ישוע, כי אינם יודעים מה הם עושים!" 34 בינתיים ערכו החיילים הגרלה וחילקו ביניהם את בגדי ישוע. 35 ההמונים עמדו והביטו במתרחש, וקראו: "הוא הושיע כל-כך הרבה אנשים? אם הוא באמת המשיח בחר האלוהים, הבה נראה כיצד יושיע את עצמו!" 36 גם החיילים התלו בו; הם נתנו לו לשתות חומץ וקראו: "אם אתה באמת מלך היהודים, הושע את עצמך!" 37 מעל ראשו של ישוע תלו שלט: "זהו מלך היהודים". 38 אחד הפושעים שהיה תלוי לצידו של ישוע לעג לו ואמר: "אם אתה המשיח, מדוע אינך מציל את עצמך ואותנו לפני שיהיה מאוחר מדי?" 40 הפושע השני גער בחברו ואמר: "האם גם במותך אינך ירא את האלוהים? 41 אנחנו נענשים בעונש שמגיע לנו על מעשינו הרעים, אולם האדם הזה חף מפשע!" 42 הוא פנה אל ישוע ואמר: "ישוע, זכור אותי כשתבוא אל מלכותך." 43 "עוד היום אתה תהיה איתי בן-עדין", ענה לו ישוע. 44 בשעה שתיים-עשרה בצהריים כיסה חושך את כל הארץ למשך שלוש שעות. 45 אור השמש חשך, והפרוכת התלויה לפני קודש הקודשים בבית-המקדש נקרעה לשניים. 46

24 ביום ראשון השכם בבוקר לקחו הנשים את המרקחת שהכינו והלכו אל הקבר. 2 בהגיען אל המקום גילו כי האבן הגדולה שסתמה את פתח הקבר הוזזה ממקומה. 3 הן נכנסו פנימה, אך לא מצאו את גופתו של האדון ישוע. 4 הנשים היו במבוכה גדולה ולא הבינו מה קרה. לפתע נגלו אליהן שני אנשים לבושים גלימות מבריקות ונוצצות. 5 בפחד רב השתחוו הנשים לפני השניים. "מדוע אתן

מחפשות את החי בין המתים? "שאלו השניים. שסיפרנו לך קרה לפני שלושה ימים. 22 אך
6 "הוא אינו נמצא כאן. הוא קם לתחייה! זיכרו בזאת לא תם הסיפור! מספר נשים מקבוצתנו
שעוד בהיותו בגליל סיפר לכן שעל בן-האדם הלכו הבוקר אל הקבר, וכשחזרו היה בפיהן
להימסר לידי אנשים רשעים, שיצלבו אותו, סיפור בלתי רגיל. הנשים סיפרו כי גופתו של
אבל ביום השלישי יקום לתחייה!" 8 הנשים ישוע נעלמה, וכי פגשו בקבר שני מלאכים
נזכרו בדברי ישוע 9 ומיהרו לשוב העירה, כדי שאמרו להן כי ישוע חי! 24 כמה מאנשינו מיהרו
לספר את החדשות לאחד-עשר התלמידים אל הקבר כדי לבדוק את דברי הנשים, ונוכחו
ולכלל השאר. 10 (אלה הנשים שהלכו אל שהן צדקן; גופתו של ישוע באמת נעלמה. 25
הקבר: מרים המגדלית, יוחנה, מרים אמו "כסילים!" קרא ישוע. "האם כל-כך קשה לכם
של יעקב ואחרות). 11 אולם דברי הנשים להאמין לדברי הנביאים בכתבי-הקודש? 26
נשמעו באוזניהם כסיפור דמיוני, והם לא האם לא ניבאו הנביאים באופן ברור שהמשיח
האמינו להן. 12 אך פטרוס קם ורץ אל הקבר. יסבול את העינויים הנוראים האלה, לפני
בהביטו פנימה ראה את התכריכים מונחים שיתגלה כבודו והדרו? 27 לאחר מכן הוא
במקומם, אך הגופה לא הייתה שם. הוא לא ציטט להם פסוקים מן התנ"ך והסביר להם את
הבין מה קרה ועזב את המקום. 13 באותו יום הלכו שנייה מתלמידיו של ישוע בדרך
המובילה לעמאוס - כפר המרוחק כאחד עשר השלושה לעמאוס - הכפר שאליו היו מועדות
ק"מ מירושלים. 14 בעודם משוחחים ביניהם פניהם. ישוע נראה כעומד להמשיך בדרכו.
על מות ישוע, 15 הופיע לפתע ישוע עצמו 29 אולם השניים הפצירו בו ללון בביתם.
ונלווה אליהם. 16 אך השניים לא הכירוהו, כי הייתה שעת ערב, וישוע נענה להזמנתם.
כי עיניהם היו אחוזות. 17 "על מה אתם כשהתיישבו לאכול ברך ישוע על הלחם, 30
משוחחים? "שאל אותם ישוע. השניים נעצרו, פרס אותו והנישו להם. 31 לפתע כאילו נפקחו
וישוע ראה שפניהם הביעו צער וכאב. 18 עיניהם, והם הכירו את ישוע. באותו רגע הוא
אחד מהשניים, קליופס שמו. השיב: "אתה ודאי נעלם מעיניהם. 32 השניים החלו לספר זה לזה
האדם היחיד בכל ירושלים שאינו יודע מה כיצד התרגשו בשעה שישוע דיבר אליהם
קרה בעיר בימים האחרונים. 19 "מה קרה וביאר להם את הכתוב בתנ"ך. 33 בלי לאבד
בעיר? "שאל ישוע. "אנחנו מתכוונים לישוע זמן קמו השניים וחזרו לירושלים. שם מצאו את
מנצרת", הסבירו השניים. "ישוע היה נביא אחד-עשר התלמידים ואחרים מתלמידי ישוע
שחולל נסים ונפלאות, ומורה חכם בעיני אשר קיבלו את פניהם בקריאה: 34 "האדון
אלוהים ובעיני העם. 20 אבל ראשי הכהנים ורבים ממנהיגנו אסרו אותו ומסרוהו לידי
הרומאים, כדי שיגזרו עליו דין מוות, ואלה גם אליהם כשהלכו בדרך, וכיצד הכירו
צלבו אותו. 21 ואילו אנחנו חשבנו וקיווינו שהוא אותו כשפרס את הלחם. 36 בשעה שדיברו
המשיח העתיד לגאול את עם-ישראל. כל מה הופיע ישוע בחדר ואמר: "שלום לכם!" 37

הופעתו הבהילה אותם, כי חשבו שרוח רפאים לפניהם! 38 "מדוע נבהלתם?" שאל ישוע. "מדוע אינכם מאמינים שאני הוא העומד לפניכם? 39 הביטו בידי! הביטו ברגלי! אתם יכולים לראות ללא ספק שאני הוא העומד לפניכם! נעו בי והיווכחו שאינני רוח, שהרי לרוח אין בשר ועצמות כפי שיש לי!" 40 בשעה שדיבר הראה להם ישוע את נקבי המסמרים בידיו ואת הפצעים ברגליו. 41 על אף שמחתם הרבה עדיין הטילו התלמידים ספק ולא האמינו. משום כך שאל אותם ישוע: "האם יש לכם כאן משהו לאכול?" 42 הם הנישו לו חתיכת דג צלוי. 43 וישוע אכל את הדג לנגד עיניהם. 44 לאחר מכן אמר ישוע: "האם אינכם זוכרים שעוד בהיותי אתכם סיפרתי לכם שכל מה שאמרו עלי משה, הנביאים ובתהלים חייב להתקיים?" 45 ישוע פתח את לבם כדי שסוף סוף יבינו את הכתובים. 46 והוסיף: "עוד לפני זמן רב נכתב שעל המשיח להתענות. למות ולקום לתחייה ביום השלישי. 47 ועוד כתוב כי דבר אלוהים יצא אל כל העמים. החל מירושלים, וכי כל מי שיאמין בי ויחזור בתשובה יסלחו לו חטאיו. 48 אתם עדים לקיום הנבואות האלה. 49 עתה אני עומד לשלוח אליכם את אשר הבטיח אבי. הישארו כאן בירושלים עד שיבוא רוח הקודש וימלא אתכם בכוח ובנבונה מן השמים." 50 לאחר מכן הוא הוביל אותם אל בית עניה, שם נשא את ידיו אל השמים וברך אותם. 51 תוך כדי ברכתו נפרד מהם ישוע ועלה השמימה. 52 התלמידים השתחוו לו וחזרו לירושלים מלאי שמחה. 53 ואת כל זמנם בילו בבית המקדש כשהם מהללים ומברכים את האלוהים.

השיב יוחנן. "האם אתה הנביא?" "לא" השיב להם. 22 "מי אתה? מה יש לך לומר? ברצוננו לדעת מה להשיב לשולחינו." 23 "אני הקול הקורא במדבר כנבואת ישעיהו: 'פנו דרך ה'!" "השיב יוחנן. 24 אנשים אלה, שנשלחו על-ידי הפרושים, המשיכו לשאול אותו: "אם אינך המשיח, אינך אליהו ואינך הנביא, מדוע אתה מטביל את האנשים?" 26 "אני מטביל רק במים, "השיב יוחנן, "אולם דעו ביניכם עומד אדם שלא פגשתם מעולם. 27 למרות שהוא בא אחרי הוא היה לפני, ואיני ראוי אפילו להתיר את שרוך נעליו." 28 כל זה התרחש בכפר בית-עניה שעל חוף הירדן – במקום שבו נהג יוחנן להטביל. 29 למחרת ראה יוחנן את ישוע בא לקראתו והכריז: "הביטו! הנה שה האלוהים הנושא את חטאי העולם. 30 אליו התכוונתי כשסיפרתי לכם שאחרי עומד לבוא אדם גדול ונעלה ממני, כי הוא היה לפני שהייתי אני. 31 אני עצמי לא הכרתי אותו; אני באתי רק להטביל אנשים במים ולהצביע עליו לעם ישראל." 32 יוחנן סיפר להם שהוא ראה את רוח הקודש יורדת בדמות יונה ונחה על ישוע. 33 "לא הכרתי את ישוע לפני כן, "חזר ואמר יוחנן, "אולם כאשר אלוהים שלח אותי להטביל במים הוא אמר לי: 'בראותך את רוח הקודש יורדת ונחה על איש, דע כי אותו אתה מבקש – זהו האיש שיטביל ברוח הקודש.' 34 אני ראיתי את רוח הקודש יורדת ונחה על האיש הזה, ולכן אני מעיד שהוא בן האלוהים." 35 למחרת שוב עמד יוחנן באותו מקום עם שניים מתלמידיו. 36 בראותו את ישוע בא לקראתו הוא קרא: "הנה שה האלוהים!" 37 כששמעו שני התלמידים את קריאתו של יוחנן, פנו ללכת בעקבות ישוע. 38

בראשית היה הדבר, והדבר היה עם האלוהים, ואלוהים היה הדבר. 2 הוא היה בראשית עם האלוהים. 3 דרכו נברא הכל, אין דבר שלא נברא על-ידו. 4 בו היו חיים, וחיים אלה היו האור לבני-האדם. 5 האור מאיר בחושך, והחושך לא התגבר עליו. 6 אלוהים שלח אדם בשם יוחנן 7 להעיד על האור האמת, כדי שכולם יאמינו בו. 8 יוחנן עצמו לא היה האור; הוא רק נשלח להעיד על האור 9 האמתי שבא לעולם כדי להאיר לכל בני-האדם. 10 האור בא אל העולם שנברא על ידו, אך העולם לא הכיר אותו. 11 הוא בא אל שלו, אך אלה לא קיבלו אותו. 12 אבל לכל אלה שהאמינו בו הוא העניק את הזכות להיות בני-אלוהים. 13 כל המאמינים בו נולדו מחדש – לא בלידה ביולוגית מגבר ואישה, ולא מרצון האדם, אלא מרצון האלוהים. 14 הדבר נהיה בשר ושכן בתוכינו. אנחנו ראינו את כבודו, כבוד הבן היחיד מהאב, מלא חסד ואמת. 15 יוחנן העיד עליו וקרא: "הנה האדם שאליו התכוונתי, כשסיפרתי לכם שאחרי עומד לבוא אדם גדול ונעלה ממני, כי הוא היה לפני שהייתי אני." 16 כולנו התברכנו בברכות רבות מעושרו ומחסדו. 17 כי בעוד שמשך רבנו מסר לנו את התורה, ישוע המשיח העניק לנו חסד ואמת. 18 איש לא ראה מעולם את האלוהים, מלבד בנו היחיד הנמצא בחיקו, והוא סיפר לנו על אביו. 19 זוהי, אם כן, עדותו של יוחנן: כאשר שלחו אליו היהודים כוהנים ולווים מירושלים כדי לברר מי הוא, 20 יוחנן הודה מיד: "אינני המשיח!" 21 "אם כן, מי אתה?" דרשו לדעת. "האם אתה אליהו?" "לא",

ישוע הביט לאחור וראה שהשניים הולכים **2** כעבור יומיים נערכה חתונה בכפר־קנה בעקבותיו. "מה רצונכם?" שאל אותם. "רבי, שבגליל, ובין האורחים היו ישוע, אמו היכן אתה גר?" השיבו בשאלה. ³⁹ "בואו וראו", ותלמידיו. ³ כשראתה אמו של ישוע כי אזל ענה ישוע. השניים הלכו אחריו למקום מגוריו, היין, פנתה אל בנה ואמרה: "אזל היין." ⁴ אולם ונשארו איתו משעה ארבע אחר־הצהריים ישוע השיב: "למה את אומרת לי את זה? עדיין עד הערב. ⁴⁰ אַנְדְרִי, אחיו של שמעון פטרוס, לא הגיע זמני." ⁵ למרות תשובה זאת אמרה היה אחד משני התלמידים שהלכו אחריו. ⁴¹ אמו של ישוע למשרתים: "עשו כל מה שיגיד אַנְדְרִי הלך מיד לחפש את אחיו, וכשמצא לכם לעשות." ⁶ ששה כדים גדולים מאבן אותו קרא בהתרגשות: "מצאנו את המשיח!" ⁴² עמדו שם; בכל כד אפשר להכיל מאה עד כשהביא אַנְדְרִי את פטרוס אל ישוע, הביט ישוע בפטרוס לרנע ואמר: "אתה אמנם שמעון שהיהודים השתמשו בהם למנהג הטהרה). בנו של יונה, אך מעתה ואילך תיקרא: פטרוס – ⁷ "מלאו את הכדים במים", ביקש ישוע, כִּיפּא!" ⁴³ למחרת החליט ישוע ללכת לגליל. והמשרתים מלאו את הכדים עד הסוף. ⁸ הוא פגש בדרך את פיליפוס ואמר לו: "בוא אחרי." ⁴⁴ פיליפוס היה מבית־צידה, עירם ישוע, והם עשו כדבריו. ⁹ ראש המסיבה של אַנְדְרִי ופטרוס. ⁴⁵ פיליפוס הלך לחפש את נתנאל, וכשמצא אותו קרא: "מצאנו את המשיח כשטעם את המים שהפכו ליין, קרא לחתן שעליו סיפרו משה רבנו והנביאים! שמו ישוע, ואמר: ¹⁰ "זהו יין משובח מאוד! בדרך־כלל בנו של יוסף מנצרת!" ⁴⁶ "נצרת?" קרא נתנאל מגיש המארח תחילה את היין המשובח, בחוסר אמון. "איזה דבר טוב יכול לצאת ולאחר ששתו כולם לרוויה וכבר לא מסוגלים מנצרת?" "בוא וראה כמו עיניך", הפציר בו להבחין כל כך בטעם, הוא מגיש את היין פיליפוס. ⁴⁷ כשראה ישוע את נתנאל בא לקראתו, קרא: "הנה בא לקראתנו בן ישראל לסוף!" ¹¹ הנס הזה בכפר־קנה היה הראשון אמתי – אדם ישר אמתי שאין בו מרמה." שישוע חולל. הוא הביא את תלמידיו לידי ⁴⁸ "כיצד אתה יודע מי אני ומה אני?" תמה אמונה בו. ¹² לאחר החתונה הלכו ישוע, אמו, נתנאל. "ראיתי אותך יושב תחת עץ התאנה עוד לפני שפיליפוס מצא אותך", ענה ישוע. ¹³ חג הפסח התקרב, וישוע עלה לירושלים. ⁴⁹ "אדוני, אתה באמת בן־האלוהים, מלך ישראל!" קרא נתנאל. ⁵⁰ "האם אתה מאמין צאן, בקר ויונים (לצורך הקרבת הקרבנות) בכך רק משום שאמרת כי ראיתי אותך יושב ומחליפי כספים. ¹⁵ הוא לקח מספר חבלים, תחת עץ התאנה?" שאל ישוע. "עוד תראה שזר אותם לשוט עבה וגירש משם את כל דברים גדולים מאלה!" ⁵¹ אפילו תראה האנשים ואת הצאן והבקר; הוא פיזר לכל את השמים נפתחים ומלאכי אלוהים עולים עבר את מטבעותיהם של החלפנים, והפך ויורדים על בן־האדם."

היונים וקרא: "הוציאו מכאן את כל היונים, ואל תהפכו את בית אבי לשוק!"¹⁷ תלמידיו נזכרו בנבואה מתהלים: "כי קנאת ביתך אכלתני." ¹⁸ "באיזו רשות אתה עושה את כל הדברים האלה? תן לנו אות או הוכחה כדי שנאמין לך." ¹⁹ "הרסו את המקדש הזה, ענה ישוע, וואני אקים אותו מחדש תוך שלושה ימים!" ²⁰ "מה?" קראו בתמיהה. "המקדש הזה ניבנה במשך ארבעים-ושש שנים, ואתה טוען שתוכל להקימו מחדש תוך שלושה ימים?" ²¹ ואולם באומרו "מקדש" הוא התכוון לגופו. ²² לאחר שקם לתחייה נזכרו תלמידיו בדבריו והאמינו בכתוב ובדברי ישוע, כי ראו שהכול התקיים. ²³ כאשר היה ישוע בירושלים בחג הפסח, אנשים רבים האמינו שהוא המשיח, כי הם ראו את הנסים והנפלאות שחולל. ²⁴ אך ישוע לא השתכנע שהם באמת מאמינים, משום שידע מה הפכפך אופיו של האדם.

3 באחד הלילות בא אל ישוע נקדימון – מנהיג יהודי מכת הפרושים. "רבי, פתח נקדימון, אנחנו יודעים כי אלוהים שלח אותך ללמד אותנו, שהרי איש אינו מסוגל לחולל את כל הנסים האלה ללא עזרת האלוהים!" ³ "אני אומר לך את האמת, השיב לו ישוע, "אדם שלא נולד מחדש אינו מסוגל לראות את מלכות האלוהים." ⁴ "כיצד יכול אדם מבוגר להיוולד מחדש?" תמה נקדימון. "האם הוא יכול לשוב לבטן אמו ולהיוולד מחדש?" ⁵ "אני אומר לך את האמת, אמר ישוע, "מי שלא נולד מהרוח ומהמים אינו יכול להיכנס למלכות האלוהים." ⁶ בשר ודם מסוגל להוליד אך ורק בשר ודם ואילו רוח הקודש מעניק חיים חדשים מהשמים. ⁷ לכן אל תתפלא על כך שאני אומר שעליכם להיוולד מחדש.

אנשים בעיניו, ליד שלם. כי היו שם הרבה בשעת הצהריים הגיע ישוע לעיר השומרונית מים. 24 כל זה התרחש לפני מאסרו של יוחנן. סוכר, השוכנת מול חלקת האדמה שנתן 25 אחדים מתלמידי יוחנן התווכחו עם פרוש יעקב אבינו ליוסף בנו, ובה באר יעקב. ישוע אחד בעניין הטבילה של ישוע ושל יוחנן. 26 עייף מהדרך הארוכה ומהחום הכבד, וישב תלמידים באו אל יוחנן ואמרו: "רבי, האיש שפגשנו בעבר-הירדן ואמרת שהוא המשיח, גם הוא מטביל, וכולם הולכים להיטבל על-ידו הגיעה לבאר אישה שומרונית שרצתה לשאוב ולא על-ידך." 27 השיב יוחנן: "אבינו שבשמים מים. "אנא, תני לי לשתות". ביקש ישוע. 9 מעניק לכל אחד תפקיד משלו. 28 התפקיד האישה תמחה על בקשתו הבלתי-רגילה שלי הוא להכין את הדרך לפני האיש הזה, וקראה: "הרי יהודי אתה, ואילו אני שומרונית! כדי שכולם יוכלו לבוא אליו. אתם עצמכם אתה יודע שהיהודים אינם מתערבים עם עדים לכך שאמרת כי אינני המשיח – נשלחתי השומרונים. כיצד אתה מבקש ממני לתת רק לפנות לו את הדרך. 29 הכלה הולכת לך לשתות?" 10 "אילו ידעת מהי מתנתו של אחרי החתן וחברו של החתן שמח בשמחתו; אלוהים ומי הוא האומר לך תני לי לשתות. אני חברו של החתן ואני שמח בשמחתו. 30 היית מבקשת ממני מים חיים והייתי נותן ככל שהוא גדל בחשיבותו כך אני הולך ונעשה לך אותם!" השיב ישוע. 11 "מאין לך מים חסר חשיבות. 31 "הוא בא מהשמים והוא נעלה חיים?" תמחה האישה. "הבאר הזאת עמוקה על הכל, ואילו אני באתי מהארץ והבנתי מאוד ואין לך דלי או חבל. 12 מלבד זאת, מוגבלת לענייני הארץ בלבד. 32 הוא מספר האם גדול אתה מיעקב אבינו שנתן לנו את את אשר ראה ושמע, אך רק מעטים מקשיבים לו ומאמינים לדבריו. 33 כל המאמין לדבריו מהמים האלה!" 13 "כל השותה מהמים האלה מאשר כי אלוהים הוא אמת. 34 כי אדם זה – אשר נשלח על ידי אלוהים – נושא את דבר אלוהים, שהרי רוח אלוהים ממלא אותו ללא גבול. 35 אלוהים האב אוהב את הבן ואף נתן לו את הכול! 36 כל המאמין בבן יחיה לעולם, ואילו מי שאינו מאמין בבן לא יחיה חיי נצח, כי אם יקבל עונש נצחי מאלוהים!" (aiōnios g166)

4 הפרושים שמעו שישוע מושך אליו אנשים רבים, ושהטביל תלמידים רבים יותר משהטביל יוחנן (למעשה, תלמידי ישוע הם שהטבילו, ולא הוא עצמו). 3 כשנודע הדבר לישוע, הוא עזב את אזור יהודה וחזר לגליל. 4 לשם כך היה עליו לעבור דרך שומרון. 5

19 "אדוני, "קראה האישה בתימהון הולך

וגובר, "אני רואה שאתה נביא! 20 אולי תוכל לומר לי מדוע אתם, היהודים, עומדים על כך שירושלים היא המקום היחיד לעבודת האלוהים, בעוד שאנחנו, השומרונים, טוענים שאבותינו עבדו אותה בהר גריזים הזה?" 21 "האמיני לי, "השיב ישוע, "המקום אינו חשוב! יבוא יום שלא תשתחוו לאלוהים כאן ולא בירושלים. חשוב לעבוד את האלוהים באמת ובתמים – מכל הלב ובהשראת רוח הקודש, כי זהו מה שאלוהים רוצה מאתנו. אלוהים הוא רוח, והמשתחוה לו צריך להשתחוות בהשראת רוח הקודש. אולם אתם, השומרונים, משתחוים בחוסר דעת כאשר אנחנו, היהודים, משתחוים למה שאנחנו יודעים. כי הישועה באה דרך היהודים." 25 "אני יודעת שהמשיח עומד לבוא, ושהוא יסביר לנו הכל", אמרה האישה. 26 "אני המדבר אליך, אני הוא!" השיב ישוע. 27 בינתיים חזרו תלמידיו של ישוע מהעיר, והתפלאו לראות אותו מדבר עם אישה, אך איש מהם לא העיר דבר ולא שאל שאלות. 28 האישה השאירה את כדה ליד הבאר ומיהרה חזרה העירה. היא קראה לכולם בהתלהבות: 29 "בואו לראות את האיש שסיפר לי את כל מה שעשיתי! אני חושבת שהוא המשיח!" 30 אנשים באו מהעיר אל הבאר כדי לראות אותו. 31 לפני שהגיע אליהם ההמון האיצו התלמידים בישוע לאכול דבר מה. 32 "יש לי מזון אחר שאינכם יודעים עליו" השיב ישוע. 33 "מי הביא לו אוכל?" שאלו התלמידים איש את רעהו. 34 "מאכלי הוא לעשות את רצון האלוהים אשר שלחני ולהשלים את עבודתו", הסביר ישוע. 35 "אתם באמת חושבים שמלאכת הקציר תחל רק בעוד ארבעה חודשים? הביטו

סביבכם, הקמה כבר בשלה ומוכנה לקציר! 36 הקוצרים יקבלו שכר טוב, והם יאספו קציר לחיי נצח כדי שגם הזורע וגם הקוצר ישמחו יחדיו. (aiōnios g166) 37 כך תתאמת האמרה: האחד זורע והשני קוצר. 38 שלחתי אתכם לקצור את מה שלא זרעתם; אחרים עבדו וטרחו, ואתם קוצרים את פרי עמלם." 39 שומרונים רבים מהעיר האמינו שישוע הוא המשיח, כי האישה אמרה: "הוא סיפר לי את כל מה שעשיתי!" 40 הקהל הרב ביקש מישוע להאריך את שהותו אצלם, והוא נשאר שם יומיים נוספים. בזמן הקצר הזה האמינו בו עוד אנשים רבים לאחר ששמעו את דבריו. 42 "הוא באמת מושיע העולם!" אמרו השומרונים לאישה. "עתה אנחנו מאמינים בו מפני ששמענו אותו בעצמנו, ולא רק משום הדברים שאת סיפרת לנו." 43 בתום שני ימי שהותו בשומרון הלך ישוע לגליל, 44 למרות שאמר: "הנביא זוכה לכבוד ולהערכה בכל מקום, מלבד בעיר מולדתו." 45 ברם, אנשי הגליל התאספו בהמוניהם וקיבלו אותו בזרועות פתוחות, שכן היו בירושלים בחג הפסח וראו את הנפלאות שחולל. 46 ישוע חזר לכפר-קנה שבגליל, היכן שחולל את נס היין. בכפר-נחום היה פקיד אחד בשירות המלכותי, שבנו היה חולה מאוד. 47 כששמע הפקיד שישוע עזב את יהודה ובא לגליל, הוא הלך לכפר-קנה לפגוש אותו, והתחנן לפניו שיבוא לרפא את בנו הנוסס. 48 "אם לא תראו נסים ונפלאות לא תאמינו", אמר ישוע. 49 "אנא, אדוני, בוא מהר לפני שבני ימות", התחנן הפקיד. 50 "לך לביתך, הרגיע אותו ישוע. "בנך חי ובריא!" הפקיד האמין לדברי ישוע והלך לביתו. 51 בדרך פגשו אותו משרתיו ובישרו לו שבנו הבריא. 52

"באיזו שעה חל השינוי לטובה במצבו?" שאל הפקיד. "אתמול בשעה אחת בצהריים ירד חומו באופן פתאומי", השיבו המשרתים. 53 האב ידע כי בשעה זו בישר לו ישוע על החלמת בנו, והוא וכל בני-ביתו האמינו בישוע. 54 זה היה הנס השני שחולל ישוע בגליל לאחר שובו מיהודה.

5 כעבור זמן מה חזר ישוע לירושלים לרגל אחד החגים. 2 ליד שער הצאן בירושלים הייתה ברכה שנקראת בעברית "בית-חסדא", וסביבה חמישה רציפים. 3 על רציפים אלה שכבו חולים רבים, עיוורים, פיסחים, משותקים וכדומה (כשהם מחכים שהמים יסערו). 4 כי מדי פעם ירד מלאך ה' אל הברכה והסעיר את המים, והחולה הראשון שנכנס אל המים לאחר מכן נרפא). 5 בין החולים הרבים היה אדם שסבל ממחלתו במשך שלושים ושמונה שנים. 6 ישוע הביט באיש ומיד ידע את משך מחלתו. "אתה רוצה להירפא?" שאל ישוע. 7 "איני יכול!" השיב האיש בייאוש. "אין מי שיעזור לי להיכנס למים בעת הסערה, ובזמן שאני מנסה להיכנס לברכה בכוחות עצמי, מישהו זריז ממני מקדים אותי ונכנס למים לפני." 8 "קום, קפל את האלונקה שלך והתהלך!" פקד ישוע. 9 האיש נרפא מיד, עמד על רגליו, קיפל את האלונקה והלך לדרכו. מאחר שהמעשה התרחש בשבת, 10 לא מצא הדבר חן בעיני היהודים. "אסור לך לשאת את האלונקה, כי שבת היום!" קראו לעבר הנרפא. 11 "האיש שריפא אותי פקד עלי לקפל את האלונקה וללכת", ענה האיש. 12 "מיהו האיש הזה?" שאלו. 13 אך הנרפא לא יכול היה להשיב להם, כי הוא בעצמו לא ידע

מי הוא כי בינתיים נעלם ישוע בקהל הרב שהיה במקום. 14 מאוחר יותר פגש ישוע את הנרפא בבית-המקדש ואמר לו: "עתה, לאחר שהבראת, אל תמשיך לחטוא. פן יבוא עליך משהו יותר רע." 15 האיש הלך מהר וסיפר ליהודים כי ישוע הוא זה שריפא אותו. 16 ואז החלו מנהיגי היהודים לדרוף את ישוע, מפני שחילל את השבת. 17 אבל ישוע אמר להם: "אבי לא הפסיק לעבוד עד עתה, ואני נוהג כמוהו!" 18 דבריו עוררו עוד יותר את חמת מנהיגי היהודים, והם רצו להרגו לא רק על שום שחילל את השבת, אלא גם על שקרא לאלוהים "אביו", ובכך השווה את עצמו לאלוהים. 19 "הבן אינו יכול לעשות דבר בעצמו." אמר ישוע, "הוא עושה רק מה שראה את אביו עושה, ובאותה דרך. 20 כי האב אוהב את בנו ומלמד אותו את כל מעשיו, ואפילו מלמדו לעשות מעשים גדולים יותר מריפוי האיש הזה. אתם יודעים מדוע? כדי שתתפלאו ותשתוממו! 21 הבן אף יקים מהמתים את מי שירצה, ממש כפי שעושה האב. 22 האב לא ישפוט איש – הוא נתן לבנו את סמכות המשפט, כדי שכולם יכבדו את הבן כפי שהם מכבדים את האב. 23 מי שאינו מכבד את הבן אינו מכבד גם את האב אשר שלח אותו. 24 "אני מבטיח לכם שכל השומע את דברי ומאמין באלוהים אשר שלח אותי, יחיה חיי נצח ולא יישפט על חטאיו לעולם, משום שהוא כבר עבר מהמוות לחיים. (aiōnios g166) 25 אני מבטיח לכם, יגיע הזמן, ולמעשה הוא כבר הגיע, שהמתים ישמעו את קולו של בן-האלוהים – וכל השומעים יחיו. 26 כשם שלאב עצמו יש כוח המעניק חיים, כך גם לבן יש אותו כוח, שהוא מתנת האב. 27 כבן-האדם יש לו זכות וסמכות

לשפוט את חטאייהם של כל בני-האדם. 28 אל תתפלאו על כך, כי יבוא הזמן שכל המתים ישמעו בקברייהם את קולו של בן האלוהים. 29 והם יקומו מקברייהם – עושי הטוב לחיי נצח, ועושי הרע למשפט. 30 "איני שופט איש לפני התייעצות עם אבי; אני שופט רק לפי מה שהוא אומר לי. משפטי ישר וצודק, כי איני מבקש את טובת עצמי, אלא את רצון אבי שבשמים אשר שלחני. 31 "אם אני מעיד על עצמי, תאמרו שעדותי אינה מהימנה. 32 אולם מישהו אחר מעיד עלי – יוחנן המטביל, ואני יודע שאפשר לסמוך על דבריו. 33 אתם שלחתם את אנשיכם אל יוחנן כדי להקשיב לדבריו, ויוחנן אמר את האמת. 34 אל תחשבו שאני זקוק לעדות בני-אדם; אני מספר לכם כל זאת רק כדי שתאמינו ותיוושעו. 35 "יוחנן הפיץ אור כנר דולק כדי להאיר לכם את הדרך, ולזמן קצר אף שמחתם להתענג על האור הזה. 36 ברם יש לי עדות גדולה יותר מעדותו של יוחנן: המעשים שאני עושה. אלוהים אבי הטיל עלי לעשות את המעשים האלה, והם מוכיחים שהוא שלח אותי. 37 האב עצמו מעיד עלי, למרות שמעולם לא שמעתם את קולו, ואת מראהו לא ראיתם. 38 אולם דברו אינו שוכן בכם כלל, כי אתם מסרבים להאמין שאני שליחו. 39 "אתם דורשים בכתובים מתוך תקווה למצוא בהם חיי נצח, אך הכתובים מצביעים עלי! (aiōnios g166) 40 למרות זאת אינכם רוצים לבוא אלי כדי שאעניק לכם חיי נצח. 41 "איני לוקח כבוד ושבתים מבני-אדם ואיני רואה לדעתכם עלי. 42 אבל אני רוצה לומר לכם שאינכם אוהבים את אלוהים. 43 אני באתי בשם אבי ולא קיבלתם אותי; אך אם יבוא מישהו אחר בשם עצמו, כן תקבלו אותו. 44

6 כעבור זמן מה חצה ישוע את ים הכינרת (הנקרא גם ימת טבריה). 2 אנשים רבים הלכו אחריו, כי ראו כיצד ריפא את החולים. 3 ישוע ותלמידיו עלו על אחד ההרים והתיישבו על הארץ. 4 היה זה זמן קצר לפני חג הפסח. 5 ישוע הביט סביבו וראה את ההמונים הבאים לקראתו. "מאין נשיג לכם לחם לאכול?" ניסה ישוע את פיליפוס, כי למעשה ידע מה עמד לעשות. 7 "גם אם נקנה לחם באלפיים שקלים, לא יספיק לכולם!" השיב פיליפוס. 8 אַנְדֵרִי, אחיו של שמעון פטרוס, התערב ואמר: 9 "יש כאן ילד שבידו חמש ככרות לחם ושני דגים, אבל מה יועיל הדבר לכל האלפים האלה?" 10 "אמרו לכולם לשבת על האדמה", ביקש ישוע מהסובבים אותו. כחמשת-אלפים גברים (לא כולל נשים וילדים) היו שם, וכולם התיישבו על המדשאה. 11 ישוע לקח את ככרות הלחם, הודה לאלוהים, הגיש אותן לתלמידיו, והתלמידים הגישו לכל האנשים. ישוע עשה את אותו הדבר עם הדגים, וכולם אכלו לשובע. 12 "אספו בבקשה את הפירורים שנשארו, "ביקש ישוע, "כדי שדבר לא ייזרק." 13 התלמידים אספו את הפירורים מחמש ככרות הלחם ומילאו בהם שנים-עשר סלים. 14 כשראה ההמון את הנס הזה, קרא: "זהו

באמת הנביא שציפינו לו! 15 ישוע ידע משה נתן לכם את הלחם מהשמים, אלא אבי שהם היו מוכנים לאחוז בו בכוח ולהכתירו למלך, ומשום כך שוב נמלט לבדו אל אחד ההרים. 16 בערב ירדו התלמידים לים 17 על-ידי אלוהים, והוא מעניק חיים לעולם. 34 "אדון, "קראו."תן לנו תמיד את הלחם הזה!" ונכנסו לסירה, כשפניהם מועדות לכפר-נחום. 35 "אני הוא לחם החיים", אמר ישוע. "כל הבא הלילה ירד, וישוע עדיין לא שב אליהם. 18 בינתיים פרצה סערה בים, כי נשבה רוח חזקה. 19 התלמידים חתרו במשוטיהם כחמישה קילומטרים, ולפתע ראו את ישוע גם לאחר שראיתם אותי. 37 אולם אחדים פוסע לקראתם על-פני המים. פחד אחז אותם, יבואו אלי ויאמינו בי – אלה שאבי נתן לי – 20 אולם ישוע הרגיעים: "זה אני, ישוע, אל תפחדו." 21 הם אספו אותו אל הסירה ומיד הניעו אל יעדם. 22 למחרת התקהלו אנשים רבים במקום שישוע חולל את נס הלחם. הם המתינו לישוע, כי לא ראו אותו עוזב את המקום עם תלמידיו בסירה. 23 בינתיים הניעו אל המקום גם סירות אחרות מטבריה. 24 כשנוכחו האנשים כי ישוע איננו שם, הם עלו לסירות והפליגו לכפר-נחום כדי לחפש אותו. 25 הם מצאו אותו בכפר-נחום ושאלו בתמיהה: "רבי, כיצד הגעת הנה?" 26 "האמת היא שאתם רוצים להיות בחברתי מפני שאכלתם לשובע, ולא מפני שאתם מאמינים בי ובאותותיי!" השיב להם ישוע. 27 "אל תעמלו בעד המזון אשר כלה ונגמר, כי אם הקדישו את זמנכם למזון החיים שאותו תקבלו מבין האדם, כי לשם כך שלח אותי האלוהים אבי." 28 (aiōnios g166) "מה עלינו לעשות כדי למצוא-תן בעיני אלוהים?" שאלו. 29 "אלוהים רוצה שתאמינו במי שהוא שלח אליכם", השיב ישוע. 30 "אם ברצונך שנאמין כי אתה המשיח, עליך להראות לנו עוד נסים ונפלאות. 31 אבותינו אכלו יום יום את המן במדבר כמו שכתוב: 'ודגן-שמים נתן להם.' " במדבר ומתו. 50 אולם מי שאוכל מלחם 32 אולם ישוע הסביר: "אני אומר לכם שלא

ימות. 51 אנוכי לחם החיים הוורד מהשמים: כל האוכל מהלחם הזה יחיה לנצח. אני נותן את בשרי כלחם כדי שהעולם יחיה. " (aiōn) 69 ואנחנו יודעים ומאמינים שאתה קדוש האלוהים!" 70 השיב להם ישוע: "אני בשרו?" החלו היהודים להתווכח ביניהם. 53 "אני אומר לכם ברצינות, "המשיך ישוע, "אם לא תאכלו את בשר המשיח ולא תשתו את דמו, אין לכם חיים בקרבכם! 54 אולם כל האוכל את בשרי ושותה את דמי חי חיי נצח, ואני אקמו לתחייה ביום האחרון. (aiōnios g166) 55 כי בשרי הוא מזון אמתי, ודמי הוא משקה אמתי. 56 כל האוכל את בשרי ושותה את דמי חי בי, ואני חי בו. 57 כל הניזון ממני חי בזכותי, כשם שאבי החי שלח אותי ואני חי בזכותו. 58 אני הלחם האמתי הוורד מהשמים – לא כמו המן שאכלו אבותינו במדבר ומתו. כל האוכל את הלחם הזה יחיה לנצח. " (aiōn g165) 59 ישוע לימד אותם דברים אלה בבית־הכנסת בכפר־נחום. 60 אפילו תלמידיו אמרו: "קשה לקבל את מה שהוא אומר. איך אפשר להאמין בזה?" 61 ישוע חש בלבו שתלמידיו התלוננו על דבריו: "מה מטריד אתכם?" "שאל אותם. 62 "מה תגידו אם תראו את בן־האדם עולה חזרה לשמים? 63 רק רוח אלוהים מעניק חיים; בכוחו של האדם אין כל תועלת. הדברים שאמרתי לכם הם דברי רוח וחיים. 64 אך בכל זאת יש ביניכם כאלה שאינם מאמינים. "ישוע אמר זאת מפני שידע מראש מי לא יאמין בו ומי יסגיר אותו. 65 "משום כך אמרתי לכם שאיש אינו יכול לבוא אלי אלא אם זה מעשה מידי אלוהים", הסביר ישוע. 66 באותו יום עזבו אותו תלמידים רבים. 67 "האם גם אתם רוצים לעזוב אותי?" שאל ישוע את שנים־עשר תלמידיו. 68 "אדוני, לאן נלך ולמי?" קרא

7 לאחר מכן חזר ישוע לגליל ועבר מכפר לכפר. הוא לא רצה לשוב ליהודה, כי מנהיגי היהודים שם רצו להרגו. 2 בהתקרב חג הסוכות 3 האיצו בו אחיו לעלות לירושלים לרגל החג. "לך ליהודה, כדי שגם תלמידריך יראו את הנסים שאתה מחולל", לענו לו. 4 "איך אתה רוצה להתפרסם בעורך מסתתר כאן? אם אתה מחולל ניסים ונפלאות, גלה את עצמך לעולם." 5 גם אחיו לא האמינו בו. 6 "עדיין לא הגיע הזמן שאלך, אולם אתם יכולים ללכת בכל זמן שתרצו", השיב ישוע. 7 "כי העולם אינו יכול לשנוא אתכם, אבל הוא שונא אותי, משום שאני מוכיח אותו במעשי המושחתים. 8 לכו אתם לחוג את החג בירושלים, איני הולך עתה, כי טרם הגיע זמני." 9 וישוע נשאר בגליל. 10 אולם לאחר שהלכו אחיו הלך גם ישוע לירושלים, אם כי בסתר, כדי שלא יכירו אותו. 11 בינתיים חיפשוהו המנהיגים בין החוגגים וחקרו: "היכן הוא?" 12 דעת הקהל הייתה חלוקה עליו; אחדים אמרו: "הוא אדם נפלא!" ואילו אחרים טענו: "הוא רמאי!" 13 אך איש לא העז להשמיע את דעתו עליו ברבים, מפחד מנהיגי היהודים. 14 בעיצומו של החג הלך ישוע לבית־המקדש ולימד את העם. 15 "כיצד הוא יודע כל־כך הרבה? תמהו היהודים." "הרי הוא לא למד אף פעם בבית

מדרש! 16 "איני מלמד אתכם את תורתי, כי כי טרם הגיע זמנו. 31 אנשים רבים מן העם
אם את תורת האלוהים אשר שלחני", השיב האמינו בישוע, ואמרו: "לאילו ניסים מצפים
ישוע. 17 "מי שרוצה לעשות את רצון האלוהים אתם מהמשיח שאדם זה לא חולל?" 32 כאשר
יודע אם אני מדבר בשם אלוהים או בשם נוכחו הפרושים כי העם נוטה להאמין בישוע,
עצמי. 18 מי שמשמיע את דעתו האישית מצפה הם שלחו יחד עם ראשי הכוהנים סוכנים
לשבחים ותהילה, אולם מי שרוצה בכבוד לתפוס אותו. 33 אולם ישוע אמר להם: "אני
שולחו הוא אדם ישר ונאמן. 19 משה נתן לכם אהיה אתכם עוד זמן מה, ואחר כך אחזור
את התורה אבל איש מביניכם אינו מקיים לשולחי. 34 תחפשו אותי ולא תמצאוני, כי
את התורה. מדוע אתם רוצים להרוג אותי לא תוכלו לבוא אל המקום שאהיה בו." 35
על הפרת התורה? 20 "היצאת מדעתך", 35 היהודים נבוכו מדבריו: "לאן הוא עומד
קרא הקהל. "מי רוצה להרוג אותך?" 21 "אני ללכת? "תמהו. "אולי בכוונתו לעזוב את הארץ
עשיתי נס אחד בשבת וכולכם התפלאתם וללכת ללמד את היהודים בתפוצות או אף
והשתוממתם על כך", אמר ישוע. 22 "אבל את הגויים! 36 למה התכוון כשאמר כי נחפש
גם אתם עובדים בשבת! הרי אתם עושים אותו ולא נוכל למצוא אותו, ואף לא נוכל לבוא
ברית-מילה לפי מצוות משה, מצוה שניתנה למקום הימצאו?" 37 ביום האחרון והגדול
לנו למעשה מהאבות וקדמה לתורת משה, גם של החג עמד ישוע וקרא בקול: "כל הצמא
בשבת. 23 אם אתם מתירים קיום ברית-מילה שיבוא אלי וישתה! 38 כי כמו שכתוב, המאמין
בשבת, כדי לא להפר את התורה, מדוע אתם בי, יזרמו מקרבנו נהרות מים חיים." 39 ישוע
מתרננים על שריפאתי מישהו בשבת? 24 אל התכוון לרוח הקודש שהמאמינים בשמו היו
תשפטו רק לפי מה שאתם רואים בעיניכם, עתידים לקבל. עד לאותו זמן לא ניתן רוח
אלא בחנו ושפטו בצדק! 25 אחדים מתושבי הקודש, כי ישוע עדיין לא נתפאר ולא חזר
ירושלים שאלו: "האם אין זה איש שהם רוצים לשמים. 40 אנשים רבים בהמון קראו לאחר
להרוג? 26 הנה הוא מדבר בציבור ואיש ששמעו את דבריו: "הוא באמת הנביא!" 41
אינו פוגע בו. אולי מנהיגינו הגיעו למסקנה אחרים קראו: "זהו המשיח!" היו שלגלגו: "האם
שהוא באמת המשיח! 27 אולם כיצד ייתכן המשיח יבוא מהגליל? 42 הלא כתוב כי המשיח
הדבר? הרי אנחנו יודעים מאין בא, ואילו יהיה מזרע דוד וכי יבוא מבית לחם, עיר דוד." 43
המשיח אמור לבוא מאי-שם, ממקום בלתי דעת הקהל עליו הייתה חלוקה. 44 אחדים
ידוע. 28 "ודאי שיוודעים אתם מי אני ומאין מהם רצו לתפוס, אך איש לא שלח בו יד. 45
באתי. "קרא ישוע בקול בבית-המקדש, אבל אנשי החוק שנשלחו לאסרו חזרו אל שולחיהם
דעו לכם שלא באתי אליכם על דעת עצמי, בידיים ריקות. "היכן הוא? מדוע לא הבאתם
אלא נשלחתי על-ידי האלוהים שאותו אינכם אותו?" שאלו הפרושים וראשי הכוהנים. 46
מכירים. 29 אולם אני מכיר אותו, כי אני "הוא דיבר דברים נפלאים כל-כך; מעולם
בא ממנו והוא שלח אותי." 30 ההמון רצה לא שמענו דברים כאלה!" השיבו. 47 "גם אתם
לתפוס אותו, אך איש לא הרים עליו אצבע, הלכתם שולל? "כעסו הפרושים. 48 "האם

ראיתם מישהו בינינו. המנהיגים או הפרושים, אשר מאמין כי הוא המשיח? 49 רק ההמון מקרב העם הזה מאמין בו. כי הם אינם יודעים את התורה. ארורים הם!" 50 נקדימון היה ביניהם; הוא זה שבא אל ישוע בלילה, וכששמע את דברי הפרושים אמר: 51 "האם תורתנו מתירה לנו לשפוט אדם לפני ששמענו מה בפיו וידענו מה שהוא עושה?" 52 "גם אתה מהגליל?" שאלו בלעג. "דרוש בכתובים וראה שאף נביא אינו בא מהגליל!" 53 בזאת הם נפרדו והלכו איש לביתו.

8 ישוע הלך להר הזיתים, 2 אולם למחרת בבוקר חזר לבית המקדש. עד מהרה התאספו סביבו אנשים רבים והוא החל ללמד אותם. 3 בעודו מלמד הביאו אליו הסופרים והפרושים אישה שנתפסה במעשה ניאוף, והעמידו אותה לפני הקהל. 4 "רבי, אישה זאת נתפסה במעשה ניאוף, "אמרו, 5 "ותורת משה מצווה עלינו לרגום באבנים נשים כאלה. מה דעתך?" 6 הם רצו לנסות את ישוע, שכן חיפשו סיבה להכשיל ולהרשיע אותו. אולם ישוע התכופף וצייר באצבעו על הקרקע. 7 כשהאיצו בו הסופרים והפרושים להשיב לשאלתם, הזדקף ישוע ואמר: "מי שלא חטא מעולם ישליך בה את האבן הראשונה!" 8 הוא התכופף שוב והמשיך לצייר באצבעו על הקרקע. 9 כל השומעים נמלאו בושה, ובוזה אחר זה עזבו את המקום, מזקן עד צעיר, וישוע נותר לבדו עם האישה. 10 ישוע נשא את ראשו וראה שנותר לבדו עם האישה. "היכן מאשימך? האם הרשיע אותך מישהו?" שאל אותה. 11 "לא אדוני", השיבה האישה. "אם כן גם אני לא ארשיע אותך. לכי לשלום ואל

שהוא האמת. 27 והם עדיין לא הבינו שהוא התכוון לאלוהים. 28 ישוע המשיך: "כאשר שלח אותי. 43 האם אתם יודעים מדוע אינכם תרימו את בן-האדם (על הצלב). תדעו מבינים את דבריי? מפני שאינכם מסוגלים ותבינו שאני הוא המשיח ושאני עושה דבר על להקשיב לי. 44 השטן הוא אביכם, ואתם רוצים דעת עצמי, אלא אני מספר לכם מה שלימד לעשות את חפצו! הוא היה רוצח ונשאר רוצח; אותי אבי. 29 שולחי תמיד איתי; הוא לא נטש אותי. כי אני עושה תמיד את הטוב בעיניו." 30 כשדיבר ישוע דברים אלה, יהודים רבים האמינו שהוא המשיח. 31 על כן הוא אמר משום שאני אומר את האמת. 46 האם יכול להם: "אם תקיימו את דברי תהיו תלמידי משהו מכם להוכיח אותי על איזשהו עוון? באמת. 32 אתם תדעו את האמת, והאמת תוציא אתכם לחופשי!" 33 "זרע אברהם אנחנו, לוי ילדי האלוהים מקשיבים בשמחה "קראו היהודים לעומתנו, וזמננו לא היינו עבדים לאיש. כיצד, אם כן, אתה אומר שנהיה בני-חורין?" 34 "אני אומר לכם במלוא האמת, לך שומרונאי! קראו בחזרה בחימה. "שד נכנס "ענה ישוע, "כל מי שחוטא הוא עבד לחטא, בך!" 49 "לא נכנס בי שד", ענה ישוע. "אתם ולעבד אין כל זכויות, בעוד שלבן יש את כל הזכויות. (aiōn g165) 36 לכן, אם הבן מוציא אתכם לחופשי, תהיו חופשיים באמת! 37 אני יודע שזרע אברהם אתם, אולם יש ביניכם אחדים שרוצים להרוג אותי, מפני שאינם יכולים לסבול את דברי. 38 אני מספר לכם את מה שראיתי אצל אבי, ואילו אתם עושים את מה שראיתם אצל אביכם." 39 "אברהם הוא אבינו!" השיבו היהודים. אולם ישוע השיב: "אילו הייתם בני אברהם, הייתם נוהגים כמוהו. 40 אולם עתה מבקשים אתם להרוג אותי על שסיפרתי לכם את האמת אשר שמעתי מאלוהים. אברהם מעולם לא היה עושה דבר כזה! 41 ואילו אתם עושים את מעשי אביכם האמת. "אין אנו ממזרים! יש לנו אב אחד – האלוהים!" טענו. 42 אולם ישוע כמובן. אני באמת מכיר אותו ושומע בקולו. 56 המשיך: "אילו אלוהים היה באמת אביכם, אזי הייתם אוהבים אותי, שהרי באתי אליכם מאת ראה אותו ושמת." 57 "איך יכולת לראות את

אברהם? "שאלו היהודים בחוסר אמון. "לא מלאו לך עדיין חמישים שנה אפילו!" 58 "אמן אומר אני לכם, עוד לפני שאברהם נולד, אני הוא!" השיב ישוע. 59 דבריו עוררו את חמתם, והם החלו להשליך עליו אבנים. אולם ישוע נעלם מעיניהם, עבר על פניהם ויצא מהמקדש.

9 ישוע עבר בדרך וראה איש שהיה עיוור מלידה. 2 "רבי, "שאלו תלמידיו, "מדוע נולד האיש עיוור, בגלל חטאיו שלו או של הוריו?" 3 "לא בגלל חטאיו ולא בגלל חטאי הוריו," השיב ישוע. "אדם זה נולד עיוור על-מנת שאלוהים יוכל לגלות בו את כוחו וגבורתו. 4 עלינו למהר לעשות לאור היום את מה שהטיל עלינו שולחי, כי תוך זמן קצר יבוא הלילה, ואז לא יוכל איש לעשות דבר. 5 כל עוד אני בעולם, אני אור העולם – אני מעניק לו את אורי." 6 ישוע ירק על הארץ, עשה משחה מהרוק ומרח אותה על עיני העיוור. 7 "לך לשטוף את עיניך בבריכת השילוח", אמר לו ישוע. העיוור הלך לשטוף את עיניו ושב למקום בעיניים פקוחות ובריאיות. 8 שכנים ואנשים שהכירו אותו כקבצן עיוור שאלו זה את זה: "האם זהו אותו קבצן עיוור?" 9 אחדים השיבו: "כן." ואחדים אמרו: "לא. לא ייתכן שזהו אותו אדם", הרהרו בקול. "אבל הוא באמת דומה לו כשתי שיפות מים!" הקבצן בא לעזרתם וקרא "אני האיש!" 10 "כיצד אתה יכול לראות? מה קרה לך?" שאלו. 11 והקבצן סיפר להם: "אדם בשם ישוע מרח משחה על עיני, ואמר לי לשטוף אותן בבריכת השילוח. עשיתי כדבריו ואני יכול לראות!" 12 "היכן האיש הזה עכשיו?" שאלו האנשים. "איני יודע."

ואמרו: "אתה תלמידו! אנחנו תלמידיו של 4 הרועה הולך בראש והעדר נוהר אחריו, משה רבנו! 29 אנחנו יודעים שאלוהים דיבר כי הוא מזהה את הרועה ומכיר את קולו. 5 אל משה, אבל איננו יודעים דבר על האיש הצאן לא תלכנה אחרי אדם זר, אלא תברחנה הזוה". 30 "מוזר מאוד שאינכם יודעים דבר מפניו, כי קולו אינו מוכר להן." 6 אלה ששמעו על אודות האיש שריפא את עיניו, השיב משל זה מפי ישוע לא הבינו למה התכוון. 7 הקבצן. 31 "אנחנו יודעים כי אלוהים אינו שומע ולכן ישוע הסביר להם: "אמן אני אומר לכם: לקול הרשעים, אך הוא מקשוב ברצון לאלה אני השער של מכלאת הצאן. 8 כל אלה שבאו שאוהבים אותו ושומעים בקולו. 32 מאז בריאת העולם לא שמענו על אדם שריפא עיוורון מלידה. 33 (aiōn g165) אילו אדם זה לא בא מאלוהים, הוא לא היה מסוגל לעשות מאומה!" 10 הגנב בא לגנוב, להרוג ולהשמיד, ואילו 34 "ממוזר שכמוך!" קראו לעברו בזעם. "אתה מתיימר ללמד אותנו? והם גרשוהו החוצה. הטוב, ורועה טוב מקריב את חייו למען צאנו. 35 כאשר שמע ישוע את הדבר, הוא פגש בקבצן ושאל אותו: "האם אתה מאמין בכך האדם?" 36 "מיהו?" שאל האיש. "אני רוצה להאמין בו." 37 "ראית אותנו, והוא מדבר אליך כרנע" השיב ישוע. 38 "כן, אדוני, קרא האיש. "אני מאמין!" והוא השתחוה לישוע. 39 "אני באתי לעולם לשם משפט – להעניק ראייה לעיוורים, ולהוכיח לאלה שחושבים את עצמם לפיקחים שהם למעשה עיוורים", אמר ישוע. 40 הפרושים שעמדו שם שאלו: "האם אתה כולל אותנו בין העיוורים?" 41 "אילו הייתם עיוורים לא הייתם אשמים", הסביר ישוע. "אולם אתם טוענים שאתם רואים, ולכן אתם אשמים."

10 "אני אומר לכם באמת, "המשיך ישוע, "מי שמסרב להיכנס למכלאת הצאן דרך השער, ובוחר להיכנס בדרך הצדדית, הוא גנב או שודר. 2 האדם שנכנס דרך השער הוא רועה הצאן. 3 השומר יפתח לו את השער, עדר הצאן ישמע ויכיר את קולו, והרועה יוביל את הצאן החוצה כשהוא נוקב בשם כל כבשה.

בו שד. האם שד יכול לפקוח עיני עיוורים? ישוע. אולם הוא התחמק מיריהם. 40 ישוע
 22 בחג החנוכה, בחורף. 23 התהלך ישוע בבית המקדש באגף הנקרא "אולם שלמה".
 24 היהודים הקיפוהו מכל עבר ושאלו: "עד מתי בכוונתך לסקרן אותנו? אם אתה הוא המשיח, מדוע אינך אומר זאת בפירוש?" 25 "כבר אמרתי לכם, אבל לא האמנתם לי".
 האמינו כי ישוע באמת המשיח.

11 איש בשם אלעזר, שגר בבית עניה עם מרים ואחותה מרתא, חלה. אחותו מרים היא זו שמשחה את ישוע במרקחת יקרה וניגבה את רגליו בשערותיה. 3 מרתא ומרים שלחו הודעה לישוע: "אדוני, ידידך הטוב חולה מאוד." 4 כששמע ישוע את הדבר אמר: "מחלה זאת לא תיגמר במוות, כי אם להביא כבוד לאלוהים. כי בן האלוהים יפואר באמצעות המחלה הזאת." 5 ישוע אהב מאוד את מרתא, מרים ואלעזר. 6 כאשר ישוע שמע שאלעזר חלה, התעכב יומיים 7 ורק לאחר מכן אמר לתלמידיו: "הבה נחזור ליהודה." 8 "אולם, רבי, קראו התלמידים במחאה: "לפני ימים ספורים בלבד ניסו מנהיגי היהודים להרוג אותך, ועכשיו אתה חוזר לאותו מקום?" 9 "בכל יום יש שתיים עשרה שעות אור, ובמשך השעות האלה יכול כל אחד ללכת בלי ליפול או להיכשל." 10 מי שהולך בלילה ייכשל וימעד בגלל החשכה." 11 ישוע המשיך: "חברנו אלעזר ישן, אך אני הולך להעיר אותו." 12 ישוע התכוון לכך שאלעזר מת, אולם תלמידיו חשבו שאמר כי אלעזר ישן במנוחה, ולכן אמרו: "אם אלעזר ישן שינה טובה הוא ודאי יבריא!" 14 "אלעזר מת", אמר להם ישוע בפירוש. 15 "אני שמח למענכם שלא הייתי שם, כדי שתלמדו להאמין. הבה נלך אליו." שוכן בי ואני בו." 39 הם שוב רצו לתפוס את

16 תומא (הנקרא בשם חיבה "התאום") אמר וראה, ענו האנשים. 35 ישוע בכה. 36 "הם לחבריו התלמידים: "בואו נלך גם אנחנו כדי היו חברים טובים מאוד", אמרו היהודים שנמות איתו. 17 בהגיעם לבית־עניה נאמר זה לזה. "ראו עד כמה אהב אותנו!" 37 היו להם שאלעזר מת ושהוא קבור כבר ארבעה שאמרו: "אם הוא ריפא את העיוור, האם לא ימים. 18 בית־עניה מרוחקת מירושלים רק היה יכול גם למנוע את מותו של אלעזר?" 38 כשלושה קילומטר, 19 ויהודים רבים באו ישוע שוב התרגש והלך אל קברו של אלעזר. מירושלים לנחם את מרתא ומרים באבלן. 20 הוא נקבר במערה שאבן גדולה חסמה את כאשר שמעה מרתא שישוע היה בדרכו אליהן, פיתחה. 39 "הזיזו את האבן", ביקש ישוע. אולם הלכה לפגוש אותו, ואילו מרים נשארה בבית. מרתא, אחות המת, אמרה: "אבל אדוני, הגופה 21 "אדוני, אמרה מרתא לישוע, "אילו היית ודאי מצחינה; הרי הוא קבור כבר ארבעה כאן, אחי לא היה מת. 22 אך עדיין לא מאוחר ימים!" 40 "האם לא אמרתי לך שאם תאמיני מדי, כי אני יודעת שכל מה שתבקש מאלוהים תראי את גבורת האלוהים?" "שאל ישוע. 41 הוא ייתן לך." 23 "אחיי יקום לחיים", הבטיח האנשים הזיזו את האבן, וישוע נשא עיניו ישוע. 24 "כן," אמרה מרתא, "עם כל האחרים אל השמים וקרא: "אבי, תודה לך על שאתה בתחיית המתים ביום האחרון." 25 אולם ישוע שומע אותי. 42 אני יודע שאתה שומע אותי אמר לה: "אני הוא התחייה והחיים. כל המאמין בי יחיה אפילו אם ימות. 26 כל המאמין בי יחיה לנצח ולא ימות לעולם! האם את מאמינה לך?" 27 "כן, אדוני, "השיבה, "אני החוצה!" 44 ואלעזר יצא החוצה עטוף עדיין מאמינה שאתה המשיח בן־האלוהים אשר לו בתכריכים. "הסירו מעליו את התכריכים ותנו חיכינו זמן רב." 28 כשסיימה מרתא לדבר לו ללכת", אמר ישוע. 45 יהודים רבים מבין עזבה את ישוע וחזרה למרים. מרתא קראה מנחמי מרים אשר חזו בנס האמינו בישוע. 46 למרים בסתר ואמרה: "המורה נמצא כאן; אולם היו שהלכו לפרושים וסיפרו להם את הוא רוצה לדבר איתך." 29 מרים יצאה הדבר. 47 הפרושים וראשי הכהנים כינסו אליו מיד. 30 ישוע נשאר עדיין מחוץ לכפר. אסיפה כדי לדון במצב. "איפה הוא ואיפה במקום שבו פגשה אותו מרתא. 31 היהודים אנחנו?" "שאלו זה את זה במבוכה. "האיש הזה שבאו לנחם את האבלות ראו את מרים עוזבת באמת מחולל ניסים! 48 אם לא נאסור אותו את הבית בחיפזון. הם חשבו שהיא הולכת יאמין בו כל העם וילך אחריו, וזה יהיה לבכות על קבר אחיה, ולכן הלכו בעקבותיה. סופנו, כי אז יבואו הרומאים ויסירו את בית 32 כאשר הגיעה מרים למקום הימצאו של המקדש ואת עמנו!" 49 קייפא, הכהן הגדול ישוע, נפלה לרגליו וקראה בכבי: "אדוני, אילו באותה שנה, אמר להם: "אינכם מבינים דבר! היית כאן, אחי לא היה מת." 33 בכייה ובכי 50 האינכם מבינים כי מוטב שאדם אחד ימות האבלים ננע ללבו של ישוע, וגם הוא התרגש בעד כל העם, מאשר שכל העם ימות בעד ונאנח. 34 "היכן קברתם אותו?" "שאל. "בוא אדם אחר? למה לסכן את העם?" 51 קייפא

לא אמר דברים אלה ביוזמתו, אלא בהשראת אלוהים. כי בהיותו הכהן הגדול של אותה שנה ניבא שישוע ימות בעד העם. 52 ולא רק בעד העם, אלא גם כדי לקבץ ולאחד את כל בני־האלוהים באשר הם. 53 מאותו יום ואילך תכננו מנהיגי היהודים להרוג את ישוע, 54 ולכן הוא הפסיק להתהלך בגלוי באזור יהודה. הוא עזב את ירושלים והחליט ללכת לעיר אפרים שבנבול המדבר, שם נשאר עם תלמידיו. 55 בהתקרב חג הפסח עלו לירושלים יהודים רבים מכל קצות הארץ, כדי להשתתף בטקס הטהרה שקדם לחג. 56 הם רצו לראות את ישוע, ובעמדם בבית המקדש שאלו איש את רעהו: "מה דעתכם, האם יבוא לחג הפסח או לא?" 57 בינתיים הודיעו ראשי הכוהנים והפרושים בציבור, שכל הרואה את ישוע חייב לדווח להם על כך מיד, כדי שיוכלו לאסרו.

12 ששה ימים לפני חג הפסח שב ישוע לבית־עניה, כפרו של אלעזר שהשיבו לחיים. 2 ונערכה לכבודו ארוחת ערב חגיגית. אלעזר ישב עם ישוע בין האורחים, ואילו מרתא שרתה את האורחים. 3 מרים לקחה מרקחת יקרה העשויה משמנים ובשמים ריחניים, משחה את רגליו של ישוע וניגבה אותן בשערותיה. ריח הניחוח מילא את כל הבית. 4 אחד מתלמידיו אשר עמד להסגירו, יהודה איש קריות שמו, קרא: 5 "המרקחת הזאת שווה הרבה כסף! היא הייתה יכולה למכור אותה ולחלק את הכסף לעניים." 6 הוא לא דיבר מתוך דאגה לעניים, אלא מתוך דאגה לעצמו. יהודה היה הגזבר של קבוצת התלמידים, ולעתים קרובות משך מכספי הקבוצה לצרכיו הפרטיים. 7 "הנח לה", אמר ישוע, "היא עשתה

את חייו על-פני האדמה – יאבד אותם; והשונא את חייו על-פני האדמה יזכה בחיי נצח. (aiōnios g166) 26 "הרוצה להיות תלמיד צריך ללכת בעקבותי, כי המשרתים אותי חייבים להיות במקום שאני נמצא. אלוהים אבי יכבד את כל אלה שהולכים בעקבותי ומשרתים אותי. 27 כעת נבהלה נפשי, אולם אני יכול לבקש מאבי שיצילני מגורלי, שהרי לשם כך באתי לעולם. 28 אבי, פאר את שמך! "לפתע נשמע קול מהשמים: "כבר פארתי ואוסף לפאר. 29 כל הנוכחים שמעו את הקול, אולם חלקם חשב שהיה זה קול רעם, וחלקם אמר שמלאך דיבר עם ישוע. 30 "הקול הזה היה למענכם ולא למעני", אמר להם ישוע. 31 "עכשיו הגיע מועד משפטו של העולם, ושר העולם הזה (השטן) יגורש. 32 וכאשר אנשא מן הארץ אמשוך אלי את כולם." 33 הוא אמר זאת כדי לרמוז להם כיצד ימות. 34 "אולם אנחנו למדנו מהתורה שהמשיח יחיה לנצח ולא ימות לעולם, אם כן מדוע אתה אומר שבן-האדם צריך להנשא מן הארץ? מי בן-האדם הזה?" שאלו אותו.

13 לפני חג הפסח, ישוע ידע שהגיעה שעתו לעזוב את העולם ולשוב אל אביו. ישוע תמיד אהב מאוד את בחיריו בעולם הזה, ועתה עמד להוכיח להם כי אין גבול לאהבתו. 2 לעט סעודת הערב השטן כבר המריץ את יהודה איש-קריות להסגיר את ישוע. 3 ישוע ידע כי אביו נתן בידו את הכול, וכי הוא בא מאלוהים וישוב אל אלוהים. 4 לכן הוא קם מהשולחן בארוחת הערב, הסיר את בגדיו וקשר למותניו מגבת. 5 אחר כך לקח קערה, מילא אותה מים, החל לרחוץ את רגלי תלמידיו וניגב אותן במגבת הקשורה "אלוהים סגור את עיניהם והקשיח את לבם.

למתניו. 6 כאשר הניע תורו של שמעון פטרוס סמוך לחיקו. 24 ולכן רמז לו שמעון פטרוס הוא קרא: "אדוני, איך ייתכן שאתה תרחץ את רגלי?" 7 "כעת אינך מבין מדוע אני עושה זאת, אולם יבוא יום שתבין זאת", השיב ישוע. 26 "למי שאניש את 8 "לא, מחה פטרוס, לעולם לא תרחץ את רגלי!" "אם לא ארחץ אותך, לא יהיה לך חלק בי", השיב ישוע. (aiōn g165) 9 "אם כך, קרא פטרוס, "רחץ לא רק את רגלי, אלא גם את ידי וראשי." 10 "מי שרחץ כבר את כל גופו צריך לרחוץ את רגליו בלבד כדי להיות נקי וטהור. עתה אתם נקיים, אבל לא כולכם." 11 ישוע אמר דברים אלה מפני שידע מי עמד להסגירו. 12 כשסיים ישוע לרחוץ את רגליהם לבש את בגדיו, התיישב ושאל: "האם אתם מבינים מה עשיתי לכם? 13 אתם קוראים ל'מורה' ו'אדון', ואכן נוהגים אתם בצדק, כי זוהי האמת. 14 לכן אם אני, האדון והמורה, רחצתי את רגליכם, גם אתם צריכים לרחוץ איש את רגלי רעהו. 15 נתתי לכם דוגמה כדי שתנהגו כמוני. 16 האמינו לי, העבד אינו חשוב מאדוני, והשליח אינו חשוב משולחו. 17 כאשר תבינו את משמעות הדברים האלה ותנהגו לפיהם, יהיה לכם טוב ותתברכו. 18 "איני מתכוון לכולכם, כי אני יודע במי בחרתי. הכתובים מנבאים שאחד מאוכלי לחמי יבגוד בי. 19 אני מספר לכם זאת עכשיו כדי שתאמינו לי כשכל זה יתרחש. 20 "אמן אומר אני לכם: כל המקבל את מי שאני שולח מקבל למעשה אותי, וכל המקבל אותי מקבל למעשה את שולחי." 21 בסיימו דברים אלה נאנח ישוע אנחה עמוקה ואמר: "אכן, זוהי האמת – אחד מכם יבגוד בי." 22 התלמידים הביטו איש ברעהו בתמיהה ובמבוכה, משום שלא ידעו למי התכוון. 23 תלמידו החביב של ישוע היה

מעונות רבים. ואני הולך להכין לכם מקום. בקרבכם. 18 לא אעזוב אתכם כיתומים; אני לולא היה הדבר נכון. לא הייתי מספר לכם אחזור אליכם. 19 בעוד זמן קצר העולם כבר זאת. 3 לאחר שהכול יהיה מוכן אחזור ואקח לא יראה אותי. אך אתם תראו אותי. כי אני חי אתכם אלי. כדי שתהיו תמיד במקום שבו אני וגם אתם תחיו. 20 ביום ההוא תדעו שאני שוכן נמצא. 4 אתם יודעים לאן אני הולך וכיצד באבי. אתם שוכנים בי ואני בכם. 21 כל השומע להניע לשם. 5 "לא. איננו יודעים לאן אתה בקולי אוהב אותי. על כן אבי ואני נאהב אותנו. הולך". קרא תומא. "כיצד אתה מצפה שנדע ואני אתוודע אליו." 22 יהודה תלמידו (לא את הדרך?) 6 אולם ישוע ענה: "אני עצמי אישקריות) פנה אליו: "אדוני. מדוע רוצה הדרך. האמת והחיים. איש אינו יכול לבוא אתה להתוודע אלינו בלבד. אל תלמידך. אל האב אלא באמצעותי. 7 אילו ידעתם מי ולא אל העולם כולו?" 23 "מפני שאגלה את אני. הייתם יודעים גם מיהו אבי. מעתה ואילך עצמי רק למי שאוהב אותי ושומע בקולי". אתם מכירים אותו וגם ראיתם אותו. 8 "אדוני. השיב ישוע. "גם אבי יאהב את מי שאוהב אותי. הראה לנו את האב ונסתפק בכך". ביקש ואנחנו נשכון בתוכו. 24 מי שאינו שומע בקולי פיליפוס. 9 אולם ישוע השיב: "פיליפוס. לאחר אינו אוהב אותי. זכרו. אין אלה דברי. כי אם שהייתי אתכם במשך כל הזמן הזה. עדיין אינך דברי אבי אשר שלחני. 25 אני אומר לכם יודע מי אני? מי שראה אותי ראה את אבי. אם דברים אלה כל עוד אני נמצא אתכם. 26 כאשר כן מדוע מבקש אתה לראותו? 10 האם אינך אבי ישלח בשמי את המנחם. את רוח הקודש. מאמין שאני חי באבי. ושאבי חי בי? אין אלה הוא ילמד אתכם דברים רבים ויזכיר לכם המילים שלי. כי אם של אבי השוכן בקרבי כל מה שאמרתי. 27 "אני משאיר לכם שלווה והפועל דרכי. 11 "האמינו לי שאני חי באבי ושלום. לא לפי מושגי העולם. אלא שלומי ואבי חי בי; האמינו לי לפחות בזכות הנסים שלי. לכן אל תפחדו ואל תדאגו. 28 זכרו את והנפלאות שחוללתי. 12 אני אומר לכם בכנות מה שאמרתי לכם: אני הולך עכשיו. אולם וברצינות: כל מי שמאמין בי יוכל לעשות את אשוב אליכם. אם אתם באמת אוהבים אותי. כל מה שאני עושה. ואף הרבה יותר מזה. כי תשמחו לשמוע שאני חוזר אל אבי. כי הוא אני הולך אל אבי. 13 אעשה למענכם כל מה גדול ממני. 29 אני מספר לכם את כל הדברים שתבקשו בשמי. כדי שהאב יכובד בבנו. 14 האלה לפני התרחשותם. כדי שתאמינו בי אכן. אעשה את כל מה שתבקשו בשמי. 15 "אם כאשר הם יתרחשו. 30 "לא נותר לי זמן רב אתם אוהבים אותי. שמעו בקולי; 16 ואני אבקש מאבי שיתן לכם יועץ אחר שלא יעזוב אתכם לעולם – (aiōn g165) 17 את רוח הקודש והאמת. העולם לדעת שאני אוהב את אבי; משום כך רוב האנשים בעולם אינם יכולים לקבל את רוח הקודש. מפני שאינם מכירים אותו ואינם מכאן."

מעונינים בו כלל. אולם אתם מכירים אותו. **15** "אני הנפן האמתית ואבי הוא הכורס. 2 כי עתה הוא נמצא אתכם ובקרוב אף ישכון הוא נוזם את כל הענפים שאינם נושאים פרי.

ומטהר את הענפים שנושאים פרי, כדי שישאו יותר פרי. 3 אתם כבר מטוהרים על-ידי אתם זוכרים מה שאמרתי לכם? 'העבד אינו הדברים שאמרתי לכם. 4 עליכם לקשור את חייכם בחיי. אם לא תהיו חלק ממני, לא תוכלו שרדפו אותי; אילו הקשיבו לי, היו מקשיבים לשאת פרי, כשם שענף גוזם אינו מסוגל לשאת פרי מעצמו. 5 'כן, אני הנפן ואתם הענפים. שאתם שייכים לי, ומשום שהם לא מכירים את מי שמחובר אלי ואני אליו ישא פרי רב, כי האלוהים אשר שלח אותי. 22 "לולא דיברתי בלעדי אינכם מסוגלים לעשות דבר. 6 מי שיאנו מחובר אלי ייזרק החוצה כענף יבש וחסר-תועלת שנועד לשריפה. 7 אולם אם תקשרו את חייכם בחיי ותשמרו את מצוותי, לפניהם את כל הניסים והנפלאות הם גם אתן לכם כל מה שתבקשו ממני. 8 ואבי יכובד בעשותכם פרי ובהיותכם תלמידי. 9 "אני אוהב אתכם כפי שאבי אוהב אותי; דבקו אבי. 25 כך מתקיימים הדברים בתורה שלהם באהבתי! 10 אם תשמרו את מצוותי תעמדו באהבתי, כשם שאני שומר את מצוות אבי ועומד באהבתו. 11 אני מספר לכם דברים אלה כדי שתימלאו בשמחתי, וכדי ששמחתכם תהיה מושלמת. 12 אני דורש מכם שתאהבו איש את רעהו כשם שאני אוהב אתכם. 13 האהבה הגדולה ביותר היא זו של אדם שמקריב את נפשו בעד ידידיו; 14 ואם תשמעו בקולי תהיו ידידי. 15 לא אקרא לכם יותר 'עבדים', כי הארון אינו משתף את עבדיו בסודותיו; עתה הנכם ידידי ואנשי-סודי, כי סיפרתי לכם כל מה שאמר לי אבי. 16 "לא אתם בחרתם בי, כי אם אני בחרתי בכם ושלחתי אתכם ללכת ולעשות פרי מבורך ואמתי, כדי שאבי יתן לכם כל מה שתבקשו ממנו בשמי. 17 אני מצווה עליכם לאהוב איש את רעהו. 18 העולם אמנם שונא אתכם, אולם דעו לכם שהוא שונא אותי לפני ששנא אתכם. 19 אילו הייתם שייכים לעולם, היה העולם אוהב אתכם; אולם אינכם שייכים לעולם, כי אני בחרתי להוציא אתכם

מלכתחילה." 16 "סיפרתי לכם את כל הדברים האלה כדי שתדעו מה מצפה לכם ולא תופתעו או תיבהלו. 2 יגרשו אתכם מבתי-הכנסת, ואף יגיע הזמן שהרוצחים אתכם יחשבו שהם עושים את רצון אלוהים! 3 הם יעשו כל זאת מפני שאינם מכירים את אבי ואותי. 4 אני מספר לכם את כל הדברים האלה כדי שבבוא העת תיזכרו שהזהרתי אתכם. לא סיפרתי לכם זאת מקודם, מפני שעדיין הייתי עמכם. 5 "אולם עתה אני חוזר אל שולחי, ואיש מכם אינו מתעניין לדעת לאן אני הולך. 6 דברי רק העציבו אתכם. 7 האמת היא כי מוטב שאלך,

אחרת לא יבוא המנחם. אם אלך הוא יבוא. אולם אשוב לראותכם. ואז תשמחו מאוד ואיש מפני שאשלח אותו אליכם. 8 "כאשר יבוא המנחם הוא ילמד את העולם מהי משמעות לא יהיה עליכם לבקש ממני דבר, כי תוכלו החטא, הצדק והמשפט. 9 הוא יוציא לאור לבקש את הדבר מאבי, והוא ייתן לכם כל מה את חטא העולם, משום שלא האמינו בו. 10 שתבקשו ממנו בשמי. 24 עד עתה לא ביקשתם הוא יראה להם מהו הצדק האמתי. כי אני דבר בשמי; בקשו ותקבלו. כדי שתימלאו חוזר אל אבי ושוב לא תראו אותי. 11 הוא שמחה רבה. 25 "דיברתי אליכם במשלים ילמד אותם את משמעות המשפט. כי שליט וחידות. אולם יבוא יום שאדבר אליכם על העולם הזה (השטן) כבר נשפט ונדון. 12 אבי בבירור ולא עוד בחידות ובמשלים. "הייתי רוצה לומר לכם עוד דברים רבים, 26 ביום שהוא תוכלו לבקש בשמי כל דבר, אבל אינכם מסוגלים להבינם עדיין. 13 כאשר ולא אצטרך יותר לבקש מאבי שיתן לכם יבוא אליכם רוח האמת הוא יוביל אתכם אל אותי. 27 כי אבי אוהב אתכם משום שאתם כל האמת, כי אין הוא מדבר על דעת עצמו; אוהבים אותי ומאמינים שיצאתי ממנו. 28 כן, הוא יספר לכם את אשר שמע. הוא יספר לכם יצאתי מאבי ובאתי לעולם. כעת אני עוזב את גם על העתיד. 14 הוא יפאר אותי ויביא לי העולם וחוזר לאבי. 29 "סוף סוף אתה מדבר כבוד רב בהראותו לכם את תפארתו. 15 כל דברים ברורים ולא בחידות ובמשלים", קראו תפארתו היא תפארתו, ומשום כך אמרתי לכם תלמידיו בהקלה. 30 "עתה אני יודעים שאתה שהרוח יביא לי כבוד רב בהראותו לכם את יודע הכל, ואיננו צריכים לשאול אותך יותר תפארתו. 16 בעוד זמן מה אלך ושוב לא תראו שאלות. אנו מאמינים שבאת מאלוהים. 31 אותי, אך כעבור זמן מה תראו אותי בשנית, כי "אתם מאמינים לי לבסוף?" שאל ישוע. 32 אני הולך אל אבי. 17 אחדים מתלמידיו לא "אולם יגיע הזמן – למעשה הוא כבר הגיע – הבינו את דבריו. "למה הוא מתכוון באמרו שכולכם תתפזרו איש לביתו ותעזבוני לבדי. שבעוד זמן מה נראה אותו בשנית, כי הוא אך לא אהיה לבדי כי אבי עמדי. 33 אמרתי הולך אל אביו? "שאלו איש את רעהו. 18 "למה לכם את כל הדברים האלה כדי שלבכם הוא מתכוון באמרו זמן מה? "תמהו. 19 ישוע ידע מה הטריד אותם ולכן שאל: "האם אתם קשיים וצרות, אולם חיזקו ואימצו, כי אני תוהים למה התכוונתי? 20 אני אומר לכם ניצחתי את העולם!"

17 בסיימו לדבר נשא ישוע את עיניו באמת וברצינות: העולם ישמח ויגיל על מה שיקרה לי, ואילו אתם תבכו. אבל צערכם יהפוך לשמחה נפלאה, כאשר תראו אותי שנית. 21 שמחה זו תדמה לשמחתה של יולדת השוכחת את חבלי הלידה לאחר הולדת תינוקה, כי היא נמלאת שמחה וגייל על כך שאדם נולד לעולם. 22 עכשיו אתם עצובים, לבדו, ואת ישוע המשיח אשר שלחת. (aiōnios)

מאוחדים כמונו; שהם יהיו בנו כשם שאתה פארתי אותך על־פני הארץ. 5 עתה, אבי, פאר אותי בכבוד שהיה לי איתך עוד לפני בריאת העולם. 6 "סיפרתי על אודותיך לכל האנשים שנתת לי בעולם. למעשה הם היו שלך תמיד; אתה נתת לי אותם והם שמעו בקולך. 7 עתה הם יודעים שכל מה שנתת לי ממך הוא. 8 כי מסרתי להם את המצוות שמסרת לי. הם קיבלו אותן, והם יודעים בבטחון שבאתי לעולם מעמך ושאתה שלחת אותי. 9 "איני מתפלל בעד העולם כולו, אלא בעד אלה שנתת לי, כי הם שייכים לך. 10 אלה שהם שלי הם שלך, ושליך הם שלי, ולכן הם תפארתי. 11 כעת אני עוזב את העולם ומשאיר אותם כאן. אבי הקדוש, אני בא אליך ומבקש ממך: שמור על כל אלה שנתת לי, כדי שיתאחדו ויהיו לאחד - כמונו. 12 בהיותי כאן בעולם שמרתי על אלה שנתת לי אך אחד מהם לא אבד, מלבד בן הניהיגום שבו נתקיימה הנבואה שבכתב־הקודש. 13 "עכשיו אני בא אליך. סיפרתי להם דברים בהיותי עמם, כדי שיימלאו בשמחתך. 14 ומסרתי להם את מצוותיך. העולם שונא אותם, כי אינם שייכים לו, כשם שאני איני שייך לעולם. 15 אני לא מבקש ממך להוציא אותם מהעולם. אלא לשמרם מהרע. 16 הם אינם שייכים לעולם הזה, כשם שאני איני שייך לעולם הזה. 17 למד אותם את דבר האמת, כדי שיהיו קדושים וטהורים. 18 כשם ששלחת אותי אל העולם כך גם אני שולח אותם אל העולם. 19 אני מוסר את עצמי למענם, כדי שיגדלו באמת ובקדושה. 20 "אינני מתפלל רק בעד אלה כאן, אלא גם בעד אלה שיאמינו בי בעתיד, לאחר שישמעו את עדויות המאמינים. 21 אני מתפלל שהם יהיו

18 ישוע סיים את דבריו ועזב את המקום עם תלמידיו. הם חצו את נחל קדרון ונכנסו אל חורשת עצי־זית. 2 יהודה, התלמיד שבגד בישוע, הכיר היטב את המקום, כי ישוע נפגש שם עם תלמידיו פעמים רבות. 3 ראשי הכוהנים והפרושים העמידו לרשות יהודה קבוצה של חיילים ושוטרים מצוידים בלפידים ובכלי נשק, והם הלכו אל אותה החורשה. 4 ישוע ידע היטב מה עומד לקרות לו. הוא צעד קדימה ושאל: "את מי אתם מחפשים?" 5 "את ישוע מנצרת", השיבו לו. "אני הוא", אמר ישוע. גם יהודה המסניר אותו היה שם. 6 לשמע מילים אלה הם נסוגו ונפלו על הארץ. 7 ישוע חזר על שאלתו: "את מי אתם מחפשים?" "את ישוע מנצרת", השיבו בשנית. 8 "אמרתי לכם, אני הוא", אמר ישוע. "אם אותי אתם מחפשים, עיזבו את החבורה הזאת והניחו

להם ללכת. 9 ישוע אמר זאת כדי לקיים את האמת. מדוע אתה מכה אותי? 24 חנן שלח הנבואה שניבא: "מכל אלה שנתת לי לא אבד את ישוע. אסור באזיקים. אל קייפא הכהן אף אחד!" 10 לפתע שלף שמעון פטרוס את הגדול. 25 בינתיים המשיך שמעון פטרוס חרבו וקיץ את אוזנו הימנית של מלכוס. עבד להתחמם לאש המדורה, ושוב נשאל: "הרי גם הכהן הגדול. 11 השב את החרב לנדן!" פקד אתה אחד מתלמידיו של ישוע. לא כן? "לא, עליו ישוע." הרי עלי לשתות את הכוס שנתן מה פתאום? "הכחיש פטרוס. 26 אך אחד לי אבי." 12 החיילים, השוטרים ומפקדם מעבדי הכהן הגדול. קרובו של מלכוס (זה תפסו את ישוע, קשרו את ידיו, 13 הוליכו אותו שפטרוס קיץ את אוזנו). קרא: "אולם ראיתי תחילה אל חנן – חותנו של קייפא שהיה הכהן אותך בחורשה יחד עם ישוע!" 27 פטרוס הגדול באותה שנה. 14 היה זה אותו קייפא המשיך להכחיש את הדבר, ולפתע קרא שיעץ ליהודים: "מוטב שאדם אחד ימות בעד התרנגול. 28 בבוקר השכם הובילו את ישוע כל העם, מאשר שכל העם ימות בעד אדם מביתו של קייפא לבית הממשל. אך הם לא אחד." 15 שמעון פטרוס ותלמיד אחר הלכו נכנסו פנימה מחשש חמץ – הם רצו להישאר במרחק מה אחרי ישוע. התלמיד האחר היה כשרים לאכילת סעודת הפסח. 29 על כן יצא מוכר לכהן הגדול, ולכן הורשה להיכנס אל אליהם פילטוס ושאל: "במה אתם מאשימים החצר יחד עם ישוע, 16 ואילו פטרוס נאלץ את האיש?" 30 "אלמלא עשה דבר רע, לא להישאר מעבר לגדר. התלמיד האחר ניגש אל היינו אוסרים אותו! "השיבו. 31 "אם כן, שפטו השוערת וביקש ממנה להכניס את פטרוס. 17 אותו בעצמכם לפי חוקי תורתכם." אמר "הלא גם אתה תלמידו של האיש הזה!" קראה פילטוס. "אבל החוק אינו מתיר לנו עונש מוות." השוערת לעבר פטרוס. "מה פתאום?" הכחיש השיבו היהודים. 32 בזאת מלאו את מה שישוע פטרוס. 18 החיילים והמשרתים התחממו ניבא באשר לצורת מותו. 33 פילטוס שב סביב לאש מדורה שהדליקו, כי היה קר. לבית הממשל וקרא אליו את ישוע. "האם אתה פטרוס הצטרף אליהם כדי להתחמם מעט. מלך היהודים?" שאל. 34 "האם אלה המילים 19 בתוך הבית החל הכהן הגדול לחקור שלך או של האחרים?" השיב ישוע בשאלה. את ישוע על תלמידיו ועל מה שלימד 35 "האם אני יהודי?" שאל פילטוס. "בני עמך אותם. 20 כל מה שהיה לי לומר אמרתי וראשי הכוהנים הסניירו אותך. מה עשית?" 36 בצייבור, באוזני המנהיגים והעם. תמיד לימדתי "אילו הייתה מלכותי מהעולם הזה, היו משרתי בבתי הכנסת או בבית המקדש, וכולם יודעים נלחמים לצדי ומונעים את מאסרי עלידי מה שלימדתי." השיב ישוע. 21 "אל תשאל ראשי היהודים. אולם בעת הזאת מלכותי אינה אותי, אלא את שומעי, הם יודעים את מה מהעולם הזה." אמר ישוע. 37 "אם כן, אתה שאמרתי." 22 אחד המשרתים שעמד שם הכה בכל זאת מלך? "תמה פילטוס. "כן." השיב את ישוע על פניו. "ככה אתה מתחצף לכהן ישוע, משימתי היא להביא את האמת לעולם; הגדול?" שאל בזעם. 23 "אם אני משקר הוכח לשם כך נולדתי ובאתי לעולם, וכל אוהבי זאת." השיב ישוע. "אולם אם אני אומר את האמת ישמעו לקולי." 38 "מדי האמת?" שאל

פילטוס ויצא החוצה אל היהודים. "האיש חף מפשע ולא עשה כל רע!" קרא פילטוס. 39 "בכל שנה בחג הפסח אני מוציא לחופשי אסיר אחד. אתם רוצים שאשחרר את מלך היהודים?" 40 "לא!" קראו. "אל תשחרר אותו; שחרר את בר-אבא!" בר-אבא היה שותף למרד.

19 אז לקח פילטוס את ישוע והלקה אותו בשוטים. 2 החיילים שזרו זר קוצים. הניחוחו על ראשו והלבישו אותו גלימת ארגמן. 3 "יחי מלך היהודים!" קראו בלעג, והכו אותו באגרופיהם. 4 פילטוס יצא אל הקהל ואמר: "אני מוציא אליכם את ישוע כדי שתדעו שמצאתי אותו חף מפשע!" 5 ישוע יצא החוצה, ראשו עטור זר קוצים ולנופו גלימת ארגמן. "הנה האיש!" קרא פילטוס. 6 כאשר ראו אותו ראשי הכהנים והמשרתים, קראו: "צלוב אותו! צלוב אותו!" "צלוב אותו בעצמכם, השיב להם פילטוס, כי אני לא מצאתי בו כל אשמה." 7 "לפי תורתנו עליו למות," קראו היהודים, "כיוון שקרא לעצמו בן-האלוהים." 8 לשמע דברים אלה גבר פחדו של פילטוס. 9 הוא החזיר את ישוע לבית-הממשל ושאל אותו: "מאין אתה?" "אולם ישוע לא ענה דבר. 10 "מדוע אינך עונה לי?" שאל פילטוס. "הרי אתה יודע כי יש בכוחי לצלוב אותך או לשחרר אותך!" 11 אבל ישוע השיב: "לולא קיבלת רשות מלמעלה, לא היית יכול לעשות לי דבר. לכן אשמת המסנירים אותי גדולה מאשמתך." 12 כשמע פילטוס דברים אלה ניסה לשחרר את ישוע, אולם היהודים התנגדו ואמרו: "אם תשחרר אותו תגלה חוסר נאמנות לקיסר, מפני שכל העושה עצמו למלך מורד בקיסר!"

אמר: "זוהי אמך." והתלמיד אסף אותה לביתו מאז ואילך. 28 ישוע ידע שהכל הסתיים, מקום.

20 השכם בבוקר יום ראשון, עוד לפני הנץ החמה, באה מרים המגדלית אל קברו של ישוע וראתה שהאבן הוסרה מפתח הקבר. 2 היא רצה מיד אל שמעון פטרוס ואל התלמיד השני, זה שהיה אהוב על ישוע. היא קראה: "הם לקחו את הארון מהקבר! איננו יודעים היכן שמו אותו!" 3 פטרוס והתלמיד השני מיהרו יחד אל הקבר; התלמיד השני הקדים אותו והגיע ראשון. 5 הוא הביט פנימה וראה את התכריכים מונחים במקומם, אולם לא נכנס לקבר. 6 שמעון פטרוס בא אחריו ונכנס פנימה. גם הוא ראה את התכריכים. 7 הבד שעטף את ראשו של ישוע היה מקופל ומונח בצד בניפרד מהתכריכים. 8 ואז גם התלמיד האחר נכנס פנימה, ראה והאמין שישוע קם לתחייה. 9 כי עד אז לא הבינו שהכתובים ניבאו כי הוא יקום לתחייה. 10 שניהם הלכו הביתה. 11 ובינתיים חזרה מרים אל הקבר, עמדה בחוץ ובכתה. היא העיפה מבט לתוך הקבר, 12 ולפתע נגלו אליה שני מלאכים לבושי לבן יושבים במקום שבו הייתה גופת ישוע: אחד למרגלותיו ושני למראשותיו. 13 "מדוע את בוכה?" שאלו המלאכים. "כי הם לקחו את ארוני ואיני יודעת היכן הניחו אותו." השיבה מרים. 14 היא הרגישה שמישהו עומד מאחוריה. כשהביטה לאחור ראתה את ישוע, אולם היא לא הכירה אותו. 15 "מדוע את בוכה? את מי את מחפשת?" שאל אותה ישוע. מרים חשבה אותו לשומר הגן ולכן התחננה לפניו: "אם אתה זה שלקח את ארוני, אנא, אמור לי היכן שמת אותו כדי שאוכל לקחתו."

16 "מרים!" קרא ישוע. היא פנתה להביט בו וקראה: "רבי!"¹⁷ "אל תנעי בי," הזהיר אותה ישוע, "כי עדיין לא עליתי אל אבי. לכי אל האחים וספרי להם שאני עולה אל אבי ואביכם, אל אלוהי ואלוהיכם."¹⁸ מרים מיהרה אל התלמידים. "ראיתי את האדון!" קראה בהתלהבות, ומסרה להם את דבריו.¹⁹ באותו ערב התכנסו התלמידים מאחורי דלתות נעולות, מפחד מנהיגי היהודים. לפתע עמד ישוע ביניהם ואמר: "שלום לכם!"²⁰ הוא הראה להם את נקבי המסמרים בידיו ואת צדו, והתלמידים שמחו מאוד לראות את אדונם.²¹ שוב דיבר אליהם ישוע: "כשם שאבי שלח אותי, כך אני שולח אתכם."²² הוא נשף ואמר: "קבלו את רוח הקודש."²³ למי שתסלחו לחטאיו, הם ייסלחו לו, ולמי שלא תסלחו לחטאיו, הם לא ייסלחו לו."²⁴ תומא התאום, אחד משנים־עשר התלמידים, נעדר מאותה אסיפה.²⁵ כשסיפרו לו התלמידים שראו את האדון, תומא לא האמין. "לא אאמין בכך עד שאראה את נקבי המסמרים שבידיו ואגע בהם ובצדו," אמר.²⁶ כעבור שמונה ימים שוב התכנסו התלמידים, והפעם היה תומא ביניהם. גם הפעם היו הדלתות נעולות. לפתע שוב עמד ישוע ביניהם וקרא: "שלום לכם!"²⁷ ישוע פנה אל תומא ואמר: "גע בידי ובצד גופי, ואל תהיה יותר חסר-אמונה, כי אם תאמין!"²⁸ "אדוני ואלוהי!" קרא לו תומא.²⁹ ישוע המשיך לדבר אליו: "אתה מאמין משום שראית אותי, אולם ברוכים המאמינים על אף שאינם רואים."³⁰ ישוע חולל עוד ניסים רבים לעיני תלמידיו אך הם לא נכתבו בספר זה.³¹ הניסים בספר זה נכתבו כדי שתאמינו כי הוא

ישוע לאחר שקם מהמתים. ¹⁵ לאחר ארוחת ישוע חולל עוד מעשים נפלאים רבים. אך הבוקר שאל ישוע את שמעון פטרוס: "שמעון העולם כולו צר מלהכיל את כל הספרים בן-יונה, האם אתה אוהב אותי יותר מכל שהיה אפשר לכתוב עליהם. אלה? "כן. "השיב פטרוס, "אתה יודע שאני אוהב אותך. "אם כן, רעה את טלאי". אמר ישוע. ¹⁶ ישוע שאל אותו שנית: "שמעון בן-יונה, האם אתה באמת אוהב אותי? "כן. אדוני, אתה יודע שאני אוהב אותך", השיב פטרוס שנית. "אם כן, נהג את צאני", אמר ישוע. ¹⁷ ישוע שאל פעם שלישית: "שמעון בן-יונה, האם אתה באמת אוהב אותי?" פטרוס נעצב משאלתו החוזרת של ישוע ואמר: "אדוני, הכול אתה יודע. אתה יודע שאני אוהב אותך. "אם כן, רעה את צאני", חזר ישוע על בקשתו. ¹⁸ "כשהיית צעיר יכולת לעשות כרצונך וללכת לאן שרצית. אולם כאשר תזדקן תושיט את ירך - אנשים אחרים ילבישוך ויובילוך לאן שהם ירצו, ולא לאן שאתה תרצה." ¹⁹ ישוע אמר לו דברים אלה כדי להכינו לקראת צורת מותו בעתיד, שבו יכבד את האלוהים. כאשר סיים ישוע לדבר, אמר לפטרוס: "בוא אחרי." ²⁰ פטרוס הביט לאחור וראה שגם התלמיד האהוב על ישוע הולך אחריהם - אותו תלמיד שישב ליד ישוע בסעודה האחרונה ושאל מי מזהם עמד להסגירו. ²¹ "מה בקשר אליו, אדוני?" שאל פטרוס. ²² ישוע השיב: "אם אני רוצה שהוא יישאר בחיים עד בואי, מה זה לך? בוא אתה אחרי." ²³ משום כך התפשטה השמועה בין האחים שהתלמיד הזה לא ימות. אבל למעשה ישוע כלל לא אמר זאת; הוא אמר: "אם אני רוצה שהוא יישאר בחיים עד בואי, מה זה לך?" ²⁴ זהו התלמיד שראה את כל ההתרחשויות האלה, העיד עליהן, וכתב אותן. כולנו יודעים שעדותו אמת. ²⁵

מעשי השליחים

העיר, הם התאספו לתפילה בחדר העלייה שבו גרו. באסיפה זאת נכחו האנשים הבאים: פטרוס, יוחנן ויעקב, אנדריו, פיליפוס, תומא, בר-תלמי, מתתיהו, יעקב בן-חלפי, שמעון מהקנאים, יהודה בן-יעקב ואחיו של ישוע. היו שם גם נשים אחדות, וביניהן אמו של ישוע.¹⁵ אסיפת התפילה נמשכה ימים אחדים, ויום אחד, כשנכחו שם מאה ועשרים איש, קם שמעון פטרוס ואמר: ¹⁶ "אחים, נבואות התנ"ך צריכות היו להתקיים בנוגע ליהודה, אשר בגד בישוע והוביל אליו את ההמון, שהרי רוח הקודש דיבר על כך לפני זמן רב בפי דוד המלך. ¹⁷ יהודה היה אחד מאיתנו; הוא נבחר בדיוק כמונו להיות שליח. ¹⁸ בכסף שקיבל תמורת הבגידה הוא קנה לעצמו שדה, ושם מצא את מותו – הוא נפל ארצה על פניו, בטנו נבקעה ומעיו נשפכו החוצה. ¹⁹ הידיעה על מותו התפשטה במהירות בין כל תושבי ירושלים, והם מכנים את המקום ההוא בשפתם 'חקל דמא', שפירושו 'שדה-הדם'. ²⁰ דוד המלך ניבא על כך בתהלים, ואמר שביתו יהיה שומם ושאיש לא יישב בו, ובמקום אחר אמר דוד שתפקידו (של יהודה) יינתן למישהו אחר. ²¹ 'משום כך עלינו לבחור במישהו אחר, אשר ימלא את מקומו של יהודה, ויצטרף אלינו בעדותנו על תחייתו של ישוע אדוננו. הבה נבחר באדם שהיה איתנו מאז הימים הראשונים – מאז שישוע נטבל על-ידי יוחנן ועד שנלקח מאיתנו לשמים." ²³ הנאספים נקבו בשני שמות: יוסף יוסטוס (שנקרא גם "בר-שבא") ומתתיהו. ²⁴ לאחר מכן התפללו כולם וביקשו שייבחר האדם הנכון. "אלוהים, התפללו; אתה המכיר כל לב, הראה נא לנו במי מהשניים בחרת למלא

1 תאופילוס היקר, במכתבי הראשון סיפרתי לך על חייו, מעשיו ותורתו של ישוע המשיח, וכיצד עלה לשמים, לאחר שנתן לשליחיו הנבחרים הוראות נוספות בנבורת רוח הקודש. ³ במשך ארבעים יום לאחר צליבתו נגלה ישוע אל השליחים פעמים אחדות, והוכיח להם בדרכים שונות שהוא אכן חי. בהזדמנויות אלה הוא גם שוחח איתם על מלכות האלוהים. ⁴ באחת הפגישות האלה הורה ישוע לתלמידיו שלא יעזבו את ירושלים עד שיבוא עליהם רוח הקודש, כפי שהבטיח להם האב. ישוע שוחח איתם על כך פעמים רבות בעבר. ⁵ "יוחנן הטביל אתכם במים, "הזכיר להם ישוע, "אולם בעוד ימים אחדים תיטבלו ברוח הקודש!" ⁶ כשנגלה אליהם ישוע בפעם אחרת, שאלו אותו: "אדון, האם אתה עומד להשיב את המלכות לישראל?" ⁷ "האב הוא הקובע תאריכים אלה, "ענה ישוע, "ואינכם צריכים לדעת אותם. ⁸ אולם כשרוח הקודש יצלח עליכם, תקבלו כוח וסמכות להיות עדים לי בירושלים, ביהודה ושמרון ועד קצה העולם." ⁹ זמן קצר לאחר מכן עלה ישוע לשמים לעיני תלמידיו, ונעלם בתוך ענן. ¹⁰ בעוד התלמידים מאמצים את עיניהם כדי לזכות במבט נוסף, עמדו ביניהם לפתע שני אנשים לבושים גלימות לבנות. ¹¹ ואמרו: "אנשי הנגליל, מדוע אתם עומדים ומביטים לשמים? ישוע אמנם עלה לשמים, אך יום אחד הוא יחזור בדיוק כפי שהלך מכם!" ¹² כשקרה הדבר הזה הם היו בהרהזיות, ועתה חזרו ברגל לירושלים (מרחק של פחות מקילומטר). ¹³ כשהגיעו

את מקומו של יהודה הבוגד, שהלך למקום הראוי לו!"²⁶ הם הפילו גורל כדי לבחור בין שני המועמדים, ושמו של מתתיהו עלה בגורל. באותו יום הצטרף מתתיהו אל אחד-עשר השליחים.

2 שבעה שבועות חלפו מאז מותו של ישוע ותחייתו מן המתים, ויום חג השבועות הגיע. כשהתאספו המאמינים יחד באותו יום,² נשמע לפתע קול סערה גדולה מן השמים, והרעש מילא את הבית שבו ישבו.³ הנוכחים ראו מעין לשונות אש קטנות יורדות ונחות על ראשיהם,⁴ וכל אחד מהם נמלא ברוח הקודש והחל לדבר בשפה שלא הייתה מוכרת לו, כי רוח הקודש העניק להם יכולת זאת.⁵ הרבה יהודים אדוקים מארצות שונות עלו לירושלים לרגל החג.⁶ ובשמעם את רעש הסערה מעל הבית ההוא, מיהרו אל המקום כדי לראות מה קרה. לתדהמתם הרבה כל אחד שמע את התלמידים מדברים בשפה שלו.⁷ "כיצד ייתכן הדבר?" שאלו עולי-הרגל. "הלא כל האנשים האלה גרים בגליל!"⁸ כיצד הם יכולים לדבר בשפות המדוברות בארצות מולדתנו?⁹ הרי אנחנו פרתיים, מדיים, עילמיים, אנשי ארם-נהריים, יהודה, קפודקיה, פונטוס, אסיה הקטנה;¹⁰ פרינייה, פמפוליה, מצרים; יש בינינו אנשים מהאזורים שליד קורינייה שבלוב, ומרומא;¹¹ יהודים וגרים, כרתים וערבים – וכל אחד מאיתנו שומע בשפתו כיצד אנשים אלה מספרים על מעשיו של אלוהים ועל נפלאותיו!"¹² כולם עמדו שם נבוכים ומבולבלים. "מה פירושו של הדבר?" שאלו זה את זה.¹³ אולם בקרב הקהל היו גם כאלה שלענו: "הם סתם שיכורים!"¹⁴ שמעון פטרוס צעד קדימה, יחד עם אחד-עשר

השליחים, ופנה אל ההמון: "תושבי ירושלים ואורחיה, הקשיבו היטב לדברי.¹⁵ אחדים מכם טוענים שאנשים אלה שיכורים, אבל דעו לכם שהם אינם שיכורים! בני-אדם אינם נוהגים להשתכר בשעה תשע בבוקר!¹⁶ מה שאתם רואים כאן הבוקר כבר נובא לפני שנים רבות בפי יואל הנביא, אשר אמר:¹⁷ 'וזהיה אחרי כן (באחרית הימים), אמר אלוהים, אשפוך את רוחי על כל בשר, ונבאו בניכם ובנותיכם, זקניכם חלמות יחלמו, בחוריהם חזינות יראו.¹⁸ וגם על העבדים ועל השפחות בימים ההמה אשפוך את רוחי.¹⁹ ונתתי מופתים בשמים ובארץ – דם ואש ותימרות עשן.²⁰ השמש יהפך לחשך, והירח – לדם, לפני בוא יום ה' הגדול והנורא.²¹ והיה כל אשר יקרא בשם ה' ימלט!'²² 'אנשי ישראל, הקשיבו!' המשיך פטרוס. 'אלוהים אישר בפומבי שישוע המשיח אכן שלח משמים, באמצעות הניסים והנפלאות שחולל על-ידו, ואתם יודעים זאת היטב, שהרי הניסים והנפלאות נעשו אצלכם.²³ אולם אלוהים, שפעל לפי תוכניתו הערוכה מראש, הרשה לכם להסגיר את ישוע לידי הרומאים, כדי שיוקיעו אותו ויהרגוהו.²⁴ ואז אלוהים שחרר אותו מייסורי המוות ותחזירו לחיים, כי המוות לא יכול היה להחזיק בו!²⁵ 'דוד המלך דיבר על ישוע כשאמר: 'שויתי ה' לנגדי תמיד, כי מימיני בל אמוט.²⁶ לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישכן לבטח,²⁷ כי לא תעזב נפשי לשאול; לא תתן חסידך לראות שחת. (Hadēs)

²⁸ 986 תודיעני ארחות חיים, שבע שמחות את פניך'.²⁹ 'אחים יקרים, חשבו נא! הרי דוד לא התכוון לעצמו כשאמר את הדברים שציטטתי זה עתה, שהרי הוא מת ונקבר, וקברו נמצא

בעירנו עד היום הזה. 30 אולם דוד היה לזיכרון מותו) ובאסיפות תפילה. 43 הניסים נביא, ועל כן ידע היטב שה' הבטיח, בשבועה והנפלאות הרבים שחוללו השליחים מלאו את נצחית, שאחד מצאצאיו יהיה המשיח ויישב על כסאו. 31 דוד חזה את העתיד הרחוק וניבא את תחייתו של המשיח, באמרו שנפש המשיח לא תישאר בשאול, ושגופו לא יירקב. (Hades g86) 32 הוא דיבר על המשיח, וכולנו עדים לכך ישוע זה, שעליו אנו מדברים, באמת קם מן המתים. 33 "עתה יושב ישוע בשמים לימין האלוהים, וכפי שהובטח העניק לו אלוהים את הסמכות לשלוח את רוח הקודש, אשר גרם לכל מה שאתם רואים ושומעים היום. 34 "לא, דוד לא התייחס אל עצמו בדברים שאמר, שהרי הוא מעולם לא עלה לשמים. מלבד זאת, דוד הוסיף ואמר במקום אחר: "נאם ה' לאדני, שב לימיני, 35 עד אשית אויביך הדם לרגליך". 36 "משום כך אני קורא אל בית ישראל: רעו לכם שאלוהים הפקיד את ישוע, אשר צלבתם, להיות האדון והמשיח!" 37 דבריו של פטרוס נגעו ללב השומעים, והם פנו אליו ואל השליחים האחרים בשאלה: "אחים, מה עלינו לעשות?" 38 "עליכם לחזור בתשובה ולהיטבל בשם ישוע המשיח, כדי שייסלחו לכם חטאיכם", השיב פטרוס. "ואז תקבלו את מתנת רוח הקודש. 39 כי ה' הבטיח לתת את רוח הקודש לכל מי שיקרא בשם ה' אלוהינו, וגם לבניו – לרחוקים ולקרובים." 40 פטרוס המשיך לספר להם על ישוע, והפציר בכל מאזיניו לחזור בתשובה ולהינצל מהדור הסורר הזה. 41 כשלושת אלפים איש האמינו באותו יום לדבריו של פטרוס ונטבלו במים. 42 הם הצטרפו אל יתר המאמינים, והשתתפו בקביעות בשיעוריהם של השליחים, בבציעת הלחם (כמצוות ישוע

בחזקה אל פטרוס ויוחנן. 12 פטרוס ניצל את ההזדמנות ופנה אל העם: "אנשי ישראל, מדוע אתם מופתעים כל-כך? מדוע אתם מביטים בנו כאילו שבכוחנו ובקדושתנו אנו אפשרנו לאיש הזה ללכת? 13 אלוהי אברהם, יצחק ויעקב – אלוהי אבותינו – הוא שהביא כבוד ותפארת לשם עבדו ישוע באמצעות הנס שחולל. כן, אני מתכוון לאותו ישוע שמסרתם לרומאים, ושדחיתם את הצעת פילטוס לשחררו. 14 סירבתם לשחרר את הקדוש והצדיק הזה, ודרשתם שפיליטוס ישחרר במקומו רוצח! 15 וכך הרגתם את שר החיים; אך אלוהים הקימו מן המתים. יוחנן ואני עדים לעובדה זאת, כי לאחר שהרגתם את ישוע ראינו אותו חי וקיים. 16 "האמונה בשמו של ישוע היא שריפאה אדם זה שכולכם הכרתם כפיסח. האמונה בישוע – שניתנה לנו מאלוהים – היא שריפאה אותו כליל! 17 "אחים יקרים, אני יודע שכל מה שעשיתם אתם ומנהיגיכם לישוע, עשיתם מתוך בורות וחוסר ידיעה. 18 אולם כך קיים אלוהים את הנבואות האומרות שהמשיח חייב לסבול. 19 לכן חזרו בתשובה והאמינו באלוהים, כדי שיסלח לחטאיכם, ייתן לכם ימי שגשוג ורווחה, ויחזיר לכם את המשיח המיועד – ישוע המשיח. 21 כי המשיח צריך להישאר בשמים, עד שתגיע העת להשלים את הכול, כפי שאמרו הנביאים לפני זמן רב. 22 (aiōn g165)

4 בשעה שפטרוס ויוחנן דברו אל העם, ניגשו אליהם בכעס הכהונים. הקצין הממונה על משמר בית-המקדש וכן אחדים מהצדוקים, 2 מכיוון שהשניים לימדו את העם שישוע המשיח קם לתחייה, וכך הוכיחו שאכן תהיה תחיית המתים. 3 הם תפסו את פטרוס ויוחנן, ומאחר שכבר ירד הערב, הכניסו אותם לכלא עד יום המחרת. 4 אולם רבים מאלה שהאזינו לפטרוס האמינו לדבריו, ומספר המאמינים במשיח הגיע ל-חמשת-אלפים איש. 5 למחרת התכנסו מנהיגי העם בירושלים, כדי לערוך ישיבה עם חנן הכהן הגדול, קייפא, ויוחנן, אלכסנדר ועוד רבים מקרובי משפחתו של הכהן הגדול. 7 הם העמידו לפניהם את פטרוס ויוחנן, ושאלו אותם: "באיזה כוח ובאיזו סמכות עשיתם זאת?" 8 פטרוס שנמלא רוח הקודש, השיב: "מנהיגים וזקני-העם הנכבדים, 9 אם אתם מתכוונים לטובה שעשינו לאיש הפיסח הזה, אשר קם על רגליו בריא ושלם, 10 הרשו לי להצהיר בפניכם ולפני כל עם-ישראל: עשינו מה שעשינו בשמו ובכוחו של ישוע המשיח מנצרת. אתם אמנם צלבתם את ישוע, אולם אלוהים הקים אותו מן המתים! בשמו ובסמכותו עומד האיש הזה לפניכם בריא ושלם. 11 ישוע המשיח הוא אבן הפינה אשר

אתם, הבונים. מאסתם בת, ואשר הייתה לראש אל אלוהים בלב אחד: "אדוננו, בורא השמים, פינה. 12 איש מלבדו אינו יכול להושיע! ואין הארץ, הים וכל אשר בהם – 25 עוד לפני זמן עוד שם תחת השמים אשר בני־האדם יכולים רב דיברת באמצעות רוח הקודש, בפי דוד לקרוא אליו כדי להיוושע!" 13 כשראו הדיינים את אומץ לבם של פטרוס ויוחנן, ונוכחו גוים, ולאומים יהוה ריק? 26 יתיצבו מלכי לדעת שהם אנשים פשוטים, לא משכילים ארץ ורוזנים נוסדו יחד על ה' ועל משיחו. ולא "מקצועיים", התפלאו מאוד. הם זיהו 27 "דבר־יך אלה התקיימו בעיר הזאת! שהרי אותם, שבעבר היו יחד עם ישוע. 14 והדיינים המלך הורדוס ופונטיוס פילטוס כרתו ברית לא יכלו להכחיש את עובדת ריפוי של הפיסח עם העמים השונים ועם בני־ישראל, וכולם לשעבר, כי הוא עמד מולם בריא ושלם. 15 יחד קמו נגד עבדך הקדוש ישוע המשיח. 28 הדיינים, אובדי־עצות, ציוו על פטרוס ויוחנן אולם הם עשו אך ורק את מה שבחוכמתך לצאת מאולם המשפט, כדי שיוכלו להתייעץ הרבה החלטת שיעשו. 29 ועתה, ה', שמע נא ביניהם. 16 "מה נעשה בהם?" שאלו זה את זה. "איננו יכולים להכחיש שהם חוללו נס גדול, שהרי כל תושבי ירושלים שמעו על כך. 17 אך אולי נוכל למנוע בעדם להמשיך להפיץ את התעמולה שלהם. נזהיר אותם שאם יעזו להמשיך להטיף בשם ישוע, נעניש אותם בחומרה רבה!" 18 הם קראו לפטרוס ויוחנן לשוב לאולם, ודרשו מהם שלא לדבר שוב על ישוע לעולם. 19 אולם פטרוס ויוחנן השיבו: "החליטו אתם בעצמכם, האם אלוהים רוצה שנשמע לקולו או לקולכם? 20 איננו יכולים להפסיק לספר על כל אשר ישוע עשה לנגד עינינו, או על הדברים ששמענו מפיו!" 21 חברי הסנהדרין הוסיפו לנעור בהם ולאיים עליהם, אך לבסוף שחררו אותם, כי לא ידעו כיצד להענישם בלי לעורר מהומה בעם. שכן כל העם הלל את אלוהים על שחולל את הנס הנפלא הזה 22 וריפא את האדם שהיה פיסח במשך ארבעים שנה. 23 מיד לאחר שחרורם מיהרו פטרוס ויוחנן אל אחיהם 5 המאמינים וסיפרו להם את דברי הסנהדרין. חנניה, הוא ואשתו שפִּיְדָה החליטו למכור את חלקת אדמתם, 2 בהסכמת אשתו החביא חנניה

חלק מהכסף שקיבל תמורת האדמה. ואת בארון ישוע הלך וגדל מיום ליום. 15 החולים יתרת הסכום הביא אל השליחים. בהצהירו הוצאו לרחובות על מיטות ומזרונים, כדי שזה כל הסכום שקיבל תמורת האדמה. 3 שיפול עליהם צילו של פטרוס בשעה שיעבור "חנניה, אמר לו פטרוס, מדוע הנחת לשטן שם. 16 אנשים רבים מערי הסביבה נהרו להשתלט על לבך? כשטענת שזהו הסכום לירושלים והביאו איתם חולים ואחוזי־שדים, כולו, שיקרת לרוח הקודש! 4 הרכוש היה וכולם נרפאו. 17 הכהן הגדול וידידיו מבין שלך, והיית רשאי למכרו או להחזיק בו. גם הצדוקים הניבו בזעם ובקנאה. 18 הם תפסו לאחר שמכרת אותו היה מותר לך להחליט את השליחים וכלאו אותם בבית־הסוהר איזה חלק מהסכום לתת. כיצד יכולת לעשות העירוני. 19 אולם באותו לילה בא מלאך ה', דבר כזה? לא לנו שיקרת, כי אם לה'! 5 פתח את שערי הכלא, שלח אותם לחופשי ברנע ששמע חנניה מילים אלה, צנח ארצה ואמר להם: 20 "שובו לבית־המקדש והמשיכו ומת. כל הנוכחים נבהלו מאוד. 6 באו בחורים לבשר לעם את כל דברי החיים האלה!" 21 אחדים וכיסו אותו בסדין, הוציאוהו החוצה השליחים הגיעו לפנות־בוקר לבית־המקדש, וקברו אותו. 7 כשלוש שעות לאחר מכן ומיד החלו ללמד את העם. מאוחר יותר באה לשם אשתו של חנניה, בלי שידעה דבר הגיעו למקדש הכהן הגדול ופמלייתו, ולאחר על מה שקרה. 8 "אמרי לי, פנה אליה שכינסו את כל חברי הסנהדרין, שלחו לקרוא פטרוס, האם מכרתם את אדמתכם במחיר לשליחים שבכלא כדי להעמידם לדין. 22 כזה וכזה?" "כן, ענתה שפִיָּרְהָ, במחיר הזה אולם כשהגיעו אנשי המשמר לכלא, לא מצאו מכרנו את האדמה." 9 "כיצד יכולתם, את שם את השליחים! הם חזרו אל המועצה ובעלך, אפילו להעלות על דעתכם לנסות ודיווחו: 23 "שערי בית־הסוהר היו נעולים, את רוח ה'?" קרא פטרוס. מאחורי הדלת והשומרים עמדו על משמרתם; אך כשפתחנו הזאת עומדים הבחורים שקברו זה עתה את השערים לא מצאנו איש בפנים!" 24 את בעלך, ובעוד רגע הם יישאו גם אותך ראשי הכהנים ומפקד משמר־המקדש נבהלו החוצה!" 10 באותו רגע נפלה גם שפִיָּרְהָ מאוד ותהו כיצד ייגמר העניין. 25 כעבור זמן על הרצפה ומתה. כשנכנסו הצעירים וראו קצר בא מישהו והודיע: "האנשים שאסרתם שהיא מתה, נשאו אותה החוצה וקברו אותה עומדים בבית־המקדש ומלמדים את העם!" לצד בעלה. 11 אימה גדולה נפלה על כל 26 מפקד משמר המקדש וסגניו הלכו ועצרו את הקהל ועל כל מי ששמע מה קרה. 12 השליחים, (אולם לא השתמשו בכוח הזרוע, בינתיים המשיכו השליחים להתאסף בקביעות כי פחדו שאם יפגעו בשליחים לרעה יסקול בבית־המקדש, באגף הנקרא "אולם שלמה", אותם ההמון באבנים) והביאו אותם לפני וחוללו נסים ונפלאות לעיני כל העם. 13 הסנהדרין. 28 "האם לא אמרנו לכם שלא המאמינים האחרים לא העזו להצטרף אל לדבר יותר לעולם על הישוע הזה?" דרש השליחים, אך כולם התייחסו אליהם ביראת הכהן הגדול. "במקום לשמוע לקולנו הפצתם כבוד. 14 ומספר הגברים והנשים שהאמינו את תורתכם בכל ירושלים, ומלבד זאת אתם

עוד מנסים להטיל עלינו את האשמה במוותו! " 29 על כך ענו פטרוס והשליחים: "עלינו לשמוע קודם כל לקול אלוהים, ורק לאחר מכן לקולם של בני־אדם! 30 אלוהי אבותינו החזיר את ישוע לחיים, לאחר שהרגתם אותו בתלייה על הצלב. 31 ואז, בנבונה גדולה, העלה אותו האלוהים למעלת שר ומושיע, כדי לתת לבני־ישראל הזדמנות לחזור בתשובה ולקבל סליחה על חטאייהם. 32 אנחנו עדים לדברים אלה, וכן גם רוח הקודש שנתן ה' לכל מי ששומע בקולו." 33 דברים אלה הרגינו כל־כך את חברי הסנהדרין, עד שהחליטו להוציא את השליחים להורג. 34 אולם פרוש אחד מחברי הסנהדרין, גמליאל שמו, קם על רגליו ודרש להוציא את השליחים מן האולם עד שיסיים לומר את דבריו (הוא היה בקיא בתורה ונכבד מאוד בעיני העם). 35 לאחר מכן פנה אל חברי הסנהדרין ואמר: "אנשי ישראל, עליכם לשקול היטב ובכובד ראש מה שאתם עומדים לעשות לאנשים האלה. 36 אל תשכחו שלפני זמן־מה קם אותו ברנש תודס, והעמיד פנים שהוא איש חשוב. כ־400 איש הצטרפו אליו, אולם לאחר שנהרג התפזרו תלמידיו לכל עבר. 37 "לאחר תודס, בזמן מפקד התושבים, קם יהודה הגלילי, הוא משך אחריו תלמידים רבים, אך גם הוא מת וכל תלמידיו נעלמו. 38 "משום כך אני מציע שתעזבו את האנשים האלה לנפשם, אם התורה הזאת שהם מלמדים בדויה מלבם – היא תישכח כמהרה. 39 אך אם היא מאלוהים – לא תוכלו לעצור את האנשים האלה; אתם עלולים למצוא את עצמכם נלחמים נגד אלוהים!" 40 חברי הסנהדרין קיבלו את עצתו של רבן גמליאל. הם הכניסו את השליחים אל האולם, הלכו

6 באותם הימים, כשמספר התלמידים הלך וגדל במהירות, החלו להישמע ביניהם תלונות ומריבות. היהודים שהגיעו מחו"ל ודיברו רק יוונית התלוננו שהאלמנות שלהם מופלות לרעה; בשעת חלוקת המזון היומית אין הן מקבלות אותה הכמות הניתנת לאלמנות מקרב המקומיים דוברי העברית. 2 משום כך כנסו שנים־עשר השליחים את כל המאמינים לאסיפה כללית. "עלינו להקדיש את זמננו לבישור דבר אלוהים, ולא לעסוק בבעיות חולין כמו חלוקת אוכל!" אמרו השליחים. 3 "אחים יקרים, הביטו סביבכם ובחרו שבעה אנשים נבונים, מלאים ברוח הקודש ובעלי שם טוב, והפקידו בידם את העניין הזה. 4 וכך נוכל אנחנו להתרכז בתפילה, בהטפה ובהוראה." 5 ההצעה נתקבלה על־ידי כל חברי הקהילה, והם בחרו באנשים הבאים: סטפנוס (שהיה מלא אמונה ורוח הקודש בצורה בולטת במיוחד), פיליפוס, פרוכורוס, ניקנור, טימון, פרמנס, ניקולס מאנטיוכיה (אשר היה גוי שהתגייר, ולאחר מכן האמין בישוע המשיח). 6 שבעה אנשים אלה הוצגו בפני השליחים, וקיבלו את ברכתם בסמיכת ידיים ובתפילה. 7 דבר האלוהים נשמע בחוגים הולכים וגדלים, ומספר התלמידים בירושלים גדל מאוד. גם כוהנים רבים האמינו בישוע המשיח. 8 סטפנוס, שהיה כאמור מלא אמונה ורוח הקודש, חולל

נסים ונפלאות בקרב העם. 9 אולם יום אחד קמו מספר אנשים מקבוצת "החופשיים" והחלו להתווכח איתו. עד מהרה הצטרפו אליהם יהודים מקוריניה, מאלכסנדריה שבמצרים, מקיליקיה ומאסיה הקטנה. 10 אך איש מהם לא יכול היה לנבור על החוכמה ועל הרוח שהיו בו. 11 לכן הם שחדו כמה אנשים, כדי שיעידו נגד סטפנוס וישמעו ששמעו אותו מקלל את משה רבנו ואפילו את אלוהים. 12 השקר הזאת עוררה את זעם ההמונים ואת כעסם של המנהיגים על סטפנוס. הם אסרו אותו והעמידוהו לדין לפני הסנהדרין. 13 עדי השקר העידו נגד סטפנוס וטענו שאינו מפסיק לדבר נגד בית המקדש ונגד התורה. 14 "במו אוזנינו שמענו אותו אומר שאותו אדם, ישוע מנצרת, יהרוס את בית המקדש וישנה את החוקים שמסר לנו משה!" הצהירו עדי השקר. 15 באותו רגע הביטו כל חברי הסנהדרין בסטפנוס וראו את פניו, ממש כפני מלאך אלוהים!

7 "האם נכונות ההאשמות האלה?" שאל הכהן הגדול את סטפנוס. 2 "הקשיבו אלי, אנשים, אחים וזקנים נכבדים!" השיב סטפנוס. "אלוהי הכבוד נגלה אל אברהם אבינו בארם נהריים, לפני שיצא לחרן. 3 ואמר לו לעזוב את ארץ מולדתו, להיפרד מבני משפחתו וללכת אל הארץ שה' ינחה אותו אליה. 4 אברהם עזב את אור כשדים וגר בחרן עד מות אביו. לאחר מכן הביא אותו ה' לכאן, לארץ הזאת אשר אתם גרים בה עכשיו. 5 אלוהים לא נתן לאברהם רכוש משלו - אפילו לא חלקת אדמה קטנה; הוא רק הבטיח לו שבמרוצת הזמן תשתייך כל הארץ

מעבדותם, כפי שהבטיח לאברהם אבינו, רעב כבד אשר גרם סבל רב במצרים ובכנען, ולאבותינו לא היה מה לאכול. 12 כאשר שמע יעקב שיש עדיין אוכל במצרים, שלח לשם את בניו בפעם הראשונה כדי לקנות מה שיוכלו להשיג. 13 בביקורם השני במצרים גילה להם יוסף את זהותו ואף הציג אותם לפני פרעה. 14 יוסף שלח להביא מארץ כנען את יעקב אביו ואת כל בני משפחתו, כולם יחד מנו שבעים וחמש איש, והזמין אותם לגור איתו במצרים. 15 וכך ירד יעקב למצרים. לאחר שמתו יעקב ובניו, 16 נלקחו גופותיהם לשכם ונקברו בקבר שקנה אברהם מיד בני-חמור. 17 "כשקרר המועד שקבע אלוהים לשחרור בני-ישראל מעבדותם, כפי שהבטיח לאברהם אבינו,

התרבה עם ישראל במצרים במהירות גדולה. הוא³⁴ ואלוהים המשיך: ראה ראיתי את עוני
18 ואז עלה לשלטון מלך אשר לא כיבד את עמי אשר במצרים. ואת צעקתם שמעתי...
זכרו של יוסף.¹⁹ מלך זה נהג בעמנו ברשעות וארד להצילו... ועתה לכה ואשלחך אל
ובאכזריות, וציווה על אבותינו להפקיר את פרעה והוצא את עמי בני-ישראל ממצרים.
ילדיהם למוות.²⁰ באותה תקופה נולד משה.³⁵ "המדובר באותו משה אשר בני-ישראל
שהיה טוב בעיני אלוהים, והוריו הסתירוהו ורחוהו זמן-מה קודם לכן כאשר מחו: 'מי מינה
בביתם במשך שלושה חודשים. כשלא יכלו אותך למושל ושופט עלינו?' אותו משה נשלח
הוריו להסתיר אותו יותר נאלצו להוציאו מן אליהם עתה להיות להם למנהיג ולמושיע!
הבית, מצאה אותו בת פרעה ואימצה אותו לה³⁶ בעזרת ניסים גדולים וכבירים הוציא
לבן.²² משה לומד בכל חכמת מצרים, גדל משה את עמו מארץ מצרים, העבירם דרך
והיה לנואם מחונן ולאיש-מעשים הגול.²³ "יום ים סוף, ולאחר מכן נדד איתם במדבר
אחד עלה בדעתו של משה לבקר את אחיו ארבעים שנה.³⁷ זהו אותו משה אשר אמר
בני-ישראל, והוא בן ארבעים.²⁴ בעת ביקורו לבני-ישראל: 'נביא מקרבכם - מאחיכם -
ראה איש מצרי מתאכזר אל ישראלי. משה כמוני, יקים לכם אלוהים, אליו תשמעו'.³⁸
ניגש אל המצרי והרג אותו.²⁵ הוא קיווה שאחיו יבינו שאלוהים שלח אותו לעזור להם, אך הם
לא הבינו זאת.²⁶ "למחרת שוב ביקר משה את תורת ה' - את דבר האלוהים החי -
את בני-עמו, והפעם ראה שני ישראלים רבים בהר סיני.³⁹ "אולם אבותינו דחו את משה
ביניהם. הוא ניסה להפריד ביניהם ואמר: 'הרי ורצו לשוב למצרים.⁴⁰ 'עשה לנו אלוהים
אחים אתם; מדוע אתם מתקוטטים?'²⁷ "אולם אשר ילכו לפנינו, ביקשו מאהרון, 'כי איננו
האיש שהחל בקטטה דרש ממשה להסתלק יודעים מה קרה למשה אשר הוציא אותנו
ולא להתערב. 'מי מינה אותך למושל ושופט עלינו?' שאל.²⁸ 'האם אתה עומד להרוג אותי
כשם שהרגת אתמול את המצרי?'²⁹ לשמע שיצרו במו ידיהם.⁴² "משום כך פנה להם
דברים אלה ברח משה למדיין, ושם נולדו שני בניו.³⁰ "כעבור ארבעים שנה נגלה אליו מלאך
ה' במדבר הר-סיני מתוך הסנה הבווער.³¹ ה' את עם ישראל: 'הזבחים ומנחה הגשתם
המראה הבלתי-רגיל הפליא את משה; הוא רץ אל הסנה כדי להביט בו מקרוב, ואז
שמע את קול ה':³² 'אנוכי אלוהי אבותיך - שלכם: בסוכתו של מולך, בכוכבו של ריפן,
אלוהי אברהם. יצחק ויעקב! משה רעד מפחד ובכל הצלמים שעשיתם לכם. משום כך אנרש
ולא העז להרים את עיניו.³³ "לפני כן אמר אלהים למשה: 'של נעליך מעל רגליך, כי
המקום אשר אתה עומד עליו אדמת-קודש נשאו אותם אבותינו את משכן העדות, ובתוכו

שמרו את לוחות־הברית. משכן זה נבנה בשם שאול.⁵⁹ בשעה שפגעו בו האבנים זו בדיוק לפי הדגם שהראה אלוהים למושה. אחר זו התפלל סטפנוס: "אדוני, ישוע, קבל נא 45 שנים רבות לאחר מכן, כשפקד יהושע את רוחי!"⁶⁰ ואז נפל על ברכיו וזעק: "אדוני, על הקרבות נגד הגויים שישבו בכנען, הביאו סלח להם על החטא הזה! ובאותו רגע נפח האבות את המשכן הזה אל ארצם החדשה, את נשמתו.

ושם הוא נשאר עד ימי דוד המלך.⁴⁶ "דוד, 8 שאול עמד והסכים בהחלט להריגתו של סטפנוס. באותו יום החלה רדיפה גדולה נגד המאמינים בירושלים, וכולם – מלבד השליחים – ברחו ליהודה ושומרון.² מספר אנשים יראי־אלוהים קברו את סטפנוס וספרו עליו בלב כואב.³ באותה עת התרוצץ שאול ממקום למקום בחוסר מנוחה והטריד את המאמינים, כשלפניו מטרה אחת: לחסל את הקהילה המשיחית. הוא אף פרץ לבתיהם של המאמינים, סחב משם גברים ונשים וכלא אותם בבית־הסוהר.⁴ באשר למאמינים שברחו מירושלים – הם הלכו ובישרו בכל מקום על אודות ישוע.⁵ פיליפוס, למשל, הגיע לשומרון וסיפר לתושבי האזור על המשיח.⁶ קהל גדול הקשיב לדבריו בתשומת לב והתפעל מהניסים שחולל.⁷ הרבה רוחות רעות גורשו ויצאו מאנשים בצעקות אימים, והרבה פיסחים ומשותקים נרפאו כליל.⁸ שמחה רבה הייתה בעיר.⁹ באותה עיר היה אדם בשם שמעון, אשר עסק שנים רבות במעשי כשפים. הוא היה אדם גאה מאוד ובעל השפעה גדולה, בגלל הכשפים שעשה. השומרונים ממש העריצו אותו, והיו משוכנעים שהוא שליח אלוהים.¹² אולם עתה הם האמינו לדבריו של פיליפוס: שישוע הוא המשיח, ושמלכות אלוהים קרבה; ונשים וגברים רבים נטבלו במים.¹³ גם שמעון המכשף האמין לדברי פיליפוס ונטבל במים. מיד לאחר מכן הלך שמעון בעקבות פיליפוס לכל אשר

הלך, והשתומם מאוד למראה הניסים שחולל. ועכשיו ישב במרכבתו בדרכו חזרה, וקרא 14 כאשר שמעו השליחים בירושלים שאנשי בקול בספר ישעיהו. 29 "גש אל המרכבה שומרון האמינו בבשורת אלוהים, שלחו לשם הזאת והישאר לידה", הורה רוח הקודש את פטרוס ויוחנן. 15 כשהגיעו השניים לשומרון החלו מיד להתפלל בעד המאמינים החדשים את הסריס קורא בספר ישעיהו. "האם אתה האלה, כדי שגם הם יקבלו את רוח הקודש. מבין את מה שאתה קורא? "שאל פיליפוס. 31 16 כי עד אז לא צלח רוח הקודש על איש "ודאי שלא!" ענה הסריס. "כיצד אוכל להבין מהם: הם רק נטבלו בשם ישוע. 17 פטרוס אם איש אינו מסביר לי? "והוא ביקש מפיליפוס ויוחנן סמכו את ידיהם על המאמינים החדשים, לעלות למרכבה ולשבת לידו. 32 זה היה ואלה קיבלו את רוח הקודש. 18 כשראה הקטע שהכושי קרא באותו זמן: "כשה לטבח שמעון שרוח הקודש ניתן למאמינים באמצעות יובל וכרחל לפני גוזזיה נאלמה, ולא יפתח סמיכת הידיים של פטרוס ויוחנן, הציע להם פיו. 33 מעצר וממשפט לקח, ואת-דורו מי כסף תמורת הכוח הזה. 19 "הנו גם לי את הכוח ישוחח? כי נזור מארץ חיים." 34 "על מי מדבר הזה, "ביקש, "כדי שבני-אדם יוכלו לקבל את הנביא? "שאל הסריס את פיליפוס. "האם הוא רוח הקודש כל פעם שאניח את ידי עליהם!" מדבר על עצמו או על מישהו אחר?" 35 20 אולם פטרוס ענה לו: "כספך ילך יחד פיליפוס פתח בפסוק זה והחל לספר לו אתך לגיהנום! אתה חושב שאפשר לקנות על אודות ישוע. 36 הם המשיכו בדרכם בכסף את מתנת אלוהים? 21 לא יהיה לך חלק והגיעו למקוה-מים קטן. "ראה, הנה בריכת בזה, משום שלבך אינו ישר לפני אלוהים. 22 מים!" קרא הסריס. "מדוע שלא אטבל כאן?" 37 עליך לחזור בתשובה על החטא הנורא הזה "אתה יכול להיטבל כאן, "השיב פיליפוס. "אם ולהתפלל אל אלוהים. אולי הוא יסלח לך אתה מאמין בכל לבך! "והכושי ענה: "אני על מחשבותיך הרעות. 23 מפני שאני רואה בתוך לבך קנאה, מרירות וחטא מרושע!" 24 האלוהים!" 38 הם עצרו את המרכבה, נכנסו "התפללו לאלוהים בעדי, "התחנן שמעון, "כדי לתוך המים, ופיליפוס הטביל את הסריס. 39 שלא יבואו עלי הדברים הנוראים שאמרתם!" כשיצאו שניהם מן המים נשאה משם רוח ה' 25 לאחר שפטרוס ויוחנן בישרו את דבר ה' את פיליפוס. הסריס לא ראה שוב את פיליפוס והעידו על המשיח בשומרון, חזרו לירושלים. והוא המשיך בדרכו בלב שמת. 40 בינתיים בדרך הם ביקרו ברבים מכפרי השומרון פיליפוס נראה באשדוד. הוא המשיך להטיף ובישרו את דבר ה'. 26 ובאשר לפיליפוס – מלאך ה' נגלה אליו ואמר לו: "קום ולך דרומה לקיסריה.

9 בדרך היורדת מירושלים לעזה, 27 כשיצא פיליפוס לדרך בא לקראתו סריס כושי, אשר היה שר האוצר של קנרק מלכת כוש. הסריס עלה לירושלים כדי להשתחוות במקדש. 28 כל אותו זמן המשיך שאול לאיים על המאמינים המשיחיים באלימות וברצח. הוא הלך אל הכהן הגדול בירושלים 2 וביקש

ממנו מכתב אל בתי־הכנסת בדמשק. במכתב את שאול סמך עליו את ידיו ואמר: "שאוּל ביקש מבתי־הכנסת לשתף פעולה ברדיפת אחי, האדון ישוע, אשר נראה אליך בדרך, המאמינים המשיחיים שם, נברים ונשים כאחד, שלח אותי אליך כדי שתימלא ברוח הקודש, כדי ששאוּל יוכל לאסרם ולהביאם לירושלים. וכדי שישוב אליך אור עיניך." 18 "באותו 3 כשהתקרב שאול לדמשק במסגרת שליחותו, רגע נפקחו עיניו של שאול, כאילו נפל מהן סנוורה אותו לפתע אלומת אור חזקה מן קשקשים, וראיתו שבה אליו. הוא קם על השמים. 4 הוא נפל ארצה ושמע קול מדבר רגליו ונטבל במים. 19 ולאחר מכן אכל את אליו: "שאוּל, שאול, מדוע אתה רודף אותי?" ארוחתו הראשונה מזה שלושה ימים, וכוחו שב 5 "מי אתה, אדוני?" שאל שאול. "אני ישוע אליו. הוא נשאר עם המאמינים בדמשק ימים שאותו אתה רודף!" ענה הקול. 6 "לך עכשיו אחדים, 20 ואחר כך החל לבקר בבתי־הכנסת העירה, וחכה להוראות נוספות!" 7 מלוויו השונים, וסיפר לכולם שישוע המשיח הוא של שאול עמדו נדהמים וחסרי־מילים, כי באמת בן־האלוהים! 21 כל מי ששמע את שמעו קול אך לא ראו איש. 8 כשקם שאול דברי שאול נדהם. "האין זה אותו האיש שרדף על רגליו גילה שהתעוור, ומלוויו היו צריכים באכזריות כה רבה את המאמינים המשיחיים להחזיק בידו ולהובילו לדמשק. עיוורונו בירושלים?" שאלו. "חשבנו שהוא בא לכאן נמשך שלושה ימים, וכל אותו זמן לא אכל ולא שתה. 10 באותה עת גר בדמשק מאמין בשרשרות אל ראשי הכהנים!" 22 שאול הלך משיחי בשם חנניה. האדון נגלה אליו בחלום ונמלא כוח ונבורה, ויהודי דמשק לא יכלו ואמר לו: "חנניה!" "כן, אדוני!" השיב חנניה. להפריך את טענותיו והוכחותיו שישוע באמת 11 והאדון המשיך: "לך לביתו של יהודה המשיח. 23 כעבור זמן־מה החליטו מנהיגי ברחוב הישר, ושאל שם על שאול מהעיר היהודים להרוג את שאול. 24 אולם מישהו טרסוס. ברגע זה הוא מתפלל אלי. 12 ורואה גילה לשאול את מזימתם, ואמר לו שהמנהיגים בחזיון אדם בשם חנניה ניגש אליו וסומך עליו הציבו שומרים בשערי העיר, יומם ולילה, כדי את ידיו, כדי שתשוב אליו ראיתו." 13 "אבל, לתפסו ולהרגו. 25 לכן באותו לילה הבריחו אדוני, "קרא חנניה, "שמעתי סיפורים רבים על אותו אחדים מהתלמידים אל מחוץ לעיר. הדברים הנוראים שעשה שאול זה למאמינים הם הושיבו אותו בתוך סל גדול ושלשלוהו כך בירושלים! 14 הוא בא לדמשק רק משום דרך פרצה אל מעבר לחומה. 26 שאול שקיבל רשות מראשי הכהנים לאסור את כל הגיע לירושלים וניסה להיפגש עם המאמינים המאמינים המשיחיים כאן!" 15 "לך ועשה המשיחיים, אך כולם פחדו מפניו, כי חשבו מה שאמרת לך. "אמר האדון לחנניה, "כי שהוא מרמה אותם. 27 בר־נבא בא לעזרתו בחרתי בשאול להביא את בשורת אל עמים של שאול ולקח אותו אל השליחים. הוא סיפר רבים ומלכיהם ואל עם־ישראל. 16 אני אראה להם כיצד שאול ראה את האדון בדרך לו כמה יהיה עליו לסבול למען שמי!" לדמשק, וכיצד שמע את דבריו. בר־נבא גם 17 חנניה הלך לביתו של יהודה, וכשמצא דיווח להם על הטפתו האמיצה והנלהבת

של שאול בשם ישוע. 28 לשמע דברים אלה קיבלו אותו השליחים לשורותיהם. ומאז היה שאול תמיד עם המאמינים, והטיף בשם האדון באומץ לב. 29 שאול שוחח והתווכח גם עם היהודים דוברי היוונית, אולם הם זממו להרוג אותו. 30 כשנודע לשאר האחים על הסכנה הנשקפת לו, לקחו אותו לקיסריה, ומשם

שלחוהו לבייתו שבטרסוס. 31 בינתיים חדלו הרדיפות, וקהילות יהודה, הגליל והשומרון נהנו משקט ושלווה וגדלו בכוח ובמספר. רוח הקודש עודד את המאמינים, והם למדו להתהלך ביראת-ה'. 32 פטרוס נסע ממקום למקום כדי לבקר את הקהילות, ויום אחד בא לבקר את המאמינים בלוד. 33 הוא פגש שם אדם משותק בשם אניאס, שהיה מרותק למיטתו כשמונה שנים. 34 "אניאס, אמר לו פטרוס, ישוע המשיח ריפא אותך! קום וסדר את מיטתך! והוא נרפא מיד. 35 כל תושבי לוד והשרון ראו את הנס והאמינו באדון. 36 ביפו הייתה תלמידה אחת בשם צביה, שתמיד עשתה מעשי צדקה ועזרה בעיקר לעניים. 37 באותם ימים חלתה צביה ומתה. ידידיה טיהרו את הגופה והניחו אותה בעליית-הגג. 38 אולם כאשר נודע להם שפטרוס היה בקרבת המקום, מיהרו לשלוח שני אנשים ללוד, כדי לבקש ממנו שיבוא איתם ליפו. 39 בלי להתמהמה הלך איתם פטרוס ליפו, וכשכנס אל הבית הובילו אותו מיד אל החדר שבו שכבה צביה. החדר היה מלא אלמנות בוכיות, אשר הראו זו לזו חולצות ושמלות שצביה תפרה למענן. 40 פטרוס ביקש מכולן לצאת מהחדר, ואז כרע על ברכיו והתפלל. לאחר מכן פנה אל הגופה וקרא: "צביה, קומי!" באותו רגע פקחה צביה את עיניה, ובראותה את

10 בקיסריה נר קצין רומאי בשם קורנליוס; הוא היה מפקד הגדוד האיטלקי שבמקום. 2 קורנליוס וכל בני-משפחתו היו אנשים אדוקים ויראי-אלוהים. הוא היה איש תפילה, ונהג לחלק מתנות ותרומות ביד נדיבה. 3 יום אחד, בשעה שלוש אחר-הצהריים, ראה קורנליוס לפתע מלאך ה' בחזיון. המלאך קרב אליו וקרא: "קורנליוס!" 4 קורנליוס הביט בו בפחד ושאל: "מה רצונך, אדוני?" והמלאך השיב: "אלוהים לא התעלם מתפילותיך ומנדיבות לבך! 5 עליך לשלוח עתה מספר אנשים ליפו, כדי שימצאו את שמעון פטרוס 6 אשר נר על חוף הים אצל שמעון מעבד-העורות, ויבקשו אותו לבוא אליך." 7 בהגיע שנעלם המלאך קרא קורנליוס לשניים ממשרתיו ולאחד משומרי ראשו, שהיה גם הוא איש ירא אלוהים. 8 לאחר שסיפר להם את דבר החזיון שלח אותם ליפו. 9 למחרת, בעוד השלושה מתקרבים אל העיר, עלה פטרוס על גג הבית כדי להתפלל. הייתה זאת שעת צהריים, ופטרוס, שהיה רעב, המתין לארוחתו. אולם עוד לפני שהייתה הארוחה מוכנה נפלה עליו תרדמה. 11 הוא ראה את השמים נפתחים, ומתוכם ירד סדין גדול קשור בארבע קצותיו. 12 בתוך הסדין היו כל מיני חיות שמאות, נחשים ועופות דורסים. 13 "קום,

פטרס; שחט ואכול!" קרא קול מן השמים. 14 נכנסו שניהם אל חדר האורחים – שם נתאספו "חס וחלילה, אדוני!", קרא פטרס. "מעולם רבים. 28 פטרס פנה אל הנוכחים ואמר: "אתם לא אכלתי אוכל בלתי כשר או טמא!" 15 הקול דיבר אל פטרס בשנית: "אם אלוהים אומר גוי. אולם אלוהים הראה לי בחזיון שאסור שמשוהו מסוים טהור, סימן שהוא טהור. אתה להתייחס אל שום אדם כאילו הוא טמא או אל תקרא לו טמא!" 16 חזיון זה חזר ונשנה נחות ממני. 29 משום כך הסכמתי לבוא הנה שלוש פעמים, ולאחר מכן הועלה הסדין חזרה מיד כשקראתם לי. אך האם מותר לי עתה לשמים. 17 פטרס היה נבוך ומבולבל. מה לשאול מה אתם רוצים?" 30 "לפני ארבעה פשר החזיון? מה עליו לעשות? בדיוק באותה ימים, "החל קורנליוס להסביר, "התפללתי שעה מצאו שליחיו של קורנליוס את ביתו בביתי כרגיל, ובערך בשעה הזאת – בשעה של שמעון מעבד־העורות, ועמדו מאחורי שלוש – עמד לפני לפתע אדם לבוש גלימה השער. 18 "האם כאן גר שמעון פטרס?" שאלו. זוהרת, 31 ואמר אלי: "קורנליוס, אלוהים לא 19 בינתיים, בעוד פטרס מהרהר בחזיון התעלם מתפילותיך ומנדיבות לבך! 32 עליך ובפשרו, אמר אליו רוח הקודש: "שלושה לשלוח עתה מספר אנשים ליפן, כדי שימצאו אנשים באו הנה לפגוש אותך. 20 רד למטה את שמעון פטרס, אשר גר על חוף הים אצל ולך אתם, כי אני שלחתי אותם. 21 פטרס שמעון מעבד־העורות, ויבקשו אותו לבוא ירד למטה, וכשראה את השלושה אמר: "אני אליך. 33 ובכן, מיד שלחתי לקרוא לך, ויפה האיש אשר אתם מחפשים. מה רצונכם?" 22 מצדך שהזדרית לבוא. הנה כולנו לפניך, "קורנליוס הקצין הרומאי שלח אותנו אליך", מצפים לשמוע מפיך מה שציווה עליך אלוהים השיבו השלושה. "קורנליוס הוא איש ירא לומר לנו. 34 פתח פטרס ואמר: "עתה אני אלוהים, טוב־לב, נדיב ומכובד על ידי כל רואה בבירור שאלוהים אינו נושא פנים, 35 היהודים, מלאך ה' נגלה אליו בחזיון וציווה אלא כל אדם הירא את אלוהים ועושה מעשים עליו להזמין אותך לביתו, כדי שתאמר לו מה טובים מוצא־חן בעיני אלוהים, בין אם הוא עליו לעשות." 23 פטרס הזמין אותם להיכנס יהודי או גוי. 36 אני בטוח שכולכם שמעתם אל הבית וללון אצלו בלילה. למחרת היום את הבשורה הטובה שבישר ה' לעם ישראל הוא יצא אתם לדרך, ומאמינים אחרים מיפו – שאפשר להתפייס עם אלוהים באמצעות הצטרפו אליו. 24 כעבור יום הגיעה החבורה ישוע המשיח, אשר הוא אדון כל הבריאה. מאז לקיסריה, קורנליוס שכבר ציפה לבואם, כינס שהחל יוחנן להטביל את החוזרים בתשובה בביתו את קרוביו וידידיו הטובים, כדי שגם התפשטה הבשורה בכל הארץ – מהגליל ועד הם יפגשו את פטרס. 25 כשנכנס פטרס אל אזור יהודה. 38 ודאי שמעתם שאלוהים משח הבית נפל קורנליוס על ברכיו והשתחוה את ישוע מנצרת ברוח הקודש ובגבורה, שהוא לו. 26 "קום על רגליך", אמר לו פטרס. "אני הסתובב בארץ ועזר לבני־אדם, ושריפא את בן־אדם בדיוק כמוך!" 27 קורנליוס קם על כל אלה שהיו כבולים על־ידי השטן, משום רגליו ושוחח זמן־מה עם פטרס. לאחר מכן שהאלוהים היה אתו. 39 "אנחנו, השליחים,

עדים לכל המעשים שעשה ישוע בכל ארץ ישראל, כולל ירושלים, עד אשר הומת על הצלב. 40 אולם שלושה ימים לאחר שנצלב החזירו אלוהים לחיים, והראה אותו לעיני אנשים מסוימים שבהם בחר מראש. אלוהים לא בחר את העדים האלה מבין הקהל הרחב, כי אם מבינינו. אנחנו אלה שאכלנו ושתינו איתו לאחר שקם מן המתים. 42 והוא שלח אותנו לבשר את הבשורה הטובה הזאת בכל מקום, ולהעיד שאלוהים הסמיך את ישוע לשפוט את החיים ואת המתים. 43 כל הנביאים כתבו עליו, ואמרו שכל המאמין בו ייסלחו לו כל חטאיו בזכותו. 44 לפני שסיים פטרוס את דבריו צלח רוח הקודש על כל הנוכחים. 45 היהודים המשיחיים, שבאו עם פטרוס מיפו, השתוממו לראות שמתנת רוח הקודש ניתנה גם לגויים. 46 אולם לא היה ספק בכך, כי הם שמעו אותם מדברים בשפות בלתי מובנות ומהללים את אלוהים. "אנשים אלה קיבלו עתה את רוח הקודש ממש כמונו!" קרא פטרוס. "האם מישהו מתנגד לכך שאטביל אותם במים?" 48 וכך הוא הטביל אותם בשם ישוע המשיח. לאחר מכן ביקש ממנו קורנליוס להישאר אצלם ימים אחדים.

11 עד מהרה נודע לשליחים ולשאר האחים ביהודה שגם הגויים נושעים על-ידי האמונה במשיח. 2 כשחזר פטרוס לירושלים החלו היהודים המשיחיים למתוח עליו ביקורת. 3 "אתה ביקרת בביתם של גויים, ואפילו אכלת איתם!" טענו. 4 ואז סיפר להם פטרוס את הסיפור כולו – מראשיתו ועד סופו: 5 "יום אחד בשעה שהתפללתי ביפו ראיתי חזיון: סדין גדול, קשור בארבע קצותיו, הורד מן

הכריזו על הבשורה, אבל רק ליהודים. 20 אך את פטרוס באמצע חג הפסח. 4 הורדוס מאמינים אחדים. שנסעו מקפריסין וקורינייה התכוון להעמיד את פטרוס למשפט פומבי לאנטיוכיה, סיפרו גם לכמה יוונים על האדון ישוע. 21 האדון ברך את מאמצייהם, וגויים לכלא והפקיד עליו שישה-עשר שומרים. רבים האמינו באדון ישוע. 22 כששמעו על כך 5 אולם הקהילה התפללה בעד פטרוס חברי הקהילה בירושלים, שלחו את בר-נבא לאנטיוכיה כדי לעזור למאמינים החדשים. 23 למשפט הפומבי ישן פטרוס בין שני חיילים, כשהגיע בר-נבא לאנטיוכיה וראה את מעשיו הנפלאים של ה', הוא נמלא שמחה רבה ועודד את המאמינים לדבוק באדון בכל מחיר. 24 אור בתוך התא, ומלאך ה' עמד לצידו של בר-נבא היה אדם טוב לב, מלא רוח הקודש פטרוס. המלאך נגע ברכו של פטרוס והעירו ובעל אמונה חזקה. באותה עת נוספו אנשים משנתו. "קום, מהר!" קרא המלאך. באותו רגע רבים לקהל המאמינים. 25 לאחר מכן נסע בר-נבא לטרסוס כדי לחפש את שאול. 26 נעליך", הוסיף המלאך, ופטרוס עשה. "עכשיו וכשמצא אותו, חזר עמו לאנטיוכיה. השניים לבש את מעילך ובוא אחרי!" פקד. 9 פטרוס נשאר באנטיוכיה שנה שלמה ולימדו את המאמינים החדשים והרבים (שם, באנטיוכיה, חשבו שזהו רק חלום או חזיון; הוא לא יכול היה החלו לכנות את תלמידי ישוע המשיח בשם "משיחיים"). 27 באותה תקופה באו לאנטיוכיה נביאים אחדים מירושלים. 28 אחד מהם, אנבוס שמו, קם באחת האספות וניבא, בהשראת רוח הקודש, שרעב כבד יבוא על כל האימפריה הרומאית (נבואתו התגשמה בתקופת שלטונו של קלודיוס). 29 משום כך החליטו המאמינים באנטיוכיה לשלוח עזרה כספית לאחיהם ביהודה, כל אחד כפי יכולתו. 30 לאחר שאספו את התרומות מסרו אותן לבר-נבא ולשאול, כדי שיביאו אותן לזקני הקהילה בירושלים. 13 פטרוס דפק על דלת הבית, ונערה בשם רודה ניגשה לראות מי זה. 14 כשהכירה את קולו של פטרוס היא שמחה כל-כך, עד ששכחה לפתוח את הדלת. היא מיהרה להיכנס אל הבית וסיפרה לכולם שפטרוס עומד בחוץ. 15 האחים לא האמינו לה. "יצאת

מדעתך! "קראו. אולם מאחר שרודה עמדה על שלה, חשבנו: "אולי זהו המלאך של פטרוס. מרקוס ושבנו לאנטיוכיה.

13 אלה האנשים שנמנו עם המורים והנביאים בקהילת אנטיוכיה: ברנבא, שמעון (המכונה "כושי"), לוקיוס (מקוריניה), מנחם (אחיו החורג של הורדוס) ושאוּל (פולוס). 2 יום אחד בשעה שהתפללו לאלוהים וצמו, אמר להם רוח הקודש: "הקדישו לי את ברנבא ואת שאול לביצוע משימה מיוחדת!" 3 הם הוסיפו להתפלל ולצום, ולאחר מכן סמכו את ידיהם על ראשיהם של שאול וברנבא, ברכו אותם ושלחו אותם לדרכם. 4 בהדרכת רוח הקודש ירדו השניים לסלוקיא, ומשם הפליגו לקפריסין. 5 הם עגנו בעיר סלמוס, ובישרו את דבר אלוהים בבתי־הכנסת (יוחנן מרקוס היה העוזר שלהם). 6 לאחר מכן המשיכו לבשר בכל רחבי האי, עד שהגיעו לעיר פפוס. בעיר זאת פגשו יהודי אחד, ברישוע שמו, שהיה נביא שקר ועסק בכישוף. 7 ברישוע היה ידיד למושל המקומי, סרגיוס פולוס. המושל, שהיה אדם נבון מאוד, הזמין את ברנבא ופולוס לבקר אותו, משום שרצה לשמוע מפייהם את דבר האלוהים. 8 אולם המכשף הזה, שנקרא "אלימס", לא רצה שהמושל יגיע לאמונה, ולכן התערב בשיחה ודרש מהמושל לא לשים לב לדבריהם של שאול וברנבא. 9 אך שאול (הנקרא גם "פולוס"), אשר היה מלא ברוח הקודש, הביט בנביא השקר וקרא: 10 "בן בלייעל שכמוך! אתה מלא מרמה ופשע, ואויב מושבע של כל דבר טוב! האם לעולם לא תפסיק לסלף את דרכי האלוהים הישרים? 11 עתה שים לב כיצד יעניש אותך אלוהים: תוכה בעיוורון זמני.

ולא תראה את אור השמש. באותו רגע כיסה את ישוע המשיח! ²⁴ "עוד לפני בואו של ערפל את עיניו, והוא החל לגשש סביבו ישוע קרא ויחנן לעם ישראל לשוב מחטאיו, ולחפש מישהו שיוביל אותו בידו. ¹² כשראה לפנות אל ה' ולהיטבל במים. ²⁵ כשסיים המושל את הנעשה, האמין באדון והשתומם ויחנן את תפקידו, שאל את העם: האם אתם על הכוח העצום של בשורת האלוהים. ¹³ חושבים שאני המשיח? לא, אינני המשיח! פולוס ומלווי עזבו את פפוס, והפלינו בספינה אבל הוא עומד לבוא, ואיני ראוי אף להתיר לעיר פרגי שבמדינת פמפוליה. ויחנן מרקוס את שרוכי נעליו!" ²⁶ "אחי בני אברהם, ואחי עזב אותם שם וחזר לירושלים. ¹⁴ ואילו פולוס הגויים היראים את האלוהים: ישועה זאת ובר־נבא המשיכו לאנטיוכיה אשר בפסידיה. נועדה לכולנו! ²⁷ תושבי ירושלים ומנהיגיהם בשבת הלכו השניים לבית־הכנסת וישבו בין לא הכירו את המשיח, ולא הבינו את דברי המתפללים. ¹⁵ לאחר קריאת פרשת השבוע מן הנביאים אשר נקראו מדי שבת בבית־הכנסת. התורה, וההפטרות מהנביאים, שלחו אליהם אף־על־פי־כן, כשהרגו אותו הם קיימו למעשה ראשי בית־הכנסת הודעה: "אחים, אם יש לכם את דברי הנביאים. ²⁸ למרות שלא הייתה דבר עידוד והדרכה בשבילנו, אתם מוזמנים להם כל סיבה מוצדקת להוציא את ישוע לדבר!" ¹⁶ פולוס קם על רגליו, סימן לקהל להורג, דרשו מפילטוס לצלוב אותו. ²⁹ לאחר שהוא עומד לדבר, ואמר: "אנשי ישראל, וכל שקיימו את כל הנבואות הקשורות במותו, בלי הבוטחים בה' והמכבדים אותו, הרשו לי שידעו זאת, הורידו אותו מעל הצלב וקברוהו. לפתוח בסקירה היסטורית קצרה. ¹⁷ אלוהי ³⁰ "אולם אלוהים הקים את ישוע מן המתים, העם הזה – אלוהי ישראל – בחר באבותינו ³¹ ובימים שלאחר מכן הוא נראה פעמים וברך אותם מאוד בתקופת שהותם במצרים. רבות לעיני האנשים שליוו אותו מן הגליל ביד חזקה ובזרוע נטויה הוא הוציא אותם ממצרים לירושלים. מאז ועד היום לא פסקו האנשים מעבדות לחירות. ¹⁸ וטיפל בהם במשך האלה להעיד על כך בפומבי. ³² "בר־נבא ארבעים שנות נדודיהם במדבר. ¹⁹ לאחר ואני מבשרים לכם עתה את הבשורה הטובה שהשמיד שבעה עמים בארץ כנען, הוא נתן הזאת: את אשר הבטיח אלוהים לאבותינו, לעם ישראל את הארץ לנחלה. כל זה ארך ³³ הוא הנשים לנו, צאציהם, על ידי תקומת כ־450 שנה. ²⁰ "לאחר מכן מינה עליהם ישוע. לכך מתכוון המזמור השני בתהלים: בני אלוהים שופטים עד ימיו של שמואל הנביא. אתה, אני היום ילדתיך." ³⁴ "אלוהים הבטיח ²¹ "בימיו של שמואל ביקש העם מלך, וה' נתן להחזירו לחיים, כדי שלא ימות עוד לעולם. לו את שאול בן־קיש משבט בנימין, שמלך אלוהים ייתן לכם את הבטחותיו הנפלאים ארבעים שנה. ²² אולם ה' הוריד אותו מכסא לדוד כמו שכתוב בישעיה. ³⁵ במזמור טז מלכותו, והמליך תחתיו את דוד המלך, זה כתוב: לא תיתן חסידך לראות שחת. ³⁶ פסוק שה' אמר עליו: לדוד בן־ישי הוא איש כלבבי, זה אינו מתייחס לדוד, שהרי לאחר שדוד והוא יעשה את רצוני." ²³ ומזרעו של דוד שרת את בני דורו לפי רצון ה', הוא מת, נקבר הקים ה' לישראל את המושיע המובטח, וגופו נרקב. ³⁷ פסוק זה מתייחס למישהו אחר

– למישהו שאלוהים החזירו לחיים ושגופו כלל לא ניזוק מריקבון המוות. 38 "אחים, עוררו את ההמון לרדוף את פולוס ובר-נבא הקשיבו! באמצעות ישוע זה אתם יכולים לקבל סליחת חטאים. 39 כל מי שמאמין ובוטח בו משתחרר מכל אשמה, ואלוהים מצדיק אותו. התורה מעולם לא יכלה לשחרר אתכם

מחטא ולהצדיקכם בעיני אלוהים. 40 היזחרו! אל תתנו לדברי הנביאים להתנשם בכם: 41 'ראו בוגדים והביטו, והתמהו תמהו, כי פעל פעל בימיכם, לא תאמינו כי יסופר.' "כלומר, ראו והתפלאו. אתם הבזים לאמת! כי אלוהים עומד לעשות משהו בימיכם, אשר לא תאמינו בו כשיספרו לכם על כך." 42 כשיצאו פולוס ובר-נבא מבית-הכנסת, הזמינו אותם האנשים לשוב ולדבר אליהם בשבת הבאה. 43 בתום האסיפה בבית-הכנסת הלכו אחרי פולוס ובר-נבא הרבה יהודים וגויים יראי אלוהים. השניים שוחחו איתם ועודדו אותם לבטוח בחסדו של אלוהים. 44 בשבת שלאחר מכן התקהלה כמעט כל העיר בבית-הכנסת, כדי לשמוע את דבר ה' מפי פולוס ובר-נבא. 45 אולם כשראו מנהיגי היהודים את ההמון, נמלאו קנאה והכחישו את דבריו של פולוס בקללות ובגידופים. 46 אך פולוס ובר-נבא דיברו באומץ והצהירו: "הרגשנו שמחובתנו לבשר את דבר ה' קודם כל לכם – היהודים, אולם מכיוון שדחיתם אותו והוכחתם שאינכם ראויים לחיי נצח, נציע אותו לגויים! (aiōnios) 47 כי כך ציווה עלינו אלוהים: 'ונתתוך לאור גוים, להיות ישועתי עד קצה הארץ.' " 48 הגויים שמחו מאוד לשמוע את בשורת ה' מפי פולוס, וכל מי שנבחר לחיי נצח האמין. (aiōnios) 49 וכך התפשט דבר ה' בכל הארץ. 50 אולם מנהיגי היהודים קוממו את הנשים

הדובר העיקרי – האל הרמס. 13 הכהן של זאוס. שמקדשו היה בפרבר העיר, הביא זרי פרחים ושוורים. כדי להקריבם בשער העיר לעיני ההמונים. 14 אולם כאשר הבינו פולוס ובר-נבא את מה שעומד להתרחש. קרעו את בגדיהם ורצו בתוך הקהל בצעקות: 15 "אנשים, מה אתם עושים? אנחנו בני-אדם בדיוק כמוכם! באנו לבשר לכם את הבשורה, כדי שאתם תפסיקו לסגוד לאילים, ובמקום זאת להשתחוות לאלוהים האחד האמיתי, אשר ברא את השמים, את הארץ, את הים ואת כל אשר בו. 16 אמנם בימי קדם הרשה ה' לגויים לחיות כרצונם. 17 אולם הוא תמיד העיד על עצמו במעשיו הטובים ובאהבתו אלינו: הוא שולח לנו, למשל, גשם ותבואות מבורכות; הוא מספק לנו אוכל וממלא את לבנו שמחה." 18 על אף דבריהם אלה הצליחו השניים רק בקושי רב לשכנע את הקהל שלא להקריב להם קורבנות. 19 ימים ספורים לאחר מכן הגיעו ללוסטרס יהודים אחדים מאנטיוכיה ומאיקניון, והפכו את קהל המעריצים להמון פרוע וצמא-דם, אשר רגם את פולוס באבנים. ההמונים חשבו שפולוס מת, ולכן גררו אותו אל מחוץ לעיר. 20 אולם לאחר שהתקבצו המאמינים סביבו הוא התאושש, קם על רגליו וחזר העירה. למחרת יצאו פולוס ובר-נבא לדרבי. 21 לאחר שבישרו שם את דבר ה' ועשו תלמידים רבים, חזרו השניים ללוסטרס, לאיקניון ולאנטיוכיה. 22 בערים אלה הם חיזקו את המאמינים, ועודדו אותם לרבות באמונתם למרות הצרות והרדיפות. "רק דרך צרות רבות נוכל להיכנס למלכות האלוהים", הזכירו להם. 23 כמו כן מינו פולוס ובר-נבא וקני-קהילה בכל קהילה, ובצום ותפילה

15 בזמן שבר-נבא ופולוס היו באנטיוכיה, הגיעו לשם מספר אנשים מיהודה, והחלו ללמד את המאמינים שאם לא יקפידו לקיים את ברית המילה כדת משה וישראל, לא יוכלו להיוושע. 2 פולוס ובר-נבא התווכחו איתם על כך בלהט רב, ולכן החליטה הקהילה המקומית לשלוח אותם לירושלים, יחד עם אחדים מחברי הקהילה, כדי לדון בשאלה זאת עם השליחים והזקנים שם. 3 הקהילה כולה ליוותה אותם אל מחוץ לעיר, והנציגים יצאו בדרכם לירושלים. הם התעכבו בדרך בערי החוף של לבנון ובשומרון, כדי לבקר את המאמינים, ולשמחת כולם סיפרו להם שגם הגויים חוזרים בתשובה. 4 בהגיעם לירושלים קיבלו את פניהם חברי הקהילה, השליחים והזקנים, ופולוס ובר-נבא דיווחו להם כיצד ה' פעל באמצעותם. 5 אולם מאמינים אחדים, שהשתייכו בעבר לכת הפרושים, קמו על רגליהם וטענו שכל המאמינים מבין הגויים חייבים לשמור את התורה ולקיים ברית מילה. 6 לכן כינסו השליחים והזקנים אסיפה

מיוחדת כדי לדון בבעיה זאת. 7 לאחר דיון דברי אלוהים אשר גילה אותם עוד לפני זמן ארוך ומייגע קם שמעון על רגליו ופנה אל המאמינים: "אחים, כולכם יודעים שעוד לפני זמן רב בחר בי אלוהים לבשר לגויים את הבשורה, כדי שגם הם יאמינו בו. 8 אלוהים, המכיר והיודע את לב האדם, אישר שהוא מקבל גם את הגויים. כיצד הוא אישר זאת? בכך שנתן להם את רוח הקודש בדיוק כשם שנתן אותו לנו. 9 אלוהים לא הבדיל בינינו לביניהם, משום שהוא טיהר את לבם, על-ידי האמונה, בדיוק כפי שטיהר את לבנו. 10 החליטו לשלוח משלחת לאנטיוכיה יחד עם האם אתם רוצים עתה לתקן את מעשיו של אלוהים? מדוע אתם מעמיסים על הגויים עול שאנחנו ואבותינו לא יכולנו לשאת? 11 האם אינכם מאמינים שכולנו נושענו באותה הדרך – כלומר בחסדו של האדון ישוע?" 12 הויכוח פסק, וכל האחים הקשיבו בדומיה לדיווח של פולוס וברנבא על הנסים והנפלאות שחולל אלוהים באמצעותם בין הגויים. 13 כשסיימו השניים את דיווחם נטל יעקב את רשות הדיבור. "אחים, אמר, הקשיבו לדברי! 14 – הם באו אליכם על דעת עצמם. 25 משום כך שמעון פטרוס הסביר לכם זה עתה כיצד אלוהים גילה תחילה את דאגתו לגויים, וכיצד בחר מקרבם אנשים שיאמינו בו ושיפארו את שמו. 15 עובדה זאת של ישועת הגויים עולה למעשה בקנה אחד עם דברי הנביאים. יאשרו לפניכם בעל-פה את החלטתנו. 28 "רוח קחו למשל את נבואתו של עמוס: 16 'ביום ההוא אקים את סכת דויד הנפלת, וגדרתי את פרציהן והריסותיו אקים, ובניתיה כימי עולם, 17 למען ידרשו אתה שארית אדם וכל הגויים אשר נקרא שמי עליהם. נאום ה' עושה כל-אלה.' כלומר, אלוהים הבטיח לחדש את ברית דוד המופרת, כדי שגם הגויים – אלה שבחר בהם – יוושעו! 18 אלה

שם אסיפה כללית של כל המשיחיים ונתנו למאמינים הגויים. 5 והקהילה המשיחית גדלה להם את המכתב. 31 דברי המכתב שמחו מאוד והתפתחה מיום ליום באמונה ובמספר. 6 את כל הקהילה באנטיוכיה. 32 יהודה וסילא, לאחר מכן עברו פולוס ומלווי דרך פריגיה שהיו נביאים, דרשו באוזני הקהל דרשה ונלטיה, כי רוח הקודש אמר להם שלא ארוכה וחיוקן את אמונת האחים. 33 הם נשאו להיכנס לאסיה הקטנה באותו מסע. 7 הם שם ימים אחדים, ולאחר מכן חזרו לירושלים עברו לאורך גבולות מיסיה, והתכוננו ללכת עם דרישות שלום אל האחים אשר שלחו צפונה – לביתיניה, אך רוח ישוע אמר להם אותם. 34 פולוס וברנבא נשאו באנטיוכיה, שלא. 8 לכן במקום ללכת לביתיניה הם עברו ועזרו למטיפים ולמורים המקומיים ללמד דרך מיסיה, והלכו לעיר טרואס. 9 באותו את דבר ה'. 36 כעבור ימים אחדים הציע לילה נראה לפולוס חזיון: הוא ראה בחלומו פולוס לברנבא: "הבה נשוב ונבקר את אחינו איש ממקדוניה (שביון) מתחנן לפניו: אנא, בכל הערים שבהן בישרנו את דבר ה', כדי בוא אלינו למקדוניה ועזור לנו!" 10 מיד לאחר שנראה כיצד מתקדמים המאמינים החדשים. "חלומי של פולוס עמדנו לצאת למקדוניה, 37 ברנבא הסכים, וביקש לצרף אליהם את כי הגענו למסקנה שה' שולח אותנו לשם יוחנן מרקוס. 38 אך רעיון זה לא מצא-חן בעיני פולוס, כי יוחנן מרקוס זנח אותם לנפשם בטרואס והפלגנו לסמותרקיה, ולמחרת נסענו בעיר פמפוליה, ולא עזר להם לסיים את הנפוליס. 12 משם הגענו לפיליפי, שהייתה שליחותם. 39 לאחר ויכוח חריף בנושא זה המושבה הרומאית הקרובה ביותר לגבול החליטו השניים להיפרד. ברנבא לקח את מרקוס והפליגו איתו לקפריסין, 40 ואילו פולוס יצאנו מחוץ לעיר והלכנו אל שפת הנהר, בחר לקחת איתו את סילא. לאחר שקיבלו את ברכת האחים יצאו השניים בדרכם לסוריה התיישבנו שם ולימדנו את הנשים שנכחו וקילקיה, כדי לעודד את המאמינים שם. 14 אחת מהן הייתה לידיה מהעיר תיאטירה, שהייתה סוחרת בבדי ארגמן. לידיה הייתה אישה יראת אלוהים, ועתה, כשהקשיבה לדבריו של פולוס, פתח אלוהים את לבה והיא האמינה לכל מה שאמר. 15 היא נטבלה יחד עם כל בני-ביתה, וביקשה מאיתנו להתארח אצלם. "אם אתם חושבים שאני באמת מאמינה באדון, "אמרה, "בואו והתארחו בביתי." היא הפצירה בנו עד שהסכמנו. 16 יום אחד, כשבאנו למקום התפילה שעל שפת הנהר, פגשנו שפחה צעירה אחוזה-רוח ניחוש, שניבאה עתידות והרוויחה הרבה כסף

לארזוניה. 17 היא רדפה אחרינו וצרחת: "אנשים תיוושע - אתה וכל בני־ביתך בזכות האמונה!" אלה הם עבדי ה'; הם באו לספר לכם דרך ישועה!" 18 למורת רוחו של פולוס נמשך הדבר יום אחר יום, עד שלבסוף פנה אל השד שבתוכה וקרא: "בשם ישוע המשיח אני מצווה עליך לצאת ממנה!" והשד יצא מתוכה באותו רגע. 19 כשראו בעליה שאבדה תקוותם להרוויח כסף קל ומהיר, תפסו את פולוס וסילא וגררו אותם אל השופטים אשר בכיכר השוק. 20 "היהודים האלה משחיתים את העיר שלנו!" צרחו. 21 "הם מלמדים את האזרחים לעשות דברים המנוגדים לחוק הרומאי!" 22 לשמע דברים אלה התנפל ההמון על פולוס וסילא, והשופטים ציוו להפשיטם ולהלקותם בשוטים. 23 לאחר שהצליפו על גבם ללא רחמים, השליכו את השניים לכלא, והסוהר נצטווה לשמור עליהם כעל בכת־עינו (שאם לא כן יומת). 24 מאחר שהסוהר קיבל את הפקודה, השליך את השניים לצינוק ושם את רגליהם בסד. 25 בחצות הלילה התפללו פולוס וסילא ושרו לכבוד ה', וכל האסירים הקשיבו להם. 26 לפתע התחוללה רעידת אדמה חזקה שזעזעה את יסודות בית־הכלא. כל הדלתות נפתחו לרווחה, ואזיקיהם של כל האסירים ניתקו! 27 כשהתעורר הסוהר משנתו ומצא את כל דלתות הכלא פתוחות, היה בטוח שכל האסירים נמלטו, ולכן שלף מהר את חרבו כדי להתאבד. 28 אך פולוס

17 פולוס וסילא עברו במסעם דרך ערי אמפיפוליס ואפולוניה, והגיעו לתסלוניקי - עיר שהיה בה בית־כנסת יהודי. 2 פולוס הלך כמנהגו לבית־הכנסת, ובמשך שלוש שבתות רצופות הסביר לנוכחים את הכתובים. 3 הוא הסביר להם את הנבואות בדבר

סבלו של המשיח ותקומתו לחיים, והוכיח לסילא ולטימותיו למהר לבוא אליו. 16 להם שישוע הוא המשיח. 4 חלק מהמאמינים בזמן שפולוס חיכה להם באתונה, הוא נמלא שוכנעו והאמינו; ביניהם היו הרבה יוונים צער למראה האלילים הרבים שמילאו את יראי-אלוהים והרבה נשים אצילות. 5 אולם העיר. 17 הוא הלך לבית-הכנסת והתווכח מנהיגי היהודים נמלאו קנאה, ולכן הסיתו על כך עם היהודים ועם הגויים שהתגיירו. פושעים ובטלנים מן השוק לעורר מהומה הוא מצא לנכון להתווכח גם עם העוברים בעיר. הם פרצו לביתו של יסון, במטרה ושבים בכיכר השוק. 18 בין האנשים הרבים לתפוס את פולוס וסילא ולהביאם לפני מועצת שאיתם התווכח היו גם פילוסופים אפיקורסים העיר. 6 מאחר שלא מצאו את השניים בתוך וסטואיים. כששמעו את דבריו של פולוס על הבית, הם גררו החוצה את יסון ומאמינים תקומתו של ישוע מן המתים, הניבו: "הוא סתם אחרים והביאו אותם לפני המועצה". "פולוס פטפטן! "או, הוא עושה תעמולה לדת חדשה וסילא גורמים לצרות ובעיות בכל העולם, כלשהו!" 19 הם לקחו את פולוס לנבעת ועכשווים הם רוצים להפוך גם את עירנו! "צרחו. המשפט (שנקראה ביוונית "אריופנוס") ואמרו 7 "ויסון זה הכניס אותם אל ביתו. הם בוגדים! לו: "ספר לנו עוד קצת על הדת החדשה הזאת. הם טוענים שיש להם מלך אחר, ישוע, במקום 20 אתה מספר דברים מוזרים, והיינו רוצים הקיסר!" 8 האשמות אלה הסעירו את רוחם של לדעת מה פירושם. 21 כאן עלי להסביר אנשי-העיר ושל השופטים, ואלה שחררו אותם שאנשי אתונה, כולל הזרים שהיו שם, אהבו רק לאחר ששילמו דמי-ערבות. 10 באותו לבלות את זמנם בשיחה על רעיונות חדשים לילה הבריחו המאמינים את פולוס וסילא למיניהם. 22 פולוס עמד לפניהם בנבעת לברואה, והשניים שוב הלכו לבית-הכנסת המשפט ואמר: "אנשי אתונה, אני רואה שאתם כדי להטיף. 11 אנשי ברואה היו רחבי אופקים אנשים אדוקים מאוד! 23 כשעברתי היום יותר מאנשי תסלוניקי והקשיבו לבשורה בחוצות עירכם ראיתי מזבחות רבים, ועל בשמחה. יום-יום הם למדו בעצמם את אחד מהם היה כתוב: "לא אל הבלתי-נודע". כתבי-הקודש, כדי לראות אם דבריהם של השתחוויתם לו בלי לדעת מי הוא, ועתה פולוס וסילא הם דברי אמת. 12 כתוצאה מכך ברצוני לספר לכם עליו. 24 "הוא האל אשר האמינו רבים מהם, ביניהם נשים רמות מעלה ברא את העולם ואת כל אשר בו, והיות שהוא וגברים רבים. 13 אולם כששמעו היהודים אדון השמים והארץ, אין הוא שוכן במקדש בתסלוניקי שפולוס מטיף את דבר ה' בברואה, מעשה ידי-אדם. 25 כמו-כן אין ידי אדם מיהרו גם הם לשם כדי להסעיר את הרוחות. יכולות לשרתו ולספק לו את צרכיו, משום 14 המאמינים פעלו ללא דיחוי ושלחו את שאין הוא זקוק לדבר! הוא עצמו נותן חיים פולוס לחוף הים, בעוד שסילא וטימותיו ונשמה לכל דבר, וממלא כל מחסור שהוא נשאר בעיר. 15 מלווי של פולוס הלכו 26 מאדם אחד הוא ברא את כל בני-האדם איתו עד אתונה, ומשם חזרו לברואה. לפני בעולם, ולאחר מכן פיזר את העמים על פני שנפרדו ממנו מלווי ביקש מהם פולוס שידיעו כדור הארץ. הוא החליט מראש מי מהם יקום,

מי יפול ומתי. ואף קבע להם את גבולותיהם. לאחר שהגיעו סילא ושימותיוס ממקדוניה. 27 "בכל המעשים האלה הייתה לו מטרה הקדיש פולוס את כל זמנו להטפה ולהוכחת אחת: שכל העמים יחפשו את אלוהים ויגששו אחריו עד שימצאו אותו – למרות שאין הוא רחוק מאף אחד מאיתנו! 28 אחד המשוררים שלכם ביטא זאת בשירו: 'כי בו אנחנו חיים ונעים וקיימים. וגם אנחנו צאצאיו'. 29 "ואם נכון הדבר, אזי אסור לנו לחשוב על אלוהים כאילו הוא מן פסל או אליל עשוי זהב, כסף או אבן! 30 אלוהים התעלם בעבר מבורותם של בני-האדם בנושא זה, אולם עתה הוא מצווה על כולם לחזור בתשובה ולעבוד אותו בלבד. 31 כי אלוהים קבע יום מסוים שבו ישפוט בצדק את העולם כולו על-ידי האיש שבו בחר. אלוהים אישר את הדבר לעיני כולם כשהקים איש זה מן המתים. 32 כאשר שמעו שפולוס מדבר על תחייתו של איש מת, החלו אחדים מהם לצחוק וללעוג, ואילו אחרים אמרו: "אנחנו רוצים לשמוע עוד על כך!" 33 בכך נסתיימה שיחתו של פולוס איתם. 34 אולם רק מעטים האמינו לדבריו והצטרפו אליו. ביניהם היו דיוניסיוס – חבר מועצת העיר, אישה אחת בשם דמריס ואחרים.

18 לאחר מכן עזב פולוס את אתונה ובא לקורינתוס. 2 שם הוא התוודע אל יהודי יליד פונטוס, בשם עקילס, אשר הגיע לא-מזמן מאיטליה יחד עם אשתו פריסקילה. עקילס ופריסקילה נמלטו למעשה מאיטליה, משום שהקיסר קלודיוס ציווה לגרש את כל היהודים מרומא. 3 מאחר שהזוג עסק במקצועו של פולוס – אריגת ריעות אוהלים – החליט פולוס לגור בביתם ולעבוד יחד איתם. 4 כל שבת ביקר פולוס בבית-הכנסת וניסה לשכנע בדבריו גם את היהודים וגם את היוונים. 5

ולאחר מכן נפרד לשלום מן המאמינים והפליג לאפסוס פגש תלמידים אחדים. 2 "האם לסוריה יחד עם פריסקילה ועקילס. בקנכרי קיבלתם את רוח הקודש כשהאמנתם?" שאל נילח פולוס את שער ראשו. משום שנדר נדר אותם. "לא", ענו. "למה אתה מתכוון? מהו מסוים. 19 כשהגענו לנמל אפסוס. הוא הלך רוח הקודש?" 3 "אם כן, באיזו טבילה לבית-הכנסת כדי לשוחח עם היהודים. 20 נטבלתם?" שאל פולוס. "על עיקרי האמונה הם ביקשו ממנו להישאר אצלם עוד ימים שלימד יוחנן המטביל", השיבו התלמידים. 4 אחדים. אך פולוס השיב שאין לו זמן לכך. "טבילתו של יוחנן באה רק להוכיח את הרצון 21 "אני מוכרח להגיע לירושלים לפני החג", לשוב מן החטא ולהאמין באלוהים. "הסביר אמר להם. "אולם אם ירצה השם, אשוב לבקר אתכם. "פולוס הפליג לדרכו והגיע לקיסריה. המשיח, שעל בואו ניבא יוחנן. 5 לשמע הוא הלך לבקר את הקהילה, ולאחר מכן דברים אלה מיהרו התלמידים להיטבל בשם המשיח לאנטיוכיה. 23 לאחר ששהה זמן-מה הארון ישוע המשיח. 6 כשסמך פולוס את באנטיוכיה, המשיך בדרכו ועבר באזור גלטיה ידיו עליהם, צלח עליהם רוח הקודש והם ובפריגיה. בכל מקום ביקר אצל המאמינים, החלו להתנבא ולדבר בשפות בלתי-מובנות. עודד אותם ועזר להם להתחזק באמונתם. 7 שנים-עשר איש נכחו באותו מעמד. 8 במשך 24 באותם ימים הגיע לאפסוס יהודי יליד שלושת החודשים הבאים הלך פולוס מדי אלכסנדריה, אפולוס שמו, אשר היה מטיף שבת לבית-הכנסת, הטיף באומץ לב על ומורה מוכשר ובקיא בתנ"ך. 25 הוא היה אמונתו, ושכנע אנשים רבים להאמין בישוע מלומד בדרך הארון, ולימד היטב על-אודות המשיח. 9 אולם היו אנשים שדחו את בשורתו ישוע, אבל ידע על טבילת יוחנן בלבד. ודיברו בפומבי נגד ישוע. משום כך עזב פולוס בהתלהבות רבה ובאומץ לב הטיף אפולוס בבית הכנסת: פריסקילה ועקילס שמעו את דרשתו המרשימה והזמינו אותו לביתם והסבירו לו את דרך אלוהים ביתר דיוק. 27 הדבר נמשך כשנתיים, עד שכל אדם באסיה אפולוס החליט לנסוע ליוון, והאחים עודדו אותו לעשות כן. הם כתבו מכתב למאמינים 11 מה נפלאים היו הניסים שחולל אלוהים ביוון וביקשו מהם לקבלו בחמימות. לאחר שהגיע ליוון השתמש בו אלוהים לחיזוק הקהילה המקומית. 28 מפני שהצליח לסתור את טענות היהודים בוויכוחים פומביים, יהודים, אשר נדרו ממקום למקום וגירשו והוכיח לכולם, מתוך הכתוב בתנ"ך, שישוע שדים ורוחות רעות, החליטו לנסות לגרש את השדים והרוחות בשם הארון ישוע. הם החליטו להשתמש בלחש הבא: "בשם אותו ישוע שעליו מבושר פולוס, אני מצווה עליך

19 בזמן שאפולוס היה בקורינתוס עבר פולוס בכל רחבי אסיה הקטנה, וכשהגיע

לצאת!"¹⁴ בין המלחשים האלה היו שבעת אלוהים כלל. וכתוצאה מכך יורד היקף בניו של סקווה. שהיה אחד מראשי הכוהנים. המכירות שלנו! הוא פיתה את האנשים לא אולם כשניסו להשתמש בלחש זה כדי רק באפסוס, כי אם בכל הארץ! ²⁷ אינני לגרש שד מאדם אחד, השיב להם השד: "אני מכיר את ישוע ואני מכיר את פולוס, אבל על אבדן הכנסתנו וקיפוח פרנסתנו; חשבו מי אתם?" ¹⁶ השד התנפל על שניים מהם לרנע על הסכנה שבאבדן יוקרתה של האלה והכה אותם נמרצות, עד שברחו מן הבית הגדולה ארטמיס! תוך זמן קצר לא יהיה כל ההוא עירומים ופצועים. ¹⁷ סיפור המעשה ערך למקדשה של ארטמיס, אשר שמה יצא התפשט במהירות רבה בין היהודים והגויים לתהילה לא רק בארצנו, אלא בעולם כולו!"¹⁸ בכל אפסוס. פחד גדול שרר בעיר, ושם ישוע ²⁸ דברים אלה עוררו את זעמם של הפועלים, המשיח זכה לכבוד ולהערצה. ¹⁸ מאמינים והם החלו לצרוח: "גדולה היא ארטמיס של רבים שעסקו לפניו במעשי כישוף למיניהם האפסים!" ²⁹ עד מהרה הייתה מהומה ברחבי התווך על מעשיהם בפומבי. הם הביאו את העיר. ²⁹ התמונים תפסו את גיוס ואריסטרכוס ספרי הכישופים ואת הקמעות שלהם, ושרפו ממקדוניה, שהיו מלוויי של פולוס, וגררו אותם אותם באש לעיני כולם (מישהו העריך את אל האמפיתיאטרון כדי להעמידם לדין. ³⁰ שווי הספרים האלה בכ-100,000 שקלים). ²⁰ פולוס רצה ללכת ולדבר אל ההמון, אולם מעשה זה של המאמינים הוכיח שדבר ה' חדר התלמידים לא הניחו לו. ³¹ אפילו מספר עמוק ללב האנשים באזור כולו. ²¹ לאחר קצינים רומאים מהאזור, שהיו אהדיו של מאורעות אלה החליט פולוס לחצות את פולוס. ³² הזחירו אותו; הם הודיעו לו שלא יסכן יוון בדרכו לירושלים. "אחרי כן, "אמר, "עלי את חייו ושלא יעז ללכת לאמפיתיאטרון. ³² ללכת לרומא." ²² הוא שלח לפניו ליוון את שני עוזריו, טימותיוס ואריסטוס, והוא עצמו דבר אחד, וזה צועק דבר אחר; איש לא שמע נשאר בינתיים באסיה הקטנה. ²³ באותו זמן את דברי רעהו. למעשה רוב האנשים לא התפתחה באפסוס מהומה גדולה הקשורה ידעו כלל מדוע התאספו שם! ³³ אחדים הגיעו במאמינים המשיחיים. ²⁴ המהומה החלה בגלל צורף בשם דמטריוס, אשר היה בעל מפעל לייצור דגמי כסף של מקדש האלילה את ידו וביקש שקט, כדי שיוכל לדבר. ³⁴ אולם היוונית ארטמיס. הוא העסיק פועלים רבים משנוכח הקהל לדעת שהוא יהודי, החלו כולם ושילם להם משכורת גבוהה. ²⁵ דמטריוס לצעוק: "גדולה היא ארטמיס של האפסים! כינס את פועליו ופועלים אחרים שעסקו באותו גדולה היא ארטמיס של האפסים!"³⁵ צעקותיהם מקצוע, ופנה אליהם: "רבותי, מלאכה זאת היא נמשכו שעתיים שלמות. ³⁵ בסופו של דבר כל פרנסתנו. ²⁶ אתם רואים ושומעים בעצמכם הצליח מזכיר העיר להשתיק את ההמון מה עושה פולוס זה. הוא הצליח לפתות אנשים הזועם. "אנשי אפסוס, פתח ואמר, "הרי כל רבים להאמין שאלילים מעשה ידי-אדם אינם

פולחן האלה הגדולה ארטמיס, אשר הפסל שלה ירד אלינו מהשמים. 36 הואיל ואיש אינו חולק על עובדה זאת, עליכם להירגע ולא לנהוג בפזיזות ובקלות ראש! 37 אתם הבאתם הנה אנשים אשר לא שדרו דבר ממקדשה של ארטמיס, ואף לא חיללו את כבודה. 38 אם לדמטריוס ולפועליו יש טענות נגדם, שיתבעו אותם לדין! הרי בתי־הדין שלנו פתוחים לקהל בשעות הרגילות, והשופטים יכולים לדון בעניין ללא דיחוי. 39 אם יש לכם תלונות בעניינים אחרים, עליכם לנהוג לפי המקובל ולהביא אותן לפני מועצת העיר. 40 כולנו נמצאים עתה בסכנה, כי הממשל הרומאי עלול לדרוש מאיתנו דין וחשבון על ההתפרעות הזאת, שאין לה שום הצדקה. ואם הממשל ידרוש הסבר, לא יהיה לנו מה לומר! 41 כשסיים לדבר, שלח את ההמונים לבתי־המדרש.

20 לאחר ששככה הסערה אסף פולוס את התלמידים, ובדברי עידוד נפרד מהם לשלום ויצא בדרכו למקדוניה. 2 בכל הערים שבהן עבר הוא לימד את המאמינים את דבר ה', ולבסוף הגיע ליוון. 3 כעבור שלושה חודשים התכונן פולוס ללכת לסוריה, אולם משנודע לו שהיהודים תכננו להתנקש בחייו, החליט לסטות מדרכו ולנסוע קודם צפונה, למקדוניה. 4 מספר אנשים ליוו את פולוס עד אסיה הקטנה: סופטרוס בן־פורוס מברואה; ארטרכוס וסקונדוס מתסלוניקי; גיוס מדרבי; טימותיוס; וטוכיקוס וטרופימוס אשר חזרו לבתיהם באסיה הקטנה. 5 כל אלה הלכו לפנינו וחיכו לנו בטרואס. 6 בתום חג הפסח עלינו על ספינה בפיליפי, שבצפון יוון, וכעבור חמישה ימים הגענו לטרואס, שם נשארנו שבוע

7 במוצאי שבת התאספנו יחד לבצוע לחם, ופולוס, שעמד לצאת לדרכו למחרת בבוקר, דרש דרשה שנמשכה עד הצות. 8 חדר־העלייה שבו התאספנו היה מואר בנרות רבים. 9 כל אותו זמן ישב אבטוכוס הצעיר על ארן החלון, ומכיוון שפולוס האריך בדבריו, נפלה עליו תרדמה. לפתע איבד אבטוכוס את שיווי משקלו ונפל ארצה מן הקומה השלישית ומת בו במקום. 10 פולוס רץ למטה ולקח את הבחור בזרועותיו: "אל תדאגו, "הרגיע אותם, "יש בו רוח חיים והוא יהיה בסדר!" ואכן הכרתו שבה אליו. שמחה גדולה מילאה את כל הקהילה. כולם חזרו לעליית־הנג. פולוס אכל ולאחר מכן פתח בדרשה נוספת שנמשכה עד אור הבוקר, ואז ניפרד מהם לשלום. 13 פולוס המשיך ברגל לאסוס, ואילו אנחנו הגענו לשם לפניו בספינה. 14 כאשר הצטרף אלינו באסוס, הפלגנו יחד למיטוליני. 15 למחרת הפלגנו דרך כיוס. ביום השלישי עגנו בסמוס (בלילה ישנו בטרונוליון), וביום הרביעי הגענו למיליטוס. 16 פולוס סרב להתעכב הפעם באפסוס, כי רצה להגיע לירושלים לקראת חג השבועות, אם יעלה הדבר בידו. 17 אולם בהגיענו למיליטוס שלח פולוס הודעה לזקני הקהילה באפסוס, וביקש מהם לבוא לפגוש אותו שם. 18 כשהגיעו, אמר להם: "אתם יודעים היטב שמהיום הראשון שדרכתני על אדמת אסיה ועד היום הזה, 19 עשיתי את עבודת הארון בענווה – ואפילו בדמעות – למרות הצרות שגרמו לי נוכלים מבין היהודים. 20 ובכל זאת, מעולם לא פחדתי לומר לכם את האמת: לימדתי אתכם והטפתי לכם בציבור ובבתים פרטיים. 21 בישרתי לכם בשורה אחת ליהודים ולגויים גם יחד,

שעליהם להפסיק לחטוא. לחזור בתשובה. כרע על ברכיו והתפלל איתם. 37 כולם בכו ולפנות לאלוהים באמצעות האמונה בישוע המשיח אדוננו. 22 "עתה אני הולך לירושלים. כי עלי לציית לרוח הקודש המדריך אותי. אולם איני יודע מה מצפה לי שם. 23 אני האונייה.

21 לאחר שנפרדנו מזקני קהילת אפסוס. הפלננו ישר לקוס. למחרת הגענו לרודוס. ומשם – לפטרה. 2 בפטרה עלינו על אונייה שהפליגה לפניקיה שבסוריה. 3 ראינו את האי קפריסין לשמאלנו. והמשכנו לנמל צור – שם נפרק מטען הספינה. 4 ירדנו לחוף וחיפשנו את המאמינים המקומיים. כשמצאנו אותם, נשארנו איתם שבוע ימים. המאמינים האלה שמעו מרוח הקודש שפולוס יסבול בירושלים ועל כן הם הזהירו אותנו שלא יעלה לשם. 5 כשהגיע זמננו לקיצו עזבנו את צור והמשכנו בדרכנו. כל חברי הקהילה ליוו אותנו לספינה, כולל הנשים והילדים, וכאשר הגענו לחוף התפללנו. 6 לאחר פרידה נרגשת עלינו לספינה, והם חזרו לבתיהם. 7 התחנה הבאה שלנו. לאחר שעזבנו את צור, הייתה עכו. גם שם שאלנו לשלום האחים. אולם התעכבנו אצלם יום אחד בלבד. 8 משם נסענו לקיסריה, והלכנו לביתו של פיליפוס המבשר, שהיה אחד משבעת השמשים הראשונים. 9 היו לו ארבע בנות רווקות שהיו נביאות. 10 לאחר ששהינו שם מספר ימים בא לבקר אותנו אח אחד מיהודה, אנבוס שמו, שגם הוא היה נביא. 11 אנבוס לקח את חגורתו של פולוס, כפת בה את ידיו ורגליו ואמר: "רוח הקודש אומר: ככה יאסרו יהודי ירושלים את בעל החגורה הזאת, ויסגירו אותו לידי הרומאים!" 12 לשמע דברים אלה ביקשנו כולנו מפולוס – גם חברי הקהילה המקומית

וגם מלווי – שלא יעלה לירושלים. 13 אולם לא לאכול בשר עם דם ולהימנע מזנות. 26 פולוס השיב: "לשם מה הבכי הזה? אתם פולוס הסכים להצעתם. ולמחרת הלך עם ממש שוברים את לבי! הרי אני מוכן לא רק הארבעה לבית המקדש כדי לקיים את הטקס להיאסר בירושלים, אלא אף למות על קידוש ולקבוע את תאריך הקרבת קרבן עבור כל שמו של הארון ישוע המשיח!" 14 בראותנו אחד מהם, בתום שבעת ימי הטהרה. 27 אולם שאי אפשר לשכנע אותו, הפסקנו להפציר עוד לפני שחלפו שבעת הימים הבחינו בו בו ואמרנו: "ייעשה רצון ה'." 15 כעבור זמן במקדש מספר יהודים מאסיה, והסיתו נגדו קצר ארזנו את חפצינו ועלינו לירושלים. 16 את ההמון. הם תפסו בו וצרחו: 28 "אנשי מאמינים אחדים מקיסריה ליוו אותנו בדרכנו, ישראל! עזרו לנו! זהו האיש המסית את כולם וכשהגענו לירושלים התארחנו בביתו של נגד עמנו! הוא מצווה על כולם להפר את מנסון, יליד קפריסין ומאמין ותיק. 17 כל התורה! הוא גם מדבר נגד בית המקדש הזה, המאמינים בעיר קיבלו את פנינו בחמימות ומטמא אותו בנויים שהוא מביא לתוכו!" 29 ובלבביות רבה. 18 למחרת הלכנו עם פולוס לבקר את יעקב; וכל זקני הקהילה היו שם. 19 את פולוס בחברת טרופימוס, גוי מאפסוס, לאחר חילופי ברכות סיפר להם פולוס על והניחו שפולוס הביאו אל המקדש. 30 האשמות המעשים הנפלאים שעשה אלוהים באמצעותו בין הגויים. 20 הם הודו לאלוהים, ולאחר פרצה מהומה. הם סחבו את פולוס אל מחוץ מכן אמרו: "אחינו היקר, אתה יודע שגם אלפי למקדש, ומיד ננעלו הדלתות מאחורינו. 31 יהודים האמינו במשיח, וכולם קנאים לתורה. בעוד ההמון מנסה להרוג את פולוס, נודע 21 היהודים המשיחיים כאן בירושלים שמעו דבר המהומה למפקד החטיבה הרומאית שאתה מתנגד לתורת משה ולמנהגי ישראל, בירושלים, 32 והוא ציווה מיד על חייליו ושאתה אוסר על המאמינים למול את בניהם. וקציניו לרוץ אל ההמון. כשראו התוקפים 22 מה לעשות? הרי עוד מעט ישמעו כולם את החיילים הרומאים, הם הרפו מפולוס. 33 שאתה נמצא בעיר. 23 "יש לנו הצעה: יש בינינו ארבעה אנשים שעומדים לפני סיום בשרשרת כפולה. לאחר מכן שאל את ההמון תקופת נדר הנזירות שלהם. 24 לך איתם מי הוא ומה עשה. 34 אחדים צעקו דבר אחד, לבית המקדש, קיים את טקס ההיטהרות, ואחרים צרחו דבר אחר. כשראה המפקד ושלם בעד התנלחות שלהם. כך יידעו כולם שאינו יכול להבין דבר בגלל הרעש, ציווה שלא זו בלבד שאיך מתנגד למנהגי היהודים, להביא את פולוס אל המצודה. 35 כשהגיעו אתה עצמך מקיים את התורה, ודעתך כדעתם החיילים והאסיר אל המדרגות, נעשה ההמון בעניין הזה. 25 "באשר למאמינים המשיחיים אלים כל-כך, עד שהחיילים נאלצו לשאת את מבין הגויים – אנו דורשים מהם לקיים את פולוס על כתפיהם כדי להגן עליו. 36 ואילו המנהגים שעליהם כתבנו להם: לא לאכול את פולוס על כתפיהם וצרח: "הרגו אותנו!" 37 מזון שהוקרב לאלילים, לא לאכול בשר טרף, לפני שהוכנס פולוס אל המצודה הוא

פנה אל המפקד ושאל: "האם מותר לי לומר לך כמה מילים?" "אתה מדבר יונית?" שאל המפקד. 38 "האם אינך המצרי שארגן לא מזמן מרד ומשך אחריו למדבר ארבעת אלפים רוצחים?" 39 "לא, ענה פולוס, אני יהודי מהעיר הגדולה טרסוס שבקיליקיה. אני רוצה לבקש את רשותך לדבר אל האנשים האלה." 40 המפקד נתן לו רשות לעשות כן, ופולוס נעמד על המדרגות ורמז לאנשים לשתוק. כשהשתררה דממה מוחלטת הוא פנה אליהם בעברית ואמר:

22 "אחי ואבותיי, הקשיבו נא לדברי ההנחה שלי." 2 כששמעו שהוא מדבר עברית נפלה דממה כבדה עוד יותר. 3 פולוס המשיך: "אני יהודי, יליד טרסוס שבקיליקיה, אולם חונכתי כאן בירושלים, בבית־מדרשו של רבן גמליאל, והוא שלימד אותי לשמור בקפידה את כל חוקי התורה ומצוותיה. הייתי קנאי לה' בכל מעשי, ממש כשם שאתם קנאים לו היום. 4 בזמנו רדפתי את המשיחיים עד מוות, כבלתי גברים ונשים והשלכתי אותם לכלא. 5 הכהן הגדול וכל אחד מחברי הסנהדרין יוכלו להעיד על כך, משום שביקשתי מהם מכתבים אל ראשי הקהילה היהודית בדמשק. מכתבים אלה העניקו לי את הסמכות לכבול כל משיחי שאמצא, ולהביאו לירושלים כדי שייענש. 6 "יום אחד בשעת הצהריים, כשהייתי בדרכי לדמשק, האיר עלי לפתע אור חזק מן השמים. 7 נפלתי על הארץ ושמעתי קול: 'שואל, שואל, מדוע אתה רודף אותי?' 8 "מי אתה, אדוני? שאלתי. "והקול ענה: 'אני ישוע מנצרת שאותו אתה רודף!' 9 האנשים שהיו איתי ראו את האור, אך

רצה לדעת מדוע היה הקהל נרגש ופרוע רגליו וקרא בקול: "אחי, אני פרוש בן פרוש, כל־כך. 25 בשעה שהחיילים כבלו את פולוס ועכשיו אתם שופטים אותי על־שום שאני כדי להלקותו, הוא פנה אל הקצין שעמד מאמין בתחיית המתים!" 7 דבריו אלה פילגו לצדו ושאל: "האם מותר להלקות אזרח רומאי מיד את הסנהדרין לשניים, ועתה הייתה לפני שהעמדת אותו לדין?" 26 הקצין ניגש אל מפקד החטיבה וקרא: "מה אתה עושה? הפרושים האמינו בתחיית המתים ובקיומם האיש הזה אזרח רומאי!" 27 המפקד בא אל פולוס ושאל: "האם אתה באמת אזרח בכל אלה. 9 ההמולה הלכה ונברה, וסופרים רומאי?" "כן, בהחלט." 28 גם אני והאזרחות אחדים – שהיו פרושים בעצמם – קמו ודיברו הזאת עלתה לי הרבה כסף!" "אבל אני אזרח בזכותו של פולוס. לא מצאנו כל אשמה באיש רומאי מלידה!" אמר פולוס. 29 החיילים הזאת עלתה לי הרבה כסף! "צעקו. "אולי הקול שדיבר אליו בדרך שעמדו להלקות את פולוס הרפו ממנו ברנע לשמעו שהוא אזרח רומאי. והמפקד נמלא פחד על־שום שציווה לאסרו ולהלקותו. 30 למחרת בבוקר שחרר אותו המפקד מכבליו וציווה על ראשי הכוהנים לכנס ישיבת סנהדרין. הוא הביא לפניהם את פולוס כדי לנסות לברר מה הייתה הסיבה לכל המהומה הזאת.

23 פולוס נעץ את מבטו בחברי הסנהדרין ואמר: "אחים, תמיד חייתי לפני אלוהים במצפון נקי. 2 באותו רגע ציווה חנניה הכהן על האנשים שעמדו ליד פולוס לסטור לו על פיו. 3 "יסטור לך אלוהים, קיר מסויד שכמוך!" קרא פולוס. "איזה מן שופט אתה? כיצד אתה יכול לשבת כאן ולשפוט אותי על־פי התורה, כשבאותו זמן אתה עצמך עובר על התורה, ומצווה להכות אותי?" 4 האנשים שעמדו קרוב לפולוס אמרו לו: "אתה מעליב את הכהן הגדול!" 5 "אחי, אני מצטער", התנצל פולוס. "לא ידעתי שזהו הכהן הגדול. הרי כתוב בתורה שאסור להעליב נשיא או שליט." 6 פתאום צץ רעיון במוחו של פולוס: הלא מחצית חברי הסנהדרין היו פרושים, ומחציתם – צדוקים. הוא קם על

האסיר קרא לי וביקש ממני להביא אליך את הנער הזה, כי יש לו משהו לומר לך." 19 המפקד אחז בידו של הנער, הובילוהו הצידה ושאל: "מה אתה רוצה לומר לי?" 20 "מחר מתכוונים היהודים לבקש ממך להחזיר את פולוס לסנהדרין, "סיפר הנער, "ביוםרה שהם מעוניינים לשאול אותו שאלות נוספות. 21 אולם אל תשמע בקולם! כי למעלה מארבעים איש אורבים לו בדרך, מוכנים להתנפל עליו ולהרוג אותו. הם נדרו נדר שלא יאכלו ולא ישתו עד שפולוס ימות. עתה הם מחכים שתענה בחיוב לבקשתם." 22 "אל תאמר לאיש שסיפרת לי דברים אלה." הזהירו המפקד, ושלחו לדרכו. 23 לאחר מכן קרא המפקד לשני קצינים ופקד עליהם: "הכינו מאתיים חיילים לצאת לקיסריה הערב בשעה תשע! קחו אתכם מאתיים קשתים, ועוד שבעים פרשים חמושים. תנו לפולוס סוס רכיבה, והביאו אותו בשלום אל פליקס המושל." 24 הוא שלח בידם את המכתב הבא אל פליקס: 26 "מאת: קלודיוס לוסיאס." אל: הוד מעלתו המושל פליקס. "שלום וברכה! 27 "אדם זה נתפס על-ידי היהודים, והם כמעט הרגו אותו. אולם משנודע לי שהוא אזרח רומאי, שלחתי מיד חיילים להצילו מידם. 28 הבאתי אותו למשפט לפני בית-המשפט העליון של היהודים, כדי לדעת מה עשה. 29 עד מהרה נוכחתי לדעת שהאשמותיהם מתייחסות רק לאמונה היהודית, ולא למעשה פלילי שדינו מאסר או מוות. 30 אך כשנודע לי שיהודים רוצים להרוג אותו, החלטתי לשלחו אליך ולומר למאשימו להביא את טענותיהם לפניך. " 31 החיילים מילאו את הפקודה ולקחו את פולוס בלילה למבצר

24 כעבור חמישה ימים הגיע חנניה הכהן הגדול לקיסריה, ואיתו אחדים מזקני היהודים ועורך-דין בשם טרטולוס. הם באו אל המושל והגישו את תלונתם נגד פולוס. 2 כשהכניסו את פולוס אל החדר פתח טרטולוס בנאום התביעה: "הוד מעלתך, המושל! הנהגתך הנבונה הביאה לנו, היהודים, שלום ושלווה, והפחיתת במידה ניכרת את ההפליה נגדנו. 3 על כל אלה אנחנו מודים לך מאוד. 4 איני רוצה לשעמם אותך ולבזבז את זמנך, אולם אני מתחנן לפניך שתואיל להקשיב לתלונתי נגד האיש הזה, ואני מבטיח לקצר בדבריי. 5 איש זה הוא מנהיג התנועה המשיחית; הוא מעורר מהומות, משלהב יצרים ומסית את היהודים בעולם כולו למרוד בקיסר. 6 מלבד זאת הוא ניסה לחלל את בית-המקדש בשעה שאסרנו אותו. "רצינו לתת לו את העונש המגיע לו. 7 אבל לוסיאס המפקד בא וחטף אותו מידנו בכוח הזרוע, 8 ודרש שפולוס יישפט על פי החוק הרומאי. אם תחקור אותו, תיווכח שדיברתי אמת. " 9 כל היהודים שנכחו שם אישרו את דברי טרטולוס. 10 עתה הגיע תורו של פולוס לדבר. המושל רמז לו לקום על רגליו ולשאת את דברו. "ידוע לי, אדוני, שאתה

שופט בענייני היהודים כבר שנים רבות. "פתח מפקד הכוח, ורק אז אחליט במשפט." 23 פולוס. "ועל כן אני שמח להגן על עצמי לפניך. הוא ציווה לכלוא את פולוס בבית־הסוהר, 11 לא יקשה עליך לוודא שלא עברו למעלה אולם ציווה על הסוהרים להקל עליו את משנים־עשר יום מאז שעליתי לירושלים, כדי מאסרו, להתייחס אליו בעדינות ובאדיבות, להשתחוות לה' בבית־המקדש. 12 כמורכן ולהרשות לידידיו לבקר אותו, לטפל בו תוכל לוודא בנקל שמעולם לא עוררתי ולהביא לו מתנות. 24 כעבור ימים אחדים מהומות בבתי־הכנסת ולא ברחובות העיר. בא פליקס עם אשתו היהודייה דרוסילה 13 איש מן האנשים האלה לא יוכל להוכיח ושלא לקרוא לפולוס. פליקס ואשתו הקשיבו אף אחת מההאשמות הרבות שהם טופלים לפולוס בתשומת לב בשעה שסיפר להם על עלי. 14 "אולם אני מודה בדבר אחד: אני האמונה במשיח. 25 הוא שוחח איתם על צדקה, מאמין בדרך הישועה, שהם מתייחסים אליה על כיבוש היצר ועל הדין העתיד לבוא. כאל כת או תנועה, ובדרך זאת אני עובד את פליקס, שנמלא פחד נורא, אמר לפולוס: "לך אלוהי אבותינו; אני מאמין באמונה שלמה עכשיו, בבקשה, אקרא לך שוב בהזדמנות בכל מה שכתוב בספרי התורה והנביאים. אחרת." 26 בסתר לבו הוא קיווה שפולוס יציע 15 כמו כן אני מאמין, בדיוק כמו אנשים אלה, לו שוחד, ועל כן קרא לו מדי פעם לשיחה. שתהיה תחיית המתים – לצדיקים ולרשעים. 27 כך חלפו שנתיים ימים, ואז מונה פורקיוס 16 משום כך אני משתדל בכל כוחי לשמור פסטוס למושל במקומו של פליקס. אולם על מצפון נקי לפני אלוהים ולפני בני אדם. פליקס רצה למצוא־חן בעיני היהודים, ולכן 17 "לאחר היעדרות של שנים אחדות חזרתי לירושלים, כדי להביא סכום כסף לעזרת

25 שלושה ימים לאחר שנכנס פסטוס היהודים המשיחיים וכדי להקריב קרבן לאלוהים. 18 מאשימי ראו אותי במקדש בשעה שהקרבתי מנחה לה'. ראשי היה מגולת, לפי דרישת התורה, ובאותה שעה לא היה קהל סביבי ולא הייתה כל מהומה. 19 אולם היו שם יהודים אחדים מאסיה, ואם יש להם טענות נגדי, מדוע אין הם נמצאים כאן עתה? 20 שאל־נא את האנשים העומדים כאן עתה איזה חטא מצא בי הסנהדרין שלהם, 21 מלבד משפט אחד שצעקתי לעברם: 'אני עומד לפני המועצה הזאת כדי להגן על עצמי, משום שאני מאמין בתחיית המתים!' 22 בנקודה זאת, פליקס, אשר ידע היטב את לימודי ישוע, סגר את התביעות ואמר: "חכו עד שיגיע לוסיאס,

שלושה ימים לאחר שנכנס פסטוס לתפקידו, עזב את קיסריה ועלה לירושלים. 2 ראשי הכהנים ומנהיגי העם ניגשו אל פסטוס וסיפרו לו את טענותיהם נגד פולוס. 3 הם ביקשו ממנו להעלות את פולוס מקיסריה לירושלים ללא דיוחי (כי זממו לארוב לו בדרך ולרצוח אותו). 4 אולם פסטוס השיב להם: "פולוס נמצא עתה בקיסריה, וגם אני עומד לשוב לשם בקרוב. 5 אני מציע שתבחרו מספר אנשים בעלי סמכות שילכו איתי לקיסריה, ואם פולוס חטא ויכלו אנשיכם לתבוע אותו למשפט." 6 כעבור שמונה או עשרה ימים חזר המושל לקיסריה, ולמחרת ערך את משפטו של פולוס. 7 כשהגיע פולוס לאולם בית־הדין, הקיפו אותו היהודים

שבאו מירושלים והטיחו בו האשמות חמורות. לטעון שהוא חי. 20 לא ידעתי כיצד להחליט אך הם לא יכלו להוכיח אף אחת מהן. 8 במקרה שכזה, ולכן שאלתי אותו אם יהיה פולוס כפר בכל ההאשמות. "אינני אשם", מוכן להישפט על כך בירושלים. 21 פולוס אמר: "לא עברתי על חוקי התורה, לא חיללתי את בית-המקדש ולא מרדתי בקיסר!" 9 אולם פסטוס, שרצה מאוד למצוא-הן בעיני היהודים, פנה אליו ושאל: "האם אתה מוכן לעלות לירושלים ולהישפט שם לפני?" 10 "לא!", השיב פולוס. "בשום אופן לא. אני עומד בתוקף על זכותי לעמוד לדין לפני כס הקיסר! אתה יודע היטב שאיני אשם, אם ביצעתי פשע שדינו מוות – איני מבקש רחמים או חנינה. אולם אם אני חף מפשע – לאף אחד אין רשות להסגיר אותי לידי אנשים אלה כדי שירצחו אותי. ברצוני לערער לפני הקיסר!" 12 פסטוס התייעץ עם יועציו, ואחר כך אמר: "אתה רוצה לערער לפני הקיסר? יהיה כרצונך!" 13 כעבור ימים אחדים באו המלך אנריפס וברניקה לבקר את פסטוס. 14 ביקורם נמשך ימים אחדים, ופסטוס שוחח עם המלך על המקרה של פולוס. "יש כאן אסיר אחד, פתח פסטוס, שפליקס השאירו בכלא. 15 כשהייתי בירושלים סיפרו לי ראשי הכהנים וזקני היהודים את גרסתם, ודרשו

ממני להוציאו להורג. 16 כמובן שמיהרתי להבהיר להם שהחוק הרומאי אינו מרשיע אדם לפני שמעמידים אותו לדין, ולפני שניתנה לו האפשרות לעמוד מול מאשימיו ולהגן על עצמו. 17 "כשבאו לכאן מאשימיו כינסתי מיד את חברי בית-הדין, ושלחתי להביא את פולוס. 18 אולם ההאשמות שהעלו נגדו כלל לא דמו לחשדות שהיו לי לגביו. 19 המחלוקת ביניהם הייתה בנושא הדת היהודית, ועל אדם בשם ישוע אשר מת, ואילו פולוס מתעקש

26 "יש לך רשות לספר את גרסתך", אמר אנריפס לפולוס. בתנועות ידיים החל פולוס להגן על עצמו לפני בית-הדין. 2 "בר-מזל אני, כבוד המלך אנריפס, על שניתנה לי הזכות להשמיע באוזניך את תשובותיי להאשמותיהם של היהודים. 3 כי אני יודע שאתה בקיא בחוקינו ובמנהגינו. אני מבקש ממך, אנא, הקשב לי בסבלנות. 4 "כל היהודים יודעים שמאז ימי נעורי בטרוסוס, ומאוחר יותר בירושלים,

קיבלתי חינוך יהודי מסורתני. ותמיד חייתי ואת אשר אראה לך בעתיד. 17 אני אגן עליך על־פי הדרך שבה חונכתי. 5 לו היו מוכנים מפני בני עמך ומפני הגויים. כן, אשלח אותך להודות בכך, היו מאשרים שבשאלת קיום אל הגויים, 18 כדי שתפקח את עיניהם לראות התורה והמסורת הייתי תמיד בין הפרושים את מצבם האמיתי, כך שיחזרו בתשובה ויחיו המחמירים ביותר. 6 אולם הסיבה האמיתית באור האלוהים, ולא בחשכת השטן. לשם להאשמותיהם שונה לחלוטין; הם מתנכלים מה? כדי שאלוהים יסלח לחטאייהם, וייתן לי רק משום שאני מצפה להתנשמות הבטחת להם נחלה יחד עם שאר בני־האדם שמתהרו ה' לאבותינו. 7 שנים־עשר שבטי ישראל מחטאייהם והוקדשו לי באמונה: 19 "וכך, מתפללים יומם ולילה שה' יגשים את אותה המלך אנריפס, לא התמרדתי נגד החזיון הבטחה שלה אני מצפה. אדוני המלך, בגלל הזה מן השמים. 20 תחילה בישרתי את הדבר צפייה זאת הם מאשימים אותי! 8 אך האם זה לאנשי דמשק, לאחר מכן בירושלים ובכל פשע להאמין בתחיית המתים? האם אינכם יהודה, ואחר כך גם לגויים. קראתי לכל מאמינים שאלוהים יכול להקים בני אדם בני־האדם לזנוח את חטאייהם. לשוב אל לתחייה? 9 "גם אני חשבתי בעבר שחובתי אלוהים ולהוכיח את חרשת לבם במעשים להציק ולהזיק למאמינים בישוע מנצרת. 10 טובים. 21 מסיבה זאת עצרו אותי היהודים אסרתי רבים מהקדושים בירושלים, ואף קיבלתי מראשי הכהנים רשות בכתב לעשות ה' הגן עלי, והיום אני עדיין חי ויכול לספר זאת. וכאשר נידונו הקדושים למוות, נתתי את עובדות אלה לכולם – לקטנים ולגדולים. אני הסכמתי המלאה. 11 פעמים רבות עברתי מלמד אך ורק את דבריהם של משה רבנו מבית־כנסת אחד לשני, ותחת עינויים אילצתי ושל הנביאים: 23 שהמשיח יסבול ושיהיה את המאמינים המשיחיים לגדף את המשיח. הראשון אשר יקום מן המתים, כדי להביא אור למעשה התנודתי להם בחריפות שכזאת, עד ליהודים ולגויים כאחד. 24 לפתע התפרץ שרדפתי אותם גם בחוץ לארץ. 12 "יום אחד פסטוס וקרא: "פולוס, יצאת מדעתך! לימודיך יצאתי לדמשק, בסמכותם של הכהנים ועם הממושכים בבלו את דעתך. 25 "לא יצאתי ברכתם, כדי לאסור את המאמינים המשיחיים. מדעתי, פסטוס הנכבד, " השיב פולוס. "אני 13 בצהרי היום, אדוני המלך, זרח לפתע אור מדבר דברי אמת מפוכחים. 26 המלך אנריפס בהיר יותר מזוהר השמש והציף אותי ואת יודע הישב את כל הדברים האלה. אני מעז מלווי. 14 כולנו נפלנו ארצה, ואני שמעתי קול לדבר בכנות, כי אני בטוח שהמלך מכיר מדבר אלי: 'שאול, שאול, מדוע אתה רודף ויודע את כל המאורעות האלה; הרי הם לא אותי? קשה לך לבעוט בדרכנות! 15 "מי אתה, התרחשו בסתר! 27 המלך אנריפס, האם אתה אדוני? 'שאלתי. "והקול ענה: 'אני ישוע שאותו מאמין לדברי הנביאים? אני יודע שכן... 28 אתה רודף! 16 עתה קום על רגליך, כי נליתי אך אנריפס שיסע את דבריו של פולוס: "כמעט אליך כדי למנותך להיות לי למשרת ועד. שכנעת אותי להאמין בישוע הוא המשיח! 29 עליך לספר לעולם כולו את אשר ראית היום ופולוס השיב: "אני מקווה ומתפלל לאלוהים

שבמוקדם או במאוחר אתה וכל הנוכחים כאן תהיו כמוני... אך בלי האזיקים. כמובין! 30

המלך, המושל, ברניקה וכל האחרים קמו ויצאו מהאולם. כששבו ודנו בענייני של פולוס מאוחר יותר, החליטו: "איש זה אינו אשם בשום פשע שדינו מאסר או מוות." 32

"אלמלא דרש לערער לפני הקיסר, "אמר אנריפס לפסטוס, "אפשר היה לשחרר אותו."

27 כאשר הוחלט שעלינו להפליג לרומא, נמסרו פולוס ועוד מספר אסירים להשגחתו של קצין בשם יוליוס, שהשתייך לגדוד הקיסר.

2 עלינו על אונייה אדרמיטית שעמדה להפליג למספר נמלים לאורך חוף אסיה. ברצוני לציין שגם אריסטרכוס המקדוני מתסלוניקי היה איתנו. 3 כשהגענו למחרת לציידון גילה יוליוס נדיבות לב כלפי פולוס, והרשה לו לרדת לחוף ולבקר את ידידיו, כדי שיספקו לו את צרכיו. 4 כשהפלגנו מציידון נשבה לנגדנו רוח חזקה, אשר אילצה אותנו לסטות מדרכנו ולהפליג צפונית לקפריסין, בין האי ובין היבשה. 5 עברנו לאורך חופי קיליקיה ופמפוליה, והגענו למורא שבלוקיה. 6 יוליוס הקצין מצא שם ספינה מצרית מאלכסנדריה, שפניה מועדות לאיטליה, והעלה אותנו על סיפונה. 7 לאחר ימים אחדים של טלטולים והפלגה אישית ומייגעת בים הסוער התקרבו לקנידוס, אולם הרוחות החזקות אילצו אותנו להמשיך לכרתים ולחלוף על-פני הר סלמוני. בקושי רב נאבקנו נגד הרוחות העזות, והתקדמנו באיטיות רבה לאורך החוף הדרומי, עד שהגענו לנמל הבטוח קלילמנס שליד העיר לסיה. 9 בינתיים איבדנו זמן רב, ומכיוון שהגיע הסתיו היה מזג אוויר סוער,

שנמצא בה. 20 סופה נוראה זאת השתוללה משום כך ניתקו החיילים את חבלי הסירה ימים רבים ללא מעצור, וכל אותו זמן לא והניחו לה להיסחף בים. 33 בשרם עלה ראינו את השמש, הירח או הכוכבים, עד אשר השחר ביקש פולוס מכולם לאכול. "במשך אפסה כל תקווה להינצל. 21 איש מאיתנו השבועיים האחרונים לא טעמתם דבר. "אמר לא אכל דבר מזה זמן רב, עד שלבסוף להם. 34 "אנא, אכלו משהו כי עליכם להתחזק. כינס פולוס את הצוות ואמר: "רבותי, אילו אני מבטיח לכם שלא תיפול שערה אחת שמעתם בקולי ולא עזבתם את החוף הנוח מראשכם ארצה!" 35 פולוס לקח פרוסת לחם בכרתים, הייתם חוסכים לכם אבדן ציוד יבשה, הודה לה לפני כולם, שבר חתיכה ונזקים חמורים אחרים. 22 אך התעורדו! מהלחם היבש ואכל אותה. 36 לפתע חשו כולם האונייה אמנם תטבע, אולם איש מכם לא יאבד בטוב, וגם החלו לאכול. 37 כולנו יחד מנינו את חייו. 23 "בלילה אמש נגלה אלי מלאכו 276 איש. 38 לאחר שאכלו כולם לשובע הוסיף של האלוהים, אשר אותו אני עובר ולו אני הצוות להקל על משקל האונייה, והשליך אל שייך. 24 ואמר: "אל תירא, פולוס; אתה תזכה הים גם את שקי החיטה. 39 כשהאיר היום לעמוד למשפט לפני הקיסר! נוסף על כך, הם הבחינו במפרץ ובחוף, אך לא הצליחו אלוהים נענה לבקשתך ויציל את חייהם של לזהות את המקום. הם תהו אם יעלה בידם כל הנוסעים איתך בספינה. 25 התעורדו, לנווט את הספינה בין הסלעים ולהשיטה אפוא כולכם, כי אני בוטח באלוהים ואין לי אל החוף. 40 הם החליטו לנסות. לאחר ספק שיקיים את דבריו! 26 אולם ספינתנו שניתקו את העוגנים והשאירו אותם בים, התירו תתנפץ אל אחד האיים. 27 בחצות הלילה את כבלי ההגה, הרימו את המפרש הקדמי הארבעה-עשר לסערה, לאחר טלטולים והפליגו לחוף. 41 אולם הספינה עלתה על מייגעים בים האדריאטי, גילו המלחים יבשה שרטון ונתקעה במקומה. החרטום הלך ושקע, באופן. 28 הם הורידו אנך וגילו שעומק המים והירכתיים, שהיו חשופים לנחשולים, החלו תחתם היה כ-36 מטר. כעבור זמן קצר שבו להתפרק. 42 החיילים הציעו לקצין המשמר והורידו את האנך, והפעם היה עומק המים להרוג את האסירים, כדי שאיש מהם לא 27 מטר בלבד. 29 הם ידעו שעד מהרה נגיע יוכל לשחות אל החוף ולהימלט. 43 אולם לחוף, ומכיוון שחששו שמא תתנפץ הספינה יוליוס רצה להציל את פולוס, ולכן לא קיבל לסלעים, השליכו ארבעה עוגנים מירכתי הספינה וציפו בקוצר רוח לאור היום. 30 החוף! "פקד יוליוס. 44 "מי שאינו יודע לשחות מלחים אחדים ניסו לברוח מהספינה; הם - שיאחו בקרשים ובשברי האונייה ויחתור אל הורידו את סירת ההצלה אל המים, והעמידו היבשה! "וכך הגענו כולנו אל החוף בשלום. פנים כאילו יש בדעתם להוריד עוגנים גם 28 עד מהרה גילינו שאנו על האי מלטה. מהחרטום. 31 אולם פולוס הזהיר את החיילים ואת הקצין האחראי: "אם המלחים האלה לא יישארו על הסיפון תמותו כולכם. 32

בקור העז ובגשם הסוחף. 3 פולוס קושש רב מחוץ לעירם כדי לקבל את פנינו. חלקם ענפים וזרדים יבשים, והשליך אותם אל תוך חיכו לנו בכיכר אפיוס (כשישים ושמונה ק"מ המדורה). לפתע זינק על זרועו נחש ארסי (מרומא), וחלקם הצטרפו אלינו ב"שלושת שביקש מפלט מהחום. 4 כשראו אנשי האי את הפונדקים" (כחמישים וחמישה ק"מ מרומא). הנחש התלוי על זרועו, אמרו זה לזה: "הוא כשפולוס ראה אותם הוא התעורר מאוד בטח רוצח! הוא אמנם ניצל מן הים, אולם והודה לה. 16 בהגיעם לרומא הורשה פולוס הצדק לא יניח לו לחיות!" 5 אך פולוס ניער לגור בכל מקום שרצה, אם כי תמיד נלווה את הנחש אל תוך האש, והוא עצמו כלל לא נפגע. 6 האנשים הביטו בו בדריכות וציפו לראות את גופו מתנפח או נופל מת. אולם להם: "היהודים בירושלים אסרו אותי ומסרו לאחר שחיכו זמן רב ולא קרה דבר, שינו את דעתם והחליטו שפולוס הוא ודאי אל! פנעתי באיש ולא עברתי על חוקי אבותינו. 7 אחוזתו של פובליוס, מושל האי, הייתה 18 הרומאים ערכו לי משפט ורצו לשחרר בקרבת החוף. הוא הזמין אותנו לביתו ואירח אותנו שלושה ימים. 8 באותה עת היה אביו של פובליוס חולה מאוד – הייתה לו דיזנטריה והוא קדח מחום. פולוס הלך לחדרו של החולה, התפלל בערו, סמך את ידיו עליו, והאיש נרפא. 9 לאחר מכן באו שאר חולי האי אל פולוס, וגם הם נרפאו. 10 התושבים היו אסירי תודה והציפו אותנו במתנות הוקרה. מאמין שהמשיח כבר בא!" 21 "לא שמענו כאשר הגיע מועד הפלגתנו, הם מילאו את האונייה באוכל ובציוד. 11 שלושה חודשים לאחר שעלתה ספינתנו על שרטון עלינו על אונייה אחרת והמשכנו בדרכנו. הפעם הפלגנו באונייה "התאומים", שבאה מאלכסנדריה ויעגנה באי מלטה במשך החורף. 12 תחנתנו הראשונה הייתה סירקוז, שם נשארנו שלושה ימים. 13 מסירקוז הפלגנו לרגיום. כעבור יום החלה לנשוב רוח דרומית, וביום השני הגענו לפוטיולי. 14 בפוטיולי פגשנו לבסוף מאמינים. הם הפצירו בנו להישאר איתם שבוע ימים, ומשם הפלגנו לרומא. 15 כאשר שמעו האחים ברומא על דבר בואנו, נסעו מרחק ואחרים לא האמינו. 24 אחדים האמינו לדבריו, ואחרים לא האמינו. 25 לאחר שהתווכחו בינם

לבין עצמם. הם עזבו את המקום כשדבריו של פולוס מהדהדים באוזניהם: "רוח הקודש צדק כששם דברים אלה בפי ישעיהו הנביא: 26 'לך ואמרת לעם הזה: שמעו שמוע ואל תבינו, וראו ראו ואל תדעו; 27 השמן לב העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע, פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע, ולבבו יבין ושב ורפא לו'. 28 משום כך אני רוצה שתדעו כי ישועה זאת מוצעת גם לגויים, והם ישמעו." 30 במשך השנתיים הבאות התגורר פולוס בבית ששכר לעצמו, וקיבל בברכה את כל מי שבא לבקר. 31 הוא בישר באומץ את דבר מלכות האלוהים, לימד על אודות הארון ישוע המשיח, ואיש לא ניסה להפריע לו.

אֵל-הַרְוֹמִים

אוכל לעשות פרי. כשם שעשיתי בקרב עמים אחרים. אולם עד כה תוכנית זאת לא יצאה לפועל. ¹⁴ אני חש מעין חובה לבשר את דבר האלוהים לכל העולם – לאנשי תרבות ולחסרי תרבות; למשכילים ולחסרי השכלה – ללא הפליה. ¹⁵ משום כך, אנשי רומא, אני רוצה לספר את הבשורה גם לכם. ¹⁶ איני מתבייש בבשורת האלוהים! בכוחה להושיע את כל המאמינים בה – קודם כל את היהודי, ואחר כך גם את מי שאינו יהודי. ¹⁷ כי הבשורה מגלה כיצד מצדיק אלוהים את בני-האדם: על-ידי אמונה בלבד, כפי שכתוב: "צדיק באמונתו יחיה". כלומר, הצדיק ייושע ויחיה על-ידי אמונתו באלוהים. ¹⁸ מאידך, אלוהים שפך את זעמו וכעסו על כל הרשעים העוצרים ומסתירים את האמת במעשי הרשע שלהם. ¹⁹ מדוע שפך עליהם אלוהים את זעמו? מפני שהם יודעים היטב את האמת! אלוהים עצמו גילה להם את כל מה שעליהם לדעת. ²⁰ מבריאת העולם חזו בני-האדם בשמים. בארץ ובכל בריאת ה'; הם ידעו על קיומו ועל גבורתו הנצחית. משום כך, (כשיעמדו לפני אלוהים ביום הדין), לא יוכלו לתרץ את התנהגותם. ²¹ (aídios g126) כי למרות שידעו והכירו את האלוהים, לא כיבדוהו בכבוד המגיע לו, וגם לא הודו לו על כל מה שעשה למענם. לעומת זאת הם העסיקו את מוחם בדברי שטות והבל, עד כי מוחם שקע בבלבול ובטמטום. ²² מאחורי חכמתם המדומה מסתתרת שיפשות! ²³ במקום שיכבדו וישרתו את האלוהים החי והקיים, הם עשו לעצמם אלילים מעץ ומאבן, בדמות בני-אדם, עופות, חיות ורמשים. ²⁴ על כן מסר אותם אלוהים למעשי הטומאה שלהם; הוא הניח להם להמשיך במעשי התועבה

1 מאת פולוס, עבדו של ישוע המשיח, אשר נקרא להיות שליח והוקדש להפצת בשורת אלוהים. ² אלוהים הבטיח לנו בשורה זאת לפני זמן רב באמצעות נביאיו בכתבי-הקודש. ³ היא מספרת לנו על אודות בנו, ישוע המשיח אדוננו, אשר בא לעולם בדמות אדם משושלת דוד המלך. ⁴ ואשר קם מן המתים על ידי רוח הקודש והוכח להיות בן האלוהים. הוא ישוע המשיח האדון. ⁵ באמצעות המשיח העניק לנו אלוהים, חוטאים שכמונו, את טובו וחסדו, ועתה הוא שולח אותנו לספר לכל האנשים בעולם את המעשים הנפלאים שעשה ה' למענם, כדי שגם הם יאמינו בו ויצייתו לו. ⁶ ידידים יקרים ברומא, גם אתם נמנים עם אלה שאלוהים אוהב; ישוע המשיח קרא גם לכם להשתייך לאלוהים ולהקדיש לו את חייכם. יברך אתכם האלוהים אבינו וישוע המשיח אדוננו בחסד ובשלום. ⁸ ראשית כל ברצוני לומר לכם כי השמועה על אמונתכם הנפלאה באלוהים מתפשטת בכל העולם, ועל-ידי ישוע המשיח אני מודה לאלוהים על כולכם. ⁹ אלוהים יודע שיומם ולילה אני מתפלל בעדכם ומזכיר אתכם לפני האלוהים, אשר אותו אני עובד בכל כוחי בזמן שאני מבשר את הבשורה על אודות בנו. ¹⁰ בתפילותיי אני מתחנן לאלוהים שיאפשר לי לבוא אליכם סוף-סוף. ¹¹ כי אני משתוקק מאוד לראותכם ולהעניק לכם מתנה רוחנית כדי לחזק אתכם. ¹² כלומר, אני משתוקק להיות בחברתכם, כדי שאמונתכם תעודד אותי ואמונתי תעודד אתכם. ¹³ אחים יקרים, דעו לכם כי פעמים רבות תכננתי לבוא אליכם, כדי שגם בקרבכם

והזנות ולחלל איש את גוף חברו. ²⁵ בכוונה אורך רוח וסבלני איתך? האם אתה לא רואה תחילה הם העדיפו להאמין בשקרים במקום באמת אלוהים: הם התפללו לבריאה, אך לא צייתו לאלוהים המבורך אשר ברא את הכול. ²⁶ (aiōn g165) משום כך מסר אותם אלוהים לתאוותיהם, עד כי אף נשותיהם סטו מיחסי-מין נורמאליים וקיימו יחסים בלתי-נורמאליים עם בנות מינן. ²⁷ גם הגברים סטו מהיחסים הנורמאליים והטבעיים וקיימו יחסים בלתי טבעיים עם גברים אחרים. כתוצאה מכך הם נענשו בתוך עצמם בעונש המגיע להם. ²⁸ כאשר לא מצאו לנכון להכיר באלוהים, הוא הניח להם להשתעבד לכל מעשי התועבה שהעלו בדעתם. ²⁹ חייהם מלאו בכל מיני מעשי זנות, רשע, בצע, שנאה, קנאה, רצח, מריבה, מרמה ומרירות. הם נהיו רכלנים ³⁰ ומלשינים, שונאי אלוהים, חוצפנים ונאוותנים, יוזמי רשע ומורדים בהוריהם. ³¹ הם מתנהגים בטיפשות, בחוסר אמונה, ברשעות ובאכזריות, ומלאי שנאה וטינה. ³² הרשעים האלה ידעו היטב כי אלוהים יעניש עונש מוות את כל הנוהגים כך, אולם לא זו בלבד שלא היטיבו את דרכם, הם גם מעורדים את כל מי שעושה כמוהם!

2 אולי תאמר: "אילו הם אנשים רשעים!" אך דע לך שאינך טוב מהם! באמירתך כי הם רשעים וכי יש להענישם, אתה שופט למעשה את עצמך, שכן אתה עושה בדיוק אותם מעשים. ² ואנחנו יודעים שאלוהים מעניש בצדק את העושים מעשי תועבה כאלה. ³ הסבור אתה שבעשותך מעשי תועבה כמוהם, אלוהים ישפוט וירשע את האחרים ויניח לך? ⁴ האם אתה לא רואה עד כמה אלוהים טוב,

אורך רוח וסבלני איתך? האם אתה לא רואה שהטוב הזה מיועד להסב אותך מהחטא? ⁵ דע לך כי בעקשנותך ובסירובך להפסיק לחטוא ולחזור בתשובה, אתה צובר לך עונש נורא ליום-הדין – היום שבו ישפוט אלוהים בצדק את העולם כולו. ⁶ ביום זה ישלם אלוהים לכל איש את המגיע לו לפי מעשיו: ⁷ אלה המשתדלים לעשות מעשים טובים, המצייתים לאלוהים והשואפים לכבוד והדר שלא מן העולם הזה, יזכו בחיי נצח. ⁸ (aiōnios g166) ואילו הרשעים אשר מורדים בה' ואינם מצייתים לו, יקבלו עונש נורא. ⁹ צער וסבל יבואו על כל העושים מעשי חטא ועוול: על היהודי בראשונה, וגם על ה"גוי". ¹⁰ לעומת זאת, כל אלה שיצייתו לאלוהים ויעשו מעשים טובים יזכו לכבוד, להדר ולשלום מאת האלוהים – היהודי בראשונה, וגם הגוי. ¹¹ כי אלוהים אינו מפלה בין בני-האדם. ¹² אלוהים יעניש את כל החוטאים! אלה שחטאו בלי שהכירו את התורה ייענשו גם בלי להתחשב בתורה; אלה שהכירו את התורה וחטאו, יישפטו ויענשו על-פי התורה. ¹³ שהרי אלוהים אינו מצדיק את אלה שמכירים את התורה, כי אם את אלה שמקיימים אותה הלכה למעשה. ¹⁴ כאשר הגויים, שאין להם את התורה, מקיימים את עיקר חוקיה מתוך חוש טבעי, הרי שחוש זה הוא תורתם ולפיו הם יישפטו. ¹⁵ התנהגותם מוכיחה שדרישות התורה כתובות למעשה על לבם; מצפונם אומר להם מה מותר ומה אסור, ומחשבותיהם מצדיקות או מאשימות אותם. ¹⁶ הם יישפטו ביום-הדין – היום שבו ישפוט אלוהים, באמצעות המשיח, את הצד הנסתר בחייו של כל אדם. זהו חלק מתוכניתו של ה' שאותה אני מבשר. ¹⁷ אתם, היהודים,

מתנאים שאתם ירדינו הנבחרים של אלוהים: שכל יהדותם מסתכמת בקיום ברית המילה אתם חושבים שהואיל ונתן לכם את תורתו, בלבד, כי אם באלה שלכם וחייהם השתנו, הכול כשורה ביניכם לבינו. 18 אתם יודעים ולאֵלה הוא יעניק כבוד ושבח לא בעיני בני מהו רצונו של אלוהים; אתם יודעים להבחין אדם, כי אם בעיני אלוהים.

בין טוב לרע, שכן למדתם את תורתו עוד לפני זמן רב. 19 אתם משוכנעים שהנכם מוכשרים וראויים ללמד את אלה שאינם יודעים את הדרך לה, ולשמש כלפידי אור המדריכים אל ה' את אלה שתעו בחשכה. 20 אתם משוכנעים שהנכם מוכשרים ללמד את הבורים, את התמימים ואת הילדים, שכן אתם מכירים את תורת ה'. 21 אבל אתם המוכנים תמיד ללמד את האחרים – מדוע אינכם מלמדים את עצמכם? אתם מצווים על אחרים לא לגנוב – האם אתם בעצמכם נקיי כפיים? 22 אתם מצווים על אחרים לא לנאוף – האם אינכם נואפים בעצמכם? אתם מתנגדים לעבודת האלילים – האם אינכם גוזלים את כלי הקדושה שלהם? 23 אתם גאים בעובדת ידיעתכם את תורת אלוהים, אך באי־קיימכם את מצוותיו אתם מבזים למעשה את אלוהים. 24 אין פלא שכתבי־הקודש אומרים: "בגללכם שם אלהים מחולל בנוים!" 25 לברית־המילה יש ערך ומשמעות רק אם אתה שומר את מצוות ה'. אם אינך שומר את מצוות ה', אינך טוב מהגויים. 26 ואם גוי, שלא נימול, ישמור את מצוות ה', האם לא יעניק לו אלוהים את הזכויות שהתכוון להעניק ליהודים? 27 למעשה, הגוי המקיים את התורה הוא שישפוט אותך, היהודי, למרות שנמולת ושניתנה לך תורת ה' שאותה הפרת. 28 הרי אינך יהודי אמיתי רק משום שנולדת להורים יהודים, או משום שנמולת. 29 יהודי אמיתי הוא זה שאוהב את ה'. כי אלוהים אינו מעוניין באלה

את פיהם, 15 צמאי דם וחמי מזג. 16 לכל שאדם נצדק לפני אלוהים על-ידי אמונתו מקום שהם הולכים הם מותירים אחריהם בישוע המשיח בן-האלוהים, ולא על-ידי סבל וצער. 17 הם מעולם לא התנסו בתחושת הישגו בקיום מצוות התורה. 29 החושבים השלום והשלווה שאלוהים לברו מעניק. 18 אתם שאלוהים הוא אלוהי היהודים בלבד, אין הם מקדישים לאלוהים כל מחשבת, ולא ורק אותם הוא מושיע? ודאי שלא! אלוהים אכפת להם מה הוא חושב עליהם. 19 אנחנו יודעים כי דברי התורה מכוונים אל אלה היהודים הוא גם אלוהי הגויים, הוא מצדיק הכפופים לה – היהודים – ואלוהים ישפוט את כולנו על-ידי האמונה. 31 האם בהדגישנו ויעניש אותם, שכן עליהם לשמור את מצוותיו ולא להתנהג בצורה כזאת. לאיש מהם אין תירוץ! למעשה, העולם כולו עומד אשם לפני אלוהים. 20 שהרי איש לא יצדק לפני אלוהים בזכות קיום התורה, מכיוון שחוקי התורה מצביעים על חטאינו ומראים לנו שאנו חוטאים. 21 עתה נתגלה האופן שבו מצדיק ה' את האדם ללא התורה, אם כי התורה והנביאים כבר העידו על כך. 22 צידוק זה ניתן לכל המאמינים בישוע המשיח, ללא הפליה. 23 כי כל בני-האדם חטאו, וכולם חסרי כבוד אלוהים. 24 בכל זאת, אלוהים הצדיק אותנו בחסדו חינם, על-ידי קורבנו של ישוע המשיח שהוקרב למעננו. 25 אלוהים שלח את המשיח לשאת את העונש על חטאינו, כדי שעל-ידי אמונה בדמו, הוא יהיה כפרתנו – כלומר, יכפר על חטאינו. וכל זאת כדי להראות לנו את צדקתו, לאחר שברחמיו הרבים מחק את חטאי העבר. 26 במעשה זה רצה אלוהים לגלות לנו את צדקתו – את סליחתו לחוטאים – ולהוכיח כי הוא עצמו צדיק, וכי הוא מצדיק את כל המאמין בישוע המשיח בנו. 27 ובכן, האם יש למישהו סיבה להתנאות? ודאי שלא. מדוע? משום שאלוהים זיכה והצדיק אותנו בזכות קרבנו של המשיח ואמונתנו בו, ולא בזכות מעשינו הטובים. 28 לפיכך אנו מסיקים

4 אם כך, מה נאמר על אברהם אבינו, מה הוא השיג? 2 אילו נצדק אברהם בזכות מעשיו הטובים, אזי הייתה לו סיבה להתפאר, אך לא לפני אלוהים! 3 כי הכתובים אומרים לנו: שאברהם האמין באלוהים, ומשום כך אלוהים "יחשבה לו צדקה." 4 שכרו של העובד אינו תלוי בחסדו של המעביד; זהו חוב המגיע לו. 5 החסד הוא כשהאדם אינו מסתמך על מעשיו לישועה, כי אם מאמין באלוהים אשר מצדיק את החוטאים וסולח להם, ואמונתו תיחשב לו לצדקה. 6 גם דוד המלך דיבר על אושרו של האדם אשר אלוהים מצדיקו ללא תלות במעשיו: 7 "אשרי נשוי פשע כסוי חטאה; 8 אשרי אדם לא יחשוב ה' לו עוון." 9 האם ברכה זאת מיועדת אך ורק לנימולים, או גם לגויים? זכרו כי אברהם התברך בזכות אמונתו באלוהים. 10 מתי ברך אלוהים את אברהם וחשב את אמונתו לצדקה, לפני שנימול, או לאחר מכן? התשובה היא: לפני שאברהם נימול! 11 אברהם נימול רק לאחר שאלוהים הבטיח לברכו בזכות אמונתו. ברית-המילה היוותה אות וחותם

שלאברהם הייתה אמונה, ושאלוהים הצדיקן וסלח לחטאיו עוד לפני טקס המילה. וכל זאת כדי שאברהם יוכל להיות אביהם הרוחני של כל אלה שיאמינו באלוהים וייושעו מבלי שיקיימו את חוקי התורה. אנו רואים, אם כן, כי אלוהים מצדיק וסולח חטאים גם לאלה שאינם מקיימים חוקי התורה – בתנאי שהם מאמינים בו. 12 אברהם הוא אביהם הרוחני גם של היהודים הנימולים, אשר יהדותם אינה מסתכמת במילה בלבד, אלא אשר הולכים בעקבות האמונה שהייתה לאברהם אבינו לפני שנימול. 13 ה' הבטיח לאברהם ולזרעו לרשת את הארץ – לא בזכות קיום התורה (שהרי בימי אברהם טרם ניתנה התורה). אלא בזכות בטחונו ואמונתו בה'. 14 אילו רק מקיימי התורה היו היורשים, אזי אין כל ערך לאמונה, והבטחת אלוהים בטלה ומבוטלת. 15 כי הפרת התורה מביאה בעקבותיה זעם ועונש, ואילו כשאין תורה, אי-אפשר להפר אותה! 16 משום כך ברכתיו של אלוהים ניתנת לנו במתנה על-ידי אמונה. ברוב חסדו מעניק אלוהים את ברכתיו והבטחותיו לכל צאצאי אברהם – לאלה החיים לפי התורה, ולאלה המאמינים באלוהים כאברהם, שהוא האב הרוחני של כולנו. 17 זוהי כוונת הכתוב בהבטחת אלוהים לאברהם: "כי אב המון גוים נתתיך". אלוהים קיים את הבטחתו זאת מפני שאברהם האמין באלוהים המחייב את המתים, והמדבר על העתיד להתרחש בלשון עבר. 18 כשהבטיח אלוהים לאברהם שייתן לו בן, ולבן שלו יהיו צאצאים רבים אשר יהוו עם גדול, האמין אברהם לה' למרות שהבטחה כזאת נראתה לו בלתי-אפשרית. 19 אמונתו באלוהים לא נחלשה על-אף העובדה

5 לכן עתה, לאחר שנסלחו לנו חטאינו והוצדקנו על-ידי האמונה, אנחנו נמצאים בשלום עם אלוהים. בזכות קורבנו של ישוע המשיח אדוננו. 2 עקב אמונתנו העניק לנו המשיח את כל הזכויות הנפלאות שיש לנו עתה, ואנו שמחים בתקווה שניקח חלק בכבוד אלוהים. 3 אם באים עלינו קשיים וצרות, אנו יכולים לשמוח ולהודות לאלוהים, כי אנו יודעים שהם מפתחים ומחזקים את סבלנותנו. 4 הסבלנות מפתחת ומחזקת את אופיינו, ואופי חזק מביא לאמונה יציבה ולתקווה בישועה הנצחית. 5 תקווה זאת לעולם לא תבייש ולא תאכזב אותנו, שכן אנו יודעים מה רבה אהבת אלוהים אלינו, ואנו מרגישים באהבתו שממלאת אותנו. רוח הקודש הוא שיצק בנו אהבה זאת. 6 בהיותנו עדיין חלשים וחסרי תושייה, בא המשיח בזמן המתאים ומת בעדנו

- הרשעים. 7 הרי איננו יכולים לצפות מאיש - וכל זאת בחסד. 17 אם על-ידי חטאו של אדם למות אף בעד אדם ישר וצדיק, אולם הבה אחד ויחיד השתלט המוות על כל בני-האדם, נאמר שקיימת אפשרות כזאת. 8 והנה הוכיח אנו בטוחים כי אלה הזוכים בחסדו הרב אלוהים את אהבתו הגדולה אלינו בשלחו את בנו - את ישוע המשיח - למות בעדנו, כאשר בזכות אדם אחד - ישוע המשיח. 18 לכן, כשם היינו עדיין חוטאים ורשעים. 9 אם אלוהים שחטאו של האדם הראשון הביא עונש על עשה כל זאת למעננו עוד בהיותנו חוטאים, כל בני-האדם, כך מזכה צדקתו של המשיח עתה, משהוצדקנו בעיניו בזכות דם המשיח את כל בני-האדם בעיני אלוהים, והם זוכים שנשפך, אין לנו כל סיבה לפחד מזעמו של בחיי נצח. 19 כשם שעל-ידי סרבנות ואי-ציות אלוהים. 10 שכן אם בזמן שהיינו אויביו סלח של אדם אחד נמצאים בני-האדם במעמד אלוהים לחטאינו וריצה אותנו אליו על-ידי של חוטאים, כך על-ידי ציות לאלוהים הביא מות בנו, אנו בטוחים כי עתה, הוא גם יושיע המשיח אנשים רבים למעמד של צדיקים אותנו מחטאינו בזכות תקומתו לחיים. 11 עתה וחפים מפשע בעיני אלוהים. 20 מדוע ניתנה אנו שמחים על היחסים החדשים שבינינו לבין התורה? כדי שבני-האדם יראו שאין הם אלוהים - יחסים המקרבים אותנו אליו - וכל מסוגלים לציית לכל חוקי אלוהים, אולם ככל זאת בזכות קורבנו של ישוע המשיח בעד שאנו רגישים יותר לחטאינו, כך אנו מעריכים חטאינו. 12 כאשר האדם הראשון הפר את חטאיו של ה', פגע חטאו בכל המין האנושי - חטאו זרע מוות בכל העולם ובני-האדם מתו, כי כולם חטאו. 13 אמנם החטא כבר היה בעולם זמן רב לפני מתן-התורה, אך איש לא יכול להיחשב חוטא לתורה אם טרם ניתנה התורה. 14 אף-על-פי-כן, המוות, שהוא תוצאת החטא, שלט בבני-האדם מאדם ועד משה - גם באלה שלא חטאו בדיוק אותו חטא של אדם, אדם מסמל את ניגודו של בן-האדם העתיד לבוא. 15 מאידך, מתנת האלוהים שניתנה לנו באמצעות המשיח שונה בתכלית ממה שהנחיל לנו האדם הראשון. בעוד שחטאו של אדם הביא מוות לאנושות, הביא בן-האדם ישוע המשיח לאנושות סליחת חטאים ברחמי אלוהים. 16 חטאו האחד של אדם הביא עונש מוות על רבים, ואילו המשיח מזכה אותנו מחטאינו ומעניק לנו חיים חדשים

ישוע המשיח אדונונו. (aiōnios g166)

6 אם כן, האם נמשיך לחטוא כדי שאלוהים יגלה כלפינו יותר חסד ורחמים? 2 חס וחלילה! כיצד נוכל להמשיך לחטוא? הרי מתנו לגבי החטא! 3 או שמא אינכם יודעים כי כאשר אנו נטבלים (במים) כביטוי לאמונתנו במשיח, אנו משתתפים סמלית במוותו? 4 האופי הישן והחוטא שלנו מת ונקבר עם המשיח בטבילה, וכשם שהמשיח קם לתחייה מן המתים, בגבורת אלוהים, כך גם אנחנו קמנו לחיים חדשים לגמרי. 5 שהרי אם השתתפנו במוות, נשתתף גם בתחייתו. 6 ואל נשכח כי תשקותינו הרעות והישנות נצלבו והומתו עם

המשיח, כדאי שנופנו שוב לא ישמש מכשיר ביד – החטא, וכדאי ששוב לא נהיה משועבדים לחטא. הצדקה. 19 אני משתמש בדימוי של עבד ואדון. 7 כי אדם מת הוא חופשי ומשחרר משליטת החטא. 8 מאחר שהאדם הישן שבתוכנו מת עם המשיח, אנו יודעים שגם נקום לתחייה עמו וניקה חלק בחייו החדשים. 9 אנחנו בטוחים כי לאחר שהמשיח קם לתחייה מן המתים, הוא שוב לא ימות לעולם: למוות כבר אין שליטה עליו! 10 המשיח מת לגבי החטא פעם אחת ולתמיד, ואילו עתה הוא חי לנצח למען אלוהים. 11 כך צריכים גם אנחנו לחשוב את עצמנו מתים לגבי החטא, וחיים על-ידי המשיח למען אלוהים. 12 אם כן, שוב אל תניחו לחטא לשלוט בנופכם החלש; אל תיכנעו לפיתוייו של החטא ולתשוקותיו. 13 אל תניחו לאף איבר בנופכם לשמש כלי רשע ביד החטא, אלא מסרו את כל כולכם לאלוהים, כי קמתם לתחייה מן המתים, ואלוהים רוצה להשתמש בנופכם למטרותיו הנעלות. 14 החטא שוב לא ישלוט בכם. מכיוון שאינכם כפופים לתורה, ואתם חופשיים ונהנים מטוב וחסדו של אלוהים. 15 האם נמשיך לחטוא משום שאיננו כפופים לתורה, אלא נמצאים תחת חסדו של אלוהים? חס וחלילה! 16 האם אינכם יודעים שאתם רשאים לבחור את אדונכם? אתם יכולים לבחור להשתעבד לחטא הגורר אחריו מוות, או להשתעבד למשמעת ולציות המזכים ומצדיקים אתכם בעיני אלוהים. למי שתמסרו את עצמכם הוא יהיה אדונכם ואתם תהיו עבדיו. 17 אבל תודה לאל על כך שלמרות שפעם בחרתם להיות עבדים לחטא, עכשיו אתם שומעים בכל לבכם למה שאלוהים מלמד אתכם. 18 לאחר שהשתחררתם מהשעבוד לאדונכם הקודם

22 לעומת זאת עתה, בהיותכם משועבדים לאלוהים ומשחררים מכוח החטא, התוצאה היא קדושה שאחריתה חיי נצח. (aiōnios g166) 23 כי לחטא יש שכר – מוות. ואילו אלוהים מעניק למאמינים בו ולמשרתים אותה מתנה: חיי נצח בישוע המשיח אדוננו! (aiōnios g166)

7 אחי, אלה מכם המכירים את התורה יודעים כי לאחר שאדם מת, התורה אינה שולטת בו יותר. 2 למשל: כאשר אישה נישאת לאיש, התורה קושרת אותה אל בעלה כל ימי חייו, אך אם הבעל מת, האישה אינה קשורה אליו יותר 3 ומותר לה להינשא שנית. אם היא הינשאת שנית כל זמן שבעלה חי, היא תחשב לנואפת. 4 באופן דומה, אחי, מותו של המשיח על הצלב המית אתכם לגבי טענות התורה, ואתם חופשיים להשתייך לאחר – למשיח שקם לתחייה מן המתים – כדי שנעשה פרי לאלוהים. 5 כאשר היינו עדיין משועבדים לטבע הישן והחוטא שלנו, עוררה בנו התורה את תשוקותינו ותאוותינו, ועשינו את אשר ציווה עלינו אלוהים לא לעשות. כך הצמיחו מעשינו הרעים פרי הגורם למוות. 6 אולם עתה, לאחר

שמתנו לגבי כל מה שכבל ושיעבד אותנו. 16 אני יודע היטב שאני עושה את הרע, וייסורי
אנו משוחררים מהתורה, כדי שנוכל לשרת המצפון שלי מוכיחים שאני מסכים למעשה
את אלוהים בדרך חדשה: בדרך של רוח עם התורה שהפרתי. 17 ברם איני יכול לעשות
הקודש, ולא בדרך הישנה לפי הכתוב. 7 האם דבר, כי לא אני עושה את הרע, אלא החטא
אני מנסה לומר שתורת אלוהים היא חטא? חס שבתוכי; החטא חזק ממני, והוא שגורם לי
וחלילה! התורה עצמה אינה בנדר חטא, אבל לעשות את כל המעשים הרעים האלה. 18
היא גילתה לי את חטאי. לדוגמה: לעולם לא מניסיוני אני יודע שבי, בבשרי, אין שום דבר
הייתי מודה בחטא החמדה והתאוה שבלבי טוב. לעתים קרובות אני נוכח כי יש לי רצון
אלמלא אמרה התורה: "לא תחמוד!" 8 החטא לעשות את הטוב, אך חסר לי הכוח לעשותו.
ניצל את הדיבר "לא תחמוד" כדי להזכיר לי 19 כלומר, איני עושה את הטוב שאני מתכוון
שתשוקות אלה אסורות, ובכך הוא למעשה לעשות. ולעומת זאת אני מוצא את עצמי עושה
עורר וגירה תשוקות ודחפים אסורים שהיו עושה את הרע שאינני רוצה לעשות! 20 ואם אני
כלואים בתוכי. רק במקום שבו אין תורה ואין עושה את מה שבעצם אינני רוצה לעשות. הרי
חוקים, אין חטא. 9 פעם כלל לא הייתה בי ברור שלא אני עושה זאת. כי אם החטא השוכן
תודעת החטא. אולם כשנפקחו עיני והתחלתי והשולט בי. 21 כתוצאה מכך אני מוצא בי
להבין את מצוות ה', החל החטא לפעול בי חוקיות משונה: כאשר אני רוצה לעשות את
ולפתות אותי להפר את מצוות ה', והתורה הטוב, הרע משתלט עלי. 22 בלבי אני חפץ
דנה אותי למוות. 10 כך הדיבר שניתן כדי לעשות את תורת ה', 23 אך בגופי אני מרגיש
ללמדני את דרך החיים. גרם לי מוות. 11 כי חוק אחר הלוחם בחוק השכל וההיגיון, וכך
החטא, שניצל לרעה את הדיבר, רימה והמית הוא עושה אותי אסיר ועבד של החטא השוכן
אותי. 12 אף-על-פי-כן אין ספק שהתורה עדיין בגופי. 24 מסכן שכמוני, מי יושע אותי
עצמה היא קדושה, וכן גם הדיברות. 13 אולם מהשעבוד לגוף הזה שדינו מוות? 25 תודה
כיצד יכולה התורה להיות קדושה? האם לא לאל, האלוהים כבר הושיע אותי על-ידי ישוע
התורה הקדושה היא שהמיתה אותי? ודאי המשיח אדוננו! אם כן, הטבע החוטא שלי
שלא! החטא ניצל לרעה את הטוב כדי להביא משועבד לחטא. אולם בשכלי אני עבד לתורת
למותי. מכאן יכולים אתם לראות עד כמה האלוהים.

ערמומי ומסוכן הוא החטא, שכן הוא מנצל **8** המשתייכים לישוע המשיח לא יורשעו
את התורה הטובה והקדושה של אלוהים בדיון! 2 כי כוח רוח-החיים, אשר בישוע
למטרותיו הנאלחות. 14 אם כן, התורה עצמה המשיח, שיחרר אותנו מהגלגל החוזר של
טובה - הבעיה היא בי, משום שאני מכור חטא ומוות הבא בעקבות החטא. 3 התורה
לחטא השולט בי. 15 אינני מבין את התנהגותי: מעולם לא יכלה להצדיק ולהושיע איש.
אני באמת רוצה לעשות את הטוב, אך איני בגלל האופי החלש של המין האנושי. משום
יכול. לעומת זאת אני עושה את מה שאיני כך שלח אלוהים את בנו בדמות אדם בעל
רוצה לעשות - אני עושה את מה שאני שונא!

גוף אנושי כשלנו – מלבד החטא שבנו – רוח המאמץ אותנו לו לבנים. והמאפשר לנו
ושלל מהחטא את השליטה על המאמינים לקרוא לאלוהים: אבא. אבינו. ¹⁶ רוח הקודש
במשיח, וזאת בזכות קורבנו. ⁴ על כן אנו שהעניק לנו אלוהים מעיד בלבנו ומאשר שאנו
יכולים עתה לקיים את דרישות התורה – באמת בני-אלוהים. ¹⁷ ואם אנחנו בני-אלוהים,
בתנאי שנחיה על-פי הדרכת רוח הקודש, ולא הרי שאנו גם יורשיו, כלומר, אנחנו יורשים
על-פי הדרכת הטבע הישן והחוטא שלנו. יחד עם המשיח את נחלתו של אלוהים. ברם
⁵ אדם הנשלט על-ידי הטבע החוטא שלו על-מנת לקחת חלק בכבודו עלינו לסבול
חי למען עצמו ולמען סיפוק תאוותיו, בעוד ¹⁸ אך אין להשוות כלל את סבלנו
שאדם הנשלט על-ידי רוח הקודש חי למען עתה לעומת הכבוד שייתן לנו אלוהים בבוא
אלוהים, ועושה את הטוב בעיני אלוהים. הזמן. ¹⁹ שהרי כל הבריאה מצפה בכיסופים
⁶ הליכה בדרך רוח הקודש מביאה חיים להתגלות הבנים לאלוהים. ²⁰ כי באותו יום
ושלום, בעוד שכניעה לטבע החוטא שלנו תשוחרר הבריאה מהשעבוד לכיליון ולמוות
מביאה מוות. ⁷ שהרי הטבע החוטא שלנו – שלהם נכנעה לא מרצונת, אלא מרצון
שונא את אלוהים. טבע זה שלנו מעולם לא אלוהים – על-מנת שתוכל לקחת חלק בחירות
ציית לאלוהים, וגם לא יציית לו בעתיד. ⁸ הנפלאה של בני האלוהים. ²² אנחנו יודעים
כל הנשלטים על-ידי אופיים החוטא אינם יכולים למצוא-חן בעיני אלוהים. ⁹ אולם אתם
אינכם נשלטים על-ידי הטבע החוטא שלכם, גם אנחנו, המאמינים, אשר טעמנו מהאוויר
אלא על ידי רוח הקודש, אם אכן הוא שוכן הנצחי שהכין אלוהים לאוהביו. כן, אנו נאנחים
בקרבכם, כי מי שרוח הקודש אינו שוכן בו בצפייה לשחרור מכאב וסבל. אנו גם מצפים
איננו שייך למשיח. ¹⁰ אך אם המשיח בקרבכם, ליום שבו יתממש אימוצנו כבנים, ואלוהים
אמנם גופכם מת בגלל החטא, אך הרוח הוא יעניק לנו גוף חדש. ²⁴ בתקווה הזאת נושענו,
חיים לכם כי הוצדקתם. ¹¹ ואם שוכן בכם ובהבנה נזכור שתקווה פירושה ציפייה לדבר
רוחו של האלוהים אשר הקים את ישוע מן שעדיין לא ראינו; הרי איננו מצפים למה שאנו
המתים, אלוהים יקים לתחייה גם את גופכם רואים או למה שכבר נמצא בדינו. ²⁵ אולם
בן-התמותה, על-ידי רוח הקודש השוכן בכם. אם אנו מצפים לדבר שאיננו יכולים לראותו,
¹² לפיכך, אחים יקרים, איננו חייבים דבר אנו לומדים להמתין לו בסבלנות. ²⁶ גם רוח
לטבע החוטא שלנו ולדרישותיו. ¹³ שכן אם ניכנע לו ונמשיך במעשינו הרעים – נמות, ובתפילותינו, שכן איננו יודעים כיצד להתפלל
אבל אם בעזרת רוח הקודש נחסל ונמית את כהלכה, ואיננו יודעים בעד מי ובעד מה
פעולות הטבע החוטא שלנו – נחיה. ¹⁴ כי כל להתפלל, אולם רוח הקודש מתפלל בעדנו
מי שמודרך על-ידי רוח הקודש של אלוהים ובשמנו בתחינות ואנחות עמוקות ממילים.
הם בנים לאלוהים. ¹⁵ אלוהים לא העניק לנו רוח אשר ישוב לשעבר אותנו לפחד, כי אם
רוח אשר ישוב לשעבר אותנו לפחד, כי אם

הרוח מתפלל בעדנו לפי רצון האלוהים. 28 **9** אני אומר את האמת במשיח ומצפוני
 אנו יודעים שאם נאהב את אלוהים ונתאים את ברוח הקודש מאשר שדברי נכונים: 2 אני
 עצמנו לתוכניותיו. כל מה שיקרה לנו יפעל עצוב כל-כך ומדוכא. 3 הלואי שיכולתי
 לטובתנו. 29 שהרי עוד מבראשית החליט אני להיות מוחרם ומנודה מהמשיח, למען
 אלוהים שכל המאמין בו – והוא ידע היטב אחי בני-ישראל. אלוהים בחר בהם לעמו.
 מי יאמין בו – ידמה לבנו. כדי שבנו יהיה הוא עצמו שכן ביניהם, הוא העניק להם
 הבכור בין אחים רבים. 30 הוא בחר בנו את לוחות-הברית ואת התורה המדריכה
 עוד לפני זמן רב, ובכוא העת הוא קרא לנו אותם בחיי היום-יום, הוא אפשר להם לעבדו
 אליו, סלח לחטאינו, הצדיק אותנו והעניק לנו ולשרתו ונתן להם את הבטחותיו. 5 היהודים
 מכבודו. 31 מה נאמר, אם כן, על הדברים הם זרע האבות – אברהם, יצחק ויעקב,
 הנפלאים האלה? אם אלוהים לצדנו איש ומהם בא המשיח (בדמותו האנושית) השולט
 לא יוכל להיות נגדנו! 32 אם אלוהים לא בכל ומעל לכל. יבורך שמו לעולמים. (aiōn)
 חס אף על בנו היחיד, והקריב אותו למען 6 האם לא קיים אלוהים את הבטחותיו
 כולנו, האם אתם מטילים ספק בכך שייתן ליהודים? ודאי שקיים. עלינו ליכור שלא כל
 לנו הכול יחד איתו? 33 מי יעז להאשים את מי שמבני ישראל הוא באמת ישראל. 7 עובדת
 בני-האלוהים? הרי אלוהים עצמו הכריז שאנו היותם צאצאי אברהם אינה אומרת שהם בני
 חפים מפשע וצדיקים בעיניו. 34 מי, אם כן, אברהם, כי הכתובים אומרים שהבטחת ה'
 ירשיע אותנו? אף אחד – הרי המשיח מת בעדנו מתייחסת רק לצאצאיו של יצחק בנו, אם-כי
 וקם לתחייה למעננו, ועתה הוא יושב לימין לאברהם היו עוד בניו. 8 כלומר, לא כל
 האלוהים ומפניע בעדינו לפניו. 35 מה מסוגל צאצאיו הטבעיים של אברהם הם בני-אלוהים,
 להרחיק אותנו מאהבת האלוהים, האם צרות? אלא אלה שנולדו לפי הבטחת אלוהים. 9
 קשיים? רדיפות? רעב? סכנות? מלחמות? 36 מה הייתה ההבטחה? "למועד אשוב אליך
 לא ולא! הכתובים אומרים שלמען אלוהים כעת חיה ולשרה בן." 10 שנים לאחר מכן,
 עלינו להיות מוכנים למות בכל עת – כמו כאשר הרתה רבקה לבעלה יצחק וציפתה
 שכתוב: "כי עליך הורגנו כל היום, נחשבנו להולדת יעקב ועשו. 11 אמר אלוהים לרבקה
 כצאן שבחה." 37 אף-על-פי-כן הניצחון הוא כי עשו, הבן הבכור, ישרת את אחיו הצעיר
 שלנו על-ידי ישוע המשיח, אשר אהב אותנו יעקב. הבטחת אלוהים ניתנה עוד לפני הולדת
 כל-כך עד שהקריב את עצמו בעדנו. 38 הילדים, ועוד לפני שהספיקו לעשות טוב או
 אני משוכנע שלא המוות ולא החיים, אף לא רע. מדוע? על-מנת להראות שאלוהים אינו
 מלאכים ושדים, לא בהווה ולא בעתיד ולא פועל בהתאם למעשינו והישינו, אלא בהתאם
 שום נוחות. 39 לא מקום המצאנו – במרומים לבחירתו ולרצונו. 13 ככתוב: "ואוהב את יעקב
 או במעמקי הים – דבר לא יוכל להפריד ואת עשו שנאתי." 14 האם נאמר שאלוהים
 אותנו מאהבת האלוהים, שנגלתה לנו כאשר נוהג באי-צדק? חס וחלילה! 15 הרי אלוהים
 ישוע המשיח אדוננו הקריב את עצמו למעננו. אמר למשה: "חנתי את אשר אחן, ורחמתי את

אשר ארחם". כלומר, אלוהים הוא המחליט וגמור עם אלוהים להוציא לפועל את משפטו את מי לחון ועל מי לרחם. 16 אם כן, בחירת אלוהים אינה תלויה ברצונם של בני-האדם או במעשיהם, אלא באלוהים בלבד הקובע ומחליט על מי לרחם. 17 קחו לדוגמה את פרעה מלך מצרים. אלוהים נתן לפרעה את ממלכת מצרים, כדי להפנין באמצעותו את כוחו וגבורתו שלו (של אלוהים), וכדי לפרסם את שמו ותפארתו בין כל העמים. 18 אם כן, אלוהים הוא המחליט על מי לרחם, ואת לבו של מי להקשיח. 19 אם תשאל: מדוע מעניש אלוהים את הסרבנים על שלא שמעו בקולו? האם לא עשו מה שאלוהים רצה שיעשו? 20 תשובתי היא זאת: מי אתה, השואל, שתתווכח או שתבקר את ה' האם שואל הכלי את יוצרו: מדוע יצרת אותי כך ולא אחרת? 21 כאשר אדם יוצר כד חומר, האין הוא רשאי ליצור מאותו גוש חומר כד אחד מרשים ביופיו, וכד שני ככלי אשפה? 22 והאם אין לאלוהים הרשות לשפוך את זעמו, ולהראות את סמכותו לכלים המיועדים לכיליון, לאחר שהתייחס אליהם בסבלנות זמן רב מאוד? 23 וזאת כדי שיוכל להראות לנו, שנועדנו מלפנים לחנינה, את עושרו וכבודו. 24 אנחנו, המאמינים, הם אלה אשר בחר – מקרב היהודים וגם מבין הגויים. 25 האם זוכרים אתם את נבואתו של הושע? בנבואה זו אומר אלוהים שימצא לעצמו בנים אחרים, ויאהב אותם למרות שלא אהב אותם לפני-כן. 26 אלה אשר נאמר עליהם לפני: "לא עמי", יהיו עתה בני אלוהים חיים. 27 ישעיהו הנביא ניבא על ישראל, ואמר שאף כי עם ישראל ימנה אנשים רבים כחול אשר על שפת הים, רק מעטים יאמינו בה' וייושעו. 28 כי מגוי

10 אחים יקרים, משאלת לבי ותפילתי העמוקה ביותר היא שהיהודים ייושעו. 2 אני יודע שהם מסורים לאלוהים על פי דרכם, אך מסירות זאת אינה מבוססת על הבנה נכונה של הכתובים. 3 היהודים אינם מבינים שישוע המשיח הקריב את עצמו, כדי לסלוח לחטאיהם ולהצדיקם בעיני אלוהים. הם מנסים ליצור צדקה משלהם וכך לא נכנעים לצדקת ה'. 4 שכן המשיח הוא תכלית התורה, והוא מצדיק את כל המאמין בו. 5 משה כתב על צדקה וישועה מתוך קיום התורה, ואמר שאדם המקיים את כל מצוות התורה בלי יוצא מן הכלל, ייושע ויחיה ("אשר יעשה אתם האדם וחי בהם"). 6 ואילו ישועה הנובעת מאמונה אומרת: "אל תאמר בלבבך מי יעלה השמימה?" זאת, כדי להוריד את המשיח לארץ. 7 או"מי ירד לתהום?" זאת, כדי להשיב את המשיח לחיים. (Abyssos g12) 8 הישועה שאנו

מבשרים נובעת מאמונה בישוע המשיח. והיא **11** מתעוררת השאלה: האם זנת אלוהים בהישג־ידו של כל אחד מאיתנו: למעשה היא את עמו? חס וחלילה! הרי אני עצמי יהודי. בפינו ובלבנו. ⁹ שכן אם תודה בפני לפני מזרעו של אברהם איבנו ומשבת בנימין. בני־האדם שישוע הוא אדונך. ותאמין בלבך ² לא, אלוהים לא הפקיר את עמו. שבו שאלוהים הקימו לתחייה מן המתים. תיוושע. בחר עוד מבראשית. האם אינכם זוכרים מה ¹⁰ משום שאמונת הלב מצדיקה אותנו לפני אומרים הכתובים על אליהו הנביא? אליהו אלוהים. ומתוך אמונה שבלב אנחנו מודים זעק אל אלוהים והתלונן על עם־ישראל: ³ בפינו וניוושע. ¹¹ וכתבי־הקודש אומרים "את מזבחתיך תרסו ואת נביאיך הרגו בחרב. לנו שכל המאמין במשיח לא יבוש. ¹² כל" ואיתר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה". ⁴ המאמין" פירושו: יהודים וגויים ללא הברדל. ומה ענה לו אלוהים?" השארתי בישראל שבעת כי לכולנו ארון אחד המעניק מעושרו לכל אלפים אשר לא כרעו (ברכיים) לבעל. ⁵ גם המבקש ממנו. ¹³ שכן" כל אשר יקרא בשם ה' ימלט" ¹⁴ אך כיצד הם יקראו בשם ה' ביניהם כאלה שנושעו – לפי בחירתו וחסדו ויבקשו ממנו להושיעם. אם אינם מאמינים בו של אלוהים. ⁶ ואם הם נבחרו בזכות חסדו של כלל? וכיצד יאמינו בו אם מעולם לא שמעו אלוהים. הטובים. אילו נבחרו בזכות מעשיהם הטובים. אילו נבחרו בזכות מעשיהם הטובים? וכיצד ישמעו עליו אם איש אינו מספר להם? ¹⁵ וכיצד יספר להם מישהו אם לא נשלח אליהם? לכך מתכוון הכתוב: "מה נאוו רגלי מבשרי טוב". ¹⁶ אולם לא כל מי ששמע את בשורת אלוהים האמין בה. כפי שאמר ישעיהו: "מי האמין לשמועתנו?" ¹⁷ בכל זאת, האמונה מתעוררת על־ידי שמיעת הבשורה. ה' הרדים את עם ישראל. ועל כן הם הביטו והבשורה היא דבר המשיח. ¹⁸ אולם מה בנוגע ליהודים, האם לא שמעו את דבר ה' בתהלים שהשפע והאוכל שלהם יטמנו להם כן. הם שמעו, שהרי" בכל־הארץ יצא קולם. פת, ויביאו אותם למחשבה שהכול כשורה ובקצה תבל מליהם". ¹⁹ ואם עם־ישראל בינם לבין אלוהים. ¹⁰ עיניהם תחשכנה והם שמעו. האם לא הבינו? עם־ישראל אכן הבינו, יכרעו תחת מעמסה כבדה. ¹¹ האם פירוש כי משה אמר להם: "אני אקניאם בלא עם, בנוי נבל אכעיסם". כלומר, ה' יעורר את קנאת בני־ישראל על ידי הגויים. ²⁰ ישעיהו הנביא הוסיף על כך ואמר, כי אלה שלא חיפשו את אלוהים ולא דרשו אותו, הם שימצאו אותו. ²¹ להיוושע. ¹² ואם חטאים של היהודים הביאו ואילו על עם־ישראל הוא אומר: "פרשתי ידי עושר שכזה לעולם, תארו לעצמכם איזו ברכה כל היום אל עם סורר ומורה".

ויאמינו במשיח! 13 עתה אני מדבר אליכם, אם אלוהים היה מוכן לקחת אתכם, הגויים, הגויים: כידוע לכם מינה אותי אלוהים לבשר שהייתם רחוקים ממנו כל-כך והייתם ענפי זית לכם את בשורתו, ואני מבצע את המוטל עלי בר, ולהרכיבכם על עץ הזית שלו שהוא ממין על הצד הטוב ביותר. 14 אולי כך אוכל משובח, האם אינכם חושבים שישמח יותר לעורר את קנאתם של היהודים, בני-עמי, להרכיב חזרה על העץ את היהודים, אשר היו ואחרים מהם ייוושעו. 15 אם המרידות שלהם הענפים הטבעיים? 25 אחי היקרים, איני רוצה באלוהים הביאה לעולם סליחת חטאים, תארו להעלים מכם את האמת, פן תתנאו בעצמכם. לעצמכם מה תהיה תוצאת חזרתם בתשובה – נכון שיהודים רבים אינם מאמינים בבשורת ממש תחיית המתים! 16 אם החלה המוקדשת אלוהים, אך מצב זה יימשך רק עד שכל לה' קודש היא, כך כל העיסה, ואם שורש העץ קודש לה' – כך גם הגזע והענפים. 17 אם חלק מהענפים – חלק מהיהודים – נכרתו, ובמקומם אתה, ענף זית בר, הורכבת על העץ, חוברת לשורשי ונהנית ממוזנו העשיר, 18 אל תתפאר, ואל תזלזל בענפים שנכרתו! אם תחוש גאווה, הזכר לעצמך כי יש לך חשיבות כלשהי רק משום שאלוהים הרכיב אותך על העץ, לפי תוכניתו. מלבד זאת, לא אתה נושא את העץ – אתה אינך אלא ענף; השורש הוא הנושא אותך ואת העץ! 19 אם תאמר: "אבל הענפים ההם נכרתו כדי שלי – הגוי – יהיה מקום בעץ, ומשום כך אני חשוב." 20 זכור, היהודים נכרתו משום שלא האמינו, ואתה הורכבת רק משום שהאמת, אל תתנאה בעצמך, אלא הישמר לך, והתייחס אל אלוהים בכבוד וביראה. 21 כי אם אלוהים לא חס על הענפים הטבעיים, הוא לא יחוס גם עליך. 22 שימו לב, אלוהים הוא טוב לב, ויחד עם זאת קפדן ומחמיר. הוא מחמיר עם אלה שאינם מציינים לו, אולם הוא ייטיב אתכם, אם תמשיכו לאהוב אותו ולבטוח בו. אם לא תאהבו אותו ולא תבטחו בו, הוא יכרות גם אתכם. 23 דעו לכם שאם היהודים יאמינו, אלוהים ירכיבם חזרה על העץ, אל תחשבו שהדבר למעלה מכוחו! 24

12

אחים יקרים, אני מתחנן לפניכם שתמסרו את עצמכם לאלוהים כקורבן חי וקדוש, כפי שרצוי לאלוהים. לאור כל מה שעשה אלוהים למענכם, האם זאת בקשה מופרזת? ² אל תחקו את העולם בהתנהגותכם ובמעשיכם, אלא הניחו לאלוהים לפעול בכם ולשנות אתכם ואת דרך מחשבתכם, כדי שתלמדו להבחין מהו רצון אלוהים, ותדעו מה טוב, מושלם ורצוי בעיניו. ³ (aiōn g165)

כשליחו של אלוהים אני מזהיר כל אחד מכם: אל תפרונו בהערכתכם העצמית, אלא היו צנועים והעריכו את עצמכם לפי מידת האמונה שהעניק לכם אלוהים. ⁴ כשם שגופנו האחד הוא בעל איברים רבים, ולכל איבר תפקיד משלו, ⁵ כך אנחנו, המאמינים הרבים, הננו גוף המשיח. לכל אחד מאיתנו תפקיד משלו, אך אנו שייכים זה לזה וזקוקים איש לאחיו. ⁶ אלוהים העניק לכל אחד מאתנו מתנות וכישרונות לפי רצונו. אם הוא העניק לך את מתנת הנבואה, נבא בכל הזדמנות, לפי מידת אמונתך. ⁷ אם אלוהים העניק לך רצון מיוחד לשרת את הזולת, עשה זאת בלב שלם. אם אתה מורה, למד כמיטב ידיעתך. ⁸ אם קיבלת את מתנת העידוד, פעל מתוך

דאגה אמיתית. אם אלוהים העניק לך כסף, עזור לאחרים ביד רחבה. אם נבחרת למנהיג, מלא את תפקידך ברצינות ובאחריות. אם אתה עושה מעשה טוב, עשה אותו מתוך שמחה אמיתית. ⁹ אל תעמידו פנים שאתם אוהבים אנשים אחרים, אלא אהבו אותם באמת ובכנות. שנאו כל דבר רע ועודדו כל מעשה טוב. ¹⁰

אהבו איש את רעהו אהבה אמיתית – כאהבת אחים – והקדימו לכבד איש את רעהו. ¹¹ שרתו את האדון בחריצות ובהתלהבות, ולעולם אל תתעצלו בעבודתכם. ¹² שמחו על כל מה שאלוהים מתכנן למענכם. אם באה עליכם צרה, שאו אותה בסבלנות והתמידו בתפילה. ¹³ אם אחיכם המאמינים זקוקים לעזרה, עזרו להם ברצון ובשמחה. היו מכניסי אורחים. ¹⁴ אם מישהו רודף אתכם בשל אמונתכם במשיח, אל תקללו אותו, אלא התפללו שאלוהים יברך אותו! ¹⁵ השתתפו בשמחתם של החוגגים ובצערם של האבלים. ¹⁶ חיו בשלום זה עם זה. אל תתנאו ואל תימלאו חשיבות עצמית. אל תנסו למצוא־חן בעיני אנשים חשובים ואל תהיו חכמים בעיניכם. ¹⁷ לעולם אל תשלמו רעה תחת רעה. עשו את הטוב בעיני כולם, ואל תתנו להם סיבה למתוח עליכם ביקורת. ¹⁸ עד כמה שהדבר תלוי בכם, חיו בשלום עם כל אחד. ¹⁹ ידידי, אל תיקחו את החוק לידיכם, ואל תנקמו באחרים; השאירו תפקיד זה לאלוהים, כי הוא הבטיח שיעניש את הראויים לעונש. ²⁰ במקום לנקום באויבך, האכל אותו אם הוא רעב, ואם הוא צמא – הגש לו משקה. כי ככה כאילו־נחלים אתה חותה על ראשו. ²¹ אל תניח לרע להשתלט עליך, אלא השתלט אתה על הרע במעשיך הטובים.

13

על כל אדם לציית לשלטונות, כי אין שלטון שלא בזכות הסכמת אלוהים, והשלטונות הקיימים נקבעו על־ידי אלוהים. ² לכן, המסרבים לציית לשלטונות ולחוקיהם, ממרים למעשה את פי האלוהים, והוא יענישם. ³ אזרח טוב וישר אינו פוחד מהמשטרה והחוק; אדם שאינו ישר פוחד מהם. לכן, אם

אינך רוצה לחשוש מהשלטונות. שמור על החוק, והשלטונות ישבחו אותך. 4 איש החוק נשלח על-ידי אלוהים כדי לעזור לך, אבל אם אתה עובר על החוק יש לך ממה לחשוש. כי הם המחזיקים בחרב ויש להם זכות להשליט סדר ולהעניש. לשם כך שלח אותו אלוהים.

5 אם כן, עלינו לשמור את החוק לא רק כדי שלא ניענש, אלא גם לשמור על מצפון נקי. 6 מאותה סיבה עלינו גם לשלם מסים, כי עובדי הממשלה והרשויות, שמונו על-ידי אלוהים, צריכים לקבל את משכורתם, כדי שיוכלו להמשיך לשמור על הסדר הציבורי. 7 תנו לכל אחד את המגיע לו: מס לשלטונות המס, מכס לשלטונות המכס. צייתו לממונים עליכם וכבדו את הראויים לכבוד. 8 אל תהיו חייבים דבר לאיש – מלבד אהבה, שכן אדם האוהב את הזולת מקיים את תורת אלוהים. 9 שהרי אם אתה אוהב את חברך כמוך, לא תרצה לפגוע בו! לא תפתח את אשתו לבגוד בו, לא תרצח אותו, לא תגנוב ממנו, לא תעיד נגדו עדות שקר, לא תקנא בו ולא תעשה כל דבר אחר שנאסר עלינו בעשרת הדיברות. כי כל הדיברות כלולים במצווה אחת: "ואהבת לרעך כמוך." 10 עלינו לאהוב איש את רעהו, כי האהבה אינה פוגעת באיש, ובכך היא מקיימת את התורה כולה. 11 מדוע אני מודגיש את עניין התנהגותכם? כידוע לכם אנו חיים בזמן מכריע ועלינו להתעורר, שכן ישועת אלוהים וביאת המשיח קרובים אלינו עתה יותר מאשר ביום שבו האמנו לראשונה במשיח. 12 הלילה חלף ויום שובו של המשיח קרב. על כן הפסיקו את מעשי הרשע הנעשים בחשכת הלילה, ועשו מעשים טובים וטהורים כפי שהחיים באור

זכור, יום אחד כולנו עתידים להישפט לפני אלוהים – לא לפי קנה-המידה שלנו, אלא לפני קנה-המידה שלו. 11 כפי שכתוב: "בי נשבעתי ... כי לי תכרע כל ברך ותשבע כל לשון". 12

כל אחד מאיתנו ימסור דין וחשבון על מעשיו לאלוהים בלבד. 13 לכן הבה נחזיר את ביקורת איש על אחיו. לעומת זאת, נבקר את עצמנו ונדאג שלא נכשיל את אחינו במעשינו. 14 אני משוכנע באמונה, שדבר אינו טמא בפני עצמו; הוא טמא רק למו שחושב אותו לטמא. 15 אם אחיך נפגע מהעובדה שאתה אוכל בשר, ואילו אתה ממשיך בשלך, הרי שאינך מתייחס אליו באהבה. אל תניח לדבר-מאכל לפגוע במאמין המשיחי שגם בעדו מת המשיח. 16 אל תניח לדבר הנראה כשר בעיניך להיראות כחטא בעיני אחרים. 17 אחרי-הכול לנו, המשיחיים, אכילה ושתייה אינם הדברים החשובים ביותר בחיינו. החשוב יותר הוא לעשות מעשים טובים. לרדוף שלום ולשמוח בהשראת רוח הקודש. 18 אם נשרת את האדון בדרך זאת, שירותנו ימצא-חן בעיני אלוהים ובעיני בני-אדם. 19 ובאותה דרך הבה נשאף לאחדות ולשלום בקהילה, ונשתדל לבנות איש את רעהו. 20 אל תהרוס את עבודת אלוהים בגלל דבר-מאכל. זכור, מותר לך לאכול כל דבר, כי הכול טהור, אך אם אכילתך עלולה לפגוע באחך, אזי אסור לך לאכול! 21 מוטב לא לאכול בשר, לא לשחות יין ולא לעשות דבר שעלול לפגוע באחך. 22 אתה אמנם יודע שמותר לך לאכול כל דבר, כי אלוהים נתן לך רשות, אך שמור זאת בינך לבין אלוהים ואל תתנאה בכך לפני אחרים, כי הם עלולים להיפגע. אשרי האיש העושה את הדבר הנכון במצפון נקי. 23 אם

15 אנחנו החזקים יותר באמונה צריכים לעזור למאמינים החלשים מאיתנו. להתייחס אליהם בסבלנות ולעודד אותם. אל נהיה אנוכיים ואל נבקש רק את טובת עצמנו. 2 עלינו לבקש את טובת הזולת ולבנות איש את אחיו. 3 גם המשיח לא ביקש את טובת עצמו; אנו קוראים על כך בתהלים: "חרפות חורפיך נפלו עלי". כלומר, הגידופים של מחרפי אלוהים נפלו עליו. 4 כל אשר נכתב בכתבי-הקודש לפני זמן רב, נכתב כדי ללמדנו סבלנות, לעודד ולנחם אותנו בתקווה אשר נמצאת בהבטחות הכתובים. 5 והאלוהים אשר מעניק סבלנות ועידוד יעזור לכם לחיות יחד בהתאמה שלמה – כרצונו של ישוע המשיח, 6 כדי שכולנו פה אחד נברך ונכבד את האלוהים אבי אדוננו ישוע המשיח. 7 על כן קבלו איש את אחיו לקהילתכם בברכה ובחמימות, כמו שהמשיח קיבל אתכם, והתנהגות כזאת תביא כבוד לאלוהים. 8 זכרו, ישוע המשיח בא לעולם בתור משרת היהודים, כדי להראות לעולם כולו שאלוהים מקיים את הבטחותיו לאבותינו. 9 המשיח בא לעולם גם כדי שהגויים ייושעו ויפארו את אלוהים על-שום רחמיו עליהם. זוהי כוונת הכתוב: "על כן אורך בגויים ה' ולשמך אזמרה". 10 ועוד כתוב: "הרנינו, גויים, עם עמו". 11 ובתהלים: "הללו את ה' כל גויים, שבחוהו כל האומים". 12 וישעיהו הנביא אמר: "והיה ביום ההוא שורשי ישי אשר עומד לנס עמים, אליו גוים ידרשו". 13 מי ייתן

שאלוהי התקווה ימלא אתכם שמחה, שלום ושלווה באמונתכם, כדי שבכוח רוח הקודש הופעתכם ודרך חייכם יקרינו תקווה. 14 אחים יקרים, אני בטוח שאתם חיים כיאה למאמינים משיחיים. אני יודע שאתם נבונים, מלאי אהבה ומשגיחים איש על רעהו כדי שלא לסטות מהדרך הנכונה. 15 בכל זאת, כדי לרענן את זיכרונוכם, כתבתי לכם בהדגשה ובהעזה בנוגע לדברים מסוימים, משום החסד שהעניק לי אלוהים – 16 להיות שליחו של ישוע המשיח לגויים. בתוקף כהונתי כשליחו של המשיח עלי לבשר לגויים את בשורת האלוהים, ועל-ידי כך להציגם לפניו כמנחה רצויה ומקודשת ברוח הקודש. 17 על כן, הודות לישוע המשיח אני יכול להתנאות מעט בשירותי למען אלוהים. 18 איני מעז לדבר בנאוה על דבר מלבד מה שהמשיח עשה דרכי, שהביא את הגויים לאלוהים על ידי המסר שלי ופועלי בקרבם. 19 בניסים ובנפלאות שאלוהים חולל באמצעותי בנבורת רוח הקודש. בדרך זאת הפצתי את בשורת המשיח מירושלים ועד לאילוריקון. 20 השתדלתי להפיץ את בשורת המשיח במקומות שעדיין לא שמעו עליו; לא רציתי לבשר במקום ששליח אחר כבר הקים קהילה, שכן לא רציתי לבנות על יסודותיו של אדם אחר. 21 נהגתי כדברי ישעיהו הנביא אמן.

16 ברצוני להמליץ לפניכם על אחותנו היקרה פובי, העובדת בשירות הקהילה בקנכרי. 2 היא עומדת לבקר אתכם בקרוב, ואני מבקש מכם שתקבלוה בחמימות ותעזרו לה בכל צרכיה, כי היא עזרה למאמינים רבים ולי ביניהם. 3 מסרו דרישת שלום לפריסקלה ועקילס – חברי בעבודת המשיח, שאמר: "אשר לא סופר להם ראו, ואשר לא שמעו התבוננו". 22 מסיבה זאת נמנע ממני פעמים רבות לבקר אתכם. 23 עתה סיימתי לבסוף את עבודתי כאן, ולאחר ציפייה של שנים ארוכות אני יכול לבקר אתכם. 24 אני מקווה לבקר אתכם בספרד, ולאחר שאיהנה מהתחברות איתכם תוכלו לשלחני לדרכי. 25 עתה מועדות פני לירושלים, כדי

4 שסיכנו את חייהם למעני. לא רק אני ושתרחקו מכל דבר רע. 20
 אסיר תודה להם, אלא כל קהילות הגויים. ואלוהי השלום יכניע לרגליכם במהרה את
 5 שאלו גם לשלום חברי הקהילה הנפגשים השטן. ברכת ישוע המשיח אדוננו עליכם.
 בביתם. דרישת שלום לאפינטוס היקר, 21 חברי טימותיוס וקרובי משפחתי: לוקיוס,
 שהיה המאמין המשיחי הראשון באסיה. 6 יסון וסופטרוס שולחים לכם דרישת שלום.
 דרישת שלום למרים שעשתה למענכם רבות. 22 גם אני, טרטיוס, הכותב מכתב זה בשם
 7 ולקרובי משפחתי, אנדרוניקוס ויוניס, פולוס, מוסר לכם דרישת שלום. 23 גיוס –
 שהיו אסורים בייתי הכלא. השניים מארחי ומארח הקהילה שנפגשת בביתו, שואל
 מכובדים מאוד בין השליחים, ולמעשה האמינו לשלומכם, וכן ארסטוס נזר-העיר וקורטוס.
 במשיח לפני. 8 דרישת שלום לאמפליאס 24 שלום לכולכם. ברכת ישוע המשיח אדוננו
 – ידידי ואחי היקר באמונה, 9 לאסטכיס על כולכם. – אמן. 25 אני מפקיד אתכם בידי
 החביב, ולאורבנוס, חברנו הנאמן לאדון, האלוהים אשר יכול לחזק את אמונתכם, כפי
 ולבני-משפחתי של אריסטובולוס. 11 שאלו שמבטיחה הבשורה וכפי שכבר אמרתי לכם.
 לשלום קרובי – הורודיון, ולשלום המאמינים זאת תוכניתו של ה' לישועת הגויים, תוכנית
 שבין בני ביתו של נרקיסוס. 12 דרישת שלום שנשמרה בסוד מבריאת העולם. 26 (aiōnios g166)
 לטרופינה ולטרופסה, העובדות בשירות אולם עתה, כדברי הנביאים ולפי מצוות ה',
 האדון, ולפרסיס היקרה אשר עמלה רבות מתפרסמת בשורה זו בכל מקום, ואנשים מכל
 למען האדון. 13 דרישת שלום לרופוס, אשר העולם מאמינים במשיח ומצייתים לו. (aiōnios)
 נבחר על-ידי האדון, ולאמו שהייתה לי כאם. 27 (g166) לאלוהינו החכם האחד כל הכבוד
 14 שאלו לשלום אסונקריטוס, פליגון, הרמס, לעולמי עולמים, על-ידי ישוע המשיח אדוננו.
 פטרובס, הרמיס והאחרים הנמצאים אתם. 15 – אמן. (aiōn g165)

הַרְאֵשׁוֹנָה אֶל־הַקּוֹרְנָתִים

בעד כִּיפָא (פטרוס)! "ויש הטוענים כי הם בלבד תלמידיו האמיתיים של ישוע המשיח. 13 וכך אתם מחלקים את המשיח לחלקים מאת פולוס, שנבחר על-ידי אלוהים להיות שליחו של ישוע המשיח, ומאת סוסתניס אחינו. 2 אל המאמינים המשיחיים בקורנתוס, שנקראו על-ידי אלוהים להיות לו לעם בזכות ישוע המשיח, ואל כל המאמינים המשיחיים באשר הם; אל כל מי שמאמין באמת ובתמים בישוע המשיח אדוננו. 3 אלוהינו ואדוננו יברך אתכם בכל ברכותיו ויעניק לכם שלום, שלווה ומנוחה. 4 אינני חדל להודות לאלוהים על כל המתנות הנפלאות שהעניק לכם משום שאתם שייכים לו; 5 הוא העשיר את חייכם בתוכן ובכל דבר טוב, עזר לכם בכול אומר, ואף העניק לכם הבנה מלאה של האמת. 6 אנמרתי לכם מראש שהמשיח יעשה כל זאת למענכם, ואתם רואים שהוא באמת עשה! 7 כעת לא חסר לכם דבר; קיבלתם את כל הברכות, המתנות הרוחניות ואת הכוח למלא את רצוננו. ברכות אלה ניתנו לכם למשך הזמן שאתם מצפים לשובו של ישוע המשיח אדוננו. 8 המשיח יתמיד לעזור לכם להיות טהורים ונקיים מחטא ביום שובו, 9 שכן אלוהים מקיים תמיד את הבטחותיו, והרי הוא עצמו קרא לכם להתחבר עם בנו ישוע המשיח. 10 אחים יקרים, אני מתחנן לפניכם בשם ישוע המשיח אדוננו: הפסיקו את המריבות והוויכוחים! עליכם להיות באהבה ובשלום כדי שלא יהיו פילוגים בקהילה. אני מבקש מכם, אנא, ותרו איש לרעהו, היו בעלי דעה אחת ומטרה אחת. בני ביתה של כלואה סיפרו לי על המריבות והוויכוחים שלכם. 12 זה אומר: "אני בעד פולוס!" וזה אומר: "אני בעד אפולוס!" "או"אני

את כולם, היהודים נעלבים, ואילו הגויים מבטלים את הבשורה בנפנוף. 24 אולם אלוהים פקח את עיניהם של בחיריו מבין היהודים הם דברי אלוהים. 5 עשיתי זאת משום שלא והגויים, כדי שיראו כי המשיח הוא התנלמות רציתי שאמונתכם תהיה מבוססת על חכמת כוח הישועה של אלוהים; המשיח עצמו הוא מרכז תוכניתו הנפלאה של אלוהים להושיע אותנו. 25 תוכניתו "משופשת" זו של אלוהים מחוכמת בהרבה מהתוכנית הגאונית ביותר של בני־האדם, ואלוהים ב"חולשתו" – מות ישוע על הצלב – חזק הרבה יותר מכל אדם. 26 בוודאי שמתם לב, אחים יקרים, שרק מעטים מכם בעלי משרות חשובות ועמדות־מפתח, בעלי כוח השפעה או בעלי ממון. 27 כי אלוהים בחר במתכוון ברעיונות שהעולם חושב למשופשים וחסרי־ערך, כדי לבייש את חכמי העולם. 28 הוא בחר בתוכנית שנראתה חסרת כל ערך בעיני העולם, והשתמש בה להשפיל עד עפר את האנשים החכמים ביותר, 29 כדי שאף אחד לא יתפאר לפני ה'. 30 שכן אלוהים לבדו נתן לנו את החיים דרך ישוע המשיח. המשיח הוא שהציג לפנינו את תוכנית ה' לישועתנו, הוא שעשה אותנו רצויים לה', הוא שקרב אותנו לאלוהים, טיהר וקידש אותנו, והקריב את עצמו למוות כדי להעניק לנו את ישועתנו. 31 משום כך עלינו לנהוג לפי הכתוב: "המתהלל יתהלל בה'!"

2 אחים יקרים, כאשר באתי לספר לכם בפעם הראשונה את בשורת אלוהים, לא השתמשתי במילים יפות ונשגבות, ולא העליתי רעיון גאוני כלשהו. 2 שכן החלטתי לספר לכם רק על אודות ישוע המשיח ומותו על הצלב. 3 באתי אליכם בחולשה, בפקח וברעדה, 4 ודברי היו ברורים למדי. לא ניסיתי לפתות

אתכם בלשון חלקה, אבל רוח הקודש חיזק את דברי והוכיח לכל השומעים שאכן אלה הם דברי אלוהים. 5 עשיתי זאת משום שלא רציתי שאמונתכם תהיה מבוססת על חכמת בני־אדם, אלא על כוחו של אלוהים. 6 אך בהימצאי בין המבוגרים יותר באמונה, אני משתמש במילים בעלות משמעות עמוקה יותר – במילות חוכמה, לא חכמת העולם הזו, ולא חכמה המקובלת אצל גדולי העולם הזו שדינם נזר לאברון. 7 (aiōn g165) אלה הן מילות חכמה הניתנות על־ידי אלוהים, והמספרות על תוכניתו הנפלאה של אלוהים להביאנו למרומי השמים. עד לפני זמן־מה הייתה תוכניתו זאת בגדר סוד, אף כי תוכנה למעננו ונועדה לנו עוד לפני בריאת העולם. (aiōn g165) 8 אבל "חכמי העולם" לא הבינו זאת, כי אילו הבינו, לא היו צולבים את ארון הכבוד. 9 לכך התכוון הפסוק בישעיהו: "עין לא ראתה, ואוזן לא שמעה, ולא עלה על לב אדם את אשר הכין האלוהים לאוהביו". 10 אבל אנחנו יודעים מה הם הדברים הנפלאים האלה, כי אלוהים שלח את רוחו לגלות לנו, והרוח חוקר, מברר הכול ומגלה לנו את סודותיו הכמוסים והנפלאים של אלוהים. 11 איש אינו יודע מה חושב אדם אחר, מלבד רוח האדם שבו עצמו; ואיש אינו יכול לדעת מה חושב אלוהים, מלבד רוח הקודש. 12 ואלוהים לא נתן לנו את רוח העולם, כי אם את רוחו שלו – את רוח הקודש, כדי שיגלה לנו מהן המתנות הנפלאות שהעניק לנו ה' ברוב חסדו, ובאילו ברכות ברך אותנו. 13 איננו מספרים לכם על כך במילים שלנו, אלא במילים של רוח הקודש, כלומר, אנו משתמשים במילים מרוח הקודש כדי להסביר דברים רוחניים.

14 אולם מי שאינו מאמין במשיח, אינו מסוגל להבין את דברי רוח הקודש, והם נשמעים לו מטופשים למדי, כי רק מי ששוכן בו רוח ה' מסוגל להבין דברים רוחניים. 15 ואילו האדם הרוחני – זה שרוח הקודש שוכן בו – בוחן וחוקר כל דבר, בעוד שהוא עצמו אינו נבחן ואינו נידון על-ידי איש. הוא יכול להבין את המשמעות של כל דבר, אולם איש אינו יכול לאמוד ולשפוט אותו. 16 ודאי תשאלו: איך יכול המאמין להבין הכול, הרי אין הוא מסוגל לקרוא את מחשבותיו של אלוהים או לשוחח איתו על כך? התשובה היא: אנחנו, המאמינים, יודעים את מחשבותיו של אלוהים, מפני שרוח המשיח שוכן בנו.

3 אחים יקרים, צר לי מאוד שלא יכולתי לפנות אליכם כאל מאמינים מבוגרים המלאים ברוח הקודש, אלא רק כאל תינוקות באמונה, שאינם הולכים אחרי הארון ישוע אלא אחרי תשוקותיהם. 2 נתתי לכם חלב, כי לא יכולתם ללעוס ולעכל מזון מוצק. אני עדיין צריך להשקות אתכם חלב, 3 כי עודכם תינוקות רכים באמונה, שנשלטים על-ידי תשוקותיכם ולא על-ידי אלוהים. הקנאה, המריבות והפילונים מוכיחים שטרם התבגרתם, ושאתם עדיין תינוקות קטנים ועקשנים. למעשה אינכם מתנהגים כלל כנהוג למאמינים משיחיים. 4 מזה פתאום אתם מתווכחים על השאלה: מי חשוב יותר, אפולוס או אני? הרי אתם מפלגים את הקהילה, והתנהגותכם מוכיחה שכלל לא גדלתם באמונתכם. 5 מה הוויכוח עלי ועל אפולוס? מי אנחנו? אנחנו בסך הכול משרתי אלוהים: לכל אחד מאיתנו מעלות וחסרונות משלו, ואנו הבאנו לכם את דבר המשיח. 6 תפקידי היה לזרוע בלבכם את דבר-אלוהים,

שכן חכמת העולם הזה מטופשת בעיני ה', פרטי ובלעדני שלכם? 8 אתם חושבים שכבר ככתוב בספר איוב: "אלוהים לכד את החכמים קיבלתם את כל המזון הרוחני הדרוש לכם. בערמם." 20 ובספר תהלים כתוב: "ה' יודע את מחשבות חכמים. כי המה הבל." 21 על כן אל תתפארו במעשי אדם, כי אלוהים נתן לכם את הכול. 22 הוא נתן לכם את פולוס, אפולוס וכיפא כדי שיעזרו לכם. הוא העמיד לרשותכם ולשירותכם את העולם כולו, אפילו את החיים ואת המוות! הוא נתן לכם את כל ההווה וכל העתיד – הכול שייך לכם. 23 אתם שייכים למשיח והמשיח שייך לאלוהים.

4 הייתי רוצה שתתייחסו אל אפולוס ואלו כאל משרתי המשיח שהופקדו בידם סודות ה'. 2 ומשרת נאמן ניכר בנכונותו לבצע את כל דברי אדוניו. 3 לא אכפת לי אם אתם חושבים אותי למשרת טוב או לא; בנושא זה איני סומך אפילו על כושר השיפוט של עצמי. 4 מצפוני אמנם נקי ושקט, אך עובדה זאת אינה הוכחה מספקת. רק אלוהים יכול לבחון אותי ולשפוט. 5 לכן אל תמהרו להסיק מסקנות אם אדם זה או אחר הוא משרת טוב או לא; חכו לשובו של אדוננו. בבואו של האדון ישוע הוא יחשוף את האופי האמיתי של כל אחד מאתנו, וכולם ידעו מה הניע אותנו לשרת את האדון. באותו מעמד יעניק אלוהים שבחים לכל אחד לפי עבודתו. 6 נתתי לכם כדוגמה את אפולוס ואותי, מפני שרציתי להדגיש את כוונתי: אל תפלו בין המאמינים! אל תתנשאו אחד על השני בשם שליח מסוים. 7 מדוע אתם מתנאים כל-כך? האם יש בידכם דבר-מה שלא ניתן לכם על-ידי אלוהים? ואם כל מה שיש לכם בא מאלוהים, מדוע אתם מתנהגים כאנשים חשובים, כאילו כל מה שיש לכם הוא הישג

בהם גאווה. 19 אבל אל תדאגו; אם ירצה ה' אבוא אליכם בקרוב, ואז איווכח לדעת אם הגאווה האלהייתם סתם דברנים גדולים, או אם הם באמת מלאים בכוח אלוהים. 20 מלכות אלוהים אינה מבוססת על דיבורים, כי אם על מעשים בגבורת אלוהים. 21 ומה אתם מעדיפים. שאבוא אליכם עם שוט או באהבה וביד רכה?

5 כולם מדברים על המעשים הנוראים המתרחשים אצלכם. שמעתי שאחד האנשים בקהילתכם מקיים יחסי-זנות עם אשת אביו! אפילו הגויים אינם עושים מעשים מכוערים כאלה! 2 ואתם עוד מתנאים, במקום שתתאבלו מרוב צער ובושה ותסלקו אדם זה מקהילתכם. 3 למרות שאני נמצא הרחק מכם הקדשתי לעניין מחשבה רבה, ובשם ישוע המשיח אדונו כבר החלטתי מה לעשות. כאילו אני עצמי הייתי ביניכם. כנסו את חברי הקהילה – האדון יחזק אתכם ואף אני אהיה אתכם ברוחי ובמחשבותי – 5 וסלקו חוטא זה מקרבכם. הפקירו אותו בידי השטן כדי שייענש, ונקווה שנפשו תינצל ביום שובו של ישוע המשיח אדונו. 6 איך אתם מעזים להתפאר ב"טוהר" שלכם, בשעה שמתרחשים אצלכם מעשים נוראים כאלה? האם אינכם מבינים שאם אתם מניחים לאדם אחד להמשיך בחטאו, תוך זמן קצר הוא ידביק את כולכם? כי מעט שאור מחמיץ את העיסה כולה! 7 בערו את החמץ! סלקו את החוטא הרשע משורותיכם כדי שתוכלו להישאר כשרים וטהורים. שה הפסח, המשיח, הוקרב למעננו. 8 ולכן הבה נחוג את החג – לא בשאור הרשע והעוולה, אלא במצות

6 כיצד אתם מביאים את מריבותיכם לבית-המשפט ומבקשים מן הלא-מאמינים לשפוט ביניכם? מדוע אינכם מבקשים מן המאמינים להוציא את הצדק לאור? 2 הרי אתם יודעים כי יבוא יום שאנחנו, המאמינים, נשפוט את העולם ונשלוט בו, אם כן מדוע אינכם מסוגלים לפתור בעצמכם בעיות קטנות כאלה? 3 האם אינכם יודעים שנשפוט אפילו את המלאכים בשמים? לכן מן הראוי שתוכלו לפחות לפתור את בעיותיכם אתם בעולם הזה. 4 מדוע אתם מחפשים את הצדק אצל הלא-מאמינים? 5 התביישו לכם! האין ביניכם אדם נבון המסוגל ליישב את הבעיות האלה, לפני שמאמין אחד יתבע את אחיו לדין לפני לא מאמינים? 7 התנהגות כזאת היא בושה וחרפה! מדוע שלא תניחו לעצמכם להיות הנעלבים, המרומים או הנפגעים? 8 במקום לנהוג כך, אתם בעצמכם פוגעים, מעליבים ומרמים את

הזולת. ואפילו את אחיכם המאמינים. 9 האם אינכם יודעים כי לאנשים כאלה אין חלק במלכות האלוהים? אל תשלו את עצמכם ואל תעמידו פנים שאינכם יודעים זאת. כל מי שחי חיים לא-מוסריים, עובר אלילים, נואף ומקיים יחסי-מין עם בני מינו, לא ייקח חלק במלכות האלוהים. 10 גם לגנבים, רודפי בצע, שתיינים, גדפנים, שודדים וגזלנים אין חלק במלכות האלוהים. 11 בעבר הלא רחוק היו אחדים מכם בין אלה, אולם אלוהים ניקח אתכם מחטאיכם, סלח לכם וקידש אתכם בזכות ישוע המשיח וברוח הקודש. 12 אתם אומרים: "מותר לעשות הכול", אבל לא כל דבר טוב בשבילכם. למרות ש"מותר לי לעשות הכול", אסור לי להשתעבד לשום דבר. 13 קחו למשל את עניין האכילה: אלוהים נתן לנו תאבון לאכול ומערכת-עיכול לעכל את המזון, אולם אין זאת אומרת שעלינו לאכול מעל הדרוש לנו. אל תשתעבדו לאכילה, כי יבוא יום שאלוהים ייקח גם את העניין הזה. אין שום הצדקה לזנות ולניאוף! לא לשם כך נברא גופנו; גופנו נברא למען המשיח, והוא רוצה למלא אותו ברוחו. 14 אלוהים יקים אותנו מן המתים בכוחו העצום, כמו שהקים את אדוננו ישוע המשיח. 15 האם אינכם מבינים שגופיכם הם איברי המשיח? האם יכול אני להיות חלק מגוף המשיח, ובאותו זמן לקיים יחסים עם זונה? חס וחלילה! 16 כאשר אדם שוכב עם זונה הוא נעשה חלק ממנה, והיא נעשית חלק ממנו, שהרי ה' אמר לנו בכתבי-הקודש שלגביו מתאחדים השניים לבשר אחד, 17 בעוד שאדם המקדיש את עצמו לארון, נעשה אחד איתו. 18 מסיבה זאת אני מבקש בכל לשון של בקשה: רחקו מן

7 ביקשתם ממני להגיב לרעיון: מוטב לאיש להימנע מיחסים עם אשתו. 2 אך משום הזנות והתאוה הרובצות בסביבה, כדאי לאיש ולאישה לקיים יחסים ביחד. 3 על הבעל לתת לאשתו את כל הזכויות המגיעות לה כאישה נשואה, ועל האישה לתת אותן זכויות לבעלה. 4 כי לאישה נשואה אין כבר זכות בלעדית על גופה – גם לבעלה יש זכות על גופה, ואף לבעל כבר אין זכות בלעדית על גופו, כי גופו שייך גם לאשתו. 5 לכן אל תמנעו את עצמכם זה מזו, אלא אם שניכם החלטתם להימנע מקיום יחסי-מין למשך זמן מוגבל, כדי שתוכלו להקדיש את עצמכם לתפילה. במקרה כזה, מיד עם תום הזמן המוגבל עליכם לשוב ולקיים יחסים כמו מקודם, כדי שהשטן לא יוכל לפתות אתכם על-ידי תשוקתכם שלא באה על סיפוקה. 6 אני אומר זאת בדרך של רשות, ולא בדרך של פקודה. 7 מצדדי, הלוואי שכולם יכולתם לחיות ללא נשואים, כמוני. אולם אנו שונים מאוד איש מרעהו. לאחד נותן אלוהים אישה במתנה, ולשני הוא נותן במתנה את היכולת להישאר רווק(ה) ומאושר(ת). 8 אני פונה אל הרווקים ואל האלמנות: אם אתם יכולים, מוטב שלא תינשאו, כמוני. 9 אבל אם אינכם יכולים לשלוט ביצריכם – הינשאו! כי מוטב להינשא מאשר לסבול מתשוקה מינית שאינה

באה על סיפוקה. 10 על הנשואים אני מצווה הזדמנות לצאת לחופשי – אל תחמיץ אותה! בשם ישוע המשיח ובפקודתו: אסור לאישה לעזוב את בעלה. 11 אם היא מעדיפה להיפרד מבעלה אסור לה להינשא לאחר, אבל מותר לה לחזור לבעלה הראשון. גם לבעל אסור לגרש את אשתו. 12 ברצוני להוסיף כמה הצעות משלי. אין אלה מצוות ישירות מהאדון, אך הן נראות צודקות בעיני: אם מאמין משיחי כבר נשוי לאישה שאינה מאמינה, וברצונה להמשיך לחיות איתו, אסור לו לעזוב את אשתו או לגרשה. 13 אם מאמינה משיחית נשואה לבעל שאינו מאמין, וברצונה להמשיך לחיות איתה, אסור לה לעזוב אותו. 14 כי האישה המאמינה מביאה קדושה לנישואין, והבעל המאמין מביא איתו קדושה לנישואין. אחרת, ילדיכם לא היו קדושים, אך כעת הם קדושים. 15 אולם אם הבעל או האישה שאינם מאמינים רוצים להיפרד – מותר לכם להיפרד מהם. במקרה כזה, בן הזוג המאמין אינו צריך לדרוש מהשני להישאר, כי אלוהים רוצה שילדי יחיו בשלום. 16 אחרי הכול, מנין לכן לדעת אם בעליכן יבואו לידי אמונה או לא? ואותו הדבר אמור לגבי הבעלים המאמינים ונשותיהם. 17 החשוב הוא שכל אחד ישמח בחלקו ויהיה מרוצה במצב שאלוהים בחר עבורו – נשוי או לא נשוי. זוהי מצוותי לכל הקהילות. 18 מי שנימול לפני בואו לאמונה לא צריך להתחרט על כך; מי שלא נימול לפני בואו לאמונה, לא צריך לעשות עכשיו ברית-מילה. 19 כי המילה אינה חשובה. החשוב הוא לשמור את מצוות האלוהים. 20 בדרך כלל על כל אחד להישאר באותו מעמד שבו היה כשבא לידי האמונה. 21 שתהיו חופשיים מדאגה בכל מעשיכם. הרווק האם אתה עבד? אל תתלונן. אך אם יש לך

למצוא־חן בעיניו. 33 בעוד שנבר נשוי רואנ מזון שהוקרב לאילילים, כולנו יודעים שאליל תחילה למלא את חובתו לאשתו, ואין הוא אינו אל אמיתי, וכי יש רק אל אחד ויחיד. יכול להקדיש את עצמו לארון כראוי; תשומת 5 יש אנשים המאמינים בקיומם של אלים לבו מחולקת. 34 גם לאישה הנשואה יש את רבים בשמים ובארץ. 6 אבל אנחנו יודעים אותן הבעיות. הרווקה משתדלת למצוא־חן שיש רק אל אחד – הלא הוא אבינו שבשמים, בעיני הארון בכל מעשה, ושומרת על טוהר אשר ברא את הכול ובחר בנו להיות ילדיו; גופה ורוחה; ואילו האישה הנשואה טרודה ויש רק ארון אחד – הלא הוא ישוע המשיח, בבעיות משק הבית, ועליה לשרת את בעלה אשר עשה את הכול ואף העניק לנו את חיינו. ולהשתדל למצוא־חן בעיניו. 35 איני מנסה 7 מאמינים רבים עדיין אינם מבינים זאת. למנוע בעדכם מלהינשא; אני מנסה לעזור הם תמיד חשבו את האילילים ליצורים חיים, לכם. הייתי רוצה שתבחרו בדרך הטובה ומשום כך חשבו כי המזון שהוקרב לאילילים והיעילה ביותר לשרת את הארון. 36 אם הוקרב לאל חי ואמיתי, מסיבה זאת מציק משהו אינו יכול להתגבר על תשוקתו והוא להם מצפונם בשעה שהם אוכלים מזון זה. מרגיש צורך להינשא, מותר לו – אין זה חטא. 8 לאלוהים אין זה משנה אם אנו אוכלים 37 אך מי שיש לו כוח לא להינשא ומחליט מזון שהוקרב לאילילים או לא; אכילתו אינה שאין לו צורך בנשואים, החליט החלטה נבונה מוסיפה לנו ואינה גורעת מאיתנו. 9 אך היהרו מאוד. 38 מסקנה: טוב להינשא, אך טוב יותר שהרשות שיש לכם לאכול לא תהיה מכשול לא להינשא. 39 האישה קשורה לבעלה כל למאמין אחר שמצפוננו חלש משלכם. 10 כי עוד הוא חי: אם בעלה נפטר היא רשאית אח החושב שאסור לאכול מזון כזה עלול להינשא שנית – אבל רק למאמין משיחיו! 40 לראותך סועד בבית־אילילים, וגם הוא יאזור אך לדעתי היא תהיה מאושרת יותר אם לא אומץ ויאכל מזון זה, אך מצפוננו יציק לו. 11 תינשא בשנית, וחושבני שאין זו דעתי בלבד, וכך, מאחר שאתה יודע כי מותר לך לאכול אלא גם רצון רוח הקודש השוכן בי.

8 שאלתכם הבאה הייתה בנוגע לאכילת מזון שהוקרב לאילילים. כל אחד מכם חושב שהוא לברו יודע את התשובה לבעיה זו, אך דעו לכם שחשיבות עצמית רק מוסיפה לנו גאוה, ואילו כדי לבנות את הקהילה אנו זקוקים לאהבה ולא לגאוה. 2 אדם שחושב שהוא יודע את כל התשובות רק מוכיח את בורותו. 3 ואילו אדם האוהב את אלוהים באמת, מוכן תמיד לשמוע בקולו ולהקשיב לדבריו, ובכך ניכר בו חותם אלוהים. 4 באשר לעצם השאלה אם מותר לנו לאכול חיי, כי איני רוצה להכשילו. (aiōn g165)

9 האם אינני אדם חופשי? האם אינני שליח הארון? האם לא ראיתי את הארון ישוע כמו עיני? האם לא אני הבאתי אתכם לאמונה

במשיח? 2 אולי לא נשלחתי אל אנשים אחרים. לעובדי בית־המקדש לקחת לעצמם מה שהם אך ללא ספק נשלחתי אליכם, שהרי באתם צריכים מבין המנחות שהוקרבו לאלוהים? גם לאמונה במשיח באמצעותי. 3 זוהי תשובתי משרתי המזבח מקבלים חלק מהמזון המוקרב למטילים בי ספק. 4 האם אין לי בכלל לה? 14 באותה דרך ציווה אלוהים שמטיפי זכויות? האם איני רשאי להתארח בבתיכם הבשורה יקבלו תמיכה מהשומעים. 15 ובכל כמו השליחים האחרים? 5 האם אין לנו זכות זאת, מעולם לא ביקשתי מכם אנורה אחת! לשאת אישה מאמינה, כמו השליחים האחרים וגם עכשיו איני מנסה לרמוז לכם במכתבי ואחי האדון וגם פִּיפֶּא? 6 האם רק בר־נבא ואני מוכרחים להמשיך לעבוד לפרנסתנו, בעוד שאתם תומכים בכסף בשליחים האחרים? לאבד את הסיפוק וההנאה שיש לי מכך 7 איזה חייל משלם מכיסו את הוצאותיו שאני מלמד אתכם חינוך, ללא כל תשלום או בתפקיד? או האם שמעתם פעם על כורם תמורה. 16 אין לי סיבה להתפאר בהטפת שאינו רשאי לטעום מהענבים שנידל? איזה הבשורה, שכן זוהי חובתי ואוי לי אם לא אבשר רועה אינו רשאי לשנות מעט מחלב העדר אותה. 17 אילו הייתי מתנדב מרצוני לשרת שעליו הוא שומר? 8 אינני מצטט לכם כללים את האדון, אולי היה האדון מעניק לי שכר שהומצאו על־ידי בני־אדם; אני מצטט לכם מיוחד, אך מצבי שונה: אלוהים עצמו בחר בי את דבר ה'! 9 הרי כתוב בתורת משה: "לא תחכם שור בדישו". הסבורים אתם שה' חשב בראשיתו? 10 האם לא חשב רק על השור כשציווה זאת? 11 אלוהים גם עלינו? ברור שכן! אלוהים רצה ללמדנו שהמאמינים שעובדים למען האדון ללא משכורת, צריכים לקבל תמיכה כלכלית מאלה המנצלים את שירותיהם. גם לחורש וגם לקוצר מניע שכר מהיבול. 11 אנחנו זרענו בלבכם זרע רוחני. האם אנו מגזימים בבקשנו בתמורה מעט מזון ובגדים? 12 אתם מספקים מזון ובגדים לשליחים האחרים המלמדים אתכם, ואתם נוהגים כהלכה, אך האין זכותנו גדולה משלהם? למרות זאת מעולם לא ניצלנו זכות זאת, אלא סיפקנו בעצמנו את להם. 21 בהיותי בין הגויים אני משתף איתם כל צרכינו ללא עזרתכם. מעולם לא דרשנו פעולה, כל עוד איני עושה דבר שנוגד את תמורה, מחשש שבגלל דרישה זאת תפסיקו את אמונתי. כך אני רוחש את אמונתי ויכול לעזור התעניינותכם בבשורת המשיח שהבאנו לכם. להם. 22 בהיותי בין אלה שמצפונם מציק 13 האם אינכם יודעים שאלוהים נתן רשות להם על כל דבר קטן, איני מתנהג כ"יודע

הכול "ואיני מזלזל בהם. משום כך הם מניחים מספרים לנו שהאנשים אכלו. שתו ורקדו לי לעזור להם. אתם רואים שאני משתדל בשעה שהשתחוו לעגל הזהב. 8 אנו יכולים למצוא מנחה-משותף עם כל אחד, כדי שאוכל ללמוד לקח נוסף: אחדים מהנברים בקרב לספר לו על המשיח, וכך יוכל להיושע. 23 העם קיימו יחסים עם נשים זרות, ומשום כך ה' מדוע אני טורח כל-כך? – כדי שבני-האדם הענישים והשמיד 23,000 מהם ביום אחד! 9 ישמעו את הבשורה, וכדי שאני עצמי אתברך אל תעמידו בניסיון את סבלנותו של אלוהים, כאשר אראה אותם באים לאמונה במשיח. 24 כמו בני-ישראל, כי ה' שלח נחשים ארסיים ידוע לכם שבכל מרוץ יש מתחרים רבים, שיהרגו בהם. 10 אל תתלוננו, כמו בני-ישראל, אבל רק אחד מנצח וזוכה בפרס. רוצו גם אתם כך במטרה לזכות בפרס. 25 אם ברצונכם לנצח בתחרות, עליכם להתכחש לעצמכם, ולשכוח את כל מה שעלול להפריע לכם במרוץ. 26 לכן אני רץ ישר למטרה, ולכל צעד קדימה יש משמעות גדולה. אני נלחם שחושב: "לי זה לא יכול לקרות!" – שלא ישכח כדי לנצח. אני מתייחס למרוץ ברצינות רבה ובכבוד ראש. 27 אני מקשיח על גופי ככל הספורטאים – אני מאמנו לעשות מה שהוא צריך ולא מה שהוא רוצה. אחרת אני חושש שמא, לאחר שהטפתי לאחרים, אני עצמי אפסל ולא אוכל להשתתף במרוץ.

10 אחים יקרים, אל תשכחו מה קרה לעם ישראל במדבר לפני שנים רבות. אלוהים שלח לפניהם את הענן, אשר שימש להם מורה-דרך, וכולם חצו בשלום את ים-סוף. 2 כל אחד מהם נטבל בים ובענן למשה מנהיגם. 3 הם אכלו את האוכל שסיפק להם ה' בדרך על-טבעית, 4 ושתו מהסלע הרוחני שליווה אותם בכל מסעם. סלע זה היה המשיח! 5 למרות נפלאות אלה לא שמעו רבים מהם בקול אלוהים, ולכן הענישים והשמידם במדבר. 6 מקרה זה משמש לנו לקח ואזהרה שאסור לנו לשאוף כמוהם למעשים רעים, 7 ואף לא לעבוד את האלילים כמו אחדים מהם. הכתובים הקורבנות מתאחדים במעשה זה. 19 איני מנסה

לומר שעובדי האלילים מקריבים קורבנות לאלילים, ושלקורבנות יש ערך ממשי. 20 אני מבקש את טובתי אלא את טובת אחרים, מתוך רצון שיוושו.

11 לכו בעקבותי, כשם שאני הולך בעקבות המשיח. 2 אחים יקרים, אני שמח כל-כך שאתם זוכרים ואף מקיימים את כל מה שלימדתי אתכם. 3 ברצוני רק להזכירכם שכל איש מאמין נתון למרות המשיח, האישה נתונה למרות האישה, והמשיח נתון למרות אלוהים. 4 לכן, אדם המסרב להסיר את כובעו בעת תפילה, לימוד או דרשה, מבזה את המשיח. 5 אך אישה מבזה את ראשה אם היא מתפללת או מתנבאת בציבור בלי לכסות את ראשה, כי זה כמו שהיא מגלחת את שער ראשה. 6 אישה המסרבת לכסות את ראשה צריכה לגלח את שער, ואם היא מתביישת להיראות בציבור מגולחת, עליה לכסות את ראשה. 7 הגבר אינו צריך לכסות את ראשו, כי האישה היא כבוד האישה, וכבוד האלוהים הוא האדם שנברא בצלמו. 8 אל תשכחו שהאדם הראשון לא נברא מהאישה, אלא האישה הראשונה נבראה מהאדם. 9 אדם לא נברא למען חוה, כי אם חוה נבראה למען אדם. 10 לכן צריכה האישה לכסות את ראשה כסימן כניעתה לבעלה, ובגלל המלאכים. 11 אנו יודעים שאלוהים ברא את הגבר והאישה זה למען זה, והם זקוקים איש לרעהו. 12 האישה הראשונה נבראה אמנם מהאישה, אך מאותו יום ואילך נולדו כל הגברים מנשים, והגבר והאישה גם יחד נבראו על-ידי אלוהים. 13 אמרו אתם, האם נאה לאישה להתפלל בציבור ללא כיסוי ראש? 14 האין הגיונכם אומר שראש האישה צריך להיות מכוסה? הלא הנשים מתנאות בשיערן, בעוד שנבר בעל שיער ארוך נוטה להתבייש

בן. 16 אם מישהו מעוניין להתווכח בנושא זה. מזכירים את מותו למעננו. עשו זאת עד שובו אני אומר שפשוט אין לנו נוהג אחר, וגם לא אלינו. 27 כל האוכל מהלחם הזה והשותה בקהילות אחרות. 17 בהזדמנות זאת ברצוני להתייחס לשמועות המהלכות עליכם. שמעתי נגד גוף המשיח ודמו. 28 על כל אחד לבחון שכאשר אתם מתאספים יחד יש ביניכם חילוקי דעות ומריבות. 18 אנשים רבים סיפרו לי על חילוקי הדעות ועל הוויכוחים שמתנהלים בעת האסיפות שלכם. אני בהחלט נוטה להאמין לחלק מהשמועות. 19 כי צריכות להיות ומבזה את גופו, ומשום כך אלוהים ישפוט ביניכם דעות שונות. כדי שאלה מכם הדבקים באמת בכל מחיר יהיו מוכרים לציבור. 20 מכם חלשים וחולים ויש אפילו שמתו. 31 ברם כאשר אתם מתאספים יחד, אינכם אוכלים את סעודת האדון כפי שציוונו המשיח, אלא אתם אוכלים את סעודתכם שלכם. 21 סיפרו לי כי יש ביניכם כאלה שחוטפים וזוללים את כל האוכל המגיע לידיהם, בלי להשאיר לאחרים, וכך אחרים הולכים לביתם שבעים ושיכורים, ואילו אחרים הולכים לביתם רעבים וצמאים. 22 מה קורה פה? האם אינכם יכולים לאכול ולשתות בבית, כדי לא לבייש את העניים שאין באפשרותם לקנות אוכל? מה אני יכול לומר על התנהגות כזאת? אני מקווה שאינכם מצפים ממני לטיפיחה על השכם בזכות התנהגותכם "הטובה"! 23 אני חוזר ואומר לכם מה שציווה האדון עצמו בנוגע לסעודה שלו: בערב שבו הוסגר האדון על ידי יהודה, הוא לקח לחם, 24 הורה לאלוהים עליו, פרס את הלחם לפרוסות, הגיש לתלמידיו ואמר: "זהו גופי הניתן בעדכם. עשו זאת לזיכרוני." 25 לאחר הסעודה הוא לקח גם את כוס היין ואמר: "כוס זאת מסמלת את הברית החדשה – ברית שנחתמה בדמי. עשו זאת לזיכרוני בכל פעם שתשתו." 26 כי בכל פעם שאתם אוכלים את הלחם הזה ושותים מהכוס הזאת, אתם

12 אחים יקרים, כדי למנוע אי־הבנות, הייתי רוצה לכתוב לכם על המתנות והכישרונות המיוחדים שמעניק רוח הקודש לכל אחד מאיתנו. 2 אתם זוכרים ודאי כי לפני שהאמנתם במשיח עברתם מאליל לאליל אולם אף אחד מהם לא היה מסוגל להוציא הגה מפיו. 3 אילו עתה פוגשים אתם אנשים רבים שטוענים שהם מנבאים בשם ה', כיצד תוכלו לדעת אם הם נביאי שקר או נביאי אמת? ובכן, דעו לכם שאיש אינו יכול לדבר ברוח הקודש ולחרף את המשיח, ואיש אינו יכול לקרוא לישוע "אדון" (ובאמת להתכוון לכך) אלא בעזרת רוח הקודש. 4 אותו רוח הקודש מעניק

לכל אחד מאיתנו מתנות וכישרונות שונים ושונים לגופנו. ועל שקבע כל איבר במקומו ורבים. 5 אך כל השירותים השונים והרבים המתאים. 19 תארו לעצמכם מה מצחיק היה נועדו לשרת אדון אחד – ישוע המשיח! 6 מראנו אילו גופנו היה איבר אחד בלבד! פעולות שונות ורבות נעשות בנו ובאמצעותנו על-ידי אלוהינו היחיד. 7 רוח הקודש מגלה שמרכיבים גוף אחד. 21 העין אינה יכולה את כוחו של ה' בכל אחד מאיתנו לתועלת הקהילה כולה: 8 רוח הקודש מעניק לאחד לומר ליד: "איני זקוקה לך." והראש אינו יכול כישרון ליעץ חכמה. ואותו רוח הקודש מעניק יותר. 22 איברי הגוף הנראים חלשים ופחותי לאחר דבר דעת בהתגלות. 9 לזה הוא מעניק ערך הם למעשה החשובים ביותר. 23 אנו אמונה חזקה במיוחד, ולזה – את המתנה לרפא חולים. 10 יש שניתן להם הכוח לחולל נסים, ויש שניתנים להם הכישרון והמתנה לנבא. שאינם צריכים להיראות. 24 כי האיברים לאחרים הוא העניק את היכולת והכישרון הגלויים לעין אינם דורשים אותה צניעות. להבדיל בין רוח שקר לרוח אמת. יש אנשים אלוהים ברא את גופנו כך שנעניק יותר כבוד שמסוגלים לדבר בשפות זרות שלא למדו ותשומת לב לאיברים הנראים חסרי-חשיבות. מעולם, ואחרים (שאף הם לא למדו שפות 25 כדי למנוע מריבות ומחלוקות בין האיברים, אלה) מסוגלים לפרש אותן. 11 אותו רוח הקודש מעניק לנו את כל המתנות והכישרונות אם איבר אחד סובל, כל האיברים סובלים האלה לפי ראות עיניו. 12 כשם שגופנו מורכב איתו; אם איבר אחד מכובד, כל האיברים מאיברים רבים, כך מורכב גם "גוף" המשיח. האחרים שמחים איתו. 27 אני מנסה לומר לכם כל אחד מאיתנו הוא חלק מגוף המשיח: שכל אחד מכם הוא איבר נפרד וחיוני, אבל יש בינינו יהודים, גויים, עבדים ובני-חורין, כולכם יחד הינכם גוף המשיח. 28 לפניכם אולם רוח הקודש איחד את כולנו לגוף אחד; רשימה של מספר איברים שנתן אלוהים כולנו נטבלנו לגוף המשיח ברוח אחד – הלא לקהילה: – שליחים, – נביאים שמטיפים את הוא רוח הקודש ששוכן בכולנו. 14 אכן, הגוף דבר ה', – מורים, – עושי ניסים ונפלאות, – מורכב מאיברים רבים, ולא רק מאיבר אחד. מרפאי חולים, – אנשים שעוזרים לזולת, – 15 נניח שהרגל תאמר: "איני שייכת לגוף, כי מנהיגים, – אנשים שמדברים בשפות שלא אינני יד! האם היא באמת אינה שייכת לגוף? למדו מעולם. 29 האם כולם שליחים? האם 16 או אם האוזן תאמר: "איני שייכת לגוף, כולם מטיפים? כולם מורים? כולם מחוללים כי אני רק אוזן ולא עין!" האם היא באמת ניסים ונפלאות? 30 האם כולם יכולים לרפא אינה שייכת לגוף? 17 אילו היה כל הגוף עין, את החולים? האם אלוהים מעניק לכולנו את כיצד יכולנו לשמוע? או אילו היה כל הגוף מתנת הדיבור בשפה שלא למדנו מעולם? אוזן אחת גדולה, כיצד יכולנו להריח? 18 האם כל אחד מאיתנו מסוגל לתרגם את דברי אולם תודה לאל על שברא איברים רבים המדברים בשפות? 31 השתדלו להשיג את

המתנות המועילות ביותר. עתה ברצוני לספר לכם על דבר אחר העולה בערכו על כל המתנות האלה גם יחד.

13 אילו ידעתי את כל השפות, אפילו את שפת מלאכי השמים, אך לא הייתה בי אהבה, הייתי מרעיש כמצלתיים. ² אילו ניתנה לי מתנת הנבואה ויכולתי לדעת את כל הסודות, אך לא הייתה בי אהבה, לא הועלתי מאומה. גם אם יעניק לי אלוהים אמונה רבה עד שאוכל לצוות על ההרים לזוז ממקומם, אולם אין בי אהבה, אין לי ערך רב ומושב שאשתוק. ³ אם אתן את כל רכושי לעניים, ואף אקריב את חיי למען המשיח והבשורה, אבל אין בי אהבה, אין כל ערך למעשי. ⁴ האהבה טובת־לב וסבלנית מאוד, אינה קנאית ואינה גאוונתנית. ⁵ האהבה אינה גסה ואינה אנוכית, אינה נוחה לכעוס ואינה נוחה להיעלב. האהבה מוותרת. היא אינה שומרת טינה ולא חושבת רעה על אחרים. ⁶ האהבה אינה שמחה באי־צדק, אלא שמחה בצאת האמת לאור. ⁷ האהבה נושאת הכול, מאמינה בכול, מקווה לכול וסובלת הכול. ⁸ יבוא יום שתילקחנה מאיתנו כל המתנות שהעניק לנו אלוהים, כולל נבואות ודיבור בשפות לא־ידועות, אולם האהבה תישאר לנצח! ⁹

על אף כל המתנות והכישרונות אנו יודעים עתה מעט מאוד; אפילו הדוברים המוכשרים ביותר אינם יודעים הרבה. ¹⁰ אך עם בוא המשיח תיעלמנה כל המתנות האלה, כי לא נזדקק להן יותר; המשיח ישלים בנו את כל הדרוש. ¹¹ בהיותי ילד התנהגתי וחשבתי כילד; כאשר הייתי לאיש השתנו מחשבותי והתבגרו, ולכן הנחתי לעיניי הילדות. ¹² כתוב בכתבי־הקודש – הרי שאעזור לכם

14 טפחו את האהבה, אך השתדלו להשיג גם את שאר המתנות הרוחניות שמעניק רוח הקודש, ובמיוחד את מתנת הנבואה, שהיא היכולת והכישרון ללמד את דבר ה'. ² אם קיבלת את מתנת הדיבור בשפה שלא למדת, אתה יכול לדבר רק אל אלוהים ולא אל חברי הקהילה, שאינם מסוגלים להבין שפה זאת. אתה אמנם תדבר בהשראת רוח הקודש, אך לאחרים יישמע הדבר כסודות. ³ לעומת זאת המנבא מדבר בשם אלוהים, וכך הוא עוזר לאחרים להתחזק באמונה, מעורר ומנחם אותם. ⁴ אדם שמדבר "בשפות" עוזר לעצמו להתחזק באמונה, ואילו מי שמתנבא עוזר לכל הקהילה להיבנות. ⁵ הלוואי שכולכם תדברו בשפות זרות, אבל יותר מזה, הלוואי שכולכם תנבאו. כי חשוב יותר להשיף את דבר אלוהים מאשר לדבר בשפות לא־ידועות, אלא אם תוכלו לתרגם את הנאמר כדי שכל השומעים יבינו. ⁶ אחי היקרים, אם אני עצמי אבוא ואדבר אליכם בשפה שאינכם מבינים, מה אועיל לכם? לעומת זאת, אם אדבר אליכם בשפתכם ואספר לכם מה אמר לי אלוהים, מה אני יודע, אם אני אנבא, או אלמד מה כתוב בכתבי־הקודש – הרי שאעזור לכם

להתחזק באמונת. 7 אם איננו מדברים עברית מדובר "בשפות" יותר מכל אחד מכם. 19 אך פשוטה וברורה, איש לא יבין מה אנחנו רוצים. בציבור אני מעדיף לומר חמש מילים מובנות קחו למשל את החליל והכינור – אם אין שיעזרו לכולם, מאשר עשרת-אלפים מילים הם משמיעים צלילים ברורים ומדויקים, בשפה שאינה מוכרת לאיש. 20 אחי היקרים, איש לא יוכל לזהות את המנגינה המנוגנת. אל תהיו ילדותיים במחשבותיכם והבנתכם. 8 אם בעת מלחמה לא יתקע המחצצר את היו תמימים כילדים בכל הנוגע למעשים התרועה המוסכמת, כיצד יידעו החיילים רעים, אולם בכל הקשור לעניינים רציניים שהם נקראים למלחמה? 9 כך גם לגבי דיבור כאלה, היו נבונים והתנהגו כמבוגרים. 21 כתוב בשפות לא-ידועות: אם אתה מדבר אל מישהו בכתב-הקודש, שאלוהים ידבר אל העם הזה בשפה שאינו מבין, כיצד יוכל לנחש מה אתה בשפות זרות, אבל גם אז לא יקשיב העם לה. אומר? אתה כאילו מדבר אל הקיר! 10 יש בעולם מאות שפות שונות, וכל אחת מהן טובה ושימושית... לאלה שמבינים אותן, 11 אך לי אין הנבואה עוזרת לאנשים להאמין. 23 אם יבואו כל תועלת בהן. לכן, אדם שיפנה אלי באחת לקהילתכם אורחים או לא-מאמינים ויראו את השפות האלה יהיה לגבי זר לגמרי – אני לא אבין אותו, והוא לא יבין אותי. 12 מאחר שאתם מה יחשבו? הם יחשבו שיצאתם מדעתכם! 24 באמת שואפים למתנות הרוחניות, בקשו מרוח הקודש את המתנות המועילות ביותר לקהילה כולה. 13 מי שמדבר בשפה לא-ידועה צריך להתפלל בעד היכולת לתרגם שפה זו, כדי איתם בחשאי. 25 ותוך כדי הקשבה לדבר ה' שיוכל לשתף את האחרים ולהסביר להם מה אמר. 14 הרי אם אני מתפלל בשפה שאיני מבין, רוחי אמנם מתפלל, אך איני יגלה חזון מיוחד מאלוהים, רביעי ידבר הבעיה? אני מדבר בשפה לא-ידועה וגם בשפת הרגילה המוכרת לכולם; אני שר בשפה זרה וגם בשפתי הרגילה. 16 אם אתם מהללים את אלוהים רק בשפה לא-ידועה, בארון. 27 בכל אסיפה מותר רק לשניים אלה שאינם מבינים אתכם לא יוכלו להלל את ה' ולהודות לו יחד אתכם. כיצד יוכלו עליהם לדבר זה לאחר זה, ומישהו חייב להצטרף אליכם ולהלל את ה' בשעה שאינם יודעים מה אתם אומרים? 17 אתם אמנם שמוגל לתרגם, אסור להם לדבר בקול רם; מהללים את ה', אולם הדבר אינו מועיל ואינו עוזר לאחרים. 18 אני מודה לאלוהים על שאני

– זה לאחר זה וכל האחרים יקשיבו. אולם במעלה: שהמשיח מת בעד חטאינו. כפי אם בשעה שאחד מדבר אדם אחר מקבל חזון שניבאו הכתובים. 4 שהוא נקבר, ושלאחר מאלוהים. על הראשון להפסיק ולהניח לשני שלושה ימים קם לתחייה כפי שחזו הנביאים. לדבר. 31 בדרך זאת כל מי שמקבל חזון או 5 המשיח נראה לְפִיפֶא, לאחר מכן נראה נבואה מה' ויכל לדבר – אחד-אחד – וכולם לשנים-עשר התלמידים. 6 הוא נגלה גם ליותר ילמדו, יתעודרו ויתחזקו. 32 אל תשכחו כי מתמשמות מאמינים שהתאספו יחד. רובם האנשים שמביאים אליכם את דבר אלוהים עדיין חיים ויכולים להעיד על כך, ואחדים מסוגלים לשלוש בעצמם ולחכות בסבלנות מהם כבר מתו. 7 אחר כך נראה המשיח בתור! 33 אלוהים אינו אלוהי מהומה אלא ליעקב אחיו ולכל השליחים. 8 לאחר שנראה שלום. כנהוג בכל הקהילות, 34 על הנשים אל כל האחרים הוא נראה לבסוף גם אלי. לשתוק בעת אסיפות הקהילה; אסור להן כאל מי שלא נולד בזמנו. 9 כי אני השליח להשתתף בשיחה, כי עליהן להיכנע לנברים, הקטן מכולם בחשיבותו, ולמעשה איני ראוי כפי שמלמדים אותנו הכתובים. 35 אם יש כלל להיקרא "שליח", שכן לפני בואי לאמונה להן שאלות, שתשאלנה את הבעלים בבית, כי רדפתי את קהילת אלוהים והטרדתי אותה. 10 לא נאה לאישה להביע את דעתה באסיפות אולם בזכות טוב לבו וחסדו של אלוהים אני הקהילה. 36 האם אינכם מסכימים איתי? האם היום מה שאני חסדו בהחלט לא היה לשווא, אתם חושבים שאתם בעצמכם המצאתם את כי פעלתי יותר מכל השליחים האחרים – הכתובים? או האם אתם לבדכם מבינים את כלומר, לא אני פעלתי, אלא אלוהים הוא הכתובים? 37 אם מישהו חושב שהוא נביא או שפעל דרכי. 11 בעצם לא חשוב מי פעל רוחני, אז שיכיר בכך שהדברים שאני כותב יותר, הם או אני; העיקר שבישרנו לכם את הם מצוות הארון. 38 אך אם מישהו לא יכיר הבשורה ושאתם האמנתם. 12 איני מבין אתכם! בכך, אז לא יוכר בו. 39 אם כן, אחי היקרים, אם אתם מאמינים שהמשיח קם מן המתים, השתדלו להשיג את מתנת הנבואה, ואל תאסרו מדוע אינכם מאמינים בתחיית המתים? 13 את הדיבור בשפות לא-ידועות. 40 על כל אם אין תחייה למתים, הרי שגם המשיח לא פנים, כל מה שאתם עושים עשוי תוך שמירה קם לתחייה, כלומר, הוא עדיין מת! 14 ואם על הסדר והטעם הטוב.

15 אחי, ברצוני להזכיר לכם את הבשורה שהבאתי לכם – אותה בשורה שקיבלתם בשמחה ושאתם עדיין מאמינים בה. 2 בשורה זאת היא המושיעה אתכם, אם אתם עדיין מאמינים בה, אלא אם כן מעולם לא האמנתם בה באמת. 3 סיפורתי לכם כל מה שסופר לי, ודברים אלה הם בעלי חשיבות ראשונה ערך יש לאמונתכם שה' הושיע אתכם? אתם

עדיין משועבדים לחטא וצפויים לעונש! 18 מזה נלחמתי בחיות הפרא – באנשי אפסוס במקרה כזה, כל המאמינים שכבר מתו הם – האם רק למען תועלת בעולם הזה? אם בעצמם אבודים. 19 ואם אנו מאמינים ומקוים לא נקום לתחייה לאחר מותנו, מה יש לנו במשיח רק בעולם הזה, אומללים אנו מכל להפסיד? הבה נהנה מהחיים, נאכל ונשתה אדם! 20 אולם תודה לאל על כך שהמשיח כי מחר נמות! 33 התרחקו מאנשים שחיים אכן קם מן המתים! הוא היה הראשון מבין כך. אם תקשיבו להם, תושפעו מהם ותנהגו הרבים שיקומו לתחייה יום אחד. 21 כשם כמוהם. 34 חשבו בהגיון ובתבונה והפסיקו שהמוות בא לעולם בעקבות חטאו של אדם לחטוא. עליכם להתבייש על שיש ביניכם אחד – האדם הראשון – כך באה גם תחיית אנשים שאינם מאמינים באלוהים ואף פעם המתים לעולם על ידי אדם אחד – המשיח. לא האמינו – הם רק מעמידים פנים! 35 22 כולנו עתידים למות בגלל השתייכותנו אם ישאל מישוהו: "כי צד יוכלו המתים לקום למין האנושי והחוטא של אדם, והעונש על לתחייה? כי צד יראו? איזה גוף יהיה להם?" החטא הוא מוות. אך השייכים למשיח יקומו 36 השאלה אמנם טיפשית, אך את התשובה לתחייה. 23 כל אחד יקום בתורו: המשיח היה תמצאו. כשאתה טומן זרע באדמה, הוא לא הראשון שקם לתחייה, וכאשר ישוב אלינו, יצמח עד שלא תקברוהו תחילה. 37 הגבעול יקומו גם כל המאמינים השייכים לו. 24 לאחר הירקרק שצומח מהזרע שונה בצורתו מהזרע מכן יבוא הקץ – לאחר שהמשיח יכרית ויכניע זרעת, כי הרי טמנת באדמה זרע קטנטן את כל האויבים, הכוחות והשלטונות, ויחזיר ויבש, 38 ואלוהים העניק לו גוף חדש כפי את המלכות לאלוהים אביו. 25 כי המשיח בחירתו. לכל זרע יש גוף שונה. 39 כשם שיש ימלוך עד שיכניע להגליו את כל אויביו, זרעים שונים וצמחים שונים, כך יש גם מינים 26 והאויב האחרון שיכניע יהיה המוות. 27 שונים של בשר וגוף. בני אדם, חיות, דגים ואלוהים אביו העניק לו שלטון וסמכות על וציפורים – לכל אחד יש בשר אחר וגוף אחר. הכול, חוץ מאשר על אלוהים עצמו שהוא נותן 40 למלאכים בשמים יש גוף השונה משלנו, הכוח. 28 לאחר שינצח המשיח את כל אויביו וגם היופי וההדר שלהם הוא ממין אחר שאינו הוא ייכנע לשלטון אביו, כדי שהאלוהים אשר 41 היופי וההוד של השמש העניק לו את הניצחון על הכול ישאר מעל שונה מזה של הירח והכוכבים, ולכל כוכב לכול. 29 אם המתים לא יקומו לתחייה, מה יש יופי וזוהר משלו. 42 כך גם גופנו, שהוא התועלת במעשה האנשים שנטבילים בשם בר מיתה, שונה מהגוף שנקבל לאחר תחיית המתים? איזה ערך יש למעשה כזה, אם אינכם שונה נוטה גופנו לחלות ולמות, אך כשנקום מאמינים שיום אחד יקומו המתים לתחייה? עכשיו נוטה גופנו לחלות ולמות, אך כשנקום 30 מלבד זאת, למה לנו לסכן את חיינו כל לתחייה הוא יהיה מלא כוח וגבורה. 44 עד הזמן? 31 הלא יודעים אתם שאני מסכן את חיי המוות גופנו הוא גוף אנושי – בשר ודם; אולם בכל יום; זוהי עובדה ממש כמו העובדה שאני בתחיית המתים הוא יהיה גוף רוחני על טבעי. גאה מאוד בהתפתחותכם הרוחנית. 32 לשם 45 כתבי הקודש מספרים לנו: "ויהי האדם

הראשון לנפש חיה". כלומר, לאדם חי, ואילו שביקשתי מהקהילה בגלטיא. 2 מדי שבת על האדם האחרון (המשיח) – לרוח שמעניק כל איש להפריש תרומה מסוימת מהסכום חיים. 46 מכאן אתם רואים שה' מעניק תחילה שהרוויח באותו שבוע, כל אחד בהתאם גוף פיזי, ולאחר מכן גוף רוחני. 47 האדם למשכורתו. אל תחכו עד שאבוא אליכם, כדי הראשון נברא מעפר האדמה, ואילו המשיח שלא יהיה צורך לאסוף את הכסף בבואי. 3 בא מהשמים. 48 לכל בני־האדם יש גוף בשר כשאבוא אליכם תבחרו שליחים נאמנים, ואני ודם שנברא מעפר, כמו לאדם הראשון; אולם אשלח בידם את מתנתכם הנדיבה בצירוף לכל מי ששייך למשיח יהיה גוף על־טבעי כמו מכתב לירושלים. 4 אם אצטרך גם אני ללכת, למשיח. 49 כשם שלכל אחד מאיתנו יש גוף נלך כולנו יחד. 5 אבוא לבקר אתכם לאחר כמו לאדם הראשון, כך יום אחד יהיה לכולנו ביקורי הקצר במקדוניה. 6 יתכן שאשאר גוף כמו למשיח. 50 אני רוצה לומר לכם, אחים אצלכם זמן מה, אולי אפילו למשך כל החורף. יקרים, שבשר ודם לא יוכל לרשת את מלכות בתום ביקורי תוכלו ללוות אותי ליעד הבא האלוהים. כי בר־חלוקה אינו יכול לרשת את במסעי. 7 הפעם איני רוצה לערוך אצלכם הנצח ולשלוט בו. 51 ברצוני לגלות לכם סוד ביקור חטוף בלבד ומיד להמשיך הלאה; נפלא: לא כולנו נמות, אבל לכולנו יהיה גוף אם ירצה השם. ברצוני להישאר איתכם זמן אחר. 52 הכול יתרחש במהירות הבזק, כהרף מה. 8 אשאר בֶּאֱפֶסוֹס עד חג השבועות. 9 עין! כאשר תישמע תקיעת השופר האחרון מן השמים, כל המאמינים שמתו יקומו לתחייה הבשורה; הדלת פתוחה לרווחה והאפשרויות בנוף חדש שאינו בר־מיתתה, ואלה מאיתנו רבות, אך ... גם האויבים רבים. 10 אם שחיים עדיין יקבלו גוף חדש לגמרי. 53 כי טימותיוס יבוא אליכם, אנא, קבלוהו יפה ותנו גוף הבשר שיש לנו עתה ישתנה ויהפוך לגוף לו להרגיש כמו בבית, שכן הוא עובד למען רוחני ונצחי. 54 כאשר כל זה יתרחש, יתקיים הארון, כמוני. 11 אל תניחו לאיש לבוז לו הכתוב: "המוות נוצח!" 55 מוות, היכן ניצחונך? היכן עוקצך? החטא – העוקץ שגרם למוות – ייעלם, והתורה המצביעה על חטאינו שוב לא תשפוט אותנו. (Hadēs 986) 57 כל השבח והתהילה לתהלה לאלוהים אבינו, על אשר עשה אותנו למנצחים יחד עם האחים האחרים, אך הוא חשב כי על־ידי ישוע המשיח אדוננו. 58 ובכן, אחים אין זה רצון האלוהים שיבקר אתכם דווקא יקרים, הואיל והניצחון מובטח לנו, התחזקו, עתה. הוא הבטיח לבקר אתכם בהזדמנות התעוררו ואל תתיאשו, כי יודעים אתם שכל הקרובה. 13 היוזתרו מסכנות רוחניות, היו נאמנים לארון, התעוררו והתחזקו, 14 ועשו כל דבר באהבה. 15 האם אתם זוכרים את סטפנוס ובני־משפחתו? הם היו המאמינים הראשונים בכל יוון, והקדישו את חייהם לעזור למאמינים הארון, הייתי רוצה מאוד שתנהגו כפי

המשיחיים באשר הם ולשרתם. 16 לכן אני מבקש מכם לשמוע בקולם ולעזור להם כמיטב יכולתכם. עזרו גם לשאר המאמינים העובדים קשה כמוהם למען האדון, משום שהקדישו את חייהם לעבודה הנפלאה הזאת. 17 אני ממש מאושר שסטפנוס, פורטונטוס ואכיקוס באו לבקר כאן. כי הם מילאו את מקומכם ועזרו לי בחסרונכם. 18 הם שימחו ועודדו אותי בצורה נפלאה, ואני בטוח שגם אתכם הם עודדו. אני מקווה שאתם מעריכים את עבודתם של אנשים נפלאים אלה. 19 הקהילות כאן באסיה שולחות לכם דרישת שלום. עקילס, פריסקילה והמאמינים המתאספים בביתם מוסרים לכם דרישת שלום חמה מכל הלב. 20 כל החברים והידידים כאן ביקשו ממני למסור לכם דרישת שלום. כאשר אתם מתכנסים יחד, ברכו איש את רעהו לשלום בנשיקה קדושה. 21 את המילים האחרונות במכתב זה אני כותב בכתב ידי: 22 ארוור מי שאיננו אוהב את האדון! מִן אֶתָּא – חזור במהרה, אדון ישוע! 23 חסדו של ישוע ואהבתו ינחו עליכם. 24 אני שולח את אהבתי לכולכם, כי כולנו שייכים לישוע המשיח. – אמן.

הַשְּׁנִית אֶל־הַקּוֹרְנָתִים

השורות. ואם כי עדיין אינכם מכירים אותי הישב (אני מקווה שבקרוב תטיבו להכירני). אנא, השתדלו להתנאות בי, כשם שאני אתנאה

1 מאת פולוס, שליח ישוע המשיח לפי רצון אלוהים, ומאת אחינו טימותיוס. אל המאמינים המשיחיים בקורינתוס וביוון כולה. **2** מי ייתן שהאלוהים אבינו וישוע המשיח אדוננו יברך כל אחד מכם ויעניק לכם שלום. **3** הבה נברך את האלוהים אבי המשיח דעתי: האם נהגתי בפזיזות? או האם נהגתי אדוננו, שכן הוא מקור ואב הרחמים, שמנחם ומעודד אותנו בצרותינו. **4** אלוהים מנחם אותנו בצרותינו, על־מנת שבאותו אופן נעזור גם אנחנו למתנסים בצרות שעברו עלינו. **5** מתכוון לכך. **19** טימותיוס, סילונוס ואני שכן ככל שאנו מרבים לסבול למען המשיח, סיפרנו לכם על ישוע המשיח בן־האלוהים. כך הוא ירבה לעודדנו ולנחמנו. **6** אם אנחנו טובלים, הרי שזה למען נחמתכם וישועתכם; אם אנחנו מנוחמים, הרי שזה למען נחמתכם: להראות לכם מניסיוננו כיצד ינחם אלוהים גם אתכם כשתתנסו בסבלנו. **7** אין לנו ספק שאם עליכם לסבול כמונו, הרי שגם תנוחמו כמונו. **8** אחים יקרים, ברצוננו להזכיר לכם את דבר הצרות שעברו עלינו באסיה. המשא והלחצים היו כבדים מנשוא, עד כי לא האמנו שנישאר בחיים. **9** חשנו שנזר עלינו דין מוות, אך הדבר נועד ללמדנו שאל לנו לבטוח בעצמנו, אלא רק באלוהים המחיה את המתים. **10** אלוהים אכן הצילנו ממוות נורא, ואנו בטוחים שאף יוסיף להצילנו. **11** אך על כולכם להתפלל בעדנו, כי ככל שירבו המתפללים למען ביטחוננו, כן ירבו המודים לאלוהים כשיענה לתפילותיכם. **12** אנו גאים בעובדה שתמיד התנהגנו בתם ויושר, בוטחים באלוהים ולא בעצמנו. גם איתכם נהגנו כך! **13** מכתבי היו כנים ולא כתבתי דבר בין

2 החלטתי שלא אבוא יותר לצער אתכם. **2** כי אם אני אנרום לכם צער, מי ישמח אותי? בטח שלא מישוהו שהעצבתי. **3** מסיבה זאת כתבתי לכם את המכתב ההוא – לא

רציתי לבוא אליכם ולהתעצב בגלל אלה שצריכים לשמחני, ואני בטוח ששמחתי היא שמחת כולכם. 4 מזה שנאתי לכתוב לכם אותו מכתב! כתבתי אותו בכאב ובדמעות לא כדי להכאיב לכם, אלא כדי להראות לכם מה רבה אהבתי אליכם. 5 זכרו כי האיש אשר גרם לכל הצרה הזאת ציער לא רק אותי, אלא את כולכם – לפחות במידת־מה, כדי שלא להגזים. איני רוצה להחמיר איתו למעלה מן הצורך, כי הוא כבר נענש דיו מהתוכחה של כולכם. 7 כעת עליכם לסלוח לו ולנחם אותו, שאם לא כן הוא עלול להתמוטט מרוב צער. 8 אנא, הוכיחו לו שאתם עדיין אוהבים אותו. 9 כתבתי את מכתבי על־מנת לבחון את נכונותכם לציית בכל הדברים. 10 אם אתם סולחים למישהו על איזה דבר, גם אני סולח לו. שהרי כאשר אני סולח, אם אכן עלי לסלוח למישהו, אני עושה זאת למענכם ובסמכות המשיח. 11 כדי שהשמן לא יערים עלינו במזימותיו ותחבולותיו המוכרות לנו. 12 בהגיעי לעיר טרוואס נתן לי האדון הזדמנות נפלאה לבשר את בשורת המשיח, 13 אך לא מצאתי מנוחה לנפשי, כי לא פגשתי כמתוכנן את טיטוס אחי. לפיכך נפרדתי מאנשי טרוואס ויצאתי למקדוניה לחפש את טיטוס. 14 השבח לאלוהים המוביל אותנו במסע הניצחון של המשיח, ומפיץ על־ידינו את בשורת המשיח כריח ניחוח בכל מקום. 15 אנחנו כניחוח המשיח לאלוהים בקרב הנושעים ובקרב הלא־נושעים. 16 ללא־נושעים אנו כריח מוות, ואילו לנושעים אנו כניחוח המעניק חיים. אך מי ראוי למשימה כזאת? 17 רק אלה אשר הם ישרים, שליחי אלוהים, מדברים בגבורת

יותר. 10 למעשה הזוהר שקרן מפני משה הוא על כבוד המשיח שהוא צלם האלוהים. (aiōn g165) 5 איננו מכריזים על עצמנו, אלא על שכן אם השיטה הישנה שחלפה והתבטלה ישוע המשיח כאדון, ועל עצמנו כעבדיכם לוותה בהוד, השיטה החדשה והנצחית מלווה בזכות המשיח. 6 האלוהים אשר אמר: "יהי בהוד נעלה הרבה יותר. 12 מאחר שאנו יודעים כי הוד חדש זה קיים לנצח, אנו יכולים לבשר את דבר ה' באומץ רב. 13 איננו כמשה אוצר זה – האור והגבורה שזורחים בנו – אשר הסתיר את פניו כדי שבני־ישראל לא יביטו בזוהר שחולף ומתבטל. 14 אך לבם של בני־ישראל קהה, שכן עד היום בקראם את הכתובים נדמה שמסווה נתון על לבם, ואין ביכולתם להבין את משמעות הכתובים. מסווה זה יוסר רק כשיאמינו בה. 15 אכן, אפילו היום בקראם את תורת משה, המסווה מונח על לבם. 16 אך בשובם אל ה' יוסר המסווה. 17 האדון הוא הרוח, והיכן שנמצא רוח האדון שם יש חירות. 18 אך אנו, המאמינים המשיחיים, אין מסווה על פנינו; אנו הולכים ומשקפים את כבוד ה' כמראה, ורוח הקודש הפועל בנו הופך אותנו בהדרגה לצלמו.

4 אלוהים בעצמו נתן לנו ברחמיו את העבודה הנפלאה של הפצת דברו, ולכן איננו מתייאשים. 2 איננו מרמים איש, איננו משתמשים בתכסיסים ותחבולות כדי להביא אנשים לידי אמונה, ומעולם לא סילפנו את דבר אלוהים. שכן אנו בוחלים בכל הונאה. אנו עומדים לנוכח ה' ודוברים אמת, וכל המכיר אותנו יודה בכך. 3 אם הבשורה שאנו מספרים נסתרת מאיש, היא נסתרת מאלה שפניהם מועדות לאבדון. 4 השטן, שהוא שר העולם המרושע הזה, עיוור את עיניהם, כדי שלא יוכלו לראות את אור הבשורה שזורח עליהם, ושלא יבינו את הבשורה הנפלאה

ואלא עינינו נשואות לשמחה המצפה לנו בשמים ושטרם ראינו אותה. הצרות תעלמנה בקרוב, אך השמחה שמצפה לנו תעמוד לעולם. (aiōnios g166)

5 אנו יודעים שכאשר משכננו הארצי ייהרס, כלומר כאשר נמות ונצא מגופנו הגשמי, יצפה לנו בשמים משכן נצחי מאת אלוהים, שאינו מעשה ידי אדם. (aiōnios g166) 2 מזה עייפנו מגופנו הנוכחי! אנו נכספים ליום שבו נקבל גוף חדש מן השמים אשר נלבשהו כבגד, 3 כדי שלא נהיה נשמות ללא גוף. 4 כל עוד אנו בגופנו הגשמי, אנו נאנחים מתוך דיכאון ומועקה, אך איננו רוצים למות ולהיות ללא גוף. ברצוננו ללבוש את הגוף החדש, כך שהגוף בן התמותה יבלע על-ידי החיים. 5 אלוהים הוא שהכין כל זאת למעננו, וכערבות לכך נתן לנו את רוח הקודש. 6 עתה אנו מצפים בביטחון לגופנו הרוחני, כי אנו יודעים שכל עוד אנו שוכנים בגופנו הגשמי אנו רחוקים מן הארון. 7 אנו יודעים שאלה דברי אמת מתוך אמונה, ולא ממראה עיניים. 8 אנו כה בטוחים בדבר, עד כי אנו מעדיפים לצאת מן הגוף ולבוא הביתה אל הארון. 9 משום כך אנו משתדלים למצוא יחן בעיניו בכל מעשינו, אם אנו בגופנו הגשמי ואם בשמים. 10 כי כולנו עתידים לעמוד לפני המשיח ולהישפט על-ידו. כל אחד יקבל את המגיע לו על-פי מעשיו הטובים או הרעים בחייו הגשמיים. 11 מתוך הכרת יראת ה' אנו משתדלים להביא אנשים לידי אמונה בו. מניעינו הטהורים בעניין זה גלויים לפני אלוהים, ואני מקווה שגם לפני מצפונכם!

6 האם אנו שוב טופחים לעצמנו על השכם? לא! אני נותן לכם הזדמנות להתנאות בנו לפי אלה המתפארים בהופעתם החיצונית

ובדרך הטפתם, במקום בטוהר לבם. אנחנו לפחות ישרים ומניעינו טהורים. 13 האם יצאנו מדעתנו? אם כן, הרי זה כדי להביא כבוד לאלוהים. אך אם דעתנו שפוייה, הרי זה למענכם. 14 איננו עושים דבר למען עצמנו, שכן אהבת המשיח מכוונת עתה את מעשינו. הואיל ואנו מאמינים שהמשיח מת בעד כולנו, עלינו להאמין שמתנו לגבי החיים שנהגנו לחיות. 15 הוא מת למען כולם כדי שכל החיים – אשר קיבלו ממנו חיי נצח – שוב לא יחיו למען עצמם, אלא למען המשיח אשר מת וקם לתחייה בעדם. 16 לכן חדלו לשפוט את המאמינים על-פי חיצוניותם או על-פי דעתם של הלא-מאמינים. פעם שגיתי ושפטתי את המשיח על-פי קנה מידה אנושי, אך איני עושה זאת שוב. 17 המאמין במשיח נעשה בריאה חדשה; שוב אין הוא אותו אדם כמקודם, שכן יש בו עתה חיים חדשים. 18 כל הדברים החדשים האלה הינם מאת האלוהים אשר השיבנו לעצמנו בזכות קורבנו של המשיח. אלוהים העניק לנו את הזכות לעודד אחרים לשוב אליו. 19 ולבשר להם שהוא מקרב אליו את כל בני-האדם באמצעות המשיח, ושוב אין הוא זוכר להם את חטאייהם. זוהי הבשורה הנפלאה שמסר לנו לבשר לאחרים. 20 לפיכך שגרירי המשיח אנחנו, ואלוהים מזוהר אתכם באמצעותנו. על כן אנו מתחננים לפניכם בשם המשיח: אנא, היענו לאהבתו והתרצו לאלוהים. 21 למרות שהמשיח היה ללא חטא, אלוהים שם בו את חטאינו, ואחר כך שם בנו את צדקת אלוהים.

6 כעוזרי אלוהים אנו מתחננים לפניכם לא להזניח את חסד אלוהים שקיבלתם; אל לפי אלה המתפארים בהופעתם החיצונית

הוא אומר: "בעת רצון עניתך וביום ישועה עזרתך". עתה עת רצון והיום יום ישועה! 3
אנו משתדלים לא להיות מכשול לאיש. כדי שלא יטילו דופי בעבודתנו. 4 אדרבא, בכל מעשינו אנו משתדלים להראות שאנו משרתי אלוהים. בסבלנות רבה אנו נושאים סבל, צרות ומצוקות. 5 הוכינו, הושלכנו לכלא, נמסרנו לידי המון זועם; עמלנו עד אפיסת כוחות, לא אכלנו ולא ישנו. 6 הוכחנו שאנו משרתי אלוהים בחיינו הטהורים, בהבנתנו את הבשורה, בסבלנותנו, בנדיבות לבנו, באהבתנו הכנה, ברוח הקודש הממלא אותנו, 7 בדבר האמת שבפינו ובגבורת אלוהים. אנו חמושים בנשק הצדקה להגנה ולהתקפה. 8
אנו שומרים על נאמנותנו לאדון אם מכבדים אותנו ואם בזים לנו, אם מבקרים או משבחים אותנו. אנו כנים וישרים אך נחשבים לשקרנים. 9 העולם מתעלם מאתנו, אך רבים מכירים אותנו; אנו קרובים למוות, ובכל זאת חיים. נפצענו אך לא מתנו. 10 לבנו מלא צער, ובכל זאת אנו שמחים באדון. אנו אמנם עניים, אך מעשירים אנשים רבים במתנות רוחניות. אנו חסרי־כל אך נהנים מן הכול. 11 הו, ידידי הקורינתיים, דיברתי אליכם בכנות ופתחתי לפניכם את לבי. 12 לא סגרת את לבי בפניכם; אתם סגרתם את לבכם בפני! 13 אני פונה אליכם עתה כאל בני; אנא, פתחו לנו את לבכם והיענו לאהבתנו. 14 אל תיכנסו לשותפות עם אלה שאינם אוהבים את האדון, שכן מה המשותף לאנשי אלוהים ולאנשי חטא? כיצד יכול האור לחיות עם החושך? 15 איזו הסכמה יכולה להיות בין המשיח לבין השטן? כיצד יכול המאמין להיות שותף ללא־מאמין? 16 איזה קשר יש להיכל אלוהים עם האלילים?

7 ידידים יקרים, הואיל ויש לנו הבטחות נפלאות כאלה, הבה נטהר את עצמנו מכל טומאה רוחנית וגופנית. הבה נחיה ביראת אלוהים ונקדיש לו את עצמנו. 2 אנא, פתחו לנו את לבכם. הרי לא פגענו באיש, לא רימינו ולא ניצלנו איש מכם. 3 איני אומר זאת כדי להרשיע אתכם, שהרי כבר אמרתי שאתם כה יקרים לי, עד כי אחיה ואמות עמכם. 4 יש לי ביטחון רב בכם, ואני גאה בכם מאוד. עודדתם ושימחתם אותי למרות סבלי וצרותי. 5 בהגיענו למקדוניה, לא מצאנו מנוחה לגופנו. הצרות הקיפוננו מכל עבר: מריבות מבחון וחרדה מבפנים. 6 אך אלוהים המעודד את הנדכאים ניחם אותנו בבואו של טיטוס. 7 לא רק נוכחותו שימחה אותנו, אלא גם החדשות על שעזרתם לו ועודדתם אותו. הוא סיפר לנו על גענועכם אלי, על השתתפותכם בסבלי, על נאמנותכם ואהבתכם אלי. חדשות אלה ממלאות אותי שמחה רבה. 8 גם אם העצבתי אתכם במכתבי האחרון, איני מתחרט על כך. האמת היא שבתחילה הצטערתי מאוד, כי ידעתי שיכאיב לכם, אך הוא הכאיב לכם לזמן קצר בלבד. 9 עתה אני שמח, לא בגלל שהכאיב לכם, אלא בגלל שהכאב הביא אתכם לידי תשובה. שכן נעצבתם ברצון אלוהים, ואנו לא גרמנו לכם כל נזק. 10 עצב

הבא עלינו ברצון אלוהים מביא אותנו לידי ואחר כך לנו. לפי רצון אלוהים. 6 הם תשובה וישועה, ואיש אינו מתחרש על כך. כל־כך התלהבו מהדבר, עד שהאצנו בטיטוס, לעומת זאת, עצב הבא על הלא־מאמינים אינו אשר עודד אתכם בתחילה לעזור למאמינים, מביא לידי תשובה, אלא למוות. 11 ראו מה לבקרכם ולעודד אתכם להשלים את חלקכם עורר בכם העצב מאלוהים: נמלאתם חריצות ותפצתם להיפטר מהחטא שעליו כתבתי לכם. מצטיינים בתחומים רבים: באמונתכם הרבה, נבהלתם ממה שקרה והשתוקקתם שאבוא לעזרתכם. מיד נקטתם צעדים לפתור את הבעיה (והענשתם את החוטא). בכל מעשיכם הוכחתם שבעניין ההוא אין בכם דופי. 12 לא כתבתי את המכתב למען האדם שחטא, ואף לא למען זה שנפגע מהחטא; כתבתי כדי שאלוהים יראה לכם באיזו מידה אתם אוהבים אותנו. 13 מלבד נחמתנו מאהבתכם, שמחנו במיוחד בשמחתו של טיטוס, שכן קיבלתם אותו בחמימות וגרמתם לנו נחת רוח. 14 התנאיתי בכם לפניו, ואני שמח שלא אכזבתם אותי. הלא תמיד דיברתי אליכם אמת, ואף הפעם התפארתי הוכחה כאמת. 15 טיטוס אוהב אתכם יותר מתמיד בזכרו כיצד הקשבתם לו בדריכות, וקיבלתם אותו ביראה ובחרדה. 16 מה שמח אני על ששוב אני יכול לסמוך עליכם ולבטוח בכם בכל דבר.

8 ברצוני לספר לכם על החסד שהעניק אלוהים לקהילות במקדוניה. 2 הם אמנם התנסו בסבל רב ובצרות, אך שמחתם הייתה כה גדולה עד כי הפנינו נדיבות ורוחב־לב למרות העוני שלהם. 3 הם נתנו לא רק כפי יכולתם, אלא מעל ומעבר ליכולתם, ואני יכול להעיד שעשו זאת מרצון ולא מכורח. 4 הם ממש התחננו לפנינו לקבל את מתנתם הכספית, כדי שישתתפו בשמחה שבעזרה למאמינים בירושלים. 5 נדיבותם עלתה על ציפיותינו, שכן קודם הקדישו את עצמם לארון

18 אני שולח עם שיטוס אח שמזכר הישב וגם אתם תתביישו. 5 על כן ביקשתי מהאחים בין כל הקהילות כמשיף מחונן של בשורת לבוא אליכם לפני, כדי לוודא שהתרומה אלוהים. 19 את זה נבחר למעשה על-ידי אשר הבטחתם אכן מוכנה. ברצוני שתתרמו הקהילות להתלוות אלי במסעי לירושלים, מתוך נדיבות ולא מתוך קמצנות. 6 זכרו, כדי להביא את המתנה למאמינים שם. הדבר אם תתנו מעט תקבלו מעט. איכר שזורע יכבד את אלוהים ויוכיח את נכונותו לעזור זרעים מעטים יקצור יבול דל, אך אם יזרע זה לזה. 20 ברצוננו למנוע כל ביקורת על זרעים רבים יקצור יבול רב. 7 כל אחד ייתן הדרך שבה אנו מטפלים בתרומה נדיבה זו. כאשר ידרבנו לבו; אל תאלצו איש לתת מעל 21 אלוהים יודע את יושר לבנו, אך ברצוני רצונו, כי אלוהים אוהב את הנותנים בשמחה. שגם אתם תדעו זאת. משום כך החלטנו לנסוע יחד. 22 אני שולח אליכם אח נוסף אשר הוכיח את מסירותו פעמים רבות. עתה מסירותו והתלהבותו גדלו עוד יותר, שכן סיפרתי ובעצמכם, ואף תוכלו לתת לנזקקים בנדיבות לזאת. 23 עומדת לעד. 9 ככתוב: "פזר נתן לאביונים. צדקתו לז על נכונותכם לעזור בעניין התרומה. 23 עומדת לעד". (aiōn g165) 10 האלוהים שנותן אם מישהו ישאל לזהותו של שיטוס, אמרו שהוא שותפי ועובד אתי למענכם. אתם גם יכולים לומר ששני האחים האחרים מייצגים הטובים. 11 אכן, אלוהים ייתן לכם שפע כדי את הקהילות כאן והם דוגמת מופת למאמינים שתוכלו לתת לזולת בשפע, וכאשר נמסור במשיח. 24 אנא, הוכיחו לאנשים אלה שאתם באמת אוהבים אותי, ושיש לי סיבה להתנאות על עזרתכם הנדיבה. 12 וכך שירותכם לא רק יספק את צרכי המאמינים, אלא גם יביאם לירי הודיה לה. 13 הואיל ושירותכם זה עמד במבחן, יודו רבים לה' על עזרתכם הנדיבה, ועל שאתם מקיימים הלכה למעשה את בשורת המשיח שבה אתם מאמינים. 14 יתרה מזאת, הם יתפללו בעדכם בחיבה רבה, בגלל החסד הנפלא שהעניק לכם אלוהים. 15 הבה נודה לאלוהים על מתנתו העצומה מספר.

9 איני צריך לכתוב לכם על העזרה הכספית למאמינים ביהודה, 2 כי אני יודע שאתם מוכנים לעזור, ואף התנאיתי בכך לפני המאמינים במקדוניה. "המאמינים ביוון היו מוכנים לשלוח תרומה כבר לפני שנה", אמרתי להם. התלהבותכם עוררה רבים מהם להשתתף בתרומה. 3 עתה אני שולח אחים אלה רק כדי לוודא שאתם באמת מוכנים ושכבר אספתם את כל התרומות, כפי שאמרתי להם. איני רוצה לגלות שהפעם התנאיתי בכך לשווא. 4 אם יבואו אתי האנשים ממקדוניה וייווכחו שאינכם מוכנים, הרי אתבייש מאוד

10 אני, פולוס, מתחנן לפניכם בענוה, כפי שהמשיח היה מתחנן לפניכם. אחרים מכם טוענים: "מכתביו של פולוס נועזים כל עוד הוא רחוק מאתנו, אך בבואו הנה יפחד

להרים את קולו! 2 אני מתחנן לפניכם שלא תאלצוני לנהוג בכם ביד קשה בבואי אליכם. כי אני בטוח שאוכל לנהוג בחומרה באלה שטוענים שמעשי ומניעי הינם של אדם רגיל. 3 אני אמנם אדם רגיל וחלש, אך איני נלחם את מלחמותיי בדרך אנושית רגילה. 4 איני נלחם בכלי מלחמה רגילים, אלא בכלי המלחמה של אלוהים, ובעזרתם אני הורס את מבצרי השטן. 5 אכן, כלי מלחמה אלה יכולים למוטט תחבולות וכל דבר שמתנשא נגד דעת אלוהים. בעזרתם אני מכניע את אלה לציות למשיח. 6 אני מוכן להעניש כל הפרת משמעת עד שתושלם המשמעת שלכם במשיח. 7 הבעיה אתכם היא, שאתם מסתכלים רק בקנקן ולא במזה שיש בו. אם מישהו בטוח בעצמו שהוא שייך למשיח, שלא ישכח שאני שייך למשיח בדיוק כמוהו! 8 גם אם נראה שאני מתנאה מדי על הסמכות שנתן לי הארון, לבנותכם ולא לפגוע בכם, איני מתבייש. 9 אני אומר זאת כדי שלא תחשבו שאני מאיים עליכם סתם במכתבי. 10 "אל תשימו לב למכתביו של פולוס", אומרים אחדים מכם. "הוא אמנם נשמע מרשים ותקיף, אך בכואו אלינו אישית תראה שהוא חלש ודיבורו אינו משכנע." 11 הפעם ביקורי האישי יהיה מרשים ותקיף כמכתבי. 12 כמובן שאיני מעיז לכלול את עצמי עם אלה שמשבחים את עצמם, ואף לא להשוות את עצמי אליהם. מה טיפשים הם! הם משווים את עצמם לעצמם, ושופטים את עצמם על-פי קנה המידה שקבעו בעצמם. 13 אנחנו לעומתם איננו מתפארים יתר על המידה; אנו מתפארים רק בתחום העבודה שהקצה לנו אלוהים, ואתם נכללים בתחום זה. 14 איננו מפריזים בסמכותנו עליכם, שכן אנו הבאנו

11 אני מקווה שתתייחסו אלי בסבלנות גם אם אני מדבר בטיפשות. אנא, סלחו לי והניחו לי לומר את אשר על לבי. 2 אני דואג לכם דאגה עמוקה כאלוהים עצמו; אתם כבתולה טהורה שהארשתי לאיש אחד. למשיח. 3 אך אני חושש שמא תסטו יום אחד ממסירותכם הטהורה למשיח, כשם שחוה רומתה על-ידי הנחש בגן העדן. 4 אתם מתנהגים כפתאים ומאמינים לכל מה שאומרים לכם, גם אם מישהו מכריז לכם על ישוע השונה מזה שהכרזנו, או על רוח שונה מרוח הקודש שקיבלתם, או על דרך שונה לישועה. אכן, אתם מוכנים להאמין לכל דבר! 5 סבורני שאיני נופל במאומה מ"שליחים" מיוחדים אלה! 6 אולי אינני נואם מעולה, אך אני יודע לפחות על מה אני מדבר. כפי שהוכחנו לכם פעמים רבות. 7 האם חטאתי כשהשפלתני את עצמי (כדי לרומם אתכם!) ובישרתי לכם את בשורת האלוהים ללא תשלום? 8 קהילות אחרות תמכו בי בעת שעברתי למענכם. כן, לקחתי את כספם כדי לעזור לכם. 9 בכל

עת שהותי עמכם לא ביקשתי מכם פרוטה; המוות פעמים רבות יותר. 24 חמש פעמים האחים שבאו ממקדוניה סיפקו את כל צרכי. הלקוני היהודים שלוש-אושע מלקות. 25 מעולם לא ביקשתי מכם דבר, וגם להבא לא שלוש פעמים הולקיתי בשוטים, פעם אחת אבקש. 10 בשם אמת המשיח בי, אני מבטיח נסקלתי באבנים, שלוש פעמים נטרפה ספינתי, שאתנאה על כך בכל יוון! 11 מדוע? האם משום ופעם נסחפתי עשרים-וארבע שעות בים שאיני אוהב אתכם? אלוהים יודע שאני אוהב הפתוח. 26 במסעותיי הרבים והמעייפים אתכם! 12 אעשה זאת כדי לסכור את פיהם של היהודים ומידי הנזירים. הותקפתי על-ידי המון עבודת אלוהים בדיוק כמו פולוס וטימותיוס! 13 אנשים אלה הינם שליחי-שקר, רמאים שמתחפשים לשליחי המשיח. 14 אך איני עמלתי וטרחתי ולילות רבים לא עצמתי עין. מתפלא על כך! אם השטן עצמו יכול להתחפש פעמים רבות רעבתי וצמאתי; כן, הייתי ללא למלאך אור. 15 אין פלא שמשרתיו יכולים אוכל, לבוש או קורת-נג. 28 מלבד כל אלה להתחפש למשרתי צדק, אך לבסוף הם יקבלו את העונש שמגיע להם על מעלליהם. 16 אני חוזר ואומר, אל תחשבוני לשוטה, אך גם אם אתם חושבים אותי לשוטה, הקשיבו לי בכל זאת והניחו לי להתנאות כמוהם. 17 גאוה זאת לא ניתנה לי מאת המשיח, שכן אני נוהג כשוטה. 18 אך מאחר שרבים מתנאים על הישגיהם האנושיים, גם אני אתנאה כמוהם. 19 אתם חושבים את עצמכם לחכמים גדולים, אך אתם מקשיבים ברצון לשוטים האלה. 20 לא אכפת לכם אם הם משעבדים אתכם, מנצלים אתכם, מכשילים אתכם, סוטים על פניכם או מתנשאים עליכם. 21 אני מתבייש להודות שאיני חזק או נועז כמוהם. אך בכל מה שהם יכולים להתנאות, אני שוב מדבר כשוטה, גם אני יכול להתנאות! 22 האם הם עברים? גם אני. האם הם ישראלים? גם אני. זרע אברהם? גם אני. 23 האם הם משרתי המשיח? אולי אני מדבר כשוטה, אך אני משרת טוב מהם! עמלתי קשה מהם, הושלכתי לכלא פעמים רבות מהם, הוכיתי יותר, ועמדותי לפני

12 התפארות זאת טיפשית כל-כך, אך הרשו לי להמשיך. ברצוני לספר לכם על חזיונות והתגלויות שהיו לי מאת האדון. 2 אני מכיר מאמין אחד שנלקח לשמים לפני ארבע-עשרה שנים. אני יודע שהאיש הזה (אם בגוף ממש או שבנפרד מגופו רק האלוהים יודע). 4 נלקח לשמים ושמע דברים כה מדהימים, עד כי לא ניתן לבטאם. ואסור לחזור עליהם. 5 חווייה כזאת ראויה להתנאות בה, אך איני מתכוון לעשות כן. אתנאה רק בחולשותי. 6 לא חסר לי במה להתנאות.

ואף לא אנהג כשוטה אם אתנאה. אך איני אחדים מכם אומרים: "אמנם נראה שביקוריי רוצה שאיש יחשבני ליותר ממה שראה במעשי ולא עלו לנו דבר, אך הפולוס הזה איש ערמומי ובריבורי. 7 על-מנת שלא אתמלא יהירות בגלל הדברים הנפלאים שראיתי, ניתנה לי קוץ בבשרי, שליח מאת השטן להטרידני ולעקוץ את גאוותי. 8 שלוש פעמים התחננתי לאלוהים שייקח אותי ממני. 9 ברם בכל פעם הארון אמר לי: "לא. אך אני אתך, ואינך זקוק ליותר. גבורתי נשלמת בחולשתך." עתה אני שמח להתנאות בחולשתי; במקום שאפנין את כוחי ויכולתי, אני שמח להיות דוגמה חיה לגבורת המשיח. 10 הואיל ואני יודע שחולשתי מפארת את המשיח, אני שמח ב"קוץ" הזה שבבשרי, בעלבונות, בצרות, ברדיפות ובמצוקות. שכן בהיותי חלש, אז אני חזק – ככל שאני חלש יותר כך אני תלוי יותר במשיח. 11 אני מתנהג כשוטה, אך אתם גרמתם לכך. אתם הייתם צריכים להתנאות בי, כי למרות שאני כאין וכאפס, איני נופל במאומה מהשליחים" הנפלאים". 12 כבר הוכחתי לכם שאכן אלוהים עצמו שלחני אליכם, שהרי בסבלנות רבה חוללתי ביניכם נסים, נפלאות ואותות גבורה. 13 מדוע אתם מרגישים נחותים מהקהילות האחרות? האם משום שלא הנחתי לכם לתמוך בי כספית? אלא, סלחו לי על העוול הנורא הזה! 14 עתה אני בא לבקרכם בפעם השלישית, וגם הפעם לא יעלה לכם הדבר פרוטה. איני מעוניין בכספכם, אלא בכם! אחרי הכול, הילדים אינם צריכים לכלכל את הוריהם אלא להיפך, על ההורים לכלכל את ילדיהם. 15 אני מוכן בשמחה לתת לכם את עצמי ואת כל אשר לי למען טובתכם הרוחנית, אם כי נראה שככל שאני אוהב אתכם יותר, אתם אוהבים אותי פחות. 16

13 זוהי הפעם השלישית שאבוא אליכם. הכתובים אומרים שעל-פי שניים או שלושה עדים יקום כל דבר. 2 כבר הזהרתי אתכם פעם אחת בביקורי הקודם, ועתה בהעדרי אני חוזר על האזהרה: בשובי אליכם הפעם לא אחוס על אלה שחטאו מקודם ועל כל הראויים לעונש. 3 אוכיח לכם מעל כל ספק שהמשיח אכן מדבר באמצעותי. המשיח שבו אתם מאמינים אינו חלש לפניכם, אלא חזק בתוככם! 4 המשיח אמנם נצלב בחולשה, אך עתה הוא חי בגבורת אלוהים. כך גם אנחנו חלשים, כשם שהמשיח היה חלש, אך אנו

נחיה עמו למענכם בגבורת אלוהים. 5 בחנו את עצמכם וראו אם אתם עומדים במבחן: האם אתם באמת מאמינים במשיח? האם אתם מרגישים בקרבכם את נוכחותו וגבורתו? או האם אמונתכם במשיח אינה אלא העמדת פנים? 6 אני מקווה שאתם מסכימים אתי שעברתי מבחן זה בהצלחה. 7 אני מתפלל לאלוהים שלא תעשו רע – לא כדי להוכיח את הצלחתנו, אלא כדי שתעשו את הטוב גם אם כלפי חוץ ייראה שנכשלנו. 8 תפקידנו לעודד את הטוב בכל עת, ולא לקוות לרע. 9 אנו תמיד מוכנים להיות חלשים, אם פרוש הדבר שאתם חזקים. משאלתנו ותפילתנו היא שתתבנרו באמונתכם. 10 אני כותב לכם עתה מכתב זה בתקווה שלא אצטרך לזנוף בכם או להעניש אתכם בבואי, כי ברצוני להשתמש בסמכות שנתן לי האדון לחזק אתכם ולא להענישכם. 11 אני מסיים מכתבי במילים הבאות: שמחו, התבנרו באמונתכם, שימו לב לדברים שאמרתי, חיו באהבה ובשלום. מי ייתן שאלוהי האהבה והשלום יהיה עמכם. 12 ברכו איש את רעהו לשלום בנשיקה קדושה. כל המאמינים המשיחיים מוסרים לכם דרישת שלום. 14 מי ייתן שחסד אדוננו ישוע המשיח, אהבת האלוהים וחברת רוח הקודש יהיו עם כולכם.

אֵל-הַנְּלָטִיִּים

כי הדרך אל אלוהים, שעליה סיפרתי לכם, איננה סיפור דמיוני ואף לא חלום שחלמתי. ¹² ישוע המשיח עצמו מסר לי את הבשורה שבישרתי לכם, והוא לימד אותי מה לומר וכיצד לומר זאת; איש מלבדו לא לימד אותי. ¹³ האם אתם זוכרים כיצד התנהגתי בתקופה שהייתי בקרב היהודים? האם אתם זוכרים כיצד רדפתי את המאמינים במשיח, הצקתי להם ללא רחמים, וגם השתדלתי כמיטב יכולתי להיפטר מכולם? ¹⁴ בין בני-גילי הייתי אחד היהודים האדוקים ביותר בכל הארץ, והשתדלתי לקיים את כל המנהגים הישנים והמסורתיים של דת אבותי. ¹⁵ אולם אז קרה דבר מה! שכן עוד לפני שנולדתי בחר בי אלוהים להיות אחד מילדיו המאמינים בישוע המשיח, כדי שאוכל ללכת אל הגויים ולספר להם את הבשורה אודות ישוע המשיח. כאשר כל זה התרחש, לא מיהרתי להיוועץ באיש. ¹⁷ לא הלכתי לירושלים כדי להיוועץ בשליחי הארון המנוסים ממני, אלא הלכתי למדבריות ערב, ולאחר מכן חזרתי לדמשק. ¹⁸ רק כעבור שלוש שנים עליתי לירושלים, כדי לבקר את פטרוס, ונשארתי אצלו חמישה-עשר יום. ¹⁹ מלבד פטרוס פנשתי עוד שליח אחד בלבד – יעקב, אחיו של ישוע אדוננו. ²⁰ הקשיבו היטב לדברי. אלוהים עדי שאיני משקר ושכל דברי אמיתיים ונכונים! ²¹ לאחר הביקור בירושלים הלכתי לסוריה וקיליקיא. ²² כל אותו זמן לא ראו אותי עדיין המאמינים ביהודה. ²³ כל מה שידעו היה, שהאויב הפך לאוהב, ושעתה הוא מטיף לאמונה אשר לפנים ניסה לחסל ולהשמיד. ²⁴ וכולם היללו את אלוהים על הנס שחולל בחיי.

1 אל הקהילה בגלטיא. מאת פולוס השליח – שליחם לא של בני-אדם, כי אם של ישוע המשיח, ושל אלוהים האב אשר הקימו מן המתים – ומאת כל המאמינים המשיחיים הנמצאים אתי ברומא. ³ שלום וברכה לכם מאת האלוהים אבינו ומאת ישוע המשיח אדוננו. ⁴ אלוהים רצה שישוע המשיח ימות על הצלב בעד חטאינו, כדי להושיענו מהשעבוד לעולם הרע הזה שבו אנו חיים. ⁵ (aiōn g165) לאלוהים הכבוד, התודה והתהילה מעולם ועד עולם. – אמן. ⁶ (aiōn g165) אני מתפלא שאתם מתרחקים כל-כך מהר מאלוהים. ברוב אהבתו ורחמיו הוא נתן לכם במתנה חיי נצח, על-ידי ישוע המשיח, ואילו אתם כבר מצאתם "בשורה" אחרת, שכביכול תושיע אתכם. אולם דעו לכם שבשורה זאת לא תושיע אתכם. ⁷ שכן לא קיימת בשורה אחרת, מלבד זו שבישרנו לכם. אלה שהסיתו אתכם מהדרך הנכונה ללכת בדרכם, מרמים אתכם; הם מסלפים ומעוותים את האמת על אודות המשיח. ⁸ ארור כל מי שיספר לכם (כולל אני עצמי) על דרך לישועה השונה מהדרך שסיפרנו לכם. גם אם יבוא מלאך מן השמים ויספר לכם על דרך אחרת לעבוד את אלוהים – ארור הוא! ⁹ אני חוזר ואומר: ארור מי שיבשר לכם בשורה השונה מזו שהאמנתם בה. ¹⁰ אתם רואים שאיני משתדל למצוא־חן בעיניכם במחמאות ובדברי חנופה; אני משתדל למצוא־חן בעיני אלוהים בלבד. לו ניסיתי למצוא־חן בעיני בני-אדם, לא יכולתי להיות עבדו של ישוע המשיח. ¹¹ אחים יקרים, אני מבטיח לכם

2 כעבור ארבע-עשרה שנים חזרתי שהתנגדתי בכל תוקף למעשיו ולהתנהגותו. 12 לירושלים עם בר-נבא, ושיטוס הצטרף אלינו. כשפָּא הגיע בראשונה לאנטיוכיה, הוא נהג 2 אלוהים ציווה עלי להתייעץ עם האחים לסעוד עם המאמינים המשיחיים הלא-יהודים בירושלים בנוגע לבשורה שבישרתי לגויים. (שלא נימולו, ולא שמרו את מצוות התורה). נועצתי גם בזקני הקהילה, כדי שכולם יבינו לאחר מכן הגיעו לאנטיוכיה מספר חברים את תוכן הבשורה שאני מספר לגויים. קיוויתי יהודים של יעקב, ומאז הפסיק פָּא לסעוד שזקני הקהילה יסכימו אתי. 3 והם אכן הסכימו; עם המאמינים הלא-יהודים. מדוע הפסיק הם אף לא דרשו משיטוס (שאינו יהודי) לסעוד עמם? מפני שפחד מביקורתם של להימול. 4 שאלת ברית-המילה כלל לא הייתה עולה על הפרק אלמלא כמה אנשים, אשר עמדו על דעתם כי ברית-המילה היא הקוראים לעצמם "מאמינים", שבאו להגלל בלתי-נפרד מהישועה. 13 שאר היהודים בינינו. הם רצו לראות איזה חופש העניק לנו המשיח בנוגע לקיום מצוות התורה. אנשים לצבועים והלכו בעקבות פָּא. למרות שידעו אלה רצו לשעבד אותנו לחוקים שלהם. 5 היטב כי הם שונים ואינם נוהגים כהלכה. 14 אך לא הקשבנו לדבריהם. כי לא רצינו לבלבל אתכם. לא רצינו שתחשבו שאתם יכולים להושיע את עצמכם על-ידי קיום ברית-המילה, או על-ידי קיום מצוות התורה. יהודי מלידה, אינך שומר את חוקי התורה 6 לנכבדי הקהילה לא היה מה להעיר או להוסיף על דברי. (אגב, כלל לא התרשמתי מהעובדה שהם היו נכבדי הקהילה, כי אני יודע שבעיני אלוהים כולנו שווים!) 7 מן הגויים. 16 ואנחנו, היהודים המשיחיים, כשראו פטרוס, יעקב ויוחנן, שנחשבו לעמודי יודעים היטב שאיננו יכולים להיחשב צדיקים התווך של הקהילה, כיצד ברך אלוהים את עדותי לגויים, כשם שברך את עדותו של פטרוס ליהודים – שכן אלוהים נתן לכל אחד מאיתנו מתנות שונות ותפקידים שונים – הם לחצו את ידי ואת ידו של בר-נבא, בזכות קיום המצוות. איש אינו יכול להיוושע ועודדו אותנו להמשיך להעיד לגויים, בזמן שהם ממשיכים להעיד ליהודים. 10 הם רק מבקשים להיות מוצדקים על ידי המשיח הזכירו לנו לא לשכוח לעזור לעניים, אבל התזכורת הייתה מיותרת, שכן אני תמיד ידעתי שישועה, הרי אנחנו כמו הגויים אשר נחשבים דואג לעניים. 11 אולם כשפָּא (פטרוס) בא לאנטיוכיה, הוכחתי אותו לפני כולם, משום המשיח מעודד שנחטא? בודאי שלא! 18 דעו

לכם כי פשע הוא לנסות לבנות מחדש את מזה שעמלתי להרוס – את האמונה שאפשר להיוושע על-ידי קיום מצוות התורה. 19 מתוך קריאה בכתבי-הקודש למדתי שלא אוכל למצוא-חן בעיני אלוהים אם אשתדל, ללא הצלחה כמובן, לקיים את מצוות התורה. למדתי שאוכל למצוא-חן בעיני אלוהים רק על-ידי אמונה במשיח. 20 קוּתִי על הצלב עם המשיח; עתה איני חי יותר, כי אם המשיח חי בקרבי. והחיים האמיתיים שממלאים אותי הם תוצאה של אמונתי בכך-האלוהים, אשר אהב אותי והקריב את חייו למעני. 21 איני מזלזל במותו של המשיח, כי אילו יכולתי להיוושע על-ידי קיום מצוות התורה, היה מותו של המשיח מיותר לחלוטין.

3 אוי, גלטים טיפשים! מי הסיתכם נגד האמת? לאיזה כישוף נפלתם קורבן? פעם הבנתם את המשמעות המלאה של מות המשיח; צליבתו הייתה כל-כך ממשיית בעיניכם – כאילו ראתם אותו נצלב לפניכם. 2 ברצוני לשאול אתכם, האם אלוהים נתן לכם את רוח הקודש על-שום ששמרתם את מצוות התורה? ודאי שלא! אלוהים נתן לכם את רוח הקודש רק לאחר ששמעתם על המשיח והאמת שהוא בלבד מסוגל להושיע אתכם. 3 מה לכם, האם יצאתם מדעתכם? אם ראתם כבר שקיום המצוות לא הועיל לכם במאומה ולא העניק לכם סיפוק רוחני, כיצד מעלים אתם על הדעת שקיום מצוות התורה יעזור לכם להיות מאמינים טובים יותר? 4 סבלתם כל-כך למען הבשורה, ועכשיו אתם משליכים את הכול מאחורי גבכם? קשה לי להאמין בכך! 5 אני חוזר ושואל אתכם: האם אלוהים נותן לכם את

בכתב וחותרם עליה, חובה עליו לקיים את הבטחתו, ואין הוא יכול לשנות את דעתו. ²⁵ אבל עכשיו, לאחר שכבר בא המשיח, שוב ¹⁶ אלוהים הבטיח את הברכות לאברהם ולזרעו. שימו לב שלא כתוב "לזרעו" – בלשון רבים, אלא בלשון יחיד, בן – זרע, הלא הוא ישוע המשיח. ¹⁷ אני מנסה לומר לכם שה' הבטיח בכתב להושיע את כל מי שמאמין בו, והבטחה זו אינה יכולה להשתנות או להתבטל לאחר ארבע-מאות ושלושים שנה, כשנתן ה' את התורה. ¹⁸ אברהם מצא-תן בעיני אלוהים, מפני שהאמין בה' ובהבטחותיו, אילו יכולנו למצוא-תן בעיני ה' על-ידי קיום מצוות התורה, הייתה דרכנו שונה לחלוטין מדרכו של אברהם. ¹⁹ שואלים אתם ודאי, מדוע נתן ה' את התורה? התורה ניתנה כתוספת, לאחר ההבטחה לאברהם, כדי להוכיח לבני-האדם שהם אשמים באי-קיום מצוותיה. אולם ה' נתן את חוקי התורה רק באופן זמני, עד בואו של ישוע המשיח – הבן – אשר לו ניתנה הבטחת ה'. יתרה מזאת, כשנתן ה' את התורה, הוא נתן אותה בידי מלאכים למשה, ואילו משה נתן את התורה לעם. ²⁰ אולם כשנתן ה' את ההבטחה לאברהם, אלוהים בעצמו דיבר עם אברהם, ללא מתווכים. ²¹ האם יש סתירה בין תורתו של ה' לבין הבטחותיו? ודאי שלא! אילו יכלה התורה להושיע אותנו, לא היה צריך אלוהים לתת לנו מוצא אחר מהשעבוד לחטא – שהרי כתבי-הקודש אומרים שכולנו עבדים לחטא. הדרך היחידה להשתחרר מהשעבוד לחטא, דרך הפתוחה לכל אחד, היא אמונה בישוע המשיח! ²³ לפני בוא המשיח התורה חסתה עלינו עד היום שבו יכולנו להאמין במשיח. ²⁴ במילים אחרות: התורה הדריכה אותנו והשגיחה עלינו, עד שבא ישוע

של אברהם. ⁴ זכרו, גם אם אב עשיר מת ומוריש לבנו הקטן את כל רכושו, הילד הקטן דומה במעמדו לעבד. אין הוא יכול ליהנות מן הירושה עד שיגיע לגיל בנרות (או לגיל מסוים שקבע אביו למתן הירושה). ² עד אז עליו לשמוע לקול המבוגרים האחראים לטיפולו ולחינוכו. ³ לפני בואו של ישוע המשיח היה מצבנו דומה. בעת היותנו חסרי בנרות, היינו משועבדים לדרכי העולם. ⁴ אך בהגיע הזמן המתאים שלח אלוהים את בנו, שנוולד לאם יהודיה, ⁵ כדי לשחרר אותנו מהשעבוד לתורה, וכדי לאמץ אותנו לבניו. ⁶ היות שאנחנו בני-אלוהים, הוא השכין בלבנו את רוח בנו, ומשום כך יש לנו את הזכות לקרוא לו: אבא, אבינו. ⁷ מעתה ואילך אין אנו עבדים, אלא בני אלוהים ממש; ומאחר שאנחנו בני-אלוהים, כל מה ששייך לאלוהים אבינו שייך גם לנו. ⁸ אתם הגויים, לפני שהאמנתם באלוהים הייתם עבדים לכל מיני אלילים מגוחכים, שקראתם להם "אלוהים". ⁹ עתה, לאחר שמצאתם את אלוהים (או נכון יותר לומר: לאחר שאלוהים

מזא אתכם). כיצד יכולים אתם לחזור אל כל אלה שחושבים שעליהם לשמור את ולהשתעבד לאמונה חלשה ורופפת. הגורסת מצוות התורה כדי להיושע: היודעים אתם שניתן להיושע על-ידי קיום מצוות התורה? 10 מה כתוב בתורה? 22 כתוב בתורה שלאברהם אתם מנסים למצוא-חן בעיני אלוהים על-ידי אבינו היו שני בנים: ישמעאל בן האישה שמירת חנים ומועדים! 11 אני חושש מאוד המשרתת, ויצחק בן האישה החופשייה. 23 שכל עבודתי בכם הייתה לשווא. 12 אחים בן המשרתת נולד בלידה טבעית ובלי נסים יקרים. מדוע אינכם מקשיבים לי? עכשיו אני ונפלאות: אולם בן האישה החופשייה נולד חופשי ומשחרר מכבלי מצוות התורה, ממש רק לאחר הבטחתו המיוחדת של אלוהים כמוכם. כשבאתי אליכם בפעם הראשונה, לאברהם. 24 סיפור אמיתי זה הוא משל: כדי לספר לכם את הבשורה, לא בזתם לי שתי הנשים הן שתי הבריתות שכרת ה' עם למרות שהייתי חולה. 14 מחלתי הייתה דוחה עמו. האחת היא ברית הר-סיני שבערב, ומתועבת, אבל לא דחיתם אותי ולא הפניתם שהביאה את האנשים לידי שעבוד לתורה – לי עורף. לקחתם אותי לביתכם וטיפלתם בי זוהי הנר שמסמלת את עיר-האם, ירושלים. כאילו טיפלתם במלאך מן השמים או בישוע שמשועבדת עדיין למצוות התורה ושמשתמה המשיח עצמו! 15 מה קרה לכם? פעם הייתה מרכז לפולחן דתי 26 ואילו שרה, האישה בכם רוח של אהבה, אחרות ושמחה; בימים החופשייה, מסמלת את ירושלים החופשית ההם אהבתם אותי כל-כך, עד שהייתם מוכנים שבשמים, שהיא עיר-האם והקודש שלנו, ואינה לנקר את עיניכם ולתת אותן לי, אילו היה משועבדת למצוות התורה. 27 אליה התכוון צורך בכך. 16 האם הפכתי לאויבכם משום הנביא ישעיהו כשניבא: "רני עקרה לא ילדה, שאני אומר לכם את האמת? 17 האנשים האלה שמשדתלים מאוד למצוא-חן בעיניכם, אינם עושים זאת מתוך רצון בטובתכם, אלא מתוך – אתם ואני – הבנים שהבטיח ה' לירושלים רצון לסכסך ולהפריד ביניכם לביני, כדי החדשה, כשם שהבטיח את יצחק לאברהם שלא תקשיבו לי, אלא תקשיבו להם בלבד. 18 ושרה. 29 ואנחנו, המאמינים שנולדנו מחדש ודאי שאני רוצה שאנשים יתנהגו יפה כלפיכם, על-ידי רוח הקודש, נרדפים על-ידי אלה אך זאת רק בתנאי שמניעיהם טהורים ושאינם מתנהגים כך רק כשאני נמצא אתכם! 19 כמו שיצחק – בן ההבטחה – נרדף על-ידי ילדי, אתם כל-כך מכאיבים לי! אני סובל ישמעאל בן המשרתת. 30 אבל מה אומרים ייסורי ציפיה ליום שבו תתמסרו למשיח בכל כתבי-הקודש? "גרש את האמה ואת בנה, כי לבכם, בדומה לאם הסובלת ייסורי לידה לא יירש בן-האמה עם בן-החפשיה". 31 אחים בציפיה להולדת בנה. 20 הלואי שיכולתי יקרים, אין אנו בני האישה המשרתת ואיננו להיות אצלכם עכשיו ולדבר אתכם פנים אל פנים, במקום לנסות להשפיע עליכם בכתב; ורצויים לאלוהים בזכות אמונתנו. פשוט איני יודע מה לעשות אתכם! 21 אני פונה

5 המשיח הוציאנו לחופשי! לכן אל תשובו העובדה היא שאנשים רבים רודפים אותי להשתעבד למצוות התורה ולמסורת. 2 ומציקים לי, משום שאני מטיף לישועה דרך הקשיבו לדברי: אם אתם באמת חושבים אמונה במוותו ובתחייתו של ישוע המשיח. 12 שברית־המילה ושמירת המצוות יקרבו אתכם הלוואי שהיו מעקרים את האנשים שמנסים לאלוהים, אזי אין המשיח יכול להושיע אתכם. לסכסך ולהפריד בינינו בגלל ברית־המילה! 3 אני חוזר ואומר: מי שמייחס חשיבות אחי היקרים, אל תשכחו שהמשיח הוציא רבה לקיום ברית־המילה, חייב למלא את כל מצוות התורה, שאם לא־כן תבוא עליו קללה. 4 אם אתם באמת חושבים שתוכלו לזולת. 14 אפשר לסכם את התורה כולה למצוא־חן בעיני אלוהים בזכות שמירת מצוות התורה, הרי שאין לכם כל צורך במשיח, אם במקום לאהוב איש את רעהו אתם תמיד ואינכם יכולים ליהנות מחסדו של אלוהים. 5 רבים, שונאים ומקנאים, אז תהרסו איש את בעזרת רוח הקודש או מאמינים כי מותו של המשיח מטהר אותנו מחטאינו ומצדיק אותנו בעיני אלוהים. 6 אנו, המאמינים המשיחיים, וילאן ללכת, ומובטח לכם ששוב לא תהיו יודעים כי המילה ושמירת המצוות הם סימנים משועבדים לבשר שלכם, הגורם לכם תמיד חיצוניים בלבד שאינם מוכיחים דבר. ומה לעשות את הרע. 17 לכולנו יש נטייה טבעית חשוב? אמונה שמוכיחה את עצמה על־ידי לעשות את הרע, שהוא היפוכו הנמור של מה אהבה. 7 עד עתה התקדמתם יפה מאוד שרוח הקודש אומר לנו לעשות, וכאשר רוח באמונתכם. מה קרה לכם לפתע? מי הסיתכם הקודש פועל בנו ומביא אותנו לכך שנרצה נגד דבר האמת? 8 ודאי שלא אלוהים הסיתכם לעשות את הטוב, הרי שזה היפוכו הנמור של לכך, שכן אלוהים עצמו העניק לכם חופש נטיותינו הטבעיות. שני כוחות אלה, הבשר במשיח. 9 הרי הוראת כזב זו היא כמו מעט שאור שמחמיץ את כל הבצק. 10 אני בטוח שאלוהים ישכנע אתכם לשוב ולהאמין באמת, כמוני, ודעו לכם שאלוהים יעניש את האדם שבלבל והתעה אתכם, וגרם לכך שתטילו ספק בדבר אלוהים. 11 יש אשר חושבים כי אני עצמי טוען שהמילה וקיום המצוות הם חלק בלתי־נפרד מהישועה. אבל אני שואל אתכם, לו נכון היה הדבר, האם היו לי עדיין מריבות, 21 חמדנות, שיכרות, הוללות וכדומה. כל־כך הרבה אויבים ומתנגדים? הלא אם הייתי מטיף למילה ולקיום המצוות לא הייתי פוגע באיש, ואף אחד לא היה קם נגדי. אבל נניח לרוח הקודש לשלוט בחיינו, זה יהיה

הפרי: אהבה, שמחה, שלום ושלווה, סבלנות, נדיבות, טוב־לב, אמונה, 23 צניעות ושליטה עצמית, וכמובן שאין סתירה בין תכונות אלה לבין מצוות התורה. 24 המאמינים במשיח התכחשו לבשר שלהם; הם קברו אותו לרגלי צלב המשיח. 25 אם אנו חיים עתה בכוחו של רוח הקודש, הבה נציית לו בכל שטחי החיים. 26 ואז לא נצטרף לבקש כבוד והצלחה, הגורמים לקנאה ולרוגז.

6 אם ייכשל אחד מכם בעבירה כלשהי, אלה מביינים החזקים יותר באמונה צריכים לעזור לו לשוב לדרך הנכונה, בעדינות ובענווה, ואל תשכחו שבפעם הבאה אתם בעצמכם עלולים להיות בצד הנכשלים. 2 השתתפו איש בבעיות רעהו, כפי שביקש מאיתנו המשיח. 3 מי שחושב שהדבר הוא למטה מכבודו אינו אלא גאוותן; מי שחושב את עצמו ל"מישהו" הוא לא כלום. 4 כל אחד יעשה את שלו על הצד הטוב ביותר, כי אז יהיה לו סיפוק מעבודתו הטובה, ולא יצטרך להשוות את עצמו לאחרים. 5 כל אחד מאיתנו חייב לקחת אחריות על מעשיו. 6 אלה שלומדים את כתבי־הקודש צריכים לעזור למוריהם ולתמוך בהם כפי יכולתם. 7 אל תחשבו שאתם יכולים להתל באלוהים, שהרי הוא יודע בדיוק מי אתם ומה אתם. כל אחד קוצר את מה שהוא זרע. 8 מי שזרע

זרעים של רוע ושחיתות יקצור בבוא הזמן מוות, הרס וכליון. אולם מי שזרע את הזרעים המשובחים של רוח הקודש יקצור בבוא הזמן חיי נצח – מתנת רוח הקודש. 9 (aiōnios g166)

הבה נמשיך לעשות את הטוב בלי להרפות, כי מובטח לנו שאם לא נתייאש נראה בבוא הזמן ברכה רבה בעבודתנו. 10 לכן עלינו להתנהג יפה תמיד עם כל אדם, ובמיוחד

אֵל-הָאֱפְסִיִּים

1 מאת פולוס. שליחו של ישוע המשיח לפי רצון אלוהים. אל כל המאמינים המשיחיים. הנאמנים והקדושים, אשר נמצאים בְּאֶפְסוֹס. 2 חסד ושלום לכם מאת האלוהים אבינו וישוע המשיח אדוננו. 3 אנחנו מברכים את האלוהים, אבי אדוננו ישוע המשיח, אשר ברך אותנו בכל ברכות השמים בזכות השתייכותנו למשיח. 4 עוד לפני שברא אלוהים את העולם הוא בחר אותנו בזכות המשיח, כדי לקדשנו ולהעמידנו לפניו ללא כל חטא או דופי. 5 באהבתו הרבה ומרצונו הטוב הוא אימץ אותנו לבניו על-ידי ישוע המשיח. 6 כל הכבוד, התהילה והשבח לאלוהינו על טוב-לבו וחסדו, ועל הברכות שברך אותנו בזכות השתייכותנו לבנו האהוב. 7 אלוהים הוא טוב ורחמן כל-כך, עד שנאל אותנו מחטאינו, במחיר דמו של המשיח, וסלח לנו על כל פשעינו. 8 וכל זאת הוא נתן לנו ברוחב-לב, בחכמה ובהבנה. 9 אלוהים גילה את מטרתו הסודית והנעלה בשליחת המשיח, תוכנית שבחר ברחמיו עוד לפני זמן רב. 10 וזוהי המטרה: בהגיע הזמן המיועד הוא יאסוף את כולנו מכל מקום, מהארץ ומהשמים. 11 לפי תוכניתו הנדיבה הכין לנו אלוהים נחלה במשיח. עוד מבראשית הוא בחר בנו להיות שלו, והכול מתרחש בדיוק כפי שהחליט מאז ומעולם. 12 אלוהים עשה זאת כדי שאנו, שהיינו המאמינים הראשונים במשיח, נשבח ונפאר את שמו, וניתן לו כבוד על שעשה למעננו את הרברים הנפלאים האלה. 13 גם אתם, ששמעתם את הבשורה אחרינו והאמתם במשיח, נושעתם ונחתמתם כשייכים למשיח, באמצעות רוח הקודש אשר

הובטח לכל המאמינים עוד לפני זמן רב. 14 נוכחותו של רוח הקודש בתוכנו היא הערובה שאלוהים באמת יעניק לנו כל מה שהבטיח, וחותם הרוח בנו פירושו שאלוהים קנה אותנו ויביאנו אליו. זוהי סיבה נוספת לנו לפאר ולשבח את אלוהינו. 15 משום כך, מאז ששמעתי על אמונתכם החזקה בארון ישוע, ועל אהבתכם למאמינים המשיחיים בכל מקום, 16 לא חדלתי להודות לאלוהים עבורכם, אני מתפלל בעדכם כל הזמן; אני מבקש מאלוהי אדוננו ישוע המשיח, מאבי הכבוד, שיעניק לכם רוח חכמה, כדי שתראו ותבינו מיהו המשיח ומה עשה למעננו. 18 אני מתפלל שאורו יציף את לבבכם ושעיניכם תיפקחנה, למען תוכלו לראות ולדעת מהי הקריאה שהועיד לכם, ומה עשירות ונפלאות הן הברכות שהבטיח למאמינים בו. 19 אני מתפלל שתבינו מה עצום הכוח שהעמיד אלוהים לרשות המאמינים בו; הוא העמיד לרשותנו את אותו הכוח העצום, אשר הקים את המשיח מן המתים והושיבו במקום הכבוד לימין האלוהים בשמים. 21 מעל לכל מלך, שליט או מנהיג, כן, כבודו גדול, מלא-הדר ורב-רושם יותר מזה של כל אחד אחר בעולם הזה או בעולם הבא. 22 (aiōn g165) אלוהים שם לרגליו את הכול, ומינה אותו לראש הקהילה, 23 אשר היא גופו ואשר מלאה במי שמלא את הכול.

2 פעם הייתם מתים באופן רוחני; הייתם תחת קללת האל בגלל מעשיכם הרעים. 2 חייתם לפי דרך-החיים של העולם הזה ושמעתם לקול השטן, שהוא השליט הרשע של הרוחות הרעות, והפועל עדיין בכל כוחו באנשים המורדים בה'. 3 (aiōn g165) כולנו חיינו

בעבר בצורה כזאת. אורח־חינו ביטא את על־ידי מותו שם המשיח קץ לשנאה ולא־יבה רוע לבנו וכניעתנו לתשוקותינו ותאוותינו. שהייתה בינינו – איבה שנבעה מכך שחוקי נולדנו בעלי טבע מושחת, והיינו תחת זעם התורה היו לטובת היהודים ולא כללו את אלוהים כשאר בני־האדם. 4 אבל אלוהים הגויים – כי המשיח מת כדי לבטל את שיטת הוא אב מלא רחמים! הוא אהב אותנו כל־כך, חוקי התורה. ואז הוא לקח את שתי הקבוצות 5 עד כי למרות שהיינו מתים (באופן רוחני) שהתנגדו זו לזו ועשה מהן גוף אחד. כך הוא ואשמים בעיניו בגלל חטאינו, הוא החזיר אותנו לחיים כשהקים לתחייה את המשיח – זכרו וכך עשה שלום. 16 כאיברים של גוף אחד, שנושענו רק בזכות חסדו הרב – 6 והעלה אותנו נעלמה האיבה שהייתה בינינו, כי המשיח מהקבר עם המשיח, כדי שנשב איתו במרומים. שם קץ לאיבה המתמדת בינינו וריצה אותנו 7 כך הוא מראה לכל הדורות הבאים את רוח־לבנו, טובו וחסדו הנפלא, שביטא כלפינו רוח־לבנו, טובו וחסדו הנפלא, שביטא כלפינו 17 ואז הוא בישר את בשורת השלום לכם, בישוע המשיח. 8 נושעתם בזכות הגויים, שהייתם רחוקים ממנו, ולנו, היהודים, חסדו וטוב־לבנו, על־ידי אמונתכם במשיח. שהיינו קרובים. 18 עתה באמצעותו ובזכותו כל זאת אינה שלכם; זוהי מתנתו של אלוהים, יכולים כולנו, יהודים וגויים, לבוא אל אלוהים ואין היא תלויה בשום מעשה שעשיתם. 9 האב בעזרת רוח הקודש. 19 אם כן, עתה איננו יכולים להתפאר בישועה זאת, שכן איש מאיתנו לא הרוויח אותה! אלוהים נתן לנו את הישועה הזאת במתנה. 10 אלוהים כל המאמינים האחרים. 20 אתם בנויים על עצמו עשה אותנו כפי שאנחנו עכשיו; הוא בחר בנו בישוע המשיח כדי שנעשה מעשים טובים, לפי תוכניתו מקדם. 11 אל תשכחו שגולדתם"ערלים", ואלה אשר נימולו בידי אדם הם כינו אתכם"ערלים". 12 באותה עת הייתם רחוקים מהמשיח, ונחותים מעם ישראל בחיר האלוהים; לא הייתה לכם כל זכות לבריתות ההבטחה, לא הייתה לכם תקווה ולא היה לכם אל. 13 אבל עכשיו אתם שייכים לישוע המשיח, ולמרות שפעם הייתם רחוקים מאלוהים, כעת אתם קרובים אליו בזכות דמו של המשיח שנשפך למענכם. 14 כי המשיח עצמו הוא שלומנו; הוא השכין שלום בינינו היהודים לביניכם הגויים, כשהרס את המחיצה בינינו ועשה משנינו אחד. 15

3 אני, פולוס, עבד ישוע המשיח, נמצא כאן בבית־הסוהר בגללכם. 2 אתם ודאי יודעים שאלוהים השיל עלי את המשימה המיוחדת להראות לכם, הגויים, את חסדו, כפי שכבר ציינתי בקצרה באחד ממכתבי. אלוהים עצמו גילה לי את תוכניתו הסודית האומרת שגם הגויים כלולים בחסדו זה. 4 אני מספר לכם

את כל זאת כדי שתבינו כיצד אני יודע את סוד המשיח. 5 בדורות הראשונים הסתיר אלוהים מעמו את הסוד הזה, אך עתה גילהו לשליחיו ונביאיו באמצעות רוח הקודש. 6 זהו הסוד: על-ידי הבשורה היהודים והגויים הם יורשים שווים של העושר המיועד לבני-האלוהים; הם חברים שווים-זכויות בקהילת האלוהים, ושותפים בהבטחותיו שניתנו על-ידי המשיח לכל המאמינים בו (במשיח). 7 אלוהים העניק לי את הזכות הנפלאה לספר לכולם על אודות תוכניתו זאת, ונתן לי את הכישרון והיכולת לעשות זאת כהלכה. 8 אכן, לי הצעיר מכל המאמינים, העניק אלוהים את הזכות והחסד לבשר לגויים את הבשורה של עושר המשיח – עושר שהוא מעל ומעבר לכושר הבנתנו – 9 ולהסביר לכל האנשים שאלוהים הוא גם מושיעם של הגויים, כפי שבאור-הכול תכנן מבראשית. (aiōn g165) 10

4 כאסיר האדון אני מתחנן לפניכם שתחיו ותתנהגו בדרך ההולמת את אלה שנבחרו להתברך בכל הברכות הנפלאות האלה. 2 היו ענווים ואדיבים; התייחסו בסבלנות זה אל זה, וסלחו איש לאחיו באהבה. 3 שאפו לשמור על אחדותכם ברוח הקודש, וחיו בשלום איש עם רעהו. 4 כולנו איברים של גוף אחד, לכולנו רוח אחד, וכולנו נבחרנו לאותו עתיד נפלא. 5 לכולנו אדון אחד, אמונה אחת ושבילה אחת. 6 לכולנו אל ואב אחד שהוא מעל לכל, נמצא בכל וחי בכל. 7 ובכל זאת, המשיח העניק לכל אחד מאיתנו מתנות וכישרונות שונים ומיוחדים, מתוך עושרו ולפי רצונו. 8 על כך אומרים הכתובים שכאשר עלה המשיח לשמים, לאחר תחייתו מהמתים, הוא שבה שבי ונתן מתנות לבני האדם. 9 שימו לב שכתוב "עלה לשמים"! משמע שקודם לכן הוא ירד ממרומי השמים אל תחתיות הארץ. 10 זה שירד אלינו הוא זה שעלה השמימה כדי למלא באישיותו את הכול, מתחתיות הארץ עד למרומי השמים. 11 הוא העניק לבני-האדם מתנות שונות: לאחדים

העניק את היכולת להיות שליחיו. לאלה באופי חדש זה. ²⁵ הפסיקו לשקר ודברו אמת. העניק את היכולת להיות נביאים. ולאלה שכן אנו איברים איש לאחיו, ובשקרנו לאחינו העניק כישרון מיוחד לבשר את הבשורה, אנו פוגעים למעשה בעצמנו! ²⁶ אם אתם או כושר מנהיגות והדרכה לפי דבר ה' כועסים, אל תניחו לכעסכם להביא אתכם וכישרון ללמד היטב. ¹² לשם מה העניק לנו לידי חטא! אל תניחו לשמש לשקוע לפני המשיח את המתנות והכישרונות הללו? כדי שבני-אלוהים יוכלו להיטיב לשרתו בשעה שהם בונים את הקהילה, שהיא גוף המשיח. ¹³ עד שנגיע כולנו כאחד לאמונה, בנרות והבנה של מושיענו בן האלוהים – עד שנתמלא כליל במשיח. ¹⁴ וכך מעתה ואילך לא נשנה את דעתנו בנוגע לאמונתנו; לא ניכשל ולא נרומה על-ידי רמאים וברדחנים. ¹⁵ אלא נאמר את האמת באהבה, ונגדל באמונתנו במשיח אשר הוא ראש-הקהילה. ¹⁶ בהנהגתו של המשיח מחוברים כל איברי הגוף זה לזה, וכל איבר עוזר למשנהו לבניית הגוף, לפי מידת הכוח שניתן לו, כך שכל הגוף צומח לבניין אחד מלא אהבה – בניין המשיח. ¹⁷ בשם האדון אני אומר לכם: אל תשובו לחיות כמו הלא מאמינים. כי הם הולכים אחרי טיפשות שיכלם. ¹⁸ בגלל טיפשותם הם בורים וחסרי-דעת בכל הנוגע לחיי אלוהים; הם אינם מבינים את דרכו של אלוהים, כי הם חיים בחשכה ובחטא. ¹⁹ הם איבדו כל רגש בושח, והפקירו את עצמם לתאוות בשרם ולכל מעשה זימה ומרמה. ²⁰ אבל לא כך לימד אתכם המשיח! אם באמת הקשבתם לקולו והבינתם את האמת שלימד אתכם, ²² אזי עליכם לסור מדרככם הישנה ומהרגליכם הקודמים, שהיו זימה, תאוה ורמייה, ²³ ולחדש את מחשבותיכם וגישתכם לדברים שונים. ²⁴ כן, עליכם להיות אנשים מחודשים בעלי תכונות שהעניק לכם אלוהים, קדושים וצדיקים. עטפו את עצמכם

5 עליכם ללכת בעקבות אלוהים, כי אתם ילדיו והוא אוהב אתכם. ² אהבו איש את רעהו, כשם שהמשיח אהב אותנו וביטא אהבה זאת בהקריבו את עצמו למעננו, כדי לסלוח על חטאינו, וקורבנו היה רצוי לאלוהים. ³ בכל הנוגע למעשי זנות למיניהם, מעשי טומאה ואהבת בצע – אפילו אל תזכירו אותם! נושאים אלה אינם הולמים שיחת מאמינים משיחיים. ⁴ הימנעו גם מניבול-פה, דברי שטות וליצנות – אין הם הולמים אתכם! לעומת זאת, הזכירו איש לרעהו את טוב-לבו של אלוהים והיו אסירי תודה. ⁵ דעו לכם כי הזונים ואוהבי הבצע, שאינם אלא עובדי אלילים, לעולם לא יירשו את מלכות האלוהים והמשיח, כי הם אוהבים את דברי העולם הזה יותר מאשר את אלוהים. ⁶ אל תניחו לאיש להתעות אתכם

בנושא זה, כי בגלל חטאים כאלה ישפוך למשיח. 25 אתם, הבעלים, אהבו את נשותיכם אלוהים את זעמו על מי שמורד בו. 7 אף אל תתחברו עם אנשים כאלה! 8 פעם חייתם כשהקריב את חייו למענה 26 כדי לזכותה בחשכה ובחטא, אך כעת אתם חיים באור ולקדשה, לרחצה בדבר אלוהים, 27 למען אדוננו, והתנהגותכם צריכה להוכיח זאת. 9 יוכל להעמידה לפניו כקהילה יפה וקדושה, שכן פרי הרוח והאור הוא כל דבר טוב, צודק חסרת־דופי, כתם או פגם. 28 על הבעלים ואמיתו. 10 השתדלו ללמוד מה רצוני בעיני אדוננו. 11 אל תשתתפו במעשים רעים למיניהם ואשתו אחד הם. 29 הרי איש אינו שונא את שאינם מביאים כל תועלת, אלא הוקיעו אותם! גופו, אלא מזיין אותו ודואג לו באהבה, כשם בושח וחרפה היא מה שעושים הרשעים. 12 בותר. 13 כשאתה חושף אותם לאור נראים בשר מבשרו. 31 כפי שאומר הכתוב: "על כן חטאיהם בבירור, ובמקום שבו ניתן לראות בבירור יש אור. 14 על כן נאמר: "התעורר, והיו לבשר אחד. 32 קשר הנשואים הוא דבר אתה הישן, קום מן המתים והמשיח יאיר עליך!" 15 לפיכך התנהגו בזהירות, שכן אלה הם ימים קשים, אל תהיו שוטים, אלא חכמים, ונצלו היטב כל הזדמנות לעשות מעשים טובים. 17 אל תתנהגו בחוסר מחשבה, אלא השתדלו להבין מה רוצה האדון שתעשו, ועשו זאת! 18 אל תרבו בשתיית יין, כי שתייה מרובה גורמת למעשים רעים. לעומת זאת, מלאו עצמכם ברוח הקודש והניחו לו לשלוט בכם. 19 בפגשכם זה את זה שוחחו על אודות האדון, צטטו מזמורי תהלים, שירו שירים רוחניים וזמרו לאלוהים בלבבכם. 20 הודו תמיד על כל דבר לאלוהים אבינו בשם ישוע המשיח אדוננו. 21 כבדו את המשיח על־ידי כניעתכם איש לרעהו. 22 נשים, עליכן להיכנע ולציית לבעליכן, כשם שאתן נכנעות ומצייתות למשיח. 23 כי הבעל הוא ראש האישה, כשם שהמשיח הוא ראש הקהילה, שהיא גופו ואשר למענה הקריב את חייו, כדי להושיעה ולדאוג לה. 24 אם כן, עליכן, הנשים, להיכנע ברצון לבעליכן בכל דבר, כשם שהקהילה נכנעת

6 ילדים, שמעו בקול הוריהם, כי כך נאה. 2 המצווה הראשונה בעשרת־הדיברות הנושאת הבטחה בצידה היא: "כבד את אביך ואת אמך!" 3 מהי ההבטחה? אם תכבד את אביך ואת אמך יאריכו ימך ויהיה לך טוב בחיים. 4 הורים, אל תציקו לילדיכם! אל תרגיזו ואל תכעיסו אותם, אלא גדלו אותם לפי החינוך והמוסר של ישוע המשיח אדוננו. 5 עבדים, שמעו בקול אדוניכם; כבדו ושרתו אותם כמו את המשיח. 6 אל תנסו להרשים את אדוניכם בעבודתכם הקשה רק כשהם מבישים בכם! עבדו במסירות ובשמחה בכל עת, כאילו שאתם עובדים למען המשיח (ולא למען בני־אדם) ועושים את רצון אלוהים מכל לבכם. 8 זכרו, האדון יגמול לכם על כל מעשה טוב שאתם עושים, בין אם אתם

עבדים ובין אם אתם בני-חורין. 9 אתם, בעבודת הארון, יספר לכם את כל מעשי האדונים, התנהגו כהלכה עם עבדיכם. אל וקורותיי. 22 שלחתי אותו אליכם כדי שיספר תגערו בהם ואל תאיימו עליהם! זכרו, אתם לכם את כל מה שקרה לנו, וכדי שדבריי בעצמכם עבדי המשיח; אדונכם הוא גם אדונם. יעודדו אתכם. 23 אחי היקרים, יברך אתכם ואין לפניו משוא־פנים. 10 לסיום, ברצוני האלוהים אבינו וישוע המשיח אדוננו בשלום, להזכיר לכם שכוחכם צריך לנבוע מגבורת באהבה ובאמונה. 24 ברכת האלוהים וחסדו אלוהים שבכם. 11 הצטיידו בכלי הנשק עם כל האוהבים באמת את ישוע המשיח שאלוהים מעמיד לרשותכם, כדי שתוכלו אדוננו.

לעמוד נגד התקפות השטן ותחבולותיו. 12 כי איננו נלחמים נגד בשר ודם, אלא נגד שליטי העולם הבלתי־נראה; נגד אותם כוחות רשע השולטים בעולם הזה, ונגד רוחות רעות ומרושעות. (aiōn g165) 13 על כן אחזו בכלי הנשק שאלוהים מעניק לכם, כדי שתוכלו להרוף את התקפות האויב, ואף תוכלו לעמוד איתן לאחר המאבק. 14 אך לשם כך עליכם לחגור את חגורת האמת, ללבוש את שריון הצדק, 15 ולנעול נעליים שיקלו עליכם לצעוד ולבשר את בשורת השלום של אלוהים. 16 בנוסף לכל זה: בכל קרב תזדקקו לאמונה כמגן, כדי לעצור את חצי הרשע שמכוון השטן לעברכם. 17 תזדקקו גם לכובע הישועה ולחרב הרוח, שהיא דבר האלוהים. 18 התמידו בתפילה! בקשו מאלוהים כל דבר בהתאם לרצון רוח הקודש. התחננו לפניו, הזכירו לו את צרכיכם, והמשיכו להתפלל למען כל המאמינים באשר הם. 19 התפללו גם בעדי ובקשו מאלוהים שישים בפי את המילים הנכונות, כשאני מבשר לאחרים באומץ, וכשאני מספר להם כי ישועת אלוהים היא גם עבור הגויים. 20 עתה אני אסור באזיקים משום שהטפתי את בשורת אלוהים, אך התפללו שאמשיך לבשר באומץ למען אלוהים גם כאן בכלא. כפי שמוטל עלי. 21 טוכיקוס, אחינו החביב והמשרת הנאמן

אֵל-הַפִּילִפִּיִּים

1

מאת פולוס וטימותיוס, עבדי ישוע המשיח. אל ראשי הקהילות. אל בעלי התפקידים השונים בקהילות ואל כל המאמינים המשיחיים בעיר פיליפי. 2 מי ייתן שאלוהים יברך את כולכם. כן, אני מתפלל שאבינו ואדוננו יברך כל אחד מכם בברכה מיוחדת, וימלא אתכם בשלום ובשלווה. 3 בכל פעם שאני מתפלל בעדכם אני מודה לאלוהים מעומק לבי, 4 ונמלא שמחה על עזרתכם הנפלאה בהפצת הבשורה על ישוע המשיח. מהיום הראשון ששמעתם עליו ועד היום. 6 אני בטוח שאלוהים ימשיך לעזור לכם לגדול ולהתחזק באמונתכם, וישלים את העבודה הטובה שהחל בכם עד יום שובו של ישוע המשיח. 7 אין פלא שאני אוהב אתכם כל-כך, שהרי שמור לכם בלבי מקום מיוחד. יחד סיפרנו על ישוע המשיח, ואלוהים ברך בנו את עדותנו. 8 אלוהים לבדו יודע עד כמה אני מתגעגע אליכם ועד כמה אני אוהב אתכם. 9 אני מתפלל שהימלא אתכם באהבה רבה לזולתכם, וישעזרו לכם לגדול ולהתפתח בהבנה ובידע רוחני, 10 כי ברצוני שתדעו תמיד להבחין בין טוב לרע, ושיהיה לכם מצפון נקי. אל תתנו סיבה לאיש למתוח עליכם ביקורת. מעתה ועד שובו של אדוננו. 11 עשו תמיד מעשים טובים אשר יוכיחו לעולם כי בני אלוהים אתם, וכך יביאו מעשיכם כבוד ותהילה לאלוהים. 12 דעו לכם, אחים יקרים, כי כל מה שקרה לי כאן בכלא עזר מאוד בהפצת הבשורה על ישוע המשיח. 13 הן כל אחד יודע כאן (כולל חיילי הארמון) שאני יושב בכלא רק משום שאני מאמין כי ישוע הוא

המשיח. 14 כתוצאה ממאסרי חדלו מאמינים רבים לפחד ממאסר אפשרי. סבלנותי עודדה אותם, ועדותם למען המשיח נעשית אמיצה והחלטית יותר. 15 יש אנשים שמבשרים את הבשורה רק מתוך קנאה בדרך שבה אלוהים משתמש בי. אנשים אלה שואפים לתדמית של מטיפים אמיצים! ואילו אחרים מבשרים את הבשורה מתוך מניעים טהורים – 16 מתוך אהבתם אלי. הם יודעים שאלוהים הביאני לכאן כדי שיוכל להשתמש בי להגן על האמת. יש גם המעוניינים לעורר את קנאתי; הם חושבים כי הצלחתם בהפצת הבשורה תוסיף על סבלי כאן בכלא! 18 אך למעשה כלל לא אכפת לי מזה המניעים שלהם. אני שמח שהם מפיצים את הבשורה על ישוע המשיח, וזה העיקר. 19 אני ממשיך לשמוח ואיני מתייאש, כי אני יודע שבתשובה לתפילותיכם, ובעזרת רוח הקודש, יסתדר הכול על הצד הטוב ביותר. 20 אני מאמין ומקווה שלעולם לא אעשה מעשה שיגרם לי להתבייש בעצמי, אלא שאהיה תמיד מוכן לספר לכל אחד על ישוע המשיח בביטחון, כפי שנהגתי בעבר, ואני מקווה שאביא תמיד כבוד למשיח – בחיי או במותי. 21 עבורי לחיות פירושו לשרת את המשיח, ואילו מוות – בגדר רווח. 22 אך אם בחיי אוכל להביא עוד אנשים לאמונה במשיח, שוב איני יודע מה עדיף על מה, לחיות או למות! 23 לפעמים אני רוצה לחיות ולפעמים אני רוצה למות, שכן אני נכסף להיות עם המשיח, וברור שאני מעדיף להיות איתו. 24 אך למעשה אביא לכם תועלת רבה יותר אם אשאר בחיים. 25 עדיין יש בי צורך בעולם הזה, ולכן אני בטוח שאשאר בחיים עוד זמן מה, כדי שאוכל לעזור לכם לגדול ולשמוח

באמונתכם. 26 כאשר אשוב לבקר אתכם. תהיה לכם סיבה לשמוח ולהודות לישוע המשיח על שהשאירני בחיים. 27 יקרה אשר יקרה, זכרו תמיד שעליכם לחיות כיאה למאמינים משיחיים. כך שאם אשוב לראותכם אם לאו, אמשיך לשמוע שכולכם מאוחדים במטרה נעלה אחת: להפיץ את בשורת האלוהים 28 ללא פחד מאויביכם. ולא משנה מה יעשו לכם. הם יראו בהתנהגותכם האמיצה אות לכישלונם. ואילו לכם יהיה זה סימן ברור מאלוהים – סימן שמאשר כי אלוהים אתכם וכי נתן לכם חיי נצח! 29 שהרי ניתנה לכם הזכות לא רק לבטוח בו אלא גם לסבול למענו. 30 כולנו נמצאים יחד במערכה זאת. ראיתם כיצד סבלתי בעבר למען המשיח, וכפי שאתם רואים אני עדיין נמצא בעיצומו של מאבק גדול וקשה.

2 אם קיים עידוד הדדי כלשהו בין המאמינים, אם אתם אוהבים אותי עד כדי לרצות לעזור לי, אם יש בלבכם רחמים ואהדה, אם יש בעיניכם משמעות כלשהי לעובדה שאנו אחים באמונה וששוכן בנו אותו רוח הקודש. 2 אזי דעו לכם שתגרמו לי שמחה אמיתית אם תאהבו איש את רעהו, אם לא תריבו זה עם זה, ואם תעבדו יחד בלב ובדעה אחת למען מטרה אחת. 3 אל תהיו אנוכיים, ואל תנסו לעשות רושם על אחרים. היו ענווים, התחשבו באחרים והעריכו אותם יותר מאשר את עצמכם. 4 אל תעסקו כל הזמן רק בעניינים שלכם. אלא התעניינו גם באנשים אחרים ובמעשיהם. 5 התנהגו עם הזולת כמו שישוע התנהג איתנו: 6 למרות שהיה בדמות אלוהים הוא לא דרש את זכויותיו כאלוהים,

7 אלא הפשיט מעצמו את כוחו הרב. את לבם סיבה לשמוח ולהודות לישוע המשיח על שהשאירני בחיים. 27 יקרה אשר יקרה, זכרו תמיד שעליכם לחיות כיאה למאמינים משיחיים. כך שאם אשוב לראותכם אם לאו, אמשיך לשמוע שכולכם מאוחדים במטרה נעלה אחת: להפיץ את בשורת האלוהים 28 ללא פחד מאויביכם. ולא משנה מה יעשו לכם. הם יראו בהתנהגותכם האמיצה אות לכישלונם. ואילו לכם יהיה זה סימן ברור מאלוהים – סימן שמאשר כי אלוהים אתכם וכי נתן לכם חיי נצח! 29 שהרי ניתנה לכם הזכות לא רק לבטוח בו אלא גם לסבול למענו. 30 כולנו נמצאים יחד במערכה זאת. ראיתם כיצד סבלתי בעבר למען המשיח, וכפי שאתם רואים אני עדיין נמצא בעיצומו של מאבק גדול וקשה.

7 אלא הפשיט מעצמו את כוחו הרב. את לבם סיבה לשמוח ולהודות לישוע המשיח על שהשאירני בחיים. 27 יקרה אשר יקרה, זכרו תמיד שעליכם לחיות כיאה למאמינים משיחיים. כך שאם אשוב לראותכם אם לאו, אמשיך לשמוע שכולכם מאוחדים במטרה נעלה אחת: להפיץ את בשורת האלוהים 28 ללא פחד מאויביכם. ולא משנה מה יעשו לכם. הם יראו בהתנהגותכם האמיצה אות לכישלונם. ואילו לכם יהיה זה סימן ברור מאלוהים – סימן שמאשר כי אלוהים אתכם וכי נתן לכם חיי נצח! 29 שהרי ניתנה לכם הזכות לא רק לבטוח בו אלא גם לסבול למענו. 30 כולנו נמצאים יחד במערכה זאת. ראיתם כיצד סבלתי בעבר למען המשיח, וכפי שאתם רואים אני עדיין נמצא בעיצומו של מאבק גדול וקשה.

ולא לתוכניותיו של ישוע המשיח. 22 אך הייתה סיבה לקוות שיוכל להושיע את עצמו מכירים אתם את טימותיוס. בכל הנוגע להפצת – לי הייתה סיבה כזאת. אילו אפשר היה הבשורה על המשיח הוא כבן לי. 23 אני להיוושע על-ידי מעשים. הייתי נימנה עם מקווה לשלחו אליכם ברנע שאדע מה עומד הנושעים. 5 הרי נולדתי למשפחה יהודית לקרות לי כאן. 24 אני בטוח שהאדון יאפשר טהורה משבט בנימין, עברתי מילה בהיותי לי לבקר אתכם בקרוב. 25 חושבני כי בינתיים בן שמונה ימים. כך שהייתי יהודי יהודי! מושב שאשלח אליכם חזרה את אפפרודיטוס. הייתי חבר בכת הפרושית, אשר דרשה קיום שלחתם אותו כדי שיעזור לי בענייני, והוא קפדני של כל מצוות התורה וכל המנהגים אמנם עזר לי. שנינו היינו ממש כאחים; עבדנו היהודיים. 6 האם הייתי קנאי? כן, הייתי קנאי יחד ואף סבלנו יחד למען המשיח. 26 עתה כל-כך עד שרדפתי את הקהילה המשיחית; אני מחזירו הביתה, שכן הוא מתגעגע אליכם והשתדלתי לקיים את כל המצוות, החוקים מאוד ומוראג מהעובדה ששמעתם כי היה והמנהגים היהודיים עד לפרט הקטן ביותר. חולה. 27 הוא באמת היה חולה, ואפילו עמד 7 אך עתה השלכתי הצידה את כל הדברים למות! אולם אלוהים ריחם עלי ו גם עלי שפעם הגזמתי בהערכתם ובחשיבותם, כדי – בחסכו ממני את הצער הזה שלא יתווסף שאוכל לקוות ולבטוח רק במשיח. 8 אכן, לסבלי. 28 אני רוצה מאוד להחזיר אליכם את אפפרודיטוס, שכן אני יודע עד כמה תשמחו לראותו, וגם אני אשמח ויוקל לי מאוד. 29 ויתרתי על הכול, כי לעומת המשיח הכול קבלוהו באדון בשמחה רבה, והביעו את הוקרתכם והערכתכם, כי הוא סיכן את חייו למען עבודת המשיח. 30 ואף עמד למות בעודו משתדל לעשות מה שאתם לא יכולתם לעשות, בגלל היותכם רחוקים ממני.

3 אחים יקרים, יקרה אשר יקרה, שמחו תמיד באדוננו! אף פעם לא אהדל להזכיר לכם, וטוב שתשמעו זאת פעמים רבות. 2 היזהרו מהאנשים הרשעים – אני קורא להם "כלבים מסוכנים" – שטוענים שאם ברצונכם להיוושע עליכם לקיים ברית-מילה. 3 הרי חיתוך בשרנו לא עושה אותנו בני-אלוהים; המילה האמיתית היא לאהוב את אלוהים ולשרתו בלב ונפש. אנחנו, המאמינים, מתפארים במה שהמשיח עשה למעננו, ואנו יודעים שאיננו מסוגלים להושיע את עצמנו. 4 אם למישהו

הגעתי לשלמות הזאת. אך אני אוזר את מיטב כוחותיי למען מטרה אחת: לשכוח את העבר ולהביט בציפייה ובתקווה אל העתיד. 14 אני מתאמץ להגיע אל סוף המרוץ, כדי לקבל את הפרס שלמענו קורא לנו אלוהים השמימה, בזכות מה שעשה ישוע המשיח למעננו. 15 אני מקווה שגם אתם, המבוגרים יותר באמונה, שואפים לאותה מטרה. אם אינכם מסכימים איתי בכמה דברים, אני מאמין שאלוהים יבהיר לכם אותם – 16 בתנאי שתצייתו לקול אלוהים שבקרבכם. 17 אחים יקרים, קחו דוגמה מדרך החיים שלי ושל כל אלה שחיים כמוני. 18 כבר אמרתי לכם פעמים רבות, ואני שוב אומר לכם כשדמעות בעיני: אנשים רבים נותנים את הרושם כאילו הם הולכים בדרך המשיחית, בעוד שלמעשה הם אויבי המשיח! 19 אנשים אלה נועדו לאברון! שכן אלוהיהם הוא תאבונם. הם מתנאים במה שעליהם להתבייש, וחושבים על חיי העולם הזה בלבד. 20 ואילו אנחנו אזרחי השמים, ומשם אנו מצפים לשובו של המשיח ישוע. 21 כשהמשיח יחזור אלינו, הוא ישנה את גופנו המת לגוף מפואר והדור כגופו, על-ידי אותו כוח אדיר שבו ניצח את הכול.

4 אחים יקרים, אני אוהב אתכם ומתגעגע אליכם מאוד, כי אתם מקור שמחה בשבילי ונגמול על עבודתי. חברים אהובים, אנא, היו נאמנים לאדון. 2 יש לי בקשה אל שתי הנשים היקרות, אֶבְהוֹדְיָהּ וסוֹנְטִיקִי: אני מתחנן לפניכן, בשם אלוהים, הפסיקו לריב – התפייסו ושובו להיות חברות! 3 ואני מבקש מכם, שותפי לעבודה, עזרו לנשים האלה, כי הן עבדו איתי בהפצת הבשורה על ישוע

אף קהילה אחרת לא עזרה לי, 16 גם בהיותי בתסלוניקי שלחתם לי מתנות פעמיים. 17 אני מעריך מאוד את מתנותיכם, אבל מעל לכל אני שמח על הגמול שייתן לכם אלוהים בעד טוב־לבכם. 18 כרגע יש לי את כל מה שאני צריך, ואפילו יותר ממה שאני צריך! עדיין נשאר לי די והותר מהמתנות ששלחתם לי ביד אפפרודיטוס. אני יודע שמתנות אלה הן קורבן יקר מאוד, ואלוהים מעריך זאת. 19 אלוהים ייתן לכם כל מה שאתם צריכים, מתוך אוצרו בשמים, בזכות קורבנו של המשיח למעננו. 20 שבח ותהילת עולם לאבינו שבשמים. – אמן. (aiōn g165) 21 מסרו דרישת שלום חמה בשמי לכל המאמינים בפיליפי. גם האחים הנמצאים איתי כאן מוסרים דרישת שלום. 22 כל שאר המאמינים מוסרים דרישת שלום, במיוחד אלה שנמצאים בבית הקיסר. 23 חסד אדוננו ישוע המשיח עם רוחכם. – אמן.

אֶל-הַקּוֹלָסִים

שתודו לאבינו שבשמים. אשר העניק לנו חלק בכל הברכות הנפלאות שהן מנת חלקם של בני-אלוהים החיים בממלכת האור. ¹³ אבינו הצילנו מהחשכה והקדרות של ממלכת השטן, והביא אותנו לממלכתו של בנו היקר והאהוב. ¹⁴ אשר קנה את חירותנו בדמו וסלח לכל חטאינו. ¹⁵ המשיח בן-אלוהים הוא התגלמותו של האלוהים הבלתי-נראה. הוא קדם לכל בריאה, ¹⁶ כי הוא למעשה ברא את הכול בשמים ובארץ. את הנראה והבלתי-נראה. מלכים, שליטים, ממלכות ורשויות – הכול נברא על-ידי המשיח ולמענו. ¹⁷ הוא היה לפני הכול, והוא זה שמלכד, מאחד ומפעיל את היקום! ¹⁸ המשיח הוא ראש הגוף המורכב מקהילת המאמינים שאותה ברא, והוא הראשון שקם מן המתים כדי שיהיה הראשון בכל דבר. ¹⁹ אלוהים האב בחר לקבוע בו את מכלול התכונות האלוהיות. ²⁰ בזכות דם המשיח שנצלב ריצה לעצמו אלוהים את כל אשר בשמים ובארץ. ²¹ כולל אתכם! גם אתם הייתם פעם רחוקים מאוד מאלוהים: הייתם אויביו במחשבותיכם ומעשיכם הרעים, אך הוא סלח לכם וקרב אתכם אליו. ²² על-ידי מותו על הצלב השכין המשיח שלום ביניכם לבין אלוהים, והביאכם לפניו נקיים מכל חטא ואשמה. ²³ כל זאת בתנאי שתאמינו בדבר-אלוהים בכל לבכם, ושלא תחדלו להאמין בתקוות הבשורה אשר שמעתם ואשר הושמעה בכל העולם, ואשר לי, פולוס, יש את הכבוד והזכות לשרתה ולבשרה לאחרים. ²⁴ אני אמנם סובל כרגע למענכם, אך איני מתלונן, אלא להפך – אני שמח. כי בנופי אני עוזר להשלים את חלקנו החסר בסבלו של המשיח למען גופו, שהיא

1 מאת פולוס, שליחו של ישוע המשיח לפי רצון אלוהים, ומאת טימותיוס אחינו. ² אל כל האחים הנאמנים לישוע המשיח בעיר קולוסה. שלום רב ושפע ברכות מאת האלוהים אבינו וישוע המשיח אדוננו. ³ אנחנו תמיד מתפללים בעדכם ומוודים לאלוהים, אבי אדוננו ישוע המשיח, ⁴ כי שמענו על אמונתכם החזקה במשיח ועל אהבתכם הנפלאה לכל המאמינים. ⁵ אנחנו יודעים כי אמונתכם החזקה ואהבתכם הגדולה נובעות מהעובדה שאתם מבינים את מהות התקווה השמורה לכם בשמים, אותה קיבלתם כאשר שמעתם לראשונה את בשורת האמת על המשיח. ⁶ אותה בשורה נשמעת בכל העולם, ובכל מקום היא משנה את חיי שומעיה, כשם שחייכם השתנו מהיום שבו שמעתם ותפשתם מה רבה אהבת אלוהים. ⁷ אפפרס האהוב, חברי לעבודה, סיפר לכם לראשונה את הבשורה. הוא משרת נאמן של המשיח, ומלמד אתכם ועוזר לכם במקומנו. ⁸ הוא סיפר לנו גם על אהבתכם הנפלאה איש לרעהו, שהיא מתנה מרוח הקודש. ⁹ לכן לא חדלנו להתפלל בעדכם מאז היום הראשון ששמענו עליכם, וביקשנו מאלוהים שיעזור לכם להבין את רצונו, ושיעניק לכם חכמה להבין דברים רוחניים. ¹⁰ ביקשנו גם שאורח-חייכם ימצא-תן תמיד בעיני הארון ויביא לו כבוד, שתמיד תעשו את הטוב ותעזרו לזולת, ושעל-ידי כך תלמדו להכיר את אלוהים טוב יותר. ¹¹ אנחנו מתפללים שאלוהים יחזק ויאמץ אתכם בכוחו וגבורתו, כדי שתוכלו לשאת כל צרה ובעיה בסבלנות ובשמחה, ¹² וכדי

הקהילה. 25 אלוהים מינה אותי לשרת את הקהילה. לעזור לה בכל הדרוש ולספר לרמותכם ולהרוס את אמונתכם בפילוסופיות לבני־האדם את סודו. 26 אלוהים שמר סוד זה במשך דורות רבים, אך עתה החליט לגלותו לאוהבים אותו ולחיים למענו. גם לגויים יש חלק בעושר ובכבוד הטמונים בסוד הנפלא הזה! היודעים אתם מהו הסוד? המשיח החי בלבכם! ופירושו של דבר שתיקחו חלק בכבודו הנצחי של אלוהים. 28 אנו מספרים על אודות המשיח לכל מי שמוכן להקשיב לנו; אנו מזהירים ומלמדים כמיטב ידיעתנו, כי ברצוננו להציג כל אדם לפני המשיח נקי מחטא ואשמה, בזכות קורבנו של ישוע המשיח. 29 זוהי עבודתי, ואני מסוגל לבצעה אך ורק בעזרת כוחו של המשיח שפועל בי בגבורה.

2 אני רוצה שתדעו באיזו דאגה אני מתפלל בעדכם, בעד הקהילה בלודקיא ובעד כל אלה שאינם מכירים אותי אישית. 2 אני מבקש מאלוהים שיעודר, ישמח ויאחד אתכם באהבה רבה איש לרעהו, כדי שתתנסו בחווייה המעשירה שבידיעת סודו של אלוהים, הלא הוא ישוע המשיח עצמו. 3 אשר בו בלבד צפונים כל אוצרות החכמה והדעת. 4 היודעים אתם מדוע אני כותב לכם את כל הדברים האלה? כדי שאיש לא יוכל לרמותכם בדברי־חלקות. 5 אני אמנם רחוק מכם גיאוגרפית, אך לבי אתכם, ואני ממש מאושר לראות את אמונתכם החזקה והיציבה במשיח. 6 לכן, אם אתם מאמינים שהאדון ישוע הוא מושיעכם, שמעו בקולו ושמרו את מצוותיו. 7 השתרשו בו ושאו כוחכם ממנו, החזיקו באמונה שקיבלתם, והודו לאלוהים

האלוהים אשר הקימו מן המתים. 13 גם אתם הייתם פעם מתים באופן רוחני בגלל חטאיכם, הייתם משועבדים לתאוותיכם ולא נימלתם, אך אלוהים סלח לכל חטאיכם והעניק לכם חלק בחיי המשיח. 14 הוא מחק את כל העדויות המאשימות אותנו באי־קיום חוקי התורה ומצוות ה'. יתר על כן, הוא השמיד את גיליון העדויות המרשיעות בתקעו אותו על צלב המשיח. 15 במעשה זה שלל אלוהים מהשטן את האפשרות להאשימנו בחטא, והציג לראווה לכל העולם את נצחוננו של המשיח על הצלב, אשר בו נמחקו כל חטאינו ולא נותר להם זכר. 16 לכן אל תניחו לאיש למתוח עליכם ביקורת על המשקה שאתם שותים, על האוכל שאתם אוכלים, או על ענייני שבתות וחגים. 17 שכן דברים אלה הם משניים, ואילו הם צילו של העתיד לבוא – ישוע המשיח האדון. 18 היזהרו מאנשים שרוצים

לדמותכם ולשלול את שכרכם מאלוהים. בעניינים אלה. 7 גם אתם עשיתם את המעשים מאנשים שמתנאים בענוותם ועובדים מלאכים. הנוראים האלה לפני שהאמתם במשיח. 8 כל אמונתם מבוססת על "חזיונות" והם מלאי אך עתה עליכם להסיר מעליכם כל רוגז, גאווה. 19 אנשים אלה אינם מאמינים בעיקר ובחשוב ביותר – במשיח, שהוא הראש של גוף־המאמינים, וממנו בלבד ניוונים כל איברי הגוף, שגדלים ומתחזקים לפי רצון אלוהים. 20 לכן אם מתם עם המשיח והשתחררתם מדרך המחשבה של העולם, מדוע אתם ממשיכים להשתעבד לחוקים וכללים שהומצאו על־ידי בני־אדם, כגון: 21 אל תאחז בזה, אל תטעם מזה או אל תיגע בזה! 22 כל אלה מתייחסים לדברים ארעיים, שחולפים ונגמרים לאחר השימוש. 23 חוקים אלה נראים מחוכמים בעיני אנשים שמעמידים פנים כאילו שהם משרתים את אלוהים – אלה שמתפארים בצניעותם והגאים בעובדה שהם מייסרים את גופם. אולם למעשה אין כל תועלת במעשים אלה; הם רק מוסיפים לגאוות האדם, ואינם מביאים כבוד לאלוהים.

3 הואיל וקמתם לחיים חדשים עם המשיח, רכזו את תשומת לבכם באוצרות ובברכות שבשמים, שם יושב המשיח לימין האלוהים. 2 רכזו את מחשבותיכם בכל מה שנוגע למלכות השמים, ואל תדאגו לדברי העולם הזה. 3 כי מתם עם המשיח, וחייכם שמורים איתו אצל אלוהים. 4 וכאשר המשיח, שהוא חיינו, ישוב אלינו, אתם תקרינו כבוד והדר יחד איתו. 5 לפיכך המיתו את התאוות והיצרים הרעים שחבויים בכם: זנות, ניאוף, מעשי זימה וטומאה, ואל תשתעבדו לחומרנות שבעולם, כי בעיני אלוהים זוהי עבודת אלילים, 6 והוא יעניש בחומרה את כל מי שממרה את פיו

נשותיכם ונהגו בהן בעדינות ולא בנסות. 20 איתי כאן בכלא. מוסר לכם דרישת שלום. וכן ילדים, אלוהים רוצה שתשמעו תמיד בקול מרקוס. בן אחותו של בר-נבא. אם מרקוס יבוא הוריקם. 21 אבות. אל תציקו לילדיכם יותר אליכם, קבלוהו בסבר-פנים יפות. כפי שכבר מדי, כי הם עלולים לאבד את סבלנותם ביקשתי מכם. 11 גם ישוע יוסטוס מוסר לכם ולמאוס בכל. 22 עבדים, שמעו תמיד בקול דרישת שלום. אלה הם היהודים המשיחיים אדוניכם! לא רק כשהם נמצאים לידכם, אלא היחידים שעובדים איתי כאן. ועלי לומר כל הזמן! כי עליכם להשתדל למצוא-חן שהיו לי לעידוד רב ולשמחה. 12 אפרס, בעיני אלוהים ולא בעיני בני-אדם. 24 וזכרו, בן-עירכם ומשרתו של ישוע המשיח, שולח אלוהים ישלם לכם מאוצרותיו גמול מלא על לכם דרישת שלום חמה. הוא תמיד מתפלל עבורתכם ושירותכם למען המשיח. 25 אבל אוי לו לעושה הרע! הוא יקבל את מה שמייע לו, כי אלוהים אינו נושא פנים.

4 אדונים, אל תקפחו את פועליכם! תנו להם את המגיע להם, ואל תשכחו שגם לכם יש אדון בשמים. 2 התמידו בתפילה; צפו לתשובתו של אלוהים. וכאשר זו תגיע, אל תשכחו להודות לו. 3 התפללו גם בעדנו, שאלוהים ייתן לנו הזדמנויות רבות לבשר את הבשורה על המשיח, מעשה שהביא למאסרי הנוכחי. 4 התפללו שיהיה בי האומץ לספר את הבשורה בחופשיות, בשלמות ובפשטות, כפי שמוטל עלי. 5 התנהגו בחכמה עם הלא-מאמינים, ונצלו היטב כל הזדמנות להעיד על המשיח. 6 דברו אך ורק דברים נעימים ודברי טעם, כדי שתוכלו להשיב לספקות של כל אחד. 7 באשר אלי, טוכיקוס אחינו האהוב יספר לכם מה נשמע אצלי. טוכיקוס הוא עובד חרוץ שמשרת את האדון יחד איתי. 8 שלחתי אותו אליכם כדי שיברר מה שלומכם, וכדי שבאותה הזדמנות יעודד וישמח אתכם. 9 אוניסימוס, אחינו הנאמן והאהוב שהוא גם בן-עירכם, יצטרף לטוכיקוס, והשניים יספרו לכם את כל החדשות האחרונות. 10 אריסטרכוס, האסור

אמן.

1 סלוניס

2 אחים יקרים. הלא יודעים אתם שביקורנו אצלכם היה מאוד פורח. ² למרות העינויים והחרפה שסבלנו בפיליפי. נתן לנו אלוהים אומץ לבוא ולבשר גם לכם את הבשורה על־אף אויבינו הרבים. ³ מכאן יכולים אתם לראות שאיננו מדברים אליכם מתוך טעות. ושמניעינו טהורים וטובים. ⁴ אנו שליחי אלוהים והוא סומך עלינו שנאמר את האמת בלבד. איננו משתדלים למצוא־חן בעיני בני־אדם. אלא בעיני אלוהים שחוקר ובוחר את לבנו. ⁵ כידוע לכם, איש אינו יכול לומר שניסינו לקנות את לבכם בדברי חלקות במטרה לסחוט מכם כסף, ואלוהים יכול להעיד על כך. ⁶ מעולם לא ביקשנו כבוד מבני־אדם – לא מכם ולא ממישהו אחר, אף כי בתוקף סמכותנו כשליחי המשיח זכאים אנו למעט כבוד מכם! ⁷ התנהגנו אתכם בעדינות וברכות, כמו אם שדואנת לילדיה. ⁸ באהבתנו הרבה אליכם היינו מוכנים לתת לכם לא רק את בשורת אלוהים, אלא אף את חייו. ⁹ אחים יקרים, אתם ודאי זוכרים כמה קשה עבדנו בעת שבישרנו לכם את בשורת אלוהים. יומם ולילה עמלנו והזענו כדי להרוויח את לחמנו, כי לא רצינו שמישהו מכם ייאלץ לשאת בעול פרנסתנו. ¹⁰ גם אלוהים וגם אתם עדים לכך שנהגנו עם כל אחד מכם ביושר, קדושה ואהבה. ¹¹ הזהרנו אתכם כאב שמזהיר את ילדיו – הזוכרים אתם? – התחננו לפניכם, עורדנו אתכם, ואף דרשנו מכם ¹² לחיות את חייכם בצורה ראויה בעיני אלוהים שמזימן אתכם לחלק עמו את כבודו ומלכותו. ¹³ אנו ממשיכים להודות לאלוהים על שלא התייחסתם לבשורה שהבאנו לכם כאילו המצאנו אותה בעצמנו, אלא האמנתם שאלה

1 אל קהילת תסלוניקי, ששייכת לאלוהים אבינו ולישוע המשיח אדוננו. מאת פולוס, סילונוס וטימותיוס. שלום וברכה מאת האלוהים אבינו וישוע המשיח אדוננו. ² בכל פעם שאנו מתפללים בעדכם אנו מודים לאלוהים על כולכם. ³ ומזכירים לפניו תמיד את מעשיכם הטובים, את אמונתכם החזקה, את אהבתכם ואת ציפייתכם הסבלנית לשובו של ישוע המשיח אדוננו. ⁴ אחים יקרים ואהובי הארון, אנחנו יודעים שאלוהים בחר בכם, ⁵ שהרי כאשר בישרנו לכם את בשורת האלוהים לא המילים שלנו שכנעו אתכם, אלא רוח הקודש הוא ששכנע אתכם ועזר לכם להאמין בבשורה בהתלהבות ובדבקות. גם אורח חיינו שימש הוכחה חותכת לאמיתות הבשורה שבישרנו לכם. ⁶ וכך הלכתם בעקבותינו כשם שאנו הלכנו בעקבות הארון. למרות שאמונתכם בבשורה הביאה עליכם צרות וסבל מאויביכם, מילא אתכם רוח הקודש שמחה. ⁷ ותוך זמן קצר הפכתם בעצמכם לדוגמה ועיתים שם בין כל המאמינים ביוון. ⁸ בינתיים פרסמתם את דבר־אלוהים בכל מקום, ואנו שומעים על אמונתכם הנפלאה באלוהים בכל מקום שאנו הולכים. לנו לא נותר מה לספר! ⁹ אנשים מספרים לנו על קבלת־הפנים החמה שערכתם לנו, וכיצד עזבתם את האלילים והאמנתם באלוהים החי והאמיתי. ¹⁰ הם גם סיפרו לנו על ציפייתכם לשובו של בן־האלוהים מהשמים. הלא הוא ישוע המשיח שקם לתחייה והושיענו מזעם אלוהים על החטא.

הם באמת דברי אלוהים חיים, ועל כן הם שינו את חייכם. 14 ואז, אחים יקרים, החלו בני עמכם להציק לכם ולרדוף אתכם, כפי שקהילות האלוהים ביהודה נרדפו על-ידי בני-עמם היהודים. 15 לאחר שהרגו את נביאייהם הרגו גם את האדון ישוע, ואף גרשו ורדפו אותנו. הם עושים את הרע בעיני האדם ובעיני אלוהים. 16 ואינם מניחים לנו לבשר לגויים, מחשש שאחדים מהם ייושעו. כך מתרבים חטאייהם עד שלבסוף ישפוך עליהם אלוהים את זעמו. 17 אחים יקרים, זמן קצר לאחר שנפרדנו מכם (בנופנו אך לא בנפשנו!) תקפו אותנו נענועים עזים אליכם, 18 ונכספנו לשוב ולראותכם. אני פולס, ניסיתי לשוב אליכם פעמים רבות, אך השטן מנע זאת מאיתנו. 19 ככלות הכול אתם תקוותנו, שמחתנו וגאוותנו לנוכח אדוננו ישוע בבואו. 20 שכן הינכם כבודנו ושמחתנו.

4 הרשו לי לומר עוד דבר, אחים יקרים: אנו מתפללים ומתחננים, בשם המשיח אדוננו,

3 כאשר לא יכולנו יותר להתאפק החלטנו להישאר כאן באתונה, 2 ושלחנו אליכם את טימותיוס – אחינו, עוזרנו ומשרתו של אלוהים – כדי לחזק את אמונתכם, ולעודד אתכם שלא תכרעו תחת כובד הצרות והקשיים שבאים עליכם. (עליכם להבין שקשיים אלה הם חלק מתוכניתו של אלוהים למעננו המאמינים). 4 כשהיינו אצלכם הזהרנו אתכם מראש מפני כל הצרות האלה, ואכן דברינו התקיימו. 5 משום כך לא יכולתי להתאפק יותר ושלחתי אליכם את טימותיוס, כדי לברר אם אמונתכם עדיין איתנה. חששתי שמא ינסה השטן לפתותכם וכל עבודתנו תהיה לשווא. 6 אך עתה טימותיוס חזר והביא עמו את החדשות הנפלאות שאתם איתנים באמונתכם ואהבתכם, שאתם זוכרים לטובה את ביקורנו, ואף מייחלים לראותנו

צריכים להזכיר אתכם בכל הנוגע לאהבת האחים המאמינים, כי אני יודע היטב שה' הצמנו מלמד אתכם לאהוב איש את אחיו, והזכרתם זאת באהבתכם הרבה לכל האחים במקדוניה. בכל זאת אנו מבקשים מכם לאהוב יותר, 11 לשאוף לחיים שקטים, לא לחטט בענייניהם של אחרים, ולהרוויח את פרנסתכם בעבודת-כפיים. כפי שכבר ביקשנו מכם, 12 כדי שתרכשו את אמונם של הלא-מאמינים, וכדי שתהיו עצמאים מבחינה כספית ולא תלויים בחסדם של אחרים. 13 אחים יקרים, ברצוני לומר לכם מה קורה למאמין כשהוא נפטר, כדי שלא תתאבלו מרחה על המת כמו הלא-מאמינים שאין להם תקווה. 14 כשם שאנו מאמינים כי ישוע מת ולאחר מכן קם לתחייה, כך אנו מאמינים שכאשר ישוע יחזור, אלוהים ישיב איתו את כל המאמינים בו שמתו. 15 אלוהים גילה לנו את העובדות הבאות: אלה שנשארים בחיים בבוא האדון לא יפגשוהו לפני המתים. 16 האדון עצמו יירד אלינו מהשמים בתרועה גדולה, לקריאת שר-המלאכים ולקול תקיעת שופר ה', והמאמינים שמתו יקומו ראשונים לפגשו. 17 לאחר מכן הנותרים בחיים יילקחו יחד איתם בעננים, יפגשו את האדון באוויר ויישארו איתו לנצח. 18 על כן נחמו ועודדו איש את רעהו בדברים אלה.

5 אחים יקרים, אני צריך לכתוב לכם מתי כל זה יתרחש, 2 כי הלא יודעים אתם שאיש אינו יודע את המועד. יום ה' יבוא במפתיע – כנגב בלילה. 3 כאשר בני-האדם יחיו בשלווה ויחשבו שלא יקרה דבר, יירד עליהם האסון במפתיע, כיוולדת שאינה יודעת מתי יתקפה צירי הלידה, ואיש לא יוכל לברוח. 4 אבל

לעצמו, וישמור את רוחכם. נפשכם וגופכם
בריאים וללא־חטא. עד יום שובו של אדוננו
ישוע המשיח. 24 אתם יכולים לסמוך על
האלוהים אשר בחר בכם שימלא את כל
הבטחותיו. 25 אחים יקרים, התפללו בעדנו.
26 דרשו בשלום כל האחים בנשיקה הקדושה.
27 בשם ישוע המשיח אדוננו אני משביע אתכם
שתקראו מכתב זה באוזני כל המאמינים. 28
חסד אדוננו ישוע המשיח עם כל אחד ואחד
מכם. – אמן.

2 סלוניס

אנא. 2 אל תאבדו את עשתונותיכם ואל תפחדו משמועות כזב, חזיונות שווא, נבואות שקר ומסמכים מזויפים, שנכתבו כביכול על-ידי, שמספרים כי הגיע יום ה'. 3 אל תניחו לאף אחד לרמות ולבלבל אתכם, כי לפניכן יפרוץ המרד ואיש הרשע יתגלה, זה שנידון לאבדון. 4 הוא ירומם את עצמו מעל כל מה שמאלוהים וכל מה שקדוש, עד שיעז אפילו לשבת בהיכל אלוהים ויכריז שהוא עצמו אלוהים! 5 האם אינכם זוכרים שיספרתי לכם כל זאת כשהייתי אצלכם? 6 עכשיו אתם יודעים מה מונע בעדו מלהופיע לפני הזמן המתאים. 7 מעלליו הרעים כבר משתוללים בעולם, אך הוא עצמו יוכל להופיע רק כשיוסר המעצור מדרכו. 8 ואז יתגלה בן-האבדון הרשע, אשר האדון ישוע ישתק בהבל-פיו וישמיד אותו כליל בזוהר כבודו. 9 הרשע הזה יבוא בשליחות השטן ובכוחו, וידהים את כולם באותות-שקר ואחזות-עיניים. 10 הוא יצליח להטעות את האנשים שנועדו לניחיונם, בגלל סירובם לאהוב את האמת שבכוחה להושיעם. 11 על כן יניח להם אלוהים להאמין בכל השקרים האלה, 12 כדי שיוכל לשפטם על אשר האמינו בשקרים, עשו בכוונה את הרע וסרבו להאמין באמת. 13 אך אנו חייבים להודות תמיד לאלוהים בעדכם, אחי יקירי האדון, כי עוד מבראשית הוא בחר להושיע ולטהר אתכם באמצעות רוח הקודש ואמונתכם באמת. 14 הוא אף הזמינכם לקחת חלק בכבודו של אדוננו ישוע המשיח, באמצעות הבשורה שבישרנו לכם. 15 על כן, אחים יקרים, התמידו באמונתכם, ואל תרפו מכל מה שלימדנו אתכם בכתב ובעל-פה. 16 מי ייתן שאדוננו ישוע המשיח ואלוהים אבינו, אשר אהב אותנו

1 אל קהילת תסלוניקי השייכת לאלוהים אבינו ולישוע המשיח אדוננו. מאת פולוס, סילונוס וטימותיוס. 2 שלום וברכה מאת האלוהים אבינו וישוע המשיח אדוננו. 3 אחים יקרים, אנו מרגישים חובה נעימה להודות לאלוהים על שאמונתכם התחזקה מאוד, ועל שאהבתכם איש לרעהו גדלה כל-כך. 4 אנחנו אף מתנאים בכם לפני הקהילות האחרות, כי הוכחתם מה חזק כוח-הסבל שלכם ומה איתנה אמונתכם באלוהים, למרות כל הרדיפות והצרות הבאות עליכם. 5 אלוהים חפץ שתהיו ראויים למלכותו אשר למענה אתם סובלים, והוא יוכיח לכם שהוא שופט בצדק. 6 כיצד הוא יוכיח לכם זאת? בהענישו את רודפיכם, 7 ובהעניקו לכם, הנרדפים, רווחה והקלה יחד איתנו, כשישוע המשיח יופיע בשמים עם מלאכיו בלהבת-אש. 8 כדי להעניש את אלה שסירבו להאמין באלוהים ובתוכניתו להושיעם באמצעות ישוע המשיח אדוננו. 9 עונשם יהיה אבדון עולם – ניתוק מפני האדון ומהדרת כוחו. (aiōnios g166) 10 ביום שיבוא האדון להתכבד בקדושו, אתם תהיו בין הקדושים האלה, כי האמנתם למה שסיפרנו לכם עליו. 11 לפיכך אנו תמיד מתפללים שאלוהים יעשה אתכם ראויים לו, שימלא בגבורתו את כל משאלותיכם הטובות, ושיצליח את מעשיכם הנעשים מתוך אמונה בו, 12 כדי ששם ישוע המשיח יהיה מפואר ומכובד באמצעותכם, וכדי שגם אתם תיקחו חלק בכבוד הזה, לפי מידת חסדו של אלוהינו ואדוננו ישוע המשיח.

2 בנוגע לבואו של ישוע המשיח אדוננו ופגישתנו איתו, אני מבקש מכם, אחים יקרים,

והעניק לנו נחמת-עולם ותקווה שאיננו ראוים לזה, (aiōnios g166) 17 ינחם את לבכם ויעזור לכם בכל דבר טוב שתאמרו או תעשו.

אדוננו ישוע המשיח: לכו לעבוד והרוויחו את לחמכם בכבוד! 13 ולשאר האחים אני אומר: לעולם אל תתיאשו ואל תפסיקו לעשות מעשים טובים. 14 גרשו מקרבכם את מי שמסרב לשמוע לדברינו שכתובים במכתב זה, כדי שיתבייש בעצמו. 15 אל תתייחסו אליו כאל אויב, אלא כאל אח תועה שיש להזהירו ולהחזירו לדרך הישר. 16 ואדון השלום בעצמו יעניק לכם את שלומו בכל עת ובכל מקום. יהיה האדון עם כולכם. 17 עתה אני, פולוס, מברך את כולכם בכתב-ידי, כמנהגי בסיום כל מכתבי, לאות וסימן שאני באמת הכתבתי אותם. זהו כתב ידי וזוהי חתימתו. יברך אדוננו ישוע המשיח את כולכם.

3 לסיום, אחים יקרים, אנא, התפללו בעדנו. ראשית כל התפללו שבשורת ה' תופץ במהירות וביעילות בכל מקום, ותביא לו כבוד רב כפי שהביאה ביניכם. 2 שנית, התפללו שלא ניפול בידי אנשים רשעים, שהרי לא כולם אוהבים את האדון. 3 אך אתם יכולים לסמוך על האדון שיחזק וישמור אתכם מכל רע. 4 האדון גם העניק לנו את הביטחון שאתם מקיימים הלכה למעשה את מה שלימדנו אתכם, ואף שתמשיכו בכך בעתיד. 5 והאדון ישוע יכשיר את לבבכם להבין את משמעותה ועומקה של אהבת אלוהים וסבלנותו של המשיח. 6 אחים יקרים, אנו מצווים עליכם בשם ישוע המשיח אדוננו ובסמכותו: התרחקו מכל מאמין עקשן שמסרב לקיים את ההוראות שמסרנו לכם. 7 אתם יודעים היטב שעליכם להתנהג כמונו, שכן מעולם לא ראינו אותנו סוטים מהדרך הנכונה; 8 מעולם לא אכלנו בחינם – תמיד שילמנו בעד מה שקיבלנו. עבדנו קשה יומם ולילה כדי להרוויח את מחייתנו, כי לא רצינו להכביד על איש מכם. 9 אל תחשבו שלא הייתה לנו הזכות לבקש מכם לספק את מזוננו – פשוט רצינו להראות לכם כיצד עליכם לעבוד לפרנסתכם. 10 עוד בהיותנו אצלכם ביקשנו מכם לשמור על העיקרון: "מי שלא יעבוד לא יאכל!" 11 אך בכל זאת אנו שומעים כי יש ביניכם טפילים עצלים, המסרבים לעבוד ומבזבזים את זמנם ברכילות וחרחורי-ריב. 12 אנחנו מזהירים את האנשים האלה ומצווים עליהם בשם

1 טימותי

משליחיו, שבטח בי ומינה אותי לשרת אותו. 13
למרות שבעבר לעגתי לשמו וקיללתי אותו.
רדפתי את המאמינים במשיח, הצקתי להם
ופגעתי בהם, אולם אלוהים ריחם עלי, כי
בזמנו לא הכרתי את המשיח ולא ידעתי מה
אני עושה. 14 מה רב חסדו של אדוננו! – הוא
לימדני לבטוח ולהאמין בו, ולהימלא באהבת
המשיח. 15 מזה נהדר הדבר ומה משתוקק
אני שכל העולם יידע: שישוע המשיח בא
לעולם כדי להושיע את החוטאים, ואני הייתי
הגדול שבהם! 16 אך אלוהים ריחם עלי, כדי
שישוע המשיח יוכל להציגני לדונמה לפני
כל העתידים להאמין בו, כהוכחה לסבלנותו
הרבה אף כלפי החוטא הגדול ביותר! כך
יבינו שגם הם יכולים לזכות בחיי נצח, (aiōnios)
17 g166 כל הכבוד וההדר לאלוהים מעולם
ועד עולם! הוא מלך העולמים, הבלתי־נראה
אשר חי לנצח; הוא בלבד האלוהים והוא
מלא חכמה. – אמון. (aiōn g165) 18 טימותיוס, בני.
אני מצווה עליך להילחם היטב במלחמת
האדון, כפי שביקש ממך האדון באמצעות
נביאיו. 19 שמור היטב על אמונתך במשיח,
והנכון. כי יש אנשים שאטמו את אוזניהם
לקול מצפונם ועשו את הרע בכוונה תחילה.
לאחר שמאסו באלוהים בצורה כזאת, אין פלא
שעד מהרה איבדו את אמונתם במשיח! 20
הומניוס ואלכסנדרוס הם דוגמה לכך: נאלצתי
להענישם ולמסרם לשטן, כדי שילמדו לא
לבייש יותר את שם המשיח.

2 ראשית כל אני מבקש מכם להרבות
בתפילה בעד כל בני־אדם, התחננו לפני
אלוהים ובקשו ממנו שירחם עליהם, ואל

1 מאת פולוס, שליחו של ישוע המשיח
לפי מצוותו הישירה של האלוהים מושיענו
וישוע המשיח, שהוא תקוותנו היחידה. 2
אל טימותיוס, בני האמיתי באמונה. מי
ייתן שהאלוהים אבינו וישוע המשיח אדוננו
יברך אותך בחסד, ברחמים ובשלום. 3 אני
חוזר ומבקש ממך את מה שביקשתי לפני
צאתי למקדוניה: אנא, הישאר כאן באפסוס,
וצווה על אנשים מסוימים להפסיק ללמד
את תורות השקר שלהם, ולהפסיק לרמות
את האנשים. 4 שים קץ לאגדות, לשקרים
ולאמונה במגילות־יוחסין אינסופיות, הגורמים
לזויכוחים ולספקות, ומונעים את בניית בית
האלוהים באמונה. 5 אני משתוקק שכל
המאמינים המשיחיים ימלאו באהבה שנובעת
מלב טהור, מצפון נקי ואמונה אמיתית. 6
אבל ישנם אנשים שתעו מהדברים האלה ופנו
לדיבורי הבל. 7 הם רוצים שיכירו בהם
כבעלי סמכות בהוראת התורה, בזמן שאינם
בקיאים בתורה ואינם יודעים כלל מה שהם
אומרים. 8 אנחנו יודעים שחוקי התורה הם
טובים, בתנאי שמתמשים בהם כפי שאלוהים
רצה. 9 אנחנו גם יודעים שחוקי התורה לא
נחקקו למען האנשים הישרים והטובים, אלא
למען אנשים חסרי מוסר, חסרי שליטה עצמית
– למען הרשעים. כן, חוקי התורה נחקקו
עבור אנשים שמכים את הוריהם, רוצחים את
חבריהם, 10 זונים, הומוסקסואלים, סוחרים נפש,
רמאים, שקרנים, וכל אלה שעושים מעשים
שהם נגד הבשורה הנפלאה של האל המבורך,
אשר אני שליחו. 12 אני אסיר תודה לישוע
המשיח אדוננו על שבחר בי להיות אחד

תשכחו להודות לו בשם כולם. 2 התפללו בקהילה צריך להיות אדם טוב וחסר דופי. בעד המלכים, המנהיגים ואנשי השלטון בעל לאישה אחת בלבד, מושל ברוחו, צנוע, למיניהם, כדי שנוכל להיות בשקט ובשלווה, נעים-הליכות, מכניס אורחים, מורה טוב של באורח מכובד וביראת אלוהים. 3 זהו כתבי-הקודש, אינו מפרזי בשתיית יין, אינו רצונו של האלוהים מושיענו, 4 כי הוא חפץ אלים ואינו רודף בצע. 3 עליו להיות טוב-לב שכולם ייושעו ויאמינו באמת, כלומר: 5 ואדיב, להתחשב באחרים, לרדוף שלום שיש רק אלוהים אחד ומתווך אחד בינו לבין ולא לאהוב כסף. 4 עליו להנהיג היטב את בני-האדם, הלא הוא בן-האדם ישוע המשיח, משפחתו, ולחנך את ילדיו למשמעת. 5 כי אם 6 אשר הקריב את נפשו בעד כל בני-האדם, אדם אינו מסוגל להנהיג כהלכה את משפחתו, והעדות לכך ניתנה במועד המתאים. 7 אני כיצד יוכל להנהיג את קהילת אלוהים? 6 אומר לכם את האמת: נבחרתי לתפקיד שליחו עליו להיות מאמין משיחי בעל ניסיון, שכן של אלוהים כדי ללמד את הגויים אמת אם הוא מאמין צעיר ובלתי-מנוסה, הוא עלול זאת, וכדי להראות להם את תוכניתו של להתנאות על שנבחר לתפקיד חשוב תוך אלוהים לישועה דרך האמונה. 8 משום כך זמן קצר בלבד, וכך ייפול בידי השטן. 7 אני רוצה שהמאמינים יתפללו בכל מקום צריך להיות לו שם טוב בין הלא-מאמינים, ויניפו את ידיהם, כשליבם נקי מכל טינה, כדי שהשטן לא יוכל להעליל עליו עלילות כעס או ספק. 9 על הנשים להתלבש בצניעות, ולהכשילו. 8 גם על שמשי הקהילה להיות בתלבושת נאה ופשוטה, ואל להן להתנגדר ישרים וטובים כמנהיגי הקהילה. אסור להם בתסרוקות המושכות את העין, ולא בתכשיטים להרבות בשתייה ולרדוף בצע. 9 עליהם או במלבושים יקרים. 10 כי על הנשים להיות רציניים, לאהוב את אלוהים, ולשמור המשיחיות למשנך תשומת-לב במעשיהן במצפון נקי את סוד האמונה אשר מוסתר הטובים, כיאה לנשים שבחרו לאהוב את מהלא-מאמינים. 10 עליהם להוכיח את עצמם אלוהים ולשרתו. 11 עליהן להקשיב וללמוד לפני שהם נבחרים לתפקיד שמשי הקהילה. בשקט ובענווה. 12 על הנשים לשבת בשקט יש לבחון את אישיותם ואת יכולתם, ואם יעמדו באסיפות הקהילה, איני מרשה לנשים ללמד במבחן ייבחרו לתפקיד. 11 נשותיהם צריכות את הגברים או להתנשא עליהם. 13 מדוע? להיות ישרות, לא מלשינות ולא רכלניות, מפני שאלוהים ברא לראשונה את אדם, ורק כי אם סובלניות ונאמנות בכל מעשיהן. 12 לאחר מכן את חוה. 14 ולא אדם הוא שרומה לכל שמש בקהילה תהיה אישה אחת בלבד, על-ידי השטן, כי אם חוה לא עמדה בפיתוי ועליה לנהל היטב את משפחתה ומשק ביתה. וחתאה. 15 מכאן הכאב והסבל של האישה 13 כי המשרתים כהלכה ירכשו את אהדתם בעת לידת בניה, אך נפשה תיוושע אם תמשיך של אחרים, ואף ירכשו ביטחון רב באמונתם לחיות באמונה, קדושה, אהבה וצניעות. בישוע המשיח. 14 אני אמנם מקווה לבוא אליך במהרה, אך אני כותב לך דברים אלה עתה, כדי שאם אאחר לבוא תדע אילו אנשים

3

אכן נכונה האמרה: השואף להיות מנהיג בקהילה, שואף לתפקיד טוב. 2 מנהיג

לבחור לתפקיד שמשי בית האלוהים. זכור: קהילת האלוהים היא ביתו של אלוהים חיים. שהוא עמוד האמת ויסודה. 16 אין ספק שסוד אמונתנו גדול ביותר, אך פתרונו טמון במשיח שבא לעולם כאדם, הוכח כחסר-דופי וטהור ברוחו, נגלה אל המלאכים, התפרסם בין העמים, נתקבל באמונה על-ידי רבים ונלקח חזרה לשמים בכבוד.

4 רוח הקודש אומר לנו בפירוש שבאחרית הימים יפנו מאמינים מסוימים עורף למשיח, ויאמינו בכל מיני תורות שקר אשר השראתן מהשדים ומהרוחות הרעות. 2 הם ישקרו ללא בוש, ומצפונם כלל לא יציק להם. 3 הם יאמרו שאסור להינשא ואסור לאכול מאכלים מסוימים, למרות שאלוהים ברא אותם כדי שאנחנו, המאמינים ויודעי האמת, נאכל אותם בתודה. 4 שהרי כל מה שברא אלוהים הוא טוב ומותר לאכילה, בתנאי שנודה עליו לאלוהים 5 ונבקש ממנו לברך את האוכל, כי המזון מקודש בתפילה ובדבר-אלוהים.

5 לעולם אל תנער באדם זקן, אלא נהג בו בכבוד כאילו היה אביך. אל הצעירים ממך דבר כאל אחים אהובים. 2 את הנשים המבוגרות ממך כבד כאמהות, והתייחס אל הצעירות כאל אחיותיך – חשוב עליהן אך ורק מחשבות שהורות. 3 עליך לכבד את אלה שהן באמת אלמנות. כלומר, אלה שנותרו בודדות וחסרות עזרה. 4 אך אם לאלמנה יש ילדים או נכדים, חובתם לשאת באחריות לפרנסתה, וכך ישיבו לה נמול על כל מה שעשתה למענם. התנהגות כזאת מוצאת-חן בעיני אלוהים. 5 על הקהילה לדאוג לאלמנות שנותרו עניות ובודדות, אם הן בוטחות בה ומרבות בתפילה. 6 אולם אלמנה שחיה חיי תענוגות היא מתה באופן רוחני. 7 צווה עליהן דברים אלה כדי שתהיינה ללא דופי. 8 מי שאינו רואג לקרוביו, ובמיוחד לבני-משפחתו, כופר באמונה והוא גרוע מאלה שאינם מאמינים. 9 אל תכלול ברשימת האלמנות את אלה שהן מתחת לגיל שישים ואת אלה שנישאו ליותר מבעל אחד. 10 על האלמנה להיות

ידועה במעשיה הטובים. בחינוך ילדיה. לחשוב שאתה שותף לחטאיו. התרחק מכל בהכנסת אורחים. ברחיצת רגלי המאמינים. חטא! 23 (אנב. אני מייעץ לך לשתות מעט יין בעזרתה לנזקים ובהקדשת עצמה לעשיית במקום מים. היין יועיל לכאבי הבטן שלך מעשים טובים. 11 אל תכלול ברשימה את החוזרים ונשנים). 24 יש אנשים שחטאיהם האלמנות הצעירות. כי כשהן מאבדות את ידועים וגלויים, וכמובן שהם יישפטו על כך. מנחתן והיצרים הטבעיים שלהן מתחזקים. ויש אנשים שחטאיהם אינם ידועים – רק הן מתרחקות מהמשיח ומשתוקקות להינשא בשנית. 12 כך הן בוגדות באמונתן במשיח. גם מעשיהם הטובים של מאמינים מסוימים 13 יותר מזה. הן מתרגלות לחיי עצלות. ידועים לאנשים רבים. אך גם אם לא כל נודדות מבית לבית. מרכלות ומתערבות מעשיהם הטובים ידועים עדיין. הם ייצאו בענייניהם של אחרים. 14 לכן אני חושב כי לאור במוקדם או במאוחר.

מוטב שהצעירות הללו תינשאנה שוב. תלדנה ילדים ותדאגנה למשק הבית. כי אז לא יוכל איש למתוח עליהן ביקורת. 15 כבר עתה יש ביניהן כאלה שנטשו את אמונתן במשיח והלכו אחרי השטן. 16 אני חוזר ואומר לכם: קרובי האלמנה חייבים לדאוג לה ולפרנס אותה. ואל להם להטיל את המעמסה על הקהילה. כי אז תוכל הקהילה לפרנס את האלמנות שבאמת זקוקות לעזרה. 17 מנהיגי הקהילה שממלאים היטב את תפקידם ראויים לכבוד רב. במיוחד אלה שעמלים בהפצת הבשורה ובהוראת דבר האלוהים. 18 כי כתבי-הקודש אומרים: "לא תחסם שור בדישו". ובמקום אחר כתוב: "הפועל ראוי לשכרו." 19 אל תאמין להאשמות נגד מנהיגי קהילה אלא אם כן שמעת את עדותם של שניים. שלושה אנשים. 20 אם הוא באמת חטא, יש להוכיחו לפני כל הקהילה. כדי שאיש לא ילך בעקבותיו. 21 לפני אלוהים. אדוננו ישוע המשיח והמלאכים בחירי ה'. אני מצווה עליך לקיים את המצוות האלה ללא משוא-פנים, ואל תשפוט ללא חקירה. 22 לעולם אל תמהר למנות מנהיגי קהילה. שמה הוא אדם חוטא, והאנשים עלולים

6 על מאמינים שהם עבדים לעבוד קשה למען אדוניהם ולכבד אותם. כדי שישמשו דוגמה לחריצות. ולא יחללו את שם האלוהים ואת האמונה. 2 אם אדונם הוא מאמין משיחי. אין זו סיבה להתעצל בעבודה. אלא להיפך – עליהם לעבוד בחריצות כפולה. שכן הם עוזרים לאח מאמין ואהוב. טימותיוס. למד אותם דברים אלה ועודך את כולם לקיימם. 3 כל מי שילמד אתכם תורה אחרת. ויתכחש לדברי אדוננו ישוע המשיח ולתורתו הבריאה והקדושה. 4 הוא טיפש וגאה. לאדם כזה יש נטייה חולנית להתפלפל בשאלות האמונה. ולעורר ויכוחי סרק הגורמים לקנאה. למריבות, לגידופים ולחשדות. 5 אנשים כאלה הם חוטאים ורעים. מחוסרי אמונה שמעוררים ויכוחי סרק ומתייחסים אל הקדושה כאל אמצעי להתעשר. התרחקו מאנשים כאלה! 6 אתה באמת רוצה להתעשר? אם אתה חי ביותר ושמח בחלקך. אתה כבר עשיר! 7 הלא באנו לעולם בחוסר-כל. ואף כשנמות לא נוכל לקחת איתנו דבר. 8 משום כך. אם יש לנו אוכל ולבוש עלינו להסתפק ולשמוח

בחלקנו. 9 אנשים שמשותקים להתעשר כאן עלי אדמות. 20 טימותיוס, שמור היטב את סוטים עד-מהרה מהדרך הישרה, ומשתמשים מה שאלוהים הפקיד בידך. התרחק מוויכוחי באמצעים לא-כשרים להשגת כסף. מעשים סרק עם אלה שמתפארים שהם יודעים הכול, אלה מזיקים להם, משחיתים אותם ולבסוף ובכך מוכיחים את בורותם. 21 רבים מאלה שולחים אותם לגיהנום. 10 כי אהבת הכסף החטיאו את העיקר – את האמונה בישוע היא שורש כל המעשים הרעים. אנשים רבים המשיח! חסרו של אלוהים איתך. – אמן.

שלהוטים אחרי הכסף נטשו את האמונה, ובכך גרמו לעצמם צער וכאב. 11 אולם אתה, טימותיוס, הינך איש אלוהים. ברח מכל הדברים האלה ועשה מעשים טובים; למד לבטוח באדוננו, לאהוב את הזולת ולהתייחס לכולם בסבלנות ובעדינות. 12 המשך להילחם למען אלוהים. אחוז היטב במתנת חיי-הנצח שהעניק לך אלוהים, ושעליהם סיפרת לאנשים רבים כל-כך. (aiōnios g166) 13 אני מצווה עליך לפני האלוהים, שמעניק חיים לכל, ולפני ישוע המשיח, שללא פחד אמר את האמת לפונטיס פילטוס: 14 עליך לקיים את המצווה הזאת ללא כל דופי, עד בואו של ישוע המשיח אדוננו. 15 וכשיגיע הזמן המתאים יתגלה המשיח אלינו מהשמים, על-ידי האלוהים המבורך והעליון, מלך המלכים ואדון האדונים: 16 הוא לברו בן-אלמוות, וחי באור נשגב שאיש אינו יכול לחזות בו. כל הכבוד, התפארת והגבורה לאלוהינו לעולמים. – אמן. (aiōnios g166) 17 אמור לעשירים שלא יתנאו ושלא יסמכו על עושרם אשר ייעלם בקרוב, אלא שיבטחו באלוהים חיים שמעניק לנו תמיד ברוחב לב כל מה שאנחנו צריכים. (aiōn g165) 18 עודד אותם לעשות מעשים טובים, להעניק מכספם לנזקקים, ולשתף את האחרים בכל מה שהעניק להם אלוהים. 19 אם כך ינהגו, הם יאגרו לעצמם אוצר אמיתי בשמים אשר יישמר לנצח, וגם יחיו חיים משיחיים פוריים

2 טימותי

1 מאת פולוס שליח המשיח, אשר נבחר על-ידי אלוהים לבשר לבני-האדם את דבר חייה-הנצח, שהבטיח להם באמצעות האמונה בישוע המשיח. ² אל טימותיוס, בני היקר. מי ייתן שהאלוהים אבינו וישוע המשיח אדוננו יברך אותך בחסד, ברחמים, בשלום ובשלווה. ³ אני מודה לאלוהים בערך, טימותיוס. יומם ולילה אני מתפלל בערך ומבקש מאלוהים לברך אותך. זהו אלוהי אבותיי, ומטרת האחת בחיים היא לעשות את הטוב בעיניו. ⁴ אני כל-כך מתגעגע אליך! אני עדיין זוכר את הדמעות שזלגו מעיניך כשנפרדנו. מה אשמח לשוב ולראותך! ⁵ אני יודע שאמונתך באדוננו כנה ורצינית, כאמונתן של אמך אבניקי ושל סבתך לואיס, ואני בטוח שהיא חזקה כתמיד. ⁶ משום כך אני מזכיר לך לעורר את מתנת האלוהים שנמצאת בקרבך, ואשר ניתנה לך כשסמכתי את ידי עליך. ⁷ שכן האלוהים לא נתן לנו רוח של פחד, אלא של גבורה, אהבה ומשמעת-עצמית. ⁸ אם אכן תעורר את המתנה הרוחנית הזאת, לא תתבייש לספר לאחרים על אודות אדוננו, ולמרות היותי כאן בכלא למען ישוע המשיח, לא תתבייש שמא ידעו שאני ידידך, אלא תהיה מוכן לסבול יחד איתי למען האדון, שכן הוא יעניק לך כוח וסבלנות לסבול למענו. ⁹ אלוהים הושיע אותנו ובחר בנו לעבודתו הקדושה לא משום שהיינו ראויים לכך, אלא משום שזו הייתה תוכניתו עוד לפני בריאת העולם; הוא רצה להראות לנו את טוב לבו ואהבתו באמצעות ישוע המשיח. (aiōnios g166) ¹⁰ אלוהים גילה לנו דברים אלה על-ידי בואו של ישוע המשיח

מושיענו, אשר ניצח את המוות והראה לנו את הדרך לחיי נצח על-ידי אמונה בו. ¹¹ אלוהים בחר בי להיות שליחו כדי שאבשר לגויים את הבשורה הזאת, וכדי שאלמד אותם את דבר ה'. ¹² מסיבה זאת אני סובל כאן בכלא, אך איני מתבייש בכך, כי אני יודע במי אני מאמין, ואני בטוח שהוא מסוגל לשמור היטב על אשר הפקדתי בידו עד יום שובו. ¹³ נהג לפי דברי האמת שלימדתי אותך, ובמיוחד במה שנוגע לאמונה ולאהבה שהעניק לך המשיח. ¹⁴ בעזרת רוח הקודש ששוכן בקרבך שמור היטב על האוצר שהופקד בידך. ¹⁵ אתה יודע שכל המאמינים אשר באו לכאן מאסיה נטשו אותי; אפילו פוגלוס והרמוגניס הלכו להם. ¹⁶ רק אוניסיפורוס ביקר אותי פעמים רבות; הוא מעולם לא התבייש בעובדת היותי בכלא. ביקוריו ממש השיבו את רוחי, ולכן יברך האלוהים אותו ואת משפחתו. ¹⁷ למעשה, בהגיעו לרומא הוא חיפש אותי בכל מקום, עד שלבסוף מצאני. ¹⁸ אתה יודע היטב כמה עזר לי אוניסיפורוס באפסוס. יברך אותו האלוהים בברכה מיוחדת ביום שובו של המשיח.

2 טימותיוס, בני, עליך להתחזק בכוח ובחסד שמעניק לך המשיח. ² למד אנשים אחראיים את דברי האמת אשר שמעת מפי בנוכחות עדים רבים, כדי שבבוא הזמן הם ילמדו את האחרים. ³ קבל את חלקך בסבל למען המשיח, כמוני, כחייל גיבור במלחמת ישוע המשיח. ⁴ וכחייל של ישוע המשיח אל תתערב יותר מדי בענייני העולם הזה, כדי שתוכל להשביע את רצונו של מי שניס אותך לצבאו. ⁵ בעשותך את אשר הטיל עליך האדון, עליך לנהוג לפי הכללים שלו. גם הספורטאי לא יזכה בפרס אם לא יתחרה

לפי הכללים! 6 האיכר החרוץ שמעבד את בבית העשיר יש כלים שעשויים מזהב ומכסף. אדמתו זכאי לאכול ראשון את ביכורי הפרי. וישגם כלים שעשויים מעץ ומחמר. את הכלים 7 חשוב היטב על דברים אלה, ואלוהים יעזור היקרים מגישים לאורחים, ואילו בכלים לך להבינם. 8 לעולם אל תשכח את הבשורה הזולים משתמשים לעבודות המטבח או ככלי שאני מבשר; תקומתו של ישוע המשיח מן אשפה. 21 כדי להשתייך לחשוב וליקר – המתים, והיותו משושלת דוד המלך. 9 הם להיות חפץ בעל-ערך לבעל הבית – עליך כלאו אותי בבית-הסוהר כמו פושע, משום שחפצתי את האמת הזאת. אך דבר האלוהים אינו כלאו! 10 אני מוכן לסבול הכול למען בחירי האלוהים, כדי שגם הם ייושעו ויזכו בכבוד עולמים בישוע המשיח. (aiōnios g166) 11 אכן נכון השיר: אם מתנו עם המשיח, גם נחיה איתו: 12 אם נסבול למענו, גם נמלוך איתו: אם נתכחש אליו, גם הוא יתכחש אלינו: 13 אף אם לא נאמין, הוא תמיד נאמן. כי אין הוא יכול לכחש בעצמו. 14 הזכר לאנשיך דברים אלה וצווה עליהם, בשם האדון, לא להתווכח על דברים חסרי ערך. ויכוחים כאלה מבבלים את השומעים ומזיקים להם. 15 שקוד להשביע את רצון ה' – כפועל שאין לו כל סיבה להתבייש בעבודתו, וכאדם שיודע להשתמש בדבר האמת בצורה המועילה ביותר. 16 התרחק מוויכוחים מטופשים אשר מרגיזים ומכעיסים, וכך מביאים לידי חטא. 17

3 דע לך, טימותיוס, שבאחרית הימים ויכוחים מטופשים אלה מתפשטים כמו ריקבון ומכאיבים לאנשים שמעורבים בהם. הומניוס ופיליטוס מעוררים ויכוחים כאלה. 18 השניים, שהפנו עורף לאמת, מפיצים את השקר כאילו כבר הייתה תחיית המתים. במעשה זה הם החלישו ובלבלו את אמונתם של אלה שהאמינו להם. 19 אולם דבר אינו יכול לערער את אמת האלוהים; היא עומדת איתנה כסלע שעליו חקוק: "יודע ה' את אשר לו". ו"הקורא לעצמו מאמין באלוהים צריך להתרחק מכל רע". 20

גאונותנים ויאהבו תענוגות במקום שיאהבו את אלוהים. 5 הם יעמידו פנים כאילו הם מאמינים באלוהים, ואפילו ישתתפו באסיפות הקהילה, אבל הם לא יאמינו למה שישמעו. היוהר מאנשים כאלה! 6 הם מסוג האנשים המתגנבים אל בתי אחרים, ומתחברים עם נערות קלות דעת ומלאות חטאים. הנשלטות

על-ידי תאוותיהן, ומלמדים אותן את תורת השקר שלהם. 7 נערות כאלה תמיד נוטות ללכת אחרי מורים חדשים; הן מוכנות ללמוד מכל אחד, אבל לעולם אינן מסוגלות לבוא לידיעת האמת. 8 כשם שיניס וימבריס התנגדו למשה רבנו, כך מתנגדים מורי השקר האלה באמת. מחשבותיהם שמאות ומושחתות, והם נלחמים באמונה המשיחית. 9 אך הם לא יגיעו רחוק! יום אחד יתגלה השקר שלהם לכולם – כמו שקרה לחטא של יניס וימבריס. 10 אך אתה שימותי, אתה יודע מה אני מלמד, מהו אורח-חיי ומהי מטרתני בחיים. אתה מכיר את אמונותי, סבלנותי, אהבתי והתמדתני. 11 אתה יודע כמה סבלתי כתוצאה מכך שהטפתי את הבשורה. אתה יודע את כל אשר קרה לי כשביקרתי באנטיוכיה, באיקניון ובלוסטרא, אך האדון הצילני מכל הצרות. הרדיפות והסבל. 12 למעשה, כל אלה שיבחרו לשרת את המשיח בחיי קדושה יסבלו מידי שונאיהם. 13 האנשים הרעים ומורי השקר יגבירו את מעשיהם הרעים, וימשיכו להתעות את בני-האדם, כי הם עצמם הותעו על-ידי השטן. 14 אולם אתה, שימותי, המשך להאמין במה שלמדת. אתה יודע שאלה הם דברי אמת, ושאתה יכול לבטוח באלה מאיתנו שלימדו אותך. 15 עוד בילדותך ידעת והכרת את כתב-הקודש, אשר החכימו אותך והכשירו

4 אני מצווה עליך לפני אלוהים ולפני אדוננו ישוע המשיח, אשר ישפוט את החיים ואת המתים בבואו ובמלכותו: 2 הטף את דבר האלוהים בכל עת – בכל הזדמנות שבאה לידך, בין אם זה נוח או לא. הוכח, הזהר ותקן את אנשיך כשיש צורך בכך; עודד אותם לעשות את הטוב ולמד אותם בסבלנות את דבר ה'. 3 כי יבוא הזמן שהאנשים לא יקשיבו לאמת, ויחפשו מורים שילמדו אותם מה שהם רוצים לשמוע. 4 הם לא יקשיבו לדבר אלוהים, ויפנו בשמחה לאגדות ולשקרים. 5 אבל אתה שמור על קור רוחך, ואל תפחד לסבול למען האדון. הדרך אנשים אחרים לאמונה במשיח, ובצע את כל המוטל עליך על הצד הטוב ביותר. 6 אני אומר לך דברים אלה משום שלא נותר לי זמן רב להיות איתך. שעתי קרבה – תוך זמן קצר אעבור מן העולם הזה ואהיה בשמים. 7 נלחמתי את המלחמה הטובה למען האדון, רצתי במרוץ הגדול ותמיד נשארתי נאמן לו. הגיעה העת שאנחה. 8 עתה שמור לי בשמים כתר צדקה אשר האדון, שופט-הצדק, ייתן לי ביום שובי, ולא רק לי, כי אם לכל אלה שמצפים לשובו ככיליון עיניים. 9 אנא, בוא אלי במהירות האפשרית, 10 כי דימס עזב אותי בגלל אהבתו לדברי העולם הזה, והלך לתסלוניקי. קריסקיס הלך לגלטיא,

ושיטוס הלך לדלמטיה. (aiōn g165) 11 רק לוקס
 נמצא איתי. הבא איתך את מרקוס. כי אני זקוק
 לעזרתו. 12 (גם טוכיקוס איננו כאן, כי שלחתי
 לאפסוס). 13 אנה, הבא איתך את מעילי אשר
 השארתי אצל אחינו קרפוס בטרואס, ואת
 הספרים, והחשוב ביותר – את כתבי הקלף.
 14 אלכסנדרוס חרש הנחושת עולל לי רעות
 רבות. ישלם לי אלוהים כנמולו. 15 היזהר
 ממנו, כי הוא מתנגד בחריפות לכל מה שאנחנו
 מאמינים. 16 כשהביאו אותי למשפט בפעם
 הראשונה, איש לא היה כאן כדי לעזור לי;
 כולם ברחו להם. (אני מקווה שאלוהים לא
 ישפט אותם על כך). 17 אך האדון חיזק אותי
 ועזר לי, כדי שאוכל להטיף את הבשורה
 באומץ לכל העולם, ובכך הצילני מלוע הארי.
 18 אכן, האדון יצילני תמיד מכל רע ויביאני אל
 מלכותו בשמים. לאלוהים הכבוד לעולם ועד.
 – אמן. (aiōn g165) 19 אנה, מסור דרישת-שלום
 בשמי לפריסקה, לעקילס ולאילה שנרים
 בביתו של אוניסיפורוס. 20 ארסטוס נשאר
 בקורינתוס, ואת טרופימוס השארתי חולה
 במיליטוס. 21 השתדל לבוא לכאן לפני בוא
 החורף. אובולוס, פודיס, לינוס, קלודיה וכל
 האחים דורשים בשלומך. 22 אדוננו ישוע
 המשיח יברך אותך ויהיה עם רוחך. – אמן.

1 מאת פולוס. עבדו של אלוהים ושליחו של ישוע המשיח. נשלחתי לחזק ולבנות את אמונתם של המשיחיים וללמדם את אמת אלוהים, שבה הכוח לשנות חיי אדם, כדי שיוכלו לקבל את מתנת חיי הנצח שהבטיח להם ה' עוד לפני בריאת העולם, ואלוהים אינו משקר. ^(aiōnios g166) 3 אלוהים החליט כי עכשיו הזמן המתאים לגלות ברבים את הבשורה על אודות בנו, והוא עצמו הטיל עלי את המשימה הזאת וציווה עלי לבצעה למענו. 4 אל טיטוס, בני האמיתי באמונה. יברך אותך אלוהים וישכין בלבך שלום ושלווה. 5 השארתוך באי-כרתים כדי שתעזור כמויטב יכולתך לתיקון ולחיזוק הקהילות שם, וכדי שבכל עיר תמנה זקנים אשר ימלאו את ההוראות שנתתי לך. 6 אלה הן הדרישות מהזקנים – עליהם להיות: בעלי שם טוב וללא דופי (שהרי הם שליחי ה'), בעלים לאישה אחת בלבד, שילדיהם אוהבים את אלוהים, בעלי תדמית טובה, מחונכים היטב וממושמעים, שלא אשמים בשום פשע, ענווים, לא רגזניים, שאינם מרבים בשתיית יין, לא אלימים, שונאי בצע, 8 מכניסי אורחים, אוהבים כל דבר טוב, נבונים, ישרי, בעלי ריסון עצמי 9 ובעלי אמונה חזקה ויציבה באמת (כדי שיוכלו לעמוד בוויכוח עם מתנגדיהם ולהוכיחם על טעותם). 10 אנשים רבים מסרבים לשמוע בקול אלוהים, במיוחד בין אלה שטוענים שהמאמינים המשיחיים חייבים לעבור ברית מילה ולקיים את כל ההלכה, כדי להיוושע. 11 עלינו לשים קץ לדבר, כי אנשים אלה הרחיקו משפחות רבות מן

האמת אך ורק למען בצע כסף. 12 אחד מאנשיהם, נביא מכרתים, אמר עליהם: "אנשי כרתים הם שקרנים, חיות אכזריות וגזלנים עצלנים!" 13 וזוהי האמת. משום כך דבר אל המאמינים בחומרה הנדרשת ועורר אותם להתחזק באמונתם. 14 הזהר אותם שלא יקשיבו לסיפורים ולאגדות הרווחות בין היהודים, ושלא ישמעו לאנשים שדוחים את האמת. 15 אדם טוב מוצא מעלות ויתרונות בכל דבר, ואילו אדם רשע, שאי-אפשר לסמוך עליו, מוצא פגמים וחסרונות בכל דבר, בגלל מחשבותיו הטמאות ותכונותיו הרעות. 16 אנשים אלה טוענים שהם מאמינים באלוהים, אולם מעשיהם ואורח חייהם אינם מעידים על כך. הם כופרים, עושים מעשי תועבה ואינם מסוגלים לעשות כל מעשה טוב.

2 טיטוס, למד את המאמינים כיצד לחיות כראוי את החיים המשיחיים. 2 למד את המאמינים הזקנים להיות רציניים ומיושבים בדעתם, להיות נבונים, למשול ברוחם, להכיר באמת ולהאמין בה, ולעשות את כל מעשיהם באהבה ובסבלנות. 3 למד את המאמינות הזקנות לשלוט ברוחן, לעורר כבוד בכל מעשיהן, לא לרכול, לא להוציא דיבה ולא להרבות בשתיית יין, שכן עליהן לשמש דוגמה טובה וללמד מעשים טובים. 4 זקנות אלה צריכות ללמד את הבחורות הצעירות למשול ברוחן, לאהוב את בעליהן וילדיהן, 5 להיות נבונות וטהורות-מחשבה, לבלות את מרבית זמנן בבית ולשמוע בקול בעליהן, כדי שלא ידברו רעה על האמונה המשיחית. 6 דבר גם עם הבחורים: בקש מהם לרסן את עצמם ולהתייחס אל החיים בכובד ראש. 7 אתה

בעצמך חייב לשמש להם דוגמה למעשים טובים: כאשר אתה מלמד, עשה זאת ביושר וברצינות. 8 דבר־ך צריכים להיות נכונים והגיוניים, כדי שכל מי שירצה להתווכח איתך יתבייש בעצמו, כשייווכח שאינו יכול למצוא בדבר־ך שום סיבה למתיחת ביקורת. 9 דבר גם עם המשרתים והעבדים, ובקש מהם לשמוע בקול אדוניהם, להשתדל להשביע את רצונם, 10 לא להתחצף ולא לגנוב, אלא להוכיח שאפשר לסמוך עליהם. התנהגות כזאת תביא אנשים רבים לידי הרצון להאמין באדוננו ואלוהינו. 11 כי אלוהים מציע עתה לכל אדם מתנת חיים! תשועת עולמים וחיי נצח! 12 כאשר מקבלים אנו את המתנה המוצעת לנו, אנו באים להכרה שאלוהים רוצה שנפסיק לחיות חיי חטא, ונפסיק לרדוף אחרי תענוגות העולם הזה ותאוות הבשר, ולעומתם נחיה חיים ישרים, נאהב את אלוהים באמת ובתמים, (aiōn g165) 13 ונצפה בכיליון עיניים להופעת אלוהינו הנפלא ומושיענו ישוע המשיח בכבוד והדר. 14 אלוהים גזר עליו למות, כדי שמותו יכפר על מעשינו הרעים וישחררנו מהשעבוד ליצר הרע שלנו. וכל זאת כדי לטהר אותנו ולעשותנו לעם נבחר ואהוב על אלוהים, עם שמוכן לעשות מעשים טובים. 15 טיטוס, עודד את אנשיך לקיים דברים אלה הלכה למעשה. זכותך (וגם חובתך) להעיר להם ולתקן אותם היכן שיש צורך בכך. אל תניח לאיש לזלזל בדברים האלה!

3 הזכר למאמינים שעליהם לציית לשלטונות ולנציגיהם, ושעליהם להיות מוכנים תמיד לעשות מעשים טובים. 2 עליהם להימנע

כל צרכיהם. 14 כי על המאמינים לבטא את
אמונתם במעשיהם הטובים ובהגשת עזרה.
15 כולם כאן מוסרים דרישת שלום. מסור
בבקשה דרישת שלום חמה לכל המאמינים
בכרתים. יברך אתכם אלוהים. – אמן.

אֶל-פִּילִימוֹן

להיות שלך לתמיד. (aiōnios g166) 16 הוא לא יהיה יותר סתם עבד, אלא מישהו חשוב יותר – אח אהוב, ובמיוחד אהוב עלי. מעתה יגדל ערכו בעיניך. שכן אין הוא סתם עבד, אלא גם אחיך במשיח. 17 אם אתה באמת חושב אותי לידיד טוב שלך, אנא קבלהו בחמימות כשם שהיית מקבל אותי לו אני הייתי בא. 18 אם אוניסימוס גרם לך נזק כלשהו בעבר או גנב ממך משהו, זקוף זאת לחובתי. 19 ואני מתחייב בזאת לשלם את כל מה שמגיע לך. (הריני מאשר בכתב ידי שאני ערב לכל מעשיו של אוניסימוס). איני צריך להזכיר לך כמה אתה חייב לי; אתה חייב לי כל-כך הרבה אפילו את חיידך! 20 אחי היקר, אנא עשה את המעשה הנעלה הזה אשר יגרום לי שמחה רבה, ואני אודה לאלוהים מעומק לבי. 21 כתבתי לך מכתב זה כי אני בטוח שתמלא את בקשתי. (ואף למעלה מזאת). 22 אתה כבר יכול להכין למעני את חדר האורחים, כי אני מקווה שאלוהים יענה לתפילותי ויאפשר לי לבקר אתכם בקרוב. 23 דרישת שלום לך מאפפרס שנמצא איתי בכלא. גם הוא נאסר רק בגלל שסיפר לאנשים על ישוע המשיח. 24 גם עוזרי מרקוס, אריסטרכוס, דימס ולוקס מוסרים דרישת שלום חמה. 25 חסד האדון ישוע עם רוחכם.

1 אל פילימון, עוזרנו היקר והאהוב, אל הקהילה שמתאספת בביתך, אל אחותנו אפיה ואל ארכיפס, שהוא חבר במלחמתנו למען המשיח. מאת פולוס, שיושב במאסר באשמת הפצת הבשורה על ישוע המשיח, ומאת טימותיוס אחינו. 3 שלום וברכה מאת אלוהינו ואדוננו ישוע המשיח. 4 פילימון היקר, אני מודה תמיד לאלוהים כאשר אני מתפלל בעדך, 5 כי אני ממשיך לשמוע על אמונתך במשיח ישוע ואהבתך לכל עם אלוהים. 6 אני מתפלל שכאשר תספר לאנשים שונים על אמונתך באדון, הם יבחינו בתכונותיך הטובות ובברכות שהשפיע עליך האדון, וגם הם יאמינו בישוע המשיח. 7 אחי היקר, אהבתך הייתה לי לשמחה ונחמה, שכן מעשיך הטובים עודדו מאוד את המאמינים. 8 ברצוני לבקש ממך לעשות לי טובה. למעשה אני רשאי לצוות עליך למלא את בקשתי בשם ישוע המשיח, כי חובתך למלא אותה. אך אני פולוס הזקן שיושב בכלא למען המשיח, אהב אותך ומעדיף לבקש ממך במקום לצוות עליך. 10 בקשתי היא שתתנהג יפה עם אוניסימוס. כאן בכלא הדרכתני אותו אל האדון ישוע המשיח, ועתה אוניסימוס מאמין בו. 11 אוניסימוס (פירוש השם: רב-תועלת) לא הועיל לך בעבר, אך מעתה ואילך יהיה לתועלת רבה לשנינו. 12 בצער רב ניפרד אני מבני באמונה, שהוא בבת עיני, ומחזירו אליך. 13 הפצתי שיישאר לעזור לי כאן בבית הכלא. 14 אך לא רציתי לכפות עליך את רצוני. 15 אני מציע שתסתכל על המצב כך: אוניסימוס עזב אותך לזמן קצר כדי שעכשיו, בשובו, יוכל

אֱלֹהֵי עֲבָרִים

1 לפני שנים רבות דיבר אלוהים אל אבותינו באמצעות הנביאים בדרכים שונות, וסיפר להם, שלב אחרי שלב, על תוכניותיו. **2** אך עתה, באחרית הימים, דיבר אלינו אלוהים באמצעות בנו, אשר בידו הפקיד את הכול ועל־ידו ברא את העולם ואת כל אשר בו. **3** בן־האלוהים מקרין את זוהר כבוד האלוהים; הוא צלם תכונותיו של אלוהים, ובכוח דברו הוא נושא את העולם כולו. לאחר שהקריב את עצמו למעננו, כדי לטהר אותנו מחטאינו, עלה בן האלוהים למרומים וישב לימין האלוהים. **4** בזאת הוכיח שהוא בעל חשיבות גדולה מכל המלאכים, ואלוהים אישר עובדה זאת כשהעניק לו את השם: "בן־אלוהים" – שם שלא הוענק לאף מלאך! **5** לאיזה מלאך אמר אלוהים אי־פעם: "בני אתה, אני היום ילדתיך"? "אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן"? **6** כשהציג אלוהים לפני העולם את בנו בכורו, את ישוע המשיח, אמר: "השתחוהו לו כל־מלאכי אלוהים". **7** ועל המלאכים אלוהים אומר: "עושה מלאכיו רוחות, משרתי אש לוהט". **8** אך לבנו הוא אומר: "כסאך, אלוהים, עולם ועד, שבט מישר שבט מלכותך. **9** אהבת צדק ותשנא רשע, על כן משחך אלהים אלהיך שמן ששון מחברייך". **10** גם במקום אחר אנו מוצאים רמז לעליונותו של הבן: "אתה, אדוני, לפני הארץ יסדת, ומעשה ידיך שמים. **11** המה יאבדו, ואתה תעמוד; וכולם כבגד יבלו. **12** כלבוש תחליפם, ויחלפו. ואתה הוא ושנותיך לא יתמו". **13** האם אמר אלוהים אי־פעם לאחד המלאכים את

אשר אמר לבנו: "שב לימיני עד אשית אוֹיְבֶיךָ קְדוֹם לרגליך"? **14** לא! כי המלאכים הם רק רוחות שרת, אשר נשלחו לעזור ולהשגיח על העתידים להיושע.

2 עלינו להקדיש תשומת־לב רבה לאמת אשר שמענו, כדי שלא נסטה ממנה בשום פנים ואופן! **2** שכן אם דברי התורה שמסרו המלאכים למשה רבנו הוכחו כדברי אמת, וכל מי שלא צייט להם קיבל את העונש שמגיע לו, **3** כיצד נימלט אנחנו מעונש, אם נתעלם מהישועה הנפלאה הזאת שהוכרזה על־ידי האדון, ושסופרה לנו מפי עדים אשר שמעוה מפיו? **4** אלוהים עצמו העיד עליה והראה לנו שזוהי בשורת אמת, באמצעות אותות, נסים, נפלאות ועל־ידי העובדה שהעניק, כרצונו, מתנות וכישרונות מאת רוח הקודש לכל המאמינים בבשורה. **5** העולם הבא שעליו אנו מדברים לא יהיה בשליטת המלאכים, **6** שהרי דוד אומר לאלוהים: "מה אנוש כי תזכרנו, ובן־אדם כי תפקדנו? **7** ותחסרהו מעט ממלאכים, וכבוד והדר תעטרהו. **8** כל שתה (הנחת) תחת רגליו". שימו לב שכתוב כי אלוהים הניח לרגליו הכול; אין דבר שלא הוכנע והונח לרגלי המשיח! עדיין לא ראינו את הכול מונח לרגליו. **9** אך אנו רואים את ישוע – שלזמן מה נהיה נחות מהמלאכים – מעוטר על־ידי אלוהים בהדר ובכבוד, משום שסבל למעננו עד מוות, כן, על־שום חסדו של אלוהים טעם המשיח מוות בעד כל אדם בעולם. **10** האלוהים, שעל־ידו ולכבודו קיים הכול, מצא לנכון להביא סבל על ישוע, כי במעשה זה הושיע אנשים רבים מספור, ובאמצעות הסבל נעשה ישוע, שר ישועתנו, מושלם וראוי לתפקידו. **11** אנחנו

שקודשנו על-ידי ישוע, כולנו בניו לאותו אב ולכן ישוע אינו מתבייש לקרוא לנו אחים. 12 – בתנאי שנשמור על אומץ-לבנו עד הסוף כפי שאמר: "אספרה שמך לאחי. בתוך קהל אהללך". 13 במקום אחר הוא אומר: "קויתי לו". והוא גם אומר: "הנה אנכי והילדים אשר נתן לי ה'". 14 מכיוון שאנחנו, הילדים, עשויים בשר ודם, גם המשיח לבשר דמות בשר ודם, כדי שעל-ידי מותו יכריע את השטן אשר לו שליטה על המוות. 15 בדרך זאת שיחרר המשיח את כל אלה שהיו משועבדים לפחד מן המוות במשך כל ימי חייהם. 16 כולנו יודעים שהמשיח לא בא בדמות מלאך, אלא בצורת אדם מזרע אברהם – כיהודי. 17 ישוע צריך היה להידמות לאחיו בכל דבר, כדי שיוכל להיות כוהן גדול, רחמן ונאמן, שמכפר על חטאינו בעיני אלוהים. 18 מכיוון שהמשיח עצמו סבל והתענה כשהשטן ניסה לפתותו, הוא יכול לעזור עתה לכל אלה שעומדים בניסיונות ובפיתויים.

3 לכן, אחים יקרים, אשר אלוהים קרא לכם והקדיש אתכם לשירותו, ברצוני שתתכוננו אל ישוע המשיח שהוא שליח ה' והכוהן הגדול של אמונתנו. 2 המשיח היה נאמן לאלוהים אשר מינהו לתפקיד הכוהן הגדול, כשם שמשח רבנו שרת בנאמנות בבית ה'. 3 אך כבודו של ישוע גדול מכבודו של משה, כשם שבנאי שבונה בית לתפארת זוכה לשבחים רבים יותר מהבית עצמו. 4 אמנם לכל בית יש בנאי, אך בונה הכול הוא האלוהים. 5 משה שרת את ה' בנאמנות בכל ענייני המשכן – שהוא

בית אלוהים – אולם משה היה משרת בלבד. 4 ותפקידו היה לרמוז על הדברים שאלוהים עמד לומר בעתיד. 6 ואילו המשיח, בנו הנאמן של אלוהים, שולט באופן מוחלט על בית

אל מנוחתו זאת. ² כזי בשורת אלוהים שמודיעה מחרב פיפיות, חודר למעמקי מחשבותינו לנו על ישועתו נמסרה גם לבני־ישראל, ותשוקותינו, ומגלה את מזימותינו ומניעינו. ¹³ בימי משה, אך היא לא הועילה לבני־ישראל כן, אלוהים יודע הכול על כולם בכל מקום. משום שלא האמינו בה. ³ הכתוב אומר כל מעשינו ומזימותינו גלויים וחשופים לעיני שרק המאמינים והבוטחים באלוהים – ואנחנו אלוהים, ועלינו למסור לו דין וחשבון על ביניהם – יכולים לבוא אל מקום מנוחתו. התנהגותנו. ¹⁴ אך היות שיש לנו כהן גדול, אלוהים נשבע כי אלה שאינם מאמינים בו לא יבואו לעולם אל מקום מנוחתו. אל תחשבו, לעזור לנו, לעולם אל נחדל לבטוח בו! ¹⁵ חלילה, שמקום מנוחתו לא היה מוכן בזמנו! הכהן הגדול שלנו מבין את חולשותינו, שכן מקום מנוחתו היה מוכן מאז בריאת העולם. ⁴ הוא עצמו התנסה כמונו באותם פיתויים, אך כפי שכתוב בבראשית: "וישב ביום השביעי הוא לא חטא מעולם. ¹⁶ משום כך, הבה נתקרב מכל מלאכתו." ⁵ אף־על־פירכן לא באו בני־ישראל אל מנוחתו, כי אלוהים אמר: "הם לא יבואו אל מנוחתו." ⁶ אך הבטחת אלוהים עדיין בתוקף, ויש הבאים אל מנוחתו – אך לא אלה שהחמיצו את ההזדמנות הראשונה, שכן הימרו את פי ה'. ⁷ משום כך קבע אלוהים מועד נוסף שמאפשר לבוא אל מנוחתו: היום! שנים רבות לאחר הזמנתו הראשונה הודיע לנו אלוהים על מועד נוסף זה באמצעות דוד המלך, אשר אמר: "היום אם בקולו תשמעו, אל תקשו לבבכם!" ⁸ אילו מקום מנוחתו של אלוהים היה ארץ־ישראל, הוא לא היה קובע מועד נוסף שמאפשר לבוא אל מנוחתו, שהרי יהושע כבר הביא את בני־ישראל אל ארץ־ישראל. ⁹ לפיכך, לעם־אלוהים עדיין צפויה מנוחה שלמה. ¹⁰ כי מי שנכנס אל מנוחת אלוהים שובת מכל מעשה ומכל מלאכה, כשם שאלוהים שבת מכל מלאכתו לאחר שסיים את בריאת העולם. ¹¹ הבה נשתדל כמישב יכולתנו להיכנס אל מקום מנוחתו של אלוהים, כדי שאיש מאיתנו לא ייכשל ולא ימרה את פי אלוהים, כפי שעשו בני־ישראל. ¹² כי דבר־אלוהים מלא כוח וחיים, חד

5 כשאדם נבחר לשרת ככהן גדול, תפקידו לייצג את בני־האדם לפני אלוהים – עליו להקריב לאלוהים מנחה וקורבנות בעד־חטאיהם. ² על הכהן הגדול להיות רחמן ולהתייחס אל החוטאים ברוך ובהבנה, שכן הוא עצמו אינו אלא אדם ועלול לחטוא כמוהם. ³ מסיבה זאת עליו להקריב קורבנות בעד חטאי העם ובעד חטאי עצמו. ⁴ עלינו לזכור שאיש אינו יכול למנות את עצמו לתפקיד הרם והנכבד של הכהן הגדול. רק אלוהים עצמו ממנה את הכהן הגדול, כשם שמינה את אהרון לפני שנים רבות. ⁵ גם המשיח לא מינה את עצמו לתפקיד הכהן הגדול; המשיח נבחר לתפקידו על־ידי האלוהים אשר אמר אליו: "בני אתה, אני היום ילדתיך." ⁶ ובמקום אחר אמר לו אלוהים: "אתה כהן לעולם, על דברתי מלכ־צדק". ^(aiōn g165) ⁷ כאשר חי המשיח על־פני האדמה בדמות אדם, הוא התפלל והתחנן בבכי ובדמעות לפני אלוהים שיושיעו מתוך הלחצים, הניסיונות והייסורים של המוות לניצחון התחייה. אלוהים שמע

לתפילתו. כי המשיח אהב את אלוהים וציית לו תמיד. 8 אף כי ישוע היה בן-אלוהים, היה עליו ללמוד ציות על-ידי סבלו וייסוריו. 9 לאחר שהוכיח את עצמו מושלם לפני האלוהים, נעשה ישוע מקור ישועת עולמים לכל המצייתים לו, 10 והוא זה שאלוהים מינה ככהן הגדול כמו מלכי-צדק. 11 יש לי עוד הרבה לספר לכם בנושא זה, אך קשה לי להסביר לכם, כי נהייתם קשי-הבנה. 12 במקום שאתם המאמינים הוותיקים, תלמדו את האחרים, אתם בעצמכם זקוקים עדיין למורים שילמדו אתכם את האלף-בית של בשורת האלוהים. אתם עדיין כתינוקות שזקוקים לחלב ולא למזון מוצק. 13 ומי שחי על חלב אינו מסוגל לעכל את דבר ה', ואינו יודע להבחין בין טוב לרע, כי טרם התבגר. 14 מזון רוחני מוצק מיועד למבוגרים באמונה, אשר מתוך ניסיון למדו להבחין בין טוב לרע.

6 הבה נשאיר מאחורינו את האלף-בית של בשורת המשיח, ונתקדם ללימוד מעמיק יותר של תורתו. איננו צריכים לשוב ולהדגיש את החשיבות של חזרה בתשובה ממעשים רעים ושל אמונתנו בה'. 2 איננו צריכים לשוב וללמד אתכם את יסודות תורת הטבילות, סמיכת ידיים, תחיית המתים ומשפטו של אלוהים. 3 (aiōnios g166) בעזרת אלוהים נתקדם עתה באמונתנו. 4 אם הבנתם פעם את משמעות דברי אלוהים, טעמתם מטיב השמים, קיבלתם את רוח הקודש, 5 האמנתם בדבר-אלוהים וקיימתם אותו, הרגשתם בכוחו ובטובו, (aiōn g165) ולמרות כל זאת פניתם לו עורף, אין לכם כל אפשרות לחזור בתשובה כפי שנהגתם לראשונה. מדוע? מפני שבבנידתכם במשיח אתם חוזרים וצולבים אותו כביכול, וכך

ולמחסה, יכולים עתה להתעורר ממקור כוחו ומהתקווה שבהבטחתו. 19 תקווה זו שבה אנו אווזים היא כעוגן בטוח לנפשותינו, והיא מחברת אותנו אל אלוהים עצמו מאחורי פרוכת השמים, 20 מקום שאליו הלך המשיח לפנינו, בתפקידו הרם ככהן הגדול במעמד מלכי־צדק, כדי לסנר עלינו לפני אלוהים.

(aiōn g165)

7 אותו מלכי־צדק היה מלך העיר שלם וכהן לאל עליון. כשחזר אברהם מהקרב שבו ניצח מלכים רבים, יצא מלכי־צדק לקבל את פניו וברך אותו, 2 ואילו אברהם העניק לו מעשר מכל השלל שלקח. מלכי־צדק פירושו: מלך הצדקה, אך הוא גם מלך השלום, שכן שלם פירושו שלום. 3 אין לנו כל מסמך שמעיד על ייחוסו של מלכי־צדק; לא אב ולא אם, וגם לא ידוע לנו דבר על לידתו ועל מותו. חייו דומים לחיי בן־האלוהים וכהונתו עומדת לנצח. 4 הבה נבחן את גדולתו של מלכי־צדק: (א) אפילו אברהם אבינו העניק לו מעשר משללו. 5 אילו היה מלכי־צדק כהן משבט לוי, היה אברהם חייב לתת לו מעשר, כפי שבמרוצת הזמן ציוותה התורה על בני־ישראל לפרנס את הכהנים שהקדישו את חייהם לעבודת אלוהים. 6 מלכי־צדק לא השתייך למשפחת בני־לוי, ובכל זאת נתן לו אברהם מעשר. (ב) מלכי־צדק ברך את אברהם – שלו ניתנה הבטחת ה' – 7 וכפי שאנו יודעים, גדול מי שמברך ממקבל הברכה. (ג) 8 בכהונת הלויים היו מקבלי המעשר אנשים של בשר ודם, אשר מתו בכוא העת, ואילו על מלכי־צדק אנו קוראים כאילו הוא חי לעולם. (ד) 9 אפשר אף לומר שלוי עצמו –

23 הכוהנים הקודמים היו רבים במספר. מפני שמותם מנע מהם להמשיך בתפקידם לנצח. 7 נפלאות יותר. 7 אילו הייתה הברית הראשונה מושלמת. לא היה צורך בברית חדשה. 8 אולם 24 ואילו המשיח מחזיק בכהונתו לנצח. מפני שלחיו אין סוף. (aiōn g165) 25 מסיבה זאת יכול המשיח להושיע את כל מי שבא אל אלוהים באמצעותו, ומאחר שהוא חי לנצח, תמיד יסננר עלינו לפני אלוהים. 26 אם כן, המשיח הוא כהן גדול המתאים בדיוק לצרכינו: קדוש, חסר־דופי, מושלם, טהור ונבדל מחוטאים. 27 הוא אינו צריך להקריב מדי יום קורבנות עבור חטאיו וחטאי העם – כמנהג הכוהנים האחרים – שכן המשיח הקריב קורבן אחד לתמיד: המשיח הקריב את עצמו. 28 התורה מינתה אנשים חלשים כמונו לשרת ככוהניה הגדולים, ואילו שבועת ה', שניתנה לאחר מתן התורה, מינתה את בן־אלוהים המושלם לכוהן נצחי. (aiōn g165)

8 לסיכום דברינו: יש לנו כהן גדול אידיאלי שיושב עתה לימין האלוהים בשמים, 2 ומשרת במקדש האמיתי שהוקם על־ידי אלוהים ולא על־ידי אדם. 3 מכיוון שכל כהן צריך להקריב מנחות וזבחים, גם המשיח צריך להקריב קורבן כלשהו. 4 אילו המשיח היה חי עדיין על־אדמות, לא היו מתירים לו לשרת ככהן, משום שהכוהנים כאן על־אדמות מקריבים את הקורבנות על־פי חוקי התורה. 5 כוהנים אלה משרתים רק את הדגם וההעתק של מה שקיים בשמים, כי לפני שהחל משה לבנות את משכן אלוהים על־פני האדמה, ציווה עליו אלוהים לבנות את המשכן בדיוק לפי הדגם וההעתק שהראה לו על הר סיני. 6 אך לכהן הגדול שלנו יש כהונה חשובה הרבה יותר מזו של כוהני הברית־הישנה, שכן הוא מתווך

מעל ארון־הברית היו דמויות של שני מאכזבי כבוד, שנקראים "כרוכים", וכנפיהם סוככות על כיסוי הזהב של הארון – כיסוי הנקרא "כפורת". לא ארזיב עתה את הדיבור על כל אחד מאלה. 6 בתנאים אלה יכלו תמיד הכהנים להיכנס אל המשכן החיצוני כדי לבצע את תפקידם. 7 אך אל המשכן הפנימי, אל קודש הקודשים, יכול היה להיכנס רק הכהן הגדול, ורק פעם אחת בשנה. בכל פעם שנכנס אל קודש הקודשים היה עליו להתזדמן על הכפורת ולפני הכפורת, כקורבן לאלוהים – קורבן שמכפר על שגיאותיו וחטאיו של הכהן הגדול עצמו ושל כל העם. 8 רוח הקודש רוצה ללמדנו שלפי הברית הישנה, כל עוד היה קיים המשכן החיצוני, והייתה קיימת השיטה המתירה רק לכהן הגדול את הגישה לקודש הקודשים, הציבור הרחב אינו יכול להתקרב לאלוהים. 9 דבר זה בא ללמדנו שהמנחות והזבחים, שהוקרבו לפי השיטה הישנה, לא הצליחו לטהר את לבו של החוטא אשר הקריב את הקורבנות. 10 מדוע? מפני שהתורה עוסקת רק בטקסים מסוימים: בענייני מאכל, משקה, טהרת הנוף וכן הלאה, וטקסים אלה יכלו לטהר באופן חיצוני ופיזי בלבד. משום כך תפקידם זמני בלבד – עד שיבוא המשיח ואיתו הברית החדשה. 11 כאשר בא המשיח ככהן הגדול של הברית החדשה, הוא עבר דרך המשכן המושלם והאמיתי בשמים – משכן שנבנה לא בירי אדם, שכן אינו מיועד לעולם הזה. 12 וכשנכנס אל קודש הקודשים הביא איתו לא דם שעירים ועגלים, אלא את דמו שלו אשר התיז על הכפורת אחת ולתמיד, וכך הבטיח לנו ישועה נצחית. 13 (aiōnios g166)

ואפר הפרה האדומה לטהר את גוף החוטאים, 14 אנו יכולים להיות בטוחים שדם המשיח, אשר על־ידי רוח הקודש הנצחי הקריב את עצמו לאלוהים כקורבן בעד חטאינו, יטהר את גופנו ומצפוננו ממעשים מתים, ובמקומם יחדיר בנו את האמונה באלוהים חיים ואת הרצון לשרתו. 15 (aiōnios g166) המשיח הביא איתו את הברית החדשה, כדי שכל הקרואים אל אלוהים יירשו את הבטחותיו הנפלאות של אלוהים. כי המשיח מת כדי להצילם מהעונש על החטאים שחטאו עוד בהיותם כפופים לברית הישנה, לתורה. 16 (aiōnios g166) כאשר אדם מוריש את רכושו בצוואה, איש מן היורשים אינו מקבל את חלקו לפני שמוכח כי בעל הצוואה מת. 17 כל עוד חי בעל הצוואה, איש אינו יכול לדרוש את החלק המובטח לו, כי לצוואה אין תוקף בחיי בעליה. 18 משום כך גם הברית הראשונה נחתמה בדם. 19 לאחר שמושה קרא לפני העם את כל החוקים שבתורת ה', הוא לקח מים, דם עגלים ושעירים, ובעזרת תולעת־שני וענף אזוב התיזם על ספר התורה ועל כל העם. 20 ובעשותו זאת אמר: "הנה דם הברית אשר כרת ה' עמכם". 21 באותה דרך התיז משה דם גם על המשכן ועל כל כלי הקודש שבתוכו. 22 למעשה לפי חוקי הברית הישנה כמעט כל דבר טוהר על־ידי התזת דם, ובלי שפיכת דם אין סליחת חטאים. 23 משום כך המשכן וכלי הקודש, שהם העתק של המשכן האמיתי שנמצא בשמים, היו צריכים להיטהר בדם כפי שטוהרו על־ידי משה. אך המשכן האמיתי, שנמצא בשמים, מטוהר בזבחים וקורבנות יקרים הרבה יותר. 24 כי המשיח לא נכנס אל המשכן שנבנה בידי אדם כאן על־אדמות, ואשר הוא רק העתק

של המשכן האמיתי: המשיח נכנס אל המשכן האמיתי שנמצא בשמים. כדי לייצג אותנו לפני אלוהים. 25 נוסף לכך, המשיח לא הקריב את עצמו פעמים רבות, כמנהג הכהן הגדול שהקריב מדי שנה את דם הקורבנות בקודש הקודשים. 26 אילו היה על המשיח להקריב את עצמו מדי שנה, מבריאת העולם, היה עליו להתענות ולמות שוב ושוב. אולם עובדה היא שהמשיח בא אלינו באחרית הימים והקריב את עצמו פעם אחת ולתמיד, כדי שמתו בעדנו יבטל את כוח החטא שבתוכנו. (aiōn) 27 כשם שכולנו יודעים בביטחון שנגזר על בני-האדם למות פעם אחת, ולאחר מכן להישפט על-ידי אלוהים, 28 כך אנו בטוחים שהמשיח הוקרב פעם אחת בלבד ככפרה על חטאינו. אך הוא יבוא אלינו שנית – הפעם לא כדי לסלוח לחטאינו, אלא כדי להשלים את ישועתם של כל המצפים לו.

10 התורה רק רומזת על הברכות שהביא לנו המשיח: התורה עצמה לא יכלה לתת את אותן הברכות, ולכן לא היה בכוחה לטהר באופן מוחלט את מקריבי הקורבנות שבאו מדי שנה. 2 אילו יכלה התורה לטהר אותם באופן מושלם, אזי היה מספיק קורבן אחד; מקריבי הקורבנות היו מקבלים סליחת חטאים פעם אחת ולתמיד ומצפונם היה נקי מחטא. 3 אולם המציאות שונה: הקורבנות שהקריבו החוטאים מדי שנה הזכירו להם שוב ושוב את אשמתם וחטאיהם, במקום שיטהרו אותם! 4 מדוע? מפני שדם הפרים והשעירים אינו יכול לטהר מחטא. 5 משום כך, כאשר בא המשיח לעולם אמר: "זבח ומנחה לא חפצת, גוף כוננת לי, 6 עולה וחטאה לא שאלת". כלומר, המשיח אומר שהוא יודע כי אלוהים אינו חפץ בדם

וטהרו על-ידי דם המשיח שנשפך, וגופנו נרחץ בכלא, וקיבלתם בשמחה את העובדה שכל במים טהורים. 23 עתה יכולים אנו לצפות רכושכם נגול, כי ידעתם שמצפה לכם בשמים לישועה שהבטיח לנו אלוהים. אין לנו כל אוצר טוב מזה – אוצר שיהיה שלכם לנצח. ספק שאלוהים באמת יקיים את הבטחתו, ואנו יכולים להכריז על כך לפני כולם. 24 כהוקרה בארוננו! זכרו, ביטחונכם זה יזכה אתכם על כל מה שאלוהים עשה למעננו, הבה נקדיש בשכר רב. 36 אם אתם רוצים שה' יקיים את תשומת-לב איש לרעהו, נעודד ונאהב איש את אחיו ונעזור זה לזה. 25 אל תזניחו את את רצוננו, 37 כי בואו לא יתעכב עוד זמן אסיפות הקהילה שלכם כפי שנוהגים אחדים רב. 38 אלה שאמונתם הקנתה להם מעמד מכבד, אלא השתדלו כמיטב יכולתכם לעזור של צדיקים בעיני אלוהים, צריכים לחיות לאמונת הזולת, במיוחד עתה כשאנו רואים באמונה ולבטוח באלוהים שיספק את כל שקרב יום בואו של המשיח. 26 אם אנו חוטאים מחסורם, אם ייסונו, אלוהים לא ירצה בהם בודון לאחר שידענו את האמת והאמנו במשיח, יותר. 39 אבל אנחנו איננו מן הנסוגים ואיננו קורבנו של המשיח אינו מכפר על חטאינו. מפנים עורף לאלוהים, כי בכך נחרוץ את גזר 27 כן, מי שדחה את המשיח לאחר שידע את

האמת, יוכל לצפות רק לעונש נורא – עונש שיבוא בעקבות זעמו של אלוהים אשר ישמיד את כל אויביו. 28 הרי אם אדם שסירב לקיים את תורת משה נידון למוות ללא רחמים (בתנאי ששניים, שלושה עדים ראוהו בחטאו). 29 תארו לעצמכם מה נורא יהיה עונשם של אלה שרומסים ברגליהם את בן-האלוהים, שמחללים את דם הברית הקדוש, ושמחרפים את רוח הקודש שמביא רחמים לבני-האדם. 30 כי אנו מכירים היטב את מי שאמר: "לי נקם ושלם". ו"ידין ה' עמו". 31 מה נורא ליפול בידי אלוהים חיים! 32 לעולם אל תשכחו את הימים הנפלאים שבהם למדתם לראשונה על המשיח. לאחר שנפקחו עיניכם וראיתם את האמת נשארתם נאמנים למשיח, אף כי מחיר הנאמנות הזאת היא סבל נורא. 33 לפעמים לענו לכם והכו אתכם, ופעמים אחרות אתם בעצמכם השתתפתם בצערם של הסובלים כמוכם. 34 ריחמתם על אחיכם שהושלכו

11 מהי אמונה? אמונה היא ביטחון מלא בדברים שלהם אנו מקווים, ומצב שבו אנו משוכנעים במציאותם של דברים שאיננו יכולים לראותם. 2 אבותינו זכורים לטובה בשל אמונתם הגדולה באלוהים. 3 על-ידי אמונה באלוהים אנו מקבלים את העובדה שהעולם כולו נברא בפקודת ה', אשר ברא את כל מה שאנו רואים מדברים בלתי-נראים. 4 הבל – בשל אמונתו הביא הבל לה' קורבן טוב מזה של קין. כאשר קיבל ה' את מנחתו של הבל העיד למעשה שהבל צדיק בעיניו. למרות שהבל מת לפני שנים רבות יכולים אנו עדיין ללמוד ממנו שיעור באמונה. 5 חנוך – בזכות אמונתו של חנוך העלה אותו אלוהים לשמים בלי שימות. חנוך נעלם לפתע מן העולם הזה, מפני שאלוהים לקחו. עוד לפני שעלה חנוך לשמים נאמר עליו שמצא חן בעיני אלוהים. 6 בלי אמונה לא תוכל

למצוא־חן בעיני אלוהים. מי שרוצה להתקרב אינו מתבייש להיקרא אלוהים. שהרי הכין לאלוהים חייב להאמין שיש אלוהים, ושהוא גומל למחפשים אותו באמת. 7 נוח – מתוך בו אברהם והאמין להבטחותיו, ומשום כך אמונה ציית נוח לאזהרת אלוהים בדבר העתיד להתרחש. אף כי לא היה סימן למבול האמין נוח לה, ובלי לבוזו זמן בנה תיבה כדי להציל את בני־משפחתו. אמונתו של נוח באלוהים הייתה ניגוד מוחלט לחוסר־האמונה של בני דורו בעולם. נוח מצא־חן בעיני אלוהים בזכות אמונתו. 8 אברהם – כאשר ציווה ה' על אברהם לעזוב את מולדתו וללכת לארץ שהבטיח לו, ציית אברהם לה' מתוך אמונתו בו. הוא נשמע לה' למרות שלא ידע לאן אלוהים מוביל אותו. 9 מתוך אמונתו בה', גם לאחר שהגיע אברהם אל ארץ ההבטחה חי בה כזר וכנכרי; הוא גר באוהלים, כמו יצחק ויעקב שקיבלו אותה הבטחה. 10 כי אברהם המתין בסבלנות ובביטחון שה' יביאו אל העיר שאלוהים מתכנן ובונה. 11 שרה – גם שרה האמינה בה' ולכן, למרות שהייתה זקנה מאוד, העניק לה אלוהים את היכולת הפיזית ללדת את בנה. 12 וכך, מאב שהיה זקן מכדי להוליד אפילו בן אחד, נולד עם שלם שמספרו ככוכבי השמים וכגרנירי החול שעל שפת הים. 13 כל אנשי האמונה שצינתי לעיל מתו לפני שזכו לראות את התגשמות כל הבטחות ה', אך הם ראו את התגשמותן בעתיד ושמחו על כך, שכן הודו כי ביתם האמיתי אינו בעולם הזה, וראו את עצמם כזרים שנמצאים בעולם הזה. 14 מדבריהם משתמע שציפו לארץ מושב. 15 אילו הצטערו לעזוב את הארץ שממנה יצאו, הייתה להם אפשרות לשוב אליו. 16 אך הם לא רצו לשוב; מפשם יצאה אל הבית השמימי. עתה אלוהים נפשם יצאה אל הבית השמימי. עתה אלוהים

על בני-ישראל לשחוט שה בפסח הראשון. רעבו ללחם ולקו במחלות. העולם לא היה ולהתיז את דמו על המשקוף ועל המזוזות. כדי שמלאך ה' יפסח על בתיהם בצאתו להכות את המצרים במכת בכורות. 29 בני-ישראל – מתוך אמונתם באלוהים חצו בני-ישראל את ים-סוף כאילו היה יבשה, ואילו כשניסו המצרים לחצותו – טבעו. 30 מכוח האמונה שהכין למעננו.

12 נפלו חומות יריחו לאחר שבני-ישראל צעדו סביבן שבעה ימים. 31 רחב – בזכות אמונתה באלוהים לא הושמדה רחב הזונה יחד עם בני-עירה שמרדו בה, משום שאספה אל ביתה את המרגלים, העניקה להם מחסה ועזרה להם להימלט מרודפיהם. 32 הזקוקים אתם לדוגמאות נוספות? קצר הזמן מלספר על אמונתם של גדעון, ברק, שמשון, יפתח, דוד, שמואל, וכל שאר הנביאים. 33 הודות לאמונתם באלוהים אנשים אלו כבשו ממלכות, השליטו צדק, אישרו את אמיתות הבטחות ה', ניצלו מגוב-אריות 34 ומלהבות אש. היו מהם שבזכות אמונתם ניצלו ממוות בחרב, אחרים התחזקו לאחר שנחלשו או חלו, היו כאלה שעשו חיל במלחמות והביסו צבאות שלמים. 35 היו נשים שבזכות אמונתן באלוהים שבו אליהן יקיריהן מן המתים. אחרים בטחו בה' והעדיפו מוות בעיניים על התכחשות לה', שהייתה מצילה אותם. הם ידעו בביטחון שאלוהים יקים אותם לחיים טובים מאלה. 36 היו כאלה שסבלו לעג, הצלפות שוט, כבילה בשרשראות, מאסר בכור-כלא, 37 מוות בסקילה ואפילו ניסור גופם. לאחרים הובטח חופש אם יתכחשו לאמונתם, וכשסירבו – נרצחו בחרב. לנשאים בחיים לא נותר אלא עור-צאן לגופם. הם נדרו במדבריות ובהרים, הסתתרו במערות ובנקיקי-סלעים,

מאחר שאנו מוקפים בקהל עצום כזה של אנשי אמונה שמעידים על אמת אלוהים, הבה נסיר מעלינו כל דבר שמכביד עלינו, ובמיוחד את החטאים שדבקים בנו ומכשילים אותנו, ונרוץ בסבלנות את המרוץ שהעמיד אלוהים לפנינו. 2 הבה נישא את עינינו אל ישוע, מורנו ויסוד אמונתנו, אשר היה מוכן למות מוות מביש על הצלב, כי ידע ששמורה לו שמחה לאחר מכן. עתה הוא יושב במקום הכבוד לימין האלוהים. 3 אם רצונכם להימנע מעייפות וליאות רוחנית, חישבו לרגע על סבלנותו של המשיח כשסבל בושח וחרפה מיד האנשים החוטאים. 4 אחרי הכול, מעולם לא נאבקתם נגד החטא עד מוות. 5 האם שכחתם את תוכחת ה' שפונה אליכם כאל בניו? "מוסר ה' בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו. 6 כי את אשר יאהב ה' יוכיח וכאב את בן ירצה". 7 עליכם לקבל את תוכחת אלוהים, כי היא מיועדת לתועלת שלכם ולמען החינוך שלכם. אלוהים מתנהג אתכם כאב עם בניו, ואיזה אב אינו מוכיח ומחנך את בנו? 8 אם אלוהים אינו מעניש אתכם כשאתם ראויים לכך, כשם שאבות אחרים מענישים את בניהם, פירוש הדבר שאינכם בני אלוהים ואינכם שייכים באמת למשפחתו. 9 ואם אנו מכבדים את אבינו האנושי גם כשהוא מעניש אותנו, האם לא ניכנע

בשמחה רבה יותר לפני האלוהים. אבינו חיים, הלא היא ירושלים אשר בשמים. אתם הרוחני, כדי שנלמד כיצד לחיות? ¹⁰ אבותינו עומדים גם לפני מקהלת רבבות מלאכים, האנושיים חינו אותנו במשך שנים ספורות. ²³ לפני קהילת המשיח שמורכת מאלה לפי ראות עיניהם, בעוד שאלוהים מחנך אותנו לתועלת שלנו, כדי שנשתתף בקדושתו. ¹¹ הכול, לפני נשמות הצדיקים בשמים, אשר אין ספק שקבלת עונש היא חוויה מכאיבה ובלתי־נעימה, אך אלה שלמדו לקח מגלים כעבור זמן־מה שהעונש היה לברכה בחייהם. ¹² על כן חזקו את ידיכם החלשות ועמדו איתן על רגליכם הכושלות. ¹³ הובילו את רגליכם בדרך ישרה, כדי שההולכים בעקבותיכם, גם אם יהיו חלשים וצולעים, לא יפלו ולא יכשלו, אלא יתחזקו. ¹⁴ התרחקו מכל מריבה ונהלו חיי טוהר וקדושה, כי ללא קדושה לא תראו את האדון. ¹⁵ השניחו איש על רעהו שמא יתכחש אחד מכם לחסדו של אלוהים, כי באדם כזה יכולה להתפתח מרירות שעלולה להרעיל חיי רבים. ¹⁶ השניחו שאיש מכם לא ייגרר לזנות או לכל טומאה אחרת, כמו מעשי עשו שמכר את בכורתו תמורת נזיד עדשים. ¹⁷ אתם יודעים שכאשר התחרט עשו ורצה להשיב לעצמו את זכות הבכורה, היה מאוחר מדי. הוא לא יכול היה לתקן את המעוות גם כאשר שפך דמעות רבות. ¹⁸ זכרו היכן אתם עומדים: לא לפני להבת אש, ענן, ערפל או סערה נוראה, כפי שעמדו בני־ישראל לרגלי הר־סיני. ¹⁹ ואף לא לפני תרועת שופר נוראה, וקול ה' שדיבר אל בני־ישראל דברים נוראים עד שהתחננו לפניו שיפסיק לדבר, ²⁰ כי לא יכלו לשאת את צו ה': שכל הנוגע בהר – כולל הבהמות – ייסקל באבנים וימות. ²¹ המעמד היה נורא כל־כך עד שאפילו משה עצמו אמר: "יגורתי וחרדתי!" ²² אתם עומדים לפני הר־ציון האמיתי ולפני עיר אלוהים

13 המשיכו לאהוב איש את אחיו באמת ובתמים. ² אל תשכחו להכניס אורחים, כי יש כאלה שאירחו מלאכים בביתם בלי שידעו זאת. ³ זכרו את האסירים בכלא; השתתפו בסבלם כאילו אתם עצמכם אסורים יחד אתם. השתתפו בכאבם של הסובלים כאילו התייסרתם יחד איתם. ⁴ כבדו את נשואיכם ושמרו על נאמנותכם וטוהר גופכם, כי אלוהים יעניש את כל הזוננים והגנאפים. ⁵ התרחקו

מאהבת כסף ושמתו בחלקכם, כי אלוהים אמר: "לעולם לא אאכזב ולא אעזוב אותך!" 6 משום כך יכולים אנו לומר בביטחון וללא ספק: "ה' בעוזרי ואיני פוחד מאיש!" 7 זכרו את מנהיגים אשר לימדו אתכם את דבר ה'; חישבו על דרך חייכם והשתדלו לבטוח בה' כמוהם. 8 ישוע המשיח אינו משתנה; כפי שהיה בעבר כך הוא בהווה, וכך גם יישאר לנצח! 9 אל תלכו שולל אחרי רעיונות זרים וחדשים, כי מוטב לחזק את לבנו בחסד אלוהים, מאשר להקדיש את כל תשומת לבנו לטקסי-מאכל שלא הועילו למשתתפים בהם. 10 יש לנו מזבח שאינו מועיל לאלה שממשיכים לחפש ישועה באמצעות קיום התורה. 11 לפי חוקי התורה הביא הכהן הגדול את דם הבהמות אל הקודש כדי לכפר על החטא, ואילו גוף הבהמה נשרף מחוץ למחנה. 12 משום כך גם ישוע סבל ומת מחוץ לעיר. 13 לכן, הבה נצא לקראתו אל מחוץ לעיר (כלומר, מחוץ לענייני העולם הזה) ונחיה מוכנים לשאת את חרפתו. 14 כי העולם הזה אינו ביתנו; אנו מצפים לעיר שעתידה לבוא. 15 בעזרת המשיח נקריב לאלוהים בכל עת זבח תודה, כלומר, נודה לו בפינו ונכריז על נאמנותנו לשמו. 16 אל תשכחו לעשות מעשים טובים ולשתף את העניים במה שיש לכם, כי קורבנות כאלה רצויים לה'. 17 צייתו למנהיגים וכבדו את סמכותם, כי הם דואגים לכם ללא ליאות, כמי שעתידים למסור על כך דין וחשבון. הקלו עליהם; אפשרו להם לבצע את תפקידם בשמחה, ללא צער וללא כאב, כי אחרת תסבלו גם אתם. 18 התפללו בעדנו, כי מצפוננו נקי וברצוננו לשמור עליו כך. 19 במיוחד עתה אני זקוק לתפילתכם.

מאהבת כסף ושמתו בחלקכם, כי אלוהים אמר: "לעולם לא אאכזב ולא אעזוב אותך!" 6 משום כך יכולים אנו לומר בביטחון וללא ספק: "ה' בעוזרי ואיני פוחד מאיש!" 7 זכרו את מנהיגים אשר לימדו אתכם את דבר ה'; חישבו על דרך חייכם והשתדלו לבטוח בה' כמוהם. 8 ישוע המשיח אינו משתנה; כפי שהיה בעבר כך הוא בהווה, וכך גם יישאר לנצח! 9 אל תלכו שולל אחרי רעיונות זרים וחדשים, כי מוטב לחזק את לבנו בחסד אלוהים, מאשר להקדיש את כל תשומת לבנו לטקסי-מאכל שלא הועילו למשתתפים בהם. 10 יש לנו מזבח שאינו מועיל לאלה שממשיכים לחפש ישועה באמצעות קיום התורה. 11 לפי חוקי התורה הביא הכהן הגדול את דם הבהמות אל הקודש כדי לכפר על החטא, ואילו גוף הבהמה נשרף מחוץ למחנה. 12 משום כך גם ישוע סבל ומת מחוץ לעיר. 13 לכן, הבה נצא לקראתו אל מחוץ לעיר (כלומר, מחוץ לענייני העולם הזה) ונחיה מוכנים לשאת את חרפתו. 14 כי העולם הזה אינו ביתנו; אנו מצפים לעיר שעתידה לבוא. 15 בעזרת המשיח נקריב לאלוהים בכל עת זבח תודה, כלומר, נודה לו בפינו ונכריז על נאמנותנו לשמו. 16 אל תשכחו לעשות מעשים טובים ולשתף את העניים במה שיש לכם, כי קורבנות כאלה רצויים לה'. 17 צייתו למנהיגים וכבדו את סמכותם, כי הם דואגים לכם ללא ליאות, כמי שעתידים למסור על כך דין וחשבון. הקלו עליהם; אפשרו להם לבצע את תפקידם בשמחה, ללא צער וללא כאב, כי אחרת תסבלו גם אתם. 18 התפללו בעדנו, כי מצפוננו נקי וברצוננו לשמור עליו כך. 19 במיוחד עתה אני זקוק לתפילתכם.

לפתותכם לעשות מעשים רעים. כי אלוהים עצמו שונא את הרע. לכן, אם אתם עומדים לפני פיתויים שונים, אל תאשימו את אלוהים! ¹⁴ מקור הפיתויים הוא בלב האדם. בתשוקותיו ובמחשבותיו הרעות. ¹⁵ המחשבות האלה מולידות מעשים רעים. כאשר נתנים לחטא לצמות, זה מוליד מוות. ¹⁶ לכן, אחים יקרים, אל תטעו בשום פנים. ¹⁷ כל המתנות הטובות והמושלמות ניתנות לנו מהאלוהים אשר ברא את כל האורות, ואשר בעצמו מקרין אור נפלא שאינו משתנה ואינו נחלש לעולם. ¹⁸ אלוהים בחר מרצונו החופשי לתת לנו חיים חדשים, באמצעות האמת שבכתבי הקודש, וכך הפכנו להיות הילדים הראשונים במשפחתו החדשה. ¹⁹ זכרו, אחים יקרים, כולם צריכים להיות מהירים להקשיב, אך איטיים לדבר ואיטיים להתרנן, ²⁰ כי הרוגז מעקר אותנו ואת אופיינו, ואילו ה' רוצה שנהיה טובים ומושלמים. ²¹ על כן היפטרו מכל דבר רע בחיכם, מבפנים ומבחוץ, וקבלו בשמחה ובענווה את דבר אלוהים אשר בכוחו להושיענו. ²² עליכם לבצע את דבר אלוהים הלכה למעשה, כי אם אתם מקשיבים ואינכם מקיימים, אתם מרמים את עצמכם. ²³ מי שמקשיב בלבד ואינו מקיים את אשר שמע, דומה לאדם שמביט בדמותו במראה; ²⁴ ברגע שהוא מפנה את גבו למראה, שוב אינו יכול לראות את בבואתו ושוכח כיצד הוא נראה. ²⁵ אך החוקר והלומד את תורת החופש שנתן ה' לבני אדם, לא זו בלבד שיוכר את הכתוב, הוא גם יבצע אותו הלכה למעשה, ואלוהים יברכו בכל מעשיו. ²⁶ הטוען שהוא מאמין משיחי, אך אינו מסוגל לשלוט בלשונו, מרמה את עצמו, ואמונתו אינה שווה הרבה. ²⁷ אמונה טהורה ואמיתית

אל שנים עשר השבטים שפזורים בתפוצות. מאת יעקב, עבדו של אלוהים ושל ישוע המשיח. שלום וברכה לכולכם! ² אחים יקרים, אם יש לכם צרות ובעיות, ואם אתם עומדים בפני פיתויים חזקים, תחשיבו זאת כהזדמנות לשמחה גדולה. ³ שכן צרות, בעיות ופיתויים מחזקים את כוח הסבל. ⁴ לכן אל תברחו מהבעיות, אלא תנו לסבלנותכם להתחזק. כאשר תהיה סבלנותכם חזקה די הצורך, לא יחסר לכם דבר, אופייכם יהיה חזק מן הרגיל ותהיו מסוגלים לכל דבר. ⁵ ברצונכם לדעת מה רוצה האלוהים שתעשו? שאלו אותו והוא יגיד לכם ברצון. ה' מוכן תמיד להעניק חכמה באהבה וברוח לב למו שמבקש ממנו, בלי לגעור בו על שביקש. ⁶ אך עליכם להאמין, ללא צל של ספק, שהוא באמת ייתן לכם מה שאתם מבקשים ממנו, כי אדם ספקן וחסר-אמונה דומה לגל בים הנישא וניזרק על-ידי הרוח. ⁷ אדם ספקן הוא אדם הפכפך שמשנה את דעתו בכל רגע, שכן אינו בטוח בהחלטותיו. אם אינכם מבקשים באמונה, אל תצפו מה' להיענות לכם. ⁹ מאמין משיחי הנחשב לעני בעולם הזה צריך לשמוח, כי בעיני אלוהים הוא חשוב מאוד. ¹⁰ והמאמין העשיר צריך לשמוח על שעושרו חסר כל ערך בעיני ה'. כי כמו הפרח שמאבד את יופיו, מתייבש בקרני השמש הצורבות וְנֶמֶת, כך ימותו העשירים תוך זמן קצר וישאירו אחריהם את כל רכושם. ¹² טוב לאדם שעומד בפיתויים ולא נכשל, כי הוא יקבל פרס – את כתר החיים שהבטיח ה' לכל האוהבים אותו. ¹³ זכרו, אלוהים אף פעם אינו מגסה

בעיני אלוהים האב פירושה לדאוג לאלמנות וליתומים בצרתם, ולסרב להשפעה המטמאת של העולם.

2 אחים יקרים, כיצד יכולים אתם לטעון שהינכם שייכים לאָדון הכבוד, ישוע המשיח, בעודכם מפלים לרעה את העניים? ² אם יבוא לקהילתכם איש עשיר, לבוש בגדים יקרים ועונד טבעות זהב, ואחריו יכנס לבית הקהילה קבצן לבוש בגדים בלויים, ³ אל תכרכרו סביב העשיר בניסיון להושיבו במקום הטוב ביותר, ואל תפנו את העני בזלזול: "עמוד כאן ולא שם! אם הדבר אינו מוצא־חן בעיניך אתה יכול ללכת!" ⁴ אלוהים אינו רוצה שתשפטו אדם על־פי עושרו, כי אין זה משפט צדק, ומעשה כזה אינו מביא כבוד לה'. ⁵ הקשיבו לי, אחים יקרים, הלא אלוהים בחר לתת לעניים אמונה עשירה ולהוריש להם את מלכותו – אותה מתנה נפלאה שהבטיח ה' לכל האוהבים אותו. ⁶ ואילו אתם מביישים את העניים! האם אינכם יודעים כי העשירים הם הגורמים לכך צרות? הם גוזלים את כל כספכם ולבסוף סוחבים אתכם לבית־המשפט. ⁷ בדרך־כלל העשירים הם המלגלגים על ישוע אדוננו. ⁸ ודאי שעליכם לשמור את המצווה: "ואהבת לרעך כמוך." ⁹ אך אם אתם מפלים לרעה את העני, אתם חוטאים, כי עברתם על המצווה הזאת. ¹⁰ הרי יודעים אתם כי אדם ששומר את כל מצוות התורה, אך עובר על מצווה אחת בלבד, אשם בעיני אלוהים כאילו עבר על כל המצוות. ¹¹ כי האלוהים אשר ציווה לא לנאוף ציווה גם לא לרצוח! לכן גם אם לא נאפת, אבל רצחת, הרי שעברת על חוקי ה' ואתה עומד אשם לפניו. ¹² שימו לב למה שאתם

עושים ולמה שאתם חושבים, כי אלוהים ישופט אתכם לפי תורת החירות והחופש. ¹³ אלוהים לא ירחם על מי שלא ריחם על אחרים; לעומת זאת הוא ירחם על אלה שריחמו על אחרים ויקל במשפטם. ¹⁴ אחים יקרים, איזה ערך יש לטענתכם שאתם מאמינים משיחיים, אם אינכם מוכיחים את אמונתכם בהגשת עזרה לזולת? האם יכולה אמונה כזאת להציל מישהו? ¹⁵ אם יש לכם חבר שזקוק באופן דחוף לאוכל ובגדים, ¹⁶ ואתם אומרים לו: "לך לשלום, אלוהים יברך אותך וייתן לך אוכל ובגדים." אבל אינכם עוזרים לו בעצמכם, מה הערך לדיבורים שלכם? ¹⁷ מכאן אתם רואים שאמונה בלבד אינה מספיקה; עליכם להוכיח את אמונתכם על־ידי מעשים טובים. אמונה שאינה מוכיחה את עצמה על־ידי מעשים טובים היא חסרת ערך ונחשבת למתה. ¹⁸ מישהו יכול לומר: "אתה טוען שהדרך אל אלוהים היא באמצעות אמונה בלבד, ואילו אני אומר שמעשים טובים הם חלק בלתי־נפרד מהאמונה. הרי אינך יכול להוכיח את אמונתך ללא מעשים, בעוד שכל הרואה את מעשי יודע מיד על אמונתו." ¹⁹ האם יש ביניכם כאלה שחושבים עדיין שמספיק רק להאמין שיש אלוהים והוא אחד? אל תשכחו שגם השדים מאמינים בקיומו של אל אחד, והם פוחדים ממנו פחד מוות. ²⁰ שוטים! מתי תלמדו שאין כל ערך לאמונתכם אם אינכם שומעים בקול אלוהים? אמונה שאינה באה לידי ביטוי במעשים טובים אינה שווה פרוטה. ²¹ האם אינכם זוכרים שאפילו אברהם אבינו נצדק במעשיו? אברהם שמע בקול אלוהים גם כשביקש ממנו להקריב למוות את בנו היחיד יצחק. ²² אברהם בטח באלוהים בכל לבו,

והיה מוכן לעשות כל מה שאמר לו – מעשיו אחד יוצאות ברכות וקללות. אחים יקרים, השלימו את אמונתו. ²³ הכתובים מספרים לנו אתם מסכימים איתי שאין זה יאה למאמינים. ¹¹ כי אברהם האמין בה' וכי אמונתו נחשבה לו לצדקה. אברהם אף נקרא "אובה אלוהים". ומים מרים? ¹² כשם שאינכם יכולים לקטוף אתם רואים, אם כן, שאדם נושע בזכות אמונתו המתבטאת במעשים. ²⁵ גם רחב הזונה ניצלה בזכות מעשיה, כאשר הסתירה את שני המרגלים ושלחה אותם בדרך אחרת. הרחק מרודפיהם. ²⁶ כשם שגוף בלי נשמה מת הוא, כך גם אמונה שאינה מתבטאת במעשים טובים מתה היא.

3 אחים יקרים, אל תמהרו למתוח ביקורת של מעשיהם של אחרים, שכן כולנו טועים ושוגים לעתים תכופות; וכאשר אנחנו, מוריקם, טועים ואיננו משמשים לכם דוגמה טובה, עונשנו יהיה חמור הרבה יותר מעונשם של אחרים. מי שיכול לשלוט בלשונו מוכיח שיש לו שליטה מלאה על התנהגותו ומעשיו. ³ באמצעות הרסן שבפי הסוס יכולים אנו לשלוט בכל גופו. ⁴ הגה קטן שולט באנייה גדולה, ועל־אף גלים סוערים ורוח חזקה, יכול

הגה להוביל את האנייה לכל מקום שירצה רב החובל. ⁵ גם הלשון היא איבר קטן, אך עלולה לגרום נזק רב, כשם שניצוץ אש מסוגל להצית יער שלם. ⁶ הלשון היא להבת אש, מלאה זרון ורשע ומרעילה את אופיינו. הלשון בוערת באש גיהנום ועלולה להביא הרס וכליון על חיינו. ⁷ (Geenna g1067) אדם יכול לאלף כל מיני חיות, ציפורים, רמשים ודגים, ⁸ אבל איש אינו מסוגל לאלף את הלשון, שמוכנה בכל רגע לשלח חיצי רעל. ⁹ אותה לשון מברכת ומהללת את אלוהים, ואף מקללת אנשים שונים שנבראו בצלם אלוהים, ¹⁰ כך שמפה

4 היודעים אתם מי גורם לכל המריבות והמלחמות ביניכם? היצר הרע שלכם! ² אתם מוכנים אפילו לרצוח כדי להשיג את מה שאין לכם. אתם מקנאים במה שיש לאחרים, ומשום שאינכם יכולים להשיג זאת בעצמכם, אתם נלחמים כדי לחטוף ולקחת מהם! אך למעשה אין לכם, כיוון שלא ביקשתם מאלוהים! ³ גם אם אתם מבקשים אינכם מקבלים, כי מניעים אינם טהורים; אתם מבקשים רק כדי למלא את תאוותכם. ⁴ נואפים עם העולם היא עוינות לאלוהים? אומר זאת

שוב: אם ברצונכם להתייחד עם העולם, בכך אתם עושים את עצמכם אויבים לאלוהים. 5 וזאת מפני שהכתובים מלמדים אותנו כי רוח הקודש, שהשכין ה' בתוכנו, שומר עלינו בקנאה. 6 אך הוא גם מעניק לנו כוח רב כדי שנוכל לעמוד בפיתויים ובתאוות. כפי שאומרים הכתובים: "אלוהים מתנגד לגאים ולענויים יתן חן". 7 לכן היכנעו לאלוהים, התנגדו לשטן והוא יברח מפניכם. 8 התקרבו אל אלוהים כדי שגם הוא יתקרב אליכם. רחצו את ידיכם, אתם החוטאים, והניחו לאלוהים לשלוט בחייכם, כדי שיטהר את לבכם מכל רע וימלא אותו באהבה. 9 עליכם להוכיח חרטה אמיתית – בדמעות, בסבל ובצער אמיתי: צער במקום צחוק ואבל במקום שמחה. 10 השפילו את עצמכם לפני האדון, הוא יעזור לכם, ירומם ויעודד אתכם. 11 אחים יקרים, אל תמתחו ביקורת איש על רעהו, אל תרכלו ואל תוציאו דיבה, שכן בעשותכם זאת אתם עוברים על תורת ה' שמצווה עלינו לאהוב איש את רעהו. אתם מחליטים לעצמכם מה נכון ומה לא נכון, וכך מורדים בדבר ה', בעוד שתפקידנו אינו לשפוט את התורה אלא לקיים אותה! 12 רק מי שנתן את התורה ראוי לשפוט בינינו, והוא בלבד מחליט אם להציל או לאבד אותנו. אבל איזו רשות יש לכם למתוח ביקורת על אחרים? 13 אני פונה אל אלה מכם שאומרים: "מחר נלך לעיר פלונית, נישאר שם שנה, נפתח עסק ונרוויח כסף." 14 מאין לכם לדעת מה יקרה מחר? הרי אינכם יודעים כמה זמן נותר לכם לחיות! חייכם דומים למסך עשן: רגע אחד אתם רואים אותו ורגע שני הוא נעלם. 15 עליכם לומר: "אם ירצה השם, נחיה ונעשה דבר זה

5 העשירים, עכשיו הניעה שעתכם לבכות ולהיאנח בייסורים וסבל, בגלל הצרות הנוראות שתבואנה עליכם. 2 עושרכם נרקב כבר עכשיו, ובגדיכם היפים ביותר נראים כמו סמרטוטים, כי נאכלו עלידי עש. 3 כספכם וזהבכם החלידו! החלודה תשמש עדות מרשיעה נגדכם ותכלה את בשרכם כאש. וכל זה משום שאנחתם לעצמכם אוצרות לימים אחרונים. 4 הקשיבו! השומעים אתם את כפי האיכרים העניים אשר רימיתם ועשקתם? קול בכיים הגיע לאוזני ה' צבאות. 5 חיייתם כאן בעושר ונוחיות, מילאתם את תאוות לבכם ופיטמתם את עצמכם ליום הטבח. 6 הרשעתם ורצחתם אנשים חפים מפשע אשר לא יכלו להגן על עצמם מפניכם. 7 ואתם, אחי היקרים, אתם המצפים לבוא אדוננו, התאזרו בסבלנות כמו איכר שמצפה לקציר. 8 כן, התאזרו בסבלנות והתעוררו, כי אדוננו עומד לשוב במהרה. 9 אחי, אל תתלוננו זה על זה פן ישפוט אתכם האלוהים – השופט. ראו, הגה הוא עומד בפתח. 10 נביאי האמת, שדיברו בשם ה', ישמשו לכם דוגמה לסבלנות וכוח-סבל. 11 אנו יודעים כי בעלי כוח-סבל שמחים מאוד על שנשארו נאמנים לה', למרות הסבל והרדיפות. קחו למשל את איוב, הוא לא חדל לבטוח בה' גם בשעת סבל קשה, ומניסיונו של איוב אנו לומדים כי תוכניתו של ה' הסתיימה בטוב, בגלל חסדו של אלוהים ורחמיו. 12 מעל לכל, אחי היקרים, אל תישבעו! לא

בשמים. לא בארץ ולא בכל דבר אחר. אמרו פשוט "כן" או "לא". כדי שלא תחטאו ולא תואשמו. 13 על הסובל להמשיך להתפלל, ועל השמח להמשיך לשיר שירי תהילה לה. 14 מי שחולה יקרא לזקני הקהילה; הם ימשכו אותו בשמן, יניחו ידיהם עליו ויתפללו לה. שירפאו. 15 אם תפילתם נאמרה באמונה היא תציל את החולה, כי אלוהים ירפא אותו. אם חטא חטא כלשהו, יסלח לו אלוהים על חטאו. 16 התוודו על חטאיכם איש בפני רעהו, התפללו זה בעד זה, ואלוהים ירפא אתכם. תפילת צדיק היוצאת מעומק לבו היא בעלת כוח רב ומביאה לתוצאות נפלאות. 17 אליהו הנביא היה אדם כמוך וכמוני, ובכל זאת, כאשר התפלל בכל לבו שלא ירד גשם, שמע ה' לתפילתו ועצר את הגשם למשך שלוש שנים וחצי. 18 ואז אליהו התפלל שוב, אך הפעם ביקש מה' להוריד גשם, וה' הוריד גשם והארץ הצמיחה את פריה. 19 אחים יקרים, אם מישהו יפנה עורף לאלוהים, ומישהו אחר יחזירו לה' ויחדש את בטחונו בו, הוא יציל את התועה ממוות ויביא לסליחת כל חטאיו ופשעיו.

הָרְאִשׁוֹנָה לְפֶטְרוֹס

1 מאת פטרוס, שליחו של ישוע המשיח. אל המאמינים הפזורים בפנטוס, גלטיא, קפדוקיא, אסיה וביתיניא. ² אחים יקרים, האלוהים אבינו בחר בכם עוד לפני זמן רב וקידש אתכם על-ידי רוחו, כדי שתצייתו למשיח וכדי שדם המשיח יטהר אתכם. יהי רצון שאלוהים יברך אתכם בברכה גדולה של חסד ושלום. ³ השבח לאלוהים, אבי אדוננו ישוע המשיח, על אשר ברחמיו הרבים ובזכות תקומתו של ישוע המשיח מן המתים, העניק לנו חיים חדשים מלאי תקווה. ⁴ אלוהים גם הועיד לכם נחלה נצחית בשמים – נחלה מושלמת שלא תירקב או תשתנה. ⁵ בזכות אמונתכם שומר אתכם אלוהים בנבורה, עד שתתגלה ישועתו בשלמותה ביום האחרון. ⁶ משום כך עליכם לשמוח – גם אם עתה, לזמן קצר, סובלים אתם מצרות שונות. ⁷ הסבל והצרות האלה אינם מקריים; מטרתם לבחון את אמונתכם היקרה יותר מזהב, לצרפה ולטהרה. אם תישאר אמונתכם איתנה וטהורה למרות הצרות והקשיים, היא תביא לכם שבת, כבוד והדר רב ביום שובו של ישוע המשיח. ⁸ אתם אוהבים את המשיח למרות שמעולם לא ראיתם אותו; אתם מאמינים ובוטחים בו למרות שאינכם רואים אותו, ואתם מלאים שמחה שאין מילים לתארה. ⁹ בזכות אמונתכם מעניק לכם אלוהים לא רק שמחה גדולה, כי אם גם מושיע את נפשתיכם. ¹⁰ אף כי נביאי התנ"ך ניבאו וכתבו על ישועה זאת שמיועדת לכם, הם לא הבינו את מלוא משמעותה. ¹¹ הנביאים השתדלו לגלות את המועד ואת הנסיבות שעליהם

הצביע רוח הקודש, אשר פעל בקרבם וסיפר להם מראש על סבלו של המשיח וייסוריו, ועל הכבוד שיבוא בעקבותיהם. ¹² לבסוף נאמר להם שנבואות אלה לא תתקיימנה בימי חייהם, כי אם שנים רבות לאחר מותם – בימי חייכם! נבואות אלה הן הבשורה שבישרו לכם שליחי המשיח בהשראת רוח הקודש. אפילו מלאכי אלוהים השתוקקו לדעת יותר על דברים אלה. ¹³ לפיכך, התכוננו וצפו בפיכחות וערנות לחסד שיעניק לכם אלוהים ביום שובו של ישוע המשיח. ¹⁴ הואיל ועתה בני-אלוהים אתם, עליכם לציית לו. אל תשובו למעשיכם הרעים ולדרך החיים שניהלתם לפני שהאמנתם במשיח. ¹⁵ היו קדושים בכל מעשיכם, כשם שהאלוהים אשר אימץ אתכם לבניו קדוש הוא. ¹⁶ הלא אלוהים אומר לנו בכתובים: "קדושים תהיו כי קדוש אני". ¹⁷ זכרו כי אביכם שבשמים, שאליו אתם מתפללים, אינו שופט במשוא-פנים; הוא ישפט את כל מעשיכם בצדק מוחלט! משום כך עליכם להתייחס אליו בכבוד וביראה כל ימי חייכם על-אדמות. ¹⁸ אלוהים פדה וגאל אתכם מאמונות-שווא ומעשי-הבל שנחלתם מאבותיכם, אך הוא פדה אתכם לא בזהב, בכסף או בצורת תשלום אחרת שמקובלת בעולם הזה, ¹⁹ כי אם בדמו היקר של המשיח – השה התמים והטהור של האלוהים. ²⁰ עוד לפני בריאת העולם יעד אלוהים את המשיח להיות קורבן בעד בני-האדם, אולם תוכניתו זאת נודעה ברבים רק בימים אחרונים אלה. ²¹ על-ידי המשיח אתם מאמינים באלוהים אשר הקימו מן המתים והעניק לו כבוד רב, כך שאמונתכם ותקוותכם מבוססות באלוהים. ²² היות שטוהרתם מאנוכיות ומשנאה כשהאמנתם

במשיח ובבשורתו, אהבו איש את רעהו אהבה כנה ועזה. ²³ שהרי עתה נולדתם מחדש, לא מזרע שנשחת אלא מזרע בלתי נשחת, באמצעות דבר ה' החי וקיים. (aiōn g165) ²⁴ אכן, חיינו הנוכחיים יגיעו לקיצם; הם יבלו כעשב שמתייבש ומצהיב. כל דבר שהתפארנו בו יבול כפרח. ²⁵ אולם דבר ה' יעמוד לעולם! והבשורה אשר שמעתם היא דבר ה' (aiōn g165)

2 לפיכך, הפסיקו לעשות מעשים רעים! אל תרמו, אל תקנאו, אל תרכלו ואל תוציאו דיבה. ² אכן, אם אתם באמת מעריכים את טוב־לבו של האדון, חדלו לכם מהרשע, וכתינוקות רכים המשתוקקים לחלב אמם השתוקקו לחלב רוחני טהור, שיעזור לכם לגדול ולהגיע לבגרות רוחנית ולישועה מושלמת. ⁴ בואו אל המשיח שהוא אבן־פינה חיה! בני־האדם זלזלו בו, אך לאלוהים שבחר בו להיות מעל הכול, יקר המשיח מכל! ⁵ עתה נעשיתם אבנים חיות, ואלוהים בונה בכם את משכנו הרוחני. במשכנו זה אתם כוהניו הקדושים, ובשם ישוע המשיח עליכם להקריב לו זבחים שימצא־הן בעיניו. ⁶ בקשר לכך אומר לנו אלוהים בכתב־הקודש: "הנני יוסד בציון אבן פינה, אבן בוחן ויקרה, המאמין בה לא יבוש". ⁷ לכם, המאמינים, אבן זאת יקרה מאוד, אך לאלה שאינם מאמינים: "האבן שמאסו הבונים הייתה לראש פינה, ⁸ לאבן נגף וצור מכשול". אכן, אלה שאינם מאמינים ייכשלו, שכן לא יקשיבו לדבר אלוהים, וכך יקבלו את העונש שמיועד להם. ⁹ אולם אתם שונים מהם; אתם נבחרתם על־ידי אלוהים עצמו לממלכת כוהנים, לעם קדוש ומיוחד, כדי שתראו לבני־האדם כיצד הוציאכם אלוהים מהחשכה והביאכם אל אורו

בעקבותיו. 22 המשיח לא חטא מעולם. לא ואל תשקר. 11 סור מרע, עשה את הטוב רימה, 23 לא השיב למקללים אותו ולא איים והשתדל לחיות בשלום עם כל אדם. גם אם לנקום במעניו; הוא הפקיד את עצמו בידי האלוהים ששופט בצדק. 24 המשיח נשא בנופו את חטאינו, כדי שנמות לגבי החטא ונחיה את חטאינו, כדי לעשות מעשי צדקה. הכאב והסבל שנשא המשיח ריפאו אותנו! 25 בעבר טעיתם כצאן ההולכות לאיבוד, אך עתה שבתם אל הרועה הטוב ששומר על נפשותיכם.

3 נשים, שמענה בקול בעליכן, כי אז – גם אם אינם מאמינים בדבריה – תרכוש התנהגותכן את לבם. חייכן הצנועים והקדושים יספרו להם על אלוהים יותר ממילים! 3 אל תנסו להתקטט בתכשיטים, בלבוש או בתסרוקת. 4 היינה יפות בפנימוותכן. יופי נצחי, שנובע מנפש עדינה ושלווה, יקר מאוד בעיני אלוהים. 5 יופי פנימי כזה אנו מוצאים בנשים הקדושות בתנ"ך; נשים אלה צייתו לבעליהן ובטחו באלוהים. 6 שרה, למשל, צייתה לאברהם בעלה ואף קראה לו "אדון". אם אתן נוהגות כמוה, עושות מעשים טובים ואינכן פוחדות מדבר, הרי אתן בנותיה. 7 אתם, הבעלים, השתדלו להבין את נשותיכם. כבדו אותן כבנות המין החלש, וזכרו שגם להן יש חלק בנחלת חיי-הנצח. אם לא תנהגו כך, לא ימהר אלוהים להשיב לתפילותיכם. 8 לסיכום: השתדלו כולכם לחיות כמשפחה גדולה ומאושרת. היו רגישים לצרכי הזולת, אהבו איש את רעהו והתנהגו ברחמים ובענווה. 9 אל תשלמו רעה תחת רעה ואל תשיבו למקללים אתכם, כי אם ברכו אותם והתפללו שאלוהים יעזור להם, שכן עלינו לנהוג בזולת בטוב-לב, ואלוהים יברך אותנו על כך. 10 רצונך בחיים טובים ומאושרים? שמור את לשונך מרע

ואל תשקר. 11 סור מרע, עשה את הטוב רימה, 23 לא השיב למקללים אותו ולא איים והשתדל לחיות בשלום עם כל אדם. גם אם לנקום במעניו; הוא הפקיד את עצמו בידי האלוהים ששופט בצדק. 24 המשיח נשא בנופו את חטאינו, כדי שנמות לגבי החטא ונחיה את חטאינו, כדי לעשות מעשי צדקה. הכאב והסבל שנשא המשיח ריפאו אותנו! 25 בעבר טעיתם כצאן ההולכות לאיבוד, אך עתה שבתם אל הרועה הטוב ששומר על נפשותיכם.

מאיומיהם. 15 התמסרו למשיח. אם ישאל אתכם מישהו מדוע אתם מאמינים במשיח, היו מוכנים להשיב לו בענווה ובריאה. 16 עשו אך ורק את הטוב ושימרו על מצפון נקי. כי אז המשמיץ אתכם יתבייש בעצמו, כשייווכח כי למעשה אתם עושים את הטוב בלבד. 17 זכרו, אם אלוהים רוצה שתסבלו, מוטב לסבול בעד מעשים טובים מאשר בעד מעשים רעים. 18 גם המשיח סבל. המשיח מת פעם אחת בעד החטאים של כולנו, אף כי הוא עצמו היה צדיק נמור ונקי מחטא; הוא הקריב את עצמו על הצלב כדי לקרב אותנו אל אלוהים. גופו אמנם מת, אך רוחו חיה לנצח. 19 וברוחו ביקר המשיח את הרוחות הנמצאות במאסר ובישר להן את דבר ה' – 20 אלה שלא צייתו לאלוהים בימי קדם כאשר אלוהים חיכה לנוח לבנות את התיבה. רק שמונה אנשים ניצלו בתיבה במבול הגדול. 21 זוהי דרך אנב, המשמעות הסמלית של הטבילה. בטבילה אנו מעידים כי נושענו ממוות וממשפט. ערך הטבילה אינו בטיהור הגוף, כי אם בפניה לאלוהים לטהר את המצפון – דבר שנתאפשר על-ידי תקומתו של המשיח מן המתים. 22 עתה יושב המשיח לימין האלוהים בשמים, והמלאכים

וכל כוחות השמים נכנעים לפניו ומצייתים לו. **4** הואיל והמשיח סבל והתענה למענכם, היו מוכנים מבחינה נפשית לסבול כמוהו. כי אדם שסובל פיזית עקב התנגדותו לחטא, שוב אינו חוטא בכוונה תחילה; **2** אדם כזה לא יבלה את שארית חייו עלי-אדמות בסיפוק תאוותיו ותשוקותיו, כי אם בעשיית רצון אלוהים! **3**

לפני שהאמנתם במשיח היה לכם מספיק זמן להתנהג כמו הגויים: לינות, לנאוף, להשתכר, להתהולל, לעבוד את האלילים ולעשות מעשי תועבה אחרים. **4** אכן, חבריכם לשעבר מתפללים על כך ששוב אינכם משתתפים במעשי השחיתות שלהם, והם כועסים עליכם ולועגים לכם. **5** אולם זכרו כי הם יתנו את הדין על מעשיהם, לפני האלוהים השופט את החיים ואת המתים, וייענשו בהתאם למעלליהם. **6** משום כך הושמעה הבשורה גם למתים, כדי שעל אף פסק-דין מוות שקיבלו כדרך בני-האדם בבשר, יחיו ברוח כדרך האלוהים. **7** מכיוון שקץ העולם קרב, רסנו את עצמכם והתפללו בצלילות הדעת. **8** מעל הכול, המשיכו לאהוב איש את רעהו אהבה כנה ועמוקה, כי האהבה סולחת על מגרעות ופשעים רבים. **9** הכניסו אורחים לביתכם

5 בשמחה ובלי תלונות. **10** לכל אחד מכם העניק אלוהים כישרונות מסוימים; נצלו כישרונות אלה ועזרו לזולת. **11** אם העניק לך אלוהים את כישרון ההטפה וההוראה, הטף ולמד כאילו אלוהים עצמו מדבר בפיך. אם ביקש ממך אלוהים לעזור לזולתך, עשה את המוטל עליך ברצון ובכל הכוח והעוז שמעניק לך אלוהים. ככל מעשיך כבוד ופאר את אלוהים דרך ישוע

אותן באהבה ושמשו להן דוגמה אישית. 4 וכאשר יבוא שר הרועים, הוא יעניק לכם את כתר הכבוד שלא יבול לעולם. 5 צעירים, עליכם להישמע לזקני הקהילה. על כולכם לשרת איש את אחיו בענווה ולהיכנע איש לפני רעהו, כי אלוהים מתנגד לגאים ולענויים יתן חן. 6 השפילו את עצמכם תחת יד אלוהים החזקה, הוא ירומם אתכם בבוא העת. 7 הפקידו את כל הצרות, הפחדים והחששות שלכם ביד אלוהים, שהרי הוא תמיד דואג ועוזר לכם. 8 היזהרו והישמרו מפני השטן אויבכם, כי הוא מתהלך סביבכם כאריה שואג שמחפש טרף. 9 החזיקו מעמד נגד התקפותיו; ביטחו באלוהים, וזכרו שמאמינים רבים בכל העולם מתנסים כמוכם בסבל דומה. 10 לאחר שתסבלו זמן קצר יעניק לכם אלוהינו רב־החסד את כבודו הנצחי דרך המשיח, ואלוהים עצמו ישלים, יבנה ויחזק אתכם. 11 (aiōnios g166) לאלוהים הכבוד והגבורה לעולם ועד. – אמן. 12 (aiōn g165) אני שולח לכם מכתב קצר זה באמצעות סילונוס (שאותו אני מכיר כאח נאמן), כדי לעודד אתכם ולהבטיח לכם שהכתוב לעיל הוא דבר אמת מאת האלוהים. קחו את הדברים לתשומת לבכם וקיימו אותם. 13 הקהילה כאן ברומא, אחותכם באמונה, מוסרת לכם דרישת שלום. גם מרקוס בני מוסר לכם דרישת שלום. 14 ברכו איש את רעהו לשלום בנשיקת אהבה. שלום לכל אלה מכם המאמינים במשיח.

הַשְּׁנִית לְפֶטְרוֹס

גילה לי שלא אחיה עוד זמן רב. אך כל עוד אני חי יש בדעתי לשוב ולהזכירכם דברים אלה. ¹⁵ בתקווה שיישארו עמכם זמן רב לאחר מותי. ¹⁶ כשסיפרנו לכם על כוחו וגבורתו של ישוע המשיח ועל שובו אלינו, לא סיפרנו לכם אנדרות! כמו עיני ראיתי את כבודו ותפארתו. ¹⁷ אני עצמי הייתי עם המשיח על הר-הקודש בשעה שקרן הוד וזוהר, שהעניק לו אלוהים אביו, ובאותו מעמד מרשים שמעתי קול נפלא קורא מן השמים: "זהו בני אהובי, אשר בו חפצתי." ¹⁹ אכן היינו עדים לקיום דברי הנביאים, ואתם תנהגו בחכמה אם תשימו לב לדבריהם, שהם כאלומת אור באפלת העולם. כאשר תהגו באמת שבדברי הנביאים ותאמינו בה, יאיר אור היום את נפשכם, וכוכב השחר, המשיח, יזרח בלבבכם. ²⁰ עליכם לדעת שאיש אינו יכול לפתור את נבואות כתיב-הקודש בכוחות עצמו. ²¹ שכן אף נבואה לא ניתנה לפי רצון בני-אדם; אלוהים הוא שבחר להשרות את רוחו על אנשים קדושים כדי שיישאו את דברו.

2 אך גם נביאי שקר היו בעם-ישראל, כשם שיהיו ביניכם מורי שקר. הם יתכחשו למשיח אשר קנה אותם בדמו, ובפיקחות ועורמה ילמדו אתכם תורות כזב. אנשים אלה יביאו על עצמם אסון פתאומי ונורא. ² רבים יאמינו לתורות הכזב שלהם שמתירות זנות וניאוף, ובגללים יגדפו אנשים את אמת האלוהים. ³ באהבת הבצע שלהם ינצלו מורי השקר את תמימותכם, יספרו לכם שקרים ויגזלו את כספכם במרמה. אולם דעו לכם כי אלוהים גזר את דינם עוד לפני זמן רב, וקיצם הנורא קרוב! ⁴ אלוהים משלם לרשעים כגמולם; הוא

1 מאת שמעון פטרוס, עבדו של ישוע המשיח ושליחו. אל כל אלה שקיבלו אמונה יקרה כשלנו, בזכות צדקת אלוהינו ומושיענו ישוע המשיח. ² אחים יקרים, ככל שתעמיקו לדעת את אלוהינו ומושיענו, כך הוא יעניק לכם יותר מטובו ושלוותו. ³ כי כאשר מעמיקים אנו לדעת אותו, הוא מעניק לנו בגבורתו האלוהית את כל הנחוץ לנו לחיי יושר ואמת; הוא אף מעניק לנו את כבודו ותפארתו. ⁴ בנדיבותו הרבה ובגבורתו העניק לנו אלוהים הבטחות יקרות ונפלאות, כדי שנוכל להימלט באמצעותן מהשחיתות והריקבון שבעולם הסובב אותנו, ואופיינו ילך וידמה לאופיו של אלוהים. ⁵ לפיכך השתדלו כמיטב יכולתכם להוסיף על אמונתכם מעשי צדקה, ולא רק מעשי צדקה: העמיקו לדעת את אלוהים, ⁶ רסנו את עצמכם, היו סבלניים, התמסרו לאלוהים. ⁷ חיו באהווה ובאהבה. ⁸ אם יש בכם מידות אלה, ואתם אף שוקדים לטפח אותן, תוכיחו כי אמונתכם באדוננו נושאת פרי רב ומבורך. ⁹ בעוד שאדם החסר מידות אלה הוא עיוור, או לפחות קצר-ראייה, הוא שכח שאלוהים הושיעו מחיי חטא, כדי שמעתה יחיה ביושר למען אדוננו ישוע המשיח. ¹⁰ לפיכך, אחים יקרים, עבדו קשה והוכיחו שאלוהים אכן בחר בכם וקרא אתכם אליו, אם כך תנהגו, לעולם לא תיכשלו. ¹¹ ואלוהים יפתח לרווחה את שערי השמים, כדי שתיכנסו אל מלכותו הנצחית של אדוננו ומושיענו ישוע המשיח. (aiōnios g166) ¹² למרות שאתם יודעים דברים אלה ואף חיים לפיהם, יש בדעתי להזכירם שוב ושוב. ¹³ ישוע המשיח אדוננו

לא חס אף על המלאכים שחטאו. אלא השליכם לניהיגום וכבל אותם במערות אפלות עד יום־הדין. (Tartaro g5020) 5 אלוהים לא חס גם על הדורות הראשונים שחיו לפני המבול. הלא זוכרים אתם כיצד החריב את העולם כולו, בהביאו את המבול על דור הרשעים; הוא הציל רק את נוח ושבעת בני־משפחתו, משום שנוח האמין באלוהים והטיפף למעשי צדקה. 6 אלוהים החריב גם את סדום ועמורה; הוא הפכן לאפר ומחה אותן מעל פני האדמה. 7 גורלן של ערים אלה הוא לקח ואזהרה לכל העתידים לבחור בדרך השחיתות והאבדון. 8 אלוהים אמנם הפך את סדום ועמורה, אך הוא הציל את לוט משום שהיה אדם צדיק. לוט שמר על טוהר לבו, למרות שחי בין רשעים שהעציבו אותו מאוד בשחיתותם. 9 כשם שהציל אלוהים את לוט, כך הוא יכול להציל אתכם ואותי מהפיתויים הסובבים אותנו, ולגבי הרשעים – אלוהים ישמור את העונש שיעד להם, עד בוא יום־הדין. 10 אלוהים יחמיר במיוחד עם אלה שהולכים אחרי תאוות בשרם ובזים לכל שלטון וסמכות. אנשים אלה גאוותנים, אכזריים, אנוכיים, חצופים ומעזים לבזו גם לסמכות העליונה. 11 אף המלאכים בשמים, שעולים עליהם בחשיבותם ובכוחם, אינם מאשימים בבזו על אלה לפני אלוהים. 12 מורי שקר אלה עושים ככל העולה על רוחם, ולועגים לכל מה שאינם מבינים; הם דומים לבהמות טיפשות שגולדו רק כדי להילכד ולמות! אך אנשים אלה יאבדו בשחיתותם. 13 בגלל רשעותם ובגלל הסבל שגרמו לאנשים רבים, יענישם אלוהים במלוא החומרה! אנשים אלה מתענגים על חי הפריצות וההוללות שהם מנהלים לאור היום;

3

אחים יקרים, זהו מכתבי השני שאני כותב לכם, ובשניהם השתדלתי לעורר אתכם ולהזכירכם עובדות שכבר למדתם מדברי

הנביאים, ומהשליחים שסיפרו לכם את דברי שבבוא המשיח הוא ימצא אתכם ללא דופי. 15 אדוננו ומושיענו. 3 תחילה ברצוני להזכירכם וזכרו, סבלנותו של האדון נותנת זמן לאנשים כי בימים האחרונים יבואו לצים ורשעים, להיוושע. פולוס, אחינו החכם והאהוב, דיבר אשר ילענו לאמת ויעשו כל מעשה רע העולה על כך ברבים ממכתביו. 16 כמה מדבריו על דעתם. 4 רשעים אלה יאמרו לכם: "אם של פולוס אינם קלים להבנה, וחסרי-הדעת המשיח הבטיח לחזור, היכן הוא? מדוע והפתאים מסלפים ומעוותים את משמעותם – טרם חזר?" הם ימשיכו ויאמרו: "המשיח לא כפי שעיוותו וסילפו את יתר דברי הכתובים ישוב לעולם! הרי מבריאת העולם ועד עתה – ובכך יביאו לחורבנם. 17 אחים יקרים, אני לא השתנה דבר – הכול נשאר כשהיה!" מזהיר אתכם מראש: אל תלכו אחרי תורת 5 בכוונה תחילה הם יתעלמו מהעובדה השקר של אותם אנשי-בלייעל, פן תערערו שבראשית ברא אלוהים את השמים ואת הארץ ממים, במוצא-פיו בלבד, 6 ובאמצעות המים – באמצעות המבול – השמיד את דור הרשעים. 7 ובמוצא-פיו ציווה ה' לשמור את השמים והארץ, שקיימים עתה, לאש הגדולה ביום-הדין – כשכל הרשעים יאבדו. 8 ידידים יקרים, עלינו לזכור כי לגבי אלוהים יום אחד יכול להימשך אלף שנים, ואלף שנים יום אחד בלבד. 9 אלוהים אינו מאחר לשוב אלינו, כפי שרבים חושבים; הוא ממתין בסבלנות לחוטאים רבים שיחזרו בתשובה, כי אינו רוצה שיאבדו. 10 יום ה' יבוא בזמן בלתי-צפוי, בדומה לגנב בלילה, אז יחלפו השמים ברעש גדול, יסודות העולם יימסו באש, הארץ וכל אשר בה ישרפו. 11 הואיל והכול סביבנו יישרף וימס, חישבו מה קדושים צריכים להיות חייכם! 12 צפו לביאת יום האלוהים והשתדלו להחישו. ביום זה הוא יבעיר את השמים ואת יסודות הארץ עד שיימסו. 13 אולם אנחנו מצפים לקיום הבטחת אלוהים: לשמים חדשים וארץ חדשה שבהם ישכון צדק בלבד. 14 ידידים יקרים, בהמתניכם להתרחשותם של דברים אלה ולבואו של המשיח, השתדלו לחיות בלי לחטוא; חיו בשלום עם כולם, כדי

ולעולמי עולמים. – אמן. (aiōn g165)

הַרְאִשׁוֹנָה לְיוֹחָנָן

1 אנחנו כותבים לכם על דבר-החיים אשר היה מבראשית: שמענו אותו באוזנינו וראינו אותו כמו עינינו. אכן, הבטנו בו ונגענו בו בידינו. **2** אנחנו מספרים לכם על המשיח, שהוא חיי הנצח, אשר היה עם האב בשמים ולאחר מכן נגלה אלינו. כן, אנו מעידים שישוע המשיח – החיים – נגלה אלינו. ³ (aiōnios g166)

אני חוזר ואומר: ראינו אותו ושמענו אותו, ואנו מספרים לכם זאת כדי שגם אתם תיהנו מההתחברות שיש לנו עם אלוהים האב ועם בנו ישוע המשיח. **4** אנו מספרים לכם זאת מסיבה נוספת: כדי שגם אתם תימלאו שמחה רבה כמונו. **5** זאת הבשורה שאלוהים ביקש מאיתנו לבשר לכם: אלוהים הוא אור ואין בו כל חושך. **6** אם אנו אומרים שיש לנו התחברות עם אלוהים בשעה שאנו חוטאים וחיים בחושך, אנחנו משקרים! **7** אך אם אנו חיים באור אלוהים, כמו המשיח, כשדבריו תמיד לנגד עינינו, יש לנו התחברות נפלאה איש עם רעהו, והדם ששפך בעדנו ישוע המשיח מנקה ומטהר אותנו מכל חטא. **8** אם אנו טוענים שאין בנו חטא, אנו משלים את עצמנו ומסרבים להכיר באמת. **9** אך אם נתוודה על חטאינו (לפני אלוהים), אנו בטוחים שישלח לנו ויטהר אותנו מכל רע. **10** אם אנו מכחישים שחטאנו, לא זו בלבד שאנו משקרים, אנו עושים גם את אלוהים לשקרן, שכן הוא אמר שכולנו חטאנו.

2 בני היקרים, אני כותב לכם דברים אלה כדי שלא תחטאו. אך אם תחטאו, דעו לכם שיש לנו סנגור לפני אלוהים – ישוע המשיח הצדיק! **2** ישוע המשיח הוא כפרה על חטאינו ועל חטאי העולם כולו; הוא נשא על עצמו את

עונשו של ה' על החטאים שלנו. **3** אם אנחנו משתדלים מאוד לעשות כל מזה שהוא אומר לנו, אנחנו יודעים שאנו באמת שייכים לו. **4** אם מישהו טוען: "אני מאמין בישוע המשיח!" אך אינו שומע בקולו, הוא שקרן. **5** מי שבאמת מאמין במשיח ושומע בקולו, ילמד לאהוב את אלוהים יותר ויותר. **6** אם מישהו טוען שהוא מאמין במשיח, עליו לחיות כמוהו. **7** אחים יקרים, איני כותב לכם מצווה חדשה; אני מזכיר לכם מצווה ישנה שציווה לכם אלוהים מבראשית. אף כי שמעתם אותה פעמים רבות **8** היא תמיד חדשה ורעננה, ואף הוכיחה את אמיתותה במשיח ובנו. כשאנו מקיימים את המצווה לאהוב איש את רעהו, החטא והחשכה נעלמים מחיינו, ובמקומם זורח אורו של ישוע המשיח. **9** האומר שהוא חי באור המשיח, אך שונא את חברו, הוא עדיין בחשכה. **10** האוהב את חברו חי באור המשיח, אשר מאיר את דרכו ושומר עליו שלא ייכשל. **11** ואילו השונא את חברו הוא כחשכה רוחנית המעוררת את עיניו, ומשום כך אינו יודע לאן הוא הולך. **12** בני היקרים, אני כותב לכם דברים אלה מפני שחטאיכם נסלחו לכם בשם ישוע המשיח מושיענו ולמענו. **13** אני כותב לכם, האבות קאמונה, כי אתם באמת יודעים ומכירים את המשיח אשר חי מבראשית. אני כותב לכם, הצעירים באמונה, מפני שהתנברתם על פיתויי השטן. **14** ילדי היקרים, כתבתי לכם מפני שאתם יודעים ומכירים את האלוהים אבינו. כתבתי לכם, האבות, מפני שאתם מכירים את אלוהי הנצח. כתבתי לכם, הצעירים, מפני שאתם חזקים, דבר-אלוהים שוכן בכם ואף התנברתם על פיתויי השטן. **15** אל תאהבו את העולם הנתעב הזה ואת כל מזה שהוא מציע.

אם אתם אוהבים את העולם הרי שאינכם אוהבים באמת את אלוהים. ¹⁶ מה כבר מסוגל העולם להציע לכם? תאוות הבשר, תאוות העיניים ונאוות החיים! דברים אלה אינם מאלוהים; מקורם בעולם המרושע הזה. ¹⁷ דעו לכם, יבוא יום שכל העולם הזה יחלוף על חטאיו, אך כל השומע בקול ה' יחיה לנצח. (aiōn) ¹⁸ ילדים יקרים, שמעתם כי שונא־המשיח עומד לבוא. היודעים אתם שבכל מקום כבר הופיעו שונאים רבים למשיח? עובדה זאת מאשרת שקץ העולם קרב. ¹⁹ שונאי המשיח היו בעבר גם בין חברי קהילתנו, אך אין ספק שמעולם לא היו חלק מאיתנו, אחרת היו נשארים. עזיבתם הוציאה לאור את האמת. ²⁰ אבל אתם שונים מהם, כי רוח הקודש שוכן בקרבכם ואתם יודעים את האמת. ²¹ כתבתי לכם כל זאת לא משום שאינכם יודעים את האמת, אלא להיפך: כתבתי לכם משום שאתם יודעים את האמת, ויודעים להבחין בין שקר לאמת. ²² היודעים אתם מיהו השקרן הגדול ביותר? האומר שישוע אינו המשיח, אדם כזה שונא המשיח הוא, שכן אינו מאמין באלוהים האב ובבנו. ²³ הרי אדם המתכחש למשיח בן־האלוהים, מתכחש בהכרח גם לאלוהים עצמו, בעוד שאדם שמאמין בישוע המשיח, מאמין גם באלוהים אביו. ²⁴ המשיכו להאמין ולעשות את אשר למדתם בהתחלה, כדי שתמיד תהיה לכם התחברות אמיתית ואיתנה עם אלוהים האב ועם בנו ישוע המשיח. ²⁵ זכרו, אלוהים עצמו הבטיח לנו חיי נצח. (aiōnios g166) ²⁶ כתבתי לכם דברים אלה כדי להזהירכם מפני שונאי המשיח, הם יעשו הכול כדי לסנוור את עיניכם, לסלף את האמת ולהוליך אתכם שולל. ²⁷ אולם אלוהים השכין

3 ראו מה רבה אהבת אלוהים אלינו – הוא אף קרא לנו "בני אלוהים"! ואין זה כינוי בלבד, אלא עובדה. לצערי, אנשים רבים אינם מאמינים באלוהים, ועל כן אינם מבינים כיצד אנו יכולים להיות בניו. ² אחי היקרים, עכשו אנחנו בני אלוהים; איננו יודעים עדיין מה נהיה בעתיד, אנחנו רק יודעים שבבוא המשיח נהיה כמוהו, כי נראהו פנים אל פנים. ³ כל המחזיק בתקווה זאת צריך להישאר טהור ונקי מחטא, כי המשיח עצמו טהור ונקי. ⁴ מי שחוטא, חוטא נגד אלוהים, כי כל חטא נְעֻשָׂה נגד תורת אלוהים. ⁵ אתם הרי יודעים שהוא בא אלינו בדמות אדם, כדי לקחת על עצמו את העונש על חטאינו, למרות שבו לא היה חטא. ⁶ אם נתמיד באמונתנו, נשמע בקולו ונעשה את הטוב בעיניו, לא נחטא. הממשיכים לחטוא חוטאים מסיבה פשוטה: הם מעולם לא האמינו במשיח ולא אהבו אותו. ⁷ בני היקרים, אל תניחו לאיש לרמותכם, העושה מעשים טובים עושה אותם משום שהוא עצמו טוב – כמו המשיח ובזכותו. ⁸ והעושה מעשים רעים מוכיח שהוא שייך לשטן – החוטא הראשון בעולם, שממשיך

עדיין במעשיו הרעים – שכן בן־האלוהים בא לבטל את פעולות השטן. 9 בני־אלוהים אינם חוטאים יותר מתוך הרגל, מכיוון שאלוהים האב נתן להם חיים וטבע חדש; הם אינם יכולים להמשיך בהרגל החטא. 10 כיצד יכולים אנו להבדיל בין ילדי אלוהים לבין ילדי השטן? כל מי שחי חיי חטא ואינו אהב את אחיו, אינו שייך למשפחת אלוהים. 11 שהרי כבר מבראשית מסר לנו אלוהים את המצוה: אהבו איש את רעהו. 12 אל לנו להידמות לקין, הורג אחיו, אשר השתייך לשטן. מדוע הרג את אחיו? מפני שקין עשה מעשים רעים, וידע היטב שחיי הבל אחיו היו טובים משלו. 13 לכן, אחים יקרים, אל תתפלאו אם העולם שונא אתכם. 14 אם אנחנו אהבים את אחינו המאמינים, אנו יודעים שעברנו ממוות לחיים. בעוד שאדם אשר אין בו אהבה עדיין מת. 15 כל השונא את אחיו רוצח אותו בלבו, ואתם יודעים שלרוצחים אין חיי נצח! (aiōnios g166) 16

4 ידידי היקרים, היוזרו מפני נביא־השקר הרבים שמסתובבים בעולם. אל תאמינו בצורה עיוורת לכל מה שאתם שומעים, אלא בחנו את הנאמר – האם דבריהם מרוח הקודש או לא? 2 שאלו את הנביאים האלה אם הם מאמינים ומודים ישוע המשיח, בן־האלוהים, בא לעולם בדמות אדם בשר ודם. אם כן – דבריהם מאלוהים. 3 אם לא – הם נביאי שקר שמדברים בהשראת שונא־המשיח. שעל דבר בואו הוזהרתם. הוא באמת בא, ושנאתו כבר התפשטה בכל העולם. 4 בני היקרים, אתם שייכים לאלוהים וניצחתם במערכה נגד האנשים האלה, כי רוח־הקודש ששוכן בכם חזק וגדול מהרוח שבעולם. 5 נביאי שקר אלה שייכים לעולם הזה, וטבעי שהם מתעניינים בענייני העולם, ושהעולם מתעניין בהם. 6 אבל אנחנו בני־אלוהים, ומשום כך רק האוהבים את אלוהים מקשיבים לדברינו. האחרים אינם מקשיבים, כי אינם מבינים כלל על מה אנחנו מדברים. כך אפשר גם לבחון אם הנאמר הוא מאלוהים או לא. שכן אם הנאמר הוא בהשראת אלוהים, העולם כלל לא יקשיב. 7 ידידים יקרים, הבה נאהב איש את רעהו, כי אלוהים הוא מקור האהבה. אנשים שמלאים אהבה מעידים כי הם בני־אלוהים וכי הם מכירים אותו אישית. 8 ואילו אנשים חסרי אהבה

מעידים שאין הם מכירים את אלוהים. כי אלוהים הוא אהבה. 9 אלוהים הוכיח עד כמה הוא אוהב אותנו, כששלח את בנו היחיד למות בידי העולם המרושע הזה, כדי שעל-ידי מותו נזכה בחיי נצח. 10 היודעים אתם מהי אהבה אמיתית? לא אהבתנו לאלוהים, כי אם אהבתו אלינו – כששלח את בנו לסבול את העונש על חטאינו. 11 ידירים יקרים. אם אלוהים אהב אותנו כל-כך, גם אנחנו צריכים לאהוב איש את רעהו. 12 אמנם איש לא ראה עדיין את אלוהים, אך כשאנו אוהבים איש את רעהו, אנו מרגישים ויודעים שאלוהים חי בקרבנו, ושאהבתו בנו גדלה ומתחזקת. 13 אלוהים השכין בנו את רוח הקודש כאישור והוכחה לכך שהוא חי בנו ושאנו חיים בו. 14 כמו עינינו ראינו שאלוהים שלח את בנו להושיע את העולם, ולכן אנו מספרים זאת לכולם. 15 כל המאמין ומודה שישוע הוא בן-האלוהים, אלוהים שוכן בו והוא באלוהים. 16 כיצד אנו יודעים שאלוהים אוהב אותנו? ראשית, אנחנו מרגישים את אהבתו; שנית, אנחנו מאמינים לדבריו, שכן הוא אמר לנו שהוא באמת אוהב אותנו. אלוהים הוא אהבה! לכן כל מי שחי באהבה חי באלוהים, ואלוהים חי בו. 17 כשאנו חיים במשיח אהבתנו גדלה ונשלמת, וביום-הדין לא נתבייש ולא נפחד מפניו, אלא נפגוש אותו בביטחון ובשמחה, כי הוא אוהב אותנו ואנו אוהבים אותו. 18 איננו פוחדים ממי שאוהב אותנו אהבה מושלמת; אהבתו המושלמת מגרשת כל פחד וחשש. אם אנו פוחדים, הרי זה ממה שהוא עלול לעשות לנו, והדבר מראה שאיננו משוכנעים לגמרי שהוא אוהב אותנו. 19 אם כן, אנחנו אוהבים אותו משום שהוא אהב אותנו תחילה. 20 מי

5 כל המאמין שישוע הוא המשיח, בן-האלוהים ומושיענו, הוא בנו של אלוהים; וכל האוהב את האב אוהב גם את בנו. 2 מידת אהבתנו לבני-אלוהים מצביעה על מידת אהבתנו לאלוהים. 3 לאהוב את אלוהים פירושו לעשות כל מה שהוא אומר לנו, וזה כלל לא קשה. 4 שכן כל בני-האלוהים מסוגלים לנצח את השטן בכוח האמונה בישוע המשיח. 5 מי יכול להילחם ולנצח במערכה נגד השטן? רק מי שמאמין באמת שישוע הוא בן-האלוהים! 6 זהו ישוע אשר בא במים ובדם – לא רק במים (בעת טבילתו), אלא גם בדם (בעת צליבתו). רוח הקודש הוא שמעיד על כך, והרוח מדבר אמת בלבד. 7 אם כן, יש לנו שלושה עדים שעדותם זהה לחלוטין: הרוח, המים והדם. 9 הלא כולנו מאמינים לעדותם של אנשים בבית-משפט, אם כך, מה הקושי להאמין לעדותו של אלוהים? ואלוהים העיד שישוע בנו. 10 כל המאמינים יודעים היטב בלבם שישוע הוא בן-האלוהים. מי שאינו מאמין עושה את אלוהים לשקרן, שכן אינו מאמין לעדותו של אלוהים על בנו. 11 אלוהים העיד על כך שנתן לנו חיי נצח בכנו ישוע המשיח. (aiōnios g166) 12 לכן, המאמין בבן-האלוהים יש לו חיי נצח, ומי שאינו מאמין – אין לו. 13 כתבתי זאת לכם, המאמינים בבן-האלוהים, כדי שתדעו שיש לכם חיי נצח.

(aiōnios g166) 14 אנו בטוחים שאלוהים מקשיב לכל בקשותינו, בתנאי שאינן נגד רצונו. 15 הואיל ואנחנו בטוחים שהוא מקשיב לכל בקשותינו, אנו יודעים ללא ספק שיענה לנו וימלא אותן. 16 אם אתה רואה את אחיך המאמין חוטא חטא שאין עליו עונש מוות, עליך להתפלל בעדו ולבקש מאלוהים שיסלח לו. אלוהים באמת יסלח לו ויטהר אותו, ואף יעניק לו חיים חדשים. אולם אם אחיך ביצע חטא שעונשו מוות, תוכל לחסוך את תפילתך, כי אלוהים בין כך ובין כך לא יסלח לו. 17 כמובן שכל מעשה רע הוא חטא, אך איני מתכוון לחטאים הרגילים שעליהם אלוהים סולח. אני מתכוון לחטא שאין עליו סליחה ומחילה. 18 אדם המשתייך למשפחת אלוהים אינו חוטא בכוונה תחילה, כי המשיח בן־האלוהים שומר עלינו היטב, והשטן אינו יכול לגעת בנו. 19 אנו יודעים, שאנו ילדי־אלוהים, ושכל העולם סביבנו נתון לשלטון השטן. 20 אנחנו גם יודעים, שהמשיח בן־האלוהים בא לעולם, כדי לעזור לנו להכיר ולדעת את האל האמיתי. זהו האל היחיד והאמיתי וחיי הנצח! (aiōnios) (g166) 21 בני היקרים, היזהרו והישמרו מפני כל דבר, שעלול לתפוס את מקומו של אלוהים בלבכם. – אמן.

הַשְּׁנִית לְיוֹחָנָן

1 לכבוד המאמינה המשיחית, הגברת הבחירה, וילדיה האהובים עלי ועל כל הקהילה. מאת יוחנן – הזקן בזקני הקהילה.

2 אדוננו ואלוהינו יברך את כולנו בשלום, ברחמים ובאהבה, בזכות האמת החקוקה בלבנו לנצח. (aiōn g165) **4** שמחתי מאוד לפגוש כאן אחדים מילדיך, ולהיווכח שהם מתנהגים כראוי, אוהבים את האמת ושומרים את מצוות ה'. **5** גברתי הנכבדה, ברצוני להזכיר לך את אחת המצוות הראשונות שציווה עלינו ה': לאהוב איש את רעהו. **6** מי שבאמת אוהב את ה' עושה כל מה שה' מצווה עליו, והוא הרי ציווה עלינו מבראשית לאהוב איש את רעהו. **7** היזהרו ממורי השקר שמסתובבים בכל מקום. אין הם מאמינים שישוע המשיח בא לעולם כבן־אדם בשר ודם. אנשים אלה הם אויבי האמת ושונאי המשיח. **8** היזהרו לבל ישפיעו עליכם, פן תפסידו את הפרס שאתם ואני משתדלים מאוד להשיג. עשו הכול כדי לקבל את שכרכם המלא מהאדון. **9** מי שמנסה להתחכם ולעבור על תורת המשיח – אין האלוהים איתו, ואילו אדם שנשאר נאמן לתורת המשיח – גם האלוהים וגם המשיח איתו. **10** אם ירצה מישהו ללמד אתכם תורה ששונה מתורת המשיח, אל תזמינוהו לביתכם ואף אל תדברו איתו! שהרי כל מי שמעודד אותו נעשה שותף למעשיו הרעים. **12** יש לי עוד הרבה לומר, אך לא אעלה זאת על הנייר, שכן אני מקווה לפגוש אתכם בקרוב פנים אל פנים, ואז נוכל לשוחח ולשמוח יחד. **13** ילדי אחותך המאמינה מוסרים לך דרישת שלום חמה.

הַשְּׁלִישִׁית לְיוֹחָנָן

לעשות את הרע מוכיחים שהם רחוקים מאוד מאלוהים. 12 אולם כולם מדברים טובות על דימטריוס; אפילו האמת עצמה מעידה לטובתו! גם אנחנו מעידים בשבח, ואתה יודע שעדותנו מהימנה. 13 יש לי עוד דברים רבים לומר לך. אך אני מעדיף שלא להעלותם על הנייר. 14 כי אני מקווה לפגוש אותך בקרוב, ואז נוכל לשוחח עליהם פנים אל פנים. עד אז, שלום ולהתראות. כל החברים כאן דורשים בשלומך. מסור בבקשה לכל אחד מהאחים דרישת שלום ממני.

1 לכבוד גיוס היקר והאהוב עלי באמת. מאת יוחנן הזקן. 2 ידידי היקר, אני מאחל לך כל טוב ומקווה שגופך בריא כשם שנפשך בריאה. 3 אחים אחדים, שביקרו כאן לאחרונה, סיפרו לי עליך חדשות מאוד משמחות. הם סיפרו לי שאתה נאמן למושיח ולעקרונות הבשורה, ושאתה שומר על טוהר המידות. 4 חדשות כאלה על ילדי משמחות אותי יותר מכל. 5 ידידי היקר, בדאגתך למורים ולשליחים שנוסעים ממקום למקום, אתה מוכיח את נאמנותך לאדון. 6 הם סיפרו לקהילה כאן על אהבתך ומעשיך הנפלאים. אני שמח וגאה בך על אשר שלחת אותם לדרכם בצרוף מתנה נדיבה. 7 הלא יודע אתה שהם נוסעים ממקום למקום ומבשרים את הבשורה, ולמרות שהטיפו ללא־מאמינים, סרבו לקחת מהם כל מה שהציעו: אוכל, בגדים, שמיכות, כסף וכדומה. 8 משום כך אנחנו בעצמנו צריכים לדאוג למחסורם, וכך נשתתף בעבודתם למען האדון. 9 שלחתי לקהילה מכתב בנידון, אבל דיוטריפס רודף הכבוד, שמתיימר להיות ראש הקהילה, לא רצה לקבל אותנו ולהקשיב לדברינו. 10 כאשר אבוא אליכם, אזכיר לו את מעשיו הרעים ואת ההשמצות והשקרים שהוא מעליל עלינו. לא די בכך שהוא עצמו מסרב לארח את המורים והשליחים שנוסעים ממקום למקום, הוא אף ביקש מחברי הקהילה שלא לארחם. בחוצפתו הרבה הוא אף מנרש מהקהילה את כל מי שמעז להמרות את פיו. 11 ידידי היקר, אל תיקח דוגמה רעה ממנו. אנא, עשה את הטוב והישר, כי עושי הטוב והישר הם ילדי אלוהים, בעוד שהממשיכים

יהודה:

מעשי שחיתות למיניהם, בזים לשלטונות ולוענים לרשויות הרוחניות העליונות. 9 כאשר מיכאל שר המלאכים התוכח עם השטן על גופתו של משה רבנו, הוא לא העז להאשים את השטן ואף לא לעג לו. מיכאל פשוט אמר: "יגער בך אלוהים." 10 אבל אנשים אלה מקללים ומזלזלים בכל דבר שאינם מבינים. הם מתנהגים כמו חיות – עושים מה שעולה על רוחם, וכך מביאים אסון על עצמם. 11 אוי להם! הם הולכים בעקבות קין אשר רצח את אחיו; הם מוכנים לעשות כל דבר תמורת בצע כסף כמו בלעם; הם הימרו את פי ה' כמו קורה, ועל כן קללתו רובצת גם עליהם. 12 רשעים אלה מקלקלים את החניגות הנעימות שלכם בקהילה, שותים וזוללים בלי להתחשב באחרים. הם דומים לעננים שמרחפים מעל אדמה צמאה בלי שיוכלו להשקותה; מבטיחים הרבה ואינם מקיימים דבר. הם דומים לעצי־פרי שאינם נותנים פרי בעונת הקטיף, והם מתים לא רק משום שאין להם פרי, אלא גם משום שנעקרו מהשורשים כדי להישרף באש. 13 אנשים אלה משאירים אחריהם תמיד רק בושח וחרפה, כמו הרפש שפולטים גלי הים לחוף. בכל מקום שהם עוברים בו הם מבריקים ונוצצים כמו כוכבים, אך אלוהים הכין בשבילם חשכת עולם! 14 חנוך, שחי שבעה דורות אחרי האדם הראשון, ידע על אנשים אלה ואף אמר עליהם: "הנה בא ה' עם מיליוני קדושים, 15 כדי לשפוט את כל העולם וכדי להרשיע את הרשעים האלה. במשפט זה יוכיח אלוהים את כל מעשיהם המושחתים, ואת כל הדברים הנוראים שאמרו עליו." 16 רשעים אלה לעולם אינם שמחים בחלקם,

1 אל המאמינים המשיחיים באשר הם, בחירי אלוהים ואהוביו. מאת יהודה, עבדו של ישוע המשיח ואחיו של יעקב. 2 יהי רצון שיעניק לכם אלוהים שפע של אהבה, שלום ורחמים. 3 ידידי היקרים, התכוונתי לכתוב לכם על הישועה שנתן לנו אלוהים, אך אני נאלץ לכתוב לכם על נושא אחר לגמרי. ברצוני לעודד אתכם להגן באומץ על האמונה שנתן אלוהים לאהוביו, אחת ולתמיד. 4 אני אומר דברים אלה משום שמורי שקר אחדים הסתננו לחברתכם, שטוענים כי לאחר שאנו באים לאמונה באלוהים ובמשיח, מותר לנו לעשות ככל שעולה על רוחנו וה' לא יעניש אותנו! אני מזדיר אתכם מפניהם; דינם של הרשעים האלה כבר נחרץ לפני זמן רב, שכן הם מתכחשים לאדוננו היחיד ישוע המשיח. 5 תשובתי למורי השקר האלה היא: אל תשכחו את העובדה הידועה לכם היטב, שה' הציל את עַם־ישראל מידי המצרים, אך לאחר מכן השמיד את כל אלה שלא האמינו בו. 6 אני מזכיר לכם גם את המלאכים שלא הסתפקו בסמכות שנתן להם אלוהים. הם מרדו באלוהים ובחרו בחיי חטא, ומשום כך הוא כבל אותם בשרשראות, ועתה הם מזחכים בחשכה ליום־הדין. 7 (aiōs g126) אל תשכחו את סדום ועמורה ואת הערים השכנות, שהיו מלאות מעשי תועבה, שחיתות מוסרית ופריצות. כל הערים האלה נשרפו ונחרבו, והן משמשות לקח ואזהרה עבורנו שה' מעניש את הרשעים באש הגיהנום. 8 (aiōnios g166) אבל למורי השקר האלה כלל לא אכפת! הם ממשיכים לחיות חיים לא־מוסריים, עושים

אלא תמיד מתלוננים. עושים מעשים רעים לפי תאוות לבם ואוהבים להתנאות ולהתפאר! אם הם חולקים כבוד למישהו, הרי זה משום שברצונם להשיג ממנו משהו. 17 ידידים יקרים, זכרו מה שאמרו לנו שליחי אדוננו ישוע המשיח: 18 "בימים האחרונים יופיעו אנשים ציניים ורשעים שמטרתם היחידה בחיים היא להשתעשע במעשים רעים ומתועבים." 19 אנשים אלה מסכסכים, גורמים לוויכוחים ואוהבים את השחיתות. רוח הקודש אינו שוכן בהם. 20 אבל אתם, אחים יקרים, חזקו את אמונתכם ואת חייכם הרוחניים והתפללו בעזרת רוח הקודש. 21 הישמרו לכם! אל תעשו דבר שעלול להרחיקכם מאהבת האלוהים ומברכתו. חכו בסבלנות לחיי הנצח שעומד האדון ישוע לתת לכם ברוב רחמיו. (aiōnios g166) 22 השתדלו לעזור למתנגדיכם, והתנהגו ברחמים עם אלה שמהססים באמונתם. 23 הצילו אותם מהאש, ואילו עם האחרים התנהגו באהבה וברחמים, אך היזהרו שלא תתפתו בעצמכם לחטוא כמותם. שנאו בהם כל דבר שמסמן חטא. 24 כל התהילה והפאר לאלוהינו האחד, שמושיע אותנו על-ידי ישוע המשיח אדוננו. כל הכבוד, התפארת, הנבורה והסמכות שייכים לו מעולם ועד עולם! זהו האלוהים שיכול לשמור אתכם מכישלונות ומכשולים, ולהעמידכם לנוכח כבודו, בששון ושמחה, מושלמים וללא דופי. – אמן. (aiōn g165)

חזון יוחנן

הקול, "ושלח את הספר אל הקהילות באסיה: אפסוס, זמירנא, פרגמוס, תיאטירא, סרדיס, פילדלפיא ולודקיא." 12 בפנותי לראות מי המדבר אלי, ראיתי שבע מנורות זהב, 13 וביניהן עומדת דמות "בן-אדם". הוא לבש גלימה ארוכה ועל חזהו חגורת זהב. 14 שיער ראשו לבן כצמר, צהור כשלג, עיניו כלהבת אש. 15 רגליו כנחושת נוצצת שנצרפה בכור, קולו כקול מים רבים. 16 בידו הימנית שבעה כוכבים, בפיו חרב בעלת להב כפול, ופניו זרחו כשמש המאירה בעיצומה. 17 כשראיתו נפלתי לרגליו כאדם מת, אך הוא הניח עלי את ידו הימנית ואמר: "אל תירא! אני הראשון והאחרון; אני הוא החי לנצח! 18 הייתי מת אך קמתי לתחייה ואני חי לעולם ועד, ובידי אני מחזיק את מפתחות השאול והמוות. (aiōn) (g165, Hadēs g86) 19 כתוב את כל אשר ראית, את המתרחש עתה ואת אשר אני עומד להראות לך. 20 זוהי המשמעות הסודית של שבעת הכוכבים, אשר ראית בידי הימנית, ושל שבע מנורות הזהב: שבעת הכוכבים הם ראשי שבע הקהילות, ושבע המנורות הן שבע הקהילות.

2 "את המכתב הראשון כתוב אל ראש קהילת אפסוס. אלה דבריו של האוחז ביד ימינו את שבעת הכוכבים, והמתהלך בין שבע מנורות הזהב: 2 'אני יודע את כל מעשיך הטובים; ראיתי את עמלך הקשה, את כוח סבלך ואני יודע שאינך סובל אנשים רשעים. בחנת בזהירות את דברי אלה שטוענים שהם שליחי האדון, וגילית שלא היו דברים מעולם – הם אינם שליחים, אלא שקרנים! 3 בסבלנות ובאורך-רוח סבלת רבות למעני. 4 אך דבר אחד יש לי נגדך: עזבת את אהבתך הראשונה! 5 חשוב לרגע עד היכן הידרדרת! חזור

1 להלן התגלות מישוע המשיח, שאלוהים נתן לו כדי שיגלה למשרתיו את המאורעות שעומדים להתרחש. הוא שלח מלאך להציג התגלות זו למשרתו יוחנן. 2 יוחנן העיד שכל אשר ראה ושמע הוא דבר אלוהים ועדות ישוע המשיח. 3 ברוכים הקוראים את דברי הנבואה הזאת, וברוכים השומעים אשר מקיימים את הכתוב בה, כי מועד התגשמותה קרוב. 4 מאת יוחנן. אל שבע הקהילות באסיה (הקטנה). אחים יקרים, שלום וברכה לכם מאת האלוהים אשר הוֹנֵה, היה ועתיד לבוא. מאת שבע הרוחות אשר לפני כיסאו. 5 ומאת ישוע המשיח העד הנאמן – הראשון שקם מן המתים, ושליטם של כל מלכי העולם. כל הכבוד, הגבורה והשלטון לעולמי עולמים לישוע המשיח אשר אוהב אותנו תמיד. בשפכו את דמו למעננו הוא שיחרר אותנו מהשעבוד לחטא, ועשה אותנו ממלכת כוהנים לאלוהים אביו. (aiōn g165) 7 הביטו, הנה הוא בא עם העננים, וכל עין תראה אותו – גם אלה שדקרוהו, וכל עמי העולם יספרו עליו בצער ובחרטה. אכן, כך יהיה. – אמן. 8 "אני האלף והתו, ההתחלה והסוף, "אומר אלוהים, "הוֹנֵה, היה ועתיד לבוא, אלוהי צבאות." 9 אני יוחנן אחיכם, כותב מכתב זה. אני שותפכם לסבל, למלכות ולסבלנות, שהם מנת חלקנו במשיח. בהיותי באי פטמוס – לשם הוגליתי על שהטפתי את דבר אלוהים, וסיפרתי לאנשים על אודות ישוע המשיח – 10 שרתה עלי הרוח ביום המקודש לאדון, ולפתע שמעתי מאחורי קול רם שנשמע כתרועת שופר. 11 "כתוב בספר את כל מה שאתה רואה, "אמר אלי

בתשובה ונהג כפי שנהגת לראשונה. אם לא חזור בתשובה! אם תסרב, אבוא אליך בשעה תחזור בתשובה, אבוא ואסיר את מנורתך בלתי צפויה ואלחם באנשים האלה בחרב פי. ממקומה. 6 לזכותך ויאמר שאתה מתעב את 17 מי שמסוגל לשמוע – שיקשיב לדברי הרוח מעשי הניקולסים כשם שאני מתעב אותם. 7 אל הקהילות. את המנצח אאכיל מן נסתר, מי שמסוגל לשמוע – שיקשיב לדברי הרוח ואתן לו אבן לבנה שעליה חרוט שם חדש אל הקהילות. למנצח אתן לאכול מפרי עץ שידוע אך ורק למקבל האבן. 18 "את המכתב החיים שנמצא בנג'ה-העדן של אלוהים. 8 "את הרביעי כתוב אל ראש קהילת תיאטירא. אלה המכתב השני כתוב אל ראש קהילת זמירנא. דברי בן-האלוהים אשר עיניו כלהבת אש אלה דברי הראשון והאחרון אשר מת וקם ורגליו כנחושת נוצצת: 19 'אני יודע את מעשיך לתחייה: 9 'אני יודע שאתה סובל קשות בגלל הטובים, את אהבתך, אמונתך, עבודתך וכוח אמונתך, ואני יודע על העוני שלך, אך דע סבלך, ואני שמח לראות כיצד אתה הולך שמצפה לך עושר רב בשמים! אני גם יודע ומרבה את מעשיך הטובים. 20 בכל זאת, יש שמתנגדיך לועגים לך ומקללים אותך – הם לי נגדך דבר אחד: אתה מניח לאישה הזאת קוראים לעצמם "יהודים", אך למעשה הם איזבל, שקוראת לעצמה נביאה, להסית את קהילתו של השטן! 10 אני מזדיר אותך מראש: המאמינים לזנות ולנאוף. היא מסיתה אותם אל תפחד מפני הסבל שעומד לבוא עליך! לנהל חיים בלתי-מוסריים ולאכול זבחים בקרוב ישליך השטן אחדים מכם לכלא, כדי שהוקרבו לאילילים. 21 נתתי לה הזדמנות לנסותכם, וסבלכם יימשך עשרה ימים. היה לחדול ממעשיה המושחתים ולחזור בתשובה, נאמן עד מוות ואעניק לך את כתר החיים. 11 אך היא סירבה. 22 שים לב למה שאעשה לה: מי שמסוגל לשמוע – שיקשיב לדברי הרוח ארתק אותה למיטתה, ואם אלה שמנאפים אל הקהילות. המנצח לא ימות במוות השני: איתה לא יחזרו בתשובה, אגרום להם צער 12 "את המכתב השלישי כתוב אל ראש קהילת וסבל נורא. 23 גם את בניה אהרוג, וכל פרגמוס. אלה דבריו של המחזיק בחרב הקהילות תדענה שאני, האלוהים, בוחן כליות החדה בעלת הלהב הכפול: 13 'אני מכיר את עיר מגוריך – עיר שמרבית תושביה משרתים שאר המאמינים בתיאטירא – אל אלה שלא את השטן! למרות זאת שמרת על נאמנותך הלכו בעקבות איזבל ולא למדו את האמת ולא התכחשת לי גם כאשר אנטיפס, עדי העמוקה" של תורת השטן – ואומר: לא אכביד הנאמן, נרצח בעירכם על-ידי משרתי השטן. עליכם בעול נוסף, אולם שימרו היטב על מה 14 אף-על-פי-כן יש לי נגדך כמה דברים: יש שיש לכם עד שובי. 26 למנצח ששומר על ביניכם כאלה שדבקים בתורת בלעם, אשר מעשי עד הסוף אתן שלטון על הנויים. 27 הוא לימד את בלק כיצד להשחית את עם-ישראל: ינהיגם בשבט ברזל, וינפצם לרסיסים ככלי לאכול זבחים שהוקרבו לאילילים. לזנות ביד היוצר. 28 אכן, סמכותו תהיה כסמכות ולנאוף. 15 מלבד זאת יש ביניכם כאלה שקיבלתי אני מאבי. גם את כוכב השחר אתן שדבקים בתורת הניקולסים אשר תיעבתי. 16

למנצח. 29 מי שמסוגל לשמוע – שיקשיב לדברי הרוח אל הקהילות:

3 "את המכתב החמישי כתוב אל ראש קהילת סרדיס. אלה דבריו של המחזיק בידו את שבע רוחות האלוהים ואת שבעת הכוכבים: 'אני יודע את מעשיך; יש לך שם שאתה חי, אך למעשה אתה מת! 2 התעורר! חזק את מה שנתר לך. לפני שנים המעט הזה ימות! מעשיך אינם מוצאים-חן בעיני אלוהים. 3 זכור את מה שקיבלת ולמדת: חזור בתשובה וקיים את דברי אלוהים. אם תסרב להתעורר ולהתנער ממצבך, אבוא אליך בשעה בלתי-צפויה, כגנב, ואעניש אותך. 4 עלי לציין שיש אצלכם בסרדיס אנשים מעטים שלא סימאו את לבושם בחלאת העולם. אנשים אלה יתהלכו איתי בלבוש לבן, כי הם ראויים לכך. 5 המנצח ילבש בגדים לבנים, ולא אמחק את שמו מספר החיים: לפני אבי ומלאכיו אכריז שהוא שלי! 6 מי שמסוגל לשמוע – שיקשיב לדברי הרוח אל הקהילות.' 7 "את המכתב השישי כתוב אל ראש קהילת פילדלפיא. אלה דברי הקדוש האמיתי שבידו מפתח דוד, הפותח את אשר איש אינו יכול לסגור, והסוגר את אשר איש אינו יכול לפתוח: 8 'אני מכיר אותך היטב, ראה, פתחתי לפניך דלת שאיש אינו יכול לסגרה, כי למרות שאינך חזק ביותר שמרת את דברי ולא התכחשת לשמי. 9 שים לב, אני אכריח את קהילת השטן – אלא שמשקרים וטוענים שהם יהודים – להשתחוות לפניך ולהודות שאני אוהב אותך. 10 מאחר ששמרת את דברי בסבלנות למרות הסבל והרדיפות, גם אני אשמור אותך משעת הסבל העומדת לבוא על העולם כולו, לבחון ולנסות את תושביו. 11 אני

4 לאחר מכן ראיתי בשמים דלת פתוחה לרווחה, והקול אשר שמעתי קודם, כקול תרועת שופר, אמר אלי: "עלה הנה ואראה לך

את אשר יהיה בעתיד!" 2 מיד שרתה עלי רוח גדול: "מי ראוי לשבור את החותמות ולפתוח אלוהים (ויכולתי לראות את הנעשה בשמים). את המגילה?" 3 ולא נמצא איש בשמים. ראיתי כסא מלכות ואת היושב עליו: 3 דמותו בארץ או מבין המתים אשר היה מסוגל הקרינה זוהר נפלא ובלתי־רגיל, מעין שילוב לפתוח את המגילה או להביט בכתוב. 4 של ברק יהלומים עם נוגה אבן אודם, וסביב פרצתי בככי מר, כי איש לא נמצא ראוי כיסאו הייתה קשת שנראתה כאבן ברקת. 4 לפתוח את המגילה ולקרוא בה. 5 אך סביב כסא המלכות עמדו עשרים־וארבעה אחד מעשרים־וארבעה הזקנים אמר אלי: "אל כיסאות כבוד, ועליהם ישבו עשרים־וארבעה תבכה. ראה, האריה משבט יהודה ושורש זקנים לבושים לבן ולראשם כתרי זהב. 5 דויד ניצח, והוכיח את עצמו ראוי לשבור את מכיסא המלכות יצאו ברקים, רעמים וקולות. החותמות ולפתוח את המגילה." 6 הבטתי לפני הכיסא בערו שבעה לפידי אש שהם במרכז כסא־המלכות, שמוקף בארבע החיות שבע רוחות האלוהים. 6 לפני הכסא היה ובעשרים־וארבעה הזקנים, וראיתי שה שעליו מעין ים־זכוכית שקוף כבדולח. סביב כסא פצעים וחבורות אשר גרמו פעם למותו. לשה המלכות ניצבו ארבע חיות בעלות עיניים היו שבע קרניים ושבע עיניים. שהן שבע רבות מלפנים ומאחור. 7 החיה הראשונה רוחות האלוהים שנשלחות אל כל קצווי נראתה כמו אריה, החיה השנייה נראתה כמו העולם. 7 השה בא ולקח את המגילה מימינו שור, פני החיה השלישית דמו לפני אדם, של היושב על כיסא המלכות. 8 בלקחו והחיה הרביעית נראתה כנשר מעופף. 8 לכל את המגילה השתחוו לפניו ארבע החיות אחת מארבע החיות היו שש כנפיים ועיניים ועשרים־וארבעה הזקנים. כל אחד מהזקנים רבות מסביב ומפנים. יומם ולילה הן שרות אחז כינור וקערת זהב מלאה קטורת, אשר היא ללא הפסק: "קדוש, קדוש, קדוש, ה' אלוהי תפילת בני־האלוהים הקדושים. 9 הם שרו צבאות, אשר היה, הווה ועתיד לבוא." 9 בכל שיר חדש, ואלו מילותיו: "ראוי אתה לקחת את פעם שנתנו החיות כבוד, הדר ותודה ליושב על כיסא המלכות אשר חי לנצח. 10 (aiōn g165) ובדמך קנית לאלוהים את בניו מכל עם, נזע נפלו עשרים־וארבעה הזקנים על פניהם לפני היושב על הכיסא, השתחוו לפניו, הניחו את כתריהם לפני הכסא ושרו: 11 (aiōn g165) "אדוננו ואלוהינו ראוי אתה לכבוד, להדר ועוז, כי אתה בראת הכול; הכול היה ונברא לפי עושר וחכמה, גבורה והדר, כבוד וברכה." רצונך.

5 ראיתי לימין היושב על הכסא מגילה כתובה בפנים ובחוץ וחתומה בשבעה חותמות. 2 מלאך גיבור הופיע וקרא בקול

13 וכל בריה בשמים, בארץ, מתחת לארץ ובים, שמעתי קוראים: "ליושב על הכסא ולשה הברכה וההדר והעוז, לעולם ועד!" (aiōn)

12 כששבר השה את החותם השישי. ראיתי רעידת אדמה חזקה: השמש השחירה כפחם. הירח האדים כדם; 13 כוכבי השמים נפלו כתאנים שמושלכות ארצה, כשהרוח מניעה בכוח את עץ התאנה. 14 השמים נעלמו כאילו היו מגילה שנגללה, וכל ההרים והאיים נותקו ממקומם. 15 מלכי העולם, מנהיגיו, העשירים, קציני־צבא בכירים וכל בני־האדם – חשובים יותר וחשובים פחות, עבדים ובני־חורין – הסתתרו במערות ובסלעי ההרים. 16 הם התחננו אל ההרים שיפלו עליהם ויסתירו אותם מפני היושב על כיסא־המלכות ומפני זעם השה. 17 כי הגיע יום זעמו של ה', ומי יוכל להינצל?

7 לאחר מכן ראיתי ארבעה מלאכים עומדים בארבע פינות הארץ ועוצרים את משב ארבע רוחות הארץ, כדי שלא תישוב הרוח בים או ביבשה והכול יעמוד דומם. 2 ראיתי מלאך אחר עולה מצד מזרח, שם זורחת השמש, ובידו חותם אלוהים חיים. הוא קרא אל ארבעת המלאכים שקיבלו סמכות וכוח לחבל בארץ, בים ובצומח: 3 "חכו! אל תחבלו בארץ, בים ובצומח עד שנחתום את עבדי האלוהים על מצחם." 4 שמעתי שמספר החתומים היה 144.000 מכל שבטי ישראל: 5 12.000 משבט יהודה 12.000 משבט ראובן 12.000 משבט גד 6 12.000 משבט אשר 12.000 משבט נפתלי 12.000 משבט מנשה 7 12.000 משבט שמעון 12.000 משבט לוי 12.000 משבט יששכר 8 12.000 משבט זבולון 12.000 משבט יוסף 12.000 משבט בנימין. 9 אחר כך ראיתי אנשים רבים, שלא ניתן למנותם, מכל הארצות, העמים, הגזעים, השבטים והשפות. הם עמדו לפני כיסא־המלכות

14 ארבע החיות אמרו: "אמן!" ועשרים וארבעה הזקנים נפלו על פניהם והשתחוו לו.

6 ראיתי את השה שובר את החותם הראשון, ואחת מארבע החיות קראה בקול שנשמע כרעם: "בוא!" 2 הבטתי וראיתי לפני סוס לבן. רוכבו נשא בידו קשת, על ראשו הונח כתר והוא דהר קדימה כמנצח כדי לנצח. 3 כששבר השה את החותם השני, שמעתי את החיה השנייה קוראת: "בוא!" 4 הפעם הופיע סוס אדום. לרוכבו ניתנו חרב גדולה וסמכות להשבית את השלום בארץ, כדי שבני־האדם יהרגו זה את זה. 5 כששבר השה את החותם השלישי, שמעתי את החיה השלישית קוראת: "בוא!" ואז הופיע סוס שחור וביד רוכבו מאזניים. 6 מבין ארבע החיות שמעתי קול: "כיכר לחם או קילו וחצי שעורה תמורת יום־עבודה, אך אל תזיקו לשמן וליין." 7 כששבר השה את החותם הרביעי, שמעתי את החיה הרביעית קוראת: "בוא!" 8 הבטתי וראיתי סוס בצבע ירקרק, ושם רוכבו "מוות", ובעקבותיו בא "שאול". הם קיבלו שלטון על רבע מהעולם: להרוג ולהשמיד ברעב, במלחמות, במחלות ובטרף לחיות־הבר. 9 (Hadēs g86) כששבר השה את החותם החמישי, ראיתי מזבח ומתחתיו נשמות האנשים שהוצאו להורג על שום שקיימו והפיצו את דבר ה', ומשום עדותם הנאמנה. 10 הנשמות זעקו בקול: "ה' הקדוש והאמיתי, מתי תשפוט את אנשי העולם על העוול שעשו לנו? מתי תנקום את דמנו מיושבי הארץ?" 11 לכל אחת מהנשמות ניתנה גלימה לבנה, ונאמר להן לנוח עוד זמן־מה, עד אשר יושלם מספר אחיהם, משרתי המשיח, שסופם להיהרג למען המשיח.

ולפני השה. לבושים גלימות לבנות ובידיהם נשמעו קולות רעשים ורעמים. ברקים הבריקו כפות תמרים. 10 כל ההמון הזה קרא והאדמה רעדה. 6 שבעת המלאכים שקיבלו בקול אדיר: "הישועה לאלוהינו היושב על כיסא־המלכות ולשה!" 11 כל המלאכים – 7 כשתקע המלאך הראשון בשופרו, ירדו אשר עמדו עתה סביב כיסא־המלכות, סביב הזקנים וארבע החיות – נפלו על פניהם לפני הכיסא, השתחוו לאלוהים 12 וקראו: "אמן!" וכל העשב הירוק. 8 כשתקע המלאך השני כל הכבוד, הברכה, החכמה, התודה, ההדר, הכוח והעוז לאלוהינו לעולם ועד. אמן! (aiōn) אחד מעשרים־וארבעה הזקנים שאל (g165) 13 אותי: "היודע אתה מיהם הלבושים לבן ומאין באו?" 14 "אדוני, "השבת, אתה יודע." "אלה הם אנשים שעברו צרות, רדיפות וסבל רב." כלפיד. הוא נפל על שלישי הנהרות ומעינות הסביר לי הזקן. "הם רחצו את גלימותיהם והלבינו אותן בדם השה. 15 לכן הם נמצאים כאן לפני כיסא אלוהים; הם משרתים את אלוהים במקדשו יומם ולילה, והוא מגן עליהם, הם לא ירעבו ולא יצמאו יותר לעולם, ואף השמש והשרב לא יכו אותם. 17 כי השה העומד לפני כיסא־המלכות ירעה אותם ויובילם למעינות מים חיים, ואלוהים ימחה כל דמעה מעיניהם."

8 כששבר השה את החותם השביעי, הייתה דממה בשמים כחצי שעה. 2 לאחר מכן

9 כשתקע המלאך החמישי בשופרו ראיתי אלוהים, ולכל אחד מהם ניתן שופר. 3 מלאך נוסף הופיע וניגש אל המזבח כשבירדו מחתה (יעה) עשויה זהב. ניתנה לו כמות גדולה של קטורת, כדי שיערבב אותה עם תפילות המאמינים, שמוקרבות על מזבח הזהב שלפני כיסא האלוהים. 4 ניתוחו הקטורת המעורבת בתפילות עלה מהמזבח לפני אלוהים. 5 לאחר מכן מילא המלאך את המחטה באש – לא לפגוע בעצים, בפרחים או בעשבים, המזבח, והשליך את האש על הארץ. מיד

אלא רק בבני־האדם שלא נשאו על מצחם את חותם אלוהים. 5 לא ניתן לארבה כוח להמית אנשים אלה, אלא רק לייסרם בכאב של עקיצות עקרב במשך חמישה חודשים. 6 בימים ההם ירצו בני־האדם להתאבד, אך לא יוכלו; הם ישתוקקו למות, אך המוות יברח מפניהם! 7 הארבה דמה במראהו לסוסים ערוכים למלחמה; פניהם כפני אדם, על ראשם מעין כתר זהב, 8 שערם כשיער אישה ושיניהם כשיני אריה. 9 הם לבשו שריונים שנראו כעשויים ברזל, וקול כנפיהם נשמע כקול המון מרכבות סוסים ערוכים למלחמה. 10 זנבות הארבה היו כזנבות עקרבים, בעלי עוקץ בקצה, ובהם טמון הכוח לייסר את בני־האדם במשך חמישה חודשים. 11 מלכם הוא מלך־התהום הנקרא בעברית "אבדון", וביוונית – "אפוליון". (Abyssos g12) 12 אסון אחד חלף, אך שניים אחרים באים בעקבותיו. 13 כשתקע המלאך השישי בשופרו, שמעתי קול מארבע קרנות מזבח הזהב אשר לפני אלוהים. 14 הקול דיבר אל המלאך השישי שזה עתה תקע בשופרו: "שחרר את ארבעת המלאכים האסורים בנהר הגדול פרת." 15 ארבעת המלאכים הוכנו לאותה שנה, לאותו חודש, לאותו יום ולאותה שעה, ועתה שוחררו כדי להמית שלישי מכל בני־האדם. 16 שמעתי שהנהיגו צבא של 200,000,000 פרשים. 17 כך נראו הסוסים והפרשים בחזיון שראיתי: חלק מהפרשים לבשו שריון בצבע אדום כאש, חלק אחר לבשו שריון בצבע תכלת, והשאר לבשו שריון בצבע צהוב כנופרית. ראשי הסוסים היו כראשי אריות ומפיהם יצאו נופרית, אש ועשן. 18 במגפות הנופרית, האש והעשן הם המיתו שלישי מכל בני־האדם. 19

10 לאחר מכן ראיתי מלאך גיבור אחר יורד מן השמים. הוא היה עטוף בענן, ומעל ראשו מעין קשת; פניו זרחו כשמש. רגליו דמו לעמודי אש 2 ובידו החזיק ספר קטן פתוח. רגלו הימנית דרכה על הארץ. 3 והוא קרא קריאה אדירה כשאנת אריה. בתנובה לקריאתו הרימו שבעת הרעמים את קולם והחלו לדבר. 4 בשעה שדיברו שבעת הרעמים רציתי לכתוב את דבריהם, אך שמעתי קול מן השמים שציווה עלי: "דברי הרעמים הם סוד. אל תעלה אותם על הנייר!" 5 המלאך הגיבור, שראיתו עומד על הים ועל הארץ, הרים את יד ימינו כלפי השמים 6 ונשבע בשמו של החי לנצח, האלוהים אשר ברא את השמים, הארץ, הים ואת כל אשר בהם: "לא יהיה עיכוב נוסף! (aiōn g165) 7 בימי תקיעת המלאך השביעי בשופרו, כאשר יחל לתקוע, יתגלה סודו של אלוהים, כפי שבישר לעבדיו הנביאים." 8 הקול אשר שמעתי מן השמים דיבר אלי שנית: "לך, קח את הספר הקטן ופתוח מיד המלאך שעומד על הים ועל הארץ." 9 נגישתי אליו וביקשתי

מזמנו את הספר. "קח ואכול אותו". אמר לי המלאך. "בפיך יהיה טעמו כדבש, אך לאחר שתבלע אותו הוא יהיה מר בבטנך!"¹⁰ כל מי שיראה אותם יפחד מאוד. ¹² לאחר לקחתי את הספר מהמלאך ואכלתי אותו. בפי היה טעמו כדבש, אך לאחר שבלעתי אותו כאבה בטני וחשתי במרירות. ¹¹ "עליך שונאיהם. ¹³ באותה שעה תהיה רעידת אדמה לשוב ולנבא על ארצות, עמים, שבטים, שפות ומלכים רבים". אמר אלי המלאך.

11 עתה ניתן לי מכשיר מדידה, מעין סרגל ארוך, ונאמר לי: "קום ומדוד את היכל ה' ואת המזבח, וספור את המשתחוים בו. ² אך אל תמדוד את החצר שנמצאת מחוץ להיכל, כי היא ניתנה לגויים שירמסו את עיר הקודש במשך ארבעים ושניים חודשים. ³ אני אתן כוח וסמכות לשני העדים שלי לנבא 1260 יום בלבוש שק". ⁴ שני עדים אלה הם שתי המנורות ושני ענפי הזית העומדים לפני אלוהי הארץ. ⁵ כל המנסה לפגוע בהם יומת באש אשר יוצאת מפייהם ושורפת את אויביהם. ⁶ יש להם גם כוח וסמכות להפוך את הנהרות והימים לדם, ולהכות את הארץ בכל מגפה שיחפצו. ⁷ כשיסיימו שני הנביאים את שלוש וחצי שנות עדותם, תכריז החיה שעולה מזהתהום מלחמה נגדם, והיא תנצח ותהרוג אותם. ⁸ (Abyssos g12)

במשך שלושה ימים וחצי תהיינה נוויותיהם מושלות ברחובות העיר הגדולה, שנקראת בצדק סדום או מצרים, מקום שבו נצלב אדונם. אנשים רבים מכל הארצות, העמים, הגזעים והלשונות יראו גויות שני הנביאים, אבל לא יניחו לאיש לקברם כהלכה. ¹⁰ תהיה שמחה כלל-עולמית – אנשים רבים ירקדו, יצהלו ואפילו יחלקו מתנות; הם יחוגו את מות שני הנביאים שהכאיבו ליושבי הארץ. ¹¹

12 עתה נראה בשמים חזיון נבואי מסתורי: אישה לבושה בשמש, הירח תחת רגליה ועל ראשה כתר בעל שנים-עשר כוכבים. ² כרעה ללדת וזעקה מכאבים וצירי לידה. ³ לפתע הופיע תנין גדול שצבעו אדום כאש, בעל שבעה ראשים, עשר קרניים ועל ראשו שבעה כתרים. ⁴ בזנבו גרר אחריו התנין שלישי

מכוכבי השמים והשליכם ארצה. הוא עמד לפני האישה הכורעת ללדת. מוכן לבלוע את

התינוק מיד עם הולדתו. 5 האישה ילדה בן זכר שנועד לשלוט ביד חזקה על כל העמים. מיד נלקח הבן אל האלוהים ואל כיסאו. 6 ואילו האישה ברתה אל המדבר, שם הכין לה אלוהים מקום מבטחים וכלכלה למשך 1260 יום. 7 לאחר מכן פרצה מלחמה בשמים: מיכאל ומלאכיו נלחמו נגד התנין ומלאכיו הרעים. 8 התנין ומלאכיו הובסו בקרב וגורשו מהשמים. 9 התנין הנורא הזה – הנחש הקדמוני שנקרא מלשין ושטן, והמתעה את העולם כולו – הושלך ארצה עם מלאכיו. 10 ואז שמעתי קול אדיר בשמים: "סוף-סוף הגיעה ישועת אלוהים! אכן, גבורת אלוהים, מלכותו וסמכות משיחו הגיעו. כי השטן אשר קטרג על אחינו לפני אלוהים, יומם ולילה, הושלך ארצה! 11 הם ניצחוהו בדם הששה ובעדותם הנאמנה. כי לא חסו על חייהם והיו מוכנים להקריב את עצמם למוות. 12 "על כן שמחו שמים והשוכנים בהם! אך אוי לכם יושבי הארץ. כי השטן ירד אליכם בזעם גדול ובידיעה שזמנו קצר!" 13 כאשר נוכח התנין כי הושלך ארצה, רדף אחרי האישה שילדה את בן הזכר. 14 אולם לאישה ניתן זוג כנפיים אשר ענק כדי שתעוף אל המדבר, אל המקום שהוכן למענה. שם, הרחק מהנחש, מהתנין, יסופק לה כל מחסורה לתקופה של שלוש שנים וחצי. 15 הנחש, שהמשיך לרדוף אחרי האישה, הוציא מפיו נהר מים שזרם לעבר האישה בניסיון להטביעה. 16 אך הארץ באה לעזרת האישה: האדמה פתחה את פיה ובלעה את המים! 17 והתנין, מרוגז מאוד על האישה, הלך להילחם נגד שאר ילדיה – הלא הם כל אלה ששומרים

לכך שכל הארץ ותושביה ישתחוו לחיה מקודש לאלוהים ולשה, והם הולכים בעקבות שפצעי-המוות שלה הגלידו. ¹³ החיה השנייה השה לכל אשר ילך. ⁵ הם חסרי דופי ומעולם חוללה ניסים ונפלאות; היא אפילו הורידה לא הוציאו דבר-שקר מפייהם. ⁶ לאחר מכן אש מן השמים לנגד עיני בני-האדם שצפו בה. ¹⁴ באמצעות הניסים והנפלאות שניתן לה לחולל בנוכחות החיה הראשונה, היא לחולל בנוכחות החיה הראשונה. היא הוליכה שולל את אנשי הארץ. היא ציוותה עליהם לבנות פסל בדמות החיה הראשונה שהוכתה מכת מוות אך שבה לתחייה. ¹⁵ הותר לה להפיח רוח חיים בפסל, ואפילו להביאו לכדי דיבור. את כל אלה שסירבו להשתחוות לפסל בדמות החיה הראשונה, היא המיתה. ¹⁶ החיה השנייה דרשה מכל בני-האדם – מקטן ועד גדול, מהעניים ומהעשירים, מהעבדים ומבני-החורין – לסמן סימן היכר מיוחד על ידם הימנית או על מצחם, (את שמה, או את הערך הנמטרי של שמה) כדי שאיש לא יוכל למכור או לקנות ללא סימן ההיכר של החיה. ¹⁸ כאן דרושה תבונה. מי שיכול יפענח את מספר החיה, שהיא אדם והערך הנמטרי של שמו 666.

14 לאחר מכן ראיתי שה עומד על הר-ציון בירושלים, ואיתו 144,000 אנשים שנשאו על מצחם את שמו ואת שם אביו. ² מן השמים שמעתי קול כמים רבים וקול רעם גדול. הייתה זאת שירת מקהלה בליווי נגינת כנרים. ³ האנשים הרבים האלה שרו שיר חדש לפני כיסא אלוהים, לפני ארבע החיות ולפני עשרים-וארבעה הזקנים. איש לא יכול היה ללמוד את השיר, מלבד 144,000 האנשים אשר נפדו ונגאלו מן הארץ. ⁴ אנשים אלה לא טימאו את עצמם, אלא שמרו על טהרתם כבתולות. הם ניקנו מתוך בני-האדם כקורבן הענן: "הנף את המגל והחל לקצור, כי הקמה

בארץ בשלה והגיעה עת הקציר. 16 היושב על הענף הניף את מגלו על הארץ, והתבואה נקצרה. 17 מלאך נוסף יצא מהיכל ה' וגם בידו מגל חד. 18 עתה יצא מהמזבח מלאך אחר, אשר לו הסמכות והשלטון על האש, וקרא בקול אל המלאך שהחזיק במגל החד: "הנף את מגלך החד ובצור את אשכולות הנפן בארץ. כי בשלו הענבים." 19 המלאך הניף את המגל על הארץ, בצר את אשכולות ענבי הארץ והשליכם אל היקב הגדול של זעם אלוהים. 20 הענבים נדרכו ביקב מחוץ לעיר, ודם רב זרם מהיקב למרחק של כ־330 קילומטרים, ועומק הזרם כגובה רסן הסוס.

16 שמעתי קול אדיר מן ההיכל אומר לשבעת המלאכים: "לכו ורוקנו על הארץ את שבע הקערות שמכילות את זעם אלוהים!" 2 המלאך הראשון עזב את ההיכל ורוקן את קערתו על הארץ. פצעים איומים, מבחילים ומכאיבים התפשטו על בשר האנשים, שנשאו את סימן החיה והשתחוו לפסלה. זו הייתה מכת שחין. 3 המלאך השני רוקן את קערתו על הים, ומי הים הפכו לדם – כדם אנשים מתים – וכל נפש חיה בים מתה. 4 המלאך השלישי רוקן את קערתו על הנהרות והמעיינות, ומימיהם הפכו לדם. 5 שמעתי את מלאך המים מכריז: "צדיק אתה במשפטך, זה שהיה, תהווה והקדוש. 6 אתה משלם לבני־האדם כגמולם! הם שפכו את דמם של נביאים ומאמינים רבים, וכעת אתה משקה אותם בדם!" 7 ומן המזבח שמעתי קול: "אכן, אמת וצדק משפטך. ה' אלוהי צבאות." 8 המלאך הרביעי רוקן את קערתו על השמש, ואלוהים נתן לשמש רשות לצרוב באש את בשר בני־האדם. 9 בני־האדם נצרבו מהחום הלוהט, וקיללו את שם האלוהים אשר הכה אותם במכות נוראות אלה. אף־על־פי־כן הם לא חזרו בתשובה ולא כיבדו את אלוהים. 10 המלאך החמישי רוקן את קערתו על כסא המלכות של החיה, וחושך כיסה את ממלכתה. תושבי ממלכתה נשכו את לשונם מכאב. 11 וקיללו את אלוהי השמים, מפני שהביא עליהם את הפצעים והכאב, אך בכל זאת לא חדלו ממעשיהם המושחתים. 12 המלאך השישי רוקן את קערתו

15 אחר כך ראיתי בשמים חזיון מסתורי נוסף: שבעה מלאכים נושאים שבע מגפות. אלה הן המכות האחרונות, כי יחד איתן בא הקץ לזעמו של אלוהים. 2 ראיתי מולי מעין ים זכוכית ואש, ועליו עומדים כל אלה שהתגברו על החיה הרעה, על פסלה, על סימן החותם שלה ועל מספרה. כולם החזיקו בידיהם את כינורות האלוהים, 3 ושרו את שירת משה עבד אלוהים ואת שירת השם: "גדולים ונפלאים מעשיך, ה' אלוהי צבאות. צדק ואמת דרכיך, ה' מלך הגינים. מי לא ירא מפניך, ה' ומי לא ייתן כבוד לשמך? כי אתה לבדך קדוש. כל העמים יבואו וישתחוו לפניך, כי נגלו מעשיך הצודקים." 5 אחרי כן ראיתי את קודש הקודשים בהיכל השמים נפתח לרווחה, 6 ומתוכו יצאו שבעת המלאכים שנשאו את שבע המכות. הם לבשו גלימות לבנות, צחורות וטהורות, ועל החזה חגרו חגורות זהב. 7 אחת מארבע החיות הגישה לכל אחד מהשבעה קערת זהב מלאה בזעם האלוהים החי לנצח. 8 ההיכל נמלא עשן מגבורתו של

על הנהר הגדול פרת, ומימיו התייבשו כדי להכין דרך למלכים הבאים מן המזרח. 13 וכולה מלאה שמות גידופים נגד אלוהים. 4 ראיתי מפי התנין, מפי החיה ומפי נביא השקר (החיה השנייה) יוצאות שלוש רוחות טמאות דומות לצפרדעים. 14 היו אלה רוחות השדים ואבני־חן יקרות. בידה החזיקה האישה כוס שמחוללות ניסים ונפלאות; הן מגייסות את מלכי העולם למלחמה נגד אלוהים, ביום המשפט הגדול של אלוהי צבאות. 15 "שימו לב, הנני בא בשעה בלתי־צפויה – כננב. ברוכים הממתינים לי בערנות ובשקידה, ומכינים את בניהם כדי שלא ילכו ערומים ומבוזים." 16 אז קיבצו רוחות השדים את כל צבאות העולם במקום הנקרא "הר־מגידו". 17 המלאך השביעי רוקן את קערתו באוויר, ומכיסא אלוהים אשר בהיכל השמים נשמע קול אדיר: "תם ונשלם!" 18 רעמים רעמו, ברקים הבריקו והתחוללה רעידת אדמה עצומה שכמוה לא הייתה בכל היסטוריה האנושית. 19 העיר הגדולה נחלקה לשלושה וערי העולם נחרבו. אלוהים זכר את מעשי השחיתות של בבל הגדולה ולכן השקה אותה ביינ זעמו. 20 איים שלמים נעלמו, הרים הפכו למישור, 21 ומן השמים הומטרו על האנשים אבני־ברד שמשקלם כ־50 קילוגרם. בני־האדם חרפו וגידפו את אלוהים בגלל מכת הברד הנוראה.

17 אחד משבעת המלאכים שרוקנו את הקערות בא אלי ואמר: "בוא איתי ואראה לך מה יקרה לזונה הגדולה, הידועה לשמצה שיושבת על מים רבים. 2 מלכי העולם נאפו וזנו איתה, ותושבי העולם השתכרו מיין טומאתה." 3 המלאך נשא אותי ברוח אל המדבר, ושם ראיתי אישה יושבת על היה

איתו נקראו ונבחרו על-ידי ה', והם נאמנים לך. 15 המלאך המשיך ואמר: "הימים, הנהרות והאגמים שעליהם יושבת האישה הם המוני אנשים מעמים ומגזעים שונים. 16 "החיה מרחוק, כי יפחדו מעינוייה, ויקראו: "אוי לך, האדומה ועשר הקרניים, שמסמלות את עשרת המלכים שימלכו עם החיה, ישנאו את הזונה; הם יתנפלו עליה, יאכלו את בשרה, ואת הנותר ממנה ישרפו באש. 17 אלוהים יביא אותם לעשות את רצונו: הוא יגרום לכך שיתאחדו ושיפקידו את כוחם ושלטונם בידי החיה, כדי שיתקיימו דברי אלוהים. 18 האישה שראית בחזיון מסמלת את העיר הגדולה ששולטת על מלכי הארץ."

18 אחרי כן ראיתי מלאך אחר יורד מן השמים. מלאך זה היה בעל סמכות גדולה וכוח רב, וזוהר כבודו האיר על כל הארץ. 2 "בבל הגדולה נפלה!" קרא המלאך בקול אדיר. "בבל הפכה למשכן שדים, ומחסה לרוחות טמאות ולעופות טמאים וסנואים. 3 כי כל העמים שתו מיין זנותה; מלכי הארץ זנו ונאפו איתה, וסוחריו הארץ התעשרו מחיי התענוגות, המותרות והבזבז שניהלה." 4 ואז שמעתי קול אחר מן השמים: "צאו ממנה, עמי! אל תשתתפו בחטאיה, פן תיענשו כמוה! 5 כי חטאותיה הגיעו עד השמים, ואלוהים מוכן לשפטה על פשעיה! 6 שלמו לה כגמולה; השיבו לה כפליים מהמעשים הרעים שעשתה לאחרים. היא מזנה כוס תמרורים לאנשים רבים – מיזנו לה אתם שתי כוסות! 7 השיבו לה צער וייסורים כמידת גאוותה ותענוגותיה! כי בלבה היא מתייהרת ואומרת: 'אני מלכה שלטת – אינני אלמנה חסרת-אונים ולא אסבול צער וכאב ו'משום כך ביום אחד היא תוכה בצער, מוות, אבל, רעב ותישרף באש, כי

הרים אבן גדולה שנראתה כאבן־רחיים. מילותיו של אלוהים עצמו! 10 נפלתי לרגליו השליכה בעוצמה אל תוך הים ואמר: "כך תושלך בבל הגדולה ותיעלם לנצח! 22 לא יישמע בקרבך קול זימרה, נגינת כינורות, חלילים וחצוצרות. לא יישמע אצלך קול מסגר בעבודתו או קול בעל־מלאכה אחר, ולא יישמע קול טחינת החיטה. 23 לעולם לא יאיר בקרבך אור מנורה; לא ייערכו אצלך יותר חגיגות־חתונה, ולא תישמענה צהלות שמחה של חתן וכלה. כי הסוחרים שלך היו מנכבדי הארץ, ובקסמיהם וכישופיהם רימית את כל העמים. 24 את אחראית לדם הנביאים, בני־האלוהים וכל אלה שנרצחו בארץ, כי דמם נמצא בך!"

19 לאחר מכן שמעתי קול אדיר שנשמע כקול המוני אנשים בשמים: "הללויה! הודו לה! הישועה, הכבוד והעוז שייכים לאלוהינו, 2 כי הוא שופט בצדק ובאמת. הוא העניש את הזונה הגדולה, אשר השחיתה את הארץ במעשי הזנות והניאוף שלה, ונקם את רצח עבדיו. 3 שוב ושוב קראו הקולות: "הללויה! שריפתה תעלה עשן לעולם ועד!" 4 (aiōn g165) עשרים־וארבעה הזקנים וארבע החיות נפלו על פניהם, השתחוו לאלוהים היושב על הכיסא וקראו: "אמן! הללויה!" 5 שוב שמעתי קול אשר נשמע כקול המון רב, כקול מים רבים, וקול רעמים חזקים. "הללויה! כי אלוהינו ה' צבאות, מולך! 7 הבה נשמח, נגיל וניתן לו כבוד, כי הגיע מועד חתונת השה, וכלתו התכוננה לקראתו; 8 ניתן לה ללבוש שמלה מאריג משובח, צח וטהור." (אריג משובח זה מסמל את מעשי הצדקה של בני־האלוהים). 9 המלאך אמר אלי: "כתוב: ברוכים המוזמנים אל חתונת השה." הוא הוסיף ואמר: "אלה

מילותיו של אלוהים עצמו! 10 נפלתי לרגליו כדי להשתחוות לו, אך הוא אמר אלי: "קום, אל תשתחוה לי; אני עבד אלוהים כמוך וכאחייך המאמינים שנושאים את עדות ישוע השתחוה לאלוהים! כי האמת שנילה ישוע היא שנתנה השראה לנביאים." 11 לאחר מכן ראיתי את השמים נפתחים וסוס לבן הופיע. שם רוכבו, "נאמן ואמיתי", והוא שופט ולוחם בצדק. 12 עיניו כלהבת אש, על ראשו כתרים רבים, ועל מצחו כתוב שם שידוע לו בלבד. 13 לבושו הוטבל בדם, ושמו נקרא "דבר האלוהים". 14 צבאות השמים, לבושים מדים לבנים מאריג משובח וטהור, דהרו בעקבותיו על סוסיהם הלבנים. 15 מפי הרוכב יצאה חרב חדה, שמיועדת להכות את הגויים שבהם ישלוט בשוט ברזל, וברגליו דרך את ענבי הזעם של ה' אלוהי צבאות. 16 על בגדו ועל ירכו כתוב: "מלך המלכים ואדון האדונים." 17 לאחר מכן ראיתי מלאך עומד לבדו באור השמש המסנוור. הוא קרא בקול אדיר אל כל העופות המעופפים במרכז השמים: "בואו אל הסעודה הגדולה של אלוהים! 18 בואו איכלו בשר מלכים, קציני־צבא, גנרלים, גיבורים; בשר סוסים ופרשים, בשר עבדים ובני־חורין, מקטן ועד גדול." 19 ראיתי את החיה, את מלכי הארץ ואת צבאותיהם נאספים יחד, כדי להילחם נגד הרוכב על הסוס ונגד צבאו. 20 אולם החיה הרעה נתפסה, ויחד איתה נתפס נביא השקר (בדמות החיה השנייה), שחולל את הניסים והנפלאות בנוכחותה – ניסים שהתעו את נושאי אות החותם ואת המשתחוים לפסלה. החיה הרעה ונביא השקר הושלכו חיים לאגם האש שבו ער בנופרית, (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 וכל צבאם נהרג בחרב שיצאה

מפי הרוכב על הסוס. ועופות השמים טרפו בתאוה את בשרם.

ועד. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 לאחר מכן

ראיתי כיסא גדול ולבן, וראיתי גם את היושב

עליו – זה אשר מפניו נמלטו הארץ והשמים,

אך לא מצאו מקום להסתתר. 12 ראיתי את

המתים, את הקטנים והגדולים, עומדים לפני

כיסא אלוהים; ראיתי ספרים נפתחים, בנייהם

גם ספר החיים, והמתים נשפטו לפי מעשיהם

הכתובים בספרים. 13 הים נאלץ להשיב את

המתים הקבורים בו. גם המוות והשואל נאלצו

להשיב את מתיהם, וכל אחד נשפט בהתאם

למעשיו. (Hadēs g86) 14 המוות והשואל הושלכו

לאגם האש. שהוא המוות השני. (Hadēs g86, Limnē

Pyr g3041 g4442) 15 כל אלה שלא נכתב שמם

בספר החיים הושלכו גם הם לאגם האש. (Limnē

Pyr g3041 g4442)

21 לאחר מכן ראיתי שמים חדשים וארץ

חדשה ללא ימים, כי השמים והארץ שקיימים

היום נעלמו. 2 ראיתי גם את עיר הקודש,

ירושלים החדשה, יורדת מן השמים מאת

אלוהים. היא נראתה הדרה ככלה בחתונתה.

3 שמעתי קול רם מכיסא המלכות: "מעונו של

אלוהים הוא בין בני־האדם; אלוהים יחיה

איתם והם יהיו לו לעם. 4 הוא ימחה מעיניהם

כל דמעה, ולא יהיה יותר מוות, אבל, קריאות

צער או כאב. כל אלה ייעלמו לנצח!" 5 היושב

על כיסא המלכות הכריז: "אני עושה הכול

חדש!" הוא פנה אלי ואמר: "כתוב את אשר

אומר לך, כי דברים אלה נכונים ואמיתיים:

6 תם ונשלם! אני האלף והתו – ההתחלה

והסוף. את הצמא אשקה ממעיין מִי־החיים

חינם! 7 המנצח יירש את כל הברכות האלה;

אני אהיה לו לאלוהים והוא יהיה לי לבן.

20 אחרי כן ראיתי מלאך יורד מן השמים,

ובידו מפתח התהום ושרשרת גדולה וכבדה.

2 המלאך תפס את התנין – הלא

הוא הנחש הקדמוני, המלשין, השטן – וכבלו

בשרשרת למשך אלף שנים. 3 המלאך השליכו

אל התהום, סגר ונעל את פי התהום, כדי

שהשטן לא יוכל להתעות יותר את העמים

עד שיחלפו אלף השנים. בתום אלף השנים

הוא ישוחרר לזמן קצר. (Abyssos g12) 4 לאחר

מכן ראיתי כיסאות שעליהם ישבו מקבלי

סמכות המשפט. ראיתי גם את נשמותיהם של

אלה אשר נרצחו על־שום עדותם למען ישוע

המשיח ולמען דבר אלוהים, ואת נשמותיהם

של אלה אשר לא השתחוו לחיה ולפסלה,

ולא נשאו את אות החותם של החיה על מצחם

או זרועם. כל אלה קמו לתחייה ומלכו עם

המשיח אלף שנים. 5 זאת תחיית המתים

הראשונה. (יתר המתים קמו לתחייה רק

לאחר אלף השנים). 6 ברוכים וקדושים אלה

שקמים בתחייה הראשונה; המוות השני לא

יפגע בהם, כי יהיו כוהנים לאלוהים ולמשיחו

וימלכו איתו אלף שנים. 7 בתום אלף השנים

ישוחרר השטן ממאסרו. 8 הוא ילך להתעות

את עמִי־העולם – את גוג ומגוג שמספר צבאם

כחול אשר על שפת הים – ויסיתם להילחם

נגד אלוהים. 9 הצבא האדיר הזה יעלה

ויתפשט על מרחבי הארץ, ויתקיף את מחנה

בני־אלוהים ואת (ירושלים) העיר האהובה.

ברם אלוהים יוריד עליהם אש מן השמים

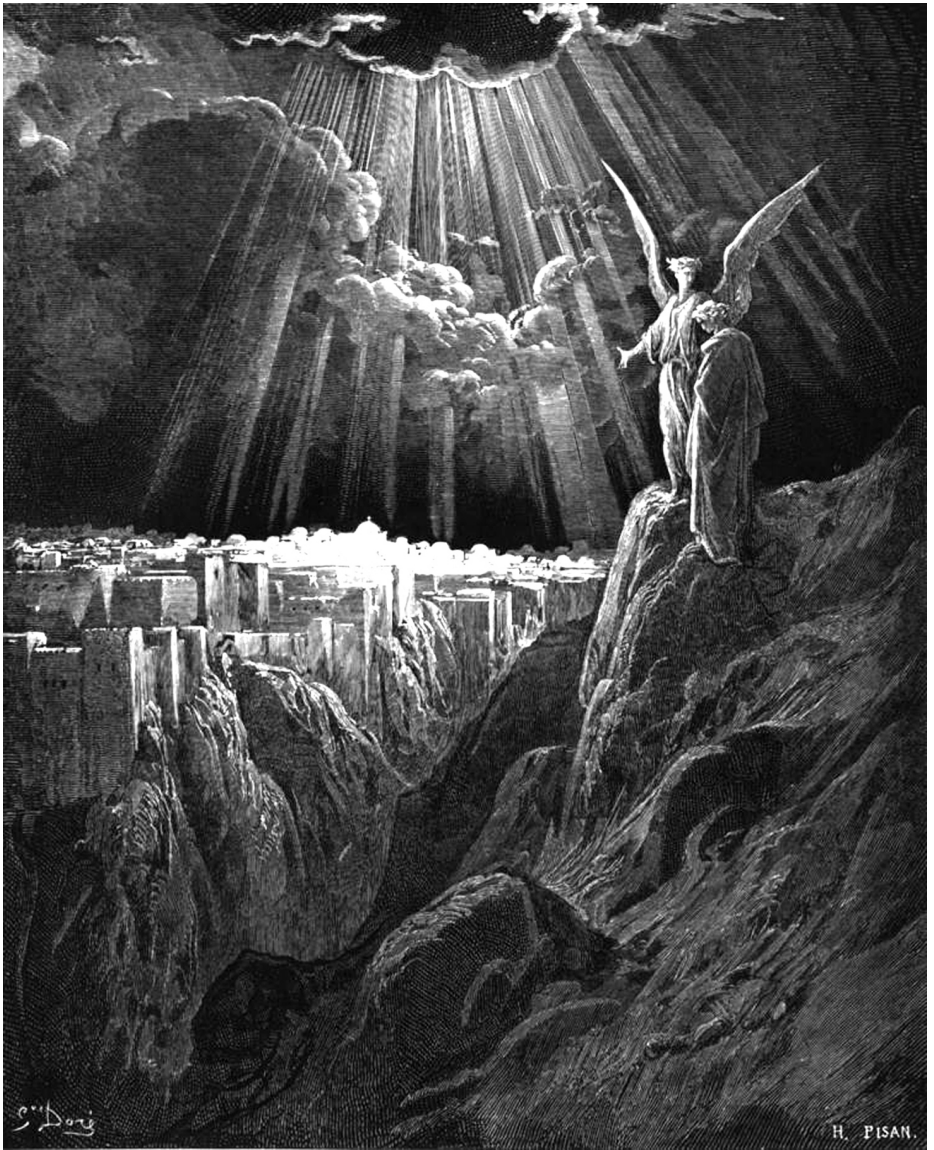
שתשרוף אותם. 10 השטן אשר הסיתם יושלך

לאגם אש וגופרית, מקום שאליו הושלכו החיה

8 אך מוגי־הלב שמפנים לי את גבם, חסרי האמונה, הפושעים, המושחתים, הרוצחים, הנואפים, עובדי האלילים וכל השקרנים, ושלכו לאנם הבווער באש וגופרית אשר הוא המוות השני. " (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 אחד משבעת המלאכים, שנשאו את שבע הקערות המלאות בשבע המנפות, ניגש אלי ואמר: "בוא איתי ואראה לך את הכלה – את אשת השם." 10 הוא נשא אותי ברוח אל הר גדול וגבוה, והראה לי את ירושלים עיר־הקודש יורדת מן השמים מאת אלוהים. 11 העיר הייתה מלאה כבוד אלוהים; היא זרחה והקרינה נונה כשל אבן יקרה שמבחיקה כבדולח. 12 לעיר הייתה חומה גדולה וגבוהה ובה שנים־עשר שערים, ובכל שער עמד מלאך. על השערים היו כתובים שמות שנים־עשר שבטי ישראל. 13 שלושה שערים היו בצד מזרח, שלושה בצד צפון, שלושה בצד דרום ושלושה בצד מערב. 14 לחומת העיר היו שנים־עשר יסודות ועליהם כתובים שמות שנים־עשר שליחי השם. 15 המלאך אשר דיבר אלי החזיק בידו מכשיר־מדידה עשוי זהב, כדי למדוד את העיר, את שעריה ואת חומתה. 16 במדדו את העיר הוא נוכח לדעת שצורתה ריבועית – אורכה שווה לרוחבה. למעשה, צורת העיר כקובייה; כל הצלעות שוות – אורך, רוחב וגובה, כל צלע כ־2400 קילומטרים.

22 לאחר מכן הוא הראה לי נהר מים חיים, זכים כבדולח, יוצא מכיסא האלוהים והשה 2 וזורם אל הרחוב המרכזי. על כל אחת משתי גדות הנהר היה נטוע עץ־חיים שנושא שנים־עשר סוגי פירות, בכל חודש פרי אחר, ועלי העץ משמשים כתרופה לעמים השונים. 3 בעיר הקודש לא יהיה יותר כל

דבר רע ושמוא, כי יהיה בה כיסא המלכות דויד וצאצאו, אני כוכב נוגה השחר." 17 של אלוהים והשה, ועבדיו ישרתוהו. 4 עבדיו "בוא! קוראים הרוח והכלה. וכל השומע את יראו את פניו, ושמו יהיה כתוב על מצחם. 5 קריאתם יאמר: "בוא! בואו, כל הצמאים, שתו לא יהיה יותר לילה, ולא יהיה צורך בנרות את מיס־החיים – מתנת חיים לכל מי שרוצה. או באור השמש, כי ה' אלוהים יאיר להם, והם 18 אני מזדוהר את כל קוראי הספר הזה: כל ימלכו לעולם ועד. (aiōn g165) 6 "דברים אלה המוסיף על הכתוב יוסיף לו אלוהים את אמיתיים ונכונים", אמר לי המלאך. "האלוהים המנפות שכתובות בספר הזה! 19 כל הנורע אשר מעניק השראה לנביאים שלח את מלאכו מדברי הספר הזה, יגרע אלוהים את חלקן להראות לעבדיו את אשר יתרחש בקרוב." מעץ־החיים ומעיר הקודש שזוכרים בספר 7 "אני בא במהרה!" אמר ישוע. "ברוכים הזה, 20 המעיד עדות זאת אומר: "אכן, אני בא השומרים את דברי הנבואה של הספר הזה." במהרה! "אמן! בואה־נא, אדון ישוע! 21 חסד 8 אני, יוחנן, שמעתי וראיתי את כל הדברים ישוע המשיח אדוננו יהיה עם כל המאמינים. – האלה, כאשר שמעתי וראיתי אותם, נפלתי אמן. לרגלי המלאך שהראה לי את כל זאת. כאשר עמדתי להשתחוות לו, 9 הוא עצר בעדי ואמר: "לא, אל תשתחוה לי, כי אני עבד המשיח כמוך, כאחיק המאמינים, כנביאים וככל השומרים את דברי הספר הזה. עליך להשתחוות לאלוהים." 10 המלאך הורה לי במפורש: "אל תחתום את הדברים שכתבת, כי קרוב מועד התרחשותם. 11 עד אז הגזלן ימשיך לגזול, הטמא ימשיך במעשי טומאתו; הצדיק יוסיף על צדקתו, והקדוש יוסיף על קדושתו." 12 "אני בא במהרה, "אמר ישוע, "ואביא אתי שכר שאותו אשלם לכל איש כנמולו. 13 אני האלף והתו, ההתחלה והסוף, הראשון והאחרון." 14 ברוכים המכבסים את גלימותיהם (והשומרים את מצוותיו), על־מנת לזכות בפרי עץ־החיים ולהיכנס לעיר דרך השערים. 15 הכלבים, המכשפים, הזונים, הרוצחים, עובדי האלילים, אוהבי השקר והרמאים יישארו מחוץ לעיר. 16 "אני, ישוע, שלחתי את מלאכי אליך כדי לספר דברים אלה לקהילות. אני שורש

ראיתי גם את עיר הקודש, ירושלים החדשה, יורדת מן השמים מאת אלוהים. היא נראתה הדורה ככלה
בחתונתה. שמעתי קול רם מכיסא המלכות: "מעונו של אלוהים הוא בין בני האדם: אלוהים יחיה איתם והם
יהיו לו לעם.

(חזון יוֹחָנָן 21:2-3)

מדריך הקורא

עברית at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

מילון +

AionianBible.org/Bibles/Hebrew--Living-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

לוקס 31:8
אל־הַרְוּמִים 7:10
חזון יוֹהַנָּן 1:9
חזון יוֹהַנָּן 2:9
חזון יוֹהַנָּן 11:9
חזון יוֹהַנָּן 7:11
חזון יוֹהַנָּן 8:17
חזון יוֹהַנָּן 1:20
חזון יוֹהַנָּן 3:20

aidios

אל־הַרְוּמִים 20:1
יְהוָה 6:1

aiōn

מתיו 32:12
מתיו 22:13
מתיו 39:13
מתיו 40:13
מתיו 49:13
מתיו 19:21
מתיו 3:24
מתיו 20:28
מארק 29:3
מארק 19:4
מארק 30:10
מארק 14:11
לוקס 33:1
לוקס 55:1
לוקס 70:1
לוקס 8:16
לוקס 30:18
לוקס 34:20
לוקס 35:20
ג'ון 14:4
ג'ון 51:6
ג'ון 58:6
ג'ון 35:8
ג'ון 51:8
ג'ון 52:8
ג'ון 32:9
ג'ון 28:10
ג'ון 26:11
ג'ון 34:12
ג'ון 8:13
ג'ון 16:14
מעשי השליחים 21:3
מעשי השליחים 18:15

אל־הַרְוּמִים 25:1
אל־הַרְוּמִים 5:9
אל־הַרְוּמִים 36:11
אל־הַרְוּמִים 2:12
אל־הַרְוּמִים 27:16
הַרְאִשׁוּנָה אֶל־הַמְקוֹרְנָתִים 20:1
הַרְאִשׁוּנָה אֶל־הַמְקוֹרְנָתִים 6:2
הַרְאִשׁוּנָה אֶל־הַמְקוֹרְנָתִים 7:2
הַרְאִשׁוּנָה אֶל־הַמְקוֹרְנָתִים 8:2
הַרְאִשׁוּנָה אֶל־הַמְקוֹרְנָתִים 18:3
הַרְאִשׁוּנָה אֶל־הַמְקוֹרְנָתִים 13:8
הַרְאִשׁוּנָה אֶל־הַמְקוֹרְנָתִים 11:10
הַשְּׁנִית אֶל־הַמְקוֹרְנָתִים 4:4
הַשְּׁנִית אֶל־הַמְקוֹרְנָתִים 9:9
הַשְּׁנִית אֶל־הַמְקוֹרְנָתִים 31:11
אֶל־הַנְּקֻלָּטִים 4:1
אֶל־הַנְּקֻלָּטִים 5:1
אֶל־הָאֶפְסִיִּים 21:1
אֶל־הָאֶפְסִיִּים 2:2
אֶל־הָאֶפְסִיִּים 7:2
אֶל־הָאֶפְסִיִּים 9:3
אֶל־הָאֶפְסִיִּים 11:3
אֶל־הָאֶפְסִיִּים 21:3
אֶל־הָאֶפְסִיִּים 12:6
אֶל־הַפִּי־לְפִיִּים 20:4
אֶל־הַמְקוֹלָסִים 26:1
1 שִׁמּוֹתַי 17:1
1 שִׁמּוֹתַי 17:6
2 שִׁמּוֹתַי 10:4
2 שִׁמּוֹתַי 18:4
אֶל־שִׁיטוֹס 12:2
אֶל־הַעֲבָרִים 2:1
אֶל־הַעֲבָרִים 8:1
אֶל־הַעֲבָרִים 6:5
אֶל־הַעֲבָרִים 5:6
אֶל־הַעֲבָרִים 20:6
אֶל־הַעֲבָרִים 17:7
אֶל־הַעֲבָרִים 21:7
אֶל־הַעֲבָרִים 24:7
אֶל־הַעֲבָרִים 28:7
אֶל־הַעֲבָרִים 26:9
אֶל־הַעֲבָרִים 3:11
אֶל־הַעֲבָרִים 8:13
אֶל־הַעֲבָרִים 21:13
הַרְאִשׁוּנָה לְפִשְׁרוֹס 23:1
הַרְאִשׁוּנָה לְפִשְׁרוֹס 25:1
הַרְאִשׁוּנָה לְפִשְׁרוֹס 11:4
הַרְאִשׁוּנָה לְפִשְׁרוֹס 11:5
הַשְּׁנִית לְפִשְׁרוֹס 18:3

הַרְאִשׁוּנָה לְיוֹהַנָּן 17:2
הַשְּׁנִית לְיוֹהַנָּן 2:1
יְהוָה 13:1
יְהוָה 25:1
חזון יוֹהַנָּן 6:1
חזון יוֹהַנָּן 18:1
חזון יוֹהַנָּן 9:4
חזון יוֹהַנָּן 10:4
חזון יוֹהַנָּן 13:5
חזון יוֹהַנָּן 12:7
חזון יוֹהַנָּן 6:10
חזון יוֹהַנָּן 15:11
חזון יוֹהַנָּן 11:14
חזון יוֹהַנָּן 7:15
חזון יוֹהַנָּן 3:19
חזון יוֹהַנָּן 10:20
חזון יוֹהַנָּן 5:22

aiōnios

מתיו 8:18
מתיו 16:19
מתיו 29:19
מתיו 41:25
מתיו 46:25
מארק 29:3
מארק 17:10
מארק 30:10
לוקס 25:10
לוקס 9:16
לוקס 18:18
לוקס 30:18
ג'ון 15:3
ג'ון 16:3
ג'ון 36:3
ג'ון 14:4
ג'ון 36:4
ג'ון 24:5
ג'ון 39:5
ג'ון 27:6
ג'ון 40:6
ג'ון 47:6
ג'ון 54:6
ג'ון 68:6
ג'ון 28:10
ג'ון 25:12
ג'ון 50:12
ג'ון 2:17
ג'ון 3:17
מעשי השליחים 46:13

מעשי השליחים 48:13
אל־הרומיים 7:2
אל־הרומיים 21:5
אל־הרומיים 22:6
אל־הרומיים 23:6
אל־הרומיים 25:16
אל־הרומיים 26:16
השנית אל־הקורנתים 17:4
השנית אל־הקורנתים 18:4
השנית אל־הקורנתים 1:5
אל־הנלטים 8:6
2 סלונים 9:1
2 סלונים 16:2
1 טימותי 16:1
1 טימותי 12:6
1 טימותי 16:6
2 טימותי 9:1
2 טימותי 10:2
אל־טיטוס 2:1
אל־טיטוס 7:3
אל־פילימון 15:1
אל־העברים 9:5
אל־העברים 2:6
אל־העברים 12:9
אל־העברים 14:9
אל־העברים 15:9
אל־העברים 20:13
הראשונה לפטרוס 10:5
השנית לפטרוס 11:1
הראשונה ליוהן 2:1
הראשונה ליוהן 25:2
הראשונה ליוהן 15:3
הראשונה ליוהן 11:5
הראשונה ליוהן 13:5
הראשונה ליוהן 20:5
יהודה 7:1
יהודה 21:1
חזון יוחנן 6:14

eleēse

אל־הרומיים 32:11

Geenna

מתיו 22:5
מתיו 29:5
מתיו 30:5
מתיו 28:10
מתיו 9:18
מתיו 15:23
מתיו 33:23
מארק 43:9
מארק 45:9
מארק 47:9
לוקס 5:12
יעקב 6:3

Hadēs

מתיו 23:11
מתיו 18:16
לוקס 15:10

לוקס 23:16
מעשי השליחים 27:2
מעשי השליחים 31:2
הראשונה אל־הקורנתים 55:15
חזון יוחנן 18:1
חזון יוחנן 8:6
חזון יוחנן 13:20
חזון יוחנן 14:20

Limnē Pyr

חזון יוחנן 20:19
חזון יוחנן 10:20
חזון יוחנן 14:20
חזון יוחנן 15:20
חזון יוחנן 8:21

Sheol

בראשית 35:37
בראשית 38:42
בראשית 29:44
בראשית 31:44
במדבר 30:16
במדבר 33:16
דברים 22:32
שמואל א 6:2
שמואל ב 6:22
מלכים א 6:2
מלכים א 9:2
איוב 9:7
איוב 8:11
איוב 13:14
איוב 13:17
איוב 16:17
איוב 13:21
איוב 19:24
איוב 6:26
תהילים 5:6
תהילים 17:9
תהילים 10:16
תהילים 5:18
תהילים 3:30
תהילים 17:31
תהילים 14:49
תהילים 15:49
תהילים 15:55
תהילים 13:86
תהילים 3:88
תהילים 48:89
תהילים 3:116
תהילים 8:139
תהילים 7:141
משלי 12:1
משלי 5:5
משלי 27:7
משלי 18:9
משלי 11:15
משלי 24:15
משלי 14:23
משלי 20:27
משלי 16:30

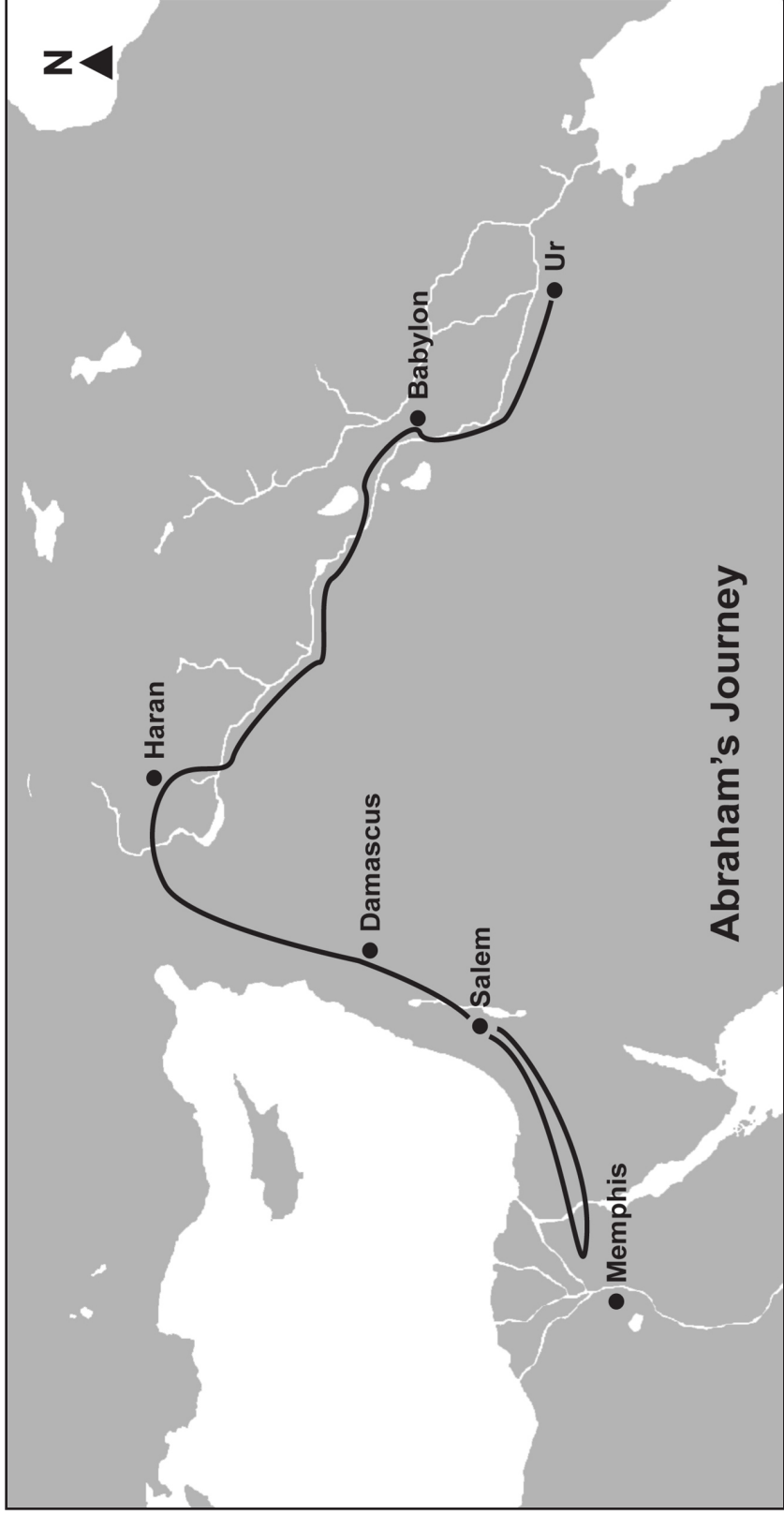
קהלת 10:9
שיר השירים 6:8
ישעיה 14:5
ישעיה 11:7
ישעיה 9:14
ישעיה 11:14
ישעיה 15:14
ישעיה 15:28
ישעיה 18:28
ישעיה 10:38
ישעיה 18:38
ישעיה 9:57
יחזקאל 15:31
יחזקאל 16:31
יחזקאל 17:31
יחזקאל 21:32
יחזקאל 27:32
הושע 14:13
עמוס 2:9
יונה 2:2
חבקוק 5:2

Tartaroō

השנית לפטרוס 4:2

Questioned

השנית לפטרוס 17:2

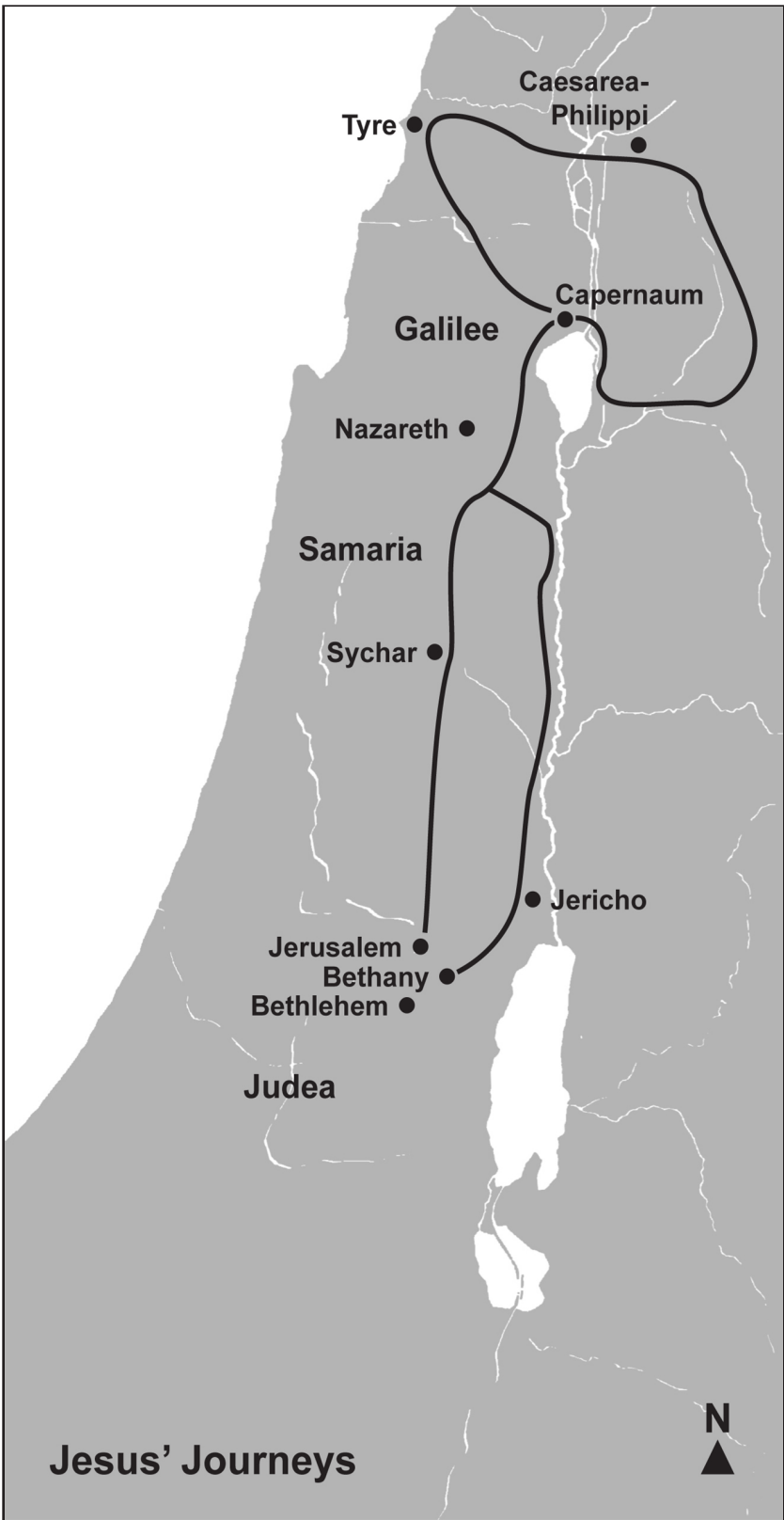

אברהם - כאשר ציחה העל אברהם לעתים מולדתו וללכת לארץ שהבטיח לו. ציח אברהם לה מדרך אמונתו בו. הוא נשבע לה למדת שלא ידע לאן אלוהים מוביל אותו. - (אלה'תעבדים 11:8)

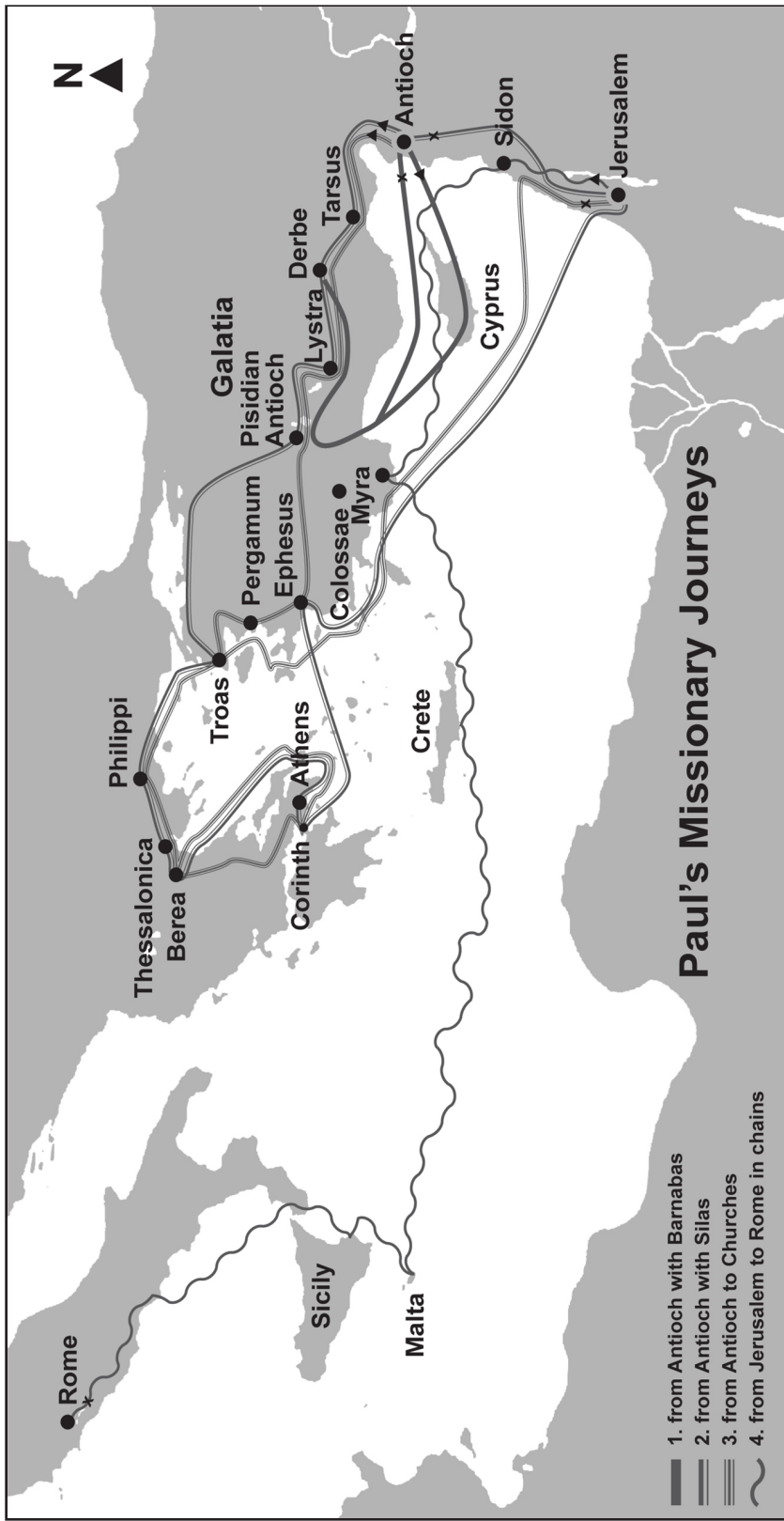
Israel's Exodus

נתתי בְּשֵׁלַח פָּרֹעַ אֶת הָעָם וְלֹא יָזַם אֱלֹהִים דְּרֹךְ אֲרֻץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קְרוֹב הוּא כִּי אֶמֶר אֱלֹהִים דְּרֹגְתָם הָעָם בְּרֹאם מִלְחֶמָה וְשָׁבוּ מִצְרָיִם: - (שמות 13:17)

אי אי. בן האדם. לא באתי לכאן כדי ששחרתו אותי, אלא כדי לשרת אחרים ולתת את חיי כופר בעד רבים. - (מאדק 10:45)

מאת פולוס עברו של יושע המשיח, אשר נקרא להיות שליח והוקדש להפצת בשורת אלוהים. - (אֶל־קִרְוִיִּים 1:1)

New Heavens and Earth

- 1956 Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyr in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyr in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				
			Revelation 20:13 Thalaasa	Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 19:20 Lake of Fire	Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

What are we? ▶			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ▶			Romans 5:12-19	
Where are we? ◀			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we? ▶	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son	God's perfect fellowship	
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ▶			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you*," John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

"משום כך לנו ועשו תלמידים בכל העולם. הטבילו אותם בשם האב הנוצרי הקדוש. - (מרתי 28:19)

